

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

11. august 2017

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2015-2016

Mødeperioden fra den 6. til 9. juli 2015

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 377 af 13.10.2016.

VEDTAGNE TEKSTER 1

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 7. juli 2015

2017/C 265/01 Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2015 om opstilling af multimodal integreret billetudstedelse i EU (2014/2244(INI)) 2

2017/C 265/02 Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2015 om udsigterne for EU's mejerisektor — Status over gennemførelsen af mælkepakken (2014/2146(INI)) 7

2017/C 265/03 Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2015 om den eksterne indvirkning af EU's handels- og investeringspolitik på offentlig-private initiativer i tredjelande (2014/2233(INI)) 17

2017/C 265/04 Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2015 om sektoren for frugt og grøntsager siden 2007-reformen (2014/2147(INI)) 25

Onsdag den 8. juli 2015

2017/C 265/05 Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2015 med Europa-Parlamentets henstillinger til Europa-Kommissionen om forhandlingerne om det transatlantisk handels- og investeringspartnerskab (TTIP) (2014/2228(INI)) 35

2017/C 265/06 Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2015 om Grønt beskæftigelsesinitiativ: Udnyttelse af jobskabelsespotentialer i den grønne økonomi (2014/2238(INI)) 48

2017/C 265/07	Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2015 om skatteundgåelse og skatteunddragelse som udfordringer for regeringsførelse, social beskyttelse og udvikling i udviklingslandene (2015/2058(INI))	59
Torsdag den 9. juli 2015		
2017/C 265/08	Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om ressourceeffektivitet: overgang til en cirkulær økonomi (2014/2208(INI))	65
2017/C 265/09	Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om etablering af en kapitalmarkedsunion (2015/2634(RSP))	76
2017/C 265/10	Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om den europæiske dagsorden om sikkerhed (2015/2697(RSP))	84
2017/C 265/11	Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om situationen i Yemen (2015/2760(RSP))	93
2017/C 265/12	Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om de sikkerhedsmæssige udfordringer i Mellemøsten og Nordafrika og udsigterne til politisk stabilitet (2014/2229(INI))	98
2017/C 265/13	Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om revision af den europæiske naboskabspolitik (2015/2002(INI))	110
2017/C 265/14	Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (2014/2256(INI))	121
2017/C 265/15	Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om EU's nye tilgang til menneskerettigheder og demokrati — evaluering af aktiviteterne i Den Europæiske Demokratifond (EED) siden dens oprettelse (2014/2231(INI))	130
2017/C 265/16	Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om situationen i Burundi (2015/2723(RSP))	137
2017/C 265/17	Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om Srebrenica-mindedagen (2015/2747(RSP))	142
2017/C 265/18	Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om Cambodjas lovforslag om NGO'er og fagforeninger (2015/2756(RSP))	144
2017/C 265/19	Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om Den Demokratiske Republik Congo (DRC), navnlig sagen om de to tilbageholdte menneskerettighedsaktivister Yves Makwambala og Fred Bauma (2015/2757(RSP))	147
2017/C 265/20	Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om Bahrain, navnlig sagen om Nabeel Rajab (2015/2758(RSP))	151
2017/C 265/21	Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om situationen for to kristne præster i Sudan (2015/2766(RSP))	155

III Forberedende retsakter

EUROPA-PARLAMENTET

Tirsdag den 7. juli 2015

2017/C 265/22	Europa-Parlamentets afgørelse af 7. juli 2015 om den foreslåede udnævnelse af Bettina Michelle Jakobsen til medlem af Revisionsretten (C8-0122/2015 — 2015/0803(NLE))	158
2017/C 265/23	P8_TA(2015)0240 Udøvelse af Unionens rettigheder i henhold til internationale handelsregler ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juli 2015 om ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af EU-procedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Unionens rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi (kodifikation) (COM(2015)0049) — C8-0041/2015 — 2014/0174(COD)) P8_TC1-COD(2014)0174 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. juli 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/... om fastsættelse af EU-procedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Unionens rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi (kodifikation)	159
2017/C 265/24	P8_TA(2015)0241 Beskyttelse mod skadelig prisfastsættelse for fartøjer ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juli 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse mod skadelig prisfastsættelse for fartøjer (kodifikation) (COM(2014)0605 — C8-0171/2014 — 2014/0280(COD)) P8_TC1-COD(2014)0280 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. juli 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/... om beskyttelse mod skadelig prisfastsættelse for fartøjer (kodifikation)	160
2017/C 265/25	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juli 2015 om udkast til Rådets afgørelse om godkendelse på Den Europæiske Unions vegne af erklæringen om tildeling af fiskerimuligheder i EU-farvande til fiskerfartøjer, der fører Den Bolivariiske Republik Venezuelas flag, i den eksklusive økonomiske zone ud for Fransk Guyanas kyst (05420/2015 — C8-0043/2015 — 2015/0001(NLE))	161
2017/C 265/26	Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2015 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 3/2015 for regnskabsåret 2015 — opførelse af overskuddet fra regnskabsåret 2014 (09765/2015 — C8-0161/2015 — 2015/2077(BUD))	162
2017/C 265/27	Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2015 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 4/2015 for regnskabsåret 2015, der ledsager forslaget om at anvende EU's Solidaritetsfond til fordel for Rumænien, Bulgarien og Italien (09767/2015 — C8-0162/2015 — 2015/2078(BUD))	164
2017/C 265/28	Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond i henhold til punkt 11 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning (Oversømmelser i Rumænien, Bulgarien og Italien) (COM(2015)0162 — C8-0094/2015 — 2015/2079(BUD))	166

2017/C 265/29	Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2015 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 1/2015 for regnskabsåret 2015, sektion III — Kommissionen, der ledsager forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den europæiske fond for strategiske investeringer og om ændring af forordning (EU) nr. 1291/2013 og (EU) nr. 1316/2013 (09876/2015 — C8-0172/2015 — 2015/2011(BUD))	167
---------------	--	-----

2017/C 265/30	Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2015 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 5/2015 for regnskabsåret 2015 — tackling af migrationspreset (09768/2015 — C8-0163/2015 — 2015/2121(BUD))	170
---------------	--	-----

Onsdag den 8. juli 2015

2017/C 265/31	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juli 2015 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på vegne af Den Europæiske Union og dens medlemsstater af protokollen til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union (05548/2014 — C8-0127/2014 — 2013/0386(NLE))	173
---------------	--	-----

2017/C 265/32	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juli 2015 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på vegne af Den Europæiske Union og dens medlemsstater af en protokol til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Serbien på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union (06682/2014 — C8-0098/2014 — 2014/0039(NLE))	174
---------------	--	-----

2017/C 265/33	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juli 2015 om udkast til Rådets afgørelse om forlængelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og regeringen for Republikken Indien (05872/2015 — C8-0074/2015 — 2014/0293(NLE))	175
---------------	---	-----

2017/C 265/34	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juli 2015 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Den Europæiske Union og Færøerne, hvorved Færøerne associeres til Horisont 2020 — rammeprogrammet for forskning og innovation (2014-2020) (05660/2015 — C8-0057/2015 — 2014/0228(NLE))	176
---------------	--	-----

2017/C 265/35	Europa-Parlamentets ændringer af 8. juli 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktionæengagement, og af direktiv 2013/34/EU, for så vidt angår visse aspekter ved redegørelsen for virksomhedsledelse (COM(2014)0213 — C7-0147/2014 — 2014/0121(COD))	177
---------------	---	-----

2017/C 265/36	P8_TA(2015)0258 Markedsstabilitetsreserve for EU's emissionshandelssystem ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juli 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om oprettelse og virkemåde af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og om ændring af direktiv 2003/87/EF (COM(2014)0020 — C8-0016/2014 — 2014/0011(COD)) P8_TC1-COD(2014)0011 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 8. juli 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/. om oprettelse og anvendelse af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og om ændring af direktiv 2003/87/EF	198
---------------	---	-----

2017/C 265/37	P8_TA(2015)0259	
	Søfarende ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juli 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om søfarende og om ændring af direktiv 2008/94/EF, 2009/38/EF, 2002/14/EF, 98/59/EF og 2001/23/EF (COM(2013)0798 — C7-0409/2013 — 2013/0390(COD))	
	P8_TC1-COD(2013)0390	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 8. juli 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/... om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF, 2009/38/EF og 2002/14/EF samt Rådets direktiv 98/59/EF og 2001/23/EF for så vidt angår søfarende	199
2017/C 265/38	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juli 2015 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og Det Schweiziske Forbund, hvorved Det Schweiziske Forbund associeres til Horisont 2020 — rammeprogrammet for forskning og innovation og til forsknings- og uddannelsesprogrammet for Det Europæiske Atomenergifællesskab, som komplementerer Horisont 2020, og hvorved der fastsættes regler for Det Schweiziske Forbunds deltagelse i ITER-aktiviteterne, der udføres af Fusion for Energy (05662/2015 — C8-0056/2015 — 2014/0304(NLE))	200
2017/C 265/39	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juli 2015 om forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (COM(2015)0098 — C8-0075/2015 — 2015/0051(NLE))	201
2017/C 265/40	Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 13 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2015/001 FI/Broadcom fra Finland) (COM(2015)0232 — C8-0135/2015 — 2015/2125(BUD))	223
2017/C 265/41	Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2015 om mandatet med henblik på trepartsmødet om 2016-budgetforslaget (2015/2074(BUD))	226
	Torsdag den 9. juli 2015	
2017/C 265/42	P8_TA(2015)0267	
	De maksimalt tilladte niveauer for radioaktivitet i fødevarer og foder som følge af nukleare ulykker ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 9. juli 2015 om forslag til Rådets forordning om fastsættelse af de maksimalt tilladte niveauer for radioaktivitet i fødevarer og foder som følge af nukleare ulykker eller andre tilfælde af strålingsfare (COM(2013)0943 — C7-0045/2014 — 2013/0451(COD))	
	P8_TC1-COD(2013)0451	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 9. juli 2015 med henblik på vedtagelse af <i>Europa-Parlamentets</i> og Rådets forordning (EU) 2015/... om fastsættelse af de maksimalt tilladte niveauer for radioaktivitet i fødevarer og foder som følge af nukleare ulykker eller andre tilfælde af strålingsfare [Ændring 1. Denne ændring finder anvendelse i hele teksten.]	272

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- *** godkendelsesprocedure
- ***I almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure beror på retsgrundlaget i den foreslåede retsakt)

Parlamentets ændringer:

Ny tekst markeres med ***fede typer og kursiv***. Udeladelser markeres med symbolet ¶ eller ved udstregning. Erstatning af tekst angives ved markering af den nye tekst i ***fede typer og kursiv*** og ved udeladelse eller udstregning af den tekst, der er erstattet af en ny.

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2015-2016

Mødeperioden fra den 6. til 9. juli 2015

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i *EUT C 377 af 13.10.2016*.

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag den 7. juli 2015

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2015)0246

Opstilling af multimodal integreret billetudstedelse i Europa**Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2015 om opstilling af multimodal integreret billetudstedelse i EU (2014/2244(INI))**

(2017/C 265/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/40/EU om rammerne for indførelse af intelligente transportsystemer på vejtransportområdet og for grænsefladerne til andre transportformer ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens forordning (EU) nr. 454/2011 om den tekniske specifikation for interoperabilitet gældende for delsystemet Trafiktelematik for persontrafikken i det transeuropæiske jernbanesystem ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Handlingsplan for udbygning af intelligente transportsystemer i Europa« (COM(2008)0886),
- der henviser til Kommissionens hvidbog fra 2011 om en køreplan for et fælles europæisk transportområde — mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem (COM(2011)0144),
- der henviser til sin beslutning af 15. december 2011 om en køreplan for et fælles europæisk transportområde — mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument om en køreplan for levering af EU-dækkende tjenesteydelser inden for multimodal rejseinformation, rejseplanlægning og billetudstedelse (SWD(2014)0194),
- der henviser til handlingsplanen for bytrafikken (COM(2009)0490),
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
- der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget,

⁽¹⁾ EUT L 207 af 6.8.2010, s. 1.⁽²⁾ EUT L 123 af 12.5.2011, s. 11.⁽³⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.⁽⁴⁾ EUT C 168 E af 14.6.2013, s. 72.

Tirsdag den 7. juli 2015

- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget (A8-0183/2015),
- A. der henviser til, at 2011-hvidbogens ⁽¹⁾ mål nr. 22, om at muliggøre problemfri multimodal dør-til-dør-transport ved brug af intelligente systemer til interoperabel og multimodal køreplanlægning, internetbaserede reservationssystemer og intelligent billetudstedelse, til trods for betydelige bestræbelser endnu ikke er blevet virkeliggjort;
- B. der henviser til, at de fleste rejsende stadig foretrækker individuel transport, og til, at eftersom skabelse af EU-dækkende rejseplanlægning ikke i sig selv vil være nok til at opnå bedre integration mellem transportformerne, bør hver enkelt transportforms effektivitet, bæredygtighed og brugervenlighed øges, og til at denne proces vil få et væsentligt skub via bl.a. vedtagelsen af den fjerde jernbanepakke, i den udstrækning at denne vil sikre lige adgang til infrastruktur også for mindre operatører, SMV'er og nystartede virksomheder, vedtagelse af forordningen om flypassagerers rettigheder og af strategien for EU's indre vandveje samt via gennemførelsen af det fælles europæiske luftrum og TEN-T-prioritetsprojekterne;
- C. der henviser til, at Kommissionens definition af integreret billetudstedelse som værende en kombination af forskellige transportmetoder i én enkelt billet ikke altid deles af virksomheder, og at nogle transportudbydere kun bestræber sig på at tilbyde interoperable billetter, hvilket hindrer yderligere udvikling inden for sektoren;
1. bemærker, at EU-dækkende multimodal rejseinformation, en grænseoverskridende integreret tilgang til tjenester for rejseplanlægning og billetudstedelse, navnlig for rejser over længere afstande, er en del af reaktionen på væsentlige udfordringer for den europæiske transportsektor, herunder bæredygtighed, multimodalitet, forbedring af sikkerheden ved alle transportformer, effektivitet og økonomisk levedygtighed, skabelse af kvalitetsjobs og arbejdstagermobilitet, og at de således er til gavn for både samfundet, økonomien, miljøet, den sociale samhørighed og turistbranchen;
 2. fremhæver, at EU-dækkende integreret multimodal rejseinformation, planlægnings- og billetudstedelsestjenester giver EU-baserede virksomheder, navnlig SMV'er og nystartede virksomheder, innovationsmuligheder, og at de dermed kan bidrage væsentligt til et globalt konkurrencedygtigt, europæisk indre marked og til færdiggørelsen af det fælleseuropæiske transportområde;
 3. understreger, at EU-dækkende personmobilitet er en forudsætning for udøvelsen af de grundlæggende frihedsrettigheder, og at forbrugerne derfor bør have adgang til altomfattende, nøjagtig og objektiv information om både køreplaner og multimodale og grænseoverskridende transportforbindelser, der befordrer problemfri multimodal dør-til-dør-transport med høje standarder for komfort og tilsikre de nødvendige reservationer og betalinger online; glæder sig over incitamenter, der skal tilskynde de rejsende til at kombinere mange forskellige transportformer; bemærker, at det i de fleste medlemsstater stadig ikke er muligt at købe billetter til nationale og grænseoverskridende rejser inden for EU via internet eller mobilapplikation; er af den opfattelse, at geografisk blokering ikke bør være tilladt;
 4. understreger vigtigheden for brugerne af at få udstedt én billet for én multimodal rejse og for at muliggøre rimelig og ligelig adgang til multimodal rejse og trafikdata og derfor af, at der forefindes fuldstændig og lettilgængelig, neutral og pålidelig realtidinformation til rejsende som en forudsætning for integrerede billetsystemer, og fremhæver, at det for at sikre, at foranstaltninger til dette formål er rimelige, er af afgørende betydning, at de ledsages af en internalisering af de eksterne omkostninger ved alle transportformer og af information om miljømæssige resultater for forskellige former;
 5. bemærker, at forbrugerne til enhver tid bør gives gennemskuelig prisinformation; understreger derfor, at reservations- og betalingssystemer klart bør vise den samlede billetpris for enhver valgt rejse, herunder obligatoriske udgifter såsom afgifter og gebyrer; fremhæver vigtigheden af innovative IT-platformer, der nedbringer de samlede reservations- og betalingsgebyrer, og understreger betydningen af at tage højde for en række forskellige betalingsmuligheder for køb af rejsehjemmel; opfordrer EU og medlemsstaterne til at gøre mere for at begrænse gebyrer for anvendelse af kreditkort eller andre rimelige former for betaling for offentlige transporttjenester;
 6. understreger, at uforeneligheden af og den manglende sammenhæng i datalagene, mangfoldigheden, og den manglende interoperabilitet mellem dataformater og dataudvekslingsprotokoller undergraver eksistensen af integrerede multimodale informations-, planlægnings- og billetudstedelsestjenester samt medfører yderligere omkostninger; opfordrer Kommissionen til at sikre, at ethvert lovindgreb holder trit med den rivende udvikling inden for transportsektoren og ikke fører til nogen unødvendige byrder;

⁽¹⁾ En køreplan for et fælles europæisk transportområde — mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem (COM(2011)0144).

Tirsdag den 7. juli 2015

7. glæder sig over myndighedernes og den private sektors bestræbelser på at oprette rejseplanlægningstjenester sammen med de påkrævede, åbne standarder og grænseflader, men bemærker, at mange af sådanne tjenester kun dækker specifikke regioner eller lande, og at kun få er multimodale; opfordrer derfor, som et første skridt, transportudbydere og udbydere af rejseplanlægningstjenester til at bygge videre på eksisterende synergier og til at fokusere mere nøje på at opstille multimodale, grænseoverskridende rejseplanlægningstjenester med skræddersyede billetordninger, og være særlig opmærksom på det sprog, tjenesterne er tilgængelige på, under hensyntagen til anvendelsen af mindretalssprog og sammenknytning af langdistance- og lokal transport, herunder »første og sidste strækning«, dvs. ved at opgradere de forskellige systemer for at udvikle deres interoperabilitet og muliggøre kommunikation mellem dem; opfordrer Kommissionen til at bruge TEN-T-korridoren som et pilotprojekt for identifikation af passagerstrømme og potentialet for multimodale informations-, rejseplanlægnings- og billettjenester;

8. opfordrer Kommissionen til at udvikle et katalog over god praksis for lokalt, regional eller nationalt styrede projekter til at fungere som basis for implementeringen af sidstnævnte på tværs af EU;

9. understreger, at let og praktisk køb gennem multimodale, integrerede billetsystemer vil tiltrække flere passagerer til offentlig transport, hvilket vil øge deres tilfredshed og gavne offentlige transportselskaber;

10. opfordrer Kommissionen til, for såvidt angår multimodale, integrerede billetsystemer, at træffe de nødvendige foranstaltninger til at opstille klare rammer, der støtter og letter dels de bestræbelser, der gøres af interessehaverne og de kompetente myndigheder, dels aftalerne som de allerede har indgået og dels den innovative karakter af de produkter og tjenesteydelser, der udbydes, og opfordrer Kommissionen til — for det tilfælde at der ikke gøres nogen fremskridt hen imod skabelsen af integrerede, interoperable, multimodale, grænseoverskridende billetsystemer inden 2020 — at bygge videre på de gjorte fremskridt og trufne, frivillige initiativer ved at tage lovgivningsmæssige skridt gennem indførelse af minimumsregler og en tidsplan;

11. fremhæver den aktive rolle og det ansvar, som de lokale og regionale myndigheder har, med hensyn til rejsers »første og sidste strækning«; finder det afgørende, at de inddrages i implementeringen af individuelle foranstaltninger, i det overordnede tilsyn med driften og i at sikre, at systemet som helhed fungerer effektivt; opfordrer de kompetente myndigheder i medlemsstaterne til, under hensyntagen til de ovennævnte punkter,

— senest i 2020, i tæt samarbejde med repræsentanter for transportsektoren, at indføre nationale køreplans- og prisinformationssystemer på basis af åbne grænseflader, der forbinder rejsedata for regional og lokal bytransport, der drives af både privatejede og offentlige selskaber, og at fortsætte med at opdatere sådanne systemer regelmæssigt

— at sikre, at alle former for offentlig nærtrafik senest i 2020 er udstyret med intelligente systemer, der videregiver realtidinformation om transportmidlets position og inkludere sådanne systemer i udbudsspecifikationerne

— at tilsikre, senest i 2024 og på grundlag af åbne grænseflader, at der findes nationale køreplans- og prisinformationssystemer med realtidinformation om lokale transportoperatørers køreplaner, der skal forbindes i grænseoverskridende netværk og gøres tilgængelige for operatører, rejseplanlægningstjenester og forbrugere;

12. deler Kommissionens synspunkt om, at alle udbydere af informations-, rejseplanlægnings- og billetudstedelsestjenester, herunder SMV'er og nystartede virksomheder, bør have rimelig, åben og lige adgang til omfattende, multimodal realtidtransport- og rejsedata, hvilket er en forudsætning for EU-dækkende multimodal informations-, rejseplanlægnings- og billetudstedelsestjenester, og opfordrer Kommissionen til at fremlægge et forslag, der pålægger alle udbydere at gøre alle informationer, som er nødvendige for at etablere mere omfattende tjenesteydelser og dermed give de rejsende et ægte og tilgængeligt valg mellem den mest bæredygtige, mest pris/kvalitetsoptimale eller hurtigste forbindelser, tilgængelige på rimelige og ensartede vilkår, uden skelen til de pågældende tjenesteudbyderes kommercielle interesser;

13. understreger, at det i tråd med EU's konkurrenceregler påhviler Kommissionen at indkredse og imødegå potentielle risici for, at udbydere af multimodal rejseinformation og billetudstedelse monopoliserer oplysningerne; tilføjer, at Kommissionen også skal sikre, at den del, der er afsat til at betale for elektroniske billettjenester, ikke antager en sådan størrelse, at det er til skade for passagertransportforetagender;

Tirsdag den 7. juli 2015

14. opfordrer indtrængende til oprettelse af en platform for dialog, der inddrager alle repræsentanter for transportsektoren og kompetente myndigheder på lokalt, regionalt, nationalt og EU-plan til at udvikle gennemførlige ordninger for en gradvis indførelse i hele EU af interoperable, elektroniske billetsystemer, der tager hensyn til hele rejsekredsløbet fra planlægning til køb af billetter og til at afdække og afhjælpe problemerne med distribution af billetsalgsindtægter på en forholdsmæssigt afpasset måde og ved omkostningsfordeling i tilfælde af tvister mellem kontraherende parter; er af den opfattelse, at disse løsninger bør udvikles på en markedsorienteret måde uden at bebyrde operatører og passagerer med uforholdsmæssige omkostninger; opfordrer Kommissionen til kraftigt at fremme synergier på dette område mellem tværeuropæiske telekommunikations- og transportnetværk gennem EU-samfinansiering;

15. gør opmærksom på, at europæiske passagerrettigheder er begrænset i den forstand, at de gælder separat for hver, individuel rejseaf tale, hvorimod de ikke kan garanteres på normal vis, når en rejse indebærer grænsekrydsning eller multimodal transport, og opfordrer derfor Kommissionen til at reagere på Parlamentets opfordring i dets beslutning om 2011-køreplanen ⁽¹⁾ til et charter for passagerrettigheder, der omfatter alle former for transport ved at fremsætte forslag om et sådant charter, herunder et særskilt afsnit om multimodale rejser med klar og gennemskuelig beskyttelse af passagerrettigheder i en multimodal sammenhæng, der tager hensyn til de specifikke karakteristika ved hver transportform, og integreret multimodal billettering, inden udgangen af 2017;

16. fremhæver den afgørende betydning, for så vidt angår social mobilitet, og i betragtning af de demografiske ændringer i Europa, af lige og uhindret adgang til transport for alle og navnlig sårbare personer, og opfordrer til øget opmærksomhed om handicappedes og bevægelseshæmmede personers behov såvel som til ældres særlige krav, for så vidt angår adgang til rejseinformation før og under rejser, billetmuligheder og reservations- og betalingssystemer, inklusive mulighed for at reservere kørestolsplads; glæder sig over Kommissionens køreplan for en EU-retsakt om adgangsforhold og potentialet for lovgivningsmæssige tiltag til fjernelse af økonomiske og sociale hindringer for personer med handicap; opfordrer indtrængende Kommissionen til at afhjælpe hindringerne for transport som led i dens bestræbelser på at forbedre adgangsforhold;

17. understreger vigtigheden af at værne om de forskellige modeller for prisfastsættelse og betalingsmuligheder (godtgørelser, rabatter etc.) for dermed at sikre, at visse samfundsgupper (arbejdsløse, pensionister, studerende, storfamilier, lavindkomstgrupper og andre ringere stillede sociale grupper) kan få gavn af multimodale billetsystemer i EU;

18. bemærker, at multimodale transportinformationssystemer bør være brugervenlige og således suppleret med ajourførte kort og geografiske data;

19. opfordrer til videreførelse af støtte til interessehavere med innovative problemløsninger, og således til, at relevante EU-finansieringskilder såsom Shift2Rail-innovationsprogram 4 under Horisont 2020-programmet og Connecting Europe-faciliteten tillige med strukturfondene, ikke blot bibeholdes, men udvikles; opfordrer indtrængende Den Europæiske Investeringsbank til at gøre hensigtsmæssig brug af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer i denne henseende;

20. opfordrer Kommissionen til at offentliggøre en lettilgængelig liste med en regelmæssig evaluering af EU-samfinansierede projekter om »intermodal integreret billetudstedelse«;

21. fremhæver den afgørende rolle, som globale satellitnavigationssystemer (GNSS) og i særdeleshed EU's Galileo-navigationssystem, spiller i dynamisk dataindsamling, der sætter rejsende i stand til at modtage informationer om mulige rejseaf brydelser og alternative rejsemuligheder, inden de begynder rejsen og undervejs; understreger, at fordelene ved satellitsystemer til enhver tid skal modsvares af fyldestgørende databeskyttelsesregler;

22. gør opmærksom på nødvendigheden af at nedbringe trafiktætheden og luftforureningen i byområder og opfordrer til indførelse af incitamenter til øget brug af bæredygtige transportformer på tværs af Europa, herunder indførelse af rejseinformationer og rejseplanlægningstjenester med information om forskellige mobilitetstjenester, f.eks. delebil, fælleskørsel, park&ride, cykeludlejning, cykelstier og gangstier;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 15. december 2011 om en køreplan for et fælles europæisk transportområde — mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem (EUT C 168 E af 14.6.2013, s. 72.)

Tirsdag den 7. juli 2015

23. glæder sig over den øgede tilgængelighed af integreret, elektroniske billetsystemer i byer og andre bymæssige områder såsom inklusive digitale rejsekort-teknologier, der kan anvendes på tværs af transportformerne såvel som til grænseoverskridende rejser, men fremhæver, at tekniske løsninger bør overlades til markedet og ikke påtvinges fra EU's side;
24. bemærker, at permanent gode netværksforbindelser er en af forudsætningerne for at kunne skabe et passagervenligt intelligent system, der er i stand til at give dynamiske informationer om trafiksituationen i realtid; opfordrer derfor Kommissionen til at opprioritere indsatsen for at lette, tilskynde til og støtte vid udbredelse af gratis eller omkostningsfattige, højhastighedsbaserede digitale infrastrukturer installeret i alle transportformer og alle transportknudepunkter via Connecting Europe-faciliteten, Horisont 2020, EFSI og andre relevante finansieringskilder;
25. understreger vigtigheden af databaseskyttelse og opfordrer indtrængende til efterlevelse af direktiv 95/46/EF, og opfordrer til, at der fastsættes utvetydige betingelser for anvendelse og overførsel af data, især når det drejer sig om personoplysninger, der udelukkende bør behandles og anvendes i anonymiseret form og alene med det formål at lette intermodal billetudstedelse; bemærker, at køb og betaling af billetter via mobil- og internetapplikationer helst burde kunne lade sig gøre, uden at køberen skal registrere sig i systemet;
26. fremhæver betydningen af rejseplanlægning, tilgængelig multimodal information og klar og gennemskuelig billetudstedelse, herunder gennem digitale og internetbaserede platforme, og af behovet for bedre adgang til offentlig transport ved rejse i udlandet inden for EU og af at tilskynde til modernisering af bæredygtige transportydelser med henblik på at tiltrække turister fra både EU og udefra, idet dette vil lette hele rejseplanlægningsprocessen; fremhæver også de potentielt positive virkninger af et integreret billetudstedelsessystem i form af en bedre sammenknytning mellem alle regioner, navnlig de fjerntliggende regioner i f.eks. randområder;
27. understreger behovet for øget og bedre promovning og præsentation af de mere end 100 multimodale rejseplanlægningstjenester, der allerede findes i byer, regioner og på nationalt niveau i EU, og opfordrer derfor til en indsats for at fremme sammenknytningen mellem disse tjenester;
28. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Tirsdag den 7. juli 2015

P8_TA(2015)0249

Status over gennemførelsen af mælkepakken**Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2015 om udsigterne for EU's mejerisektor — Status over gennemførelsen af mælkepakken (2014/2146(INI))**

(2017/C 265/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 261/2012 af 14. marts 2012 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår kontraktforhold i mælke- og mejerisektoren ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens rapport af 13. juni 2014 med titlen "Markedsudviklingen i mælke- og mejerisektoren og anvendelsen af bestemmelserne i »mælkepakken« (COM(2014)0354),
- der henviser til Kommissionens rapport fra december 2014 »Udsigterne for EU's landbrugsmarkeder og indtægter i perioden 2014-2024«,
- der henviser til artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) om regionerne i den yderste periferi,
- der henviser til Kommissionens rapport af 10. december 2012 med titlen "Udviklingen i markedssituationen og de deraf følgende betingelser for en gnidningsløs afvikling af mælkekvoteordningen — anden rapport om en »blød landing« (COM(2012)0741),
- der henviser til sin beslutning af 11. december 2013 om bevarelse af mælkeproduktion i bjergområder, ugunstigt stillede områder og randområder efter udløbet af mælkekvoten ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. marts 2011 om EU's proteinunderskud: Hvad er løsningen på et langvarigt problem? ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. september 2009 om krisen i mejerisektoren ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. juli 2014 om bekæmpelse af illoyal handelspraksis i business-til-business-fødevarerforsyningskæden (COM(2014)0472),
- der henviser til forordning (EF) nr. 247/2006 ⁽⁶⁾ om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i EU's fjernområder,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽⁷⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag til forordning af 13. januar 2015 om den europæiske fond for strategiske investeringer (COM(2015)0010),
- der henviser til Regionsudvalgets udkast til udtalelse med titlen »Mælkesektorens fremtid«,

⁽¹⁾ EUT L 94 af 30.3.2012, s. 38.⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0577.⁽⁴⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 58.⁽⁵⁾ EUT C 224 E af 19.8.2010, s. 20.⁽⁶⁾ EUT L 42 af 14.2.2006, s. 1.⁽⁷⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

Tirsdag den 7. juli 2015

- der henviser til det aftalememorandum om samarbejde mellem Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank i forbindelse med udvikling af landbrug og landdistrikter i EU (Memorandum of Understanding in respect of cooperation in agriculture and rural development within the EU between the European Commission and the European Investment Bank), der blev undertegnet den 23. marts 2015,
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og udtalelse fra Budgetkontroludvalget (A8-0187/2015),
- A. der henviser til, at den såkaldte mælkepakke trådte i kraft den 3. oktober 2012 og gælder frem til den 30. juni 2020;
- B. der henviser til, at mælkekvoterne vil udløbe den 31. marts 2015, sådan som det blev besluttet under midtvejsrevisionen af den fælles landbrugspolitik i 2003;
- C. der henviser til betydningen og relevansen af foranstaltningerne i beslutningen af 11. december 2013 om bevarelse af mælkeproduktion i EU's bjergområder, ugunstigt stillede områder og randområder efter udløbet af mælkekvoten;
- D. der henviser til, at den globale mælke- og mejerisektor bliver mere og mere ustabil, idet der i januar 2014 blev noteret de højeste priser nogensinde, siden registreringen begyndte, hvorefter der skete væsentlige prisfald i hele resten af 2014; der henviser til, at husdyrproduktionen og de inputprodukter, der anvendes i mælkeproduktionen, er særligt følsomme over for udfordringerne i forbindelse med volatilitet, hvilket resulterer i producentpriser, der ligger under produktionsomkostningerne;
- E. der henviser til, at et bæredygtigt landbrug som kilde til fødevarer af høj kvalitet kun kan sikres, hvis landbrugerne modtager passende producentpriser, der dækker alle omkostninger ved en bæredygtig produktion;
- F. der henviser til, at det russiske importforbud mod europæiske mejerivarer siden august 2014 har haft en negativ indvirkning på EU's indre marked og dermed har vist, at det er nødvendigt at være parat til at iværksætte kriserelaterede markedsforanstaltninger uanset art, og at det er vigtigt at sikre diversificerede eksportmarkeder til EU's produkter, navnlig fordi det forudsiges, at den globale efterspørgsel efter mælkeprodukter vil stige, samt at der samtidig bør sikres et stabilt, solvent hjemmemarked;
- G. der henviser til, at mælkepakken gav medlemsstaterne mulighed for at indføre obligatoriske kontrakter for at hjælpe producenter og forarbejdningsevirkomheder med at planlægge deres produktionsmængder samt at styrke forsyningskædernes strukturering med henblik på kvoteordningens ophør, og der henviser til, at der indtil videre kun er få medlemsstater, der har gjort brug af denne beføjelse;
- H. der henviser til, at mælkepakken forpligtede medlemsstaterne til at anerkende producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer, og der henviser til den afgørende rolle, som kooperativer stadig spiller, i betragtning af at det er nødvendigt at forbedre udbudskoncentrationen med henblik på at øge producenternes forhandlingsstyrke;
- I. der henviser til, at observatoriet for det europæiske mælkemarked blev oprettet i april 2014 for at forbedre overvågningen af mælkesektoren for både Kommissionen og industrien, og at det er nødvendigt at styrke dets funktion med henblik på at indføre en effektiv krisevarslingsmekanisme for malkekvægbedrifter af forskellig størrelse, forskellige geografisk placering og med forskellige produktions- og distributionsmetoder;
- J. der henviser til, at sikkerhedsnettets nuværende niveau er for lavt til at beskytte mod et fald i mælkeprisen;
- K. der henviser til, at et af hovedformålene med den fælles landbrugspolitik er en afbalanceret territorial udvikling i økonomisk, social og miljømæssig henseende; der henviser til, at det forudsættes, at landbruget fortsat er produktivt og bæredygtigt i ugunstigt stillede, fjernt beliggende områder eller bjergområder;
- L. der henviser til de meget negative følger af kvoteordningens ophør i regionerne i den yderste periferi, navnlig på Azorerne, hvor mælkeproduktionen er den vigtigste økonomiske aktivitet, der udgør ca. 46 % af den regionale økonomi;
- M. der henviser til, at et stort antal malkekvægbedrifter ligger i ugunstigt stillede, fjernt beliggende områder, ø-områder, randområder eller bjergområder, hvor omkostningerne for produktion, indsamling og markedsføring af mælk og mejeriprodukter uden for deres produktionsområde er højere end i andre områder, og der henviser til, at de til ikke i samme omfang kan udnytte de vækstmuligheder, der følger med afskaffelsen af kvoten, på grund af disse områders naturlige begrænsninger; der henviser til, at sådanne landbrugere derfor kan blive truet af en større koncentration af producenter i de bedst placerede økonomiske områder i EU;

Tirsdag den 7. juli 2015

- N. der henviser til, at der vil blive indført obligatoriske erklæringer om den leverede mængde mælk fra 1. april 2015;
- O. der henviser til, at generationsskifte, modernisering og investeringer er af afgørende betydning for en velfungerende og bæredygtig europæisk mejerisektor;
- P. der henviser til, at mælk og navnlig produkter omfattet af »beskyttet oprindelsesbetegnelse« (BOB), »beskyttet geografisk betegnelse« (BGB) og »garanteret traditionel specialitet« (GTS), der fremstilles overalt i EU, i væsentlig grad bidrager til succes for EU's landbrugsfødevarerindustri og til velfærd i de landboøkonomier, hvor små og mellemstore familiebedrifter er fremherskende, og hvor der skal opretholdes en ekstensiv mælkeproduktion; der henviser til at disse produkter leverer råmaterialer til en lang række forarbejdningsvirksomheder i den private og kooperative sektor, bevarer en diversificeret europæisk kulturarv af landbrugsfødevarer og spiller en afgørende rolle i Europas territoriale og miljømæssige udformning samt på det sociale område med en multiplikatoreffekt for andre erhvervssektorer som f.eks. turismen;
- Q. der henviser til, at landbrugere og mælkeproducenter i nogle medlemsstater er blevet pålagt strenge straffe for overskridelse af mælkekvoterne under de seneste to års kvoteordning;
1. minder om, at formålet med mælkepakken er at opnå en leve-, bære- og konkurrencedygtig mejerisektor overalt i EU med fleksible redskaber, som giver producenterne mulighed for en rimelig indtjening; understreger, at de problemer, der påvises i mælkepakken, fortsat udgør en hindring for en bæredygtig, konkurrencedygtig og retfærdig mælkesektor og en rimelig indkomst for landbrugerne;
 2. fremhæver mælkekvægbrugenes betydningsfulde rolle for den fysiske planlægning, beskæftigelsen i landdistrikterne og den økonomiske, miljømæssige og sociale udvikling i mange af EU's landbrugsregioner;
 3. påpeger den kendsgerning, at mælkeproducenter, og specielt små bedrifter, er særligt sårbare over for indtægtsudsving og risici som følge af store kapitalomkostninger, de letfordærlige produkter, prisudsving på mejeriprodukter, priser på rå- og hjælpestoffer og energiomkostninger, og at det er en vedvarende udfordring at skabe et bæredygtigt eksistensgrundlag med mælkeproduktion, fordi produktionsomkostningerne hyppigt ligger tæt på eller over producentpriserne;
 4. påpeger, at de europæiske landbrugere skal tackle høje omkostninger som følge af priserne på produktionsfaktorer, f. eks. kvægfoder, og at deres konkurrenceevne er nedsat i forhold til andre lande som følge af den krævende europæiske dyrevelfærds- og fødevarer sikkerhedslovgivning;

Virkningen af det russiske importstop og den nuværende krise i mælkesektoren

5. opfordrer indtrængende Kommissionen til at gøre sig overvejelser angående årsagerne til krisen, og hvilke foranstaltninger der skal træffes for at forhindre fremtidige kriser, jf. artikel 219, 221 og 222 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter;
6. opfordrer indtrængende Kommissionen til med yderligere målrettede markedsforanstaltninger at gøre noget ved den krise, som mejerisektoren i øjeblikket står overfor som følge af prisfaldet, der skyldes manglen på passende kriseinstrumenter, et dyk i den globale efterspørgsel, den globale prisvolatilitet og det russiske importstop, og anerkender de første skridt, der hidtil er blevet taget, med henblik på at afbøde virkningen af det russiske importstop;
7. påpeger, at de overskydende mejeriprodukter fra visse medlemsstater, der plejer traditionelle handelsforbindelser med Rusland, skaber store skævheder på deres indenlandske markeder, medfører et brat prisfald og bevirker, at de lokale producenter bliver ukonkurrencedygtige; opfordrer Kommissionen til i den forbindelse at analysere den nylig opståede situation og træffe prioriterede foranstaltninger;
8. minder om, at krisen i mælke- og mejerisektoren i 2009 opstod under kvotestrukturen og på grund af den u hensigtsmæssige funktion i mejeriprodukternes værdikæde med deraf følgende pres på producentpriserne; minder Kommissionen om, at den forsinkede reaktion på krisen har tvunget mange mælkeproducenter til at opgive produktionen, og udtrykker tvivl om Kommissionens evne til at reagere hurtigt og effektivt på markeds kriser; påpeger endvidere, at det fald i producentpriserne, som kvægavlerne har oplevet, ikke afspejles i forbrugerpriserne, hvilket understreger den store ubalance mellem de forskellige aktører i fødevarekæden på mælke markedet;

Tirsdag den 7. juli 2015

9. beklager, at Parlamentets anmodning om en foranstaltning, der i tilfælde af alvorlig krise gør det muligt at indføre støtte til producenter, som frivilligt indskrænker produktionen, er blevet afvist af Rådet; understreger vigtigheden af at genåbne debatten om dette krisestyringsredskab;

10. understreger, at afskaffelsen af kvoterne kan føre til en yderligere koncentration af mælkeproduktionen på de største malkekvægbrug på bekostning af de mindre brug, uden at det udgør nogen garanti for effektivitet eller indkomst;

Mælke- og mejerisektorens udfordringer og muligheder

11. noterer sig, at udsigterne på mellemlang og lang sigt for mælke- og mejerisektoren på både det interne og det globale marked fortsat er ustabile med svingende efterspørgsel, men understreger samtidig, at mælke- og mejerisektoren som en vigtig del af landbrugsfødevarerindustrien har et væsentligt langsigtet vækst- og beskæftigelsesskabende potentiale i landdistrikterne, som den nye investeringsplan bør målrettes mod;

12. understreger betydningen af at fremme forskning og innovation, således at alle producenter og virksomheder i sektoren kan tilpasse deres redskaber og produktionsteknik til de økonomiske, miljømæssige og sociale forventninger;

13. fremhæver den vigtige rolle, som generationsskiftet har for mælkesektorens fremtid, og de store muligheder, der frembyder sig for unge landbrugere inden for mejeriproduktion;

14. opfordrer Kommissionen til at indføre nye finansieringsmuligheder for medlemsstaterne, bl.a. med bistand fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB), til at reformere mejerisektoren; mener, at det er afgørende med finansiel støtte, såsom garantifonde, revolverende fonde eller investeringskapital, sammen med ressourcer, der stilles til rådighed af som EIB, med henblik på at iværksætte foranstaltninger via de europæiske struktur- og investeringsfonde, som særligt skal være i harmoni med udviklingen af landdistrikter; mener, at dette ville gøre det muligt at opnå en løftestangseffekt for vækst og indkomst samt lette mælkeproducenternes adgang til kredit; glæder sig i denne forbindelse over de finansieringsmuligheder, der tegner sig for landbrugere i mejerisektoren med Den Europæiske Investeringsbanks nye fond, som tilbyder lavere rentesatser til fremme af investeringer i bedrifter og modernisering og tilbyder unge landbrugere finansielle muligheder til udvikling af deres virksomhed; fremhæver desuden den komplementære karakter af finansieringen fra Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, der kan bidrage til at udvikle mælkesektoren ved at tiltrække privat kapital med henblik på at styrke ansvarligheden og forbedre investeringseffektiviteten;

15. bemærker, at den store prisvolatilitet og de tilbagevendende kriser, som ikke er forenelige med større investeringer i husdyrbrug eller etablering af nye producenter, udgør den største udfordring for mælke- og mejerisektoren; opfordrer Kommissionen til som følge deraf at overveje, hvilke foranstaltninger der findes til at afbøde risikoen ved en øget eksponering for verdensmarkedet, og til at styrke overvågningen af, at det fælles marked for mælk og mejeriprodukter er velfungerende, samt til at opstille en handlingsplan for at vise, hvorledes den agter at begrænse disse risici;

Bevarelse af en bæredygtig mælke- og mejerisektor i ugunstigt stillede områder, bjergområder, ø-områder og randområder

16. forpligter sig til at bevare mælkeproduktionen, eftersom malkekvægbruget yder et vigtigt socioøkonomisk bidrag til udviklingen af landbruget og landdistrikterne over hele EU, og understreger dets særlige betydning i ugunstigt stillede områder, ø-områder og fjernt beliggende områder, hvor det somme tider er den eneste mulige form for landbrug; tilføjer, at sektoren i disse regioner er ansvarlig for den sociale, økonomiske og territoriale samhørighed, for mange familiers eksistens, for fysisk planlægning, arealanvendelse og miljøbeskyttelse samt for bevarelse af kulturel og traditionel praksis ud over, at malkekvægbruget har formet århundredgamle kulturlandskaber i disse områder og derved skaber et vigtigt grundlag for turisme; påpeger den kendsgerning, at en opgivelse af mælkeproduktionen i disse områder er det samme som at opgive landbruget;

17. understreger, at det i regionerne i den yderste periferi er vigtigt at etablere en overgangsmekanisme mellem ophøret af kvoteordningen og liberaliseringen af markederne, der gør det muligt at beskytte producenterne og sektoren i disse regioner;

18. anmoder om, at »sikkerhedsnet-foranstaltningerne« aktiveres som specifikke indikatorer for mælkeproducerende bedrifter og mejerivirksomheder i bjergområder, fordi produktionsbetingelserne er anderledes i bjergområder end i andre områder;

Tirsdag den 7. juli 2015

19. giver udtryk for skuffelse over, at mælkepakken er blevet gennemført i så ringe omfang i rand- og bjergområder, ø-områder og ugunstigt stillede områder, og understreger, at det er absolut nødvendigt at bevare malkekvægbrug som en leve- og konkurrencedygtig virksomhed overalt på EU's område; mener i denne forbindelse, at Kommissionen og medlemsstaterne skal gøre disse områder til genstand for særlig opmærksomhed og specifikke studier, og at anvendelsen af korte forsyningskæder, hvor der gives fortrinsret til lokal produktion i disse tilfælde, skal fremmes med henblik på at sikre fortsat produktion i disse områder og undgå, at sektoren opgives; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til yderligere at forbedre og styrke ordningerne for uddeling af mælk i skolerne ved at tilgodese de korte forsyningskæder og på denne måde muliggøre en vis afsætning af produktionen i disse områder; påpeger, at produktionsomkostningerne i disse områder typisk ligger tæt på eller over producentpriserne, og mener, at den herskende usikkerhed vedrørende forsyningskæden er til særlig skade for disse områder, som er kendetegnet ved de største begrænsninger og dårlige muligheder for stordriftsfordele; minder om, at landbrugere i disse områder er direkte og ganske afhængige af et begrænset antal råstofleverandører og købere på grund af deres geografiske isolering; understreger, at støtten til oprettelse af producentorganisationer og disses virksomhed i højere grad bør afspejle realiteterne i disse områder; påpeger, at er nødvendigt at gennemføre ambitiøse politikker til støtte for disse regioner ved hjælp af politikker til udvikling af landdistrikterne, investeringsplanen og til fremme og finjustering af støtten fra den fælles landbrugspolitik med udgangspunkt i den seneste reform; opfordrer derfor Kommissionen til at anspore EU-medlemsstaterne til at gennemføre sådanne foranstaltninger med henblik på at bevare mælkeproduktionen i disse områder; opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge udviklingen i mælkeproduktionen i disse områder og vurdere, hvilken virkning mælkekvoternes ophør har for malkekvægbedrifterne; finder det nødvendigt at tildele POSEI flere ressourcer til at hjælpe mælkeproducenterne med at tilpasse sig virkningerne af markedernes deregulering og opretholde en bæredygtig og konkurrencedygtig aktivitet i sammenligning med resten af EU;

20. understreger betydningen af at anvende den fakultative kvalitetsangivelse »bjergprodukt« i henhold til forordning (EU) nr. 1151/2012; opfordrer Kommissionen til at støtte denne betegnelse også gennem afsætningsstøtte;

21. understreger de autoktone bjergkvægracers betydning for mælkeproduktionen i bjergområderne; opfordrer Kommissionen til at træffe foranstaltninger til fremme af bjergkvægracerne;

Prisvolatilitet og mælkekvoternes ophør

22. er af den opfattelse, at EU's mælke- og mejeripolitik efter bortfald af mælkekvoterne bør tildeles midler, så alle ekspansionsmuligheder for EU's økonomi udnyttes, og mener, at alle fremtidige foranstaltninger skal styrke sektorens konkurrenceevne og fremme vækst og innovation i landbruget og øge livskvaliteten i landdistrikterne;

23. anerkender beslutningen om at sprede betalingen over tre år, for så vidt angår de endelige beløb, der afkræves landbrugerne under kvoteordningen, men konstaterer, at der med afviklingen af superafgiften i det sidste kvoteår er blevet trukket betragtelige midler ud af mælkesektoren og anbefaler derfor, at disse indtægter forbliver inden for den fælles landbrugspolitikens budget for at styrke mælkesektorens konkurrenceevne,

24. opfordrer Kommissionen til at foreslå et eller flere reguleringsredskaber til at forebygge og styre nye kriser i mælke- og mejerisektoren effektivt, bl.a. ved at gøre det lettere at tilrettelægge mælkeproduktionen og regulere udbuddet; opfordrer Kommissionen til at indlede en formel dialog med samtlige interesserede parter i sektoren;

25. mener, at skærpet konkurrenceevne bør være et instrument til at sikre den territoriale balance og en mere afbalanceret betaling til producenterne i mælke- og mejerisektorens værdikæde;

Gennemførelse af mælkepakken

26. påpeger den kendsgerning, at gennemførelsen af mælkepakken stadig befinder sig på et tidligt stadium; giver imidlertid udtryk for skuffelse over det beskedne gennemførelsesniveau for de obligatoriske kontrakter og anmoder derfor om, at de udbredes til alle Unionens medlemsstater; opfordrer Kommissionen til at foretage en gennemgribende analyse af hindringerne for gennemførelsen af mælkepakken og af foranstaltninger, som kan sikre en optimal anvendelse af de redskaber, der stilles til medlemsstaternes rådighed;

Tirsdag den 7. juli 2015

27. beklager, at mælkepakken ikke blev betragtet som en prioritet i Kommissionens arbejdsprogram for 2015, og anmoder om, at Kommissionen snarest indfører denne prioritet;

28. beklager, at det ikke fremgår klart af rapporten, om Kommissionen er tilfreds med gennemførelsen af det nye lovgivningsværktøj, og at Kommissionen ikke sætter tal på, hvor mange nye producentorganisationer, deltagende medlemsstater eller kollektive forhandlinger, der forventes; bemærker, at det heller ikke klart fremgår, hvilken virkning de nye værktøjer vil få på mælkepriserne; henstiller i denne forbindelse, at der laves en præcis fortegnelse over indvirkningerne på mælkepriserne og en præcis registrering af de deltagende producentorganisationer;

29. anbefaler, at Kommissionen vedtager klare mål, for så vidt angår producentorganisationer, kontrakter og kollektive forhandlinger;

30. erindrer om, at det i forordning (EU) nr. 1308/2013 hedder, at »for at sikre en bæredygtig produktionsudvikling og derved sikre mælkeproducenterne en rimelig levestandard bør mælkeproducenternes forhandlingsposition over for forarbejdningsvirksomhederne styrkes, hvilket burde medføre en mere retfærdig fordeling af værditilvæksten i hele forsyningskæden«;

31. konstaterer, at kontraktmodellen hidtil ikke er blevet gennemført som tilsigtet, da mælkeproducenterne fortsat befinder sig i en svag markedsposition, der mangler mindstestandarder i kontrakterne, og andelsselskaber er udelukket fra dem;

32. understreger, at en styrkelse og en forbedring af kontraktforholdene med en udvidelse til at omfatte hele sektoren og navnlig inddrage store distributører bidrager til at sikre ligelig fordeling af indtjeningen i forsyningskæden ved at give mulighed for større merværdi og styrke de interesserede parter ansvar for at tage hensyn til markedssituationen og reagere i overensstemmelse hermed; understreger betydningen af uddannelse i risikostyring som en integreret del af pensummet på landbrugsstudiet, således at landbrugerne kan håndtere volatilitet og reelt anvende de tilgængelige styringsværktøjer;

33. påpeger risikoen for, at industrien i en hvilken som given medlemsstat kan indføre urimelige kontraktvilkår i kontrakterne, som undergraver målet om leveringsstabilitet, der er nødvendigt for at opretholde levedygtige mælkebedrifter;

34. noterer sig, at sektoren yderligere kunne undersøge det potentiale, der frembydes af længerevarende integrerede forsyningskædekontrakter, terminskontrakter, kontrakter med fast margen og muligheden for at »fastlåse« en mælkepris baseret på produktionsomkostningerne i et fastsat tidsrum; mener, at der bør være mulighed for at benytte sig af nye instrumenter i kontraktforhold, og at der også skal stilles redskaber for mægling i kontraktforhold til rådighed;

Producentorganisationernes rolle

35. påpeger den vigtige rolle, som producentorganisationer og sammenslutninger heraf spiller med hensyn til at forbedre den forhandlingsposition og indflydelse, som producenterne har i forsyningskæden, og inden for forskning og innovation, og beklager, at der kun er blevet taget begrænsede skridt i retning af at etablere producentorganisationer, især i de nye medlemsstater; mener, at reglerne vedrørende anerkendelse af producentorganisationer bør strammes for på mere effektiv vis at øge producenternes indflydelse i forbindelse med kontraktforhandlinger; påpeger, at producentorganisationer kan få finansiel støtte under søjle II, og anmoder indtrængende om yderligere incitamenter på EU- og medlemsstatsplan, f. eks. ved at stille yderligere oplysninger til rådighed og reducere de administrative byrder for interesserede parter, der ønsker at oprette producentorganisationer, tilslutte sig disse og deltage i deres aktiviteter på forskellig måde, og til at gennemføre undervisningsaktiviteter blandt producenter om producentorganisationer som redskaber til at tackle skævheder i forsyningskæden; mener, at det er nødvendigt at forbedre producentorganisationernes kapacitet til at regulere og organisere markedet;

36. fastholder nødvendigheden af at forbedre bestemmelserne i mælkepakken, først og fremmest med henblik på etablering af producentorganisationer med større forvaltnings- og forhandlingskapacitet på markedet;

37. bemærker, at oprettelsen af producentorganisationer kan fremmes gennem proaktiv politisk støtte, der ansporer landbrugerne til at betragte producentorganisationer som egnede instrumenter;

Tirsdag den 7. juli 2015

38. understreger betydningen af at fremme informationsudvekslinger og samråd med producenter og producentorganisationer, således at de kan tage højde for markedsudviklingen og foregribe kriser;
39. understreger nødvendigheden af, at producentorganisationerne er hensigtsmæssigt dimensioneret og bevarer et juridisk bånd til deres medlemmer, eftersom rent repræsentative producentorganisationer ikke har reel kapacitet til at sikre opfyldelsen af de kvalitets- og mængdekrav, der er aftalt i kontrakterne, og derfor ikke er interessante som slagkraftige samtalepartnere over for industrien;
40. anmoder om større støtte til oprettelsen af uafhængige producentorganisationer ved hjælp af mere udbredte informationsaktiviteter og støtte til forvaltningen, så landbrugerne opmuntres til at se dem som effektive instrumenter og til at tilslutte sig dem;
41. opfordrer Kommissionen til at fremme branchereguleringsredskaberne i forordning (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning;
42. understreger kooperativernes rolle med hensyn til at give medlemmerne langsigtet stabilitet; anmoder Kommissionen om at fremme deling af bedste praksis;
43. bemærker betydningen af at oprette brancheorganisationer for at sikre gennemsigthed og dele bedste praksis;
44. minder Kommissionen om, at det er vigtigt med gennemsigthed undervejs i hele forsyningskæden, hvis sektoren skal tilskynde de interesserede parter til at reagere på markedets signaler; noterer sig, at det i stigende grad vil være vigtigt med præcis og rettidig information på markedet efter bortfald af kvoterne;

Styrkelse af observatoriet for det europæiske mælkemarked

45. glæder sig over oprettelsen af observatoriet for det europæiske mælkemarked og understreger dets betydning med hensyn til at formidle og analysere markedsdata og opfordrer til at give dette observatorium en større rolle; anbefaler, at der indføres et markedsindeks, der omfatter tendenserne i prisnoteringen på produkter, mælkepriser og produktionsomkostninger; anbefaler, at Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at observatoriet dels er i stand til at fremlægge præcise data i realtid og dels til tidligere og hyppigere at sende varslinger, foregribe kriser og give meddelelse om anbefalede foranstaltninger med udgangspunkt i markedsanalyser og prognoseredskaber til Kommissionen, medlemsstaterne og relevante interesserede parter, når markedsindekset falder under et bestemt niveau, og når markedsituationen kræver det; mener, at de oplysninger, der leveres af observatoriet, bør omfatte opdatering af markeds- og pristendenser, data om produktionsomkostninger og vekselvirkningerne mellem oksekøds- og mælkeproduktion, forbrug, lagersituationen, priser på og udveksling af importeret eller eksporteret mælk på EU-plan; bemærker, at det også er relevant at integrere en overvågning af produktionsomkostningerne og af de internationale markeder med henblik på at aflæse tendenserne og udnytte eksportmulighederne; understreger, at dataene bør være let tilgængelige og brugervenlige for alle interesserede parter;
46. understreger, at det er vigtigt, at medlemsstaterne leverer de relevante oplysninger til observatoriet, og at observatoriet i god tid offentliggør de data, det modtager hver måned, til fordel for alle interesserede parter, og anbefaler, at Kommissionen overvejer andre muligheder for at sikre, at disse oplysninger modtages i tide; opfordrer Kommissionen til at uddybe reglerne for medlemsstaternes overførsel af data med henblik på at sikre, at de videresendte oplysninger er sammenlignelige på EU-niveau;
47. opfordrer Kommissionen til at opbygge veludstyrede særskilte strukturer for dataregistrering for alle landbrugssektorer;

Den fælles landbrugspolitik foranstaltninger og mejeriindustrien

48. noterer sig, at frivillig koblet støtte er et redskab under søjle I, der står til rådighed for mælke- og mejerisektoren, medens producenterne i forbindelse med søjle II kan benytte sig af konsulenttjenester til støtte for forretningsmæssige beslutninger og forsvarlig økonomisk forvaltning — om nødvendigt kan medlemsstaterne anvende forsikringsforanstaltninger såsom indkomststabiliseringsredskabet og ligeledes beslutte, at foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne omgrupperes og målrettes mod sektoren med en højere støtteintensitet;

Tirsdag den 7. juli 2015

49. opfordrer sektoren til at undersøge muligheden for at udvikle yderligere forsikringsredskaber, når markedet er stærkt, for at bremse mælkeprisens volatilitet, og for at de europæiske mælkeproducerende bedrifter ikke skal miste deres indkomst; understreger, at det er nødvendigt at undersøge, om de redskaber, der anvendes til krisestyring, f.eks. programmer til beskyttelse af lønsomheden, også kan anvendes under den fælles landbrugspolitik's første søjle;

50. understreger, at en række medlemsstater ved gennemførelsen af forordning (EU) nr. 1307/2013 har valgt en langsom og ufuldstændig intern konvergens og endnu en gang har favoriseret lavlandslandbrug, hvor der findes gode arbejdsvilkår;

51. understreger behovet for at revidere kravene til udløsning af mekanismen til indkomststabilitet, der findes i forbindelse med udviklingen af landdistrikter, fordi det er urimeligt at kræve tab på mindst 30 % for at få adgang til fællesskabsstøtte;

Potentialet for EU's mælke- og mejerisektor på verdensmarkedet

52. påpeger, at det forudses, at den globale efterspørgsel efter mælke- og mejerivarer vil stige med 2 % om året, hvilket giver muligheder for produkter med oprindelse i EU, men understreger, at disse eksportmuligheder skal opvejes af et stabilt hjemmemarked, idet dette omfatter over 90 % af mejeriproduktmarkedet i Europa; noterer sig imidlertid, at markedet i stigende grad domineres af tørrede mejeriprodukter;

53. påpeger, at EU fortsat er den førende importør af landbrugsvarer i verden, og at mælkeproduktionen til eksport er afhængig af import af foder;

54. understreger, at bilaterale handelsforhandlinger måske kan frembyde strategiske muligheder for EU's mælke- og mejerisektor, og opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til i højere grad at arbejde for at åbne nye afsætningsmarkeder i tredjelande samt fjerne handelshindringer; opfordrer indtrængende Kommissionen til at tage behørigt hensyn til betænkeligheder vedrørende »beskyttet oprindelsesbetegnelse« (BOB), »beskyttet geografisk betegnelse« (BGB) og »garanteret traditionel specialitet« (GTS) under handelsforhandlinger, forudsat at de europæiske kvalitets- og sikkerhedsstandarder beskyttes og udnyttes fordelagtigt i produktionen og udbuddet til forbrugerne;

55. understreger det vedvarende behov for at identificere og udvikle nye markeder, øge EU's globale markedsandel, sikre fair adgang for EU-eksportører og stimulere en bæredygtig vækst i eksporten; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at træffe de nødvendige foranstaltninger og deltage mere aktivt i søgningen efter nye eksportmarkeder; mener, at fremtidige muligheder skal undersøges ved at udbygge handelsforbindelser med tredjelande og skabe dynamik i mejeriindustrien, og understreger betydningen af at være opmærksom på forbrugstendenserne på disse markeder for at kunne opbygge en kapacitet til at reagere på fremtidige udfordringer i rette tid;

56. bemærker desuden, at EU's virksomheder skal konkurrere med nogle få andre, men stærke, globale eksportører (herunder New Zealand, USA og Australien), som traditionelt har haft adgang til de asiatiske markeder og har en afgørende indflydelse på priserne på verdensmarkedet for mejeriprodukter;

Reklame og kvalitetsordninger

57. påpeger, at mælke- og mejerisektor kunne få gavn af forstærkede reklameinitiativer på hjemmemarkedet og tredjelandsmarkeder i forbindelse med nye reklamefremstød, og opfordrer producenterne til at deltage i de nye kampagner efter ikrafttrædelsen af den nye lovgivning om salgsfremstød i 2016 og gør opmærksom på, at der er planlagt en stigning i Unionens finansielle støtte;

58. understreger, at sektorens største værdiskabelsespotentialer ikke kun ligger i produktion af uforarbejdede produkter, og mener, at der bør gøres fuld brug af forskningsforanstaltninger til at udvikle innovative mejeriprodukter af høj værdi på markeder med stor vækst såsom næringsmidler til medicinske formål og næringsmidler til småbørn, ældre og sportsfolk;

Tirsdag den 7. juli 2015

59. bemærker, at det europæiske innovationspartnerskab om et produktivt og bæredygtigt landbrug (EIP-AGRI) under Horisont 2020-programmet kan støtte innovative projekter, som bidrager til en bæredygtig og meget produktiv mejerisektor med henblik på at opfylde den globale efterspørgsel efter mejeriprodukter af høj værdi;

60. understreger, at det er hensigtsmæssigt at styrke støtten til skolemælksordninger, at tilskynde til deltagelse i producentorganisationer og give prioritet til lokale mejeriprodukter og korte forsyningskæder med henblik på at bidrage til at fremme af sunde kostvaner blandt europæiske forbrugere;

61. noterer sig, at sektoren hidtil ikke har taget del i ordningerne med beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB), beskyttet geografisk betegnelse (BGB) og garanteret traditionel specialitet (GTS) på meningsfuld og afbalanceret måde i alle medlemsstater; opfordrer Kommissionen til at forenkle adgangen til og de administrative krav til godkendelse af disse ordninger for små producenter og virksomheder, til at formindske de administrative byrder i forbindelse med ansøgningsprocessen, samtidig med at de fastholdes som kvalitetsreference for europæiske produkter, så der ikke hersker nogen tvivl på Unionens eksportmarkeder, og til målrettet at fremme markedsføringsaktiviteterne for disse produkter;

62. opfordrer Kommissionen til at forenkle reglerne om regulering af udbuddet af ost med »beskyttet oprindelsesbetegnelse« eller »beskyttet geografisk betegnelse«, specielt hvad angår minimumskraverne for godkendelse af disse ordninger;

63. opfordrer Kommissionen til snarest at offentliggøre den rapport, der er fastsat i artikel 26 i forordning (EU) nr. 1169/2011 om fødevareinformation, vedrørende en undersøgelse af effekten af indførelse af oprindelsesmærkning for mælk og mejeriprodukter; beklager, at Kommissionen endnu ikke har udarbejdet denne rapport, der skulle have været aflagt senest den 31. december 2014;

Risikostyring i mælke- og mejerisektoren

64. understreger, at de eksisterende »sikkerhedsnet«-foranstaltninger såsom offentlig intervention og støtte til privat oplagring ikke i sig selv er tilstrækkelige redskaber til at bekæmpe vedvarende volatilitet eller en krise i mælkesektoren; tilføjer, at interventionspriserne er for lave, ikke længere har nogen forbindelse med de nuværende markedspriser og har vist sig at være ineffektive med hensyn til at sikre passende og stabile producentpriser på lang sigt;

65. minder Kommissionen om dens forpligtelse til i medfør af artikel 219 i forordning (EU) nr. 1308/2013 ikke kun at håndtere aktuelle markedsforstyrrelser, men også at træffe øjeblikkelige foranstaltninger med henblik på at forebygge dem, herunder i tilfælde hvor et indgreb vil forhindre sådanne truende markedsforstyrrelser i at opstå, fortsætte eller udvikle sig til en alvorligere eller langvarig forstyrrelse, eller hvor udsættelse af øjeblikkelige indgreb vil true med at forårsage eller forværre forstyrrelsen eller øge omfanget af de foranstaltninger, der senere bliver nødvendige for at afhjælpe truslen eller forstyrrelsen, eller vil være til skade for produktionen eller markedsforholdene;

66. opfordrer Kommissionen til sammen med de interesserede parter i sektoren at gennemføre bedre egnede og mere realistiske sikkerhedsnetsbestemmelser baseret på henstillingerne fra observatoriet for det europæiske mælkemarked, der giver sikkerhed under kriser, hvor et kraftigt fald i mælkepriserne og en samtidig kraftig stigning i varepriserne har en alvorlig indvirkning på landbrugernes indtægtsmargen; opfordrer til, at interventionsforanstaltningerne opdateres, så de afspejler produktionsomkostningerne, og tilpasses i takt med, at markedet ændrer sig;

67. opfordrer Kommissionen til at gennemføre bedre egnede og mere realistiske sikkerhedsnetsbestemmelser og anmoder om, at interventionsprisen i højere grad afspejler de faktiske produktionsomkostninger og de faktiske markedspriser og tilpasses i takt med, at markedet ændrer sig; anmoder derfor Kommissionen om øjeblikkelig at justere interventionspriserne; erkender desuden, at eksportrestitutionerne bør genindføres som en midlertidig foranstaltning, ifald der indtræffer en markedskrise baseret på objektive kriterier;

68. opfordrer Kommissionen til at samarbejde med de interesserede parter for at fastsætte indikatorer for produktionsomkostninger, der tager hensyn til energiomkostninger, gødning, dyrefoder, lønninger, jordrente og andre vigtige råvareomkostninger, og til at revidere referencepriserne i overensstemmelse hermed; opfordrer endvidere Kommissionen til at samarbejde med de interesserede parter for at fastlægge et markedsindeks, der omfatter tendensen i produktnoteringerne, mælkepriserne og produktionsomkostningerne;

69. understreger, at de aktuelle erfaringer med det russiske importforbud viser, at det er ønskeligt at have retningslinjer, der er blevet drøftet mellem medlemsstaterne, Kommissionen og Parlamentet, og som tjener som vejledning for aktivering af foranstaltninger;

Tirsdag den 7. juli 2015

70. understreger betydningen af et mere velegnet og realistisk kriseinstrument, og henstiller, at Kommissionen sammen med Parlamentet i dets egenskab af medlovgiver i samråd med sektoren undersøger muligheden for at anvende risikostyringsinstrumenter såsom terminsmarkederne for at udnytte volatiliteten i sektoren til at øge dens konkurrenceevne; mener, at man ligeledes bør se nærmere på nye instrumenter til indkomststabilisering, såsom indkomstforsikringer eller iværksættelse af et program til sikring af mælkeproducenternes indkomstmargen;

71. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne og aktørerne i mælke- og mejerisektoren at udvikle effektive og tilpassede instrumenter til sikring mod pludselige og voldsomme fald i mælkeprisen;

Illoyal handelspraksis i forsyningskæden i mejerisektoren

72. understreger, at mælkeproducenter og navnlig små mælkeproducenter er særligt sårbare over for manglende balance i forsyningskæden, især som følge af svingende efterspørgsel, stigende produktionsomkostninger og faldende producentpriser, men også over for de økonomiske prioriteter i de enkelte medlemsstater; mener, at det pres på priserne, der skyldes detailhandlernes salg under eget mærke og deres vedvarende brug af konsummælk som slagtilbud underminerer producenternes arbejde og investeringer i mælke- og mejerisektoren og forringer slutproduktet til forbrugeren; påpeger behovet for at indføre kodekser for god praksis hos fødevareforsyningskædens forskellige aktører; understreger behovet for at finde mekanismer, der effektivt beskytter producenterne mod misbrug fra industriens og distributørernes side og mod deres dominerende stilling på detailmarkedet, og anmoder Kommissionen om hurtigst muligt at fremsætte sit forslag om begrænsning af urimelig handelspraksis og om at overveje en sektorspecifik tilgang til konkurrencelovgivning og illoyal handelspraksis;

73. mener, at illoyal forretningspraksis i høj grad begrænser sektorens investerings- og tilpasningsevne, og at det er nødvendigt at bekæmpe en sådan praksis både på EU- og medlemsstatsplan;

74. bemærker, at mælkeproducenterne uden et kriseprogram vil stå i en endnu svagere position, medens mejeriindustrien og de store fødevarekoncerner vil få større magt;

75. opfordrer til, at mælkeproducenterne og deres organisationer i højere grad inddrages i mekanismerne, grupperne eller initiativerne til styring af fødevareforsyningskæden;

o

o o

76. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 7. juli 2015

P8_TA(2015)0250

Den eksterne indvirkning af EU's handels- og investeringspolitik på offentlig-private initiativer i tredjelande**Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2015 om den eksterne indvirkning af EU's handels- og investeringspolitik på offentlig-private initiativer i tredjelande (2014/2233(INI))**

(2017/C 265/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF ⁽³⁾,
- der henviser til de respektive udtalelser fra Udvalget om International Handel om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om offentlige indkøb (COM(2011)0896), om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (COM(2011)0895) og om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tildeling af koncessionskontrakter (COM(2011)0897),
- der henviser til Kommissionens meddelelser »Private og offentlige investeringer til fordel for genopretningen og langsigtede strukturændringer: udvikling af offentlig-private partnerskaber« (COM(2009)0615), »Styrkelse af den private sektors rolle i indsatsen for at opnå inklusiv og bæredygtig vækst i udviklingslandene« (COM(2014)0263), »Europa 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020), »Handel, vækst og verdensanliggender — Handelspolitikken som et centralt element i EU's 2020-strategi« (COM(2010)0612), »Et opsving med høj beskæftigelse« (COM(2012)0173) samt »En ny EU-strategi 2011-2014 for virksomhedernes sociale ansvar« (COM(2011)0681),
- der henviser til sine beslutninger af 27. september 2011 om en ny handelspolitik for Europa i forbindelse med Europa 2020-strategien ⁽⁴⁾, af 6. februar 2013 om virksomheders sociale ansvar: fremme af samfundets interesser og vejen til bæredygtig og inklusiv genrejsning ⁽⁵⁾ samt af 26. oktober 2006 om offentlig-private partnerskaber og fællesskabslovgivningen om offentlige kontrakter og koncessioner ⁽⁶⁾,
- der henviser til EIM's rapport til Kommissionen fra 2010 »Internationalisation of European SMEs«,

⁽¹⁾ EUT L 94 af 28.3.2014, s. 1.⁽²⁾ EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65.⁽³⁾ EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243.⁽⁴⁾ EUT C 56 E af 26.2.2013, s. 87.⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0050.⁽⁶⁾ EUT C 313 E af 20.12.2006, s. 447.

Tirsdag den 7. juli 2015

- der henviser til stk. 5 i Kommissionens meddelelse »Strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd 2010-2015« (COM(2010)0491), FN's principper om empowerment af kvinder, som blev fremsat i marts 2010, FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettighederne og Udenrigsrådets konklusioner af 8. december 2009 samt til stk. 46 i slutdokumentet fra FN's konference om bæredygtig udvikling (Río+20),
- der henviser til OECD's henstillinger fra maj 2012 vedrørende principperne for offentlig forvaltning af offentlig-private partnerskaber⁽¹⁾, OECD's konvention fra 1997 om bekæmpelse af bestikkelse af udenlandske tjenestemænd i forbindelse med internationale forretningstransaktioner og OECD's retningslinjer for multinationale selskaber, der blev opdateret i maj 2011⁽²⁾,
- der henviser til ILO's konventioner,
- der henviser til »Guidebook on Promoting Good Governance in Public-Private Partnerships«, 2008, fra FN's Økonomiske Kommission for Europa⁽³⁾,
- der henviser til »Legislative Guide on Privately Financed Infrastructure Projects of 2001«⁽⁴⁾ fra FN's Kommission for International Handelsret (UNCITRAL) og til de oplæg, der blev holdt på UNCITRAL's internationale kollokvium om offentlig-private partnerskaber (OPP'er) i Wien den 2.-3. maj 2013,
- der henviser til CAF-rapporten fra 2010 »Infraestructura pública y participación privada: conceptos y experiencias en América y España«,
- der henviser til »Public-Private Partnerships Reference Guide: Version 2.0« fra juli 2014, som er lavet af Den Asiatiske Udviklingsbank (ADB), Den Interamerikanske Udviklingsbank (IDB), Verdensbankgruppen og rådgivningsfaciliteten for offentlig-privat infrastruktur (PPIAF)⁽⁵⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om International Handel og udtalelser fra Udviklingsudvalget og Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A8-0182/2015),
- A. der henviser til, at landes samfund og økonomiske struktur og dynamikken deri har gavn af miljøer, der giver mulighed for interaktion mellem den offentlige og den private sektor og samarbejde mellem offentlige og private enheder, f.eks. gennem fælles initiativer og joint ventures;
- B. der henviser til, at skønt offentlig-private partnerskaber (OPP'er) er et langsigtet redskab, der anvendes i regeringspolitikker på internationalt, nationalt, regionalt og lokalt niveau, findes der ikke nogen internationalt anerkendt definition af eller sammenhængende lovramme for dem; der henviser til, at OPP'er i praksis forstås som en »bred og varieret vifte af samarbejdsforhold mellem offentlige aktører (regeringer, agenturer og internationale organisationer eller en kombination heraf) og private aktører (virksomheder eller nonprofitorganisationer)« og som regel indebærer, at den private sektor leverer infrastruktur eller aktiver, der traditionelt leveres af regeringer;
- C. der henviser til, at OPP'er er vigtige som redskab til at skabe økonomisk vækst, innovation, konkurrencedygtighed og beskæftigelse, både på og uden for det indre marked, og har en strategisk rolle i moderniseringen af infrastruktur, navnlig energi, vand, veje og digital infrastruktur; der henviser til, at EU-virksomheder er godt rustet til at konkurrere om og benytte sig af sådanne ordninger;
- D. der henviser til, at OPP-ordninger kan have forskellige udformninger, og at lovgivningen om det indre marked fastsætter høje proceduremæssige standarder; der henviser til, at denne lovgivning blev revideret og konsolideret i direktiv 2014/24/EU og 2014/25/EU om offentlige udbud, i direktiv 2014/23/EU om koncessioner og i vejledning om institutionaliserede OPP'er;

⁽¹⁾ <http://www.oecd.org/governance/budgeting/PPP-Recommendation.pdf>.

⁽²⁾ http://www.oecd.org/daf/anti-bribery/ConvCombatBribery_ENG.pdf.

⁽³⁾ www.unece.org/fileadmin/DAM/ceci/publications/ppp.pdf.

⁽⁴⁾ <http://www.uncitral.org/pdf/english/texts/procurem/pfip/guide/pfip-e.pdf>.

⁽⁵⁾ <http://api.ning.com/files/lumatxx-0jz3owSB05xZDkmWIE7GTVYA3cXwt4K4s3Uy0NtPPRgPWYO1lLrWaTUyBQeTXleu-SYUxbPFWlsuyNI5rL6b2Ms/PPReferenceGuidev02Web.pdf>.

Tirsdag den 7. juli 2015

- E. der henviser til, at offentlig-private partnerskaber til levering af infrastruktur, goder og grundlæggende tjenesteydelser er teknisk komplicerede;
- F. der henviser til, at den globale økonomiske krise har haft alvorlig indvirkning på alle modne lande og vækst- og udviklingslande siden 2007 og har påvirket budgetpolitikkerne og såvel institutionelle som private enheders, navnlig SMV'ers, adgang til de økonomiske midler, der er behov for, for at kunne gennemføre projekter, hvilket har haft indflydelse på udviklingen af infrastruktur og andre kapitalintensive projekter og leveringen af grundlæggende tjenesteydelser;
- G. der henviser til, at et stigende antal regeringer på grund af de stramme offentlige budgetter, som er blevet forværret af den økonomiske krise og statsgældskrisen, går over til innovative løsninger som f.eks. OPP'er, der, hvis de gennemføres korrekt, kan medvirke til at forbedre omkostningerne til og effektiviteten og kvaliteten af de offentlige tjenester og sikre rettidig levering af offentlig infrastruktur gennem en passende involvering af offentlige og private aktører;
- H. der henviser til, at de positive virkninger af OPP'er hidrører fra en forbedret gennemførelse af projekter, en god cost-benefit-ratio, muligheden for langfristet finansiering af omkostningerne, den stimulus, der gives til innovation og forskning, samt et mere fleksibelt og dygtigt ledelsesmiljø;
- I. der henviser til, at liberaliseringen af handel og investeringer ikke er et mål i sig selv, men et redskab, som bør skabe velstand og bidrage til at forbedre verdensbefolkningens livskvalitet, og til, at der i denne forbindelse er mulighed for at udvikle innovative politikker — såvel som nye instrumenter, som f.eks. de nyligt udformede finansielle instrumenter, og et net af frihandelsaftaler, der kan hjælpe regeringerne i tredjelande med at sikre levering af infrastruktur, goder og tjenesteydelser af almen interesse — og samtidig sørge for eller bane vej for, at EU-virksomheder i højere grad kan deltage i investeringsprojekter i udlandet, der samler både private virksomheder og offentlige enheder;
- J. der henviser til, at OPP'er er kendetegnet ved en lang livscyklus, der nogle gange varer fra 10 til 30 år, og til, at OPP'ers livscyklus bør være meningsfyldt og i overensstemmelse med de mål, der efterstræbes, med hensyn til det arbejde, de goder og tjenesteydelser, der skal leveres, uden kunstigt at forvride konkurrencen eller skabe højere omkostninger og unødvendige byrder for de offentlige forvaltninger og skatteyderne;
- K. der henviser til, at EU's handelspolitik hverken bør tilskynde nogen til eller afskrække dem fra den suveræne beslutning om at anvende et offentlig-privat partnerskab, men at EU, når beslutningen er truffet, har pligt til at sikre, at vore store, mellemstore eller små virksomheder eller mikrovirksomheder, får så omfattende adgang som muligt til udbudsmarkederne i partnerlandet på en sådan måde, at der skabes merværdi i lokalsamfundene i overensstemmelse med principperne om åbenhed, deltagelse, ansvarlighed, effektivitet og politisk kohærens;
- L. der henviser til, at det forhold, at den private sektor kan undervurdere den sociale infrastruktur og den sikring, den tilvejebringer, de betydelige omkostninger ved levering af infrastruktur, nogle sektorers stilling som naturlige monopoler eller deres strategiske betydning, betyder, at åben konkurrence og privatisering i mange tilfælde ikke er den mest velegnede politiske løsning, når almenhedens interesse skal være fremherskende;
- M. der henviser til, at formålet med OPP'er derfor er at kombinere det bedste fra begge verdener — levering af tjenesteydelser og infrastruktur af almen interesse, men gennem øget deltagelse af den private sektor, snarere end gennem privatiseringsprocesser;
- N. der henviser til, at mange vækst- og udviklingslande står med et misforhold mellem dynamikken i de private virksomheder og manglen på pålidelig infrastruktur; der henviser til, at sådanne kløfter (som er slående i Indien og Brasilien) har undergravet potentiel vækst, begrænset eksport- og importkapaciteten eller haft forstyrrende indvirkning på produktionslinjer på grund af fraværet af tilstrækkelig havneinfrastruktur, mangler i den indenlandske transport (jernbaner, fragt eller motorveje) eller dårligt fungerende kraftværker og eldistributionsnet; der henviser til, at disse kløfter også har en negativ indvirkning på menneskers velfærd (på grund af manglen på kloak- og vanddistributionsnet); der henviser til, at OPP'er muliggør integrerede løsninger, hvor en partner eller et konsortium leverer »byggeri« (opførelse, ingeniørarbejde og arkitekttydelser), »finansiering« (indsprøjtning af privat kapital, i det mindste til forfinansiering af et projekt) og »anvendelse« (vedligeholdelses-, tilsyns- og forvaltningsydelser);
- O. der henviser til, at mellemstatslige organisationer også har benyttet OPP'er til at yde bistand til de mindst udviklede lande gennem partnerskaber, der opererer inden for udviklingssamarbejde: Verdensbanken, regionale udviklingsbanker, FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation, Verdenssundhedsorganisationen og FN's Børnefond (Unicef), for blot at nævne nogle få, har benyttet OPP'er til at implementere aktiviteter; der henviser til, at hvad angår geografisk fokus har

Tirsdag den 7. juli 2015

USA, Australien, Japan, Malaysia, Singapore, De Forenede Arabiske Emirater og andre asiatiske og latinamerikanske lande (med Chile i spidsen) erfaring med OPP'er; der henviser til, at OECD-lande (Finland, Frankrig, Grækenland, Irland, Italien, Nederlandene, Portugal, Spanien og Tyskland) også har relevant lovgivning; der henviser til, at Det Forenede Kongerige har det mest udviklede program for OPP'er (hvori Privatfinansieringsinitiativet tegner sig for omkring 20 % af de offentlige investeringer); der henviser til, at EU er førende på OPP-infrastrukturmarkedet, der tegner sig for mere end 45 % af OPP'ernes nominelle værdi;

- P. der henviser til, at OPP'er har været brugt i forbindelse med strukturfondene, udvidelse, de transeuropæiske net, fælles teknologiinitiativer, Europa 2020, F&U (fremtidens fabrikker, energieffektive bygninger, miljøvenlige biler, bæredygtig forarbejdningsindustri, fotonik, robotteknologi, HPC og 5G-net), e-læring, forskningsprojekter med universiteter og andre programmer på sundhedsområdet (såsom initiativet vedrørende innovative lægemidler); der henviser til, at Den Europæiske Investeringsbank og Det Europæiske OPP-Ekspertcenter har gennemført projekter i EU, dets naboskabsområde og andre steder; der henviser til, at EU også har bidraget via Den Globale Fond for Energieffektivitet og Vedvarende Energi; der henviser til, at Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer agter at støtte en række OPP'er i EU, hvor der kan deltage virksomheder fra lande, som er handelspartnere;
- Q. der henviser til, at EU hidtil har holdt sine offentlige udbudsmarkeder åbne for international konkurrence efter standarder, der er beregnet til at fremme en fair og effektiv konkurrence på det indre marked, og til, at internationale investorer konkurrerer på lige vilkår; der endvidere henviser til, at der i EU ikke diskrimineres på grund af udenlandsk ejerskab eller kontrol, og til, at eksterne selskaber kan etablere sig lokalt for at deltage i OPP'er;
- R. der henviser til, at EU's frihandelsaftaler indeholder bestemmelser, der baner vej for, at virksomheder kan afgive bud i forbindelse med OPP'er via markedsadgang og forudgående etablering; der henviser til, at den behandling og de muligheder Korea, Colombia/Peru, Mellemamerika, Singapore og Canada (samt Vietnam og Japan) har adgang til, er fastsat forskelligt og specifikt; der henviser til, at der er nødt til at være en relativt fleksibel tilgang til forhandlinger med forskellige partnere; der imidlertid henviser til, at målet altid bør være at bidrage til social og økonomisk udvikling, miljømæssig bæredygtighed, demokrati og god regeringsførelse, overholdelse af menneskerettighederne og fremme af internationalt anerkendte beskyttelsesnormer samt skabelsen af ordentlige arbejdspladser; der henviser til, at den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS) og aftalen om offentlige udbud (GPA) også fastlægger en række forpligtelser, lige som andre plurilaterale instrumenter, som f.eks. aftalen om handel med tjenesteydelser (TiSA), også kan gøre det; der henviser til, at klimaet i EU derfor er ved at blive mere konkurrencepræget;

Baggrund

1. understreger, at det er nødvendigt at stimulere skabelse af ordentlige job, konkurrenceevne og produktivitet både i EU og i tredjelande gennem nye innovative politikker og nye instrumenter, der er udformet med sigte på at fremme de økonomiske aktørers aktivitet for at sætte gang i bæredygtig vækst igen, bl.a. via investeringer uden for det indre marked; mener, at OPP'er — som én af flere muligheder — kunne være en potentiel kilde til vækst for EU's virksomheder og samtidig være gavnlige for vore partnere i tredjelande, fordi disse OPP'er vil kunne tilvejebringe infrastruktur, varer og tjenesteydelser af almen interesse;
2. minder om, at OPP'er bør skabe høj merværdi for borgere og forbrugere, sikre tjenesteydelser og/eller goder af høj kvalitet og skabe konkrete konkurrencemæssige og økonomiske fordele for offentlige forvaltninger på både statsligt og lokalt plan og samtidigt undgå at påføre den offentlige sektor yderligere byrder eller tab;
3. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremme en definition af OPP'er, der kan opnå international anerkendelse, som et langsigtet forhold mellem offentlige enheder og private investorer rettet mod levering af offentlige ydelser og infrastrukturer af høj kvalitet til overkommelige priser på grundlag af betingelser og vilkår, der er fastsat tydeligt i kontrakten, hvis overholdelse nemt kan vurderes på grundlag af indikatorer, og som sikrer, at denne overholdelse belønnes med et rimeligt og passende afkast;
4. bemærker, at både SMV'er og større virksomheder kan tilvejebringe unik privatsektor-knowhow, erfaring og god praksis såvel som netværk, der omfatter offentlige myndigheder i tredjelande, og effektivt bidrage til resultater med politikkerne for bæredygtig udvikling; mener, at SMV'er bedst kan udnytte deres fulde potentiale, hvis de skaber netværk og

Tirsdag den 7. juli 2015

er aktive på globalt plan og kommer ind på markeder uden for Europa, bl.a. gennem OPP'er; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at fremme og tilskynde til dannelsen af konsortier og andre former for samarbejde mellem store virksomheder og SMV'er for at fremme sidstnævntes adgang til OPP-projekter;

5. understreger, at udviklingen af OPP'er navnlig skal tage højde for de problemer, som SMV'er i EU har med at konkurrere på de internationale markeder under et OPP, og behovet for at sikre, at SMV'er får konkret, fair og gensidig adgang, navnlig inden for forsyningssektorerne, som fastsat i direktiv 2014/25/EU; fremhæver i denne forbindelse betydningen af særlige regler, som muliggør klynge- eller gruppetilbud fra små og mellemstore virksomheder og anvendelse af åbne og gennemsigtige underleverandørkæder;

Udfordringer

6. finder det beklageligt, at EU hidtil i det store hele har holdt sine offentlige udbudsmarkeder åbne for international konkurrence, mens EU's virksomheder stadig møder betydelige forhindringer i udlandet; opfordrer Kommissionen til at sikre, at EU's handelsaftaler indeholder instrumenter, som gør det muligt for vores virksomheder, især SMV'er, at konkurrere i udlandet på lige vilkår med udenlandske nationale virksomheder; kræver desuden klar regulering af og nem adgang til information om udbud og tildelingskriterier samt fjernelse af diskriminerende og uberettigede handelshindringer inden for offentlige udbud, tjenesteydelser eller investeringer (som f.eks. skattemæssig diskrimination, lovgivningsmæssige hindringer for oprettelse af filialer eller datterselskaber og begrænsninger på adgangen til finansiering); opfordrer vores partnerlande til at anvende principperne om åben forvaltning for at sikre gennemsigtighed og undgå interessekonflikter, samt til at anvende OPP-praksis med forsigtighed, idet der ikke kun tages højde for cost-benefit-analyser og projekternes levedygtighed, men også til de offentlige myndigheders økonomiske og tekniske kapacitet til at overvåge leveringen af tjenester eller infrastruktur i overensstemmelse med almenhedens interesse;

7. anerkender, at OPP-relaterede udfordringer kan overvindes gennem principperne om god forvaltning, såsom klare og gennemsigtige regler, hvor følgende forhold er centrale: tildeling, gennemførelse og evaluering af projekter, lige fra de indledende faser, modellen for og definitionen af risikooverførsel (navnlig vurdering af rentabiliteten på mellemlang og lang sigt), interessenternes og civilsamfundets deltagelse, bekæmpelse af korruption og svig, den ansvarlige forvaltnings økonomiske og tekniske kapacitet til på tilfredsstillende vis at planlægge og overvåge gennemførelsen af kontrakter samt styrkelsen af retssikkerheden inden for rammer der sikrer, at de offentlige myndigheder udøver deres lovlige beføjelser; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne (som er afgørende parter i denne henseende) om at fremme disse principper og den dertil knyttede gode praksis uden for EU's grænser;

8. minder om, at OPP'er er karakteriseret ved deres høje værdi og tekniske kompleksitet og ved parternes langsigtede engagement; bemærker, at de derfor kræver et tilstrækkeligt niveau af såvel fleksibilitet som retssikkerhedsgaranti for at sikre gennemsigtighed, ikke-diskrimination og ligebehandling;

9. minder om, at der findes en række indbyggede risici i forbindelse med infrastrukturprojekter (navnlig dem, der vedrører byggeri, miljø, telekommunikation og energinet), og at regeringen via OPP'er overfører en del af risikoen til den private kontrahent, således at begge kan høste fordelene, men også dele risici og ansvar i forbindelse med projekterne; understreger desuden, at en passende risikodeling er afgørende for at reducere omkostningerne ved et projekt og sikre, at det kan gennemføres med succes og være levedygtigt;

10. minder om, at levering af tilgængelige og omkostningseffektive tjenesteydelser af høj kvalitet til befolkningen både inden for og uden for EU er en absolut forudsætning for at sikre en vellykket gennemførelse og rentabilitet af OPP'er; minder om, at det komplekse valg af modeller og kontrakter har indflydelse på, hvordan et projekt udvikler sig; advarer om, at OPP'er på visse tidspunkter blot er blevet brugt til at opfylde målet om formelt at overholde målene vedrørende det offentlige underskud; fremhæver behovet for en passende institutionel ramme, som kombinerer politisk vilje, god forvaltning og passende underliggende lovgivning for at sikre, at OPP'er leverer bedre kvalitet og en omfattende service til borgerne; understreger i denne forbindelse betydningen af en tilstrækkelig vurdering af de involverede virksomheders profil og hidtidige erfaring for at bedømme kvaliteten af de leverede ydelser og hvorvidt deres forretningskik har været ansvarlig;

Inddragelse af den private sektor på udviklingsområdet

11. understreger, at EU's handels-, investerings- og udviklingspolitikker er indbyrdes forbundne, og at Lissabontraktatens artikel 208 fastsætter princippet om udviklingsvenlig politikkohærens, der kræver, at målene for udviklingssamarbejdet tages i betragtning i politikker, som kan påvirke udviklingslandene; understreger ligeledes vigtigheden af at sikre, at EU's

Tirsdag den 7. juli 2015

investeringspolitikker rettes mod finansielle valg, der omfatter en reel vurdering af den sociale indvirkning;

12. fremhæver det voksende potentiale for, at OPP'er — som én mulighed blandt flere — kan fremme innovative løsninger og mobilisere langsigtet privat finansiering og indenlandske ressourcer til udviklingsformål, i betragtning af at der er brug for massive investeringer i udviklingslandene — i form af infrastruktur, vandforsyning og energi — som den offentlige sektor ikke vil kunne levere på egen hånd, og hvoraf hovedparten vil have gavn af, at den private sektor involveres; mener, at OPP'er også kan skabe innovation inden for teknologier og forretningsmodeller og opbygge mekanismer til at sørge for, at den private sektor ansvarliggøres; peger imidlertid på tilfælde, hvor den private sektors deltagelse i OPP'er i nogle udviklingslande ikke har givet de forventede resultater; bemærker, at der følgelig er brug for et bidrag i form af teknisk bistand for at styrke de retlige og institutionelle rammer, inden for hvilke OPP'erne udvikles, navnlig for så vidt angår kapaciteten til at evaluere, planlægge og overvåge gennemførelsen af sådanne projekter på tilfredsstillende vis, samt for at give de offentlige partnere mulighed for at kræve erstatning fra private virksomheder i tilfælde af manglende overholdelse af kontrakten;

13. bemærker, at OPP'er står højt på udviklingsdagsordenen, og at de i stadig højere grad fremmes som et middel til at udfylde hullerne i finansieringen af infrastruktur både i udviklingslandene og i de industrialiserede lande.

14. opfordrer indtrængende Kommissionen til — eftersom den har tilkendegivet sit ønske om at udvide anvendelsen af blanding betydeligt i de kommende år — at gennemføre de anbefalinger, som er fremsat i Den Europæiske Revisionsrets særberetning om anvendelse af blanding, og til at evaluere mekanismen til blanding af lån og tilskud, navnlig hvad angår udvikling og finansiel additionalitet, gennemsigtighed og ansvarlighed;

15. opfordrer EU's organer til at tilskynde EU-virksomheder, der deltager i OPP'er i tredjelande, især i de mindst udviklede lande, til at følge princippet om politikkohærens i overensstemmelse med de eksisterende OECD-retningslinjer for multinationale selskaber, således at der tages hensyn til målene for udviklingssamarbejdet; opfordrer Kommissionen til at tilskynde til bæredygtige investeringer, idet der tages hensyn til udviklingsmålene, ved navnlig at prioritere den langsigtede udvikling af de indenlandske økonomier, og fremme projekter, der fokuserer på f.eks. miljøbeskyttelse, fattigdomsbekæmpelse, uddannelse, affaldshåndtering eller brug af vedvarende energi;

16. understreger, at OPP'er, når det handler om udviklingsbistand, er en effektiv måde at anvende EU's midler på, samtidig med at man understøtter EU's prioriteter og sammenhængen med andre politikker; opfordrer til, at Kommissionen i højere grad deltager og investerer i udviklingen af OPP'er, og til, at OPP'er anvendes som et middel til at få Unionens begrænsede udviklingsbudget til at række længere;

17. understreger, at privat investering og finansiering kan blive den centrale drivkraft for bæredygtig vækst, som forventes at være på ca. 5 % i udviklingslandene i de kommende år; erkender, at en sådan privat finansiering kan bidrage til at støtte lokale økonomier og virksomheder og skabe ordentlige jobs — og dermed føre til udryddelse af fattigdom — forudsat at de direkte udenlandske investeringer reguleres korrekt og er forbundet med konkrete forbedringer i partnerlandenes økonomier, f.eks. gennem teknologioverførsel og uddannelsesmuligheder for den lokale arbejdsstyrke; mener, under disse omstændigheder, at OPP'er kan være til fordel for de mindst udviklede lande, idet den uforholdsmæssigt store investeringsrisiko ikke i tilstrækkelig grad tilskynder til private investeringer; fremhæver, at de fremtidige OPP'er inden for dagsordenen for udvikling efter 2015 bør tilstræbe fattigdomsbekæmpelse og andre mål for bæredygtig udvikling og bør være tilpasset til partnerlandenes nationale udviklingsplaner;

18. noterer sig, at velstrukturerede og effektivt gennemførte OPP'er kan skabe mange fordele, herunder innovation, mere effektiv anvendelse af ressourcer og kvalitetssikring og -kontrol; konstaterer ligeledes, at OPP'er i udviklingslande skal vurderes på grundlag af deres evne til at skabe udviklingsmæssige resultater, og at en retfærdig fordeling af risikobylden mellem de offentlige og private sektorer er nødvendig; understreger, at OPP'er i udviklingslande hidtil hovedsagelig har været koncentreret i energi- og telekommunikationssektoren, hvorimod privat engagement i social infrastruktur stadig er sjældent; støtter derfor de OPP'er, hvis primære målsætning er at nå målene for bæredygtig udvikling;

19. opfordrer til øget teknisk bistand — herunder uddannelse af lokalt ansatte og teknologioverførsel — til partnerlandenes regeringer med henblik på at øge deres kapacitet til at kræve ejerskab over OPP'erne og påtage sig deres del af ansvaret for forvaltningen af OPP-projekterne, bl.a. ved at hjælpe dem med at oprette banksystemer og skattemyndigheder, der kan tilvejebringe finansiel styring og forvaltning af offentlige og private midler; påpeger, at

Tirsdag den 7. juli 2015

tidligere erfaringer viser, at dårligt forhandlede OPP-aftaler i visse tilfælde kan forøge statsgælden, og opfordrer til, at der etableres et regelsæt for ansvarlig finansiering; opfordrer Kommissionen til at overveje muligheden af at yde udviklingslandene teknisk bistand og rådgivning om, hvordan de skal forberede og indføre EU-standarder på deres markeder;

20. støtter kraftigt en effektiv og omfattende udbredelse og gennemførelse i og uden for EU af FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettighederne, og understreger, at det er nødvendigt at træffe alle nødvendige politiske og lovgivningsmæssige foranstaltninger til at afhjælpe mangler i den effektive gennemførelse af FN's vejledende principper, herunder med hensyn til adgang til domstolene;

21. understreger, at udviklingsagenturerne skal sikre, at offentlige udviklingsmidler anvendes til at støtte lokale økonomiske netværk i udviklingslandene og ikke omdirigeres for at fremme private firmaer og multinationale selskaber fra donorlandene; understreger navnlig, at OPP'er bør sigte mod at opbygge kapaciteten for nationale mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder;

22. minder om, at Den Europæiske Union er engageret i at fremme lighed mellem kønnene og sikre integration af ligestillingsaspektet i alle sine aktiviteter; opfordrer til, at kønsaspektet integreres i planlægningen og gennemførelsen af OPP'er, f.eks. gennem anvendelse af kønsopdelte data og analyser til målrettede investeringer og gennem indførelse af centrale resultatindikatorer, som gavner kvinder, i kontrakter; opfordrer i denne forbindelse til øget støtte til lokale SMV'er, og navnlig til kvindelige entreprenører, således at de bliver i stand til at drage fordel af privat, sektorledet vækst;

Mulige redskaber, der kan sætte EU-virksomheder i stand til at indgå i OPP'er uden for EU

23. opfordrer Kommissionen til at arbejde frem imod at opnå væsentlige tilsagn om markedsadgang på internationalt plan i Verdenshandelsorganisationen (WTO) og i igangværende bilaterale forhandlinger med tredjelande gennem en positiv tilgang præget af gensidighed, der åbner mulighed for international konkurrence, for at rette op på skævhederne mellem EU og andre handelspartnere med hensyn til graden af åbenhed på markederne for offentlige udbud; anmoder Kommissionen om at arbejde på at få fjernet administrative, proceduremæssige og tekniske hindringer, der forhindrer EU-virksomheder i at deltage i udenlandske OPP'er;

24. opfordrer Kommissionen til, når den forhandler handels- og investeringsaftaler med andre lande, at støtte nedbrydningen af barrierer for EU-virksomheder og især SMV'er, således at de kan gå ind i OPP'er i disse lande, og støtte EU-borgeres erhvervsmæssige mobilitet i disse stater, så de kan konkurrere på lige vilkår med landets egne virksomheder og med virksomheder fra tredjelande;

25. opfordrer Kommissionen til at holde øje med EU-virksomheder i udlandet og drage konklusioner vedrørende succes historier, modeller og god praksis med henblik på at udarbejde retningslinjer samt at overveje at oprette virtuelle dokumentationscentre eller observatorier for at fremme EU-virksomheders, og især SMV'ers, adgang til information om muligheder for at deltage i OPP'er; opfordrer Kommissionen til at tilskynde til, at der oprettes brugervenlige platforme og netværk for at fremme en struktureret dialog mellem interessenterne, samt til at yde teknisk bistand i forbindelse med de retlige rammer og forventede udfordringer; anmoder Kommissionen om at foretage en undersøgelse af virkningerne af Unionens frihandelsaftaler og deres gennemførelse på europæiske virksomheders adgang til udenlandske OPP'er; mener, at en sådan undersøgelse kan skabe klarhed om de konkrete konsekvenser af frihandelsaftaler på OPP-området og eventuelt give mulighed for at afdække hindringer, der endnu ikke er tacklet;

26. opfordrer Kommissionen til at fremme anvendelsen af klare og omfattende regnskabsstandarder på internationalt plan for at mindske de usikkerheder, der er knyttet til OPP'er, og samtidig fremme en sund budgetpolitik og bæredygtighed i forbindelse med projekterne;

27. opfordrer Kommissionen til at sikre, at EU-støttede organer såsom EU's Forvaltningsorgan for Små og Mellemstore Virksomheder (EASME) og Enterprise Europe-netværket (EEN) også kan få adgang til og udveksle information med SMV'er om, hvordan det er muligt at indgå i OPP'er i stater uden for EU og fremme små og mellemstore virksomheders deltagelse i OPP'er i tredjelande;

28. understreger, at det for at kunne tiltrække privatsektormidler til OPP'er på tværs af grænserne er altafgørende at stille tilstrækkelig garanti for, at disse langsigtede investeringer vil nyde godt af et klart, stabilt og sikkert miljø med god forvaltning, retssikkerhed, gennemsigtighed, ligebehandling, ikke-diskrimination og effektiv tvistbilæggelse; opfordrer

Tirsdag den 7. juli 2015

Kommissionen og Rådet til i dette øjemed at samarbejde i de kompetente internationale fora og i internationale finansielle institutioner for at sikre, at de nødvendige retlige rammer på dette område eksisterer og er gennemsigtige, demokratiske, inkluderende, effektive og omkostningseffektive;

OPP'er uden for EU: nye jobs og vækstmuligheder for EU-virksomheder

29. er overbevist om, at øget deltagelse af EU-virksomheder i store internationale OPP'er kan medføre betydelige fordele i form af skabelse af ordentlige jobs, produktivitet, konkurrenceevne, teknologisk kapacitet og innovationsudvikling i EU; minder om, at Kommissionens undersøgelse fra 2010 om »Opportunities for the Internationalisation of European SME's« fremhæver den positive forbindelse mellem internationalisering og innovation for så vidt angår produkter, tjenesteydelser og processer;

30. understreger, at arbejdet på dette område navnlig skal tage hensyn til de problemer, som EU-baserede SMV'er har med at konkurrere på de internationale markeder som dele af OPP'er, og behovet for at sikre, at SMV'er får reel og lige adgang; fremhæver i denne forbindelse betydningen af særlige regler, som muliggør klynge- eller gruppetilbud fra SMV'er og anvendelse af åbne og gennemsigtige underleverandørkæder; mener, at SMV'er bør tilskyndes til at medvirke enten som underleverandører eller som del af et konsortium, der afgiver tilbud på en kontrakt;

31. minder om de resultater, der er opnået i EU gennem brug af OPP'er til infrastrukturudvikling og på førende områder inden for teknologi, forskning, e-læring og andre sektorer med høj merværdi, og tilskynder Kommissionen til at udpege de projekter, der har givet de bedste resultater i EU, og til at fremme alle typer EU-virksomheders, navnlig SMV'ers, deltagelse i sådanne initiativer i udlandet;

o

o o

32. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank.

Tirsdag den 7. juli 2015

P8_TA(2015)0251

Sektoren for frugt og grøntsager siden 2007-reformen**Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2015 om sektoren for frugt og grøntsager siden 2007-reformen (2014/2147(INI))**

(2017/C 265/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens rapport om gennemførelsen af bestemmelser om producentorganisationer, driftsfonde og driftsprogrammer i sektoren for frugt og grøntsager siden 2007-reformen (COM(2014)0112),
 - der henviser til Rådets konklusioner af 16. juni 2014 om førnævnte rapport fra Kommissionen,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 11. marts 2014 om fremtiden for Europas gartnerisektor — vækststrategier ⁽²⁾,
 - der henviser til undersøgelsen med titlen »The EU fruit and vegetables sector: Overview and post 2013 CAP perspective« (EU's sektor for frugt og grøntsager: overblik og perspektiver i den fælles landbrugspolitik efter 2013), som Europa-Parlamentet lod gennemføre i 2011,
 - der henviser til de to undersøgelser med titlen »Towards new rules for the EU's fruit and vegetables sector« (på vej mod nye regler for EU's sektor for frugt og grøntsager), der blev gennemført af henholdsvis AREFLH (sammenslutningen af EU's frugt- og grøntsagsdyrkende regioner) og universitetet i Wageningen for en workshop i Europa-Parlamentet den 22. januar 2015,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse om bekæmpelse af illoyal handelspraksis i business-til-business-fødevarerforsyningskæden (COM(2014)0472),
 - der henviser til undersøgelsen med titlen »Comparative analysis of risk management tools supported by the 2014 US Farm Bill and the CAP 2014-2020«, som blev gennemført i Europa-Parlamentets regi i 2014,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og udtalelse fra Budgetkontroludvalget (A8-0170/2015),
- A. der henviser til, at EU's politik for sektoren for frugt og grøntsager siden 1990'erne har fokuseret på at styrke producentorganisationerne;
- B. der henviser til, at 2007-reformen havde til formål at styrke producentorganisationer i sektoren for frugt- og grøntsager ved at tilvejebringe et bredere udvalg af redskaber for bl.a. at gøre det muligt at forebygge og styre markedsrisici samt forbedre og koncentrere forsyningen, forbedre kvaliteten og konkurrenceevnen, at tilpasse udbuddet således, at det matcher markedet, og at yde teknisk bistand til miljøvenlig produktion, etc.;
- C. der henviser til, at producentorganisationerne er underlagt en række begrænsninger i sammenligning med private handelsvirksomheder, såsom begrænsninger for anvendelse af investeringer i forbindelse med indtægtsstruktur eller nødvendigheden af salg;
- D. der henviser til, at det er vigtigt at støtte frugt- og grøntsagssektoren i hele EU i betragtning af den merværdi og beskæftigelse, som denne sektor skaber, og i betragtning af dens betydning for sundheden via sunde og velafbalancerede kostvaner;

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0205.

Tirsdag den 7. juli 2015

- E. der henviser til, at EU's støtte til producentorganisationerne og sammenslutninger af producentorganisationer sigter mod at styrke sektorens konkurrencedygtighed, støtte innovation, øge produktiviteten, forbedre landbrugernes forhandlingsposition, genoprette balancen i fødevarekæden og samtidig integrere miljøhensyn i produktionen og markedsføringen af frugt og grønt og tage behørigt hensyn til situationen for de enkelte producenter;
- F. der henviser til, at blev skabt incitamenter for at fremme sammenlægninger mellem producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer samt tværnationalt samarbejde for at styrke producentorganisationers forhandlingsstyrke i distributionskæden;
- G. der henviser til, at størsteparten af frugt- og grøntsagsproducenterne på EU-plan er små eller mellemstore bedrifter;
- H. der henviser til, at det fremgår af en undersøgelse fra 2011 om frugt- og grøntordningen, som Europa-Parlamentet lod gennemføre, at producentorganisationerne bør støttes, da fælles tiltag på produktionsniveauet og en effektiv samordning inden for kæden synes at være to nødvendige forudsætninger i enhver strategi, der skal have held til at bekæmpe problemet med faldende relative producentpriser;
- I. der henviser til, at producentorganisationerne og sammenslutninger af producentorganisationer i sektoren for frugt- og grøntsager kan oprette en driftsfond til finansiering af driftsprogrammer, der er godkendt af medlemsstaterne;
- J. der henviser til, at sådanne fonde finansieres af bidrag fra producentorganisationernes medlemmer eller af producentorganisationen selv og af EU's finansielle støtte, og at denne medfinansiering fremmer en forpligtelse fra modtagernes side og bidrager til at sikre, at de udnytter støtten, og at den har en multiplikatoreffekt;
- K. der henviser til, at den økonomiske støtte under den tidligere fælles landbrugspolitik til investeringer i nyetablerede producentorganisationer i frugt- og grøntsagssektoren, der ophørte med reformen i 2013, var af vital betydning, navnlig i medlemsstaterne i Central-, Øst- og Sydeuropa, i de oversøiske territorier og øerne;
- L. noterer sig:
 - a) stigningen i organiseringsgraden, og at andelen af den samlede produktionsværdi af frugt og grøntsager, som blev afsat af producentorganisationerne og producentorganisationernes sammenslutninger i EU, er på omkring 43 % (34 % i 2004)
 - b) producentorganisationernes øgede tiltrækningskraft, og at andelen af det samlede antal af frugt- og grøntsagsproducenter, der er medlem af en producentorganisation, er vokset fra 10,4 % i 2004 til 16,5 % i 2010 og
 - c) den stigende tiltrækningskraft af producentorganisationers sammenslutninger, som er kommet til udtryk ved den hurtige stigning i antallet af producentorganisationers sammenslutninger, kombineret med den markante stigning i antallet og andelen af producentorganisationer, som er medlem af en sammenslutning;
- M. der henviser til, at disse tal for EU som helhed er et gennemsnit, der afspejler højst forskellige situationer i medlemsstaterne og endda meget forskellige situationer inden for de enkelte medlemsstater; der henviser til, at disse tal, der afspejler forskellige udgangspunkter med hensyn til indsatsen for at oprette producentorganisationer, kan tilskrives historiske faktorer, som er baseret på landbrugernes større eller mindre vilje til at oprette producentorganisationer, landbrugsbedrifternes struktur, forskellige markedsforhold og administrative hindringer, utilstrækkeligheden af den støtte, der ydes på nuværende tidspunkt, og ligeledes, at denne sektor i mange medlemsstater domineres af små producenter;
- N. der henviser til, at den offentlige høring om politiske valgmuligheder og konsekvensanalyser, som Kommissionen foretog fra den 4. juni 2012 til den 9. september 2012 i forbindelse med revurderingen af EU-ordningen for sektoren for frugt- og grøntsager, viste, at der overvejende var flertal for fortsættelsen af ordningen med punktvisse forbedringer;
- O. der henviser til, at de regioner, hvor producenterne har opnået størst konkurrenceevne, lønsomhed, internationalisering, kvalitet og miljømæssig bæredygtighed, er dem med den højeste organiseringsgrad;
- P. der henviser til, at organiseringsgraden i gennemsnit fortsat er lav blandt producenterne og langt under EU-gennemsnittet i visse EU-medlemsstater, selv om denne generelle påstand kan variere afhængig af, hvor meget produktionen og markedsføringen i det enkelte område er blevet moderniseret; der henviser til, at ophævelsen og den tilbagekaldte anerkendelse af producentorganisationer, som skaber usikkerhed blandt producenterne, er den faktor, der bidrager mest til det lave gennemsnit;

Tirsdag den 7. juli 2015

- Q. der henviser til, at det nødvendigt at øge effektiviteten af den nationale finansielle støtte (forordning (EU) nr. 1308/2013), selv om den har udgjort et vigtigt finansielt instrument, når det gælder en koncentration af produktionsudbuddet;
- R. der henviser til, at producentorganisationernes rolle i forbindelse med åbning af nye markeder, forbrugsfremme eller investeringer i innovation har meget positive følger for frugt- og grøntsagssektoren;
- S. der henviser til, at sektoren for frugt og grøntsager i EU udgør 18 % af landbrugsproduktionens samlede værdi, at den kun anvender 3 % af det dyrkede areal og repræsenterer en værdi på over 50 mia. EUR;
- T. der henviser til, at forsyningskæden for frugt og grøntsager har en skønnet omsætning på over 120 mia. EUR med ca. 550 000 medarbejdere og fungerer som en økonomisk multiplikator på europæisk plan, idet den fremmer både efterspørgsel og skabelse af merværdi i andre økonomiske sektorer;
- U. der henviser til, at det samlede landbrugsareal i EU til dyrkning af frugt og grøntsager faldt med 6 % mellem 2003 og 2010, hvilket indikerer, at landbrugerne er gået over til andre afgrøder, eller i mange tilfælde har opgivet aktiviteten; der henviser til, at det fremgår af AREFLH's undersøgelse fra 2015, at dette fald var større i Sydeuropa end i Nordeuropa;
- V. der henviser til, at frugt- og grøntsagsproduktionens omfang også er faldet i de senere år, mens dens værdi i reale termer er stabil og i 2012 lå på 48,25 mia. EUR, men at det på trods af dette ikke har været muligt at tilbyde producentpriser, der er i overensstemmelse med produktionsomkostningerne og arbejdsindsatsen;
- W. der henviser til, at forbrugsunderskuddet udgør et stort problem for frugt- og grøntsagssektoren, idet der har fundet et produktionstab sted i de senere år; der minder om, at det af tal fra Freshfel Europe fremgår, at forbruget af frugt og grøntsager i EU-28 i 2013 var på 387 g pr. dag, hvilket er et fald på 8,7 % i forhold til gennemsnittet for perioden 2007-2011; der henviser til, at dette fald synes at afspejle en længerevarende tendens hen imod større forbrug af forarbejdede fødevarer og virkningerne af den økonomiske krise;
- X. der henviser til, at 22 millioner børn i EU er overvægtige, og at teenagere i gennemsnit kun indtager mellem 30 % og 50 % af den anbefalede daglige mængde frugt og grøntsager;
- Y. der henviser til, at Verdenssundhedsorganisationen (WHO) anbefaler et dagligt mindsteindtag på 400 g frugt og grøntsager for at forebygge kroniske sygdomme såsom hjertesygdomme, kræft, diabetes og fedme, sidstnævnte især blandt børn; der henviser til, at kun fire medlemsstater indtil nu har imødekommet denne anbefaling;
- Z. der henviser til, at EU i 2012 havde et handelsunderskud med hensyn til frugt og grøntsager, der hovedsaglig skyldes, at EU importerer betydeligt mere frugt, end det eksporterer på grund af høje produktionsomkostninger;
- AA. der henviser til, at det i AREFLH's undersøgelse fra 2015 påpeges, at EU-markedet er relativt åbent for import, mens EU-eksporten støder på betydelige toldmæssige og ikketoldmæssige hindringer hos handelspartnerne, som forhindrer en diversificering af eksporten; der henviser til, at selv om import fra tredjelande konkurrerer direkte med lignende EU-produkter, gælder der ikke de samme miljø-, social- og fødevarer sikkerhedsstandarder i forbindelse med dyrkningen af dem;
- AB. der henviser til, at der hyppigt i sektoren for frugt og grøntsager opstår markedskriser, da selv små produktionsoverskud kan føre til drastiske fald i producentpriserne; der henviser til, at frugt og grøntsager for det meste er letfordærlige varer, der skal sælges hurtigt, og derfor står landbrugerne i denne sektor i en strukturelt svag forhandlingsposition over for de største detailhandlere og forarbejdere;
- AC. der henviser til, at krisen, der skyldtes det russiske forbud, har haft og fremover vil få betydelige negative konsekvenser for frugt- og grøntsektoren, hvor producenter i visse sektorer vil lide en del af de største tab; der henviser til, at vigtigheden af stærke producentorganisationer, der organiseres på en sådan måde, at de i fællesskab er i stand til at tackle uventede og ugunstige omstændigheder, bør fremhæves, med støtte fra passende fællesskabsinstrumenter, der er tilpasset den enkelte krises alvorlighed, eller, i givet fald, mulighed for at aktivere de undtagelsesforanstaltninger, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1308/2013;

Tirsdag den 7. juli 2015

- AD. der henviser til, at det i Kommissionens rapport erkendes, at de kriseforebyggende instrumenter i frugt- og grøntordningen er blevet meget lidt anvendt efter reformen i 2007, og at de har vist sig at være utilstrækkelige til at afbøde konsekvenserne af alvorlige kriser som f.eks. *E. coli*-krisen eller den aktuelle krise på grund af det russiske forbud; der henviser til, at de i de fleste tilfælde, med undtagelse af tilbagetrækning fra markedet, er administrativt vanskelige at anvende på grund af de tvetydige bestemmelser i denne henseende;
- AE. der henviser til, at skolefrugtordningen, under hvilken der anvendes et antal lokale og sæsonbestemte frugter og grøntsager, har tiltrukket interesse og været vellykket;
- AF. der henviser til, at muligheden for gøre tilbagebetalingen af hovedstolen og renterne på lån, der er optaget for at finansiere kriseforebyggelses- og krisestyringsforanstaltninger, berettiget til finansiell støtte fra EU under driftsprogrammerne har udgjort et vigtigt redskab til at styre markedsusikkerheden;
- AG. der henviser til, at det i Kommissionens rapport konstateres, at komplicerede regler og mangel på retssikkerhed er svagheder i den nuværende frugt- og grøntordning; der henviser til, at kommissær Phil Hogan har forpligtet sig til at forbedre ordningen i det første år af sin mandatperiode, og samtidig tage hensyn til kulturelle forskelle og afvigelser i markedsforholdene medlemsstaterne imellem og behovet for at styrke sektorens konkurrenceevne og innovative styrke;
- AH. der henviser til, at det i undersøgelsen fra universitetet i Wageningen konkluderes, at forskellige fortolkninger af EU's gennemførelseslovgivning har skabt retslig usikkerhed for de nationale forvaltninger og producentorganisationerne, hvilket har ført til en øget administrativ byrde, frygt for risikotagning og afskrækkelse fra at oprette producentorganisationer;
- AI. der henviser til, at klare og forudsigelige revisionsprocedurer er væsentlige for, at ordningen for frugt og grøntsager kan fungere ordentligt; der henviser til, at overlapninger af på hinanden følgende revisioner bør undgås, og at opfølgingsrevisioner ikke bør gennemføres før regnskabsafslutningen har resulteret i en endelig beslutning om en forudgående revision for at sikre, at medlemsstaterne ikke skal foretage større korrektioner end nødvendigt;
- AJ. der henviser til, at der i forordning (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter allerede er taget højde for en række af de elementer, som er medtaget i Kommissionens meddelelse, og at der bør skabes stabilitet i EU's gældende bestemmelser;
- AK. der henviser til, at proportionalitet bør spille en væsentlig rolle med hensyn til at mindske retsusikkerheden under frugt- og grøntordningen, og det bør sikres, at en producentorganisation i sin helhed ikke skades på grund af enkelte aktørers overtrædelser;
- AL. der henviser til, at producentorganisationerne hyppigt støder på vanskeligheder med hensyn til at finde og uddanne ledere med de nødvendige færdigheder til at udøve kommercielle aktiviteter i den konkurrenceintensive agroindustrielle sektor; der henviser til, at det i Kommissionens rapport konstateres, at producentorganisationernes udgifter til skoling og rådgivning har været lav;
- AM. der henviser til, at landbrugsbefolkningen ældes hurtigt i EU-28, og at der i gennemsnit kun er en landbruger under 35 år for hver ni over 55;
1. bifalder Kommissionens rapport, der giver et velafbalanceret billede af udviklingen af frugt- og grøntordningen efter reformen i 2007, bekræfter gyldigheden af den grundlæggende organisationsstruktur for denne sektor og fastsætter de områder, hvor der er gjort fremskridt, f.eks. den øgede koncentration blandt producentorganisationerne, der forbedrer deres stilling i fødevarekæden, samtidig med at den henviser til de problemer, der stadig eksisterer;
 2. mener, at støtten bør kompensere for de negative markeds-mæssige følger af de begrænsninger, som producentorganisationerne er underlagt;
 3. glæder sig over foranstaltningerne inden for rammerne af EU's frugt- og grøntordning, som har til formål at øge markedsorienteringen blandt EU-avlere, tilskynde til innovation, fremme afsætningen af frugt og grøntsager, styrke avlernes konkurrenceevne og forbedre markedsføringen og kvaliteten af produkterne samt de miljømæssige aspekter ved produktionen gennem støtte til producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer og anerkendelse af brancheorganisationer, og også gennem fremme af klyngeudvikling, som vil skabe nye indtægter, der kan kanaliseres hen imod nye investeringer;

Tirsdag den 7. juli 2015

4. glæder sig over, at ordningen for frugt og grøntsager fastholdes i den nye fælles landbrugspolitik, idet det samtidig erkendes, at de eksisterende instrumenter ikke altid har været effektive, hvilket Kommissionen erkendte i sit offentlige høringsdokument »A Review of the EU Regime for the Fruit and Vegetables Sector«, og støtter derfor Newcastlegruppens arbejde, der tager sigte på at forbedre ordningen for frugt og grøntsager, som bør tage hensyn til de særlige omstændigheder ved lovgivningen for kooperativer i de forskellige medlemsstater for ikke at begrænse oprettelsen af nye producentorganisationer og samtidig respektere, at visse producenter beslutter at holde sig uden for producentorganisationssystemet;
5. opfordrer Kommissionen til at intensivere indsatsen for at bekæmpe illoyal handelspraksis i fødevarekæden, der skader landbrugernes indtjening og truer sektorens levedygtighed og bæredygtighed; er af den opfattelse, at de store distributionskæders illoyale praksis og store pres på producenterne, uanset om de er organiseret eller ej, er det største problem med henblik på at sikre frugt- og grøntsagsproducenterne en anstændig indtægt; påpeger, at deres svage stilling forværres af, at det drejer sig om letfordærlige produkter; er af den opfattelse, at de nævnte problemer såsom opgivelse af jorden eller de aktive landbrugeres stigende alder først vil forsvinde, når overskuddet fra produktionen er tilstrækkeligt stort til at sikre erhvervets fremtid og til at tiltrække unge arbejdstagere;
6. opfordrer Kommissionen til at fastlægge klare EU-regler om principperne for god praksis i fødevarekæden med henblik på at opnå en fælles fortolkning af bestemmelserne for illoyal handelspraksis;
7. opfordrer Kommissionen til at fremme foranstaltninger, der tager sigte på at fremme den direkte markedsføring af producentorganisationernes produkter; mener, at direkte salg er et alternativ til supermarkederne og til de værdier, som de repræsenterer, hvad angår forholdet til mad, landbrug og miljø; er af den opfattelse, at priserne på markedet for direkte salg netop er lavere end supermarkedspriserne, fordi der ikke er nogen mellemled og logistikomkostninger; mener i den forbindelse, at en forkortelse af kæden sikrer landbrugerne en rimelig indkomst og gør det muligt at bekæmpe illoyal handelspraksis;
8. bemærker, at mange medlemsstater har indført foranstaltninger til at bekæmpe illoyal handelspraksis, og opfordrer til en samordnet EU-reaktion for at styrke funktionen af det indre marked for landbrugsprodukter;
9. understreger vigtigheden af at fastholde europæiske kvalitetsstandarder for frisk frugt og friske grøntsager med henblik på at sikre en høj og ensartet kvalitet i kæden til gavn for den endelige forbruger;
10. opfordrer indtrængende Kommissionen til at oplyse, hvordan den har til hensigt at anvende artikel 209, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1308/2013 om den fælles markedsordning, med henblik på at fremme en større retssikkerhed, hvad angår opnåelsen af målsætningerne i artikel 39 i TEUF med fuld respekt for artikel 101 i TEUF på konkurrenceområdet;
11. bemærker, at sektorens organisationsgrad, målt som den andel af den samlede produktion af frugt og grønt, som producentorganisationerne markedsfører, er steget jævnt i EU som helhed i de seneste år, men at denne stigning dog kun gælder nogle af medlemsstaterne;
12. fremhæver, at organiseringsgraden blandt producenterne i gennemsnit fortsat er lav og langt under EU-gennemsnittet i visse medlemsstater, og at det er af afgørende betydning for frugt- og grøntordningen, at dette problem behandles, ikke mindst ved at afhjælpe betydelige nationale ubalancer; understreger endvidere, at denne lave organiseringsgrad ikke gavnes af de komplekse regler for producentorganisationer, der har resulteret i ophævelse og tilbagekaldt anerkendelse af producentorganisationer i visse medlemsstater; opfordrer derfor Kommissionen til at vende denne faldende udvikling ved at forenkle reglerne for ordningen, således at det bliver mere attraktivt at tilslutte sig producentorganisationer;
13. påpeger behovet for at forbedre organiseringsgraden i sektoren i betragtning af, at den er klart højere i regioner, hvor produktionen og markedsføringen er mere moderniseret og gearret til eksport, samtidig med at den er lavest i lande, som ikke har haft nogen mulighed for at bruge driftsfonde i mange år;
14. anser det for absolut nødvendigt at planlægge indførelsen af krisestyringsinstrumenter, og mener, at visse producentorganisationers vellykkede initiativer på dette område tydeligt bør identificeres med henblik på at gentage dem alle de steder, hvor det er muligt; anmoder i den forbindelse Kommissionen om at fremme sådanne pilotproducentorganisationers viden og knowhow på området;
15. minder om, at producentorganisationerne er redskaber i producenteres tjeneste med henblik på en kollektiv organisering på markedet for at beskytte deres indkomst, og at producentorganisationer er særligt nyttige på de produktionsområder, der sender deres produkter videre til forbrugsområder, men ikke anvendes særligt meget af visse producenter eller på visse markeder i nærområderne eller nichemarkeder;

Tirsdag den 7. juli 2015

16. understreger i denne forbindelse, at det er vigtigt at øge det samlede støtteniveau til producentorganisationerne og at skabe stærkere incitamenter både til sammenlægning af eksisterende producentorganisationer i sammenslutninger af producentorganisationer og til oprettelse af nye i en national og international sammenhæng; kræver samtidig en overvågning af investeringen af de midler, der tildeles til oprettelse af producentorganisationer, så de rent faktisk investeres på måder, der forbedrer de organiserede producenters indtægter;
17. finder det beklageligt, at organiseringsgraden blandt producentorganisationerne i en række medlemsstater er ekstremt lav, og anbefaler, at medlemsstaterne prioriterer indsatsen for, at producenterne organiserer sig; opfordrer Kommissionen til at foretage en analyse af de særlige forhold i de medlemsstater, hvor organiseringsgraden blandt producenterne er lav;
18. opfordrer i denne sammenhæng Kommissionen til at genindføre økonomisk støtte til investeringer i nyetablerede producentorganisationer i frugt- og grøntsagssektoren; er af den opfattelse, at det uden denne støtte er ekstremt vanskeligt for etablerede organisationer at opnå den statsanerkendelse, der er nødvendig for deres drift; er derfor af den opfattelse, at støtte er et af de mest effektive værktøjer med hensyn til at udbygge organisationerne og øge organiseringsgraden;
19. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med forenklingen af den fælles landbrugspolitik at styrke producentorganisationernes effektivitet yderligere, når det gælder en koncentration af produktionsudbuddet, navnlig med hensyn til deres centrale handelsmæssige rolle i frugt- og grøntsektoren;
20. mener, at det er af afgørende vigtighed at give fordele til de producentorganisationer, der beslutter at ansætte unge landbrugere; understreger, at producentorganisationerne kan udgøre en mulighed for at fremme et generationsskifte i landbrugssektoren;
21. anmoder Kommissionen om at sørge for en hurtig og harmoniseret gennemførelse af bestemmelserne om henholdsvis frugt og grøntsager og producentorganisationer og brancheorganisationer, sådan som det er fastlagt i forordning (EU) nr. 1308/2013;
22. gentager sin dybe bekymring over, at kun 7,5 % af EU-landmændene i dag er under 35 år, og mener, at velfungerende produktorganisationer, der tiltrækker unge, kan bidrage til at vende denne ubæredygtige demografiske tendens;
23. understreger nødvendigheden af at skabe incitamenter til at øge forsknings- og innovationsniveauet i producentorganisationerne; mener, at mere innovation vil gøre producentorganisationerne mere konkurrencedygtige og vil gøre det muligt at tackle de dræberbakterier, der skader europæisk landbrug;
24. understreger nødvendigheden af at hjælpe producentorganisationerne med at styrke eksporten og finde nye udenlandske markeder;
25. mener, at det er nødvendigt at gøre producentorganisationer mere attraktive ved at mindske bureaukratiet og forbedre den støtte, som Den Europæiske Union giver til disse grupper, samt at forbedre krisestyringsmekanismerne;
26. opfordrer stærkt Kommissionen til i den kommende revision af gennemførelseslovgivningen og som del af dens dagsorden for forenkling at øge retssikkerheden for de nationale forvaltninger, producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer og mindske den administrative byrde disse pålægges; understreger, at denne revision ikke bør ændre den grundlæggende opbygning af frugt- og grøntordningen eller skade producenterne interesser eller indtjening i sektoren;
27. bemærker med bekymring, at reglerne for producentorganisationer kan fortolkes bredt af Kommissionens revisorer, hvilket skaber stor usikkerhed og kan udsætte medlemsstaterne for en risiko for ikke-anerkendelse af udgifter og domstolsprøvelse; understreger også, at revisionsprocedurer og finansielle korrektioner skal gennemføres mere rettidigt og inden for en aftalt revisionstidsfrist;
28. anmoder Kommissionen om i væsentlig grad at begrænse den behandlingsperiode, under hvilken overensstemmelseskontrollen gennemføres;
29. anmoder Kommissionen om, at den, også af hensyn til en større retssikkerhed for ordningen, begrænser kontrollerne og fokuserer på at overvåge den reelle gennemførelse af den enkelte aktion eller foranstaltning, der vedtages inden for rammerne af driftsprogrammet, samt de midler, der er tildelt disse, og klart fastsætter, hvad der skal kontrolleres, og hvem der har ansvaret for at udføre kontrollen;
30. anmoder Kommissionen om at anvende proportionalitetsprincippet i forbindelse med sanktioner og påse, at revisioner afsluttes inden for en bestemt tidsfrist for at øge retssikkerheden for producentorganisationer og deres medlemmer;

Tirsdag den 7. juli 2015

31. påpeger, at betingelserne for ansøgning om støtte fra ordningen og begrundelserne i ansøgningerne er omfattende og upræcise og er genstand for flere kontroller af en række administrative organer, som ofte hverken er konsekvente eller præcise, hvilket fører til, at visse typer partnere opgiver ordningen, og at visse producentorganisationer vælger ikke at indsende driftsprogrammer; mener, at det er afgørende i denne forbindelse at præcisere EU-lovgivningen om anerkendelse af producentorganisationer for at sikre ordningens retssikkerhed og forebygge usikkerhed blandt producenter;
32. opfordrer indtrængende Kommissionen til at afklare reglerne for oprettelse af tværnationale (sammenslutninger af) producentorganisationer og navnlig reglerne om ansvar for at skabe retssikkerhed for de nationale forvaltninger og relevante producentorganisationer;
33. anmoder om, at brancheorganisationernes opgaver støttes, særlig inden for almen kommunikation og information samt uddannelse af borgerne i deres egenskab af forbrugere, navnlig på fødevareområdet;
34. understreger den rolle, som brancheorganisationerne spiller med hensyn til forbedringen af en sektors interne dialog;
35. er bekymret over, at de største producentorganisationer (ca. 18 % af alle producentorganisationer med en omsætning på mere end 20 mio. EUR) modtager ca. 70 % af EU's finansielle støtte;
36. mener, at det første skridt til at gøre producentorganisationerne mere tiltrækkende for landbrugere er at mindske kompleksiteten og herunder forenkle reglerne for oprettelse af nye producentorganisationer i en national og international sammenhæng, uden at det udhuler producentorganisationernes struktur, så de ikke kan agere effektivt på markedet; anmoder om, at Kommissionen finder frem til yderligere foranstaltninger til at øge producentorganisationernes tiltrækningskraft, specielt i medlemsstater med en lav organiseringsgrad;
37. opfordrer Kommissionen til at anvende proportionalitetsprincippet med varsomhed, idet den påser, at fejl begået af enkeltpersoner ikke tilskrives alle medlemmer af en producentorganisation;
38. mener, at enhver forenkling af anerkendelsesproceduren ikke bør være til skade for de nationale regler, der fastsætter de betingelser, der kræves af producentorganisationerne for frugt og grøntsager, samt dem, der gælder for kooperative virksomheder;
39. opfordrer Kommissionen til ved revisionen af ordningen for frugt og grøntsager at lette den administrative byrde for producentorganisationerne ved at afskaffe de midtvejsevalueringer, der gennemføres af de nationale myndigheder; bemærker, at disse evalueringer ofte overlapper de spørgsmål, der stilles af de nationale myndigheder i dens årlige indberetninger, og ikke bibringer nogen indlysende fordele; opfordrer endvidere Kommissionen til som led i sin målsætning om at beskære bureaukratiet at begrænse omfanget af de oplysninger, den kræver af de nationale myndigheder og producentorganisationer i årlige indberetninger, og til at påse, at alene data, der anvendes af Kommissionen til overvågning af ordningens effektivitet, indsamles;
40. opfordrer indtrængende Kommissionen til at revidere den delegerede forordning (EU) nr. 499/2014 af 11. marts 2014, der indførte mere komplekse tjek af producentorganisationer, herunder uforholdsmæssige sanktioner for de producentorganisationer, der ikke opfylder komplekse anerkendelseskriterier; understreger nødvendigheden af proportionalitet i forbindelse med sanktioner, hvis vi skal anspore nye avlere til at tiltræde ordningen og hindre nuværende medlemmer i at genoverveje deres deltagelse;
41. mener, at producentorganisationernes konkurrenceevne i høj grad afhænger af deres ledelse; opfordrer indtrængende Kommissionen til at udvikle de eksisterende tiltag eller oprette nye, herunder uddannelsesforanstaltninger og initiativer til udveksling af god praksis, der kan forbedre forvaltningen af producentorganisationerne og deres konkurrencemæssige stilling i fødevarekæden, og til at sikre en styrket rolle for markedsorienteret adfærd i producentorganisationerne; understreger, at producentorganisationer bør ledes af personer med marketingsevner, der er i stand til at håndtere krisesituationer i landbrugssektoren;
42. anbefaler, at Kommissionen fokuserer på integrerede produktions- og distributionsmodeller i producentorganisationer og opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at stille logistik- og afsætningsstøtte til rådighed for producentorganisationernes produkter i regionerne;
43. anmoder Kommissionen om at træffe de nødvendige foranstaltninger for at give producentorganisationerne mulighed for fuldt ud at spille deres rolle som et instrument, der forbedrer producenternes indkomst;
44. opfordrer Kommissionen til at overveje muligheden for at udvide bestemmelserne for finansiering af kriseforebyggelses- og krisestyringsforanstaltninger (muligheden for finansiell støtte til tilbagebetaling af hovedstolen og renterne på de optagne lån) til også at omfatte opnåelsen af andre målsætninger i driftsprogrammerne for producentorganisationerne og sammenslutningerne af producentorganisationer;

Tirsdag den 7. juli 2015

45. opfordrer stærkt Kommissionen til at træffe foranstaltninger til overførsel af administrativ og strukturel knowhow om den måde, hvorpå producentorganisationer er organiseret, fra medlemsstater med et højt antal producentorganisationer til medlemsstater med et lavt antal producentorganisationer;

46. bemærker, at miljøvenlige praksisser skal anvendes på en varig og konstant måde, og at den fortsatte finansiering af sådanne praksisser fra det ene driftsprogram til det andet derfor bør fremmes, og at anvendelsesområdet bør udvides til at omfatte producenter, hvis arealer ligger midt imellem dem, der dyrkes af medlemmerne af en producentorganisation;

47. er af den opfattelse, at sammenslutninger af producentorganisationer kan spille en betydelig rolle med hensyn til at øge landbrugernes forhandlingsstyrke og opfordrer Kommissionen til at styrke incitamenterne til at oprette sammenslutninger af producentorganisationer på nationalt og europæisk plan, til at styrke deres handlingsmuligheder ud fra et juridisk synspunkt og til at gøre det muligt at tilknytte de producenter, som ikke er i en producentorganisation, til deres handlinger med henblik på en større rolle for disse i fremtiden; understreger, at sammenslutninger af producentorganisationer er i en position, hvor de ikke blot er i stand til at skabe en reel koncentration og styrkelse af udbuddet, men også kan udvise større effektivitet i forvaltningen af tiltag takket være den koordineringsrolle, som de skal udfylde på operationelt plan;

48. mener, at det er nødvendigt at fremme brancheorganisationerne for at sikre en bedre organisering af frugt- og grøntsagssektoren; mener, at sådanne organisationer kan spille en vigtig rolle, når det gælder om at skabe og dele merværdi mellem de forskellige led i sektoren, og også når det gælder kvalitet, bæredygtig udnyttelse af produktionen samt markeds- og krisestyring;

49. mener, at sammenslutninger af producentorganisationer kan spille en vigtig rolle med hensyn til at foregribe og styre konjunkturbetingede kriser; understreger det hensigtsmæssige i på frivillig basis at kunne tilknytte de producenter, som ikke er i en producentorganisation, for at styrke effektiviteten af producenternes fælles indsats;

50. understreger vigtigheden af at sikre, at opbygningen og funktionen af producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer er baseret på principperne om uafhængighed og demokrati, så man øger den gensidige tillid mellem producenterne og bekæmper illoyal handelspraksis og frihjulsadfærd;

51. anser det for uomgængeligt, at de metoder, tredjelande anvender til produktion af varer, der eksporteres til EU, skal give de europæiske forbrugere de samme garantier med hensyn til sundhed, fødevarerikkerhed, dyrevelfærd, bæredygtig udvikling og sociale minimumsstandards som dem, der kræves af EU-producenter; mener, at det derfor er nødvendigt, at EU i aftalerne med tredjelandene anvender et kriterium om reel gensidighed, når det gælder markedsadgang, og overholdelse af de produktionsregler, der er gældende for EU-producenter;

52. understreger nødvendigheden af at gøre det nemmere for producenter at skaffe sig adgang til tredjelandes markeder; opfordrer Kommissionen til at øge sine bestræbelser på at hjælpe eksportører af frugt og grøntsager med at overvinde det voksende antal ikketoldmæssige hindringer, som f.eks. visse tredjelandes standarder for plantesundhed, der vanskeliggør eller endog helt umuliggør eksport fra EU;

53. mener, at EU for at opnå en mere fair konkurrence i forbindelse med import til fællesmarkedet og med henblik på gensidighed for så vidt angår standarder for plantesundhed bør styrke importkontrolordningen for at sidestille den med den, der anvendes af langt de fleste handelspartnere;

54. glæder sig over den nye horisontale forordning om salgsmæssig støtte for landbrugsprodukter, der blev vedtaget for nylig, samt over målet om at øge de midler, der afsættes til at finde nye markeder i især tredjelande, og opfordrer Kommissionen til at fortsætte arbejdet med at forbedre salgsmæssig stødsinstrumentet i de kommende år;

55. opfordrer Kommissionen til at styrke indsatsen i forbindelse med handelsforhandlingerne med tredjelande med henblik på en ophævelse af de toldmæssige og plantesundhedsmæssige hindringer, der er pålagt den europæiske produktion, og på denne måde gøre det muligt at åbne nye markeder for frugt og grøntsager fra EU;

56. opfordrer Kommissionen til at finde frem til årsagerne til den minimale anvendelse af instrumenterne til kriseforebyggelse og -styring (kun 16 % af producentorganisationerne har udnyttet dette instrument, der kun udgør 2,8 % af den samlede støtte), som kun anvendes til at håndtere mindre sæsonbetonede kriser, og til at overveje, hvordan situationen kan forbedres under hensyntagen til bedste praksis i de eksisterende producentorganisationer;

57. anmoder Kommissionen om altid at anvende præferencen for lokale produkter som første krisestyringsforanstaltning med henblik på at styrke og forsvare det indre marked i EU og forbruget af egne produkter; mener, at Kommissionen bør være meget opmærksom på risikostyringsværktøjer, som er absolut nødvendige til sikring af producentorganisationernes landbrugsproduktion;

Tirsdag den 7. juli 2015

58. opfordrer indtrængende Kommissionen til at udarbejde en bedre samordningsmekanisme for tilbagetrækning fra markedet i krisesituationer med henblik på at forhindre, at markeds kriser bliver til alvorlige og langvarige forstyrrelser, der resulterer i betydelige fald i frugt- og grøntsagsproducenternes indtægt;

59. understreger, at anvendelsen af tilbagetrækningsmekanismen har vist sig at være begrænset og mener, at krisestyringsforanstaltningerne bør revideres, herunder ved at forøge procentdelen af den finansielle støtte fra Unionen, at ajourføre tilbagetrækningspriserne, at tage hensyn til produktionsomkostningerne, at øge de mængder, der kan tilbagetrækkes, og at forbedre støtten med hensyn til transport og emballering til gratis distribution af frugt og grøntsager med henblik på muliggøre den fleksibilitet, der er nødvendig for at tilpasse støtten til den enkelte krises form og alvorlighed;

60. anmoder Kommissionen om at overveje at gøre bidrag til gensidige fonde berettigede som kriseforebyggelses- og styringsforanstaltninger for at give landbrugerne en bedre beskyttelse, hvis der skulle opstå markeds kriser, der forårsager betydelige indtægststab, men mener, at disse midler aldrig må tages fra den post, som Kommissionen har afsat til landbrug og udvikling af landområderne, når krisen skyldes faktorer, som sektoren ikke er herre over, såsom det russiske forbud; påpeger, at Kommissionen i disse tilfælde bør finde andre budgetposter og anvende dem til at afbøde de negative følger for frugt- og grøntsagssektoren;

61. mener ikke, at producenterne skal bære omkostningen ved kriser, der opstår som følge af omstændigheder, som sektoren ikke er herre over, f.eks. den russiske embargo af eksport fra EU, som er gået hårdt ud over mange europæiske producenter af frugt og grøntsager og endog har forværret de markeds kriser, som stenfrugtssektoren oplever; anmoder om, at fællesskabsforanstaltningerne under disse omstændigheder forlænges indtil markedssituationen er fuldstændig genetableret;

62. understreger, at producentorganisationerne gennem deres driftsprogrammer kan tilvejebringe betydelige resultater med hensyn til at nå miljømål og forbedre fødevarer sikkerheden; bifalder ordningens miljømål, men opfordrer Kommissionen til at tillade producentorganisationerne at tilpasse deres driftsprogrammer, så de modsvarer disses modenhedsgrad, og således at producentorganisationernes midler målrettes mod et bredere spektrum af foranstaltninger, som sigter mod at styrke sektorens konkurrenceevne i almindelighed; understreger, at et større fokus på foranstaltninger, der tager sigte på innovation og merværdi har størst potentiale til at forbedre producenterne indkomst og dermed gøre det mere attraktivt at tilslutte sig en producentorganisation;

63. opfordrer kraftigt Kommissionen til at styrke støtteordningen for uddeling af frugt, grøntsager og mælk i skolerne i betragtning af vigtigheden af at fremme sunde og velfungerende kostvaner fra en meget tidlig alder, og at skabe en tættere forbindelse mellem de unge forbrugere og de lokale producenter;

64. mener, at det er absolut nødvendigt at forbedre effektiviteten af den eksisterende fællesskabslovgivning for beskyttelse af planter mod indførelsen af skadelige organismer fra tredjelande; understreger, at disse organismer er blevet hyppigere i EU med den øgede handel, og at de meget ofte berører frugt- og grøntsagssektoren;

65. mener, at producentorganisationerne, sådan som der er taget højde for i andre sektorer (olivendyrkningssektoren), kan spille en garanti- og koordineringsrolle med hensyn til komplementariteten og sammenhængen mellem EU's forskellige støtteordninger og dermed sikre en større gennemsigtighed i systemet, så man undgår tilfælde af dobbeltfinansiering;

66. opfordrer Kommissionen til at fastlægge retningslinjer eller regler, der præciserer de betingelser, på hvilke producentorganisationer midlertidigt kan blive bevilget en undtagelse fra artikel 101, stk. 1, i TEUF baseret på artikel 222 i forordning (EU) nr. 1308/2013, der giver producentorganisationer en mulighed for at træffe foranstaltninger for at stabilisere sektoren i perioder med alvorlige skævheder på markederne;

67. understreger vigtigheden af korte forsyningskæder og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme udviklingen af lokale markeder for distribution af frugt og grøntsager;

68. opfordrer Kommissionen til at intensivere forskningen i og overvågningen af truslen fra invasive arter som pletvingefrugtfluen mod frugt- og grøntsagsproduktionen i EU;

69. beklager følgende svagheder, som er identificeret i forbindelse med i fastlæggelsen af nogle nationale strategier: et for stort antal mål, manglen på præcise forhåndsdefinerede målsætninger for de forskellige mål og især den meget begrænsede operationelle effektivitet af instrumenterne til kriseforebyggelse og -styring navnlig i forbindelse med høstforsikring, salg fremme og kommunikation og tilbagetrækning fra markedet, hovedsagelig fordi disse skal finansieres til skade for andre strukturforanstaltninger, og at støtten til tilbagetrækning i mange tilfælde ikke er tilstrækkelig, og også fordi der er et betydeligt bureaukrati i denne forbindelse; beklager, at disse instrumenter kun kan håndtere individuelle markeds kriser og er utilstrækkelige til at styre omfattende kriser som f.eks. den nuværende krise som følge af den russiske embargo;

Tirsdag den 7. juli 2015

70. mener, at der er et behov for at udarbejde forebyggende foranstaltninger, der kan hjælpe producentorganisationerne med at forstå og korrekt at udregne og anvende bestemte forhåndsdefinerede resultatindikatorer og understreger, at der i mange tilfælde er et for stort antal resultatindikatorer, som gør proceduren særdeles vanskelig både for producentorganisationer og administrationen; mener, at det i denne forbindelse ville være langt mere nyttigt at have færre men mere betydningsfulde indikatorer;

71. er af den opfattelse, at en tilskyndelse til sundere kostvaner går hånd i hånd med en større forståelse af landbruget og af, hvordan fødevarer produceres, og støtter i denne forbindelse målet om at styrke den uddannelsesmæssige dimension i programmerne for uddeling af grøntsager, frugt og mælk i skolerne og opfordrer til den tidligst mulige vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013 og forordning (EU) nr. 1306/2013 om støtteordningen for uddeling af frugt og grøntsager, herunder bananer, og mælk i uddannelsesinstitutioner; understreger i denne forbindelse vigtigheden af, at producentorganisationerne deltager i skolefrugtordningen som et middel til at fremme en kort forsyningskæde og børns indtagelse af lokale og sæsonbestemte frugter og grøntsager;

72. der henviser til, at nøglen til en analyse af situationen for sektoren for frugt og grøntsager er indtægtsudviklingen for landbrugerne inden for denne sektor og anmoder derfor Kommissionen om at gennemføre en undersøgelse med fokus på dette spørgsmål for at finde ud af, hvorvidt de trufne foranstaltninger, såsom styrkelsen af producentorganisationerne, reelt har været effektive;

73. kræver, at Kommissionen udarbejder en hasteplan med henblik på integration af unge arbejdstagere i landbrugssektoren for at undgå en aldring af erhvervets udøvere med deraf følgende opgivelse af jord og produktion;

74. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag den 8. juli 2015

P8_TA(2015)0252

Forhandlingerne om det transatlantiske handels- og investeringspartnerskab (TTIP)**Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2015 med Europa-Parlamentets henstillinger til Europa-Kommissionen om forhandlingerne om det transatlantiske handels- og investeringspartnerskab (TTIP) (2014/2228(INI))**

(2017/C 265/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EU-direktiverne om forhandlingerne om det transatlantiske handels- og investeringspartnerskab (TTIP) mellem EU og USA, som blev vedtaget af Rådet den 14. juni 2013 ⁽¹⁾ og afklassificeret og gjort tilgængelige for offentligheden af Rådet den 9. oktober 2014,
- der henviser til artikel 168-191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og særlig forsigtighedsprincippet i artikel 191, stk. 2,
- der henviser til fælleserklæringen fra topmødet mellem EU og USA den 26. marts 2014 ⁽²⁾,
- der henviser til fælleserklæringen af 20. marts 2015 fra medlem af Kommissionen Cecilia Malmström og USA's handelsrepræsentant Michael Froman om udelukkelsen af offentlige tjenesteydelser fra handelsaftaler mellem EU og USA,
- der henviser til Rådets konklusioner om TTIP af 20. marts 2015,
- der henviser til Rådets konklusioner om TTIP af 21. november 2014 ⁽³⁾,
- der henviser til fælleserklæringen af 16. november 2014 fra USA's præsident Barak Obama, Kommissionens formand Jean-Claude Juncker, formanden for Det Europæiske Råd Herman Van Rompuy, Det Forenede Kongeriges premierminister David Cameron, Tysklands kansler Angela Merkel, Frankrigs præsident François Hollande, Italiens premierminister Matteo Renzi og Spaniens premierminister Mariano Rajoy efter deres møde i tilknytning til G20-topmødet i Brisbane i Australien ⁽⁴⁾,
- den henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 26. og 27. juni 2014 ⁽⁵⁾,
- der henviser til kommissionsformand Junckers politiske retningslinjer af 15. juli 2014 til den næste Kommissionen med titlen »A New Start for Europe: My Agenda for Jobs, Growth, Fairness and Democratic Change« ⁽⁶⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. november 2014 til kommissærkollegiet om åbenhed i TTIP-forhandlingerne (C(2014)9052) ⁽⁷⁾, til Kommissionens afgørelser af 25. november 2014 om offentliggørelse af oplysninger om møderne mellem Kommissionens medlemmer og organisationerne eller selvstændige erhvervsdrivende (C(2014)9051), til offentliggørelsen af oplysninger om møderne mellem Kommissionens generaldirektører og organisationerne eller selvstændige erhvervsdrivende (C(2014)9048), til dommen og udtalelsen fra Den Europæiske Unions Domstol (C-350/12 P, 2/13, 1/09) om adgang til institutionernes dokumenter og til afgørelsen fra Den Europæiske Ombudsmand af 6. januar 2015 som afslutning på initiativundersøgelsen (OI/10/2014/RA) om Kommissionens behandling af anmodninger om oplysninger og aktindsigt (åbenhed),

⁽¹⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-11103-2013-DCL-1/en/pdf>⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/en/ec/141920.pdf⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/145906.pdf⁽⁴⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_STATEMENT-14-1820_en.htm⁽⁵⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-79-2014-INIT/en/pdf>⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/priorities/docs/pg_en.pdf⁽⁷⁾ http://ec.europa.eu/news/2014/docs/c_2014_9052_en.pdf

Onsdag den 8. juli 2015

- der henviser til fælleserklæringen fra topmødet mellem EU og USA af 3. december 2014 ⁽¹⁾,
- der henviser til EU's integrerede tilgang til fødevarerikkerhed (»fra jord til bord«), som blev vedtaget i 2004 ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens rapport af 13. januar 2015 om online offentlig høring om beskyttelse af investeringer og investor-to-state tvistbilæggelse (ISDS) i TTIP (SWD(2015)0003),
- der henviser til EU's tekstforslag, der er fremlagt til drøftelse med USA i TTIP-forhandlingsrunderne, især dem der er blevet afklassificeret og offentliggjort af Kommissionen, bl.a. EU-positionsrapporterne: »TTIP regulatory issues — engineering industries« ⁽³⁾, »Test-case on functional equivalence: proposed methodology for automotive regulatory equivalence« ⁽⁴⁾, og »Trade and sustainable development chapter/labour and environment: EU paper outlining key issues and elements for provisions in the TTIP« ⁽⁵⁾ og tekstforslagene vedrørende tekniske handelshindringer (TBT) ⁽⁶⁾, sanitary and phytosanitary measures (sundheds- og plantesundhedsmæssige foranstaltninger) (SPS) ⁽⁷⁾, told- og samhandelsslempler ⁽⁸⁾, små og mellemstore virksomheder (SMV'er) ⁽⁹⁾, mulige konkurrencebestemmelser om konkurrence ⁽¹⁰⁾, mulige bestemmelser om statslige virksomheder og virksomheder, der er blevet indrømmet særlige eller eksklusive rettigheder eller privilegier ⁽¹¹⁾, eventuelle bestemmelser om tilskud ⁽¹²⁾, og tvistbilæggelse ⁽¹³⁾, indledende bestemmelser om lovgivningsmæssigt samarbejde ⁽¹⁴⁾,
- der henviser til udtalelsen fra Regionsudvalget om »Det transatlantiske handels- og investeringspartnerskab (TTIP)« (ECOS-V-063), vedtaget på den 110. plenarforsamling (den 11.-13. februar 2015) og udtalelsen fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 4. juni 2014 om »Transatlantiske handelsforbindelser og EØSU's synspunkter om øget samarbejde og en eventuel frihandelsaftale mellem EU og USA«,
- der henviser til den endelige rapport af 28. april 2014 fra ECORYS til Kommissionen med en konsekvensanalyse af bæredygtigheden af handelen som baggrund for forhandlingerne om en samlet handels- og investeringsaftale mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater ⁽¹⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens rapport fra 2015 om »Handels- og investeringshindringer (COM(2015)0127)« ⁽¹⁶⁾,
- der henviser til den detaljerede vurdering af Europa-Kommissionens konsekvensanalyse om EU's og USA's transatlantiske handels- og investeringspartnerskab, som blev offentliggjort i april 2014 af Center for Europæiske Politiske Undersøgelser for Parlamentet,

⁽¹⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-14-2341_en.htm

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/dgs/health_consumer/information_sources/docs/from_farm_to_fork_2004_en.pdf

⁽³⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/january/tradoc_153022.pdf

⁽⁴⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/january/tradoc_153023.pdf

⁽⁵⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/january/tradoc_153024.pdf

⁽⁶⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/january/tradoc_153025.pdf

⁽⁷⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/january/tradoc_153026.pdf

⁽⁸⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/january/tradoc_153027.pdf

⁽⁹⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/january/tradoc_153028.pdf

⁽¹⁰⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/january/tradoc_153029.pdf

⁽¹¹⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/january/tradoc_153030.pdf

⁽¹²⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/january/tradoc_153031.pdf

⁽¹³⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/january/tradoc_153032.pdf

⁽¹⁴⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/february/tradoc_153120.pdf

⁽¹⁵⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2014/may/tradoc_152512.pdf

⁽¹⁶⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/march/tradoc_153259.pdf

Onsdag den 8. juli 2015

- der henviser til sine tidligere beslutninger, især beslutning af 23. oktober 2012 om økonomiske og handelsmæssige forbindelser med USA ⁽¹⁾, beslutning af 23. maj 2013 om EU-forhandlinger om en handels- og investeringsaftale med USA ⁽²⁾ og beslutning af 15. januar 2015 om Den Europæiske Ombudsmands årsberetning 2013 ⁽³⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 4, og artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra udvalget om International Handel og til udtalelser fra Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget, Økonomi- og Valutaudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer, Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Udvalget om Det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikterne, Udvalget om Kultur og Uddannelse, Retsudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og Udvalget for Andragender (A8-0175/2015),
- A. der henviser til, at eksport gennem handel og vækst gennem investeringer er de vigtigste drivkræfter bag jobskabelse og økonomisk vækst, som ikke kræver offentlige investeringer;
- B. der henviser til, at EU's BNP er stærkt afhængigt af handel og eksport og nyder godt af regelbaseret handel og regelbaserede investeringer, og til, at en ambitiøs og afbalanceret aftale med USA kan skabe grundlaget for en genindustrialisering af Europa og bidrage til at nå 2020-målet om en forøgelse af den del af EU's BNP, der genereres af industrien, fra 15 % til 20 % ved at styrke den transatlantiske handel med varer og tjenesteydelser; der henviser til, at den kan skabe muligheder for især små og mellemstore virksomheder, mikrovirksomheder (som defineret i Kommissionens henstilling COM 2003/361/EF), klynger og virksomhedsnetværk, som i uforholdsmæssig højere grad end større virksomheder lider under ikke-toldmæssige handelshindringer, da sidstnævnte har stordriftsfordele, som gør det nemmere for dem at komme ind på markederne på begge sider af Atlanterhavet; der henviser til, at en aftale mellem de to største økonomiske blokke i verden også vil gøre det muligt at udarbejde standarder, normer og regler, som vil blive vedtaget på verdensplan, som også vil være til fordel for tredjelande, og som vil forhindre en yderligere fragmentering af verdenshandelen; der henviser til, at mislykkede forhandlinger om en aftale vil gøre det muligt for andre tredjelande med andre standarder og værdier at indtage denne rolle i stedet for;
- C. der henviser til, at ni EU-medlemsstater allerede har indgået bilaterale aftaler med USA, hvilket bevirker, at der under TTIP-forhandlingerne kan hentes inspiration fra god praksis, og at de vanskeligheder, som disse medlemsstater har oplevet, kan tackles bedre;
- D. der henviser til, at de seneste kriser ved EU's grænser og udviklingen i verden viser, at der er behov for at investere i global styring og et system baseret på regler og værdier;
- E. der henviser til, at den voksende indbyrdes sammenhæng mellem de globale markeder gør det særdeles vigtigt, at de politiske beslutningstagere former og fremmer integrationen af markederne; der henviser til, at hensigtsmæssige handelsregler og fjernelse af unødvendige hindringer er afgørende for skabelsen af merværdi, og opretholdelse og udvikling af et stærkt, konkurrencedygtig og diversificeret industrigrundlag i Europa;
- F. der henviser til, at EU's forsøg på at imødegå problemerne i forbindelse med klimaændringer og miljø- og forbrugerbeskyttelse har resulteret i store reguleringsmæssige omkostninger for virksomhederne i EU samt høje priser på energiråstoffer og elektricitet, hvilket — hvis der ikke tages hensyn til det i TTIP — kan fremskynde processen med

⁽¹⁾ EUT C 68 E af 7.3.2014, s. 53.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0227.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0009.

Onsdag den 8. juli 2015

udflytning, afindustrialisering og tab af arbejdspladser, hvorved EU's målsætninger for genindustrialisering og beskæftigelse vil blive truet, hvilket også vil være i strid med selve de politiske målsætninger, som man søger at opfylde med EU-bestemmelserne;

- G. der henviser til, at en velkonstrueret handelsaftale kan bidrage til at udnytte mulighederne ved globaliseringen; der henviser til, at en stærk og ambitiøs aftale ikke blot bør fokusere på en nedbringelse af toldtarifferne og de ikke-toldmæssige handelshindringer, men bør tjene som redskab til at beskytte arbejdstagerne, forbrugerne og miljøet; der påpeger, at en stærk og ambitiøs handelsaftale er en mulighed for at skabe nogle rammer ved at styrke reguleringen og bringe den op til de højeste standarder i overensstemmelse med vores fælles værdier og dermed forhindre social og miljømæssig dumping, samtidig med at der sikres det højeste forbrugerbeskyttelsesniveau på baggrund af den fælles målsætning om åben konkurrence på lige vilkår;
- H. der henviser til, at fælles høje standarder ikke blot er i forbrugernes interesse, men at konvergens ligeledes er i erhvervslivets interesse, eftersom de højere omkostninger, der hidrører fra højere standarder, opvejes af øgede stordriftsfordele på et potentielt marked med 850 millioner forbrugere;
- I. der henviser til, at tidligere handelsaftaler har medført betydelige fordele for den europæiske økonomi, men at det er vanskeligt under forhandlingerne at vurdere og spå om de reelle konsekvenser af TTIP for økonomien både i EU og i USA, idet undersøgelser giver modstridende resultater; der henviser til, at TTIP ikke vil løse langvarige økonomiske strukturproblemer og deres underliggende årsager i EU, men bør ses som et led i en bredere europæisk strategi for jobskabelse og vækst, og til, at forventningerne til TTIP bør stå i et rimeligt forhold til det ambitionsniveau, der tilstræbes under forhandlingerne;
- J. der henviser til, at konsekvenserne af den russiske embargo klart har påvist den fortsatte geopolitiske relevans af landbruget, betydningen af at have adgang til forskellige landbrugsmarkeder og behovet for stærke og strategiske handelspartnerskaber med pålidelige handelspartnere;
- K. der henviser til, at det er vigtigt for det europæiske landbrug, at der sikres en gensidig fordelagtig handelsaftale med USA for at fremme Europas stilling som en central aktør på verdensmarkedet, uden at kvalitetsnormerne for europæiske landbrugsprodukter og fremtidige forbedringer af disse normer undergraves, men at det også er vigtigt, at den europæiske landbrugsmodel og erhvervets økonomiske og sociale overlevelsessevne sikres;
- L. der henviser til, at handel og investeringsstrømme ikke er et mål i sig selv, og til, at de almindelige borgeres, arbejdstagernes og forbrugernes velfærd sammen med bedre muligheder for erhvervslivet, der er drivkraften bag vækst og beskæftigelse skal være de kriterier, som en handelsaftale vurderes efter; der henviser til, at TTIP bør kunne betragtes som en model for gode handelsaftaler, der opfylder disse krav, så den kan tjene som model for fremtidige forhandlinger med andre handelspartnere;
- M. der henviser til, at det er nødvendigt med en vis fortrolighed under forhandlingerne for at opnå et ordentligt resultat, men at den begrænsede åbenhed, som var kendetegnende for forhandlingerne tidligere, har ført til manglende demokratisk kontrol med forhandlingsprocessen;
- N. der henviser til, at Kommissionens formand, Juncker, i sine politiske retningslinjer klart har understreget, at han ønsker en afbalanceret og fornuftig handelsaftale med De Forende Stater og at — selv om EU og USA kan gøre væsentlige fremskridt i anerkendelsen af hinandens produktstandarder og arbejde hen imod transatlantiske standarder —, EU ikke vil ofre sine standarder for (fødevare)sikkerhed, sundhed, dyresundhed samt social-, miljø- og databeskyttelse og den kulturelle mangfoldighed, idet han mindede om, at sikkerheden af den mad, vi spiser, og beskyttelsen af europæernes personoplysninger og tjenesteydelser af almen interesse ikke står til forhandling, medmindre formålet er at opnå et højere beskyttelsesniveau;
- O. der henviser til, at det er vigtigt at sikre en tilfredsstillende afslutning på forhandlingerne om Safe Harbor-aftalen og paraplyaftalen om databeskyttelse;
- P. der henviser til, at Juncker i sine politiske retningslinjer også har gjort det klart, at han ikke vil acceptere, at domstolenes jurisdiktion i medlemsstaterne indskrænkes af særlige ordninger for tvistbilæggelse i forbindelse med investeringer; der henviser til, at der nu, hvor resultaterne af den offentlige høring om investeringsbeskyttelse og tvistbilæggelse mellem investorer og stater (ISDS) i TTIP foreligger, for øjeblikket — under hensyntagen til de indgivne bidrag — er overvejelser i gang inden for og mellem de tre EU-institutioner, samtidig med at der foregår meningsudvekslinger med civilsamfundet og erhvervslivet, om den bedste måde, hvorpå der kan opnås investeringsbeskyttelse og ligebehandling af investorer, samtidig med at staterne bibeholder deres ret til at regulere;

Onsdag den 8. juli 2015

- Q. der henviser til, at Parlamentet fuldt ud støtter både Rådets afgørelse om at afklassificere forhandlingsdirektiverne og Kommissionens åbenhedsinitiativ; der henviser til, at den livlige offentlige debat i hele EU om TTIP har påvist behovet for, at TTIP-forhandlingerne foregår på en mere gennemsigelig og inkluderende måde, som tager hensyn til de bekymringer, EU-borgerne rejser, og hvor forhandlingsresultaterne formidles til offentligheden;
- R. der henviser til, at der siden juli 2013 er blevet ført forhandlinger mellem USA og EU, men at der endnu ikke er vedtaget nogen fælles tekst;
- S. der henviser til, at TTIP ventes at blive en blandet aftale, som skal ratificeres af Europa-Parlamentet og alle 28 EU-medlemsstater;
1. mener, at EU og USA er afgørende strategiske partnere; understreger, at det transatlantiske handels- og investeringspartnerskab (TTIP) er det vigtigste projekt mellem EU og USA i den senere tid, og at det vil puste nyt liv i det transatlantiske partnerskab som helhed og ikke kun på handelsområdet; understreger, at en vellykket afslutning på forhandlingerne har stor geopolitisk betydning;
 2. retter i forbindelse med de igangværende forhandlinger om TTIP følgende henstillinger til Kommissionen, der:
 - a) hvad anvendelsesområdet og den større sammenhæng angår, opfordres til:
 - i) at sikre, at gennemsigelige TTIP-forhandlinger fører til en ambitiøs, samlet, og afbalanceret handels- og investeringsaftale af høj kvalitet, som fremmer bæredygtig vækst med fælles fordele for alle medlemsstater og med fælles og gensidige fordele for begge parter, styrker den internationale konkurrence og åbner op for nye muligheder for europæiske virksomheder, herunder navnlig små og mellemstore virksomheder, understøtter skabelsen af arbejdspladser af høj kvalitet for europæiske borgere og er til direkte gavn for de europæiske forbrugere; at have for øje, at aftalens indhold og gennemførelsen af den er vigtigere end hurtigheden af forhandlingerne;
 - ii) at understrege, at de tre hovedområder af TTIP-forhandlingerne — en ambitiøs forbedring af den gensidige markedsadgang (for varer, tjenesteydelser, investeringer og offentlige indkøb på alle myndighedsniveauer), nedbringelse af de ikke toldmæssige handelshindringer og forbedring af den reguleringsmæssige kompatibilitet med udvikling af fælles regler til løsning af fælles globale handelsproblemer og udnyttelse af fælles globale handelsmuligheder — er lige vigtige og skal indgå i en samlet pakke; at sikre, at TTIP-aftalen er ambitiøs og bindende på alle myndighedsniveauer på begge sider af Atlanten og fører til vedvarende gensidig åbenhed på markedet og handelslettelse i praksis, og at være særlig opmærksom på strukturelle tiltag til opnåelse af bedre transatlantisk samarbejde, samtidig med at man opretholder de gældende reguleringsstandarder og den eksisterende forbrugerbeskyttelse og forhindrer social, skattemæssig og miljømæssig dumping;
 - iii) at være opmærksom på den strategiske betydning af de økonomiske forbindelser mellem EU og USA generelt og af TTIP i særdeleshed, bl.a. som en mulighed for at fremme de principper og værdier, EU og USA inden for regelbaserede rammer er fælles om og hylder, og at fastlægge en fælles tilgang til og vision for verdenshandelen og for investerings- og handelsrelaterede spørgsmål f.eks. i form af høje standarder, normer og bestemmelser, for derigennem at udvikle en bredere transatlantisk vision og et fælles sæt af strategiske mål; at tage i betragtning, at TTIP som følge af størrelsen af det transatlantiske marked er en lejlighed til at forme og regulere det internationale handelssystem, så det sikres, at begge blokke trives i en indbyrdes forbundet verden;
 - iv) i lyset af den seneste tids positive udvikling i Verdenshandelsorganisationen (WTO) navnlig at sikre, at en aftale med USA kommer til at fungere som et springbræt for bredere handelsforhandlinger og ikke forudskikker eller modvirker WTO-processen; at erkende, at bilaterale og flersidede handelsaftaler generelt bør anses som den næstbedste løsning og ikke må forhindre bestræbelserne på at opnå betydelige forbedringer på multilateralt plan; at sikre synergi mellem TTIP-aftalen og andre handelsaftaler, som der forhandles om for øjeblikket;

Onsdag den 8. juli 2015

- v) at tage hensyn til, at TEUF definerer EU's handelspolitik som en integreret del af EU's samlede optræden udadtil, og derfor at foretage en evaluering af konsekvenserne af den endelige aftale med erkendelse af både fordele som f.eks. nemmere markedsadgang som følge af fælles transatlantiske standarder og risici som f.eks. omlædning af handel fra udviklingslandene som følge af undergravning af toldpræferenceordningerne;
- vi) at sikre, at aftalen garanterer fuld overholdelse af EU's standarder for grundlæggende rettigheder gennem indføjelser af en juridisk bindende menneskerettighedsklausul med udsættende virkning som en fast bestanddel af EU's handelsaftaler med tredjelande;

b) hvad markedsadgang angår, opfordres til:

- i) at sikre, at tilbud om markedsadgang på de forskellige områder er gensidige, lige ambitiøse og afspejler begge parter forventninger, og at der er balance mellem de forskellige forslag for disse områder;
- ii) at tilstræbe at fjerne alle toldafgifter, idet der dog tages hensyn til, at det under forhandlingsprocessen vil være nødvendigt at indgå aftale om en udtømmende liste over en række følsomme landbrugs- og industriprodukter hos begge parter, for de mest følsomme produkter at fastsætte overgangsperioder eller kvoter eller endog i nogle få tilfælde udelukkelse under hensyntagen til, at der påløber større produktionsomkostninger i forbindelse med disse produkter som følge af EU-bestemmelserne;
- iii) i overensstemmelse med forhandlingsmandatet at bestræbe sig til det yderste på at få indføjet en beskyttelsesklausul i aftalen, som kan bringes i anvendelse i tilfælde af, at en stigning i indførslen af et bestemt produkt truer med alvorligt at skade den indenlandske produktion navnlig inden for energiintensive og CO₂-producerende samt, kemikalie-, råstof- og stålproducerende sektorer i EU;
- iv) at holde sig for øje, at EU er den største handelsblok i verden, og at den derfor har vigtige offensive interesser i den højt specialiserede servicesektor, for eksempel inden for ingeniørvirksomhed og andre liberale erhverv samt telekommunikations-, finans- og transporttjenester;
- v) at øge markedsadgangen for tjenesteydelser i overensstemmelse med »hybridliste-tilgangen«, hvor der anvendes positivlister for markedsadgang, så tjenesteydelser, der skal gøres tilgængelige for udenlandske virksomheder, udtrykkeligt nævnes, mens nye tjenesteydelser udelukkes, idet man sikrer, at stilstands- og »bordet fanger«-klausuler kun gælder for ikkediskriminationsbestemmelser og giver mulighed for tilstrækkelig fleksibilitet til at få tjenesteydelserne af almen økonomisk interesse tilbage under offentlig kontrol, samtidig med at der tages hensyn til fremvæksten af nye innovative tjenesteydelser, mens der anvendes en negativlistetilgang i forbindelse med områder, som forbliver under national behandling;
- vi) at sikre, at forhandlingerne på rationel vis behandler og fjerner de nuværende restriktioner i USA for sø- og lufttransporttjenester, der ejes af europæiske virksomheder, som følge af den amerikanske lovgivning (f.eks. Jones Act, Foreign Dredging Act, Federal Aviation Act og US Air Cabotage law), og kapitalrestriktionerne for udenlandsk ejerskab af luftfartsselskaber, hvilket i væsentlig grad hindrer EU-selskabers markedsadgang og innovationen i USA;
- vii) at bygge videre på fælleserklæringen, som er udtryk for forhandlernes klare tilsagn om at udelukke nuværende og fremtidige tjenesteydelser af almen interesse og tjenesteydelser af almen økonomisk interesse fra TTIP-aftalens anvendelsesområde (herunder men ikke begrænset til vand, sundhed, sociale tjenesteydelser, socialsikringsordninger og uddannelse), for at sikre, at nationale og i givet fald lokale myndigheder bibeholder den ubetinget ret til at indføre, tilpasse, opretholde eller ophæve foranstaltninger vedrørende bestilling, tilrettelæggelse, finansiering og levering af offentlige tjenesteydelser i overensstemmelse med traktaterne og EU's forhandlingsmandat; denne undtagelse finder anvendelse, uanset hvordan tjenesteydelserne leveres og finansieres.
- viii) at arbejde hårdt for at sikre gensidig anerkendelse af faglige kvalifikationer, navnlig gennem skabelsen af en juridisk ramme sammen med de forbundsstater, der har lovgivningsmæssige beføjelser på dette område, for at sætte medlemmer af de liberale erhverv fra EU og USA i stand til at udøve deres virksomhed på begge sider af

Onsdag den 8. juli 2015

Atlantehavet og for at lette mobiliteten for investorer, de liberale erhverv samt højtuddannede faglære arbejdere og teknikere mellem EU og USA inden for de sektorer, der er omfattet af TTIP;

- ix) at være opmærksom på, at visumfaciliteter for europæiske leverandører af varer og tjenesteydelser er af afgørende betydning for at kunne udnytte fordelene ved aftalen og som led i forhandlingerne at øge det politiske pres på USA for at få det til at garantere fuldstændig visumgensidighed for og ligebehandling af alle EU-borgere i medlemsstaterne uden forskelsbehandling med hensyn til adgang til USA;
- x) at koble forhandlinger om markedsadgang for finansielle tjenesteydelser sammen med en gradvis harmonisering af reguleringen af finanssektoren på højeste plan med henblik på at fremme indførelsen af og overensstemmelsen mellem den nødvendige regulering for at styrke den finansielle stabilitet, at sikre tilstrækkelig beskyttelse af forbrugerne af finansielle tjenesteydelser og at støtte de igangværende samarbejdsbestrebelser i andre internationale fora, såsom Baselkomitéen om Banktilsyn og Komiteen for Finansiell Stabilitet; at sikre, at disse samarbejdsbestrebelser ikke begrænser EU's og medlemsstaternes lovgivningsmæssige og tilsynsmæssige overhøjhed, herunder deres ret til at forbyde bestemte finansprodukter og -aktiviteter;
- xi) at etablere et styrket samarbejde mellem EU, medlemsstaterne og USA, bl.a. gennem mekanismer til sikring af et mere effektivt internationalt samarbejde, om at fastsætte højere verdensomspændende standarder for at bekæmpe finansiell og skattemæssig kriminalitet og korruption;
- xii) at sikre, at de gældende EU-bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger ikke trues af liberaliseringen af datastrømme, især i forbindelse med e-handel og finansielle tjenester, og samtidig at erkende relevansen af datastrømme som rygraden i den transatlantiske handel og den digitale økonomi; som et centralt element at indarbejde omfattende og klare horisontale autonome bestemmelser på grundlag af artikel XIV i den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS), som fuldstændigt undtager alle gældende og fremtidige EU-lovrammer om beskyttelse af personoplysninger fra aftalen uden krav om, at det skal være i overensstemmelse med andre dele af aftalen; kun at forhandle om bestemmelser, som berører udveksling af personoplysninger, hvis der er skabt sikkerhed for, at databeskyttelsesreglerne på begge sider af Atlanterhavet anvendes og overholdes i fuld udstrækning, og at samarbejde med De Forenede Stater om at tilskynde tredjelande til at vedtage lignende stramme databeskyttelsesstandarder rundt omkring i verden;
- xiii) at være opmærksom på, at der vil herske tvivl om Europa-Parlamentets samstemmende udtalelse til den endelige TTIP-aftale, så længe USA's generelle masseovervågningsaktiviteter ikke er indstillet fuldstændigt, og så længe der ikke er fundet en fyldestgørende løsning på spørgsmålet om EU-borgernes databeskyttelsesrettigheder, herunder administrative og juridiske klagemuligheder, som det fremgår af punkt 74 i Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2014 ⁽¹⁾;
- xiv) at sikre, at den tillid mellem EU og USA, der har lidt skade som følge af den massive overvågningsskandale, genoprettes hurtigt og i fuld udstrækning;
- xv) at medtage et ambitiøst kapitel om konkurrence, som sikrer, at EU's konkurrencebestemmelser respekteres fuldt ud, især på det digitale område; at sikre, at private virksomheder kan konkurrere på lige vilkår med statsejede virksomheder eller virksomheder under statslig kontrol; at sikre, at statsstøtte til private virksomheder reguleres og gøres til genstand for et gennemskueligt kontrolsystem;
- xvi) at opfordre til åben konkurrence i og udvikling af den digitale økonomi, der i sin natur er global, men hovedsageligt er baseret i EU og USA; under forhandlingerne at understrege, at den digitale økonomi skal være et afgørende element i det transatlantiske marked, da den kan virke som en løftestang i den globale økonomi og tjene til yderligere at åbne de globale markeder;
- xvii) at være opmærksom på, at det særlig i forhold til informationssamfunds- og telekommunikationstjenester er vigtigt, at TTIP sikrer ensartede vilkår med lige og gennemsigtig adgang på grundlag af gensidighed for servicevirksomheder fra EU til det amerikanske marked og bestemmer, at amerikanske tjenesteudbydere har pligt til at respektere og overholde alle relevante industri- og produktsikkerheds- og forbrugerbeskyttelsestandards, når de leverer tjenesteydelser i Europa eller til europæiske forbrugere;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0230.

Onsdag den 8. juli 2015

- xviii) at sikre, at parterne gennem en generel juridisk bindende klausul, som gælder for hele aftalen i nøje overensstemmelse med UNESCO's konvention om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed forbeholder sig ret til at vedtage eller opretholde bestemmelser (navnlig regulerende og/eller økonomiske foranstaltninger) om beskyttelse eller fremme af kulturel og sproglig mangfoldighed i overensstemmelse med de relevante artikler i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og om mediefrihed og mediepluralisme, uanset hvilken teknologi eller distributionsplatform der anvendes, idet der skal huskes på, at det mandat, som medlemsstaterne gav Kommissionen, udtrykkeligt udelukker audiovisuelle tjenesteydelser;
- xix) at præcisere, at der ikke er noget i aftalen, der må berøre EU's eller EU-medlemsstaternes mulighed for at yde tilskud eller finansiel støtte til de kulturelle industrier og til kulturelle, uddannelsesmæssige og audiovisuelle tjenester samt presstjenester;
- xx) at bekræfte, at ordninger med faste bogpriser og prisfastsættelse for aviser og tidsskrifter ikke vil blive truet af forpligtelserne i TTIP-aftalen;
- xxi) gennem en generel klausul sikre medlemsstaternes ret til at vedtage eller opretholde alle foranstaltninger vedrørende levering af uddannelsesmæssige og kulturelle tjenesteydelser, der er almennyttige og/eller modtager en eller anden form for offentlig finansiering eller en eller anden form for statslig støtte og at sikre, at privatfinansierede udenlandske tjenesteydere opfylde de samme kvalitets- og akkrediteringsstandarder som indenlandske tjenesteydere;
- xxii) i betragtning af europæiske virksomheders og navnlig små og mellemstore virksomheders store interesse i at få adgang til offentlige kontrakter i USA både på forbundsniveau og på lavere myndighedsniveauer, for eksempel inden for bygge- og anlægsarbejde, ingeniørarbejde, transport og energinfrastruktur samt varer og tjenesteydelser, at indtage en ambitiøs tilgang til kapitlet om offentlige udbud, som samtidig sikrer, at kapitlet overholder de nye EU-direktiver om offentlige udbud og licitationer, med henblik på i overensstemmelse med gensidighedsprincippet at råde bod på de eksisterende store forskelle i åbenhed på de to offentlige udbudsmarkeder på begge sider af Atlanterhavet ved at åbne det amerikanske marked (som stadig styres af Buy American Act fra 1933) på føderalt niveau og på lavere myndighedsniveauer på grundlag af de forpligtelser, der blev indgået i forbindelse med aftalen om offentlige udbud (GPA), og ved at fjerne de begrænsninger, der for øjeblikket gælder både på forbundsplan, forbundsstatsplan og lokalt plan i De Forenede Stater; at indføre en mekanisme, som sikrer, at de tilsagn, som de amerikanske forbundsmyndigheder har indgået, bliver opfyldt på alle politiske og administrative niveauer;
- xxiii) med henblik på at indføre åbne, ikke-diskriminerende og forudsigelige procedurekrav, som sikrer lige adgang for virksomheder og navnlig små og mellemstore virksomheder fra både EU og USA, når de afgiver tilbud på offentlige kontrakter, at sikre, at USA øger åbenheden omkring processen for tildeling af kontrakter på dets territorium;
- xxiv) at fremme samarbejdet mellem EU og USA på internationalt plan med henblik på at fremme fælles bæredygtighedsstandarder i forbindelse med offentlige indkøb på forbundsniveau og på alle lavere myndighedsniveauer, bl.a. i forbindelse med gennemførelsen af den nyligt reviderede aftale om offentlige indkøb; at vedtage og overholde regler om virksomhedernes sociale ansvar med udgangspunkt i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD) retningslinjer for multinationale virksomheder;
- xxv) at sikre, at USA's forbundsstater inddrages i forhandlingsprocessen, så der kan opnås konkrete resultater med hensyn til åbningen af offentlige udbudscontrakter i USA for EU-virksomheder;
- xxvi) i forbindelse med offentlige indkøb at være opmærksom på, at forsvars- og sikkerhedsområderne er følsomme emner, og tage højde for de målsætninger om at fremme skabelsen af et europæisk indre marked for sikkerhed og forsvar og en teknologisk og industriel basis for det europæiske forsvar, som stats- og regeringscheferne forsamlet i Rådet (Forsvarsanliggender) fastlagde på deres møde i 2013;
- xxvii) at sikre, at forhandlingerne om oprindelsesregler sigter mod at afstemme EU's og USA's tilgange og fastsætte effektive oprindelsesbestemmelser for derved at undgå, at oprindelsesbestemmelserne undergraves af andre aftaler, og at betragte forhandlingerne som en mulighed for at bevæge sig i retning af fælles standarder for obligatorisk oprindelsesdeklaration på produkter; i betragtning af afslutningen af forhandlingerne om den

Onsdag den 8. juli 2015

omfattende økonomi- og handelsaftale (CETA) mellem EU og Canada og den mulige udvidelse af frihandelsaftalen mellem EU og Mexico er det nødvendigt at overveje mulighederne for og omfanget af en eventuel kumulation; imidlertid at være opmærksom på, at formålet med TTIP er at fremme handelen med produkter, der reelt er produceret i USA og EU, og ikke at tillade import fra tredjelande, hvorfor udelukkelsen af visse produkter skal vurderes individuelt, mens følsomme sektorer bør udelukkes fra alle former for kumulation

xxviii) at sikre, at TTIP er en åben aftale, og at undersøge, hvordan værdsatte partnere, som har interesse i TTIP-forhandlingerne på grund af toldunionsaftaler med enten EU eller USA, kan informeres mere aktivt om udviklingen;

c) hvad reguleringssamarbejde, konsekvens og ikke-toldmæssige handelshindringer angår opfordres til:

i) at sikre, at kapitlet om det reguleringsmæssige samarbejde fremmer et gennemsommeligt, effektivt, konkurrencebetonet økonomisk miljø gennem identificering og forhindring af mulige fremtidige ikke-toldmæssige handelshindringer, som rammer små og mellemstore virksomheder i uforholdsmæssig stor grad, og fremme af handel og investeringer, idet der udvikles og sikres det højeste sundhedsbeskyttelses- og sikkerhedsniveau i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet som fastsat i artikel 91 i TEUF, forbruger-, arbejds- og miljø- og dyrebekskyttelseslovgivningen og den kulturelle mangfoldighed, der findes inden for EU; under fuld respekt for den regeludstedende autonomi at støtte indførelsen af en struktureret dialog og et samarbejde mellem regulerende myndigheder på den mest gennemskelige måde med inddragelse af de interesserede parter; at medtage tværfaglig ekspertise om konsekvens og åbenhed i lovgivningen i forbindelse med udviklingen og gennemførelsen af effektive og omkostningseffektive bestemmelser om varer og tjenesteydelser, der er bedre afstemt efter hinanden; at sikre, at forhandlere på begge sider på grundlag af erfaringerne fra adskillige års forhandlinger i en række forskellige fora, herunder Det Transatlantiske Økonomiske Råd og Forummet på Højt Niveau om Reguleringssamarbejde identificerer og klart udpeger, hvilke tekniske procedurer og standarder der er af afgørende betydning og ikke kan forbigås, hvilke tekniske procedurer og standarder der kan gøre til genstand for en fælles tilgang, hvilke tekniske procedurer og standarder, hvor det vil være ønskeligt med gensidig anerkendelse baseret på en fælles høj standard og et stærkt system af markedsovervågning, og på hvilke områder det er muligt blot at forbedre udvekslingen af oplysninger og tilsvarende at sikre, at aftalen ikke vil påvirke standarder, som endnu ikke er blevet fastsat på områder, hvor lovgivningen eller standarderne er meget forskellige i USA sammenlignet med EU, som f.eks. gennemførelsen af eksisterende (ramme-)lovgivning (f.eks. REACH) eller vedtagelsen af nye love (f.eks. kloning) eller fremtidige definitioner, som påvirker beskyttelsesniveauet (f.eks. hormonforstyrrende kemikalier); at sikre, at alle bestemmelser vedrørende et reguleringssamarbejde i TTIP ikke fastsætter et proceduremæssigt krav om vedtagelse af EU-retsakter, som vedrører den, og heller ikke fører til rettigheder, der kan håndhæves i den henseende;

ii) at lade forhandlingerne om sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger tage udgangspunkt i de vigtigste principper i de multilaterale aftaler om sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger og at beskytte europæiske standarder og procedurer vedrørende sundheds- og plantesundhed; i første omgang at tilstræbe at få afskaffet eller i det mindre i væsentlig grad at få begrænset de alt for bekostelige sundheds- og plantesundhedsbestemmelser, herunder de dertil knyttede importprocedurer; navnlig at sikre, at der ikke anvendes forudgående godkendelse, obligatoriske protokoller og forudgående clearingskontrol som en fast del af importprocedurerne; at opnå mere gennemsigtighed og åbenhed, gensidig anerkendelse, udveksling af bedste praksis, styrkelse af dialogen mellem reguleringsmyndighederne og de interesserede parter og styrkelse af samarbejdet inden for internationale standardiseringsorganer; i forhandlingerne om sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger at sikre, at de høje standarder, som er blevet indført for at sikre fødevarer sikkerheden og beskyttelsen af menneskers, dyrs eller planter liv eller sundhed i EU, ikke på nogen måde bringes i fare;

iii) at erkende, at der på de områder, hvor EU og USA har meget forskellige regler ikke vil kunne opnås en aftale f.eks. om det offentlige sundhedsvæsen, genmodificerede organismer, anvendelsen af hormoner til kvæg, REAH og gennemførelsen af den og kloning af dyr til landbruget og derfor ikke at forhandle om disse spørgsmål;

iv) at tilskynde USA til at ophæve forbuddet mod oksekødsimport fra EU;

v) med hensyn til kapitlet om horisontalt reguleringsmæssigt samarbejde at fremme det bilaterale reguleringssamarbejde for at undgå unødige forskelle, navnlig med hensyn til ny teknologi og nye tjenesteydelser, til fordel for konkurrenceevnen og forbrugervalget i EU og i USA; at opnå dette gennem øget udveksling af oplysninger og fremme af vedtagelsen og gennemførelsen af internationale instrumenter under hensyntagen til nærhedsprincippet på grundlag af tidligere vellykkede tiltag som f. eks. ISO-standarder eller De Forenede Nationers Økonomiske

Onsdag den 8. juli 2015

Kommission for Europas (UNECE) World Forum for Harmonisation of Vehicle Regulations (WP.29) (Verdensforum for harmonisering af bestemmelserne om motorkøretøjer); at huske på, at anerkendelsen af ækvivalensen mellem det størst mulige antal sikkerhedsbestemmelser for motorkøretøjer på grundlag af et certificeret sikkerhedsækvivalensniveau ville være et af de vigtigste resultater af aftalen; at sikre, at der i forbindelse med den forudgående konsekvensanalyse af de enkelte lovgivningsakter bør foretages en vurdering af konsekvenserne for forbrugerne og miljøet foruden konsekvenserne for handel og investeringer; at fremme reguleringsmæssig forenelighed og undgå at sætte legitime reguleringsmæssige og politiske målsætninger og lovgivernes beføjelser i både EU og USA på spil

- vi) at sigte efter fortsat at sikre et højt produktsikkerhedsniveau inden for Unionen og samtidig undgå unødvendige gentagelser af forsøg, som medfører et spild af ressourcer, navnlig i forbindelse med lavrisikoprodukter;
- vii) at behandle toldspørgsmål, der ligger uden for WTO's aftale om handelslettelse (TFA), og at understrege, at det, hvis der skal ske en reel af fjernelse af administrative byrder, er nødvendigt at gennemføre den størst mulige tilpasning af politikker og praksis vedrørende told og grænserelaterede spørgsmål;
- viii) i forbindelse med fremtidigt reguleringsmæssigt samarbejde klart at definere, hvilke foranstaltninger der vedrører tekniske handelshindringer og overflødige administrative byrder og formaliteter på begge sider, og hvilke der er knyttet til grundlæggende standarder og bestemmelser eller procedurer, der tjener til opfyldelse af offentlige politiske mål;

- ix) fuldt ud at respektere de etablerede reguleringsystemer på begge sider af Atlanterhavet såvel som Europa-Parlamentets rolle i EU's beslutningsproces og dets demokratiske kontrol over EU's reguleringsproces, når rammerne for det fremtidige samarbejde fastlægges, og samtidig at sikre så meget åbenhed som muligt og lægge vægt på en ligelig inddragelse af de berørte parter i høringerne som led i udviklingen af et lovgivningsforslag, uden at det forsinker lovgivningsprocessen i EU; nærmere at angive rollen for, sammensætningen af og den juridiske status for det Regelsættende Samarbejdsorgan under hensyntagen til, at en eventuel direkte og obligatorisk gennemførelsen af organets henstillinger kan indebære en krænkelse af de lovgivningsprocedurer, der er fastsat i traktaterne; også at påse, at den i fuld udstrækning sikrer de nationale, regionale og lokale myndigheders evne til at lovgive på deres respektive ansvarsområder, navnlig for så vidt angår social- og miljøpolitikken;

d) hvad reglerne angår, opfordres til:

- i) at kombinere forhandlingerne om markedsadgang og reguleringsamarbejde med indførelse af ambitiøse regler og principper under hensyntagen til, at hver søjle har sine egne følsomme områder som f.eks. men ikke begrænset til bæredygtig udvikling, energi, små og mellemstore virksomheder, investeringer og statsejede virksomheder;
- ii) at sikre, at kapitlet om bæredygtig udvikling er bindende, kan håndhæves og tager sigte på en fuldstændig og effektiv ratificering, gennemførelse og håndhævelse af Den Internationale Arbejdsorganisation ILO's otte grundkonventioner og deres indhold, ILO's dagsorden vedrørende anstændigt arbejde og de væsentligste internationale miljøaftaler; at sikre, at bestemmelserne har til formål at øge beskyttelsesniveauet for arbejdstagere og de miljømæssige standarder yderligere; at sikre, at et ambitiøst kapitel om handel og bæredygtig udvikling også omfatter bestemmelser om virksomheders sociale ansvar baseret på OECD's (Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling) retningslinjer for multinationale virksomheder og en klart struktureret dialog med civilsamfundet;
- iii) at sikre, at arbejds- og miljøstandarder ikke begrænses til kapitlet om handel og bæredygtig udvikling, men ligeledes medtages i andre dele af aftalen, f.eks. investeringer, handel med tjenesteydelser, reguleringsamarbejde og offentlige indkøb;
- iv) at sikre, at arbejds- og miljøstandarder kan håndhæves ved at tage udgangspunkt i de gode erfaringer fra EU's og USA's gældende frihandelsaftaler og den nationale lovgivning; at sikre, at gennemførelsen og overholdelsen af arbejdsmarkedsbestemmelser gøres til genstand for en effektiv overvågningsproces med deltagelse af arbejdsmarkedets parter og repræsentanter for civilsamfundet, og for aftalens generelle tvistbilæggelsesmekanisme;
- v) med respekt for den nationale lovgivning at sikre, at beskæftigede i transatlantiske virksomheder, som er registreret i henhold til lovgivningen i en EU-medlemsstat, har adgang til information og høring i overensstemmelse med direktivet om europæiske samarbejdsudvalg;

Onsdag den 8. juli 2015

- vi) at sikre, at de økonomiske, beskæftigelsesmæssige, sociale og miljømæssige konsekvenser af TTIP ligeledes undersøges gennem en forudgående grundig og objektiv bæredygtighedsvurdering i fuld overensstemmelse med EU-direktivet om bæredygtighedsvurderinger med en klar og struktureret inddragelse af de interesserede parter, herunder civilsamfundet; anmoder Kommissionen om at gennemføre sammenlignende dybtgående konsekvensanalyser for hver medlemsstat og en evaluering af de forskellige EU-sektorer og deres amerikanske modparters konkurrenceevne med henblik på at foretage et skøn over tabte og indvundne arbejdspladser i de berørte sektorer i de enkelte medlemsstater, idet tilpasningsomkostningerne til en vis grad kunne finansieres af EU og medlemsstaterne;
- vii) at holde fast på målet om at afsætte et særligt kapitel til energi, herunder råstoffer til industrien; at sikre, at de to parter under forhandlingerne undersøger mulighederne for at lette eksporten af energi, så TTIP også vil fjerne alle resterende begrænsninger i eksporten af brændstof, herunder flydende gas og råolie, mellem de to handelspartnere med henblik på at skabe et konkurrencedygtigt, gennemskueligt og ikke-diskriminerende energimarked og derved fremme en diversificering af energikilderne, hvilket vil bidrage til at forbedre forsyningssikkerheden og føre til lavere energipriser, idet det understreges, at dette energikapitel skal omfatte klare garantier for, at EU's miljøstandarder og klimamål ikke undergraves; at tilskynde til et samarbejde mellem EU og USA om afskaffelse af afgiftsfritagelse for brændstoffer inden for trafikflyvningen i overensstemmelse med tilsagnene fra G-20 om at udfase støtten til fossile brændstoffer;
- viii) at sikre, at begge parter ret til at forvalte og regulere efterforskning, udnyttelse og produktion af energikilder ikke berøres af aftalen, men at der praktiseres ligebehandling, når der er truffet beslutning om udnyttelse; at være opmærksom på, at intet i aftalen må undergrave legitime ikke-diskriminerende demokratiske beslutninger om energiproduktion, som er truffet i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet; at sikre, at det også gives adgang til råstoffer og energi på et ikke-diskriminerende grundlag til virksomheder fra både EU og USA, og at kvalitetsstandarderne for energiprodukter overholdes, herunder standarder for energiprodukter, som f.eks. deres konsekvenser for CO₂-emissionerne, som er nedfældet i direktivet om kvaliteten af energiprodukter;
- ix) at sikre, at TTIP støtter anvendelse og fremme af »grønne« varer og tjenesteydelser, bl.a. ved at lette udviklingen af dem og ved at forenkle eksporten og importen af dem, og dermed bidrager til udnyttelse af det betydelige potentiale for både miljømæssige og økonomiske gevinster, som ligger i den transatlantiske økonomi, og supplerer de igangværende flersidede forhandlinger om aftalen om grønne varer med henblik på at bidrage til kampen mod opvarmningen af atmosfæren og skabelsen af nye arbejdspladser i den grønne økonomi;
- x) at sikre, at TTIP fungerer som et forum for udvikling af fælles, ambitiøse og bindende bæredygtighedsstandarder for energiproduktion og energieffektivitet, men altid at tage hensyn til og respektere gældende standarder på begge sider som f.eks. EU's direktiver om miljømærkning og miljødesign, og undersøge måder, hvorpå man kan styrke samarbejdet om energiforskning, -udvikling og -innovation og om fremme af lavemissionsteknologi og anden miljøvenlig teknologi;
- xi) at sikre, at TTIP medvirker til en bæredygtig forvaltning af fiskeressourcerne, navnlig gennem et samarbejde mellem begge parter om bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU);
- xii) at sikre, at TTEP kommer til at omfatte et særligt kapitel om små og mellemstore virksomheder på grundlag af begge forhandlingsparters fælles tilsagn, som tilsigter at skabe nye muligheder i USA for små og mellemstore virksomheder (herunder mikrovirksomheder) på grundlag af små og mellemstore eksportvirksomheders faktiske erfaringer f.eks. ved at afskaffe krav om dobbelt certificering, ved at etablere et webbaseret informationssystem om de forskellige bestemmelser og bedste praksis, ved at lette små og mellemstore virksomheders adgang til støtteordninger, ved at indføre ekspresprocedurer ved grænserne og ved at fjerne bestemte særlig høje toldsatser, som stadigvæk eksisterer; at indføre mekanismer for begge parter med henblik på at samarbejde om at gøre det nemmere for små og mellemstore virksomheder at deltage i transatlantisk handel, for eksempel gennem en fælles kvikskranke for små og mellemstore virksomheder, som interesserede små og mellemstore virksomheder skal spille hovedrollen i etableringen af, og som skal levere specifikke oplysninger, som de har behov for, for at kunne eksportere til, importere fra eller investere i USA, bl.a. om toldafgifter, skattespørgsmål, regulering, toldprocedurer og markedsmuligheder;
- xiii) at sikre, at TTIP indeholder et omfattende kapitel om investeringer, herunder bestemmelser om både markedsadgang og investeringsbeskyttelse, idet det erkendes, at adgang til kapital stimulerer beskæftigelsen og væksten; at tilstræbe, at kapitlet om investeringer sikrer ikke-diskriminerende behandling, når europæiske og

Onsdag den 8. juli 2015

amerikanske virksomheder ønsker at etablere sig på hinandens område, idet der samtidig tages hensyn til bestemte sektors følsomme karakter; at tilstræbe at styrke Europas stilling som investeringsmål, øge tilliden til europæiske investeringer i USA og skabe klarhed om investorernes forpligtelser og ansvar gennem henvisninger til principper som f.eks. er indeholdt i OECD's principper om multinationale virksomheder og FN's principper om erhvervslivet og menneskerettigheder;

- xiv) at sikre, at bestemmelserne om investeringsbeskyttelse begrænses til kun at gælde efter etableringen og fokuserer på national behandling, mestbegunstigelsesbehandling, fair og lige behandling og beskyttelse mod direkte og indirekte ekspropriering, herunder retten til omgående, passende og effektiv erstatning; at udarbejde beskyttelsesstandarder og definitioner på investorer og investeringer i et klart juridisk sprog, som beskytter retten til at regulere i almenhedens interesse, og som skaber klarhed om betydningen af indirekte ekspropriering og forhindrer ubegrundede eller useriøse krav; at sikre, at fri overførsel af kapital er i overensstemmelse med bestemmelserne i EU-traktaten og omfatter en tidsbegrænset og forsigtighedsmæssig (prudential carve-out) udskillelse i tilfælde af finanskriser;
 - xv) at sikre, at udenlandske investorer behandles på en ikkediskriminerende måde uden at få større rettigheder end indenlandske investorer, og at erstatte ISDS-ordningen med en ny ordning for tvistbilæggelse mellem investorer og stater, som er underlagt de demokratiske principper og demokratisk kontrol, hvor eventuelle sager behandles på en gennemskelig måde af offentligt udpegede uafhængige professionelle dommere under offentlige høringer, og som omfatter en appelordning, hvor der sikres konsekvens i domstolsafgørelserne, EU's og medlemsstaternes domstols jurisdiktion respekteres, og hvor private interesser ikke kan undergrave mål for offentlige politikker;
 - xvi) at sikre, at TTIP omfatter et ambitiøs, afbalanceret og moderne kapitel om intellektuelle ejendomsrettigheder med præcist definerede områder, hvor de finder anvendelse, herunder anerkendelse og skærpet beskyttelse af geografiske betegnelser, og sikrer et retfærdigt og effektivt beskyttelsesniveau, uden at det berører EU's behov for at reformere sit eget ophavsretssystem, men sikrer en rimelig balance mellem intellektuelle ejendomsrettigheder og almenhedens interesser, navnlig behovet for at sikre adgang til overkommelig medicin ved at fortsætte med at bakke op om TRIPS-fleksibilitetsbestemmelserne;
 - xvii) at anse det for meget vigtigt, at EU og USA fortsat er engageret og involveret i globale drøftelser om multilateral patentharmonisering gennem eksisterende internationale organer, hvorfor der advares mod at forsøge at indføre bestemmelser om materiel patentret, navnlig hvad angår spørgsmål om patentering og afdragsfrie perioder, i TTIP
 - xviii) at sikre, at kapitlet om intellektuelle ejendomsrettigheder ikke omfatter bestemmelser om internetformidlers ansvar eller om strafferetlige sanktioner som et redskab til håndhævelse, som Parlamentet tidligere har forkastet, bl. a. i forbindelse med den foreslåede ACTA-aftale
 - xix) at sikre fuldstændig anerkendelse og en stærk juridisk beskyttelse af EU's geografiske betegnelser og foranstaltninger til behandling af uberettiget anvendelse og misvisende oplysninger og adfærd; at garantere mærkningen, sporbarheden og ægtheden af oprindelsen af disse produkter over for forbrugerne og at beskytte producenterne ekspertise som et afgørende element i en afbalanceret aftale;
- e) hvad gennemsigtighed, inddragelse af civilsamfundet og formidling til offentligheden og politikerne angår, opfordres til:
- i) at fortsætte de igangværende bestræbelser på at øge åbenheden omkring forhandlingerne ved at stille flere forhandlingsforslag til rådighed for offentligheden og ved at gennemføre henstillingerne fra den europæiske ombudsmand, navnlig vedrørende reglerne om offentlig aktindsigt;
 - ii) at omsætte disse bestræbelser på skabe mere åbenhed til fornuftige praktiske resultater bl.a. ved at nå til enighed med USA om at forbedre deres åbenhed, f.eks. ved at sikre, at Europa-Parlamentets medlemmer får adgang til alle forhandlingsdokumenter, herunder konsoliderede tekster, samtidig med at fortroligheden bevares, så Parlamentets medlemmer og medlemsstaterne får mulighed for at føre konstruktive drøftelser med de interesserede parter og offentligheden; at sikre, at begge forhandlingsparter skal begrunde enhver afvisning af at offentliggøre et forhandlingsforslag;

Onsdag den 8. juli 2015

- iii) at fremme et stadig tættere samarbejde med de medlemsstater, som var ansvarlige for det forhandlingsmandat, der pålagde Kommissionen at indlede forhandlinger med USA, med det formål at få dem til at deltage mere aktivt i bestræbelserne på at formidle formålet og de eventuelle fordele ved aftalen bedre til de europæiske borgere, således som de gav tilsagn om i Rådets konklusioner af 20. marts 2015, for dermed at sikre en bred, faktabaseret offentlig debat om TTIP i Europa med henblik på at komme til bunds i de spørgsmål i aftalen, der reelt giver anledning bekymring;
 - iv) at styrke sit fortsatte og gennemskuelige samarbejde med en bredt udsnit af interesserede parter under hele forhandlingsprocessen at tilskynde alle interesserede parter til aktivt at medvirke og tage initiativer og fremlægge oplysninger, der er relevante for forhandlingerne;
 - v) at tilskynde medlemsstaterne til at inddrage deres nationale parlamenter i overensstemmelse med deres respektive grundlovsbestemmelser, at give medlemsstaterne den nødvendige støtte til at udføre denne opgave og at styrke forbindelserne med de nationale parlamenter for at holde dem løbende orienteret om de igangværende forhandlinger;
 - vi) at bygge videre på det tætte samarbejde med Parlamentet og tilstræbe en endnu tættere struktureret dialog med Parlamentet, som fortsat nøje vil følge forhandlingsprocessen og på sin side samarbejde med Kommissionen, medlemsstaterne og USA's Kongres og regering samt med interesserede parter på begge sider af Atlanterhavet for at sikre et resultat, som vil være til fordel for borgerne i både EU og USA men også andre steder;
 - vii) at sikre, at TTIP og dens fremtidige gennemførelse ledsages af en uddybning af det transatlantiske parlamentariske samarbejde på grundlag af erfaringerne fra den transatlantiske dialog mellem lovgivere, som i fremtiden skal føre til udvikling af en bredere og stærkere politisk ramme til udvikling af fælles tilgange, styrkelse af det strategiske partnerskab og forbedring af det verdensomspændende samarbejde mellem EU og USA;
3. pålægger sin formand at sende denne beslutning med Parlamentets henstillinger til Kommissionen samt til Rådet, medlemsstaternes parlamenter og regeringer og USA's regering og Kongres til orientering.
-

Onsdag den 8. juli 2015

P8_TA(2015)0264

Grønt beskæftigelsesinitiativ

Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2015 om Grønt beskæftigelsesinitiativ: Udnyttelse af jobskabelsespotentialiet i den grønne økonomi (2014/2238(INI))

(2017/C 265/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse »Grønt beskæftigelsesinitiativ: Udnyttelse af jobskabelsespotentialiet i den grønne økonomi« (COM(2014)0446),
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Grøn handlingsplan for SMV'er« (COM(2014)0440),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Omstilling til en cirkulær økonomi:« et program for et Europa uden affaldsproduktion (COM(2014)0398),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene med titlen »Udnyttelse af beskæftigelsespotentialiet i grøn vækst« (SWD(2012)0092),
- der henviser til Rådets konklusioner af 6. december 2010 om beskæftigelsespolitikker for en konkurrencedygtig, CO₂-fattig, ressourceeffektiv og grøn økonomi,
- der henviser til Rådets beslutning 2010/707/EU af 21. oktober 2010 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker,
- der henviser til udtalelsen fra Regionsudvalget om grøn handlingsplan for SMV'er og grønt beskæftigelsesinitiativ,
- der henviser til undersøgelsen fra 2014 udarbejdet af OECD/Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse med titlen »Greener Skills and Jobs, OECD Green Growth Studies«,
- der henviser til rapport fra Det Europæiske Observationsorgan for Beskæftigelse fra april 2013 med titlen "Promoting green jobs throughout the crisis: a handbook of best practices in Europe 2013,
- der henviser til rapport fra 2011 udarbejdet af Den Internationale Arbejdsorganisation/Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse med titlen »Skills for green jobs: a global view: synthesis report based on 21 country studies«,
- der henviser til rapport fra 2010 udarbejdet af Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse med titlen »Skills for green jobs — European synthesis report«,
- der henviser til Eurofound's rapporter om Industrial relations and sustainability: the role of social partners in the transition towards a green economy (2011), om Greening the European economy: Responses and initiatives by Member States and social partners (2009) og om Greening of industries in the EU: anticipating and managing the effects on quantity and quality of jobs (2013),
- der henviser til arbejdsdokument af 8. februar 2010 fra OECD og CFE-LEED med titlen »Green jobs and skills: the local labour market implications of addressing climate change«,
- der henviser til, at ILO og UNEP definerer grønne job som ethvert anstændigt job, der bidrager til at bevare eller genoprette kvaliteten af miljøet, uanset om det er inden for landbrug, industri, tjenesteydelser eller administration,

Onsdag den 8. juli 2015

- der henviser til sin beslutning af 12. december 2013 om økoinnovation — arbejdspladser og vækst gennem miljøpolitik ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 15. marts 2012 om en køreplan for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050 ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 7. september 2010 om udvikling af jobpotentialer i en ny, bæredygtig økonomi ⁽³⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender samt til udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A8-0204/2015),
- A. der henviser til, at globale tendenser, som f.eks. ineffektiv brug af ressourcer, ikkebæredygtigt pres på miljøet og klimaforandringer, er tæt på grænserne for, hvornår man ikke længere kan forebygge uoprettelige konsekvenser for vores samfund og det naturlige miljø, og stigende social eksklusion og sociale uligheder er en udfordring for samfundene;
- B. der henviser til, at Det Europæiske Miljøagentur i sin rapport fra 2015 påpegede, at de nuværende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige med hensyn til at opfylde målsætningerne om bevarelse af biodiversitet, reduktion i brugen af fossile brændstoffer og bekæmpelse af klimaændringer og hindring af virkningerne heraf på menneskers sundhed og miljøkvaliteten;
- C. der henviser til, at manglen på en sammenhængende politisk indsats for at imødegå disse almindelige udfordringer kan medføre, at en betydelig del af den bæredygtige vækst i beskæftigelsespotentialer i en grøn og socialt inklusiv omstilling forbliver uudnyttet;
- D. der henviser til, at vi som led i indsatsen mod disse trusler oplever udviklingen af nye sektorer, ændringer i mange andre og en tilbagegang inden for visse sektorer, såsom de sektorer, der er stærkt forurenende; der henviser til, at der er et behov for at fokusere på innovation og på måder at reducere forureningen; der henviser til, at der med hensyn til nogle sektorer i tilbagegang skal rettes særlig opmærksomhed mod arbejdsstyrken i form af omskoling og alternativ beskæftigelse; der henviser til, at investeringer i disse områder prioriteres under Kommissionens dagsorden for grønne job, herunder genanvendelse, biodiversitet, energieffektivitet, luftkvalitet og alle vedvarende energiteknologier, såsom vedvarende offshoreenergi, har potentiale til i væsentlig grad at styrke jobskabelse, herunder i tyndt befolkede områder;
- E. der henviser til, at sektoren for grønne varer og tjenesteydelser ifølge Det Europæiske Miljøagentur voksede med mere end 50 % mellem 2000 og 2011, og at den dermed skabte over 1,3 mio. job; der henviser til, at den vedvarende energi vil skabe over 20 millioner job i Europa inden 2020; der henviser til, at en ambitiøs og sammenhængende EU-politik og investering i vedvarende energi, skovforvaltning, bæredygtigt landbrug og jordbundsbeskyttelse (for at forebygge og modvirke hydrologisk ustabilitet) har potentiale til markant at styrke jobskabelsen;
- F. der henviser til, at målet om en bæredygtig udvikling er nedfældet i Lissabontraktaten, og håndhævelsen af dette indebærer, at miljøspørgsmål behandles på samme niveau som økonomiske og sociale spørgsmål;
- G. der henviser til, at EU2020-strategien om fremme af intelligente, bæredygtige og inklusive økonomier anerkender den centrale rolle, som en omstilling til grønne og socialt retfærdige økonomier spiller;
- H. der henviser til, at det stive arbejdsmarked hæmmer jobskabelsen, men at et konkurrencedygtigt EU-arbejdsmarked kan bidrage til at opfylde beskæftigelsesmålene i Europa 2020-strategien;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0584.

⁽²⁾ EUT C 251 E af 31.8.2013, s. 75.

⁽³⁾ EUT C 308 E af 20.10.2011, s. 6.

Onsdag den 8. juli 2015

- I. der henviser til, at EU og medlemsstaterne ved konferencen under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer i Cancún i 2010 forpligtede sig til at sikre »en retfærdig omstilling af arbejdskraften, som skaber anstændigt arbejde og beskæftigelse af høj kvalitet«; der henviser til, at en retfærdig overgang for alle til en miljømæssigt bæredygtig økonomi skal forvaltes hensigtsmæssigt og bidrage til målet om bæredygtig og langsigtet beskæftigelse for alle, herunder, men ikke begrænset til, højt kvalificerede job, social inddragelse og bekæmpelse af fattigdom;
- J. der henviser til, at de fem søjler i en retfærdig omstilling omfatter: høring/Unionens stemme, investering i grønne og anstændige job, grønne kvalifikationer, overholdelse af arbejdstager- og menneskerettigheder og social beskyttelse til arbejdstagere og lokalsamfund, der er i forreste række i omstillingen fra højemissions- til lavemissionsøkonomi;
- K. der henviser til, at en massiv deltagelse af arbejdstagere i omstillingen er vigtig med henblik på at øge miljøbevidstheden og skabe forståelse for behovet for ressourceeffektivitet samt mindske vores indvirkning på miljøet;
- L. der henviser til, at potentialet for udvikling i »grønne« job er hæmmet af en mangel på kvalifikationer og et kvalifikationsmismatch, der skyldes en række faktorer, herunder forskellige læseplaner med hensyn til bæredygtighed, identificerede mangler i bestemte sektorer, et utilstrækkeligt antal studerende med de nødvendige kvalifikationer inden for ingeniørvirksomhed og kønskoncentration i nogle sektorer snarere end ligestilling mellem kønnene;
- M. der henviser til, at der er klar dokumentation for, at investeringer i energi- og ressourceeffektivitet og udvikling af forsyningskæden gennem en klar industriel strategi, samt at flytte skat på arbejde til andre kilder, har en positiv indvirkning på jobskabelsen;
- N. der henviser til, at Europa befinder sig i en global konkurrence, og at overkommelige energiudgifter, gennemførelse af det indre marked og et forbedret investeringsklima spiller en afgørende rolle for bæredygtig vækst og jobskabelse;
- O. der henviser til, at visse sektorer såsom renovering af bygninger med henblik på at gøre dem energieffektive er lokalitetsbestemt og ikke kan udflyttes;
- P. der henviser til, at usikkerhed og manglende sammenhæng i den politiske linje samt mangel på klare mål forhindrer investering, udvikling af kvalifikationer og FoU, og det hæmmer dermed udviklingen af beskæftigelsesmuligheder;
- Q. der henviser til, at en større samfundsbevidsthed om betydningen af behovet for en grøn økonomi ville øge beskæftigelsesmulighederne;
- R. der henviser til, at klare, fastlagte og mellem- til langsigtede mål, herunder EU's effektivitets- og forureningsmål, kan være vigtige drivkræfter bag forandringer, og at EU's regulering også har en vigtig rolle at spille i denne forbindelse; der henviser til, at målrettede investeringer, herunder i udvikling af forsyningskæder inden for EU, der fører til jobskabelse, bør komme fra og være i overensstemmelse med en klar politisk ramme;
- S. der henviser til, at den offentlige sektor og de lokale og regionale myndigheder kan spille en central rolle med hensyn til at fremme omstillingen til en grøn økonomi og skabe inklusive arbejdsmarkeder;
- T. der henviser til, at instrumenter såsom miljømærket, EMAS og grønt offentligt indkøb bidrager til skabelsen af grønne job;
- U. der henviser til, at mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder er de vigtigste kilder til beskæftigelse i EU, står for langt over 80 % af alle job og har vist vejen frem i mange »grønne« sektorer, men at de kan stå over for særlige vanskeligheder med hensyn til at opfylde beskæftigelsespotentialer i overgangen;
- V. der henviser til, at de integrerede retningslinjer er et centralt aspekt i koordineringen af medlemsstaternes økonomiske politik og beskæftigelsespolitik og danner grundlag for landespecifikke henstillinger, og at de bør ligge til grund for Europa 2020-målene, særlig beskæftigelsesmålene, bl.a. ved at fremme skabelse af job af høj kvalitet, herunder gennem grøn beskæftigelse;

Onsdag den 8. juli 2015

- W. der henviser til, at kvinder på lige fod skal nyde godt af passende grøn jobskabelse, og at »glasloftet« skal gennembrydes;
- X. der henviser til, at kvinder rammes uforholdsmæssig hårdt af kriser og sparepolitikker, og at grønne jobs har vist sig mere modstandsdygtige over for kriser end andre jobs;
- Y. der henviser til, at kulstoffattige sektorer ofte har en højere arbejdskraftproduktivitet, og lønningernes andel er faldet mindre i disse sektorer end i de 15 mest kulstofintensive industrier;
- Z. der henviser til, at oplysninger fra Eurobarometer om grøn beskæftigelse i SMV'er viser, at energibesparelser, reduktion af affald og begrænsning af anvendelsen af råstoffer er foranstaltninger, der er blevet økonomisk fordelagtige;

På vej mod en grøn økonomi — muligheder for arbejdsmarkedet

1. understreger, at en overgang til bæredygtige samfund og økonomier, herunder bæredygtige forbrugs- og produktionsmønstre, kan skabe muligheder både med hensyn til at skabe nye kvalitetsjob og til at omdanne eksisterende job til grønne job i næsten alle sektorer og på tværs af hele værdikæden; fra forskning til produktion, distribution og serviceydelser og i nye grønne højteknologisektorer såsom vedvarende energi samt i traditionelle industrier såsom fremstilling og bygge- og anlægsvirksomhed eller inden for landbrug og fiskeri eller tjenesteydelsessektorer såsom turisme, catering, transport og uddannelse; understreger samtidig, at ud over at skabe mange job bidrager investering i vedvarende energi og energieffektivitet til at opretholde den europæiske økonomiske og industrielle konkurrenceevne og mindske Europas energifafhængighed;
2. understreger, at to tredjedele af naturens tjenester, bl.a. frugtbar jord, rent vand og ren luft, er i tilbagegang, og at grænserne for, hvornår der vil ske uoprettelig skade på vores samfund og naturen som følge af global opvarmning og biodiversitetstab, er ved at være nået;
3. påpeger, at fortsat økonomisk vækst udelukkende er mulig, hvis der i forbindelse hermed tages hensyn til miljøets begrænsninger; fremhæver i denne forbindelse, at en grøn og cirkulær økonomi kan levere løsninger til miljøet samt økonomien og samfundet generelt;
4. fremhæver, at en fuld gennemførelse af miljølovgivningen såvel som en bedre inddragelse af miljøet og en bedre sammenhæng i politikkerne på tværs af de forskellige politikker i EU er afgørende for en fuld udnyttelse af det potentiale, der er forbundet med den grønne økonomi, og derfor for skabelsen af grønne arbejdspladser;
5. bemærker, at Det Europæiske Miljøagentur i sin rapport fra 2015 påpegede, at de nuværende foranstaltninger er utilstrækkelige med hensyn til at opfylde målsætningerne om at bevare biodiversiteten, reducere brugen af fossile brændstoffer og bekæmpe klimaændringer samt hindre virkningerne heraf på menneskers sundhed og miljøkvaliteten;
6. bemærker, at omstillingen indebærer et betydeligt potentiale til at skabe lokale job inden for områder, som ikke kan udflyttes, og i kriseramte sektorer såsom bygge- og anlægssektoren; bemærker, at der er stærke tegn på, at den grønne omstilling i det store og hele vil have en positiv virkning på beskæftigelsen, hvilket skal ses på baggrund af, at bæredygtige økonomiske aktiviteter såsom energibesparelser eller økologisk landbrug er mere arbejdskraftintensive end de aktiviteter, de erstatter, og kan have potentiale til at gøre det muligt for regionerne at blive mere selvforsynende;
7. mener, at der bør vedtages en fælles definition af »grønne job« baseret på den definition, som ILO og den internationale konference for statistikere har fastsat;

Retfærdig overgang og skabelse af bæredygtige kvalitetsjob

8. glæder sig over Kommissionens erklæring om, at omstrukturering bør håndteres på en socialt ansvarlig måde, samtidig med at virksomhedernes behov for at omstrukturere anerkendes;

Onsdag den 8. juli 2015

9. mener, at det er afgørende for at optimere nettojobpotentialet i den grønne økonomi, at vi giver den eksisterende arbejdsstyrke de rette muligheder for at erhverve de nye kvalifikationer, der er nødvendige til den cirkulære økonomi;

10. opfordrer medlemsstaterne til at fremme politikker for sikring og renovering af offentlige bygninger med henblik på at forbedre energieffektiviteten og reducere forbruget;

11. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forpligte sig til en »køreplan for en retfærdig omstilling«, der kombinerer ambitiøse miljømål med fremme af følgende aspekter: tilstrækkelig social beskyttelse og tilstrækkelige lønninger, sunde og sikre arbejdsforhold, regeringsstyrede investeringer i uddannelses- og kvalifikationsprogrammer, overholdelse af menneskerettigheds- og arbejdstagerrettigheder og styrkelse af arbejdstagernes informations-, hørings- og deltagelsesrettigheder til spørgsmål om bæredygtig udvikling samt styrkelse af en effektiv repræsentation af arbejdsstyrken; opfordrer medlemsstaterne til at arbejde mod disse målsætninger;

12. minder om, at EU's reviderede strategi for sundhed og sikkerhed bør tage hensyn til den specifikke udvikling i nye sektorer, når det er nødvendigt;

13. understreger, at foregribelse af ændringer inden for beskæftigelse kræver proaktiv styring af omstillingen, forbedret indsamling af data af høj kvalitet om arbejdsmarkedets nuværende og fremtidige behov, og at langsigtet planlægning er af afgørende betydning for at sikre en effektiv omstilling og øget beskæftigelse; understreger den vigtige rolle, som lokale og regionale myndigheder spiller i omstillingen til en grøn økonomi inden for uddannelse, infrastruktur, støtte til lokale virksomheder og skabelse af stabil beskæftigelse med lønninger, der er omfattet af kollektive overenskomster eller andre tilladte midler i overensstemmelse med national lovgivning; henviser til, at dialogen mellem arbejdsmarkedets parter er en uundværlig del af forandringsstyringen; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne, de regionale og lokale myndigheder og arbejdsmarkedets parter til at påtage sig deres ansvar og imødegå denne udfordring i fællesskab; idet der tages hensyn til subsidiaritetsprincippet;

14. bemærker, at arbejdsmarkedets parter i de seneste år har spillet en gradvis større rolle i omstillingen til grønne job, men minder om, at der skal gøres mere for at opbygge en varig og bæredygtig arbejdsmarkedsdIALOG, som kan bidrage til at imødegå udfordringerne i forbindelse med skiftet til en konkurrencedygtig, ressourceeffektiv lavemissionsøkonomi;

15. understreger de nationale regerings betydning med hensyn til at fremme en dialog mellem arbejdsmarkedets parter på sektorplan, særlig inden for nye grønne industrier, og også sikre inddragelse af SMV'er;

16. bemærker, at visse regioner står over for flere udfordringer end andre på grund af den geografiske koncentration af energi- og ressourceintensive og forurenende industrier eller større fattigdom eller arbejdsløshed; opfordrer medlemsstaterne og lokale og regionale myndigheder, støttet af EU, til at samarbejde med arbejdsmarkedets partnere og kollektivt gennemføre køreplaner for en retfærdig omstilling, herunder solidaritetsmekanismer for en social retfærdig, grøn omstilling af deres lokale og regionale økonomier, der støtter fællesskaber og arbejdstagere, som berøres af ændringer og mindsker usikkerheden som følge af flytning af arbejdspladser samt sikrer, at behov for nye kvalifikationer opfyldes;

17. understreger, at de lokale myndigheder kan spille en central rolle med hensyn til at fremme jobskabelsen i den grønne økonomi og mere anstændige og inklusive job ved at:

— foretage grønne investeringer

— bruge offentlige indkøb som en løftestang, herunder anvendelsen af sociale og miljømæssige klausuler inden for offentlige indkøb

— oprette partnerskaber, herunder med uddannelsesinstitutioner, med henblik på at forbedre matchningen af kvalifikationer på lokale arbejdsmarkeder

— både støtte grønne SMV'er og gøre SMV'er grønnere

— udarbejde inkluderende grønne beskæftigelsesprogrammer, der sikrer, at sårbare grupper også drager fordel af grøn vækst;

Onsdag den 8. juli 2015

18. peger på den dokumentation, der understreger vigtigheden af ledelsens engagement i arbejdsstyrken for at sikre væsentlig deltagelse af dem i opnåelsen af disse ændringer gennem sociale partnerskaber; anbefaler at involvere »grønne fagforeningsrepræsentanter«, der samarbejder med arbejdsgiverne om at gøre økonomien grønnere og øge bæredygtigheden på deres arbejdspladser; opfordrer medlemsstaterne til at yde målrettet støtte til fælles arbejdstager-arbejdsgiver-initiativer, der gør industrier grønnere;

19. mener, at der bør udvikles pilotprojekter til fremme af visse af disse mål;

20. glæder sig over Kommissionens tilsagn om at anvende de målrettede mobilitetsordninger under programmet for beskæftigelse og social innovation med henblik på at fremme jobsøgendes arbejdskraftmobilitet;

Kvalifikationer for grøn beskæftigelse

21. glæder sig over redskaberne til at udvikle kvalifikationer og foretage skøn om fremtidig udvikling inden for kvalifikationsbehov, som Kommissionen har foreslået; understreger, at udvikling af kvalifikationer bør tilskynde til udvikling af kvalifikationer inden for naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik, som er bredt anvendelige i en økonomi; understreger imidlertid, at der er behov for flere ambitiøse foranstaltninger og investeringer; mener, at alle arbejdsmarkedsaktører for at foregribe kommende kvalifikationsbehov skal være tæt inddraget på alle niveauer;

22. Opfordrer medlemsstaterne til at arbejde med Kommissionen om at oprette en databank over kurser og jobtilbud relateret til grøn beskæftigelse med det formål at forbedre kvaliteten af den information, rådgivning og vejledning, der er til rådighed om de karrierer og de kvalifikationer, der er nødvendige for at udnytte beskæftigelsesmulighederne i den grønne økonomi;

23. opfordrer Kommissionen til at sikre, at der gennemføres indsamling af data i alle grønne sektorer, herunder de sektorer, der i øjeblikket forsømmes såsom den offentlige transport og detailsektoren; anmoder Kommissionen om, samtidig med at den yder støtte til de nationale statistiske kontorer og offentlige arbejdsformidlinger og styrker anvendelsen af kvantitative modelværktøjer, at indarbejde et ligestillingsperspektiv i dataindsamlingen for alle grønne beskæftigelses-sektorer;

24. anmoder Kommissionen om at inddrage et ligestillingsperspektiv i udviklingen af nye metoder til indsamling, sortering og analyse af data, såsom bearbejdning ved hjælp af det økonometriske instrument FIDELIO eller sammen med interesserede parter såsom som den internationale konference for arbejdsmarkedsstatistikere;

25. understreger, at der er behov for at lægge større vægt på at bygge bro over kvalifikationskløfter ved at fremme kvalifikationsudvikling;

26. opfordrer Kommissionen til at bidrage til at fremme kvalifikationsudvikling gennem opdatering af kvalifikationer og dertil svarende læseplaner på EU-plan;

27. opfordrer Kommissionen til at lægge vægt på større anvendelse af klassifikationssystemer såsom ESCO, der kan anvendes til at identificere kvalifikationskløfter;

28. understreger betydningen af bedre synergier mellem uddannelsessystemer og nye grønne arbejdspladser gennem bedre koordinering mellem uddannelsesinstitutionerne og arbejdsgiverorganisationerne og andre relevante organisationer;

29. opfordrer medlemsstaterne, regionale og lokale myndigheder til at inddrage arbejdsmarkedets parter og uddannelsesudbydere og til at vedtage og gennemføre strategier for udvikling af kvalifikationer med det formål at forbedre generiske, sektorspecifikke og erhvervsspecifikke kvalifikationer; understreger endvidere betydningen af partnerskaber og tillid mellem uddannelsesinstitutioner, virksomheder, arbejdsmarkedets parter og myndigheder;

30. bemærker, at disse strategier bør medtage en grundig vurdering af den type og det antal grønne arbejdspladser, der skal skabes, og de nødvendige kvalifikationer og den nødvendige viden, der fører til tidlig identificering af kvalifikationskløfter og målrettede programmer for faglig uddannelse og livslang læring, som fokuserer på at matche kvalifikationer og job med det formål at øge beskæftigelsen; understreger behovet for aktivt at medtage både afskedigede arbejdstagere og lavtuddannede arbejdstagere, der risikerer at blive udelukket fra arbejdsmarkedet, i strategierne ved at sikre, at faglig uddannelse er målrettet, tilgængelig og gratis for disse arbejdstagere;

Onsdag den 8. juli 2015

31. bemærker, at det ifølge Cedefop er bedre at tilpasse læseplanerne og inkludere miljøbevidsthed med forståelse af bæredygtig udvikling og forretningseffektivitet end at foreslå nye uddannelsesprogrammer;
32. tilskynder medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder til at integrere bæredygtig udvikling og miljømæssige kompetencer og færdigheder i uddannelsessystemerne, navnlig ved at styrke erhvervsuddannelserne og ved at tilskynde forskningscentre til at udvikle teknologier, projekter og patenter for grønne produkter i samarbejde med nye grønne virksomheder; støtter idéudvekslingen mellem forskningscentre og netværk af virksomheder og fagfolk; minder om betydningen af kvalifikationer inden for naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik og behovet for at sikre, at flere kvinder studerer emner inden for disse områder;
33. opfordrer til en ambitiøs strategi for at skabe varige arbejdspladser, herunder bekæmpelse af kvalifikationsmismatch med særlig fokus på at opfylde kvalifikationsbehov for en grønnere økonomi;
34. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at udnytte udviklingen i denne sektor, skabe lærepladser med et højt fagligt niveau for at give unge mennesker specialiseret viden og faglig uddannelse og bidrage til at afhjælpe den høje ungdomsarbejdsløshed;
35. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til ved omstillingen til den grønne økonomi at tage højde for kvinders og pigers behov for bedre muligheder for livslang læring, navnlig inden for områder med potentiale til at skabe et betydeligt antal nye grønne job, såsom videnskab, forskning, teknik, digital teknologi og nye teknologier med sigte på at styrke kvinders stilling i samfundet, fjerne kønsstereotyper og skabe arbejdspladser, som fuldt ud svarer til kvinders særlige behov og færdigheder;
36. anmoder Kommissionen, medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder om systematisk at medtage et ligestillingsperspektiv i definitionen, gennemførelsen og overvågningen af grønne jobskabespolitikker på alle niveauer med henblik på at sikre garanti for ligestilling, idet der tages hensyn til udfordringerne ved skabelsen af grønne job i landdistrikter; tilskynder medlemsstaterne og regionale og lokale myndigheder til at gøre en yderligere indsats for at gøre det muligt for kvinder at deltage fuldt ud i udformningen af politikker, beslutningstagning og gennemførelse af en grøn beskæftigelsesstrategi, der omfatter grønne kvalifikationer;
37. opfordrer Kommissionen til at indlede en offentlig debat om og fremme begrebet »uddannelse til bæredygtig udvikling« med særlig vægt på uddannelse af piger og kvinder; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at fremme politikker, der bidrager til, at kvinder i højere grad lader sig uddanne i fagene naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed, matematik og inden for iværksættervirksomhed, og til at sammenkæde dagsordenen for grønne jobs med styrkelse af kvinders indflydelse og status ved hjælp af uddannelse; efterlyser foranstaltninger til fremme af kvinders deltagelse i erhvervsuddannelse og muligheder for livslang læring i grønne sektorer;
38. opfordrer Kommissionen til at vedtage en europæisk ligestillingsstrategi for 2015-2020, der tager hensyn til Europa 2020-strategiens beskæftigelsesmål for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.
39. understreger behovet for en målrettet indsats fra offentlige myndigheder og tjenester i inddragelsen af alle arbejdsmarkedsaktører, herunder arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer, for at slå bro over kvalifikationskløften; opfordrer medlemsstaterne og regionale og lokale myndigheder til at besidde mekanismer til at uddanne beskæftigelsesmyndigheders og arbejdsformidlingers personale med henblik på at integrere kvalifikationer, der er nødvendige for grønne job, i arbejdsmarkedspolitikker og udvikle midlerne til at vurdere virkningen af en sådan uddannelse; understreger, at det er vigtigt, at de europæiske uddannelsesinstitutioner tilpasser deres programmer til behovene i den grønne økonomi og på arbejdsmarkedet generelt;
40. opfordrer medlemsstaterne til at indføre lovgivningsmæssige rammer, der tilskynder til innovation i den grønne økonomi;

Sammenhæng i politikker med henblik på fuldt ud at udvikle jobpotentialet i bæredygtige økonomier

41. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage ambitiøse, langsigtede og integrerede lovgivningsmæssige, skattemæssige og finansielle rammer for bæredygtige investeringer og tilskynde til innovation, således at beskæftigelsespotentialet i disse ændringer udnyttes fuldt ud; understreger, at der bør udarbejdes politikker inden for rammerne af langsigtede scenarier, der omfatter mål og indikatorer til måling af fremskridtene hen imod opfyldelsen af disse mål;

Onsdag den 8. juli 2015

42. understreger, at koordinering i Kommissionen og på tværs af de relevante ministerier på nationalt plan er vigtigt for at skabe en samlet, helhedsmyndighedsramme for forandring, der gør det muligt i nødvendigt omfang at være opmærksom på de distributionsmæssige virkninger af omstillingen;

43. bemærker, at det grønne beskæftigelsesinitiativs succes eller fiasko afhænger af ambitionsniveauet i Kommissionens bindende mål for vedvarende energi og energieffektivitet og medlemsstaternes investering i programmer for vedvarende energiteknologi og energieffektivitet;

44. understreger, at Kommissionen og medlemsstaterne har kompetence til sammenhængende politikker, der fremmer produktion af vedvarende energi og energieffektivitet med henblik på at sætte gang i den lokale udvikling og skabe lokale kvalitetsjob; understreger, at investering i vedvarende energi og energieffektivitet bliver den vigtigste kilde til jobskabelse i Europa i de kommende år;

45. påpeger, at regional selvforsyning med energi stadig er et af EU's langsigtede økonomiske og energimæssige politikmål; fastholder endvidere, at investerings territoriale dimension bestemt skal tages i betragtning, da den bidrager til at nå målene med EU's territoriale samhørighedspolitik og forbinde byer og landdistrikter;

46. bifalder Kommissionens medtagelse af anstændige job i EU's forhandlingsmandat for COP 21-forhandlingerne i Paris, der er baseret på Cancúnaftalen fra 2010 og senere initiativer; opfordrer Kommissionen til at sikre, at dagsordenen med »en retfærdig omstilling« fortsat indgår i dens forhandlingsposition

47. opfordrer EU og medlemsstaterne til at fastsætte bindende mål for energibesparelser og energieffektivitet og til at støtte hvide attester som et instrument til at lette opfyldelsen af EU's energibesparelsesmål; opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre og håndhæve energieffektivitetsdirektivet og fortsat være engageret i som minimum at opfylde energieffektivitetsmålene for 2030;

48. støtter EU's tilsagn om at fremme en retfærdig, global omstilling til en inklusiv grøn økonomi i samarbejde med andre internationale partnere;

49. opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at overholde og gennemføre de nye bestemmelser i den reviderede EU-lovgivning om offentlige indkøb og til at undersøge, om indførelsen af miljømæssige og sociale kriterier i deres politikker for offentlige indkøb kan styrke jobskabelsen i en grønnere økonomi; understreger, at den resterende retlige usikkerhed vedrørende anvendelsen af de sociale og miljømæssige klausuler inden for offentlige indkøb kan afklares;

50. opfordrer Kommissionen til at hjælpe med at genoplive reparationssektoren, hvilket ville skabe nye job, som i sagens natur er miljøvenlige;

51. opfordrer medlemsstaterne til at fremme offentlige tjenesters bidrag til en retfærdig omstilling til en bæredygtig økonomi, navnlig ved proaktivt at sikre, at tjenester såsom kommunikation, energi, transport, affaldshåndtering og vandforvaltning leveres på en bæredygtig måde;

52. udtrykker stor skuffelse over tilbagetrækningen af lovpakken om den cirkulære økonomi, som ville have bidraget til at skabe op til 180 000 job alene inden for EU's affaldsforvaltningssektor; opfordrer derfor Kommissionen til, idet den respekterer medlemsstaternes ansvar, at opfylde sin forpligtelse til hurtigst muligt at foreslå en ambitiøs affaldslovgivning, der omfatter reduktion i tidligere led, nye genanvendelsesmål og omdefinering af kriterierne for beregning af den mængde materialer, som rent faktisk genanvendes;

53. opfordrer desuden Kommissionen til at overveje indførelse af kriterier med henblik på at bistå virksomheder, som har en positiv og miljøvenlig cyklus for affaldsbortskaffelse;

54. erkender, at en sammenkædning af bæredygtig landbrugsproduktion med overvågning og beskyttelse af biodiversiteten på bedriften og efterfølgende anvendelse af en intelligent mærkning for landbrugsprodukter med henblik på oplysning om deres miljømæssige indvirkning for at stimulere forbrugerefterspørgslen efter biodiversitetsvenlige produkter udgør et betydeligt potentiale for grøn beskæftigelse i EU's landbrugsdistrikter;

Onsdag den 8. juli 2015

55. bemærker, at bæredygtig skovforvaltning har et reelt potentiale til at skabe arbejdspladser og samtidig bidrager aktivt til modvirkning af klimaændringer og beskyttelse af biodiversiteten;

56. opfordrer Kommissionen til at bruge det europæiske semester og revisionen af Europa 2020-strategien med henblik på at støtte grøn jobskabelse; opfordrer Kommissionen til at udstede landespecifikke henstillinger, der kan bidrage til højere beskæftigelse og mindre økologiske fodaftryk; kræver detaljerede og uafhængige undersøgelser om omkostninger og fordele ved et skift af skattebyrder (f.eks. fra beskatning af arbejdskraft til miljøbeskatning) samt udfasning af støtte inden 2020;

57. understreger, at sådanne anbefalinger kan omfatte et skift fra beskatning af arbejdskraft til andre kilder, og at et sådant beskatningsskift bør sigte mod at ændre forurenende adfærd, men må ikke have uønskede konsekvenser for de sociale sikringsordninger eller indvirke uforholdsmæssigt på personer med lave indkomster;

58. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udfase direkte og indirekte miljøskadelige subsidier, herunder, men ikke begrænset til, dem til fossile brændstoffer; opfordrer Kommissionen til at udvikle modeller, der kan gennemføres af medlemsstaterne, til at flytte beskatningen fra arbejde over på miljøforurening og tage hensyn til varers og tjenesteydelsers miljømæssige indvirkninger i overensstemmelse med princippet om, at forurenere betaler; opfordrer Kommissionen til at udstede landespecifikke henstillinger til medlemsstaterne, der kan bidrage til bestræbelserne på at fremme grøn beskæftigelse og mindske økologiske fodaftryk; opfordrer desuden Kommissionen til på proaktiv vis at integrere miljømæssige og klimarelaterede overvejelser i det europæiske semester for at støtte grøn jobskabelse;

59. opfordrer medlemsstaterne til at indføre passende støtte- og/eller skattefritagelsestiltag for nystartede virksomheder og for mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder, der producerer varer og tjenesteydelser med høj miljømæssig værditilvækst, herunder et reduceret samlet kulstofindhold;

60. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vise større sammenhæng og overensstemmelse i deres politikker og indgå mere omfattende politiske forpligtelser på det højeste niveau inden for beslægtede områder såsom skat på finansielle transaktioner og bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse;

61. opfordrer Kommissionen til at forny sit engagement i Europa 2020-strategien og offentliggøre dens midtvejs-evaluering hurtigst muligt og senest i 2015; opfordrer Kommissionen til at genbekræfte målene i det europæiske semester, idet resultattavlen for makroøkonomiske ubalancer og revisionen af Europa 2020-strategien tages i betragtning; opfordrer Kommissionen til at forelægge mere ambitiøse sociale og miljømæssige mål for 2030 og 2050; understreger, at en præcis, metodisk forankret og fælles overvågning af grønne job også kunne hjælpe medlemsstaterne med at vurdere, om deres miljø- arbejdsmarkedspolitikker er effektive, og styrke de værktøjer, der er udviklet på EU-plan for at følge fremskridtene og overvåge beskæftigelsesretningslinjerne under Europa 2020-strategien;

62. fremhæver de muligheder, som klima- og energipakken frem til 2030 indebærer for jobskabelse, og den fremtidige rolle, som miljølovgivning vil spille med hensyn til at opfylde EU's langsigtede miljømål og til at skabe arbejdspladser og grøn vækst;

63. opfordrer Kommissionen til at betragte innovation som hjørnestenen i den europæiske industri og udarbejde aktive strategier for at sikre, at den sociale omstilling forvaltes godt, og at fordelene spredes over hele Europa; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte fremkomsten af nye forsyningskæder og industrinetværk inden for ressourceeffektivitet og varer og tjenesteydelser gennem en bæredygtig industripolitik og ved at skabe incitament til en markedsomstilling;

64. understreger, at det er nødvendigt, at medlemsstaterne forbereder deres økonomier på en CO₂-fattig og ressource- og energieffektiv fremtid, samtidig med at der tages hensyn til den eventuelle risiko for udflytning af arbejdspladser og CO₂-lækage som følge af klimapolitikernes indvirkning;

65. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremskynde den internationale indsats for at skabe en global miljøpolitik, der kan begrænse den skade, som udflytning af industriproduktion har forårsaget uden for EU, og CO₂-lækage;

66. opfordrer Kommissionen til at fremsætte sit forslag om at reformere EU's emissionshandelssystem så snart som muligt under hensyntagen til behovet for at beskytte industrier, der er udsat for en betydelig risiko for CO₂-lækage;

Onsdag den 8. juli 2015

67. opfordrer Kommissionen til at behandle grønt arbejde i forbindelse med gennemførelsen af energiuunionen;

Investering i bæredygtig jobskabelse

68. understreger, at der er behov for at anvende den rette blanding af interventioner på udbuds- og efterspørgselssiden, som opnås ved at kombinere jobskabelse med de tilsvarende aktive arbejdsmarkedspolitikker, der passer til behovene på forskellige lokale arbejdsmarkeder;

69. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til inden for rammerne af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer at fremme investeringer af høj kvalitet, der skal skabe samfundsmæssige fordele såsom bæredygtige job og uddannelse af høj kvalitet og innovation for at fremme den grønne omstilling og bekæmpe energifattigdom; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at målrette investeringer mod områder, hvor de får en positiv indvirkning på arbejdsmarkedet, med det formål at skabe bæredygtige job med fuld social beskyttelse og bekæmpe arbejdsløshed; understreger, at de projekter, der er blevet finansieret, skal bidrage målbart til EU's 2020-strategi; understreger i den forbindelse, at jobskabelsen i de grønne sektorer har været positiv under hele recessionen;

70. understreger, at investeringer i energieffektivitet kan fremme lokal jobskabelse og økonomisk udvikling på lokalt plan samt mindske energifattigdom, og at den mest omkostningseffektive måde til at tilbyde langsigtede løsninger på energifattigdom, som berører omkring 125 mio. mennesker i Europa, og som et vigtigt element i at sikre en effektiv brug af europæisk energi og i skabelsen af grønne job, er ved at sikre bygningers energieffektivitet; gentager, at det i denne henseende også er afgørende at garantere sikkerheden af bygninger; opfordrer Kommissionen til at forelægge sit initiativ om intelligent finansiering af intelligente bygninger snarest muligt;

71. anbefaler, at klima, vedvarende energi og energieffektivitet bør betragtes som investeringsmål og en vigtig politisk handlingsmaksime;

72. advarer mod at støtte aktiviteter, der har skadelige miljømæssige og sociale virkninger, da de svækker den politiksammenhæng, der er nødvendig for at optimere beskæftigelsespotentialet i grønne job;

73. anbefaler, at investeringer af høj kvalitet inden for centrale offentlige tjenester såsom kommunikation, energi, transport, affaldshåndtering og vandforvaltning målrettes på en sådan måde, at de fremmer offentlige indkøbsprocedurer og integration af grønne kvalifikationer;

74. opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at udnytte de muligheder, der findes inden for de retlige rammer af de europæiske struktur- og investeringsfonde og andre EU-finansieringskilder, med henblik på at fremme bæredygtige projekter, der skaber grøn beskæftigelse, og for at gøre EU-finansiering og finansielle instrumenter så let tilgængelige som muligt for de lokale myndigheder med klare, enkle regler og opnåelige minimumsfinansieringstærskler;

75. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anvende den revision af den flerårige finansielle ramme (FFR), der skal foretages i 2016 efter valget, som en mulighed for at fremme den grønne omstilling af vores økonomier;

76. bemærker, at der er adgang til støtte fra ESF for at bidrage til at fremme grøn økonomisk vækst og beskæftigelse; opfordrer de nationale regeringer og de relevante nationale tjenester til at overveje at anvende denne støtte mere aktivt med henblik på at skabe økonomisk berettigede og økonomisk bæredygtige grønne job;

77. bemærker, at nogle medlemsstater har gjort betydelige fremskridt hen imod at gøre økonomien grønnere og opfordrer EU og medlemsstaterne til at fremme udveksling af idéer, viden, erfaring og bedste praksis på dette område for at sikre en smidig overgang;

78. opfordrer indtrængende medlemsstaterne og den private sektor til at anvende instrumenter såsom miljødesign, miljømærket, EMAS og grønt offentligt indkøb, da disse kan støtte den grønne økonomi og dermed bidrage til skabelsen af grønne arbejdspladser; opfordrer Kommissionen til at sørge for vejledningsredskaber til at skabe gunstige markedsvilkår for fuld anvendelse af disse frivillige instrumenter;

79. opfordrer medlemsstaterne til at sætte større fokus på gennemførelsen af miljømæssige forvaltningssystemer og miljørevisionssystemer baseret på den europæiske standard (ISO 14000);

Onsdag den 8. juli 2015

Små og mellemstore virksomheder (SMV'er)

80. støtter målsætningerne i den grønne handlingsplan for SMV'er og de SMV-orienterede foranstaltninger, herunder oprettelse af et europæisk ressourceeffektivitetscenter, som kan rådgive og bistå SMV'er, der forsøger at forbedre deres ressourceeffektivitet, støtte grøn iværksætterkultur, udnytte mulighederne i grønnere værdikæder og lette markedsadgangen for grønne SMV'er og mikrovirksomheder; mener, at oplysningsaktiviteter og teknisk bistand er afgørende for, at SMV'er aktivt kan deltage i den cirkulære økonomi;

81. minder om, at SMV'er har et enormt potentiale til at skabe beskæftigelse, især for unge, og fremme et tostrengt system med faglig uddannelse og lærlingeordninger;

82. erkender, at Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFIS) kan hjælpe mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder med at udøve virksomhed med en høj grad af miljømæssig og social innovation;

83. bemærker, at oplysninger fra Eurobarometer om grøn beskæftigelse i SMV'er viser, at energibesparelser, reduktion af affald og begrænsning af anvendelsen af råstoffer er blevet økonomisk fordelagtige faktorer;

84. opfordrer Kommissionen til at fremme nye forretningsmodeller, som f.eks. kooperative virksomheder, med henblik på at øge produktions- og distributionsprocessers effektivitet, vedtage innovative løsninger med henblik på at spare ressourcer og tilbyde mere bæredygtige varer og tjenesteydelser;

85. påpeger, at SMV'er kun kan skabe vækst og job, hvis der også er gunstige tilskyndende muligheder gennem den grønne økonomi;

86. opfordrer Kommissionen til at sikre, at grønne incitamenter for SMV'er har en meningsfuld indvirkning, hvor der er størst behov for dem;

87. bemærker, at SMV'er og mikrovirksomheder er blandt de vigtigste drivkræfter bag jobskabelsen i Europa; understreger, at SMV'er og mikrovirksomheder står over for særlige udfordringer i forbindelse med udnyttelse af jobmulighederne ved en grøn omstilling, navnlig med hensyn til adgang til finansiering og uddannelse og med hensyn til at bygge bro over kvalifikationskløfter; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe ambitiøse foranstaltninger til at yde støtte, der gør det lettere at skabe grønne job i SMV'er og mikrovirksomheder, herunder målrettede oplysninger, bevidstgørelse, teknisk bistand og adgang til finansiering og uddannelse;

88. påpeger, at en grønnere værdikæde, der omfatter genfremstilling, reparation, vedligeholdelse, genbrug og økodesign, kan give betydelige forretningsmuligheder for mange SMV'er;

o

o o

89. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Onsdag den 8. juli 2015

P8_TA(2015)0265

Skatteundgåelse og skatteunddragelse som udfordringer i udviklingslandene**Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2015 om skatteundgåelse og skatteunddragelse som udfordringer for regeringsførelse, social beskyttelse og udvikling i udviklingslandene (2015/2058(INI))**

(2017/C 265/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Montereyerklæringen (2002), konferencen i Doha om udviklingsfinansiering (2008), Pariserklæringen (2005) og Accrahandlingsplanen (2008),
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 68/204 og 68/279 om den tredje internationale konference om udviklingsfinansiering, som skal afholdes i Addis Abeba (Etiopien) fra den 13. til den 16. juli 2015,
- der henviser til FN's ekspertudvalg om internationalt samarbejde i skattesager ⁽¹⁾,
- der henviser til FN-modellen for en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem udviklede lande og udviklingslande ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge, herunder finansiering af terrorisme ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. april 2010 om »Skat og udvikling — Samarbejde med udviklingslandene om god forvaltningspraksis på skatteområdet« (COM(2010)0163),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. februar 2015 med titlen »Et globalt partnerskab for fattigdomsudryddelse og bæredygtig udvikling efter 2015« (COM(2015)0044),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. marts 2015 om gennemsigtighed på skatteområdet til bekæmpelse af skatteunddragelse og skatteundgåelse (COM(2015)0136),
- der henviser til sin beslutning af 21. maj 2013 om bekæmpelse af skattesvig, skatteunddragelse og skattely ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. marts 2011 om skat og udvikling — samarbejde med udviklingslandene om fremme af god forvaltningspraksis på skatteområdet ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. februar 2010 om fremme af god politik og forvaltning på skatteområdet ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. oktober 2013 om korruption i den offentlige og private sektor: indvirkningen på menneskerettighederne i tredjelande ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. februar 2014 om fremme af udvikling gennem ansvarlige forretningsmetoder, herunder udvindingsindustriens rolle i udviklingslande ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2014 om EU og den globale udviklingsramme for perioden efter 2015 ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ <http://www.un.org/esa/ffd/tax/>

⁽²⁾ <http://www.un.org/esa/ffd/tax/unmodel.htm>

⁽³⁾ EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0205.

⁽⁵⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 37.

⁽⁶⁾ EUT C 341 E af 16.12.2010, s. 29.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0394.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0163.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0059.

Onsdag den 8. juli 2015

- der henviser til sin beslutning af 13. marts 2014 om EU-rapporten 2013 om sammenhæng i udviklingspolitikken ⁽¹⁾,
 - der henviser til artikel 208 i TEUF, der fastsætter, at udryddelse af fattigdom er hovedmålet for EU's udviklingspolitik, og indfører princippet om udviklingsvenlig politikkoherens,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og udtalelse fra Økonomi- og Valutaudvalget (A8-0184/2015),
- A. der henviser til, at ulovlige finansielle strømme dvs. alle uregistrerede private finansielle udgående pengestrømme, som involverer ulovligt tjente, overførte eller anvendte penge, typisk stammer fra skatteundgåelse og skatteunddragelse, såsom ulovlige interne afregningspriser, i strid med princippet om, at skatterne bør betales der, hvor overskuddet skabes, og at skatteundgåelse og skatteunddragelse er blevet fremhævet som en væsentlig hindring for mobiliseringen af indenlandske indtægter til udvikling i alle større internationale tekster og ved konferencer om udviklingsfinansiering;
- B. der henviser til, at ifølge den globale finansielle integritetsrapport for 2014 udgjorde direkte udenlandske investeringer og officiel udviklingsbistand (ODA) mellem 2003 og 2012 til sammen lidt mindre end de ulovlige pengestrømme; der henviser til, at ulovlige finansielle pengestrømme udgør omkring ti gange det beløb, som udviklingslandene modtager i udviklingsbistand, som skal sigte mod fattigdomsudryddelse, velfærd og bæredygtig udvikling, og udgør en årlig ulovlig kapitalflugt fra udviklingslandene på omkring 1 000 mia. USD;
- C. der henviser til, at generering af offentlige indtægter fra udvindingsindustrien er af afgørende betydning for udviklingen af strategier for mange udviklingslande, især de mindst udviklede lande, men potentialet i udvindingsindustrien til at øge skatteindtægterne er i det store og hele ikke udnyttet på grund af utilstrækkelige skatteregler eller vanskeligheder med at håndhæve dem, eftersom ordninger mellem udviklingslandenes regeringer og udvindingsvirksomhederne sædvanligvis udarbejdes ad hoc og forhandles uden gennemsigtighed og klare retningslinjer;
- D. der henviser til, at eksistensen af store uformelle sektorer i udviklingslandenes økonomier gør det næsten umuligt at beskatte på et bredt grundlag, og at i lande, hvor en stor del af befolkningen lever i fattigdom, kan en betydelig andel af BNP ikke beskattes;
- E. der henviser til, at retfærdige, afbalancerede, effektive og gennemsigtige skatteordninger sikrer livsvigtige indtægter til regeringerne til at dække borgernes rettigheder til basale offentlige ydelser, såsom sygesikring og uddannelse for alle, og at en effektiv fordelingspolitik bidrager til en begrænsning af følgerne af den voksende ulighed for dem, hvis nød er størst;
- F. der henviser til, at ifølge UNCTAD er ca. 30 % af de grænseoverskridende virksomhedsinvesteringer blevet transporteret gennem overførselslande, inden de har nået deres bestemmelsessted som produktive aktiver;
- G. der henviser til, at indtægter fra selskabsskatter udgør en væsentlig andel af udviklingslandenes nationale indtægter, hvilket gør dem særligt berørte af selskabers skatteunddragelse, og at udviklingslandene i de seneste år fortsat har sænket selskabsskattesatserne;
- H. der henviser til, at skattely og jurisdiktioner med bankhemmelighed, der muliggør, at bankydelser eller finansielle oplysninger hemmeligholdes, sammen med »nulskatte«-ordninger, som sigter på at tiltrække kapital og indtægter, som skulle have været beskattet i andre lande, skaber en skadelig skattekonkurrence, underminerer det retfærdige i skattesystemet og fordrejer samhandel og investeringer, især i udviklingslandene, med et anslået tab af skatteindtægter på 189 mia. USD årligt;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0251.

Onsdag den 8. juli 2015

- I. der henviser til, at beskatning kan være en pålidelig og bæredygtig kilde til indtægter i udviklingslande og giver dem en fordel i form af stabilitet i sammenligning med traditionelle udviklingsfinansieringsmekanismer såsom lån på lempelige vilkår, men kun såfremt der er en rimelig, afbalanceret, effektiv og gennemsigtig beskatningsordning, en effektiv skatteforvaltning, der sikrer overholdelsen af skattereglerne, samt en kontrollerbar og ansvarlig anvendelse af de offentlige indtægter;
- J. der henviser til, at de potentielle fordele ved en effektiv og gennemsigtig skatte- og finanspolitik rækker ud over stigningen i tilgængelige midler til fremme af udvikling, og at dette har en direkte positiv virkning på god forvaltningspraksis og statsopbygning, styrkelse af de demokratiske institutioner, retsstatsprincippet og den sociale kontrakt mellem regering og borgere med henblik på at skabe en forbindelse mellem skatter, offentlige og sociale tjenester, og bestræbelserne på at fremme stabiliteten i de offentlige budgetter og dermed fremme langsigtet uafhængighed af udenlandsk bistand og for at gøre det muligt for udviklingslandene at være lydhøre og ansvarlige i forhold til de nationale målsætninger og at påtage sig ejerskab for deres valg af politik;
- K. der henviser til, at behovet for en forøgelse af de indenlandske indtægter er blevet mere presserende som svar på den finansielle og økonomiske krise;
- L. der henviser til, at størrelsen af de midler, som udviklingslandene har tilvejebragt gennem mobilisering af indenlandske indtægter, er steget støt, og at der er gjort vigtige fremskridt på dette område med støtte fra de internationale donorer;
- M. der henviser til, at udviklingslande står overfor store politiske, administrative og tekniske begrænsninger i forhold til at øge skatteindtægterne som følge af manglende menneskelige og økonomiske ressourcer til at opkræve skatter, svag administrativ kapacitet i forhold til kompleksiteten af skatteopkrævning fra transnationale virksomheder, manglende skatteopkrævningskapacitet og -infrastruktur, udvandring af kvalificeret arbejdskraft, korruption, manglende legitimering af det politiske system, manglende deltagelse i internationalt skattesamarbejde, en urimelig fordeling af indtægterne og dårlig forvaltning på skatteområdet;
- N. der henviser til, at den aktuelle globale liberalisering af handelen og en gradvis fjernelse af handelshindringerne gennem de seneste årtier har øget mængden af varer, der handles på tværs af grænser, men også har medført vanskeligheder for udviklingslandene, der er stærkt afhængige af skatter fra handel, især de mindst udviklede lande, i forbindelse med at kompensere for de faldende handelsafgifter og med at skifte til andre former for indenlandske indtægter, navnlig en velafbalanceret blanding af beskatningsformer;
- O. der henviser til, at der i de seneste år har været en stigning i antallet af skatteaftaler mellem de udviklede lande og udviklingslandene, der er blevet anvendt til at sænke beskatningen ved grænseoverskridende finansielle overførsler, minimere udviklingslandenes indenlandske ressourcemobiliseringskapaciteter og skabe muligheder, hvorigennem multinationale selskaber kan undgå beskatning; der henviser til, at en nylig konsekvensanalyse foretaget af myndigheder i Nederlandene konkluderede, at det nederlandske skattesystem gør det lettere at undgå kildeskat, hvilket fører til indkomsttab på udbytte og renter fra kildeskatteindtægter i udviklingslandene i størrelsesordenen 150-550 mio. EUR om året ⁽¹⁾;
- P. der henviser til, at udviklingslande til sammenligning opkræver væsentlig lavere skatteindtægter end udviklede økonomier (med et forhold mellem skat og BNP på 10-20 %, mod 30-40 % for OECD-landene) og er kendetegnet ved ekstremt smalle skattegrundlag; der henviser til, at der er et betydeligt potentiale for at udvide skattegrundlagene og øge størrelsen af skatteindtægterne med henblik på at tilvejebringe de nødvendige midler til de væsentlige offentlige ansvarsopgaver;
- Q. der henviser til, at udviklingslandene har forsøgt at tiltrække investeringer ved at tilbyde forskellige incitamenter og skattefordele, der ikke er gennemsigtige og ikke er baseret på korrekte cost-benefit-analyser, og som ofte ikke tiltrækker reelle og bæredygtige investeringer, men bringer udviklingslandene i konkurrence med hinanden om at tilbyde de mest gunstige skattemæssige vilkår, og som fører til utilfredsstillende resultater hvad angår reelle og effektive skattesystemer og til skadelig skattekonkurrence;

⁽¹⁾ »Evaluation issues in financing for development Analysing effects of Dutch corporate tax policy on developing countries«, undersøgelse bestilt af afdelingen for vurdering af politik og operationer under ministeriet for udenrigsanliggender i Nederlandene, november 2013.

Onsdag den 8. juli 2015

- R. der henviser til, at medlemsstaterne allerede har forpligtet sig til at afsætte 0,7 % af deres BNI til ODA, og at midlerne til støtte for mobilisering af nationale ressourcer stadig er få — de tegner sig for mindre end én procent af den samlede ODA i 2011 — og at kun omkring 0,1 procent (118,4 mio. USD) af ODA blev øremærket til kapacitetsopbygning på skatteområdet i 2012;
- S. der henviser til, at mange udviklingslande end ikke kan opnå det minimum af skatteindtægter, som ville være nødvendigt for at finansiere deres basale funktion, offentlige serviceydelser og deres indsats i forbindelse med fattigdomsreduktion;
- T. der henviser til, at Den Europæiske Investeringsbank (EIB), Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) og medlemsstaternes udviklingsfinansieringsinstitutioner støtter private virksomheder i udviklingslande direkte ved at yde lån eller indirekte ved at støtte finansielle formidlere som f.eks. forretningsbanker og private equity-fonde, som derefter låner til eller investerer i virksomhederne;
- U. der henviser til, at udviklingslandene bør være bedre repræsenteret i det internationale skattesamarbejdes strukturer og procedurer for at deltage på lige fod i udformningen og reformen af den globale skattepolitik;
- V. der henviser til, at ekspertudvalget om internationalt samarbejde i skattesager er et organ, som er underordnet Det Økonomiske og Sociale Råd, og som især er rettet mod udviklingslande og lande med overgangsøkonomi;
- W. der henviser til, at opkrævning af et tilstrækkeligt niveau af offentlige indtægter kan spille en afgørende rolle i forbindelse med at fremme mere lige samfund, som afviser forskelsbehandling mellem mænd og kvinder og yder særlig støtte til børn og andre sårbare grupper;
1. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at fremsætte en ambitiøs handlingsplan i form af en meddelelse om støtte til udviklingslande i kampen mod skatteundgåelse og skatteunddragelse og at hjælpe dem med at fastlægge mere retfærdige, afbalancerede, effektive og gennemsigtige skattesystemer under hensyntagen til det arbejde, som OECD's Komité for Udviklingsbistand har udført forud for konferencen om udviklingsfinansiering, som skal afholdes i Addis Abeba, Etiopien, fra den 13. til den 16. juli 2015, og virkningen af internationale skatteaftaler for udviklingslande;
2. insisterer på, at mobilisering af indenlandske midler og styrkelse af skattesystemerne vil være uundværlige elementer i gennemførelsen af udviklingsrammerne efter 2015, som på lang sigt erstatter årtusindudviklingsmålene, og som udgør en holdbar strategi til at overvinde afhængigheden af udenlandsk bistand, og at effektive og retfærdige skattesystemer er afgørende for udryddelsen af fattigdom, bekæmpelse af ulighed, god regeringsførelse og statsopbygning; minder om, at visse grænseoverskridende økonomiske aktiviteter har påvirket landenes evne til at skabe egne offentlige indtægter og til at vælge deres skattestruktur, mens den øgede mobilitet for kapital, sammen med anvendelsen af skattely, i høj grad har ændret betingelserne for beskatning; udtrykker endvidere bekymring over niveauet af korruption og uigennemsigtig offentlig forvaltning, som er til hinder for, at skatteindtægter bliver investeret i statsopbygning, offentlige serviceydelser eller offentlig infrastruktur;
3. bemærker, at skatteindtægterne fortsat er lave i forhold til BNP i de fleste udviklingslande, hvilket gør dem særligt sårbare over for skatteunddragelse og -omgåelse af individuelle skatteydere og virksomheder; understreger, at dette udgør et betydeligt økonomisk tab for udviklingslandene og fremmer korruption og skader EU's udviklingspolitik, og at det at træffe passende foranstaltninger på nationalt plan, EU-plan og internationalt plan mod disse former for praksis bør være en toprioritet for EU og dets medlemsstater i betragtning af de behov og problemer, som udviklingslandene står over for i forbindelse med at få adgang til deres skatteindtægter; mener, at EU bør spille en ledende rolle i den internationale indsats for at bekæmpe skattely, skatteundgåelse og skatteunddragelse ved at vise et godt eksempel og ved at samarbejde med udviklingslandene om at bekæmpe den aggressive skatteunddragelse, som visse multinationale virksomheder praktiserer, samt om at finde løsninger, der kan hjælpe dem med at modstå presset for at deltage i skattekonkurrence;

Handlingsplan for bekæmpelse af skatteundgåelse og skatteunddragelse i udviklingslande

4. tilskynder Kommissionen til at træffe konkrete og effektive foranstaltninger for at støtte udviklingslandene og de regionale rammer for skattevæsenet, såsom det afrikanske skattevæsenforum og det fællesamerikanske skattevæsencenter, i kampen mod skatteundgåelse og skatteunddragelse, i udviklingen af retfærdige, afbalancerede, effektive og gennemsigtige skattepolitikker, i fremme af administrative reformer og for at øge andelen af økonomisk og teknisk bistand til de nationale

Onsdag den 8. juli 2015

skatteforvaltninger i udviklingslandene; mener, at denne støtte bør ydes til forbedring af domstolene og anti-korrupsionsorganerne i disse lande; opfordrer til, at eksperter fra den offentlige sektor i medlemsstaterne og modtagerlandene bringes sammen med henblik på at fremme samarbejdsaktiviteter og samtidig opnå konkrete foreløbige resultater for modtagerlandene; støtter afholdelsen af workshopper, kurser, ekspertmissioner, studiebesøg og rådgivning;

5. anmoder Kommissionen om at placere god forvaltningspraksis på skatteområdet og retfærdig, afbalanceret, effektiv og gennemsigtig skatteopkrævning højt på dagsordenen i den politiske dialog (politik, udvikling og handel), og i alle aftaler om udviklingssamarbejde, der indgås med partnerlandene, for at styrke ejerskab og indenlandsk ansvarlighed ved at fremme et miljø, hvor de nationale parlamenter er i stand til at yde et meningsfuldt bidrag i forbindelse med tilrettelæggelsen og overvågningen af de nationale budgetter, herunder indenlandske indtægter og skattemæssige forhold, og støtte den rolle, som civilsamfundet spiller i forhold til at sikre den skattemæssige forvaltningspraksis bliver underlagt offentlige tilsyn og overvågning af tilfælde af skattesvig, bl.a. gennem oprettelse af effektive systemer til beskyttelse af whistleblowere og journalistiske kilder;

6. opfordrer indtrængende til, at oplysningerne om reelt ejerskab af selskaber, karteller og andre institutioner gøres offentligt tilgængelige i åbne formater for at forhindre, at anonyme skuffeselskaber og lignende juridiske enheder anvendes til hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme og andre ulovlige aktiviteter, skjule identiteten af korrupte og kriminelle enkeltpersoner og skjule tyveri af offentlige midler og indtægter fra ulovlig handel og skatteunddragelse; mener endvidere, at alle lande som et minimum bør vedtage og fuldt ud gennemføre Den Finansielle Aktionsgruppes (FAFT) henstillinger om bekæmpelse af hvidvaskning af penge;

7. opfordrer EU og dets medlemsstater til at håndhæve princippet om, at registrerede og ikkeregistrerede multinationale selskaber fra alle lande og sektorer, og især de selskaber, der udvinder naturressourcer, som udgangspunkt skal gennemføre landeopdelt rapportering, og at de pålægges at offentliggøre navnene på samtlige datterselskaber som en del af deres landeopdelte årsrapporter for hvert område, samt hvor de driver virksomhed, deres finansielle resultater, relevante skatteoplysninger, aktiver og antal ansatte, samt at sikre, at oplysningerne gøres offentligt tilgængelige, samtidig med at den administrative byrde minimeres, ved at friholde mikrovirksomheder; opfordrer Kommissionen til at forelægge et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af regnskabsdirektivet i overensstemmelse hermed; minder om, at offentlig gennemsigtighed er et afgørende skridt i retning af at forbedre det nuværende skattesystem og opbygge offentlighedens tillid; opfordrer OECD til at anbefale, at den påtænkte model for landeopdelt rapportering gøres tilgængelig af samtlige multinationale selskaber, for at sikre, at alle skattemyndighederne i alle lande har adgang til udtømmende oplysninger, således at disse kan vurdere risici ved interne afregningspriser og fastlægge den mest effektive måde at anvende ressourcer til revision; understreger, at skattefritagelser og fordele, der indrømmes udenlandske investorer via bilaterale skatteoverenskomster, giver de multinationale selskaber en urimelig konkurrencefordel i forhold til indenlandske virksomheder, især SMV'er;

8. opfordrer til, at de finanspolitiske betingelser og bestemmelser, i henhold til hvilke udvindingsektorens virksomheder opererer, revideres; opfordrer EU til at øge sin bistand til udviklingslandene til støtte for målsætningen om at beskatte udvinding af naturressourcer tilstrækkeligt, styrke værtstaternes regeringers forhandlingsposition med henblik på at opnå et større udbytte af deres naturressourcer og stimulere diversificeringen af deres økonomi; støtter udvindingindustriens gennemsigtighedsinitiativ (EITI) og dets udvidelse til også at omfatte producerende virksomheder og virksomheder, der handler med råvarer;

9. glæder sig over vedtagelsen af mekanismen for automatisk udveksling af oplysninger, som er et grundlæggende redskab i forbindelse med gennemsigtighed og samarbejde på globalt plan i kampen mod skatteundgåelse og skatteunddragelse, erkender imidlertid, at udviklingslandene har brug for fortsat bistand, hvad angår finansiell og teknisk ekspertise, og tid til at opbygge den nødvendige kapacitet til at fremsende og behandle oplysningerne; understreger derfor betydningen af at sikre, at OECD's nye globale standard for automatisk udveksling af oplysninger omfatter en overgangsperiode for udviklingslandene, og anerkender, at ved at gøre denne standard gensidig, udelukkes de lande, der ikke har ressourcer og kapacitet til at indføre den nødvendige infrastruktur til at indsamle, forvalte og udveksle de nødvendige oplysninger; mener desuden, at en fælles standard for fortrolighed bør overvejes;

10. opfordrer til, at der inden udgangen af 2015 udarbejdes en internationalt aftalt definition af skattely, sanktioner for virksomheder, der gør brug af dem, og af en sortliste over lande, også i EU, der ikke bekæmper skatteunddragelse, eller som accepterer det; opfordrer EU til at støtte den økonomiske omstilling i de udviklingslande, der fungerer som skattely; anmoder de medlemsstater, der har områder, der ikke er en del af Unionen, om at samarbejde med forvaltningerne i disse områder om en vedtagelse af principperne om gennemsigtighed på skatteområdet og at sikre, at ingen af dem fungerer som skattely;

Onsdag den 8. juli 2015

11. opfordrer Den Europæiske Union og dens medlemsstater til, når der forhandles om skatte- og investeringsaftaler med udviklingslandene, at sikre, at indkomst eller udbytte som følge af grænseoverskridende aktiviteter beskattes i kildelandet, hvor værdien er trukket ud eller skabt; understreger i denne forbindelse, at FN-modellen for en skatteoverenskomst sikrer en retfærdig fordeling af beskatningsrettighederne mellem kildestaten og bopælsstaten; understreger, at Den Europæiske Union og dens medlemsstater, når der forhandles skatteaftaler, bør efterleve princippet om sammenhæng i udviklingspolitikken, som er fastsat i artikel 208 i TEUF;

12. tilskynder Kommissionen og samtlige medlemsstater til at følge de medlemsstaters eksempel, som foretager en konsekvensvurdering af EU's skattepolitik for udviklingslandene og deler bedste praksis, med henblik på at styrke den politiske sammenhængskraft i forbindelse med udvikling og forbedre den nuværende praksis og bedre at tage højde for negative afsmittende virkninger for udviklingslandene og deres særlige behov; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens reviderede handlingsplan om skattesvig og skatteunddragelse, der skal fremlægges i 2015, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til hurtigt at nå til enighed om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag;

13. støtter kraftigt en række eksisterende internationale initiativer for at reformere det globale system, herunder OECD's initiativ vedrørende udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud (BEPS), rettet mod udviklingslandenes øgede deltagelse i det internationale skattesamarbejdes strukturer og procedurer; tilskynder EU og medlemsstaterne til at sikre, at FN's skattekomité ændres til et egentligt mellemstatsligt organ, som udstyres bedre med tilstrækkelige yderligere ressourcer, inden for rammerne af FN's Økonomiske og Sociale Råd, som sikrer, at udviklingslandene kan deltage ligeværdigt i den globale formulering og ændring af de internationale skattepolitikker; understreger, at sanktioner bør overvejes for både ikkesamarbejdsvillige lande og territorier og for finansielle institutioner, som opererer i skattely;

14. understreger, at tilstrækkelig offentlig finansiering kan bidrage til udligning af kønsforskelle og sikre midler til at støtte børn og sårbare grupper i samfundet på bedre måder, og anerkender, at skatteunddragelse har en negativ indvirkning på velfærden for borgere og er særlig skadelig for fattige befolkningsgrupper og husholdninger med lav indkomst, hvor kvinder ofte er overrepræsenterede;

15. bemærker med bekymring, at mange udviklingslande befinder sig i en meget svag forhandlingsposition over for visse udenlandske direkte investorer; er af den opfattelse, at selskaberne bør pålægges at indgå præcise forpligtelser, hvad angår de positive afsmittende virkninger af deres investeringer på den lokale og/eller nationale socioøkonomiske udvikling i værtslandet; opfordrer Kommissionen, Rådet og partnerlandenes regeringer til at sikre, at skattemæssige incitamenter ikke udgør yderligere muligheder for skatteunddragelse; understreger, at incitamenter bør gøres mere gennemsigtige og helst gearet til at fremme investeringer i bæredygtig udvikling;

16. opfordrer EIB og EBRD og medlemsstaternes udviklingsfinansieringsorganer til at overvåge og sikre, at selskaber eller andre juridiske enheder, der modtager støtte, ikke deltager i skatteunddragelse og skatteundgåelse gennem samarbejde med finansielle formidlere, der er etableret i offshore-centre og skattely, eller ved at fremme ulovlige kapitalstrømme, samt at øge deres politikker for gennemsigthed, f.eks. ved at gøre alle deres rapporter og undersøgelser offentligt tilgængelige; opfordrer EIB til at udvise »rettidig omhu« ved at kræve årlige landeopdelte rapporter, opspore det reelle ejerskab og kontrollere interne afregningspriser for at sikre gennemsigthed i investeringer og forhindre skatteunddragelse og skatteundgåelse;

o

o o

17. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Torsdag den 9. juli 2015

P8_TA(2015)0266

Ressourceeffektivitet: overgang til en cirkulær økonomi**Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om ressourceeffektivitet: overgang til en cirkulær økonomi (2014/2208(INI))**

(2017/C 265/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse "Omstilling til en cirkulær økonomi: et program for et Europa uden affaldsproduktion (COM(2014)0398),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Muligheder for ressourceeffektivitet i bygningssektoren« (COM(2014)0445),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Grøn handlingsplan for SMV'er: Sætte SMV'erne i stand til at gøre miljøudfordringer til nye muligheder« (COM(2014)0440),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »En rammestrategi for en modstandsdygtig energiunion med en fremadskuende klimapolitik« (COM(2015)0080),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Opbygning af det indre marked for grønne produkter — Fremme af bedre oplysning om produkters og organisationers miljøpræstationer« (COM(2013)0196),
- der henviser til Kommissionens meddelelse "Nye veje til bæredygtig vækst: Bioøkonomi i Europa (COM(2012)0060),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Køreplan til et ressourceeffektivt Europa« (COM(2011)0571),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Flagskibsinitiativet Et ressourceeffektivt Europa under Europa 2020-strategien« (COM(2011)0021),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Europa 2020 En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020),
- der henviser til sin beslutning af 12. december 2013 om økoinnovation — arbejdspladser og vækst gennem miljøpolitik ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. januar 2014 om en europæisk strategi for plasticaffald i miljøet ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. maj 2012 om et ressourceeffektivt Europa ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. september 2011 om en effektiv råvarestrategi for Europa ⁽⁴⁾,
- der henviser til det syvende miljøhandlingsprogram,
- der henviser til EU-strategien for bæredygtig udvikling (2006) og 2009-revisionen,
- der henviser til Miljørådets konklusioner »Greening the European semester and the Europe 2020 Strategy — Mid-term review« (et mere miljøvenligt europæisk semester og Europa 2020-strategien — midtvejsrevision) af 28. oktober 2014,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0584.⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0016.⁽³⁾ EUT C 264 E af 13.9.2013, s. 59.⁽⁴⁾ EUT C 51 E af 22.2.2013, s. 21.

Torsdag den 9. juli 2015

- der henviser til Det Europæiske Miljøagenturs sammenfattende rapport »The European environment — state and outlook 2015«,
 - der henviser til konventionen om den biologiske mangfoldighed (CBD),
 - der henviser til UNEP's (De Forenede Nationers Miljøprogram) undersøgelse af udformningen af et bæredygtigt finansielt system,
 - der henviser til UNEP's internationale ressourcepanels konklusioner »Environmental Risks and Challenges of Anthropogenic Metals Flows and Cycles (2013)« (miljømæssige risici og udfordringer i forbindelse med menneskeskabte metalstrømme og -cyklusser),
 - der henviser til UNEP's internationale ressourcepanels konklusioner »Decoupling natural resource use and environmental impacts from economic growth (2011)« (afkobling af ressourceudnyttelse og dens miljøvirkninger fra økonomisk vækst),
 - der henviser til andragendet »Stop madspild i Europa!«,
 - der henviser til udtalelse af 10. december 2014 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse af 12. februar 2015 fra Regionsudvalget ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A8-0215/2015),
- A. der henviser til, at en ikke-bæredygtig brug af ressourcer er den grundlæggende årsag til forskellige miljørisici såsom klimaforandringer, ørkendannelse, skovrydning, tab af biodiversitet og svækkelse af økosystemtjenesterne; der henviser til, at den globale økonomi bruger, hvad der svarer til 1,5 planets ressourcer til den globale produktion og absorbering af affald, og at dette tal forventes at nå op på hvad der svarer til to planeters ressourcer i 2030'erne;
- B. der henviser til, at Europa er mere afhængigt af importerede ressourcer end nogen anden region i verden, og til, at en række ressourcer om relativt kort tid vil være udtømt; der henviser til, at Europas konkurrenceevne vil kunne øges betydeligt ved at få mere merværdi ud af ressourcerne i økonomien og ved at fremme en bæredygtig forsyning af materialer fra europæiske kilder; der ligeledes henviser til, at innovationspartnerskaber mellem industrien og affaldshåndteringssektoren og forskning i vigtige råstoffers genanvendelighed bør intensiveres for at bidrage til at sikre forsyningen med råstoffer;
- C. der henviser til, at omstillingen til en cirkulær økonomi i bund og grund er et økonomisk anliggende, der vedrører adgang til eller bæredygtig tilgængelighed af råstoffer, genindustrialisering og den fortsatte digitalisering af Europa, skabelse af nye job og udfordringerne vedrørende klimaforandringer, manglende energisikkerhed og råstofknaphed; der henviser til, at investeringer inden for en cirkulær økonomi kan være fuldstændig forenelige med Kommissionens dagsorden for beskæftigelse, vækst og konkurrenceevne og har potentiale til at skabe en win-win-situation for alle berørte aktører;
- D. der henviser til, at der i forbindelse med ressourceeffektivitet også skal tages højde for mere generelle spørgsmål vedrørende bæredygtighed, herunder miljømæssige, etiske, økonomiske og sociale spørgsmål;
- E. der henviser til, at de mål og definitive prioritetstiltag, der er fastsat i det syvende miljøhandlingsprogram, er bindende;
- F. der henviser til, at det i OECD's miljøprogram konstateres, at frivillige tiltags miljømæssige effektivitet ofte er tvivlsom, og at deres økonomiske effektivitet generelt er lav ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ EUT C 140 af 28.4.2015, s. 37.

⁽³⁾ OECD Environment Programme »Voluntary approaches to environmental policy«, 2003.

Torsdag den 9. juli 2015

- G. der henviser til, at overgangen til en cirkulær økonomi kræver systemiske ændringer, som påvirker alle interessenter i værdikæden, og væsentlige innovationer inden for teknologi samt i virksomheder og samfundet som helhed;
- H. der henviser til, at borgere, små virksomheder og lokale myndigheder spiller en særlig rolle med henblik på at sikre ressourceeffektivitet og fremme afkoblingen af økonomisk vækst fra ressourceforbrug;
- I. der henviser til, at en cirkulær økonomi kun fungerer godt med konkurrencedygtige virksomheder, og at virksomhederne selv er drivende kræfter ved omstillingen til en cirkulær økonomi;
- J. der henviser til, at det er vigtigt at sætte SMV'erne i centrum for EU-strategien for ressourceeffektivitet, idet de udgør 99 % af virksomhederne i EU og beskæftiger to tredjedele af arbejdsstyrken;
- K. der henviser til, at en ambitiøs pakke om en europæisk cirkulær økonomi skaber forretningsmuligheder, sikrer adgang til primære materialer, forlænger brugen heraf (gennem genbrug, videreanvendelse, genanvendelse eller til brug som reservedele), garanterer genanvendelsesprocesser af høj kvalitet, når materialerne er udtjente, og behandler alle biprodukter og alt affald som værdifulde ressourcer til fornyet anvendelse;
- L. der henviser til, at bæredygtig og ansvarlig tilvejebringelse af primære råstoffer er helt afgørende for at opnå ressourceeffektivitet og opfylde målene for den cirkulære økonomi;
- M. der henviser til nødvendigheden af at udvikle markeder for sekundære råstoffer med henblik på at nå ressourceeffektivitetsmålene og indføre en cirkulær økonomi;
- N. der henviser til, at Parlamentet gentagne gange har opfordret Kommissionen til at fastsætte indikatorer og mål for ressourceeffektivitet;
- O. der henviser til, at afskaffelsen af giftige kemiske stoffer, som der eksisterer eller bliver udviklet nogle mere sikre alternativer til i tråd med den gældende kemikalielovgivning, spiller en central rolle i oprettelsen af en cirkulær økonomi;
- P. der henviser til, at Eurostats data om behandling af lokalt affald i EU-28 tydeligt viser, at der stadig ikke er lige vilkår, hvad angår affaldspolitik, og at håndhævelsen af eksisterende lovgivning byder på store udfordringer;
- Q. der henviser til, at det i gennemsnit kun er 40 % af det faste affald, der genbruges eller genanvendes, og at resten deponeres eller forbrændes;
- R. der henviser til, at en betydelig andel af ressourceforbruget går til produktionen og forbruget af landbrugsfødevarer, hvilket har væsentlig indvirkning på miljøet, folkesundheden, dyresundheden og dyrevelfærden; der henviser til, at der er behov for bæredygtige, holistiske løsninger til at afhjælpe ineffektivitet i forbindelse med fødevareressourcer;
- S. der henviser til, at afskaffelse af miljøskadelig støtte, herunder direkte og indirekte støtte til fossile brændstoffer, vil medføre en omfattende reduktion af drivhusgasemissionerne, bidrage til at imødegå klimaændringer og muliggøre indførelsen af den cirkulære økonomi;
1. glæder sig over Kommissionens meddelelse med titlen "Omstilling til en cirkulær økonomi: et program for et Europa uden affaldsproduktion (COM(2014)0398); støtter Kommissionens tilgang til udformning og innovation for at fremme en cirkulær økonomi, udarbejdelse af politiske rammer til støtte for ressourceeffektivitet og fastsættelse af et mål for ressourceeffektivitet som skitseret i meddelelsen og skitserer specifikke politiske rammer, der sætter SMV'er i stand til at vende miljømæssige udfordringer til miljømæssigt bæredygtige forretningsmuligheder; understreger, at lovgivningsmæssige foranstaltninger er nødvendige for at bevæge sig henimod en cirkulær økonomi, og opfordrer Kommissionen til at fremlægge et ambitiøst forslag om en cirkulær økonomi ved udgangen af 2015 som fremsat i dens arbejdsprogram for 2015;

Torsdag den 9. juli 2015

2. understreger, at håndteringen af ressourceknapheden fordrer en udvinding og brug af ressourcer og en fuldstændig afkobling af væksten fra brugen af naturressourcer — en systemisk ændring, som kræver tilbageskrivning af den indsats, der er nødvendig set ud fra et perspektiv om bæredygtighed i 2050 — og at der tages omgående skridt;
3. påpeger, at produktion og forbrug skal håndteres, således at der sikres sammenhæng med de bredere mål om bæredygtig udvikling;
4. minder om, at forstsat vækst, trods de stedfundne forbedringer i effektiviseret anvendelse af ressourcer, har overhalet disse fremskridt indenfor ressourceeffektivitet og -udvinding, der fortsat vokser drastisk på verdensplan, hvorfor der er et presserende behov for en samlet reduktion i ressourceudvindingen og -anvendelsen for at overvinde tilbageslagseffekten; opfordrer Kommissionen til at foreslå foranstaltninger i overensstemmelse hermed;
5. minder om, at vand i kraft af at være både en naturressource, der anvendes i produktionsprocesser, og er et offentligt gode, bør tages i betragtning ved beregning af råstofforbruget, og bør anvendes på effektiv vis;
6. understreger, at en forbedring af ressourceforbruget gennem krav om bedre design og gennem en affaldslovgivning, som sikrer opprioritering af den øverste del af affaldshierarkiet (og dermed fremmer affaldsforebyggelse og forberedelse til genbrug og genanvendelse), kan medføre betydelige nettobesparelser for virksomheder i EU, offentlige myndigheder og forbrugere i en størrelsesorden, der anslås til 600 mia. EUR, eller 8 % af årsomsætningen, samtidig med at de samlede årlige drivhusgasemissioner vil reduceres med 2-4 %; understreger, at en øget ressourceproduktivitet på 30 % inden 2030 vil kunne øge BNP med næsten 1 % og skabe 2 mio. flere bæredygtige arbejdspladser ⁽¹⁾; minder om, at ressourceeffektivitet er et hovedmål for det syvende miljøhandlingsprogram, som understreger behovet for at stimulere produktionen af og forbrugerefterspørgslen efter miljømæssigt bæredygtige varer og tjenesteydelser gennem politikker, som gør sådanne varer og tjenesteydelser tilgængelige, overkommelige i pris, funktionelle og attraktive;
7. er overbevist om, at forbedret ressourceeffektivitet kræver både lovmæssige foranstaltninger og økonomiske incitamenter, internalisering af eksterne omkostninger og yderligere finansiering af forskning og innovation såvel som social og livsstilmæssige forandringer; gør opmærksom på, at der er behov for forskellige instrumenter på forskellige politiske niveauer under hensyn til nærhedsprincippet;
8. mener, at implementeringen af fuldt udbygget cirkulær økonomi kræver inddragelse af alle relevante interessehavere, regioner, byer, lokalsamfund, SMV'er, NGO'er, brancherepræsentanter, fagforeninger og borgere;
9. opfordrer Kommissionen til at inddrage lokale og regionale myndigheder gennem hele udviklingen af pakken om cirkulær økonomi;
10. understreger, at den offentlige bevidsthed og borgernes opfattelse og inddragelse er af afgørende betydning for en vellykket overgang til en cirkulær økonomi; bemærker, at uddannelse og oplysning bør have den nødvendige opmærksomhed og de nødvendige ressourcer for at fremme bæredygtige forbrugs- og produktionsmodeller, og betoner fordelene ved at gå over til en ressourceeffektiv cirkulær økonomi;
11. gør opmærksom på, at overgangen til en cirkulær økonomi kræver en veluddannet arbejdsstyrke, og at uddannelserne skal tage behovet for grønne færdigheder i betragtning;
12. understreger, at der allerede er truffet visse finansielle foranstaltninger for at fremme den cirkulære økonomi på europæisk plan, navnlig via programmerne Horisont 2020 og Life+, og at de, hvis de bliver anvendt rigtigt, vil gøre det muligt at fremme miljøinnovation og industriel økologi i EU's medlemsstater og regioner;
13. understreger, at det er helt afgørende med retssikkerhed og forudsigelighed på lang sigt for at frigøre den europæiske fond for strategiske investeringers potentiale til at fremme den cirkulære økonomi ved at kanalisere investeringerne i retning af en bæredygtig økonomi;

⁽¹⁾ Kommissionens meddelelse af 2. juli 2014 med titlen "Omstilling til en cirkulær økonomi: et program for et Europa uden affaldsproduktion (COM(2014)0398).

Torsdag den 9. juli 2015

14. fremhæver, at en overgang til en bæredygtig og cirkulær økonomi bør kombinere ambitiøse miljømål med stærke sociale og arbejdsmarkedsmæssige krav, herunder fremme af anstændigt arbejde og sunde og sikre arbejdsforhold (dvs. sikre, at arbejdstagerne ikke udsættes for skadelige stoffer på arbejdspladsen).

15. understreger behovet for at opstille mere sammenhængende retlige rammer for bæredygtighed af produktion og forbrug, der omfatter hele produktionscyklussen fra bæredygtigt indkøb til genvinding;

Indikatorer og mål

16. understreger, at EU's anvendelse af ressourcer i 2015 skal være bæredygtig, og at dette bl.a. kræver, at ressourceforbruget bringes ned på bæredygtige niveauer baseret på pålidelige målinger af ressourceforbruget gennem hele værdikæden, streng anvendelse af affaldshierarkiet, implementering af kaskade-anvendelse af ressourcer, navnlig i anvendelse af biomasse, ansvarlig og bæredygtig udvinding, skabelse af et lukket kredsløb for ikke-genbrugelige ressourcer, forøgelse af anvendelsen af vedvarende energiformer inden for grænserne for deres genanvendelse, udfasning af giftige stoffer, navnlig hvor der eksisterer sikrere alternativer eller sådanne vil blive udviklet i tråd med den gældende lovgivning om kemikalier, for dermed at sikre udvikling af ugiftige materialekredsløb og forbedring af kvaliteten af økosystemtjenester;

17. minder om, at Parlamentet allerede i 2012 krævede klare, solide og målbare indikatorer for økonomisk aktivitet, der tager hensyn til klimaforandringer, biodiversitet og ressourceeffektivitet ud fra et livscyklusperspektiv, og at disse indikatorer skulle anvendes som udgangspunkt for lovgivningsinitiativer og konkrete reduktionsmål;

18. opfordrer indtrængende Kommissionen til inden udgangen af 2015 at foreslå retningsgivende indikatorer og en konsol af delindikatorer for ressourceeffektivitet, herunder økosystemtjenester; gør opmærksom på, at anvendelse af disse harmoniserede indikatorer bør være retligt bindende fra og med 2018 og at de bør måle ressourceforbruget, herunder import og eksport, på EU-, medlemsstats- og industriniveau og tage hensyn til hele livscyklussen for varer og tjenesteydelser og bør være baseret på fodaftryk-metodologien, der som minimum måler land-, vand- og materialebrug og kulstof;

19. opfordrer indtrængende Kommissionen til inden udgangen af 2015 at foreslå et mål om at øge ressourceeffektiviteten på EU-plan med 30 % pr. 2030 i forhold til 2014-niveauer, og individuelle mål for hver enkelt medlemsstat; understreger, at ressourceeffektivitetsmål, inden de kan tages i brug, skal være understøttede af indikatorer;

20. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremme brugen af ressourceeffektivitetsindikatorer gennem internationale konventioner med henblik på at tillade kompatibilitet mellem industrier og økonomier og sikre lige konkurrencevilkår og for at støtte dialog og samarbejde med tredjelande;

21. understreger, at disse indikatorer bør indgå i det europæiske semester og i alle konsekvensanalyser;

Produktpolitik og miljøvenlig udformning

22. understreger betydningen af en velunderbygget produktpolitik der øger produktets forventede levetid, holdbarhed, genanvendelighed og genbrugsegnethed; påpeger, at omfanget af ressourcer, der anvendes af et produkt i løbet af dets levetid, samt reparationsmuligheder og genanvendelighed, i vid udstrækning fastlægges i udformningsfasen; opfordrer Kommissionen til at fremme livscyklustilgangen i produktpolitikkerne, navnlig ved at indføre harmoniserede metoder til vurdering af produkternes miljøfodaftryk;

23. opfordrer Kommissionen til i denne henseende at fremlægge et ambitiøst arbejdsprogram og til på omfattende og ambitiøs vis at implementere kravene om miljøvenligt design i det nugældende direktiv om samme i nye og ajourførte gennemførelsesdirektiver, og begynde med øjeblikkelig vedtagelse af de foranstaltninger, der allerede foreligger som udkast;

Torsdag den 9. juli 2015

24. opfordrer indtrængende Kommissionen til at foreslå en revision af direktivet om miljøvenligt design og anden relevant lovgivning om produktudformning inden udgangen af 2016, baseret på en konsekvensanalyse, med indarbejdelse af følgende vigtige ændringer: udvidelse af anvendelsesområdet for krav til miljøvenligt design, så de omfatter alle primære varegrupper og ikke kun energirelaterede produkter; gradvis inddragelse af alle relevante ressourceeffektivitetstræk i de obligatoriske krav til produktdesign; indførelse af et obligatorisk produktpas baseret på disse krav; gennemførelse af egenkontrol og tredjepartskontrol for at sikre, at produkterne overholder disse standarder; og fastlægge horisontale krav bl. a. vedrørende holdbarhed, reparationsmuligheder, genbrugelighed og genanvendelighed;

25. opfordrer Kommissionen til på baggrund af en cost-benefit-analyse at vurdere muligheden for at fastlægge minimumsværdier for genbrugsmaterialer i nye produkter i forbindelse med den kommende revision af direktivet om miljøvenligt design;

26. opfordrer indtrængende Kommissionen til at udvikle foranstaltninger mod planlagt forældelse og til yderligere at udvikle et sæt produktstandarder for cirkulær økonomi, der omfatter renovering og reparation, lettere adskillelse og effektiv anvendelse af råstoffer, vedvarende ressourcer og genanvendte materialer i produkter;

27. minder om, at når det gælder om at skabe en vellykket cirkulær økonomi, spiller også tilgængeligheden af standardiserede komponenter og modulkomponenter samt planlægningen af demontering, holdbare produkter og effektive fremstillingsprocesser en vigtig rolle; opfordrer indtrængende Kommissionen til at træffe andre relevante foranstaltninger til at sikre, at produkter er holdbare og lette at opgradere, genbruge, renovere, reparere, genanvende og skille ad til nye ressourcer, og at det tydeligt fremgår af produktmanualerne, hvilke bestanddele der måtte indeholde farlige stoffer, således at disse let kan frasorteres inden genanvendelse;

28. bemærker, at det er afgørende at højne forbrugernes bevidsthed og øge deres proaktive rolle;

29. opfordrer Kommissionen til at foreslå en udvidelse af minimumsgarantier for holdbare forbrugsvarer med henblik på at forlænge produktets forventede levetid og for at afklare, jf. direktiv 1999/44/EF, at sælgere af forbrugsvarer bør undersøge defekter i de første to år af den juridiske garanti og kun opkræve betaling af forbrugeren, hvis defekten er forårsaget af u hensigtsmæssig anvendelse;

30. opfordrer Kommissionen til at foreslå hensigtsmæssige foranstaltninger om tilgængelighed af reservedele for således at sikre, at produkter kan repareres inden for deres levetid;

31. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) til at intensivere bestræbelserne på at erstatte særligt problematiske stoffer og begrænse stoffer, der udgør uacceptable sundheds- og miljorisici, i forbindelse med REACH, ikke mindst med henblik på at opfylde kravet i det syvende miljøhandlingsprogram om at udvikle ikke-giftige materialecyklusser, således at genanvendt affald kan bruges som en omfattende og pålidelig kilde til råstoffer inden for EU; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til straks at opgive sit ensidige moratorium for behandling af anbefalinger fra ECHA for så vidt angår opførelsen af meget problematiske stoffer i bilag XIV til REACH og i stedet opføre dem på listen hurtigst muligt; understreger, at forebyggelse i overensstemmelse med affaldshierarkiet indtager en højere prioritering end genanvendelse, og at genanvendelse derfor ikke bør retfærdiggøre fortsat anvendelse af farlige stoffer;

32. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere bestræbelserne på at udskifte farlige stoffer i forbindelse med direktiv 2011/65/EU om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr med henblik på at etablere ikke-giftige materialecyklusser;

33. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sørge for en effektiv kontrol af markedet med henblik på at sikre, at både europæiske og importerede produkter opfylder kravene til produktpolitik og miljøvenligt design; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til med henblik på at sikre effektiv markedsovervågning at gå videre hurtigst muligt med lovgivningsproceduren for gennemgang af markedsovervågningsforordningen; bemærker, at enhver yderligere forsinkelse vil være til skade for virksomheder og borgere;

Torsdag den 9. juli 2015

På vej mod nul-affald

34. fremhæver Kommissionens analyse, som viser, at vedtagelse af nye affaldsmål ville skabe 180 000 arbejdspladser, gøre EU mere konkurrencedygtigt og reducere efterspørgslen efter dyre, sparsomme ressourcer ⁽¹⁾; beklager at lovforslaget om affald ⁽²⁾ blev trukket tilbage, men øjner på baggrund af næstformand Frans Timmermans udtalelser på plenarmødet i Parlamentet i december 2014 en mulighed for en ny og mere ambitiøs pakke om cirkulær økonomi;

35. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremlægge det bebudede forslag om revision af affaldslovgivningen inden udgangen af 2015, under nøje efterlevelse af affaldshierarkiet, og til at lade det omfatte følgende punkter:

- klare og utvetydige definitioner
- udarbejdelse af affaldsforebyggelsesforanstaltninger
- opstilling af bindende reduktionsmål for kommunalt affald, erhvervsaffald og industriaffald, der skal nås senest i 2025
- opstilling af klare minimumsstandarde for udvidede procedurer for ansvarskrav til at sikre gennemsigtighed og omkostningseffektivitet inden for de udvidede producentansvarsordninger
- anvendelse af pay-as-you-throw-princippet for restaffald kombineret med obligatoriske sorteringsordninger for papir, metal, plastik og glas med henblik på at lette kvalitetssikringen af genbrugte materialer; og indføring af obligatoriske affaldssortering af bioaffald pr. 2020
- forhøjelse af målene for genbrug/genanvendelsesforberedelse til mindst 70 % af kommunalt fast affald og 80 % genbrug af emballageaffald pr. 2013, baseret på en velfunderet rapporteringsmetode, der forhindrer, at bortskaffet affald (på deponeringsanlæg eller forbrændingsanstalt) indberettes som genanvendt affald under anvendelse af samme harmoniseret metode for alle medlemsstater med eksternt verificerede statistikker; en forpligtelse for genbrugere til at indberette den affaldsmængde, der tilgår sorteringsanlægget, såvel som den mængde af genanvendelige materialer, der kommer ud af genbrugsanlæggene
- forbrænding, med eller uden energiindvinding, begrænses på det strengeste, frem til 2020, til affald, der ikke kan genanvendes eller bionedbrydes
- bindende, gradvis reduktion af deponeringsanlæg, til implementering i overensstemmelse med kravene til genbrug, i tre stadier (2020, 2025 og 2030), der skal føre til et forbud mod al deponering, undtagen af visse farlige stoffer og restaffald, for hvilke deponering er den miljømæssigt mest fornuftige løsning
- opfordring til medlemsstaterne om at indføre gebyrer på deponering og forbrænding;

36. understreger vigtigheden og merværdien af europæiske mål for affaldspolitikken, både hvad angår retssikkerhed, forudsigelighed og skabelse af lige vilkår i det indre marked, og hvad angår garantien for, at alle EU-borgeres miljø beskyttes og forbedres;

37. opfordrer Kommissionen til at forelægge de samme mål for alle EU-medlemsstater for at sikre et ens niveau for miljøbeskyttelse i hele EU og for ikke at underminere det indre marked;

38. opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at den eksisterende affaldslovgivning og målene deri gennemføres fuldstændigt og korrekt, herunder navnlig forpligtelsen til at indføre affaldssorteringsordninger, for at sikre, at medlemsstaterne øger deres indsats for at nå de eksisterende mål, samt at der træffes foranstaltninger for at støtte medlemsstaterne i deres indsats for at iværksætte de rigtige instrumenter for at nå målene inden for fristerne;

⁽¹⁾ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 2. juli 2014 med et resumé af konsekvensanalysen, der ledsager forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af affaldsdirektiverne (SWD(2014)0208).

⁽²⁾ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald, 94/62/EF om emballage og emballageaffald, 1999/31/EF om deponering af affald, 2000/53/EF om udrangerede køretøjer, 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer og 2012/19/EU om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (COM(2014)0397).

Torsdag den 9. juli 2015

39. fremhæver, at det med henblik på at gøre bedst mulig brug af affaldshåndteringskapaciteten i EU er nødvendigt med bedre planlægning og informationsdeling for at undgå overkapacitet;
40. opfordrer Kommissionen til yderligere at undersøge gennemførligheden af at foreslå lovgivningsmæssige rammer for udvidet lossepladsudgravning for dermed at muliggøre indvinding af sekundære råstoffer, der er til stede i eksisterende deponeringsanlæg og til at undersøge, om der kan opstilles et miljøtilladelsessystem gældende for genbrugssektoren;
41. opfordrer Kommissionen til at sikre større gennemsigtighed og bedre styringsmekanismer for at undgå overførsel af affald til lande med lavere miljømæssige og sociale standarder end i EU;
42. opfordrer Kommissionen til sammen med medlemsstaterne at øge bestræbelserne på at bekæmpe den illegale eksport af forbrugsaffald;
43. opfordrer indtrængende Kommissionen til inden for rammerne af rammedirektivet om affald at fastsætte nogle minimumskrav til fastlæggelsen af de nationale forebyggelsesprogrammer og til at fastsætte en række mål og indikatorer, der gør de forskellige medlemsstaters resultater sammenlignelige;
44. opfordrer indtrængende Kommissionen til at tage hånd om de specifikke udfordringer på affaldsområdet, og til at træffe foranstaltninger som skitseret i Kommissionens meddelelse om cirkulær økonomi (COM(2014)0398); tilskynder medlemsstaterne og Kommissionen til at sikre, at der mobiliseres EU-midler for at hjælpe med at nå mål for integreret affaldshåndtering såsom særskilt indsamling og udviklingen af infrastruktur for genanvendelse;
45. opfordrer indtrængende Kommissionen til at foreslå et mål om at nedbringe havaffald med 50 % pr. 2025 i forhold til 2014-niveau;
46. understreger behovet for formulering af mål for indsamling og genbrug af specifikke kritiske metaller henset til den stigende knaphed og med henblik på at mindske afhængigheden;
47. opfordrer Kommissionen til inden udgangen af 2015 at foreslå mål, foranstaltninger og instrumenter til effektivt at imødegå fødevarespild, herunder opstilling af et bindende mål for reduktion af fødevarespild eller i det mindste 30 % pr. 2025 inden for fremstilling, detail/distribution, fødevarerjenester/hotel- og restauration og husholdninger; opfordrer Kommissionen til at fremme, at det i medlemsstaterne bliver kotyme, at detailhandelen distribuerer usolgte varer til velgørenhedsorganisationer; opfordrer Kommissionen til, når den gennemfører en konsekvensanalyse om nye, relevante lovforslag, at evaluere den potentielle indvirkning heraf på fødevarespild;

Bæredygtige bygninger

48. glæder sig over Kommissionens meddelelse med titlen »Muligheder for ressourceeffektivitet i bygningssektoren« (COM(2014)0445); mener, at det er nødvendigt med en tilgang til bygge- og anlægssektoren, der er baseret på en køreplan og på langsigtede målsætninger;
49. opfordrer Kommissionen til at foreslå fuld implementering af principperne for cirkulær økonomi og krav inden for byggebranchen og til videreudvikling af de politiske rammer om ressourceeffektivitet inden for bygninger — hvilket omfatter udviklingsindikatorer, -standarder og -metoder og kvalitetskrav for såvidt angår arealanvendelse og byplanlægning, arkitektur, byggeteknik, bygge- og anlægsaktiviteter, vedligeholdelse, tilpasningsevne, energieffektivitet, renovering, genanvendelse og genbrug; gør opmærksom på, at indikatorer for bæredygtige bygninger også bør omfatte grøn infrastruktur, såsom grønne tage; fremhæver vigtigheden af en holistisk vision for Europas bygningsmasse med klare og ambitiøse mål på mellemlang og lang sigt og en køreplan for implementeringen af denne vision;
50. mener, at indendørs luftkvalitet og velvære og sociale behov blandt brugere bør integreres i bæredygtighedsvurderingen af bygninger;
51. opfordrer Kommissionen til inden for rammerne af de generelle indikatorer for ressourceeffektivitet at udvikle indikatorer til at vurdere bæredygtighed gennem hele bygningens levetid under anvendelse af eksisterende standarder og metoder og på grundlag af en miljømæssig, økonomisk og social bæredygtighedsbaseret tilgang;

Torsdag den 9. juli 2015

52. anmoder Kommissionen om at fastslå, hvorvidt principper og standarder for bedste tilgængelige teknikker (BAT) bør udvides til at omfatte alle materialer og bygningsdele, samt at der udarbejdes et bygningspas baseret på hele en bygnings livscyklus;

53. mener, i betragtning af at 90 % af det byggede miljø for 2050 allerede findes, at der bør fastsættes særlige krav og skattemæssige incitamenter til renoveringssektoren for at forbedre energifodafttrykket i 2050; opfordrer derfor Kommissionen til at udvikle en langsigtet strategi for renovering af eksisterende bygninger og til at opgradere rollen af nationale renoveringsstrategier, der blev indført med direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet;

54. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at lette forbedringen af genanvendelse via udviklingen af infrastruktur for selektiv indsamling og genanvendelse i bygge- og anlægsbranchen;

55. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at undersøge potentialet i tilsyn før nedrivning (som er en vurdering af en bygning før nedrivning for at beskrive de tilstedeværende materialer og definere, hvilke fraktioner der kan udskilles til genanvendelse) og sortering på stedet af genanvendelige materialer (sortering på stedet leverer normalt sekundære råmaterialer af en større renhed end ekstern genanvendelse og kan være med til at reducere miljøpåvirkningen ved transport ved f.eks. at knuse/komprimere på stedet);

56. bemærker, at beton er et af de mest anvendte materialer i bygge- og anlægsbranchen; opfordrer Kommissionen til at vurdere mulighederne for at øge genanvendelse af beton inden for byggeri, som det er tilfældet i Tyskland og Schweiz;

Udvikling af markeder for sekundære råmaterialer

57. opfordrer Kommissionen til at udvikle foranstaltninger, der skal fremme og lette udviklingen af markeder for forsyningen af sekundære råmaterialer i høj kvalitet og udviklingen af virksomheder baseret på genbrug af sekundære råmaterialer;

58. mener, at en langfristet og forudsigelig politisk ramme vil medvirke til at stimulere de investeringer og foranstaltninger, der er nødvendige for en fuldstændig udvikling af markederne for mere miljøvenlige teknologier og fremme af bæredygtige forretningsløsninger; understreger, at ressourceeffektivitetsindikatorer og -mål understøttet af solide dataindsamlinger vil give offentlige og private beslutningstagere den fornødne vejledning ved omstillingen af økonomien;

59. fremhæver, at det er vigtigt, at Kommissionen og medlemsstaterne fremmer skabelsen af programmer for industriel symbiose, som støtter industrielle synergier omkring genbrug og genanvendelse og hjælper virksomheder — særlig SMV'er — til at finde ud af, hvordan deres energi-, affalds- og biprodukter kan anvendes som ressourcer for andre; peger på lignende koncepter, såsom vugge-til-vugge og industriel økologi;

Andre foranstaltninger

60. opfordrer Kommissionen til at foreslå procedurer for offentlige indkøb, hvor genanvendte, reparerede eller genfremstillede, moderniserede og andre bæredygtige og ressourceeffektive produkter og løsninger bør foretrækkes, og at »følg eller forklar«-princippet bør finde anvendelse, såfremt de ikke bliver foretrukket;

61. understreger behovet for en skattemæssig ramme, der er i overensstemmelse med princippet om, at forurenere betaler, og sender de rette signaler vedrørende investeringer i ressourceeffektivitet, modernisering af produktionsprocesser og fremstilling af mere reparationsvenlige og holdbare varer; opfordrer medlemsstaterne til at gøre fremskridt på dette område som led i det europæiske semester ⁽¹⁾;

62. opfordrer Kommissionen til at undersøge og foreslå foranstaltninger relateret til beskatning såsom nedsat moms på genanvendte, genbrugte og ressourceeffektive produkter;

63. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre den grønne handlingsplan for små og mellemstore virksomheder;

⁽¹⁾ Budget Europe, 2015, Country-Specific Recommendations in Support of the European Semester Process, page 6, http://www.foes.de/pdf/2015-02-25_CSR%20Recommendations_FINAL.pdf.

Torsdag den 9. juli 2015

64. opfordrer indtrængende Kommissionen til at udvikle en politisk ramme for næringsstoffer med henblik på at øge genanvendelsen, skabe innovation, forbedre markedsbetingelserne og integrere den bæredygtige anvendelse af disse i EU-lovgivningen om gødning, fødevarer, vand og affald;

65. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremlægge en meddelelse om bæredygtige fødevarer, der er blevet udsat indtil flere gange siden 2013, i første halvdel af 2016; fremhæver, at produktion og forbrug af fødevarer skriver sig for en betydelig andel af ressourceanvendelsen, at kommunikation på holistisk vis bør imødegå ressource-ineffektivitet i fødevarekæden og tilskynde til udvikling af en bæredygtig fødevarepolitik; opfordrer Kommissionen til at vurdere den stigende brug af miljøvenlig fødevareemballage, herunder en vurdering af gennemførligheden af gradvist udskiftning af fødevareemballage med biobaserede, bionedbrydelige, komposterbare materialer i overensstemmelse med EU-standarder;

66. opfordrer Kommissionen til at oprette en permanent platform for ressourceeffektivitet, der omfatter alle relevante interessehavere, for at tilskynde til og lette anvendelsen af de seneste forskningsresultater, udvekslingen af bedste praksis og fremkomsten af nye industrielle synteser og industrielle økosystemer;

67. opfordrer Kommissionen til at oprette en tværsektoriel arbejdsgruppe for bæredygtig finansiering på tværs af generaldirektoraterne med henblik på at medtage indikatorer for ressourceeffektivitet i forbindelse med integreret rapportering og regnskabsaflæggelse på selskabsplan under overholdelse af den fortrolige karakter af visse forretningsoplysninger; opfordrer endvidere Kommissionen til at undersøge, hvordan der kan indarbejdes ressourceeffektivitet og miljørisici i bl.a. kreditvurderinger og kapitalkrav til bankerne, udvikles et omfattende forsikringsystem for miljørisici og fastsætte oplysningskrav for investeringsprodukter, med behørig konsekvensanalyse; mener, at Kommissionen i denne henseende kan drage nytte af et samarbejde med UNEP's undersøgelse af udformningen af et bæredygtigt finansielt system; opfordrer Kommissionen til at studere de eksisterende frivillige initiativer i medlemsstaterne med henblik på en eventuel udveksling af bedste praksis;

68. opfordrer på baggrund af, at bæredygtig og ansvarlig tilvejebringelse af primære råstoffer er afgørende for at opnå ressourceeffektivitet og opfylde målene for den cirkulære økonomi, Kommissionen til at revidere de politiske henstillinger fra den europæiske platform for ressourceeffektivitet for udviklingen af standarder for bæredygtige indkøb for prioriterede materialer og varer; bemærker i denne henseende Parlamentets og Rådets fælles støtte til Kommissionens forslag om ansvarlige indkøb af metaller og mineraler fra konfliktramte områder;

69. opfordrer Kommissionen til at revidere sin definition af »kritiske« råstoffer, så den i højere grad tager højde for de miljøpåvirkninger og risici, der er forbundet med udvinding og forarbejdning af disse samt muligheden for at erstatte dem med sekundære materialer;

70. understreger, at al EU-finansiering, herunder finansiering gennem Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSl), Horisont 2020, samhørighedsfonde og Den Europæiske Investeringsbank, skal mobiliseres til at fremme ressourceeffektivitet i tråd med affaldshierarkiet, og opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at udfase alle miljøskadelige tilskud, herunder dem for generationen af energi fra bionedbrydelige del af industri- og kommunalaffald ved forbrænding i henhold til direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og direkte og indirekte tilskud til fossile brændstoffer;

71. opfordrer til, at støtten til EU's program for virksomheders konkurrenceevne og SMV'er (COSME), Horisont 2020 og de europæiske struktur- og investeringsfonde skal være mere fokuseret på at udvikle bæredygtige, innovative og ressourceeffektive løsninger og nye forretningsmodeller (f.eks. leasing eller produktservicesystemer) og forbedre produktdesign og materialeffektivitet i produkters og processers ydeevne;

72. understreger, at forskning og innovation er vigtigt for at støtte overgangen til en cirkulær økonomi i Europa, og at det inden for rammerne af Horisont 2020 er nødvendigt at bidrage til forsknings- og innovationsprojekter, hvor man demonstrerer den økonomiske og miljømæssige bæredygtighed af den cirkulære økonomi og afprøver den i praksis; understreger samtidig, at disse projekter, via indførelsen af en systemisk tilgang, kan fremme udarbejdelsen af en forordning, som er innovationsskabende og lettere at gennemføre, ved at identificere mulige lovgivningsmæssige usikkerheder, barrierer og/eller huller, som kan stå i vejen for udviklingen af forretningsmodeller, der bygger på ressourceeffektivitet;

Torsdag den 9. juli 2015

73. anmoder Kommissionen om at udnytte den digitale dagsorden og informationsteknologiens fulde potentiale for at fremme ressourceeffektivitet og omstillingen til en cirkulær økonomi;
74. fremhæver, at EU har en åben økonomi, der beskæftiger sig med både import og eksport på et globalt marked; henleder opmærksomheden på behovet for at tackle den globale udfordring med ressourceforbrug også på internationalt plan; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til aktivt at støtte det arbejde, der udføres af De Forenede Nationers Miljøprogram (UNEP's) internationale ressourcepanel, med at undersøge verdens kritiske ressourceproblemer og udvikle praktiske løsninger til politiske beslutningstagere, erhvervslivet og samfundet;
75. opfordrer Kommissionen til at træffe de nødvendige foranstaltninger på internationalt plan for at forbedre produkternes sporbarhed;
76. understreger, at øget energieffektivitet kan mindske EU's energifafhængighed og energifattigdom, som påvirker omkring 125 mio. europæiske borgere; bemærker, at det er værd at anse energieffektivitet for en separat energikilde, hvis vækst bidrager væsentligt til udviklingen af EU's industri, til jobskabelse og til nedbringelse af folks energiregning;
77. opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge, om eksisterende og planlagt lovgivning er hindrende for den cirkulære økonomi, eksisterende innovative forretningsmodeller eller fremkomsten af nye modeller såsom leasingøkonomi eller delings-/samarbejdsøkonomi, eller hvorvidt der består finansielle eller institutionelle hindringer i denne henseende; opfordrer indtrængende Kommissionen til at forbedre denne lovgivning og håndtere sådanne hindringer i nødvendigt omfang; opfordrer Kommissionen til at revidere relateret lovgivning med sigte på at forbedre produkters miljøpræstationer og ressourceeffektivitet i hele deres livscyklus og øge sammenhængen mellem de eksisterende instrumenter og udviklingen af en foregangsstrategi;
78. anmoder Kommissionen om at præcisere relevante aspekter af EU's konkurrencepolitik for så vidt angår den cirkulære økonomi, navnlig afvejningen mellem risiciene for aftalt spil på markedet og behovet for at uddybe samarbejdet mellem producenter og deres leverandører;
79. opfordrer Kommissionen til at rapportere tilbage til Parlamentet om alle de ovenfor beskrevne foranstaltninger og til at foreslå de næste skridt senest i 2018;

o

o o

80. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.
-

Torsdag den 9. juli 2015

P8_TA(2015)0268

Etablering af en kapitalmarkedsunion

Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om etablering af en kapitalmarkedsunion (2015/2634(RSP))

(2017/C 265/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens grønbog af 18. februar 2015 »Etablering af en kapitalmarkedsunion« (COM(2015)0063),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. maj 2014 med titlen »En reformeret finansiel sektor for Europa« (COM(2014)0279),
 - der henviser til sin beslutning af 11. marts 2014 med henstillinger til Kommissionen om gennemgang af Det Europæiske Finanstilsynssystem ⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens vurderingsrapporter COM(2014)0509 om de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'erne) og Det Europæiske Finanstilsynssystem (ESFS) og COM(2014)0508 om Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB)),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. marts 2014 med titlen »Langsigtet finansiering af den europæiske økonomi« (COM(2014)0168),
 - der henviser til sin beslutning af 26. februar 2014 om langsigtet finansiering af den europæiske økonomi ⁽²⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. november 2014 med titlen »En investeringsplan for Europa« (COM(2014)0903),
 - der henviser til forespørgsel til Kommissionen om grønbogen om etablering af en kapitalmarkedsunion (O-000075/2015 — B8-0564/2015),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 26. februar 2014 om langsigtet finansiering af den europæiske økonomi understregede »behovet for at forbedre adgangen til kapitalmarkeder gennem nye finansieringskilder« og samtidig bemærkede, at »forretningsbanker sandsynligvis vil forblive en primær finansieringskilde, og at det for medlemsstaterne derfor gælder om at fastlægge nye kilder med henblik på at supplere de eksisterende mekanismer og udfylde finansieringshullet, samtidig med at de sikrer, at der findes en passende lovgivnings- og tilsynsramme, som er tilpasset realøkonomiens behov«;
- B. der henviser til, at Kommissionen i sin meddelelse af 27. marts 2014 med titlen »Langsigtet finansiering af den europæiske økonomi« gennemgik mulighederne for at træffe konkrete foranstaltninger med henblik på at diversificere finansieringskilderne, udvikle europæiske kapitalmarkeder og forbedre adgangen til finansiering, især for SMV'er, f.eks. inden for aktie- og erhvervsobligationsmarkeder, enkel og gennemsigtig securitisering, dækkede obligationer og privat placering;
- C. der henviser til, at Kommissionens første strategiske prioritet ifølge kommissionsformand Jean-Claude Juncker er »at styrke Europas konkurrenceevne og stimulere investeringer med henblik på jobskabelse«;
- D. der henviser til, at kapitalmarkeder, der ikke var tilstrækkeligt reguleret og kontrolleret, var en væsentlig årsag til, at den finansielle krise opstod; der henviser til, at alle nye forslag, navnlig om securitisering, er nødt til at afspejle denne omstændighed i passende grad;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0202.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0161.

Torsdag den 9. juli 2015

- E. der henviser til, at EU-institutionerne i kølvandet på den finansielle krise har indført en række retsakter, der sigter mod at forhindre, at en sådan krise opstår igen, og mod at skabe det klima af finansiell stabilitet, der er afgørende for en virkelig bæredygtig vækst; der henviser til, at disse retsakter bør betragtes som de rammer, inden for hvilke kapitalmarkedsunionen skal realiseres, og ikke som en hindring for den;
- F. der henviser til, at en reduktion af kapitalmarkedernes opsplitning ville kunne føre til lavere kapitalomkostninger og samtidig forbedre fordelingen heraf, og dermed kunne støtte virksomheders, navnlig SMV'ers, vækst og skabelsen af jobs i EU;
- G. der henviser til, at forskellige EU-institutioner og den private sektor i øjeblikket udarbejder løsninger eller henstillinger med sigte på at udvikle kapitalmarkederne yderligere, f.eks. inden for enkel og gennemsigtig securitisering, privat placering, egenkapitalfinansiering, europæiske dækkede obligationer og børsintroduktioner;
- H. der henviser til, at alle tidligere reguleringsbestræbelser (kapitalkravsdirektivet (CRD), direktivet om markeder for finansielle instrumenter II (MiFID II)/forordningen om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR)) skal suppleres og udvikles yderligere af en kapitalmarkedsunion;

Økonomisk baggrund

- 1. bemærker, at investeringerne i realøkonomien i Europa er faldet relativt i løbet af flere årtier på trods af en stor forøgelse af størrelsen af den europæiske og globale finansielle sektor i samme periode; påpeger, at realøkonomien fortsat er stærkt afhængig af banker, hvilket gør økonomien sårbar over for en stramning i bankernes udlån;
- 2. bemærker, at massive offentlige indgreb siden krisens begyndelse, som blev udløst af den finansielle sektors sammenbrud, har resulteret i rigelig likviditet, og alligevel har dette ikke ført til en øget efterspørgsel efter finansiering fra realøkonomiens side;
- 3. påpeger, at Europa inden krisen ikke manglede grænseoverskridende kapitalstrømme, men at disse var koncentreret inden for långivning mellem bankerne og inden for gæld, der ofte tilhørte stærkt lånefinansierede investorer, hvilket resulterede i en overførsel af risici inden for det indre marked;
- 4. bemærker, at genopretning af stabiliteten i banksektoren i EU blev en vigtigere prioritet end finansieringen af langsigtede investeringer og af realøkonomien;
- 5. påpeger, at der er en stor beholdning af ubenyttet kapital, som forsikringsbranchen ligger inde med, der burde anvendes mere effektivt ved at forbedre den lovgivningsmæssige ramme via en genovervejelse af kapitalkravene for visse investeringer, som forsikringsbranchen foretager;
- 6. påpeger, at det til trods for de muligheder, som et veludformet EU-kapitalmarked kan give, er umuligt at komme uden om, at der er enorme forhindringer på andre områder, som f.eks. beskatning, især praksisser der motiverer til gæld fremfor egenkapital, insolvens og regnskabslovgivning; mener, at EU-harmonisering på disse områder ikke automatisk vil give yderligere fordele, og at der i denne forbindelse ikke er behov for at udbrede de internationale regnskabsstandarder (IFRS) i Europa;
- 7. fremhæver, at graden af finansiell integration er aftaget siden krisen, idet banker og investorer flytter tilbage til deres hjemmemarkeder;
- 8. understreger, at efterspørgsel og udbud kan hjælpes på vej, ved at der skabes tillid i realøkonomien via klare tilsagn på medlemsstats- og EU-plan om at fremme et positivt investeringsklima og retssikkerhed for investorer, om at fastsætte langsigtede mål for en stabiliserende, konkurrencepræget og vækstvenlig lovgivningsmæssig ramme og om at skabe incitament til og diversificere investeringer i infrastruktur, således at virksomhederne får mulighed for at planlægge langt ud i fremtiden;
- 9. erkender, at Europas fremtid er knyttet til dets evne til at innovere; mener, at let, tilstrækkelig og diversificeret adgang til finansiering af virksomheder tillige med en innovationsvenlig lovgivningsmæssig ramme, er nøglen til at skabe intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst;

Torsdag den 9. juli 2015

10. påpeger, at forbedringen af finansieringsvilkårene for europæiske virksomheder er nødt til at bygge på forstærket økonomisk og finansiel stabilitet, hvilket inkluderer gennemførelsen af reformer i alle medlemsstater;

11. fremhæver, at mangelfulde kapitalmarkeder har ført til en forkert prisfastsættelse af risiko og til manglende forbindelse mellem det afkast, der tilstræbes, og de reelle risici, der løbes, hvilket har ført til, at kapitalmarkederne er negativt forudindtaget over for enheder såsom SMV'er; mener, at et af målene med kapitalmarkedsunionen bør være at forbedre markedernes effektivitet og sikre et retfærdigt, passende og økonomisk fornuftigt forhold mellem risiko og afkast på EU's kapitalmarkeder;

En ægte europæisk tilgang

12. mener, at EU, mens f.eks. USA er kommet hurtigere over den finansielle krise end EU, hvilket til dels skyldes et mere diversificeret finansielt system, er nødt til at opbygge sin egen originale udgave af en kapitalmarkedsunion, som kan trække på erfaringerne fra andre dele af verden, men ikke bare kopiere dem; understreger imidlertid, at det er nødvendigt at udvikle en fornuftig tilgang til anerkendelse af samme eller lignende standarder i tredjelande for at sikre kompatibilitet mellem de europæiske og internationale finansmarkeder;

13. mener, at en ægte europæisk tilgang til kapitalmarkeder bør tage behørigt hensyn til udviklingen på internationalt plan, så Europa forbliver attraktivt for internationale investorer, ved at unødige divergenser i og kopiering af lovgivning undgås;

14. understreger, at til trods for at Europa sparer mere op end USA udtrykt i procent af BNP (hhv. 20 % og 17 %), svarer niveauet af opsparing placeret i investeringsfonde i EU kun til 50 % af niveauet i USA, og opsparing placeret i pensionsfonde kun til 35 %; peger endvidere på, at EU's aktiemarkeder, virksomhedsobligationsmarkeder og securitisering udgør hhv. 60 %, 35 % og 20 % af niveauerne for deres amerikanske modstykker;

15. understreger, at Kommissionen er nødt til at tage højde for den forskellige økonomiske og kulturelle sammensætning af SMV-sektoren i hver medlemsstat for at forhindre utilsigtede konsekvenser som følge af gennemførelsen af kapitalmarkedsunionen, der kan forværre de eksisterende skævheder mellem medlemsstaterne i adgangen til finansiering;

16. opfordrer Kommissionen til at fastlægge en europæisk tilgang til at styrke diversificeringen af finansieringskilder og investeringer i europæiske virksomheder ved hjælp af en kapitalmarkedsunion, der bygger på særegenhederne ved og den indbyrdes afhængighed i det europæiske bank- og kapitalmarkeds miljø, idet der huskes på særegenhederne ved den europæiske model for virksomhedsfinansiering og behovet for at udvikle ikke-bankbaserede pålidelige finansieringskilder af hensyn til væksten, og til at supplere disse med måder, hvorpå markedsdeltagere kan skaffe gæld, egenkapital og risikovillig kapital direkte fra markedet; bemærker, at Kommissionen ikke nødvendigvis kun skal forlade sig på peer reviews med andre jurisdiktioner; henleder Kommissionens opmærksomhed på, at man ikke bør undervurdere kulturforskelle, og at det er nødvendigt at tilvejebringe passende løsninger for at kunne overvinde dem; mener desuden, at Kommissionen bør tage højde for den nyeste teknologiske udvikling i sine reformer af kapitalmarkederne;

17. opfordrer Kommissionen til at anerkende, at forskelle mellem medlemsstaternes forretningsmodeller og finansmarkeder kan være styrker, som det er værd at værne om for Europa som helhed;

18. understreger, at iværksættelsen af en kapitalmarkedsunion og den underliggende lovgivning bør være målrettet mod kapitalmarkedernes funktion i hele EU, færdiggørelse af det indre marked og forøgelse af bæredygtig vækst; understreger, at der efter krisen er taget skridt med hensyn til overvågning af banksektoren, som indtil videre ikke er blevet udvidet til kapitalmarkederne; understreger, at der er forskelle mellem de finansielle sektorer, som nødvendiggør forskellige løsninger; understreger imidlertid, at der skal sikres lige konkurrencevilkår mellem deltagerne for lignende finansieringsaktiviteter, og at hovedmålet for alle sektorer må være at forøge kapitaltildelingen i hele den europæiske økonomi og gøre bedre brug af kapitalbeholdninger, som i dag er ubenyttede;

19. fremhæver, at det i dette øjemed er nødvendigt at gøre omhyggelig og omfattende status, og herunder tage højde for den kumulative indvirkning på de europæiske kapitalmarkeder af alle de retsakter, der er vedtaget i de senere år; påpeger, at dette også indbefatter en grundig vurdering af, om det er nødvendigt at genoverveje de strenge kapitalkrav, der er indført i bank- og forsikringssektoren;

20. fremhæver, at initiativer i retning af en kapitalmarkedsunion ikke bør genopfinde den dybe tallerken, men anerkende, at virksomhedsfinansiering i Europa er baseret på veludviklede, historisk fastlagte strukturer, som til trods for deres begrænsninger har vist sig at være succesfulde og modstandsdygtige over for kriser, og at en yderligere diversificering og udviklingen af nye kanaler kan være værdifuld for at sikre, at forskellige typer af virksomheder har alternativ adgang til finansiering;

Torsdag den 9. juli 2015

21. bemærker, at de traditionelle finansieringskanaler via bankerne ofte ikke støtter op om innovative foretagender og SMV'er; understreger, at manglende adgang til finansiering for SMV'er er en af de største hindringer for vækst i EU; fremhæver, at der, så længe bankkredit til stadighed er vanskelig at opnå for SMV'er, er behov for alternativer til bankfinansiering, navnlig ved at forbedre erhvervsklimaet for risikovillig kapital, peer-to-peer-finansiering, privat placering, securitisering af SMV-lån og fremme af andelslånecasser, men også ved at standardisere reglerne for offentlig-private partnerskaber (OPP'er) i hele EU;

22. understreger, at en mere effektiv fordeling af kapital inden for EU ikke nødvendigvis fører til øgede kapitalstrømme på tværs af grænserne; minder om, at opbygningen af boligbobler i nogle medlemsstater inden krisen i nogen grad blev næret af, at der strømmede for meget kapital ind;

23. fremhæver, at det er nødvendigt at finde frem til eksisterende finansielle strukturer, der har vist sig at være effektive og derfor bør bevares, og de strukturer, der har behov for betydelige forbedringer; mener, at man også bør fremme effektive strukturer for lokale og decentraliserede finansieringsinstitutter;

24. minder om succesen med EU-dækkende initiativer, som f.eks. institutter for kollektiv investering i værdipapirer (UCITS), som har muliggjort tilæksten af EU-investeringsfonde, der opererer på tværs af medlemsstaterne ved hjælp af et pas, med aktiver for næsten 8 billioner EUR; mener, at direktivet om forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF'er) er et andet godt eksempel;

25. glæder sig over vedtagelsen af forordningen om europæiske langsigtede investeringsfonde (ELTIF); mener, at ELTIF'er kan replikere de fremskridt, der blev gjort med UCITS, ved at tilskynde til en større tildeling af kapital til langsigtede projekter, der har behov for finansiering, som f.eks. i infrastruktur- og energisektoren, især på grænseoverskridende plan; opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvordan særlige investeringsprogrammer, såsom Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFISI), på lang sigt kan kobles effektivt sammen med almindelige EU-midler; mener, at institutionelle investorer bør anmodes om at bidrage med midler, som de forvalter, til de europæiske kapitalmarkeder; mener, at institutionelle investorer og de vilkår, på hvilke de kan komme ind på markedet, er nødt til at spille en vigtig rolle i udviklingen af kapitalmarkedsunionen;

26. minder om tidligere arbejde med henblik på at integrere de finansielle markeder, som f.eks. handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser (1999), Giovannini-betænkningen og de Larosière-betænkningen, og opfordrer Kommissionen til at bygge på disse betænkninger i sin handlingsplan for kapitalmarkedsunionen;

27. opfordrer Kommissionen til for hvert land at foretage en dybtgående analyse af den nuværende situation på kapitalmarkederne, at vurdere i en omfattende økonomisk analyse, hvor og i hvilket omfang der findes EU-dækkende forhindringer for investering via kapitalmarkederne, og at pege på med hvilke midler, herunder ikke-lovgivningsmæssige og markedsbaserede tilgange, disse forhindringer kan fjernes eller minimeres; mener, at denne analyse er en forudsætning for, at kapitalmarkedsunionen kan blive succesfuld; opfordrer Kommissionen til at fremskynde denne proces;

28. opfordrer Kommissionen til at indkredse grænseoverskridende risici på finans- og kapitalmarkederne i EU, som skyldes institutionelle, retlige og lovgivningsmæssige forskelle mellem medlemsstaterne, og til at imødegå disse med effektive foranstaltninger for at strømline de grænseoverskridende kapitalstrømme og mindske den eksisterende favorisering af hjemlandet blandt investorerne;

29. opfordrer Kommissionen til også at overveje udbudssiden, og navnlig at analysere og gøre noget ved de bagvedliggende årsager til, at detailinvestorer og institutionelle investorer ikke er i stand til at mobilisere og omdanne tilstrækkelig kapital til at styrke individuelle finansielle tjenester og langsigtede investeringer i realøkonomien;

30. foreslår, at Kommissionen fremmer undervisning i finansiering for både investorer og virksomheder som brugere af kapitalmarkederne og øger tilgængeligheden af EU-data og forskning ved at standardisere og forbedre dataindsamlingen for at sætte både virksomheder og investorer i stand til at forstå de komparative omkostninger og fordele ved forskellige tjenesteydelser, som kapitalmarkedsdeltagerne leverer;

31. opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvordan man kan mindske informationsskævheden på kapitalmarkederne for SMV'er, idet der ses på markedet for kreditvurderingsbureauer og forhindringerne for nyttilkomne på dette marked; fremhæver tanken om uafhængige europæiske kreditvurderingsbureauer, der tilbyder vurderinger, som også er omkostningseffektive for små investeringer;

Torsdag den 9. juli 2015

32. glæder sig over Kommissionens meddelelse om, at den vil revidere prospektdirektivet for at imødegå manglerne ved den nuværende prospektramme; understreger, at det er vigtigt at forenkle dens procedurer ved at lette de administrative byrder proportionalt for udstedere og børsnoteringer, navnlig for så vidt angår SMV'er og selskaber med mellemstor markedsværdi (midcapselskaber); mener, at det kan være værd at undersøge, hvordan man bedre kan tilpasse kravene alt efter typen af aktiver og/eller investorer og/eller udstedere; påpeger, at gennemsigtigheden ville blive forbedret og transaktionsomkostningerne mindsket, hvis den information, der gives, blev standardiseret og gjort digitalt tilgængelig;

33. opfordrer Kommissionen til at skabe større klarhed omkring, hvordan kapitalmarkedsunionen vil interagere med de øvrige to søjler i den europæiske investeringsplan, nemlig Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer og Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning;

34. understreger betydningen af at integrere initiativer på kapitalmarkederne med andre politiske dagsordener, som f.eks. udviklingen af et digitalt indre marked og de igangværende reformer af selskabsret og selskabsledelse, for at opnå sammenhæng og ensartethed mellem forskellige lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige initiativer og derved maksimere de positive sideeffekter af forskellige politikker på økonomisk vækst og jobskabelse;

Byggesten til en kapitalmarkedsunion

35. er af den opfattelse, at kapitalmarkedsunionen bør følge en trinvis tilgang, og at kapitalmarkedsunionen derfor bør have tre prioriteringer: for det første at skabe incitament til den mest effektive fordeling af opsparing ved at uddybe og diversificere de finansieringskilder, der er til rådighed for virksomheder, og at tilvejebringe flere investeringsmuligheder, større gennemsigtighed og porteføljediversificering for dem, der sparer op, og for investorerne; for det andet at muliggøre en større afbødning af risici ved at skabe dybere grænseoverskridende markeder, forbedre det finansielle systems modstandsdygtighed over for de negative virkninger af alvorlige finansielle kriser og udjævne virkningen af idiosynkratiske stød; for det tredje at sikre, at der er en effektiv komplementær kanal til finansiering af realøkonomien;

36. anmoder Kommissionen om, hvor det er nødvendigt, at fremlægge forslag om at revidere den nuværende lovgivning, navnlig om kreditvurderingsbureauer og revisionsfirmaer, for at øge og fuldende beskyttelsen af investorerne;

37. understreger, at det er nødvendigt at fjerne eksisterende forhindringer for finansiering på tværs af grænserne, især for SMV'er, for at skabe fordele ved kapitalmarkedsunionen for virksomheder af alle størrelser i alle geografiske områder;

38. understreger, at et centralt princip i opbygningen af en kapitalmarkedsunion skal være at sætte større fokus på kapitalmarkedernes slutbrugere, dvs. virksomheder og investorer, og at anerkende, at markederne eksisterer for deres skyld; mener derfor, at EU's politikker skal fokusere på at sikre, at kapitalmarkederne giver virksomhederne bedre adgang til kapital og investorer med forskellige, gennemsigtige og prismæssigt overkommelige opsparingsmuligheder;

39. anmoder Kommissionen om at stille konsekvente forslag for at sikre, at kapitalmarkedsunionen kommer til at gå hånd i hånd med en klar strategi for imødegåelse af skyggebanksystemets modsatrettede virkninger;

40. understreger, at kapitalmarkedsunionsinitiativer for at bidrage til ovennævnte prioriteringer bør sigte mod at begrænse kompleksiteten af og samtidig øge effektiviteten af og mindske omkostningerne ved formidlingskæden mellem dem, der sparer op, og investeringerne, og øge slutbrugernes kendskab til formidlingskæden og dens omkostningsstruktur, forbedre beskyttelsen af investorerne, sikre formidlingskædens stabilitet ved hjælp af passende forsigtighedsregler og sikre, at formidlerne kan gå konkurs med minimal forstyrrelse af det finansielle system og realøkonomien til følge;

41. glæder sig over Kommissionens plan om at gøre status over den overordnede virkning af reguleringen af de finansielle markeder, navnlig over de seneste fem års lovgivning; understreger, at det er nødvendigt at tage højde for ovennævnte prioriteringer, når der gennemføres evalueringer af de eksisterende regler for de finansielle markeder;

42. understreger, at bankfinansiering og bankernes formidlingsrolle på kapitalmarkederne er vigtige hjørnестene i virksomhedsfinansieringen; fremhæver, at kapitalmarkedsunionen bør baseres på at supplere bankernes fundamentale rolle, ikke at erstatte dem, da bankfinansiering fortsat bør spille en rolle i finansieringen af den europæiske økonomi; fremhæver den vigtige rolle, som relationsbaseret bankvirksomhed (relationship banking) spiller i finansieringen af mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, som også kan benyttes til at tilvejebringe alternative finansieringsmetoder; minder om det strategiske aspekt af at have en stærk og diversificeret europæisk banksektor; opfordrer Kommissionen til at undersøge SMV'ers adgang til bankudlån i hele Unionen og til at gøre noget ved uhensigtsmæssige forhindringer;

Torsdag den 9. juli 2015

43. understreger, at SMV'er bør have det bredest mulige udvalg af finansieringsstrukturer, således at de selv har mulighed for at vælge finansieringsmuligheder med forskellige omkostnings- og kompleksitetsniveauer, herunder realkreditlån og securitisationsbaseret finansiering;

44. understreger, at det er nødvendigt at fremme et miljø, hvor flere husstands- og virksomhedsopsparinger tilflyder investeringsenheder, der ønsker at investere i kapitalmarkeder, og hvor investorer tilskyndes til at fordele kapital på tværs af medlemsstaternes grænser; fremhæver behovet for passende sikkerhedsmekanismer, især for husstande, for at sikre fuldstændigt kendskab til fordele og ulemper ved kapitalmarkedsinvesteringer; understreger, at det er nødvendigt at udvide adgangen til undervisning i finansiering med sigte på at forbedre investorernes tillid til kapitalmarkederne, især for detailinvestorer; understreger endvidere, at undervisningen i finansiering bør målrettes SMV'er og lære dem, hvordan de kan gøre brug af kapitalmarkederne;

45. fremhæver, at kapitalmarkedsunionsinitiativer bør sætte lånere i stand til at få adgang til finansiering fra markedsbaserede kilder, støtte større diversitet i låntyperne, såsom egenkapital og virksomhedsobligationer, og indirekte finansieringsformer, hvor banker og markeder samarbejder;

46. understreger, at det er vigtigt at fremme en letforståelig sammenligning af de investeringsmuligheder, der er til rådighed for finansielle aktører, for at etablere en effektiv kapitalmarkedsunion; opfordrer i denne henseende til en styrkelse af den fælles ramme for at sikre sammenlignelighed og gennemsigtighed mellem de forskellige finansielle instrumenter, navnlig med en korrekt gennemførelse af de foranstaltninger, der er fastsat i dette øjemed i MiFID, direktivet om forsikringsformidling og PRIIP'er; understreger betydningen af sammenhæng i lovgivningen generelt og mellem ovennævnte dossierer i særdeleshed, for at undgå regelarbitrage og sikre de bedst mulige standarder for beskyttelse af investorer på alle markeder;

47. mener, at kapitalmarkedsunionen bør skabe et passende reguleringsklima, der forbedrer den grænseoverskridende adgang til information om de virksomheder, der søger efter kredit, kvasiegenkapital- og egenkapitalstrukturer for at fremme væksten af finansieringsmodeller, som ikke er bankbaserede, herunder crowdfunding og peer-to-peer-långivning; mener, at offentliggørelsen af denne type information bør være frivillig for SMV'er; understreger, at reglerne om beskyttelse af investorer bør gælde for alle finansieringsmodeller i samme udstrækning, uanset om det er bankbaserede eller ikke-bankbaserede finansieringsmodeller; mener, at et sådant miljø også vil kræve mere systemisk modstandsdygtighed og overvågning af systemiske finansielle formidlere uden for banksektoren;

48. mener, at standardisering af visse finansielle instrumenter og adgang til disse overalt på det indre marked kan være et egnet redskab til at bidrage til at forbedre likviditeten, styrke det indre markeds funktion og muliggøre et sammenhængende overblik over og overvågning af de europæiske kapitalmarkeder, idet der tages passende højde for bedste praksis blandt de eksisterende medlemsstatsstandarder; understreger, at det er nødvendigt at bevare muligheden for at udstede skræddersyede finansielle instrumenter, som passer til individuelle udsteders og investorers behov;

49. minder om, at et historisk overblik over handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser indbyder til overvejelser vedrørende to smuthuller, som er opstået i kølvandet på dens gennemførelse, behovet for nøje at overveje den særlige indvirkning på euroområdet af foranstaltninger, der er udformet inden for rammerne af det indre marked og behovet for på samme tid at forbedre markedets integration og overvågning; anmoder Kommissionen om, når den udarbejder handlingsplanen at drage nytte af alle de fornødne erfaringer fra dette fortilfælde;

50. understreger, at de lovgivnings- og tilsynsmæssige rammer bør spille en afgørende rolle i at undgå overdreven risikotagning og ustabilitet på de finansielle markeder; understreger, at et stærkt kapitalmarkedsunionsprojekt er nødt til at være ledsaget af skarp overvågning på EU-plan og på nationalt plan, herunder passende makroprudentielle instrumenter; mener, at der blandt de mulige alternativer kan gives en mere fremtrædende rolle til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) med hensyn til at forbedre den tilsynsmæssige konvergens;

51. opfordrer Kommissionen til nøje at vurdere risiciene ved kapitalmarkedsbaseret kreditfinansiering og relevante erfaringer i forbindelse med den finansielle krises opståen i 2007/2008 og til at tackle eventuelle problemer, som hidrører derfra;

Torsdag den 9. juli 2015

Hvordan kapitalmarkederne kan bringes tættere på SMV'erne

52. påpeger, at mulige ændringer eller tilføjelser til den eksisterende lovgivningsmæssige ramme for finansielle formidlere bør sigte mod at fjerne forhindringer for adgang for små og mellemstore formidlere og forbedre adgangen til finansiering, navnlig for innovative nystartede virksomheder og små og mellemstore virksomheder, og sikre tilsynsstandarde, der står i rimeligt forhold til risiciene;

53. glæder sig over Kommissionens forslag til direktiv om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktionæring, og af direktiv 2013/34/EU, for så vidt angår visse aspekter ved redegørelsen for virksomhedsledelse (COM(2014)0213); mener navnlig, at dette forslag kan blive et redskab til at støtte et attraktivt klima for aktionærer ved at forbedre aktieinvesteringskædens effektivitet; understreger, at en fornuftig og gennemførlig ramme for virksomhedsledelse ville styrke kapitalmarkedsunionen;

54. fremhæver, at kapitalmarkedernes kompleksitet ikke bør ende med at udelukke SMV'er, som er de virksomheder, der har størst behov for adgang til supplerende finansiering, navnlig i medlemsstater, der oplever eller har oplevet økonomiske vanskeligheder; understreger, at et positivt klima for vellykket SMV-finansiering omfatter behovet for SMV-venlige økonomiske og lovgivningsmæssige vilkår, både på EU-plan og på nationalt plan; understreger navnlig, at der bør gøres opmærksom på en mulig forenkling af procedurerne for SMV'ers og midcapselskabers adgang til børsintroduktion, samtidig med at det sikres, at der fortsat er håndfaste kriterier til vurdering af virksomheders modstandsdygtighed og berettigelse til en børsintroduktion; opfordrer Kommissionen til at se på, hvad der mere kan gøres for at hjælpe SMV'er med at tiltrække investeringer;

55. minder om, at manglende information om SMV'ers økonomiske situation er en af de væsentligste forhindringer for investeringer i denne type virksomhed; opfordrer til en grundig overvejelse af måder, hvorpå man kan forbedre investorernes adgang til gennemsigtige og sammenlignelige data om SMV'er, samtidig med at man så vidt muligt begrænser den yderligere byrde, der lægges på disse virksomheder;

56. tilråder en mangfoldig og attraktiv finansieringsbase på de europæiske offentlige markeder for virksomheder af alle størrelser, samtidig med at konceptet »tænk småt først« i EU's finansforordning, som berører nye vækstvirksomheder, fremmes, og en revision af EU's finansforordning for at mindske de administrative omkostninger ved børsnotering for virksomheder med 30-50 %;

57. mener, at eksisterende ikke-bankbaserede finansieringsmuligheder, såsom udvikling af specialiserede sekundære markeder (f.eks. SMV-vækstmarkeder) og enkel, gennemsigtig og standardiseret securitisering, bør udnyttes bedre i betragtning af SMV'ers og midcapselskabers betydning for skabelsen af nye jobs; glæder sig over initiativet med at skabe et holdbart, gennemsigtigt securitisationsmarked ved at udvikle en særlig lovgivningsmæssig ramme med en ensartet definition af kvalitetspræget securitisering kombineret med effektive metoder til at overvåge, måle og styre risici; understreger imidlertid, at SMV'er udgør en stærkt diversificeret gruppe, og at securitisering ikke er det eneste instrument, der er til rådighed; opfordrer derfor Kommissionen til at benytte en bred vifte af tilgange og tænke over en bred vifte af måder, hvorpå SMV'ernes finansiering kan forbedres;

58. støtter forslagene om at forbedre mulighederne for at få adgang til data om europæiske virksomheder, især SMV'er; gør samtidig opmærksom på, at omkostningerne ved markedsdata er små i forhold til de samlede transaktionsomkostninger;

59. opfordrer indtrængende Kommissionen til at forbedre kapaciteten til at overvåge de typer og mængder af og tendenser inden for banklignende formidlingsaktiviteter, der gennemføres uden for den regulerede banksektor, og til at gennemføre passende foranstaltninger til at sikre, at de underlægges princippet om »samme risici, samme regler«;

60. påpeger, at private equity- og venturekapital frembyder interessante finansieringsalternativer, især for nystartede virksomheder; opfordrer Kommissionen til at udvikle yderligere instrumenter, der bygger på de erfaringer, der er indhøstet med europæiske venturekapitalfonde og europæiske sociale iværksætterfonde, for at tackle væsentlige mangler på markederne for risikovillig kapital i EU, som f.eks. den manglende information til investorerne; mener, at udviklingen af en særlig database til på frivillig basis at indsamle information om SMV'er og nystartede virksomheder kunne være et nyttigt redskab til at tilvejebringe information til investorerne og dermed i sidste ende udvide viften af markedsdeltagere og styrke andre markeder for risikovillig kapital blandt medlemsstaterne;

61. glæder sig over tiltag med henblik på at støtte udvikling af markeder for privat placering ved hjælp af standardiserede dokumenter og definitioner, og samtidig sikre at potentielle investorer informeres tilstrækkeligt om risiciene og gevinsterne ved denne form for investeringer;

Torsdag den 9. juli 2015

62. opfordrer Kommissionen til at sikre, at en eventuel udvikling af nye »fund-of-funds«-forslag som led i kapitalmarkedsunionen ikke fører til smuthuller i den overordnede vurdering og styring af systemiske og specifikke risici;

63. fastholder, at det, mens kapitalmarkedsunionen etableres, er nødvendigt at styrke og forbedre EU-koordineringen på internationalt plan, især inden for rammerne af G20, Den Internationale Børstilsynsorganisation (IOSCO), International Accounting Standards Board (IASB) og Baselkomitéen;

Etablering af sammenhængende lovgivningsmæssige rammer i EU for kapitalmarkeder

64. understreger endvidere betydningen af egenkapitalfinansiering, som kan bidrage til at afbøde risici og reducere overdrevne niveauer af gæld og gearing i det finansielle system; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemgå og gøre noget ved den alt for belastende lovgivning om egenkapitalfinansiering af private virksomheder; understreger vigtigheden af at gøre noget ved den skattemæssige fordel ved lånefinansiering;

65. er klar over, at uensartetheden af insolvensreglerne vanskeliggør etableringen af grænseoverskridende puljer af aktiver og dermed securitiseringsprocessen; bemærker i denne forbindelse Kommissionens forslag om at se på grænseoverskridende insolvens i det omfang, det er nødvendigt for at opnå en velfungerende kapitalmarkedsunion; opfordrer til, at der etableres en ramme for genopretning og afvikling af ikke-banker, navnlig centrale modparter (CCP'er);

66. minder om den rolle, som betalingssystemer og værdipapirafvikling spiller for securitisationsmarkedet, og opfordrer til, at der etableres en europæisk markedsinfrastruktur til dette formål, samt til en koordineret og mere harmoniseret overvågning af kritisk markedsinfrastruktur, navnlig muligheden for at skabe et datalager for securitisationer, som skulle registrere deltagerne i hver enkelt securitisation, spore den samlede eksponering og strømmene mellem markedsdeltagerne, overvåge effektiviteten af politiske initiativer og opspore eventuelle bobler, der måtte opstå, og mindske informations-asymmetrierne;

67. understreger nødvendigheden af at tackle cyberangrebstruslen i betragtning af den rolle, IKT spiller, og gøre hele det finansielle system modstandsdygtigt over for sådanne angreb;

68. tilskynder Kommissionen til øge sammenligneligheden og kvaliteten af finansielle oplysninger og se på den nuværende ramme for regnskabsstandards, også ud fra et globalt perspektiv og for så vidt angår konservative værdiansættelsesmodeller og kravenes proportionalitet; forstår, at den nyligt reviderede europæiske regnskabslov først skal vurderes i praksis;

69. understreger, at det er nødvendigt at gennemføre en konsekvensvurdering og en cost-benefit-analyse af eventuel supplerende lovgivning, herunder delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter; bemærker, at ny lovgivning ikke nødvendigvis altid er det rigtige politiske svar på disse udfordringer, og at der bør kigges på ikke-lovgivningsmæssige og markedsbaserede tilgange og i nogle tilfælde på allerede eksisterende nationale løsningsmodeller; opfordrer Kommissionen til at anvende proportionalitet i den relevante lovgivning for at forøge de positive virkninger for SMV'er og midcapselskaber;

70. mener, at byggestenene til en fuldt fungerende kapitalmarkedsunion bør være på plads senest i 2018; gentager kravet om en omfattende analyse af den nuværende situation på EU's kapitalmarkeder og de eksisterende EU-dækkende forhindringer; opfordrer Kommissionen til at fremskynde sit arbejde med handlingsplanen og hurtigst muligt at forelægge lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige forslag for at opnå målet om et fuldt integreret indre EU-kapitalmarked ved udgangen af 2018;

71. bemærker, at det digitale miljø, som løbende udvikles, bør betragtes som en mulighed for at forbedre resultaterne og den værdi, der leveres i kapitalmarkedsindustrien til virksomheder og investorer og samfundet som helhed;

o

o o

72. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen og Rådet.

Torsdag den 9. juli 2015

P8_TA(2015)0269

Den europæiske dagsorden om sikkerhed

Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om den europæiske dagsorden om sikkerhed (2015/2697(RSP))

(2017/C 265/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2, 3, 6, 7 og 21 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til artikel 4, 16, 20, 67, 68, 70-72, 75, 82-87 og 88 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 6, 7, 8, artikel 10, stk. 1, artikel 11, 12, 21, 47-50, 52 og 53,
- der henviser til konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK), Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis, konventioner, henstillinger, resolutioner og rapporter fra Europarådets parlamentariske forsamling, Ministerkomitéen, menneskerettighedskommissæren og Venedigkommissionen under Europarådet;
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. april 2015 om den europæiske dagsorden om sikkerhed (COM(2015)0185),
- der henviser til Kommissionens meddelelser om strategi for Den Europæiske Unions effektive gennemførelse af chartret om grundlæggende rettigheder (COM(2010)0573) og »Operational Guidance on taking account of Fundamental Rights in Commission Impact Assessments« (SEC(2011)0567),
- der henviser til Domstolens dom af 8. april 2014 i de forenede sager C-293/12 og C-594/12, hvori Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet blev erklæret ugyldigt,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 513/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af et instrument for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring som en del af Fonden for Intern Sikkerhed og om ophævelse af Rådets afgørelse 2007/125/RIA ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. december 2011 om EU's terrorbekæmpelsespolitik: vigtigste resultater og fremtidige udfordringer ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 27. februar 2014 om situationen for de grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union (2012) ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. marts 2014 om USA's NSA-overvågningsprogram, overvågningsorganer i forskellige medlemsstater og deres indvirkning på EU-borgeres grundlæggende rettigheder samt om det transatlantiske samarbejde inden for retlige og indre anliggender ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. december 2014 om fornyelse af strategien for EU's indre sikkerhed ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. februar 2015 om foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme ⁽⁶⁾,
- der henviser til drøftelserne i plenarforsamlingen den 28. april 2015 om den europæiske dagsorden om sikkerhed,
- der henviser til forespørgsler til Rådet og Kommissionen om den europæiske dagsorden om sikkerhed (O-000064/2015 — B8-0566/2015 og O-000065/2015 — B8-0567/2015),

⁽¹⁾ EUT L 150 af 20.5.2014, s. 93.

⁽²⁾ EUT C 168 E af 14.6.2013, s. 45.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0173.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0230.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0102.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0032.

Torsdag den 9. juli 2015

- der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender,
- der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at truslerne mod Unionens indre sikkerhed er blevet mere komplekse, hybride, asymmetriske, ukonventionelle, internationale, hurtigt voksende og vanskelige at forudsige, at de overstiger de enkelte medlemsstaters kapacitet, og at de følgelig mere end nogensinde kræver en sammenhængende, omfattende og koordineret EU-indsats på flere niveauer, der fuldt ud tager hensyn til respekten for de grundlæggende rettigheder;
- B. der henviser til, at udviklingen i EU's sikkerhedspolitik er et fælles ansvar, som kræver, at alle medlemsstater, EU-institutioner og -agenturer, civilsamfundet og de retshåndhavende myndigheder gør en koordineret og afstemt indsats, og som er rettet mod fælles mål og er baseret på retsstatsprincippet og respekten for de grundlæggende rettigheder; der henviser til, at den konkrete gennemførelse af disse fælles mål og prioriteringer med henblik på at opnå optimale resultater bør være forbundet med en klar opgavefordeling mellem EU og medlemsstaterne på grundlag af nærhedsprincippet og med et stærkt og effektivt parlamentarisk og juridisk tilsyn;
- C. der henviser til, at undtagelse vedrørende den nationale sikkerhed i artikel 4, stk. 2, i TEU ikke må bruges til at give nationale sikkerhedsagenturer tilladelse til at overtræde interesser, herunder økonomiske interesser, i andre medlemsstater, deres borgeres og indbyggeres rettigheder og lovgivning og politikker i Den Europæiske Union og tredjelande mere generelt;
- D. der henviser til, at der bør lægges vægt på behovet for at lære af erfaringerne fra de mange overtrædelser af europæiske og universelle normer og værdier i forbindelse med interne og eksterne sikkerhedssamarbejder efter den 11. september;
- E. der henviser til, at frihed, sikkerhed og retfærdighed er målsætninger, der skal tilstræbes opfyldt på samme tid; der henviser til, at sikkerhedsforanstaltninger med henblik på at opnå frihed og retfærdighed derfor altid bør respektere demokrati, retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder i overensstemmelse med principperne om nødvendighed og proportionalitet og bør underkastes behørig demokratisk kontrol og ansvarlighed; der henviser til, at den retlige og forebyggende dimension ikke er dækket i tilstrækkelig grad i den europæiske dagsorden om sikkerhed;
- F. der henviser til, at en række af de grundlæggende årsager til kriminalitet, som f.eks. stigende ulighed, fattigdom og racistisk og fremmedfjendsk vold samt hadforbrydelser, ikke udelukkende kan afhjælpes med sikkerhedsforanstaltninger, men skal håndteres i en bredere politisk sammenhæng, herunder i forbedrede sociale, beskæftigelsesmæssige, uddannelsesmæssige, kulturelle og eksterne politikker;
- G. der henviser til, at det forebyggende aspekt i den europæiske dagsorden om sikkerhed er særlig afgørende i en periode med voksende økonomisk og social ulighed, der underminerer den sociale pagt og effektiviteten af de grundlæggende rettigheder og de borgerlige frihedsrettigheder; der henviser til, at alternative foranstaltninger til fængsel på den ene side og reintegrationsforanstaltninger på den anden side, navnlig for mindre lovovertrædelser, bør være et vigtigt element i sådanne forebyggende politikker;
- H. der henviser til, at Kommissionen og Domstolen efter udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat i protokol nr. 36, der er knyttet som bilag til traktaterne, har fået fulde beføjelser med hensyn til de retlige instrumenter under den tidligere tredje søjle, hvorved ansvarligheden i forhold til de demokratiske og grundlæggende rettigheder for foranstaltninger, der har spillet en vigtig rolle i udformningen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, udvides;
- I. der henviser til, at it-kriminalitet og it-relateret kriminalitet påvirker EU-borgernes sikkerhed, det indre marked og immateriel ejendom og velstand i Den Europæiske Union; der henviser til, at f.eks. botnet som en form for it-kriminalitet påvirker millioner af computere og tusindvis af mål på samme tid;
- J. der henviser til, at grænserne mellem intern og ekstern sikkerhed bliver mere og mere udviskede, hvilket kræver et stærkere samarbejde og en stærkere koordinering mellem medlemsstaterne, der skal føre til en omfattende og flerdimensional tilgang;
- K. der henviser til, at der bør rettes særlig opmærksomhed mod at støtte og beskytte alle ofre for terrorisme og kriminalitet i EU som en væsentlig del af sikkerhedsdagsordenen;

Torsdag den 9. juli 2015

1. noterer sig den europæiske dagsorden om sikkerhed for perioden 2015-2020, som Kommissionen har foreslået, og de prioriteringer, der er fastsat heri; mener, at terrorisme, voldelig ekstremisme, organiseret kriminalitet på tværs af grænserne og it-kriminalitet i lyset af de udfordringer, som Den Europæiske Union i øjeblikket står over for, er de mest alvorlige trusler, der kræver koordinerede tiltag på nationalt plan, EU-plan og globalt plan; påpeger, at dagsordenen bør være struktureret på en fleksibel måde for at kunne reagere på eventuelle nye udfordringer i fremtiden;
2. gentager behovet for yderligere at undersøge og håndtere de grundlæggende årsager til kriminalitet, herunder ulighed, fattigdom og diskrimination; understreger endvidere behovet for at sikre tilstrækkelige midler til socialarbejdere, lokale og nationale polititjeneste og ansatte i retsvæsenet, hvis budgetter er blevet beskåret i visse medlemsstater;
3. opfordrer til, at der findes den rette balance mellem forebyggende politikker og repressive foranstaltninger med henblik på at beskytte frihed, sikkerhed og retfærdighed; understreger, at sikkerhedsforanstaltninger altid bør iværksættes i overensstemmelse med retsstatsprincippet og princippet om beskyttelse af de grundlæggende rettigheder, såsom retten til privatlivets fred og databeskyttelse, ytringsfrihed, forsamlingsfrihed og retten til en retfærdig procedure; opfordrer derfor Kommissionen til i forbindelse med gennemførelsen af den europæiske dagsorden om sikkerhed at tage behørigt hensyn til Domstolens nylige afgørelse vedrørende datalagringsdirektivet (dommen i de forenede sager C-293/12 og C-594/12), hvoraf det fremgår, at alle instrumenter skal overholde proportionalitets-, nødvendigheds- og legalitetsprincippet og omfatte passende garantier for klare ansvarsforhold og retlige klagemuligheder; opfordrer Kommissionen til fuldt ud at vurdere denne doms indvirkning på alle instrumenter, der omfatter datalagring med henblik på retshåndhævelse;
4. minder om, at EU for at være en troværdig aktør med hensyn til at fremme de grundlæggende rettigheder såvel internt som eksternt bør basere sine sikkerhedspolitikker, kampen mod terrorisme og kampen mod organiseret kriminalitet og dets partnerskaber med tredjelande inden for sikkerhedsområdet på en samlet tilgang, som integrerer alle de faktorer, som får folk til at deltage i terrorisme eller organiseret kriminalitet, og således integrere økonomiske og sociale politikker, som er udarbejdet og gennemført med fuld respekt for de grundlæggende rettigheder, og som er underkastet retslig og demokratisk kontrol og indgående evalueringer;
5. glæder sig over, at Kommissionen har valgt at basere dagsordenen på principperne om fuld overholdelse af retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder, som bør sikres gennem passende retsligt tilsyn, principperne om mere gennemsigtighed, ansvarlighed og demokratisk kontrol, principperne om bedre anvendelse og gennemførelse af eksisterende retlige instrumenter, principperne om en mere fælles tværinstitutionel og tværsektoriel tilgang og principperne om bedre forbindelser mellem den interne og den eksterne dimension af sikkerhed; opfordrer Kommissionen og Rådet til nøje at overholde disse principper i forbindelse med gennemførelsen af dagsordenen; påpeger, at Parlamentet vil placere disse principper i centrum for sin overvågning af dagsordenens gennemførelse;
6. glæder sig over dagsordenens særlige fokus på de grundlæggende rettigheder og især Kommissionens forpligtelse til nøje at vurdere enhver sikkerhedsforanstaltning, den foreslår, ikke kun i hvilket omfang foranstaltningen opfylder sit mål, men også hvorvidt foranstaltningen overholder de grundlæggende rettigheder; understreger behovet for, at Kommissionen i sin vurdering inddrager alle relevante organer og agenturer, navnlig EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, Europol og Eurojust; anmoder Kommissionen om at forelægge alle oplysninger og al dokumentation vedrørende denne vurdering, således at Parlamentet kan varetage sin demokratiske kontrolfunktion effektivt;
7. minder i denne forbindelse om sin fordømmelse af foranstaltninger, der medfører den kolossale og systematiske altomfattende indsamling af uskyldige menneskers persondata, navnlig i betragtning af de potentielt alvorlige konsekvenser for retten til en retfærdig rettergang, ikke-forskelsbehandling, privatlivets fred og databeskyttelse, presse-, menings- og ytringsfrihed og forsamlings- og foreningsfrihed, og som indebærer en betydelig risiko for misbrug af de indsamlede oplysninger mod politiske modstandere; udtrykker alvorlig tvivl om nytten af masseovervågningsforanstaltninger, da de ofte er for brede og derfor giver for mange falske positive og negative resultater; advarer om faren ved masseovervågningsforanstaltninger, der slører behovet for at investere i måske billigere, mere effektive og mindre indgribende retshåndhævende foranstaltninger;
8. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at princippet om barnets tarv overholdes i al lovgivning vedrørende sikkerhed;

Torsdag den 9. juli 2015

9. bemærker, at EU mangler en fælles definition på »national sikkerhed«, hvilket skaber en udefineret udskillelse af EU's retlige instrumenter, der indeholder henvisninger til »national sikkerhed«;

10. mener, at EU's institutioner og agenturer og medlemsstaterne bør sikre gennemsigtighed, ansvarlighed og demokratisk kontrol i forbindelse med udvikling og gennemførelse af politikker, således at borgerne kan have større tillid til sikkerhedspolitikkerne; glæder sig over Kommissionens hensigt om regelmæssigt at forelægge Parlamentet og Rådet ajourførte oplysninger om gennemførelsen af dagsordenen; gentager sin hensigt om i samarbejde med de nationale parlamenter at foretage regelmæssig kontrol med den korrekte gennemførelse og udvikling af dagsordenen; noterer sig med interesse Kommissionens forslag om at oprette et rådgivende EU-forum for sikkerhed; opfordrer til, at der sikres en afbalanceret repræsentation af alle relevante aktører i dette forum, og ser frem til at modtage mere detaljerede oplysninger herom, navnlig hvad angår dets nøjagtige rolle, opgaver, sammensætning og beføjelser og inddragelsen af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter;

11. understreger behovet for at forbedre det demokratiske og retslige tilsyn med medlemsstaternes efterretningstjenester; bemærker, at Parlamentet, Domstolen og Ombudsmanden ikke har tilstrækkelige beføjelser til at foretage en effektiv kontrol med de europæiske sikkerhedspolitikker;

12. opfordrer Kommissionen og Rådet til at udarbejde en køreplan — eller en lignende mekanisme — så hurtigt som muligt for at sikre en effektiv og operationel gennemførelse af dagsordenen, forelægge den for Parlamentet og påbegynde dens gennemførelse inden for de kommende seks måneder; mener, at en »EU-politikcyklus«-tilgang (med identifikation og vurdering af fælles trusler og sårbarheder, fastsættelse af politiske prioriteringer og udvikling af strategiske og operative planer, effektiv gennemførelse med klare drivkræfter, tidsfrister og målsætninger og evaluering) kan tilvejebringe den nødvendige sammenhæng og kontinuitet i gennemførelsen af dagsordenen, forudsat at Parlamentet er tilstrækkeligt involveret i fastsættelsen af de politiske prioriteringer og strategiske mål; ser frem til at drøfte disse spørgsmål yderligere med Kommissionen og Den Stående Komité for det Operationelle Samarbejde om den Indre Sikkerhed (COSI);

13. bifalder dagsordenens underliggende princip om til fulde at anvende og gennemføre eksisterende instrumenter på sikkerhedsområdet, inden der foreslås nye instrumenter; gentager nødvendigheden af en hurtigere og mere effektiv udveksling af relevante data og oplysninger inden for grænserne af passende databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred; beklager imidlertid, at der på trods af adskillige anmodninger fra Parlamentet stadig ikke foreligger en evaluering af eksisterende EU-instrumenters effektivitet — også i lyset af de nye sikkerhedstrusler, som EU står over for — og af de tilbageværende mangler; mener, at en sådan evaluering er nødvendig for at sikre, at den europæiske sikkerhedspolitik er effektiv, nødvendig, forholdsmæssig, sammenhængende og omfattende; opfordrer Kommissionen til at tilvejebringe en sådan operationel evaluering af eksisterende EU-instrumenter, ressourcer og finansiering på det indre sikkerhedsområde som en prioriteret foranstaltning under køreplanen for dagsordenens gennemførelse; gentager sine opfordringer til Rådet og Kommissionen om at foretage en grundig evaluering af gennemførelsen af de foranstaltninger, der blev truffet på området for indre sikkerhed før Lissabontraktatens ikrafttræden, under anvendelse af den procedure, der er nævnt i artikel 70 i TEUF;

14. påskønner Kommissionens fokus på grænsekontrol som et væsentligt aspekt i forbindelse med forebyggelse af grænseoverskridende kriminalitet og terrorisme; understreger, at EU's grænsesikkerhed bør styrkes ved systematisk kontrol mod eksisterende databaser, såsom SIS; bifalder Kommissionens tilsagn om at forelægge sit reviderede forslag om intelligente grænser i begyndelsen af 2016;

15. støtter Kommissionens opfordring til en mere fælles tilgang, der går på tværs af sektorer og agenturer, og de foreslåede foranstaltninger til forbedring af udvekslingen af oplysninger og god praksis og til øget operationelt samarbejde mellem medlemsstaterne og med EU's agenturer; gentager sin opfordring til øget anvendelse af eksisterende instrumenter og databaser, såsom SIS og ECRIS, og af fælles efterforskningshold; opfordrer Kommissionen til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at fremskynde afslutningen af igangværende samarbejdsordninger mellem agenturer; konstaterer med beklagelse, at dagsordenen ikke fastsætter tilstrækkelige konkrete foranstaltninger med henblik på at styrke den retlige dimension; opfordrer til integration og yderligere udvikling af alle aspekter af det retlige samarbejde i straffesager, herunder ved at styrke rettighederne for mistænkte og tiltalte samt ofre og vidner og ved at forbedre gennemførelsen af eksisterende EU-instrumenter til gensidig anerkendelse;

16. Støtter fuldt ud Kommissionens prioritet om at hjælpe medlemsstaterne til at udvikle gensidig tillid, således at de kan udnytte de eksisterende redskaber til udveksling af oplysninger og fremme det grænseoverskridende operationelle samarbejde mellem kompetente myndigheder; understreger betydningen af et sådant grænseoverskridende operationelt samarbejde, især i grænseregioner;

Torsdag den 9. juli 2015

17. opfordrer Kommissionen til hurtigt at fremlægge et lovgivningsforslag om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) ⁽¹⁾ for at harmonisere indberetningskriterierne og gøre indberetninger vedrørende personer, der er dømt eller mistænkt for terrorisme, obligatoriske;

18. glæder sig over Kommissionens bebudede vurdering af nødvendigheden og den potentielle merværdi af et europæisk strafferegisterindekssystem (EPRI) for at lette grænseoverskridende adgang til oplysninger i de nationale strafferegistre og støtter fuldt ud lanceringen af et pilotprojekt, der er planlagt af en gruppe af medlemsstater for at oprette mekanismer for grænseoverskridende elektroniske søgninger i nationale indeks på grundlag af en ordning, hvor der gives svar på, om der findes oplysninger om søgeemnet; understreger betydningen af grænseoverskridende oplysninger, især i grænseregioner;

19. understreger betydningen af fælles efterforskningshold til at undersøge specifikke sager af grænseoverskridende karakter og opfordrer medlemsstaterne til at anvende dette vellykkede redskab mere regelmæssigt; opfordrer Kommissionen til at udarbejde forslag til en retlig ramme, som vil give mulighed for at etablere semipermanente eller permanente fælles efterforskningshold for at tackle de vedvarende trusler, navnlig i grænseregioner, som f.eks. ulovlig handel med narkotika, menneskehandel og motorcykelbander;

20. beklager, at instrumenter såsom indefrysning og konfiskation af kriminelle aktiver endnu ikke anvendes systematisk i alle relevante grænseoverskridende sager, og opfordrer til en øget indsats fra medlemsstaternes og Kommissionens side på dette område;

21. understreger, at den demokratiske og retslige kontrol med det grænseoverskridende samarbejde mellem nationale efterretningstjenester er mangelfuldt; udtrykker bekymring over at den demokratiske og retslige kontrol hæmmes alvorligt af tredjepartsreglen vedrørende adgang til dokumenter;

22. konstaterer, at grænserne mellem ydre og indre sikkerhed bliver mere uklare, og bifalder derfor Kommissionens tilsagn om at sikre, at de indre og ydre dimensioner af sikkerhedspolitikken samarbejder; opfordrer ligeledes Kommissionen og medlemsstaterne til regelmæssigt at vurdere indvirkningen af dagsordenen på EU's eksterne sikkerhedsstrategi og omvendt, herunder forpligtelserne med hensyn til overholdelse og fremme af frihedsrettighederne og de grundlæggende rettigheder og demokratiske værdier og principper, som er nedfældet i de internationale konventioner og aftaler, som de har ratificeret eller undertegnet; understreger behovet for yderligere at styrke forbindelserne, synergierne og sammenhængen mellem de to, navnlig i forbindelse med de nye, tværgående og sammensatte trusler, som Europa står overfor, samtidig med at EU's værdier og grundlæggende rettigheder respekteres; anmoder Kommissionen om regelmæssigt at rapportere til Parlamentet om alle yderligere tiltag med henblik på at udvikle forbindelsen mellem sikkerhedspolitikens indre og ydre dimension og om dens samarbejde med tredjelande på sikkerhedsområdet med henblik på at sætte Parlamentet i stand til at udøve sine beføjelser til demokratisk kontrol sammen med de nationale parlamenter;

23. fremhæver betydningen og aktualiteten af den igangværende strategiske revision under ledelse af NF/HR, som Det Europæiske Råd pålagde hende at udføre i december 2013, og som bør føre til vedtagelsen af en ny europæisk sikkerhedsstrategi; mener, at en bred strategi, der omfatter udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål, bør afdække og beskrive EU's interesser, prioriteter og mål, eksisterende og nye trusler, udfordringer og muligheder samt EU-instrumenter og midler til at imødegå dem med;

24. opfordrer til meget stærke menneskerettighedsklausuler i samarbejdsaftaler med tredjelande, navnlig i Nordafrika og Golfregionen med hensyn til sikkerhedssamarbejde; opfordrer til, at samarbejde med ikke-demokratiske lande med ringe menneskerettighedsforhold bør tages op til fornyet overvejelse;

25. understreger, at det er af afgørende betydning at håndtere de grundlæggende årsager til væbnet konflikt, ekstremisme og fattigdom i tredjelande, idet disse skaber sikkerhedsmæssige udfordringer for EU; opfordrer indtrængende næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere deres bestræbelser på at støtte inklusive, pluralistiske og velfungerende stater, der har et stærkt og bæredygtigt civilsamfund og kan sikre deres borgere frihed, sikkerhed, retfærdighed;

⁽¹⁾ EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4.

Torsdag den 9. juli 2015

26. opfordrer indtrængende næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at fremlægge et udkast til fælles holdning om Parlamentets beslutning af 27. februar 2014 om anvendelsen af bevæbnede droner ⁽¹⁾;

27. anerkender Kommissionens indtrængende opfordring til at færdiggøre arbejdet i forbindelse med vedtagelsen af EU-direktivet om PNR-oplysninger; bekræfter sit tilsagn om at arbejde hen imod færdiggørelsen af dette ved årets udgang; understreger, at direktivet om PNR-oplysninger bør respektere de grundlæggende rettigheder og databeskyttelsestandarder, herunder relevant retspraksis fra Domstolen, samtidig med at der skabes et effektivt redskab på EU-plan; opfordrer Kommissionen til fortsat at støtte denne proces ved at tilvejebringe alle relevante yderligere elementer vedrørende nødvendigheden og proportionaliteten af et EU-direktiv om PNR-oplysninger; anmoder om, at alle fremtidige forslag, der skaber nye redskaber på sikkerhedsområdet, såsom PNR, systematisk omfatter mekanismer til udveksling af oplysninger og samarbejde mellem medlemsstaterne;

28. er enig med Kommissionen i, at det er af afgørende betydning at støtte foranstaltninger vedrørende uddannelse, forskning og innovation og Det Europæiske Politiakademis (Cepol) vigtige arbejde på dette område; mener, at uddannelses- og udvekslingsprogrammer for retshåndhævelsespersonale er af væsentlig betydning for yderligere at fremme en europæisk retshåndhævelseskultur og god praksis på dette område; mener, at der er behov for flere investeringer i forskning og innovation vedrørende sikkerhed, herunder på forebyggelsesområdet;

29. påpeger, at den hastigt skiftende sikkerhedssituation kræver en fleksibel, justerbar og reaktiv tilgang, udvikling af teknisk kapacitet og regelmæssig revision af de prioriterede foranstaltninger, der er fastlagt i dagsordenen; påpeger i denne forbindelse, at artikel 222 i TEUF kunne anvendes, hvilket kræver, at Det Europæiske Råd regelmæssigt foretager en vurdering af trusler mod Unionen, bl.a. ved at bygge videre på de eksisterende trusselvurderinger, der er udført af medlemsstaterne og Europol, og underretter Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter om sine resultater af og opfølgning på vurderingen;

Terrorisme

30. glæder sig over de foranstaltninger, der er fastlagt i dagsordenen, til bekæmpelse af terrorisme, til tackling af finansiering af terrorisme, for at imødegå truslen mod EU-borgere og personer med bopæl i EU, der rejser til udlandet med henblik på terrorisme («udenlandske krigere») og for at forebygge radikaliserings; bemærker den foreslåede nye struktur i det europæiske center for bekæmpelse af terrorisme, som skal oprettes inden for Europol, og opfordrer Kommissionen til yderligere at præcisere dets nøjagtige rolle, opgaver, beføjelser og tilsyn, navnlig i lyset af behovet for at sikre reel demokratisk og retslig kontrol på passende niveauer, herunder gennem den igangværende revision af Europols mandat; understreger, at øget udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne er af afgørende betydning i kampen mod terrorisme, og at dette bør ske på en mere struktureret måde;

31. fordømmer enhver analyse, som resulterer i sammenblanding af terrorisme, usikkerhed, Islam og migranter;

32. minder på baggrund af de seneste terrorangreb i Bruxelles, Paris, København og Saint-Quentin-Fallavier om det presserende behov for, at EU foretager en mere grundig vurdering af truslen mod EU's sikkerhed og fokuserer på øjeblikkelige prioriterede områder i bekæmpelsen af terrorisme: styrkelse af sikkerheden ved EU's grænser, styrkelse af kapaciteterne til indberetning af internetindhold, bekæmpelse af ulovlig handel med skydevåben og intensivering af informationsdeling og operationelt samarbejde mellem nationale retshåndhævende myndigheder og efterretningstjenester;

33. minder om, at det er af afgørende betydning at spore og afbryde de finansielle strømme, herunder finansielle strømme, der ikke anvender SWIFT, i bekæmpelsen af terrornetværk og organiserede kriminelle grupper; påskønner indsatsen for at sikre en rimelig og afbalanceret deltagelse i programmet til sporing af finansiering af terrorisme (TFTP);

34. understreger, at truslen fra hjemmedyrket terrorisme i EU har nået alarmerende nye niveauer, lige siden islamiske fundamentalister overtog kontrollen med områder i Syrien og Irak og iværksatte en verdensomspændende propagandakampagne for at tilskynde til at arbejde sammen med jihadister og foretage angreb inden for EU's grænser;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0172.

Torsdag den 9. juli 2015

35. understreger, at bekæmpelse af den trussel, som udenlandske krigere og terrorisme udgør i almindelighed, kræver en flerstrengt strategi, der overordnet omfatter håndtering af underliggende faktorer, såsom radikalisering, udvikling af social samhørighed og rummelighed og fremme af reintegration gennem fremme af politisk og religiøs tolerance, analyse og modarbejdelse af tilskyndelse til terror online, hindring af udrejser, hvor formålet er at tilslutte sig terrororganisationer, forebyggelse og inddæmning af rekruttering og engagement i væbnede konflikter, afbrydelse af økonomisk støtte til terrororganisationer og til enkeltpersoner, som ønsker at slutte sig til disse, sikring af solid retsforfølgelse, hvor det er nødvendigt, og tilvejebringelse af hensigtsmæssige værktøjer til de retshåndhævende myndigheder, hvormed de kan udføre deres opgaver under fuld efterlevelse af de grundlæggende rettigheder;

36. opfordrer Kommissionen til sammen med medlemsstaterne at udvikle en reel strategi for så vidt angår europæiske krigere — der på nuværende tidspunkt mangler i dagsordenen om sikkerhed — og især de, der vender tilbage fra konfliktområder, som ønsker at forlade den terrororganisation, som rekrutterede dem, og viser vilje til at blive reintegreret i samfundet; er af den opfattelse, at der bør lægges særlig vægt på situationen for unge europæiske krigere;

37. gentager sin vilje til at sikre ansvarliggørelse for alvorlige overtrædelser af grundlæggende rettigheder under dække af kampen mod terrorisme, især i forbindelse med CIA's transport og ulovlige tilbageholdelse af fanger i europæiske fængsler, ved hjælp af åbne og gennemsigtige undersøgelser; opfordrer til beskyttelse af dem, der afslører sådanne overtrædelser, såsom journalister og informanter;

Radikalisering

38. er enig i, at forebyggelsen af radikalisering bør være en prioritet for EU; beklager manglen på mere konkrete foranstaltninger i dagsordenen til bekæmpelse af radikalisering i Europa og opfordrer Kommissionen til at gøre en hurtig og omfattende indsats for at intensivere foranstaltninger, der tager sigte på at forebygge radikalisering og voldelig ekstremisme, bekæmpe udbredelsen af ekstremistiske ideologier og fremme integration og inklusion; opfordrer Kommissionen til at styrke netværket til bevidstgørelse om radikalisering (RAN), som samler alle relevante aktører, der er involveret i initiativer til bekæmpelse af radikalisering på græsrodsniveau, og til at præcisere mandat, opgaver og anvendelsesområde for det nye foreslåede RAN-ekspertisecenter; anbefaler, at dets struktur også omfatter lokale og nationale beslutningstagere for at sikre den praktiske gennemførelse af anbefalingerne fra eksperter og interessenter; tilskynder til dristigere tiltag for at bekæmpe radikalisering på internettet og anvendelsen af internetwebsteder eller sociale medier til at udbrede radikale ideologier i Europa; bifalder oprettelsen af en enhed i Europol til internetindberetning, der skal bistå medlemsstaterne med at identificere og fjerne voldeligt ekstremistisk indhold på internettet i samarbejde med sektoren, og opfordrer Kommissionen til at afsætte de supplerende ressourcer, der er nødvendige for dens funktion; beklager manglen på konkrete foranstaltninger til at styrke internettets rolle som et bevidstgørelsesinstrument mod radikalisering og især for at formidle modfortællinger online på en proaktiv måde med henblik på at bekæmpe terrorpropaganda;

39. påpeger, at en vellykket sikkerhedspolitik skal behandle ekstremismens underliggende faktorer, såsom radikalisering, intolerance og diskrimination, ved at fremme politisk og religiøs tolerance, udvikle social samhørighed og rummelighed og lette reintegration;

40. mener, at omfattende forskning og konkrete foranstaltninger bør udvikles med økonomisk og operationel støtte fra Kommissionen med henblik på at fremme og dele vores fælles værdier som tolerance, pluralisme, respekt for ytringsfrihed og samvittighedsfrihed og vores grundlæggende rettigheder i almindelighed med alle EU's borgere gennem effektive kommunikationskanaler; mener, at dagsordenen også bør understrege behovet for at bekæmpe fejlagtige opfattelser om religioner, især Islam, der ikke i sig selv bidrager til radikalisering og terrorisme;

41. udtrykker sin bekymring med hensyn til den seneste stigning i tilfælde af hadforbrydelser, herunder online, over for europæiske borgere; opfordrer medlemsstaterne til at beskytte deres borgere mod fremtidige angreb og til at forebygge tilskyndelse til had og enhver form for intolerance på grundlag af oprindelse, tro eller religion, herunder gennem uddannelsesaktiviteter, som er rettet mod unge, og fremme af en inklusiv dialog;

Organiseret kriminalitet

42. er enig i, at menneskehandel er et fænomen, der bør behandles mere effektivt på europæisk plan; afviser imidlertid kraftigt enhver forbindelse mellem ulovlig migration og terrorisme; påpeger, de manglende muligheder for at komme lovligt

Torsdag den 9. juli 2015

til EU for at søge beskyttelse skaber en konstant efterspørgsel efter ulovlige midler, hvilket bringer sårbare migranter med behov for international beskyttelse i fare;

43. understreger, hvor alvorlig den organiserede kriminalitet er på området for menneskehandel; henleder opmærksomheden på den ekstreme vold og brutalitet, som kriminelle påfører denne særligt sårbare gruppe; glæder sig over de eksisterende rammer og er enig i, at der er behov for en strategi for tiden efter 2016, der involverer Europol og Eurojust med deres specifikke viden på dette område;

44. anerkender, at bekæmpelsen af organiseret kriminalitet kræver en stærk europæisk indsats; støtter Kommissionens vilje at håndtere dette problem; opfordrer især Kommissionen til at etablere et stærkt samarbejde i bekæmpelsen af menneskehandel, men også samarbejde med tredjelande for at forhindre smugling af migranter, med henblik på at undgå nye tragedier i Middelhavet;

45. påpeger, at der bør fokuseres mere på udviklingen inden for grænseoverskridende kriminalitet med hensyn til ulovlig våbenhandel, menneskehandel og fremstilling og salg af ulovlige stoffer; konstaterer med tilfredshed, at dagsordenen anerkender narkotikaproblemets dynamiske karakter, navnlig dets forbindelse til organiseret kriminalitet, og den stigende fare for markedsinnovation for så vidt angår produktion og salg af både nye og etablerede lægemidler; understreger behovet for en hurtig vedtagelse af den foreslåede pakke om nye psykoaktive stoffer og opfordrer indtrængende Rådet til at arbejde videre med denne;

46. mener, at en europæisk dagsorden om sikkerhed, bortset fra EU-instrumenter til bekæmpelse af organiseret kriminalitet og terrorisme, bør omfatte mekanismer til beskyttelse af ofre for sådanne alvorlige forbrydelser for at forebygge yderligere viktisering; bemærker, at beskyttelse af ofre bør betragtes som et vigtigt redskab til bekæmpelse af organiseret kriminalitet og terrorisme, idet det sender et klart signal til lovovertrædere om, at samfundet ikke vil give efter for vold og til enhver tid vil beskytte ofre og deres værdighed;

IT-kriminalitet

47. understreger, at terrororganisationer og organiserede kriminelle grupper i stigende grad anvender internettet til at fremme alle former for kriminalitet, og at IT-kriminalitet og IT-relateret kriminalitet udgør en alvorlig trussel for EU's borgere og EU's økonomi; bemærker, at IT-kriminalitet kræver en ny tilgang til retshåndhævelse og retligt samarbejde i den digitale tidsalder; påpeger, at ny teknologisk udvikling øger virkningen af IT-kriminalitet i omfang og hastighed, og opfordrer derfor Kommissionen til at foretage en grundig analyse af de retshåndhævende og retlige myndigheders beføjelser og deres retlige og tekniske kapacitet online og offline for at give dem mulighed for at bekæmpe IT-kriminalitet effektivt, og understreger samtidig, at alle håndhævelsesforanstaltninger nøje skal overholde de grundlæggende rettigheder, være nødvendige og forholdsmæssige og overholde EU-lovgivningen og den nationale lovgivning; opfordrer navnlig Kommissionen til at sikre, at retten til at anvende kryptering forbliver intakt i hele Den Europæiske Union, og at ingen foranstaltninger, der skader enkeltpersoners ret til at anvende kryptering, gennemføres af medlemsstaterne, selv om aflytning af kommunikation i forbindelse med politietforskning eller retlig procedure altid er mulig med passende tilladelse fra domstolen; anmoder Kommissionen om at give Europolis enhed til internetindberetning de ekstra ressourcer, der er nødvendige for dens funktion, i stedet for interne omrokninger af stillinger, herunder i personalet hos Det Europæiske Center til Bekæmpelse af IT-Kriminalitet (EC 3), som må ikke må være underbemandet;

48. understreger den afgørende betydning af forskning og innovation med henblik på at holde EU informeret om skiftende sikkerhedsbehov; fremhæver betydningen af en konkurrencedygtig sikkerhedsindustri i EU for at bidrage til EU's autonomi i sikkerhedsanliggender; gentager sin opfordring til en forbedret autonomi for så vidt angår EU's IT-sikkerhed og behovet for at overveje EU-fremstillet sikkerhedsudstyr og -tjenester til kritisk infrastruktur og offentlige tjenester;

49. opfordrer Kommissionen til at iværksætte en tilsvarende bevidstgørelses- og beredskabskampagne om risici i forbindelse med alvorlig IT-kriminalitet for at forbedre modstandsdygtigheden over for IT-angreb;

50. påskønner det arbejde, EC3 gør for at bekæmpe alvorlig grænseoverskridende IT-kriminalitet og IT-relateret kriminalitet; understreger EC3's centrale opgave med at støtte medlemsstaterne, navnlig i bekæmpelsen af seksuel udnyttelse af børn; gentager Kommissionens tilsagn om at forsyne EC3 med de nødvendige eksperter og det nødvendige budget til udvikling af områder af det europæiske samarbejde, som der ikke er taget fat på siden dets oprettelse i 2013;

Torsdag den 9. juli 2015

51. opfordrer Kommissionen til at gennemføre en fuldstændig vurdering af eksisterende foranstaltninger til bekæmpelse af seksuel udnyttelse af børn over internettet, til at vurdere, om der er behov for yderligere lovgivningsmæssige redskaber, og til at undersøge, om Europol har tilstrækkelig ekspertise, tilstrækkelige midler og tilstrækkeligt personale til at kunne håndtere denne forfærdelige form for kriminalitet;

Finansiering

52. beklager, at Kommissionens budgetforslag for 2016 kun indsætter en stigning i Europols budget med ca. 1,5 mio. EUR, hvilket ikke giver de nødvendige ressourcer, som planlagt i dagsordenen, til at oprette et europæisk center for bekæmpelse af terrorisme og en europæisk enhed for internetindberetning;

53. glæder sig over Kommissionens første næstformands, Frans Timmermans', udtalelse i Europa-Parlamentet om, at Kommissionen vil tilpasse de disponible finansielle midler til dagsordenens prioriteringer; understreger på ny i denne forbindelse vigtigheden af at sikre, at de relevante EU-agenturer er udstyret med tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til at varetage deres nuværende og fremtidige opgaver, der følger af dagsordenen; agter nøje at undersøge gennemførelsen af og vurdere de fremtidige behov for Fonden for Intern Sikkerheds på EU- og nationalt plan;

o

o o

54. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Torsdag den 9. juli 2015

P8_TA(2015)0270

Situationen i Yemen**Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om situationen i Yemen (2015/2760(RSP))**

(2017/C 265/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Yemen,
 - der henviser til erklæringen af 26. marts 2015 fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Federica Mogherini, om situationen i Yemen,
 - der henviser til den fælles erklæring af 1. april 2015 fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant Federica Mogherini og kommissæren for humanitær bistand og krisestyring, Christos Stylianides om virkningerne af kampene i Yemen,
 - der henviser til den fælles erklæring af 11. maj 2015 fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant Federica Mogherini og kommissæren for humanitær bistand og krisestyring, Christos Stylianides om den foreslåede våbenstilstand i Yemen,
 - der henviser til den fælles erklæring om krisen i Yemen, der blev afgivet den 3. juli 2015 af næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant Federica Mogherini og kommissæren for humanitær bistand og krisestyring, Christos Stylianides,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 20. april 2015 om Yemen,
 - der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 2014 (2011), 2051 (2012), 2140 (2014), 2201 (2015) og 2216 (2015),
 - der henviser til erklæring af 24. maj 2015 afgivet af de to formænd på det 24. møde i Det Fælles Råd for EU og Golfstaternes Samarbejdsråd (EU-GCC) på ministerplan,
 - der henviser til FN's Sikkerhedsråds erklæring af 25. juni 2015 om situationen i Yemen,
 - der henviser til aftalen af 21. september 2014 om fred og nationalt partnerskab, resultaterne af den nationale dialogkonference af 25. januar 2014 og initiativet fra Samarbejdsrådet for Golfstaterne af 21. november 2011,
 - der henviser til FN's charter,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at den aktuelle krise i Yemen er en følge af, at successive regeringer ikke har formået at imødekomme det yemenitiske folks legitime forhåbninger om demokrati, økonomisk og social udvikling, stabilitet og sikkerhed; der henviser til, at denne fiasko har skabt betingelserne for et udbrud af voldelige konflikter ved at undlade at etablere en inkluderende regering og en retfærdig magtdeling og systematisk ignorere landets mange spændinger mellem stammefolk, udbredt usikkerhed og økonomisk lammelse;
- B. der henviser til, at den nuværende konflikt i Yemen har bredt sig til 20 ud af 22 guvernater; der henviser til, at der ifølge de seneste konsoliderede tal fra Verdenssundhedsorganisationen (WHO) blev dræbt mindst 1 439 mennesker mellem den 19. marts og den 5. maj 2015 og andre 5 951 blev såret, heraf mange civile; der henviser til, at omkring 3 000 mennesker er blevet dræbt og mere end 10 000 såret siden fjendtlighedernes udbrud;
- C. der henviser til, at Yemen er et af de fattigste lande i Mellemøsten med høj arbejdsløshed og analfabetisme samt mangel på basale tjenester; der henviser til, at 20 millioner mennesker nu har behov for humanitær bistand, herunder ca. 9,4 millioner yemenitiske børn, over 250 000 flygtninge og 335 000 internt fordrevne;
- D. der henviser til, at den seneste udvikling indebærer alvorlige risici for stabiliteten i regionen, navnlig Afrikas Horn, Det Røde Hav og hele Mellemøsten;

Torsdag den 9. juli 2015

- E. der henviser til, at en koalition under ledelse af Saudi-Arabien og med deltagelse af Bahrain, Egypten, Jordan, Kuwait, Marokko, Qatar, Sudan og De Forenede Arabiske Emirater, den 26. marts 2015 iværksatte en militæroperation i Yemen mod houthi-oprørere efter anmodning fra Yemens præsident Abd-Rabbu Mansour Hadi; der henviser til, at den saudisk ledede koalition efter sigende anvender internationalt forbudte klyngebomber i Yemen, og at dette er i øjeblikket ved at blive undersøgt af FN's højkommisær for menneskerettigheder;
- F. der henviser til, at tabet af mange civile menneskeliv i Yemen er forårsaget af de væbnede houthi-grupper og tilknyttede styrker, bl.a. ved anvendelse af luftværnsammunition, der detonerer, efter at den er landet i befolkede områder, og derved dræber og lemlæster civile;
- G. der henviser til, at luftangreb fra den saudiarabisk-ledede militære koalition i Yemen flere gange har dræbt civile og dermed overtrådt den humanitære folkeret, som kræver, at der træffes alle mulige foranstaltninger til at forebygge eller begrænse civile ofre til et minimum;
- H. der henviser til, at Saudi-Arabien i tillæg til luftangreb har indført en flådeblokade af Yemen, som har haft dramatiske konsekvenser for civilbefolkningen, og at 22 millioner mennesker — næsten 80 % af befolkningen — har presserende behov for mad, vand og lægemidler;
- I. der henviser til, at FN's generalsekretær, Ban Ki-moon, den 15. juni 2015 i lyset af FN's fredsforhandlinger opfordrede til en fornyet humanitær pause på mindst to uger under ramadanen, for at gøre det muligt at få livsvigtig bistand ud til alle yemenitter i nød; der henviser til, at Yemens krigsførende parter den 19. juni 2015 ikke nåede til enighed om en aftale om våbenhvile under de diplomatiske forhandlinger formidlet af FN's særlige udsending Ismail Ould Cheikh Ahmed;
- J. der henviser til, at ca. 1 200 indsatte, herunder al-Qaeda-mistænkte, den 30. juni 2015 undveg fra centralfængslet i Taiz; der henviser til, at ca. 300 fanger allerede i april 2015 undveg fra et andet fængsel i Hadramout-provinsen; der henviser til, at Yemen er udsat for terrorangreb, såsom angrebene i Sanaa den 17. juni 2015, herunder på tre moskeer, der resulterede i en række døde og sårede;
- K. der henviser til, at FN den 1. juli 2015 erklærede Yemen i en nødsituation på niveau tre, der er den højeste på skalaen; der henviser til, at FN i henhold til beredskabsplanen vil forsøge at nå de 11,7 millioner mennesker, der har størst behov; der henviser til, at sundhedssystemet siges at stå over for et »umiddelbart forestående sammenbrud« med lukning af mindst 160 sundhedsfaciliteter på grund af usikkerhed og mangel på brændstof og forsyninger;
- L. der henviser til, at 15,9 millioner mennesker i Yemen har behov for humanitær bistand; der henviser til, at de mest udsatte børn ikke har adgang til den sundhedspleje eller den ernæring, de har behov for, på grund af den udbredte mangel på sikkerhed;
- M. der henviser til, at 9,9 mio. børn er blevet hårdt ramt af konflikten med 279 børn, som er blevet dræbt, og 402, der er blevet såret, siden marts 2015; der henviser til, at mindst 1,8 millioner børn ikke længere har adgang til uddannelse på grund af konfliktrelaterede skolelukninger, der har stillet dem over for øget risiko for rekruttering eller benyttelse af bevæbnede grupper samt andre former for misbrug; der henviser til, at børn ifølge UNICEF udgør op til en tredjedel af alle krigere i Yemen, og alene mellem den 26. marts og 24. april 2015 er der blevet rekrutteret mindst 140 børn; der henviser til, at det i 2014 blev bekræftet, at 156 børn var blevet rekrutteret og benyttet i væbnede grupper; der henviser til, at dette tal allerede er fordoblet i 2015;
- N. der henviser til, at UNICEF anslår, at mere end en halv million børn under fem år er i risiko for at udvikle alvorlig akut underernæring, mens 1,2 millioner børn under fem år er i risiko for moderat akut underernæring — næsten en fordobling siden begyndelsen af krisen;
- O. der henviser til, at sundhedssystemet er på randen af sammenbrud med afbrydelse af vaccinationsydelser, hvilket bringer anslåede 2,6 millioner børn under 15 år i risiko for at få mæslinger og 2,5 millioner børn i risiko for diarré, der er en potentielt dødelig sygdom, som spreder sig hurtigt i tider med konflikter og befolkningsfordrivelse; der henviser til, at denguefeber er stigende, kroniske sygdomme mangler behandling og livsvigtige medicinske forsyninger og personale forhindres i at nå målgrupperne;

Torsdag den 9. juli 2015

- P. der henviser til, at landet med hastige skridt er ved at løbe tør for brændstof, og at dette allerede lægger alvorlige begrænsninger på leveringen af bistand og snart vil føre til livstruende vandmangel, idet det tørkeramte Yemen er fuldstændig afhængigt af brændstofdrevne dykpumper til sin vandforsyning;
- Q. der henviser til, at Yemen også er direkte berørt af den humanitære krise på Afrikas Horn, idet mere end 250 000 flygtninge, overvejende fra Somalia, er strandet i landet og lever under usikre vilkår; der henviser til, at Yemen herudover ifølge regeringens skøn huser omkring en million indvandrere fra Etiopien;
- R. der henviser til, at humanitære organisationer på grund af den forværrede sikkerhedssituation har flyttet størstedelen af de internationale ansatte uden for landet; der henviser til, at kun få organisationer stadig kan arbejde i Yemen, og at deres virksomhed er alvorligt indskrænket;
- S. der henviser til, at al-Qaeda på Den Arabiske Halvø (AQAP) har været i stand til at drage fordel af forværringen af den politiske og sikkerhedsmæssige situation i Yemen og udvidet sin tilstedeværelse og øget antallet og omfanget af sine terrorangreb;
- T. der henviser til, at den såkaldte Islamiske Stat (IS)/Da'esh har etableret sin tilstedeværelse i Yemen og gennemført terrorangreb mod shia-muslimske moskéer med hundredvis af dræbte til følge; der henviser til, at det forventes at både al-Qaeda på Den Arabiske Halvø og IS/Da'esh vil udnytte Yemens sikkerhedsmæssige tomrum til at øge deres kapacitet og planlægge angreb mod de yemenitiske sikkerhedsstyrker, houthierne og enhver vestlig tilstedeværelse;
- U. der henviser til, at optrapningen af den væbnede konflikt truer Yemens kulturarv; der henviser til, at Verdenskulturarvskomiteén den 2. juli 2015 har sat to steder i Yemen på listen over truet kulturarv: den gamle by i Sanaa og den gamle muromkransede by Shibam;
- V. der henviser til, at EU har indført våbenembargo og yderligere målrettede sanktioner over for en houthi-leder og ekspræsident Salehs søn; der henviser til, at to andre medlemmer af houthi-bevægelsen og ekspræsident Saleh har været omfattet af lignende restriktioner siden december 2014;
- W. der henviser til, at Kommissionens Generaldirektorat for Humanitær Bistand og Civilbeskyttelse (ECHO) i 2015 har afsat 25 millioner EUR til at bistå lokalsamfundene i hele landet, der er ramt af akut fejlernæring, konflikter og tvangsfordrivelse; der henviser til, at den samlede EU-finansiering, fra medlemsstaterne og Kommissionen i fællesskab, til humanitær bistand i Yemen i 2014 beløb sig til 100,8 mio. EUR, heraf 33 mio. EUR fra ECHO;
- X. der henviser til, at der i FN's reviderede humanitære appel blev anmodet om 1,6 mia. dollars, men at der hidtil kun er blevet modtaget omkring 10 % af det tal;
1. er dybt bekymret over den hastigt forværrede politiske, sikkerhedsmæssige og humanitære situation i Yemen; opfordrer indtrængende alle stridende parter til straks at stoppe brugen af vold; giver udtryk for sin dybe medfølelse med ofrenes familier; understreger, at EU har bekræftet sit tilsagn om fortsat at støtte Yemen og det yemenitiske folk;
2. bekræfter på ny sin stærke støtte til Yemens enhed, suverænitæt, uafhængighed og territoriale integritet og står det yemenitiske folk bi;
3. fordømmer de destabiliserende ensidige tiltag, som houthierne og de militære enheder, der er loyale over for tidligere præsident Saleh, har taget, og fordømmer ligeledes den saudiarabisk-ledede koalitions luftangreb og den flådeblokade, som den har pålagt Yemen, som har ført til tusindvis af tab af menneskeliv og yderligere destabilisering af Yemen, hvilket har skabt bedre vilkår for udbredelsen af terrorgrupper og ekstremistiske organisationer som IS/Da'esh og al-Qaeda på Den Arabiske Halvø og har forværret en allerede kritisk humanitær situation;
4. opfordrer indtrængende alle parter i Yemen, navnlig houthierne, til at arbejde på at løse deres uoverensstemmelser ved hjælp af dialog og samråd; opfordrer alle regionale aktører til at samarbejde konstruktivt med parterne i Yemen med henblik på at muliggøre en nedtrapning af krisen og undgå yderligere regional ustabilitet; opfordrer alle parter til at afholde sig fra at bruge kulturarvsmindesmærker og -bygninger som mål for granat- eller luftangreb eller anvende dem til militære formål;

Torsdag den 9. juli 2015

5. bifalder, at EU har gentaget sit faste tilsagn om at imødegå truslen fra ekstremistiske grupper og terrorgrupper, såsom al-Qaeda på Den Arabiske Halvø (AQAP), og forhindre dem i at udnytte den nuværende situation yderligere;
6. fordømmer al vold og alle forsøg på eller trusler om anvendelse af vold for at afskrække personer, der deltager i samråd, hvor FN fungerer som mægler; understreger, at den inklusive politiske dialog under FN's auspicer skal være en proces, der ledes af yemenitter, med det formål for øje at formidle en konsensusbaseret løsning på Yemens krise i overensstemmelse med GCC-initiativet og den dertil hørende gennemførelsesmekanisme, resultatet af den omfattende nationale dialogkonference, aftalen om fred og nationalt partnerskab og de relevante resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd;
7. fordømmer på det kraftigste terrorangrebene udført af ISIS/Da'esh mod shia-muslimske moskéer i Sanaa og Saada, der dræbte og sårede hundredvis af mennesker, sammen med udbredelsen af den ekstreme sekterske ideologi, der understøtter disse kriminelle handlinger;
8. er alarmeret over al-Qaeda på Den Arabiske Halvø (AQAP) evne til at drage fordel af den forværrede politiske og sikkerhedsmæssige situation i Yemen; opfordrer alle parter i konflikten til at udvise stort engagement og vilje til at kæmpe mod ekstremistiske grupper og terrorgrupper som ISIS/Da'esh og al-Qaeda på Den Arabiske Halvø (AQAP) som et spørgsmål af højeste prioritet;
9. fordømmer rekruttering og benyttelsen af børn af parterne i konflikten;
10. udtrykker sin fulde støtte til bestræbelserne fra FN og FN's generalsekretærs særlige udsending til Yemen, Ismail Ould Cheikh Ahmed, på at mægle under fredsforhandlinger mellem parterne; støtter Omans bestræbelser på at opnå en våbenhvile mellem houthierne og de styrker, der er loyale over for Yemens regering, som et første skridt hen imod en politisk forhandlingsløsning;
11. understreger, at der kun kan være politisk, inkluderende forhandlingsløsning på konflikten; opfordrer derfor indtrængende alle yemenitiske partier til at arbejde på at løse deres interne uoverensstemmelser ved hjælp af dialog, kompromis og magtdeling, hvilket bør føre til dannelse af en national samlingsregering for at genoprette freden, undgå et økonomisk og finansielt sammenbrud og håndtere den humanitære katastrofe;
12. opfordrer til, at der holdes en humanitær pause, således at livsvigtig bistand omgående kan nå frem til den yemenitiske befolkning; opfordrer alle parter til at lette mulighederne for, at der omgående kan ydes humanitær bistand til alle dele af Yemen, og for, at humanitære aktører hurtigt, sikkert og uhindret kan nå ud til personer, der har behov for humanitær bistand, herunder lægehjælp i overensstemmelse med principperne om upartiskhed, neutralitet og uafhængighed; minder desuden om, at det derfor er afgørende, at den kommercielle skibsfarts adgang til Yemen lettes yderligere;
13. opfordrer alle parter til at respektere den internationale folkeret og den internationale menneskerettighedslovgivning for at sikre beskyttelse af civilbefolkningen og til at afstå fra direkte at bruge civil infrastruktur som mål, navnlig hospitalsfaciliteter og vandforsyningssystemer samt afstå fra at bruge civile bygninger til militære formål og til omgående at samarbejde med FN og humanitære hjælpeorganisationer om at levere bistand til personer i nød;
14. understreger behovet for en koordineret humanitær indsats under ledelse af FN og opfordrer indtrængende alle lande til at bidrage til at imødekomme de humanitære behov; opfordrer det internationale samfund til at bidrage til FN's reviderede humanitære appel;
15. opfordrer til en uafhængig international efterforskning af alle påståede krænkelser af den internationale menneskerettighedslovgivning og den humanitære folkeret;
16. noterer sig de fremskridt, som forfatningskomiteen har gjort, og opfordrer alle komitéens medlemmer til at udarbejde en inklusiv og gennemsigtig forfatning, der lever op til det yemenitiske folks legitime forhåbninger og afspejler resultaterne af den nationale dialogkonference, og til at afholde en folkeafstemning om forfatningsudkastet og rettidige parlamentsvalg for at undgå en yderligere forværring af den humanitære og sikkerhedsmæssige situation i Yemen;
17. minder om, at religionsfrihed er en grundlæggende ret og fordømmer kraftigt alle former for vold eller diskrimination på grundlag af religion og tro i Yemen; gentager sin støtte til alle initiativer, der har til formål at fremme dialogen og den gensidige respekt mellem religiøse og andre samfund; opfordrer alle religiøse myndigheder til at fremme tolerance og til at tage initiativer mod had, sektarisme og vold og ekstremistisk radikaliserings;

Torsdag den 9. juli 2015

18. opfordrer næstformanden/den højtstående repræsentant til sammen med medlemsstaterne snarest muligt at samle støtte inden for FN til en stor international plan for at sikre Yemens vandforsyning, da et sådant skridt kan være afgørende for at bringe en potentiel fredsproces til en vellykket afslutning og give befolkningen fremtidsudsigter til at kunne forbedre landbruget, brødføde sig selv og genopbygge landet;

19. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, generalsekretæren for Golfens Samarbejdsråd, generalsekretæren for Den Arabiske Liga og Yemens regering.

Torsdag den 9. juli 2015

P8_TA(2015)0271

De sikkerhedsmæssige udfordringer i Mellemøsten og Nordafrika og udsigterne til politisk stabilitet

Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om de sikkerhedsmæssige udfordringer i Mellemøsten og Nordafrika og udsigterne til politisk stabilitet (2014/2229(INI))

(2017/C 265/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 8 og 21 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Irak på den anden side og til sin holdning af 17. januar 2013 om denne aftale ⁽¹⁾,
- der henviser til den europæiske sikkerhedsstrategi af 12. december 2003 og Rådets erklæring af 11. december 2008 om kapacitetsopbygning,
- der henviser til den fælles meddelelse af 8. marts 2011 fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen om »Et partnerskab for demokrati og fælles velstand med det sydlige Middelhavsområde« (COM(2011)0200),
- der henviser til Deauvillepartnerskabet, som blev lanceret af G8-landenes stats- og regeringschefer på deres møde i Deauville den 21. maj 2011,
- der henviser til den fælles meddelelse af 25. maj 2011 fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen om »en ny tilgang til nabolande i forandring« (COM(2011)0303),
- der henviser til den fælles meddelelse af 6. februar 2015 fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen om elementer til en regional EU-strategi for Syrien og Irak samt over for truslen fra Da'esh (JOIN(2015)0002),
- der henviser til den erklæring, der blev vedtaget på det tredje møde mellem udenrigsministre fra Den Europæiske Union og Den Arabiske Liga (LAS) i Athen den 11. juni 2014, samt det aftalememorandum, der blev underskrevet i Bruxelles den 19. januar 2015 mellem EU-Udenrigstjenesten og generalsekretariatet for Den Arabiske Liga,
- der henviser til Rådets konklusioner om Irak og Syrien af 30. august 2014,
- der henviser til konklusionerne fra den internationale konference om fred og sikkerhed i Irak, der afholdtes i Paris den 15. september 2014,
- der henviser til Udenrigsrådets konklusioner af 17. november 2014 om fredsprocessen i Mellemøsten,
- der henviser til Udenrigsrådets konklusioner af 15. december 2014 om en regional EU-strategi for Syrien og Irak,
- der henviser til Udenrigsrådets konklusioner af 9. februar 2015 om terrorbekæmpelse,
- der henviser til sin beslutning af 24. marts 2011 om EU's forbindelser med Golfstaternes Samarbejdsråd ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0023.

⁽²⁾ EUT C 247 E af 17.8.2012, s. 1.

Torsdag den 9. juli 2015

- der henviser til sin beslutning af 10. marts 2011 om EU's strategi over for Iran ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. december 2011 om revisionen af den europæiske naboskabspolitik ⁽²⁾;
- der henviser til sin beslutning af 10. maj 2012 om handel som middel til forandring: EU's handels- og investeringsstrategi for det sydlige Middelhavsområde efter de arabiske forårsrevolutioner ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. marts 2014 om Saudi-Arabien, dets forbindelser med EU og dets rolle i Mellemøsten og Nordafrika ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 18. september 2014 om situationen i Irak og Syrien og ISIS' offensiv, herunder forfølgelsen af mindretal ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2015 om situationen i Libyen ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. februar 2015 om den humanitære krise i Irak og Syrien, særlig i forbindelse med IS ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. marts 2015 om forbindelserne mellem EU og Den Arabiske Liga med henblik på samarbejde om bekæmpelse af terrorisme ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. marts 2015 om ISIS/Daeshs nylige angreb og bortførelser i Mellemøsten, som især er gået ud over assyrere ⁽⁹⁾,
- der henviser til konklusionerne fra mødet den 23. marts 2015 mellem libyske kommunalrepræsentanter, arrangeret af De Forenede Nationers støttemission i Libyen og med Den Europæiske Union som vært,
- der henviser til mødet mellem EU's og de sydlige Middelhavslændes udenrigsministre den 13. april 2015 i Barcelona, arrangeret af Spanien, det lettiske formandskab og EU med henblik på at drøfte den europæiske naboskabspolitik's fremtid,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 2139 (2014), 2165 (2014) og 2191 (2014), der bemyndiger FN og dets partnere til at krydse landegrænser og konfliktlinjer for at yde humanitær hjælp i Syrien uden statslig tilladelse,
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A8-0193/2015),
- A. der henviser til, at konflikterne i Syrien, Irak, Yemen og Libyen og de voksende spændinger i Mellemøsten og Nordafrika (MENA) i høj grad medvirker til at destabilisere regionen; der henviser til, at fronterne i kampen mod terrorisme i henholdsvis Sahel og Mellemøsten løber sammen tæt på det følsomme område omkring Afrikas Horn; der påpeger, at denne situation har katastrofale konsekvenser for sikkerheden i hele regionen, fordi den medfører varige skader for den politiske og økonomiske udvikling, de kritiske infrastrukturer og den demografiske sammenhængskraft i regionen; der påpeger, at denne udvikling endvidere indebærer alvorlige risici for EU's sikkerhed, borgere og interesser; der henviser til det høje antal af civile ofre og af terrorhandlinger begået mod civilpersoner; der henviser til, at der begås alvorlige

⁽¹⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 163.

⁽²⁾ EUT C 168 E af 14.6.2013, s. 26.

⁽³⁾ EUT C 261 E af 10.9.2013, s. 21.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0207.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0027.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0010.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0040.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0077.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0071.

Torsdag den 9. juli 2015

krænkelser af menneskerettigheder og den humanitære ret, navnlig rettet mod etniske og religiøse mindretal; der henviser til, at den alvorlige humanitære krise, der er udløst af disse konflikter, har tvunget store befolkningsgrupper på flugt og skabt store problemer for både flygtningene og deres værtsamfund; der påpeger de vedvarende problemer med at definere en sammenhængende strategi for konfliktløsning og fastlægge et legitimt og troværdigt grundlag for en inklusiv dialog med de berørte parter;

- B. der påpeger nødvendigheden af at genoverveje EU's indsats i MENA-regionen i lyset af de konsekvenser, som de arabiske opstande har for de pågældende lande, den nye og komplekse situation, der herved er opstået, samt det tvingende behov for at bekæmpe ISIS og andre terrororganisationer; der påpeger nødvendigheden af at lægge øget pres på autoritære regimer for at få dem til at indføre inklusive politikker; der understreger, at målsætningen om at skabe stabilitet i regionen ikke kun er et sikkerhedsspørgsmål, men også har økonomiske, politiske og sociale konsekvenser, der kræver, at Unionen og dens medlemsstater udvikler strategiske, globale og flerstrengede politikker og samarbejder fuldt ud med parterne i regionen på mellemlang og lang sigt;
- C. der henviser til, at terrororganisationen ISIL/Da'esh har iværksat systematiske kampagner for etnisk udrensning i Nordirak og Syrien og har begået krigsforbrydelser, herunder summariske massedrab og bortførelser, mod etniske og religiøse mindretal; der henviser til, at FN allerede har rapporteret om målrettede drab, tvangskonvertering, bortførelser, salg af kvinder, slavebinding af kvinder og børn, rekruttering af børn til selvmordsbombeangreb, samt seksuelt og fysisk misbrug og tortur; der henviser til, at ISIL/Da'esh har rettet deres angreb mod kristne, yezidier, turkmenere, shabaker, kakaier, sabære og shiitter samt mange arabere og sunnimuslimer;
- D. der henviser til, at Nordafrika og Mellemøsten befinder sig i en tilstand af voldsom geopolitisk uro, som sandsynligvis vil medføre gennemgribende og uoverskuelige ændringer af balanceforholdene i regionen; der påpeger, at der er eskalerende kriser og konflikter med en politisk, etnisk og religiøs dimension, et stigende antal paramilitære grupper samt svækkede eller kollapsede stater eller regimer visse steder i regionen; der påpeger, at der som følge heraf begås mange krænkelser af menneskerettighederne; der henviser til, at MENA-landene og det internationale samfund har en fælles sikkerhedsmæssig interesse i at bekæmpe terrorisme og støtte ægte, inklusive demokratiske reformer i regionen;
- E. der henviser til, at konflikterne i Syrien og Irak ligesom konflikten i Yemen og Libyen er i færd med at forværre de regionale og internationale spændinger; der henviser til, at religiøse og etniske interesser anvendes som et redskab til at fremme politiske, herunder magtpolitiske, interesser; der påpeger, at dette skaber en risiko for konfrontationer mellem sunni- og shiamuslimer, der rækker ud over de umiddelbare geografiske grænser;
- F. der påpeger, at Tunesien, som er det mest bemærkelsesværdige eksempel på demokratisering efter det arabiske oprør, den 18. marts 2015 blev ramt af et terrorangreb, som ISIL/Da'esh har taget ansvaret for, og at der fortsat er behov for stærk støtte til regionens lande, navnlig Tunesien;
- G. der henviser til, at fremme af kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene i overensstemmelse med EU's retningslinjer fra 2008 om vold mod kvinder og piger bør være grundlæggende elementer i dialogen om politiske og menneskerettighedsrelaterede spørgsmål mellem EU og landene i MENA-regionen (Mellemøsten og Nordafrika); der henviser til, at inddragelse og myndiggørelse af kvinder i den offentlige, politiske, økonomiske og kulturelle sfære i MENA-landene er en afgørende faktor i skabelsen af stabilitet, fred og økonomisk velstand på lang sigt; der henviser til, at myndiggørelse af kvinder og piger gennem uddannelse er afgørende for at fremme deres rolle inden for alle disse sfærer; der henviser til, at civilsamfundsorganisationer, der beskæftiger sig med kvinders rettigheder og ligestilling, kan spille en vigtig rolle for myndiggørelsen af kvinder i MENA-landene;
- H. der henviser til, at medlemsstaterne har meget uensartet indflydelse i regionen; der påpeger, at det er nødvendigt at øge EU's indflydelse; der henviser til, at den langsigtede politiske og økonomiske stabilitet i MENA-regionen er af grundlæggende strategisk betydning for EU; der understreger, at EU derfor har en vigtig opgave i at fremme konfliktløsning og demokratisk regeringsførelse i MENA-regionen;
- I. der henviser til, at EU's støtte til MENA-landene tidligere har været for fragmenteret og for længe om at tilpasse sig de politiske og økonomiske behov i de pågældende lande, hvilket dermed har undergravet EU's mulighed for at spille en vigtig rolle i regionen;
- J. der henviser til, at EU's støtte til MENA-landene, navnlig under den europæiske naboskabspolitik (ENP), tidligere alt for ofte er blevet ydet ud fra den samme udifferentierede strategiske tilgang, som ikke i tilstrækkelig grad har skelnet mellem

Torsdag den 9. juli 2015

de specifikke forhold i de pågældende lande, ligesom man ikke har formået at identificere civilsamfundspartnere med behov for støtte, herunder til kapacitetsopbygning; der henviser til, at de forsøg på demokratisering, som er gjort i kølvandet på oprørene under »det arabiske forår«, skal støttes aktivt på grundlag af en struktureret, langsigtet tilgang;

- K. der henviser til, at omvæltningerne i MENA-regionen indvirker på EU's mulighed for at fremme sine politiske og demokratiske værdier; der henviser til, at disse omvæltninger berører EU's udvikling af økonomiske forbindelser med de pågældende lande og kan bringe EU's energisikkerhed i fare;
- L. der henviser til, at EU har været tvunget til at træffe nødforanstaltninger som reaktion på en række på hinanden følgende kriser, som det ikke evnede at forudse i MENA-regionen på trods af visse signaler, og ikke har været i stand til at analysere de vigtigste elementer heri eller håndtere kompleksiteten af den situation samt de forventninger og muligheder, der er, er opstået som følge af de arabiske opstande i 2011; der henviser til, at EU har forsømt at reagere på behovet for en langsigtet strategi for at understøtte og lette en ægte overgang til demokrati, økonomisk udvikling og politisk stabilitet; der henviser til, at Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) på grundlag af det mandat, hun fik af Det Europæiske Råd i december 2013, har indledt en større strategisk refleksionsproces; der henviser til, at Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten har iværksat en bred høringsproces om en revision af ENP; der henviser til, at den måde, EU-Udenrigstjenesten er struktureret på, giver mulighed for landebaserede politiske og strategiske analyser, som bør være en nøgelfaktor i planlægningen af bistand til landene i regionen, herunder inden for rammerne af ENP;
- M. der henviser til, at EU for at få positiv indflydelse på MENA-landene skal kunne gøre mere end blot at stille økonomisk samarbejde i udsigt, idet det navnlig skal kunne tilbyde et omfattende politisk og strategisk partnerskab;
- N. der henviser til de angreb, som blev begået mellem den 26. og den 30. juni 2015 i Tunesien, Kuwait og Yemen, som Da'esh/ISIL har taget ansvaret for, og som kostede 92 mennesker livet, mens flere hundrede andre blev såret; der henviser til, at disse angreb endnu en gang understreger nødvendigheden af en effektiv indsats over for de sikkerhedsmæssige problemer og manglen på politisk stabilitet i regionen;

Håndtering af trusler og sikkerhedssituationen

1. opfordrer EU og dets medlemsstater til at tage fat på de grundlæggende årsager til den hastigt forværrede situation i hele MENA-regionen via en helhedsorienteret og ambitiøs tilgang; støtter den internationale kampagne mod ISIL/Da'esh og glæder sig over, at koalitionen partnere har forpligtet sig til at samarbejde under en fælles strategi; påskønner især den indsats, der gøres af de EU-medlemsstater, som deltager i den internationale koalition mod ISIS, det være sig i form af militære angreb eller gennem logistiske, finansielle og humanitære bidrag; opfordrer imidlertid til øget mobilisering på alle områder og understreger behovet for at koordinere aktionerne bedre; bemærker, at disse foranstaltninger med fordel kan koordineres i EU-regi, om nødvendigt som en operation under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP), og opfordrer med dette for øje EU til at udvikle tilstrækkelig operationel kapacitet og etablere et egentligt fælles europæisk forsvar; understreger imidlertid, at der skal findes en skræddersyet strategi, som tager højde for politiske og tværregionale forskelle, for bekæmpelsen af ISIL/Da'esh, al-Nusra-Fronten og andre terrorgrupper; opfordrer EU til at påtage sig rollen som hovedformidler af en regional dialog mellem alle regionale aktører, især Den Arabiske Liga, Saudi-Arabien, Egypten, Tyrkiet og Iran; minder om betydningen af at adressere lokalbefolkningernes legitime krav, som bl.a. kom til udtryk under de arabiske opstande i 2011, med henblik på at opnå langsigtet stabilitet i regionen; bemærker den nylige meddelelse fra Den Arabiske Liga om dannelsen af en permanent udrykningsenhed, som navnlig skal sættes ind i kampen mod ISIS og andre nye terrorgrupper;

2. understreger betydningen af en konstant politisk EU-tilstedeværelse på højeste plan for at sikre en langsigtet strategisk politisk dialog og reel fælles debat med MENA-landene om, hvad de har brug for for at opnå regional stabilitet; understreger, at Den Europæiske Union kun vil være en effektiv aktør på den internationale scene, hvis den er i stand til at tale med én stemme; opfordrer derfor EU til hurtigt at fastlægge en egentlig fælles udenrigspolitik med tæt koordinering mellem interne og eksterne tiltag; opfordrer NF/HR til i samarbejde med EU's udenrigsministre eller politiske personligheder, der er anerkendt af regionale aktører, at sikre, at der under hendes myndighed og på vegne af Unionen føres en løbende dialog på højt plan med landene i regionen; minder om nødvendigheden af at identificere og bygge på partnerlande, der kan bidrage afgørende til at sikre politisk stabilitet og sikkerhed på lang sigt;

Torsdag den 9. juli 2015

3. understreger vigtigheden og nødvendigheden af en effektiv gennemførelse af følgende initiativer i løbet af 2015: støtte til kapacitetsopbygningsprojekter og -aktiviteter sammen med MENA-lande, bekæmpelse af radikaliserings og voldelig ekstremisme, fremme af internationalt samarbejde, tackling af underliggende faktorer og igangværende kriser og styrkelse af partnerskaber med nøglelande, herunder styrkelse af den politiske dialog med Den Arabiske Liga (LAS), Den Islamiske Samarbejdsorganisation (OIC), Den Afrikanske Union (AU) og andre relevante regionale koordinationsstrukturer såsom G5 Sahel;

4. understreger, at stabiliteten og sikkerheden i MENA-regionen er af grundlæggende betydning for EU's sikkerhed; erindrer om, at ISIL/Da'esh og andre terrororganisationer i mange år har haft rodføste i Irak og Syrien og stræber efter at opnå regional indflydelse; påpeger, at gruppens sejre er resultatet af institutionelle, demokratiske og sikkerhedsmæssige kriser i disse lande og af porøsiteten af deres fælles grænse; understreger, at ISIL/Da'eshs og Al-Nusra-Frontens rekrutteringskapacitet og vækst får næring fra den økonomiske, politiske, sociale og kulturelle krise, der hærger regionen; opfordrer EU til sammen med den arabiske verden at foretage en vurdering af de underliggende årsager til radikaliserings og vedtage en global strategi baseret på sikkerhed, kapacitet til demokratisk regeringsførelse og politisk, økonomisk, social og kulturel udvikling, hvori inklusion bør være et ledende princip; mener, at medmindre der findes en praktisk og holdbar løsning på disse problemer, vil enhver indsats for at neutralisere truslen fra ISIL/Da'esh og andre terrorgrupper støde på stadig større og vedvarende hindringer;

5. noterer sig, at der er tildelt 1 mia. EUR til EU-strategien med titlen »Elementer til en regional EU-strategi for Syrien og Irak samt over for truslen fra ISIL/Da'esh«, hvoraf 400 mio. EUR er øremærket til humanitær bistand; hilser forsøgene på at skræddersy EU's humanitære bistand til køns- og aldersspecifikke behov velkommen; opfordrer til i særdeleshed at fokusere på Jordan og Libanon, som aftager flest flygtninge i forhold til deres indbyggertal; understreger vigtigheden af, at disse to lande bestræber sig for at give flygtningene sikker passage til deres område og respekterer princippet om non-refoulement; erindrer endvidere om flygtningekrisens følger for Kurdistan regionalregering (KRG) i Irak; er bekymret over, at flygtningelejre som følge af ekstrem fattigdom og afsavn kan blive grobund for radikaliserings; mener, at de på lang sigt udgør destabiliserende faktorer for deres værtslande, og anmoder derfor om, at der findes langsigtede løsninger, der kan hjælpe både flygtningene og deres værtslande; opfordrer EU til i samarbejde med sine partnere, navnlig UNHCR og UNICEF, at adressere de vedvarende problemer i lejrene for flygtninge og internt fordrevne i Irak, Jordan, Libanon og Tyrkiet, navnlig problemet med manglende skolegang for børn og unge; glæder sig over de midler, der er afsat til værtsbefolkningerne under den nye strategi og under instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred (stabilitetsinstrumentet); opfordrer alle EU's medlemsstater til at øge deres engagement i relation til flygtningekrisen i form af finansielle ressourcer og genbosættelse for de mest sårbare flygtninge;

6. bemærker den fortsatte stigning i antallet af asylansøgninger fra Syrien og Irak og opfordrer EU's medlemsstater til at gøre en øget indsats for at modtage asylansøgere og fremskynde behandlingen for at nedbringe den voksende sagspukkel;

7. bemærker med tilfredshed, at nogle af landene i MENA-regionen deltager i den internationale koalition mod ISIL/Da'esh; opfordrer indtrængende deres regeringer og det internationale samfund til at forstærke deres indsats for at forhindre finansiering af international terrorisme og krige i Syrien og Libyen; gentager sin opfordring til alle lande i regionen om at forhindre enkeltpersoner samt offentlige og private virksomheder i at finansiere eller formidle finansiering af terrororganisationer eller syriske enkeltpersoner eller selskaber, som er tilknyttet den syriske regering, der i øjeblikket er omfattet af EU-sanktioner, som skal være tilstrækkeligt strenge; opfordrer dem til at deltage i ordninger for regionalt samarbejde om kontrol med kapitalbevægelser og samarbejde mellem Golfstaternes Samarbejdsråd (GCC), LAS, OIC og EU-institutionerne; understreger det presserende behov for i samråd med LAS, OIC og GCC at indføre en effektiv ordning med sanktioner, der kan gøre det muligt at sætte en stopper for internationale aktørers finansiering af ISIL/Da'esh og forhindre terrororganisationers ulovligt producerede olie i at blive afsat; understreger ligeledes i denne forbindelse, at der er et presserende behov for øget samarbejde mellem toldmyndighederne ved grænsen mellem Tyrkiet, Irak og Syrien for at forhindre ISIL/Da'esh i at sælge ulovlig olie;

8. understreger betydningen af en langsigtet strategisk dialog med LAS, OIC og GCC; glæder sig i denne forbindelse over den erklæring, der vedtoges den 11. juni 2014 i Athen, og over aftalememorandummet fra januar 2015 og opfordrer til fuld gennemførelse heraf; understreger den afgørende betydning af, at der regelmæssigt afholdes topmøder mellem EU og LAS, OIC og GCC; understreger den centrale rolle, som LAS bør spille i forbindelse med kriseløsning; er overbevist om, at disse kriser understreger behovet for, at landene i LAS gør denne organisation til et egentligt ledelsesorgan, der er i stand til at træffe bindende beslutninger; noterer sig det strategiske samarbejde mellem EU og GCC; understreger, at GCC kan øve en positiv politisk indflydelse på styringen af kriser og konflikter i MENA-landene;

Torsdag den 9. juli 2015

9. understreger endvidere betydningen af regionale dialoger med Tyrkiet og Iran; glæder sig over den nyligt indgåede aftale mellem EU 3+3 og Iran om sidstnævntes nukleare program og håber, at den kan udmøntes i en endelig, omfattende aftale inden for den aftalte frist; opfordrer NF/HR og medlemsstaterne til i tilfælde af en endelig aftale om atomspørgsmålet at gennemføre tilbundsående konsultationer med Iran og samtidig sikre landets tilsagn til om ikke-spredningsprincippet, indtil de relevante internationale organers, herunder IAEA's, bekræftelse foreligger; opfordrer med dette for øje EU til aktivt at engagere sig i at fremme tillidsskabende foranstaltninger mellem Iran og Saudi-Arabien; understreger behovet for at intensivere samarbejdet med Tyrkiet om bekæmpelse af terrorisme; understreger den vigtige rolle, som Tyrkiet kan spille som medlem af NATO i kampen mod ISIL/Da'esh og i stabiliseringen af Irak og Syrien; opfordrer Tyrkiet til at bringe visse tvetydigheder ud af verden og fuldt ud spille sin rolle som stabiliserende kraft i området ved effektivt at kontrollere sin grænse til Syrien og gøre en mere aktiv indsats i bekæmpelsen af ISIL/Da'esh i samarbejde med EU;

10. opfordrer landene i regionen til at afstå fra at eksportere terrorisme og våben til nabolandene, da dette kan gøre situationen endnu mere ustabil;

11. minder om behovet for at skabe betingelserne for en genoptagelse af fredsforhandlingerne mellem Israel og Den Palæstinensiske Myndighed med henblik på at skabe en varig løsning på konflikten baseret på en løsning, hvor de to lande lever side om side i fred og sikkerhed inden for de grænser, der eksisterede i 1967, og med Jerusalem som hovedstad for begge stater i overensstemmelse med folkeretten; udtrykker på ny sin dybe bekymring over, at sikkerhedssituationen i Irak og Syrien hastigt forværres; er stærkt betænkelig ved de israelske bosættelser på Vestbredden; er dybt foruroliget over det dødvande, der er opstået i dialogen, og de stigende spændinger mellem israelere og palæstinensere; opfordrer begge sider samt EU og det internationale samfund til at gøre en seriøs og troværdig indsats for at opnå dette; glæder sig over og støtter den højtstående repræsentant Federica Mogherinis beslutomme indsats for at styrke EU's engagement og formidlerrolle i fredsprocessen i Mellemøsten; opfordrer indtrængende alle parter til at afholde sig fra enhver handling, der kan forværre situationen, i form af tilskyndelse, provokation, overdreven magtanvendelse eller gengældelse; bekræfter sin fulde støtte til det arabiske fredsinitiativ fra 2002 og opfordrer LAS-landene og Israel til at gennemføre det; understreger, at enhver debat om genoptagelse af fredsprocessen og om Den Palæstinensiske Myndigheds administrative og politiske kontrol med Gazastriben ville vinde meget ved at inkludere LAS; understreger den afgørende rolle, som Egypten spillede i opnåelsen af det endelige våbenhvile i konflikten mellem Hamas og Israel i sommeren 2014; opfordrer de internationale donorer til at indfri deres tilsagn fra konferencen i Kairo i oktober 2014;

12. udtrykker sin fulde støtte til, at EU gennemfører konkrete aktioner inden for rammerne af en stærk FSFP for at fremme stabiliteten og sikkerheden i MENA-landene; konstaterer med beklagelse, at FSFP's missioner og operationer i regionen (EUBAM Libyen, EUPOL COPPS samt EUBAM Rafah) er for små og ude af trit med de sikkerhedsmæssige udfordringer i regionen, og opfordrer til en strategisk revurdering af disse deployeringer; påpeger, at EU inden for rammerne af dette engagement i menneskerettighederne og retsstatsprincippet kunne yde et vigtigt bidrag ved at yde specifik bistand og uddannelse i de specifikke færdigheder inden for reform af strafferetssystemet, sikkerhedssektorreform samt afvæbning, demobilisering og reintegration, grænseovervågning, kampen mod terrorisme og radikalisering samt bekæmpelse af våben-, narkotika- og menneskesmugling; anmoder om, at man særligt fokuserer på Libyen; understreger vigtigheden af dialog og samarbejde med LAS og AU, således at partnerlandene kan udvikle deres kompetencer og råde over de nødvendige militære og menneskelige ressourcer til at bekæmpe ekstremisme;

13. er stærk modstander af brugen af droner i forbindelse med udenretslige og ekstraterritoriale drab på terrorismetænkte, og kræver et forbud mod brug af droner til dette formål;

14. opfordrer myndighederne i EU's medlemsstater og i landene i Mellemøsten og Nordafrika til at opretholde forbuddet mod tortur, der er nedfældet i FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, som de fleste af dem har underskrevet og ratificeret; fastholder, at tilståelser fremtvunget under tortur ikke er gyldige, og fordømmer denne praksis;

15. er navnlig bekymret for, at de forskellige politiske kriser i regionen har reduceret medlemsstaternes efterretningskapacitet; minder om, at det er af afgørende betydning at fremme et bedre samarbejde mellem EU-medlemsstaterne og MENA-landene i kampen mod terrorisme under overholdelse af menneskerettighederne og folkeretten; opfordrer til et systematisk og effektivt samarbejde mellem disse lande og med Europol og Interpol for at hjælpe dem med at udvikle de nødvendige strukturer og ressourcer inden for bekæmpelse af terrorisme og organiseret kriminalitet, herunder menneskehandel, ved at indføre integrerede forsvarsordninger, der primært er beregnet til at beskytte menneskerettighederne for alle involverede enkeltpersoner, forudsat at de fornødne menneskerettighedsgarantier er på plads; fremhæver 5 +5-dialogen, der supplerer indsatsen fra Middelhavsunionen og fremmer sikkerhedssamarbejdet; understreger behovet for at

Torsdag den 9. juli 2015

afhjælpe de vedvarende mangler i samarbejde med de udenlandske krigeres oprindelses-, transit- og bestemmelseslande; opfordrer EU's medlemsstater til at slå deres ressourcer sammen, forbedre de eksisterende mekanismer (Frontex, Eurosur) og oprette et europæisk PNR-system for at forbedre kontrollen ved EU's ydre grænser; understreger, at det aktive samarbejde mellem udenrigs- og indenrigsministrene bør styrkes, navnlig hvad angår det retlige og politimæssige samarbejde samt udvekslingen af oplysninger;

16. understreger det presserende behov for at finde en politisk løsning på konflikten i Syrien; fastholder, at en holdbar løsning kræver en inklusiv, syriskledet politisk proces, der kan føre til en overgang på grundlag af Genèvekommunikéet af 30. juni 2012 og i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds relevante resolutioner for at opretholde landets enhed, suverænitet og territoriale integritet; glæder sig over Syriens Nationale Koalitions indsats for at udvide sit medlemsgrundlag og samarbejde med andre oppositionsgrupper, herunder senest via Den Nationale Koordinationskomité med henblik på at definere oppositionens vision for en politisk overgang; støtter den indsats, som FN's særlige udsending Staffan de Mistura gør for at standse de væbnede konflikter og få den politiske dialog genoptaget; understreger vigtigheden af at værne om og støtte den demokratiske syriske opposition; erindrer om nødvendigheden af at stille Bashar al-Assad's regime til ansvar for de forbrydelser mod menneskeheden, krigsforbrydelser og grove menneskerettighedskrænkelser, det har begået under konflikten;

17. opfordrer til, at ethvert initiativ til at afslutte kampene i Syrien tager hensyn til kravene i den internationale humanitære folkeret og den internationale menneskerettighedslovgivning, hvoraf den sidstnævnte er gældende i såvel fredstid som krigstid, samt i den internationale strafferet; opfordrer Den Europæiske Union til at lægge øget pres på Assad-regimet for at få det til at overholde FN's Sikkerhedsråds resolution 2139 (2014), 2165 (2014) og 2191 (2014) og til at intensivere sine bestræbelser på at få den humanitære bistand frem, herunder i områder, der kontrolleres af den moderate syriske opposition, og bistå dem med deres kapacitetsopbygning; påskønner de tilsagn, der blev givet under Kuwait III-konferencen, og opfordrer EU og andre internationale donorer til at opfylde deres finansielle tilsagn i forbindelse med krisen i Syrien; støtter Kommissionens forslag om at fremme genoprettelsen af den offentlige forvaltning og de offentlige serviceydelser i de ødelagte regioner i Syrien, og opfordrer indtrængende til, at der ydes hjælp til genopbygningen af Kobane;

18. udtrykker sin dybe bekymring over, at den humanitære situation i Syrien efter fire år bliver stadig værre; bemærker, at adgangen til at yde humanitær bistand bliver stadig mere begrænset, fordi den udsættes for en bevidst obstruktion, som skal indstilles øjeblikkeligt; bemærker med stor bekymring, at antallet af mennesker i områder, som det er vanskeligt eller umuligt for bistandsorganisationer at nå frem til, er næsten fordoblet i løbet af de sidste to år;

19. påpeger, at der er dokumentation for krigsvoldtægt af kvinder og piger, navnlig i Syrien, Irak og de territorier, der kontrolleres af Da'esh; opfordrer indtrængende til, at de kvindelige ofre for voldtægt under væbnede konflikter, tilbydes alle ydelser inden for seksuel og reproduktiv sundhed, herunder abort, i EU-finansierede humanitære faciliteter i overensstemmelse med international humanitær ret, FN-Sikkerhedsrådets resolutioner og den fælles artikel 3 i Genèvekonventionerne, der garanterer al den nødvendige lægehjælp, som den syge og såredes tilstand kræver, uden negativ forskelsbehandling;

20. understreger nødvendigheden af, at den irakiske regering fremmer delingen af det politiske ansvar, magten og olieindtægterne på en inklusiv måde, der inddrager alle religiøse og etniske samfund i landet, herunder navnlig de sunnimuslimske mindretal; mener, at det skal gøres til en afgørende betingelse for gennemførelsen af partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Irak; opfordrer den irakiske regering til straks at sørge for beskyttelse af etniske og religiøse mindretal, forhindre shiamuslimske militser i at udøve vold mod sunnimuslimske mindretal samt give flygtninge, der er flygtet fra ISIS' terror, tilflugtssteder og basal bistand; konstaterer, at den irakiske regering har indgået en aftale med Kurdistans regionalregering (KRG) i Irak, og opfordrer til, at den gennemføres fuldt ud, samt opfordrer Irak til fuldt ud at respektere KRG's økonomiske rettigheder som fastsat i forfatningen; understreger den betydning, som samarbejdet mellem Bagdad og Erbil har for sikkerheden og den økonomiske velstand i Irak og i regionen, og tilskynder til en yderligere styrkelse heraf; opfordrer EU til at bidrage til den irakiske regerings politiske, administrative og militære kapacitetsopbygning, navnlig med henblik på at tage de udfordringer op, som den sociale og økonomiske krise og den utilstrækkelige beskyttelse af menneskerettighederne indebærer;

21. er overbevist om, at det for at opnå varig sikkerhed i de områder, der allerede er blevet befriet fra ISIS og andre terrorgrupper, er nødvendigt at stabilisere disse områder yderligere; påpeger, at dette kan ske ved at levere humanitær bistand, minerydningsprogrammer og overvågning;

Torsdag den 9. juli 2015

22. fordømmer på det stærkeste angrebet på Bardo-museet i Tunis den 18. marts 2015, som IS har taget ansvaret for; er foruroliget over terrornetværkenes rekrutteringskapacitet i et land, der regeres af en national enhedsregering med deltagelse af det moderate islamiske Parti Ennahda; er også foruroliget over Tunesiens porøse grænse til Libyen, der bl.a. anvendes til narkotika- og våbensmugling, og glæder sig over den seneste samarbejde mellem Tunesien og EU og dets medlemsstater i denne henseende; er fortsat bekymret over den enorme tilstrømning af libyske flygtninge til Tunesien, som lægger et stort pres på landets stabilitet, omend det er prisværdigt, at Tunesien har taget imod dem og nu har mere end en million libyske flygtninge; understreger betydningen af, at EU og Tunesien fortsætter og styrker deres samarbejde på sikkerhedsområdet, navnlig ved oprettelse af fælles sikkerhedsprogrammer; anser det for afgørende, at det tunesiske spørgsmål får øget opmærksomhed i form af konkrete tilsagn, herunder af økonomisk og investeringsmæssig art, med henblik på at støtte den skrøbelige demokratiske overgang ud fra en betragtning om, at det er i hele regionens og EU's interesse, at det tunesiske eksperiment lykkes; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremhæve betydningen af demokratisering og til at udsende et symbolsk budskab efter de arabiske opstande ved at arrangere et EU-MENA-topmøde i Tunis;

23. udtrykker sin dybe bekymring over den stadigt forværrede sikkerhedsmæssige og humanitære situation i Libyen; er dybt bekymret over terrorgruppernes ekspansion i landet, navnlig ISIL/Da'esh, som drager fordel af det politiske tomrum og optrapningen af volden; understreger betydningen af, at der hurtigst muligt træffes foranstaltninger til at begrænse og bekæmpe terrororganisationers indflydelse på libysk territorium; er foruroliget over den særligt alvorlige situation i den sydlige del af landet, der bruges som platform for organiseret kriminalitet og væbnede grupper; understreger, at det er nødvendigt at fastholde Libyens territoriale integritet og nationale enhed, hvilket kun kan ske gennem en politik, der omfatter alle identificerede aktører; bekræfter på ny sin støtte til de FN-ledede forhandlinger, der gennemføres af FN-generalsekretærens særlige repræsentant Bernardino León med henblik på at nå frem til en forhandlingsløsning, der kan gøre det muligt at danne en libysk samlingsregering; glæder sig over de bestræbelser, som Algeriet og Marokko gør for at fremme den interne libyske dialog; understreger, at EU allerede har erklæret sig villig til at indføre restriktive foranstaltninger over for enhver, der saboterer dialogprocessen, i overensstemmelse med UNSCR 2174 (2014); understreger, at EU bør være klar til at yde støtte til institutioner i Libyen, så snart en våbenhvile og en politisk løsning er opnået; understreger, at EU bør bidrage til en afvæbning, demobilisering og reintegration samt en sikkerhedssektorreform i Libyen, så snart en samlingsregering er dannet og på dennes anmodning; advarer imidlertid om, at EU i tilfælde af, at de politiske forhandlinger går i stå, og der sker en optrapning af den væbnede konflikt, skal være rede til at bidrage til enhver fredsbevarende indsats med mandat fra FN's Sikkerhedsråd;

24. udtrykker sin bekymring over den forværrede sikkerhedssituation i Yemen; påpeger, at den politiske krise er blevet til en sikkerhedsmæssig og humanitær krise, som er i færd med at destabilisere hele den arabiske halvø og alle MENA-landene uden for denne; støtter FN's bestræbelser på at genoptage forhandlingerne; understreger, at kun en bred politisk konsensus baseret på fredelige forhandlinger mellem de største politiske grupper i en atmosfære uden frygt kan sikre en holdbar løsning på den nuværende krise og bevare landets enhed og territoriale integritet; opfordrer EU og medlemsstaterne til at træffe konkrete foranstaltninger til at hjælpe civile og bringe krisen til ophør;

25. fordømmer kraftigt angrebene på civile infrastrukturer og befolkningsgrupper i Yemen, der har resulteret i et stort antal dræbte og tilskadedkomne og i alvorlig grad forværret den i forvejen meget alvorlige humanitære situation; opfordrer EU til sammen med internationale og regionale aktører at søge at få en øjeblikkelig våbenhvile i stand og bringe volden mod civile til ophør; anmoder om, at der i koordination med andre internationale donorer tilvejebringes yderligere midler, der skal bruges til at forhindre en humanitær krise og sikre basal bistand til dem, der har behov herfor;

26. opfordrer indtrængende Kommissionen til, sammen med landene i MENA-regionen, at finde en strukturel løsning på problemet med unge, der rejser fra EU for at kæmpe sammen med ISIL/Da'esh og andre terrorgrupper i Syrien og Irak; opfordrer medlemsstaterne til i tråd med FN's Sikkerhedsråds resolution 2170 (2014) at træffe passende foranstaltninger for at forhindre krigere i at rejse ud fra deres territorier og til at udarbejde en fælles strategi for sikkerhedstjenesterne og EU-agenturerne vedrørende overvågning og kontrol af jihadister; opfordrer til samarbejde inden for EU og på internationalt plan med det mål for øje at tage hensigtsmæssige retlige skridt over for enhver enkeltperson, der mistænkes for at være involveret i terrorhandlinger, og med henblik på andre forebyggende foranstaltninger, der har til formål at afsløre og standse radikaliserende; opfordrer medlemsstaterne til at intensivere samarbejdet og udvekslingen af oplysninger indbyrdes samt med EU-organer;

Torsdag den 9. juli 2015

27. understreger vigtigheden af, at den egyptiske regering i sin kamp mod terrorisme overholder de grundlæggende menneskerettigheder og politiske frihedsrettigheder, standser den systematiske frihedsberøvelse af fredelige demonstranter og aktivister og håndhæver retten til en retfærdig rettergang; bemærker, at det ville påskønne et forbud mod dødsstraf, som kunne gavne de medlemmer af politiske og sociale organisationer, der for nylig er blevet dømt;

28. glæder sig over den foreløbige aftale om Nilens løb, der blev indgået mellem Egypten, Sudan og Etiopien den 23. marts 2015; understreger, at en fælles aftale om anvendelsen af Nilens vande er afgørende for sikkerheden for alle de involverede lande; understreger, at EU bør være klar til at fremme en yderligere dialog mellem alle parter, hvis det anses for at være til gavn for forhandlingerne;

Styrkelse af den globale strategi for demokrati og menneskerettigheder

29. er overbevist om, at manglen på demokrati er en af de grundlæggende årsager til politisk ustabilitet i regionen, og at respekt for menneskerettighederne og de basale demokratiske principper i det lange løb er det bedste værn mod kroniske ustabilitet i landene i MENA-regionen; opfordrer EU og medlemsstaterne til ikke at betragte MENA-regionen i et snævert og kortsigtet sikkerhedsmæssigt perspektiv, men i stedet yde aktiv og vedvarende støtte til de demokratiske aspirationer i regionens samfund; understreger nødvendigheden af at gøre en afbalanceret indsats, inden for rammerne af en helhedsorienteret og ambitiøs tilgang til demokrati, for at koble sikkerhedspolitikken sammen med politikken på menneskerettighedsområdet, som er en af EU's prioriteter; understreger vigtigheden af at fremme langsigtet stabilitet i MENA-regionen gennem EU's fortsatte støtte til civilsamfundet, navnlig gennem det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder (EIDHR) og ENI-civilsamfundsfaciliteten samt gennem nye prodemokratiske værktøjer såsom Den Europæiske Demokratifond; opfordrer medlemsstaterne til i solidaritetens og engagementets ånd at tildele tilstrækkelige midler til denne fond med henblik på at sikre den mest fleksible og effektive støtte til lokale aktører, der kæmper for demokratiske forandringer i regionen; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at intensivere sine bestræbelser for at udbrede og formidle europæiske værdier, navnlig gennem sine regelmæssige kontakter med myndighederne og, sideløbende hermed, med repræsentanter for de civile samfund;

30. glæder sig over, at NF/HR og Kommissionen har iværksat en bred høring om fornyelsen af ENP; opfordrer Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten, Rådet og medlemsstaterne til at udvikle en mere effektiv og innovativ politisk og strategisk ENP-dimension; hilser mødet mellem EU's og de sydlige Middelhavslandes udenrigsministre velkomment; erindrer om, at dette var det første møde mellem udenrigsministrene i syv år; mener, at ministrene bør mødes én gang om året; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at fortsætte med at fremme demokratiske reformer og støtte demokratiske aktører i MENA-regionen, navnlig de lande, der er nabo til EU; understreger betydningen af at bevare den nuværende fordelingsnøgle i forbindelse med tildelingen af ENP-midler; minder om, at lande, der gør fremskridt med gennemførelsen af reformer og følger EU's politik, bør ydes afgørende supplerende støtte, navnlig med hensyn til Tunesien, og understreger behovet for at fremme kvinders rettigheder;

31. opfordrer EU og dets medlemsstater til at oprette et særligt program for støtte til og rehabilitering af kvinder og piger, som er ofre for seksuel vold og slaveri i konfliktområder i MENA-regionen, navnlig Syrien og Irak; opfordrer regeringerne i landene i MENA-regionen, FN, EU og de berørte NGO'er til at tage hensyn til, at kvindelige flygtninge er særligt udsatte — navnlig dem, der er adskilt fra deres familie — til at yde disse kvinder tilstrækkelig beskyttelse og til at forstærke indsatsen for at hjælpe dem, der har overlevet seksuel vold, og samtidig indføre socialpolitikker, der kan give disse kvinder mulighed for at blive reintegreret i samfundet; opfordrer parterne i væbnede konflikter til at respektere FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000), træffe foranstaltninger til at beskytte kvinder og piger, navnlig imod seksuelt misbrug, menneskesmugling og sexhandel, og bekæmpe straffrihed for gerningsmændene; opfordrer indtrængende regeringerne i landene i MENA-regionen til at undertegne og ratificere Istanbulkonventionen, som er et virkningsfuldt instrument til bekæmpelse af vold mod kvinder og piger, herunder vold i hjemmet og kvindelig kønslemlæstelse, i bredeste forstand;

32. understreger den mulighed, som forhandlingerne om associeringsaftaler giver for at fremme reformer; understreger, at alle aspekter bør kædes sammen for at sætte EU i stand til at uddybe associeringsforholdet på en omfattende og sammenhængende måde; understreger nødvendigheden af, at partnerne i disse aftaler får reelle og konkrete incitamerter, således at reformvejen gøres mere attraktiv, effektiv og synlig for civilbefolkningen;

Torsdag den 9. juli 2015

33. understreger, at EU og MENA-landene er nødt til at arbejde tættere sammen på grundlag af gensidigt accepterede mål baseret på fælles interesser; understreger fordelene ved at koordinere EU's støtte til MENA-landene med andre internationale donorer; opfordrer Kommissionen til at foreslå forbedringer i denne henseende og understreger, at det er nødvendigt at koordinere nødhjælp med langsigtet udviklingsbistand;

34. er overbevist om, at udviklingen af lokalt demokrati og en effektiv lokal forvaltning er afgørende for stabiliseringen af MENA-landene, og opfordrer derfor til institutionalisering af sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder i MENA-landene og opbygning af deres kapacitet;

35. fordømmer de fortsatte krænkelse af retten til religions- eller trosfrihed i regionen, og understreger på ny den betydning, som EU tillægger dette spørgsmål; fastslår endnu engang, at tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed er en grundlæggende menneskerettighed; understreger derfor behovet for effektivt at bekæmpe alle former for forskelsbehandling af religiøse mindretal; opfordrer regeringerne i MENA-landene til at forsvare religiøs pluralisme; opfordrer Den Europæiske Union til at forstærke sin indsats for at fremme en aktiv beskyttelse af religiøse mindretal og skabelse af sikre tilflugtssteder; glæder sig over vedtagelsen i rapporteringsåret 2013 af EU-retningslinjerne om fremme og beskyttelse af religions- og trosfrihed og opfordrer medlemsstaterne til at lægge særlig vægt på gennemførelsen af disse retningslinjer, både i internationale og regionale fora og i bilaterale forbindelser med tredjelande; tilskynder NF/HR og EU-Udenrigstjenesten til at indgå i en permanent dialog med NGO'er, religiøse grupper og trossamfund samt religiøse ledere;

36. er overbevist om, at kulturelt samarbejde og diplomati, akademisk samarbejde og religiøs dialog er afgørende for at bekæmpe terrorismen og alle former for radikalisme; understreger, at uddannelse og stimulering af kritisk tænkning også udgør et bolværk mod radikalisering for både Europa og MENA-regionen, og opfordrer derfor EU og dets medlemsstater til at støtte de nødvendige investeringer i den henseende; understreger, at det er yderst vigtigt at fremme kulturelle og akademiske udvekslinger, herunder med repræsentanter for islam i MENA-landene og med islamiske samfund i Europa; opfordrer partnerlandene til at deltage i Unionens kulturprogrammer; opfordrer Kommissionen til at efterkomme Parlamentets forslag om oprettelse af et ambitiøst Erasmus-program for Euro-Middelhavsområdet, der skal være adskilt fra Erasmus+-programmet; opfordrer Kommissionen til i første omgang at være særlig opmærksom på de Erasmus+-programmer, der er udarbejdet for det sydlige Middelhavsområde; opfordrer til også at lade udvekslingsprogrammer omfatte deltagere fra MENA-lande, som ikke er omfattet af ENP;

37. understreger behovet for at udvikle et effektivt fælles europæisk modsvar, som alle medlemsstater kan benytte over for jihadistisk propaganda og hjemmedyrket radikalisering, og som skal inddrage brugen af digitale værktøjer, internettet og sociale netværk og involvere EU's lokale myndigheder samt samarbejde med netværk af europæiske borgere, der har stærke kulturelle forbindelser med MENA-landene; mener, at en sådan modfortælling bør baseres på fremme af de fælles værdier, som bygger på de universelle menneskerettigheder, og bør miskreditere forestillingen om en konflikt mellem religioner og civilisationer; opfordrer til ansættelse i EU-Udenrigstjenesten af personer, der taler MENA-regionens sprog, med henblik på at forbedre kommunikationens effektivitet; understreger behovet for at sende et positivt budskab ledsaget af eksempler vedrørende forbindelserne mellem Den Europæiske Union og MENA-landene og samarbejdet mellem dem; understreger behovet for at øge synligheden af Den Europæiske Union og dens medlemsstater i regionen;

38. understreger det potentiale for kulturel og tværreligiøs dialog, der ligger i ENP; understreger, at der er en forbindelse mellem på den ene side udveksling for samarbejde mellem EU- og ENP-landene inden for kultur og uddannelse og på den anden opbygning og styrkelse af et åbent civilsamfund, demokrati og retsstatsforhold samt fremme af de grundlæggende frihedsrettigheder og menneskerettighederne;

39. understreger betydningen af at udvikle en direkte dialog med civilsamfundene i MENA-landene for bedre at kunne forstå deres forventninger; støtter etableringen af en ordning med høring og styrkelse af civilsamfundsorganisationer og de nye generationer inden for rammerne af ENP; understreger især, at det er vigtigt at inddrage de unge i disse lande i en dialog baseret på et åbenhjertigt og direkte forhold og på lige vilkår; minder om betydningen af valgobservationsmissioner og opfordrer indtrængende Europa-Parlamentet og EU-Udenrigstjenesten til at sende sådanne missioner til alle lande i regionen, efter indbydelse fra regeringerne i de lande, når der er reel udsigt til ægte demokratiske valg, og til at sikre, at sådanne missioner ikke ender med at legitimere manipulerede arrangementer; anmoder om en regelmæssig opfølgning af anbefalingerne fra disse missioner;

40. fremhæver den centrale rolle, som Middelhavsunionen, der er et enestående forum for dialog om et partnerskab mellem Den Europæiske Union og alle landene i Middelhavsområdet, bør spille som en drivende kraft for investeringer i en bæredygtig socioøkonomisk udvikling for regionen; påpeger, at Middelhavsunionen bør være i stand til selv at rejse de nødvendige midler til sine projekter; bifalder den retning, ministermøderne har taget; opfordrer til en bredere formidling af

Torsdag den 9. juli 2015

de deraf følgende programmer og foranstaltninger, herunder fælles valgobservationsmissioner og fælles vurderingsmissioner, og til øget samarbejde med Den Europæiske Union; understreger på ny betydningen af at skabe ny dynamik i Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavs-Samarbejdet og fastholde dens politiske ambitioner med henblik på at adressere de udfordringer, der er forbundet med sikkerheden og stabiliteten i Middelhavsområdet på en måde, der rent faktisk er acceptabel for begge parter;

41. udtrykker dyb bekymring over menneskerettighedskrænkelserne, især mod sårbare grupper, i de MENA-lande, som er involveret i konflikter; anser børn for at være en af de mest sårbare grupper og gentager derfor, at det er nødvendigt at intensivere indsatsen for at gennemføre den reviderede gennemførelsesstrategi for EU-retningslinjerne vedrørende børn og væbnede konflikter; opfordrer EU til yderligere at uddybe sit samarbejde med FN's særlige repræsentant for børn i væbnede konflikter ved at støtte de hertil knyttede handlingsplaner samt overvågnings- og rapporteringsmekanismer;

Styrkelse af samarbejdet om økonomisk udvikling

42. bemærker, at MENA-regionen især er ramt af fattigdom og uligheder; er overbevist om, at økonomisk og social udvikling, kombineret med mere demokrati og retfærdighed, er den primære forudsætning for opnåelse af politisk stabilitet; er bekymret over situationen for unge mennesker og anser det for afgørende, at de har anstændige og rimelige fremtidsperspektiver; understreger den grundlæggende betydning af bekæmpelsen af korruption i MENA-landene, ikke kun for at tiltrække europæiske investeringer og muliggøre en bæredygtig økonomisk udvikling, men også for at løse sikkerhedsproblemerne; understreger, at der er en fastslået sammenhæng mellem gennemsigtighed, retsstatsforhold og bekæmpelse af terrorisme, som derfor skal behandles under ét; opfordrer EU-Udenrigstjenesten, Kommissionen og medlemsstaterne til at øge deres samarbejde om bekæmpelse af korruption i MENA-landene som et prioriteret led i kampen mod terrorisme;

43. mener, at den strategiske dialog mellem EU og MENA-landene bør tilføres nye impulser i retning af holdbar økonomisk udvikling og bidrage til at udjævne uligheder og skabe job- og uddannelsesmuligheder, navnlig for ungdommen; understreger vigtigheden af at lette adgangen til EU's indre marked for MENA-landene og samtidig sikre enhver nødvendig beskyttelse; understreger vigtigheden af at fremme europæiske investeringer i MENA-landene, herunder i energi- og infrastrukturprojekter med det strategiske mål at fremme bæredygtig udvikling og demokratisk kontrol;

44. erindrer om, at 2015 er det europæiske år for udvikling, som sigter mod at inspirere flere europæere til at engagere sig i udryddelse af fattigdom på verdensplan, hvilket falder sammen med det internationale samfunds planer om at nå til enighed om et sæt mål for bæredygtig udvikling; opfordrer de offentlige myndigheder på alle forvaltningsniveauer i MENA-landene til at gøre opnåelsen af disse mål til en prioritet;

45. understreger, at en styrket dialog om energispørgsmål i Middelhavsområdet kan bidrage til at fremme det regionale samarbejde, fremme regional stabilitet og sikre miljømæssig integritet; foreslår derfor, at EU engagerer sig stærkere i energidiplomati i MENA-regionen, som anført i forbindelse med energiunionen; understreger, at leveringen af energi til EU's sydlige nabolande er vigtig i såvel strategisk som økonomisk henseende; glæder sig over oprettelsen af Euro-Middelhavsgasplatformen og fastslår, at der bør tilskyndes til Euro-Middelhavssammenkoblinger i gas- og elsektoren;

46. støtter finansieringen af akademisk og erhvervsfaglig uddannelse i MENA-landene med det formål at skabe store reserver af faglige kompetencer; bemærker, at EU's program for cirkulær mobilitet inden for erhvervsuddannelse så vidt muligt bør udvides til at omfatte alle MENA-landene ved hjælp af fleksible og dynamiske værktøjer såsom mobilitetspartnerskaber;

47. opfordrer EU til at bekræfte sit engagement i alle faser af den økonomiske udvikling i regionens stater og gøre brug af alle de redskaber, det råder over; minder om, at disse redskaber spænder fra humanitær bistand til fuldstændig og vidtgående frihandelsaftaler, og sætter det i stand til dække hele processen fra overvindelse af krisen til etablering af stabile institutioner;

48. beklager, at der er behov for mindst et år til at frigive den makrofinansielle bistand til lande, der befinder sig i en meget prekær økonomisk situation; opfordrer indtrængende EU til meget hurtigt at mobilisere eller omdirigere de nødvendige midler; opfordrer indtrængende til indførelse af en ny proceduremæssig dimension for EU's støtte, både med hensyn til støtte gennem EU's eksterne finansielle instrumenter og bistand på makrofinansielt plan; understreger i forbindelse med makrofinansiell bistand behovet for, at EU foretager en grundig vurdering af den socioøkonomiske og

Torsdag den 9. juli 2015

menneskerettighedsrelaterede indvirkning af de foranstaltninger, der kræves af modtagerlandene, for at sikre, at bistanden ikke udgør en destabiliserende faktor, f.eks. ved at underminere velfærdsydelser; opfordrer de arabiske donorer til at koordinere deres bistand inden for LAS og GCC og så vidt muligt sammen med EU;

49. opfordrer Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) til at koordinere deres investeringsstrategier med Middelhavsunionen for at skabe positive synergier;

50. opfordrer EU til at udvikle partnerskaber med de lande i regionen, som ikke er direkte naboer; støtter indgåelsen af en konvention om oprettelse af et frihandelsområde mellem EU og GCC i det omfang, der kan udformes en gensidigt fordelagtigt aftale, som kan give EU øget tilstedeværelse og gennemslagskraft i regionen, navnlig via genoptagelse af forhandlingerne om et nyt fælles handlingsprogram; erindrer om, at en aftale af denne art mellem GCC og EFTA trådte i kraft den 1. juli 2014;

51. opfordrer EU til at fortsætte drøftelserne om iværksættelse af forhandlinger om fuldstændige og vidtgående frihandelsaftaler med visse lande i regionen, i overensstemmelse med de tilsagn, EU har givet på grundlag af Deauvillepartnerskabet; gentager, at udviklingen af handelsforbindelser er en del af EU's eksterne politik og bidrager til at nå målene om fred, velstand og stabilitet;

52. understreger, at en regional integration af MENA-landene vil gøre det muligt at styrke de politiske bånd og fremme handel og udvikling; opfordrer MENA-landene til at diversificere deres økonomier og import; bemærker, at de fleste MENA-lande i langt overvejende grad handler med ikke-MENA-lande; beklager den fastlåste situation, som EU befinder sig i med hensyn til Den Arabiske Maghrebunion (AMU); opfordrer EU til at gøre enhver indsats på diplomatisk, politisk og økonomisk plan for at bistå med den regionale integration i Maghreb-landene inden for rammerne af AMU eller de geografisk bredere Agadir-aftaler;

53. glæder sig over Udenrigsrådets støtte til initiativet til koordinering af investeringer i det sydlige Middelhavsområde (AMICI); understreger vigtigheden af initiativer, som fremmer konsekvensen i og effektiviteten af EU's optræden udadtil;

54. støtter et udvidet samarbejde på transportområdet, bl.a. gennem en tættere sammenkædning af EU's og partnerlandenes infrastrukturnet for at lette bevægeligheden for personer og varer;

o

o o

55. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Regionsudvalget, regeringerne og parlamenterne i alle EU's medlemsstater, generalsekretæren for Den Arabiske Liga og Middelhavsunionen samt deres medlemslandes regeringer og parlamenter.

Torsdag den 9. juli 2015

P8_TA(2015)0272

Revision af den europæiske naboskabspolitik

Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om revision af den europæiske naboskabspolitik (2015/2002(INI))

(2017/C 265/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EU-traktatens artikel 2, artikel 3, stk. 5, artikel 8 og artikel 21,
- der henviser til det fælles høringsdokument fra Kommissionen og den højtstående repræsentant og næstformand med titlen »Mod en ny europæisk naboskabspolitik«, der blev offentliggjort den 4. marts 2015 ⁽¹⁾,
- der henviser til fælles meddelelser fra Kommissionen og den højtstående repræsentant og næstformand med titlen »Et partnerskab for demokrati og fælles velstand med det sydlige Middelhavsområde« (COM(2011)0200) ⁽²⁾, der blev offentliggjort den 8. marts 2011, og med titlen »En ny tilgang til nabolande i forandring« (COM(2011)0303) ⁽³⁾, som blev offentliggjort den 25. maj 2011,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. marts 2003 til Rådet og Europa-Parlamentet med titlen »Det bredere europæiske naboskab: en ny ramme for forbindelserne med vores naboer i øst og syd« (COM(2003)0104) ⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 18. februar 2008 om den europæiske naboskabspolitik ⁽⁵⁾ og af 20. april 2015 om revision af den europæiske naboskabspolitik,
- der henviser til de retningslinjer for fremme og beskyttelse af alle menneskerettigheder for lesbiske, bøsser, biseksuelle, transpersoner og interseksuelle (LGBTI) personer, som vedtoges af Rådet for Udenrigsanliggender den 24. juni 2013,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om den europæiske naboskabspolitik af 20. november 2003 om forbindelserne med vores naboer i øst og syd ⁽⁶⁾, af 20. april 2004 om EU's nye naboskabspolitik for det bredere Europa ⁽⁷⁾, af 19. januar 2006 om den europæiske naboskabspolitik ⁽⁸⁾, af 15. november 2007 om styrkelse af den europæiske naboskabspolitik ⁽⁹⁾, af 7. april 2011 om revisionen af den europæiske naboskabspolitik — den østlige dimension ⁽¹⁰⁾, af 7. april 2011 om revisionen af »den europæiske naboskabspolitik — den sydlige dimension« ⁽¹¹⁾, af 14. december 2011 om revision af den europæiske naboskabspolitik ⁽¹²⁾, af 23. oktober 2013 om den europæiske naboskabspolitik: på vej mod et stærkere partnerskab — EP's holdning til statusrapporterne fra 2012 ⁽¹³⁾ og af 12. marts 2014 om vurdering og fastsættelse af prioriteringer for EU's forbindelser med landene i det østlige partnerskab ⁽¹⁴⁾,
- der henviser til Rigaerklæringen fra EU-topmødet den 22. maj 2015 om det østlige partnerskab,

⁽¹⁾ JOIN (2015) 0006. <http://ec.europa.eu/enlargement/neighbourhood/consultation/consultation.pdf>

⁽²⁾ http://eeas.europa.eu/euromed/docs/com2011_200_en.pdf

⁽³⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0303:FIN:da:PDF>

⁽⁴⁾ http://eeas.europa.eu/enp/pdf/pdf/com03_104_en.pdf

⁽⁵⁾ Konklusionerne af 18. februar 2008 fra Rådet (Eksterne Forbindelser) — http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/gena/98818.pdf

⁽⁶⁾ EUT C 87 E af 7.4.2004, s. 506.

⁽⁷⁾ EUT C 104 E af 30.4.2004, s. 127.

⁽⁸⁾ EUT C 287 E af 24.11.2006, s. 312.

⁽⁹⁾ EUT C 282 E af 6.11.2008, s. 443.

⁽¹⁰⁾ EUT C 296 E af 2.10.2012, s. 105.

⁽¹¹⁾ EUT C 296 E af 2.10.2012, s. 114.

⁽¹²⁾ EUT C 168 E af 14.6.2013, s. 26.

⁽¹³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0446.

⁽¹⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0229.

Torsdag den 9. juli 2015

- der henviser til rapporten fra refleksionsgruppen på højt plan vedrørende fremtidens energifællesskab,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A8-0194/2015),
- A. der henviser til, at den europæiske naboskabspolitik (ENP) blev oprettet for at uddybe forbindelserne, forbedre samarbejdet og styrke EU's partnerskaber med nabolandene med henblik på at skabe et område med fælles stabilitet, sikkerhed og velstand som fremhævet i artikel 8 i TEU; der henviser til, at målsætningen forbliver den samme;
- B. der henviser til, at nabolandene i øjeblikket er under udvikling på grund af det stigende antal langvarige og nye sikkerhedsudfordringer og er mindre stabile, er betydeligt mindre sikre og står over for en mere dybtgående økonomisk krise, end da ENP blev iværksat;
- C. der henviser til, at den reviderede politik bør være baseret på gensidig ansvarlighed og fælles tilslutning til EU's værdier og principper, bl.a. demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettighederne og effektive, ansvarlige og gennemsigtige offentlige institutioner, og der henviser til, at disse er af lige så stor interesse for omkringliggende samfund som for vores eget med hensyn til stabilitet, sikkerhed og velstand; der henviser til, at EU trods vanskelighederne og udfordringerne i praksis skal vedblive med urokkeligt at støtte overgangsprocesser i alle lande og demokratisering, respekt for menneskerettighederne og retsstatsprincippet;
- D. der henviser til, at store dele af nabolandene fortsat er påvirket af væbnede eller fastlåste konflikter og kriser; der henviser til, at partnerlandene skal tilstræbe en fredelig løsning på eksisterende konflikter; der henviser til, at eksistensen af konflikter, herunder fastlåste eller langvarige konflikter, hæmmer den økonomiske, sociale og politiske udvikling og det regionale samarbejde samt den regionale stabilitet og sikkerhed; der henviser til, at EU bør spille en mere aktiv rolle med hensyn til at finde en fredelig løsning på eksisterende konflikter;
- E. der henviser til, at disse konflikter underminerer udviklingen af en ægte og effektiv multilateral dimension af ENP; der henviser til, at fred og stabilitet er grundlæggende elementer i ENP; der henviser til, at partnerlandene skal overholde disse principper;
- F. der henviser til, at EU på det kraftigste fordømmer alle former for krænkelse af menneskerettighederne, herunder vold mod kvinder og piger, voldtægt, slaveri, æresforbrydelser, tvangsægteskaber, børnearbejde og kønslemlæstelse af piger/kvinder;
- G. der henviser til, at udviklingen i regionen siden 2004, men især i de seneste år, har vist, at ENP ikke er i stand til at reagere hensigtsmæssigt og rettidigt på de hastigt ændrende og udfordrende omstændigheder;
- H. der henviser til, at ENP fortsat er en strategisk prioritering for EU's udenrigspolitik; der henviser til, at revisionen af ENP skal gennemføres med det formål at styrke den og med henblik på at støtte fremskridt i retning af en omfattende og effektiv fælles EU-udenrigs- og sikkerhedspolitik som helhed;
- I. der henviser til, at Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten sammen med Rådet og Parlamentet har forsøgt at omforme ENP med henblik på at imødegå dens mangler og tilpasse den til ændrede nationale og internationale forhold, navnlig efter det arabiske forår; der henviser til, at dette blev afspejlet i det nye finansieringsinstrument for ENP for 2014-2020, nemlig det europæiske naboskabsinstrument (ENI); der henviser til, at de aktuelle udfordringer som følge af krisen i det østlige Ukraine, besættelsen af Krim og Da'esh bør tages i betragtning i forbindelse med revisionen af ENP;
- J. der henviser til, at usikkerhed, ustabilitet og ugunstige socioøkonomiske forhold i nabolandene kan have negative konsekvenser og vende tidligere demokratiske tendenser;
- K. der henviser til, at den politiske udvikling i nabolandene siden indførelsen af den nye strategi i 2011 har vist, at EU er nødt til at genoverveje forbindelserne med nabolandene under hensyntagen til de forskellige eksterne og interne forhold; der henviser til, at EU er nødt til at tackle de nye udfordringer i nabolandene og tilpasse sin strategi ved at undersøge egne interesser og prioriteringer og vurdere de politiske værktøjer, incitament og disponible ressourcer, som det har til rådighed, og disses tiltrækningskraft over for partnerne;
- L. der henviser til, at det i 2011-revisionen af ENP blev anført, at den nye strategi skal baseres på gensidig ansvarlighed og fælles tilslutning til universelle værdier som menneskerettighederne, demokrati og retsstatsprincippet;

Torsdag den 9. juli 2015

- M. der henviser til, at EU bør spille en mere aktiv rolle med hensyn til at finde en fredelig løsning på de eksisterende konflikter, navnlig de fastlåste eller langvarige konflikter, som i øjeblikket udgør en uoverstigelig hindring for den fulde udvikling af ENP, både i øst og syd, og hindrer gode naboskabsforbindelser og et godt regionalt samarbejde;
- N. der henviser til, at ENP omfatter forskellige »naboområder«, som omfatter lande med forskellige interesser, ambitioner og kapaciteter;
- O. der henviser til, at en differentieret strategi og en skræddersyet politik er nødvendig, navnlig eftersom EU's nabolande er blevet mere fragmenteret end nogensinde før, og landene er forskellige i mange henseender, herunder med hensyn til deres ambitioner og forventninger i forhold til EU samt de udfordringer, de står over for, og deres eksterne miljø; der henviser til, at EU's bilaterale forbindelser med ENP-landene befinder sig på forskellige udviklingstrin; der henviser til, at en effektiv anvendelse af »mere for mere«-princippet er af grundlæggende betydning for at udforme og differentiere forbindelserne med partnerlandene, og EU bør »belønne« lande, der viser et forstærket samarbejde med det og fremskridt hen imod opfyldelsen af europæiske værdier, både hvad angår ressourcer og andre incitamenters inden for rammerne af ENP; der henviser til, at EU's nabolande bør kunne træffe afgørelser om deres fremtid uden eksternt pres;
- P. der henviser til, at fremskridt i løsningen af konflikter og kontroverser mellem ENP-lande bør ses som et kriterium, som skal vurderes i de årlige fremskridtsrapporter;
- Q. der henviser til, at respekten for suveræne staters territoriale integritet er et grundlæggende princip i forbindelserne mellem landene i det europæiske naboskab, og at et lands besættelse af et område i et andet land er utilstedeligt;
- R. der henviser til, at de midler, der er til rådighed for EU's indsats som »global aktør« frem til 2020 inden for rammerne af den flerårige finansielle ramme kun udgør 6 % af det samlede budget og dækker alle tilknyttede programmer, herunder udviklings- og samarbejdsbistand;
- S. der henviser til, at ENP har bidraget til koordinationen af en fælles stemme for EU i hele naboskabsområdet; der henviser til, at medlemsstaterne bør spille en vigtig rolle i det europæiske naboskab ved at samordne deres indsats og øge EU's troværdighed og evne til at handle ved at tale med en fælles stemme;
- T. der henviser til, at den høringsproces, som Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten gennemfører, bør være omfattende og inklusiv, således at det sikres, at alle relevante interessenter høres; der henviser til, at betydningen af at tilskynde kvinderettigheds- og ligestillingsorganisationer til at deltage i denne høringsproces bør understreges; der henviser til, at der bør gøres en yderligere indsats for at styrke ENP's synlighed og kendskabet til det i offentligheden i partnerlandene;
- U. der henviser til, at de østlige og sydlige nabolande står over for forskellige problemer, og en vellykket løsning heraf kræver, at ENP er fleksibel og kan tilpasses i forhold til de specifikke behov og udfordringer i hver enkelt region;
1. understreger betydningen og nødvendigheden af samt rettidighed i forbindelse med revisionen af ENP; understreger, at den reviderede ENP bør kunne sikre en hurtig, fleksibel og hensigtsmæssig reaktion på situationen på stedet, samtidig med at den ligeledes skal indeholde en ambitiøs strategisk vision for udviklingen af forbindelserne med nabolandene inden for både en bilateral og en multilateral ramme i overensstemmelse med forpligtelsen til at fremme de grundlæggende værdier, hvorpå ENP er baseret;
 2. understreger, at ENP er en afgørende del af EU's udenrigspolitik, og at den skal vedblive med at være en fælles politik; mener, at ENP udgør en del af EU's optræden udadtil, hvis potentiale og unikke karakter ligger i den brede vifte af diplomatiske, sikkerhedsmæssige, forsvarsmæssige, økonomiske, handelsmæssige, udviklingsmæssige og humanitære instrumenter, som er klar til at blive iværksat; fastholder, at en effektiv ENP har afgørende betydning for at styrke EU-udenrigspolitikens troværdighed og globale position, og at ENP skal demonstrere EU's reelle lederskab i nabolandene og i forbindelserne med vores globale partnere;
 3. tror på den fortsatte værdi af ENP's oprindeligt fastsatte målsætninger om at skabe et område med velstand, stabilitet, sikkerhed og godt naboskab, der bygger på Unionens fælles værdier og principper, ved at tilbyde bistand og incitamenters for dybtgående strukturelle reformer i nabolandene, som gennemføres under deres eget ansvar og efter aftale med dem, hvilket vil give mulighed for et styrket engagement med EU; understreger følgelig behovet for at tage hensyn til tidligere erfaringer, gå tilbage til udgangspunktet og igen sætte disse mål øverst på dagsordenen;

Torsdag den 9. juli 2015

4. understreger den strategiske betydning af ENP som en politik, der skaber forbindelser med flere lag og en stærk indbyrdes afhængighed mellem EU og dets partnere i nabolandene; fremhæver, at ENP's grundlæggende udfordring består i at levere håndgribelige og konkrete forbedringer for borgerne i partnerlandene; mener, at ENP bør blive en stærkere, mere politisk og mere effektiv politik, bl.a. også gennem styrkelsen af dens positive elementer, herunder større fokus på partnerskab med samfund, differentiering og »mere for mere«-tilgangen;
5. understreger, at respekten for de universelle grundlæggende værdier som menneskerettigheder, retsstatsprincippet, demokrati, frihed, lighed og respekten for den menneskelige værdighed, hvorpå EU er baseret, skal forblive i centrum af den reviderede politik, således som det er fastlagt i artikel 2 i associeringsaftalerne mellem EU og tredjelande; gentager, at en styrkelse af retsstatsprincippet og støtte til demokrati og menneskerettighederne er til gavn for partnerlandene, og opfordrer til strengere betingelser med hensyn til respekt for disse fælles grundlæggende værdier; understreger den rolle, som EU's særlige repræsentant (EUSR) for menneskerettigheder og Den Europæiske Demokratifond (EED) spiller i denne henseende;
6. understreger, at den nye politik skal være mere strategisk, målrettet, fleksibel og sammenhængende og være politisk motiveret; opfordrer EU til at udforme en klar og ambitiøs politisk vision om ENP og til at rette særlig opmærksomhed mod egne politiske prioriteringer i de østlige og sydlige nabolande under hensyntagen til de forskellige udfordringer, som lande i de enkelte regioner står over for, samt deres forskellige målsætninger og politiske ambitioner; understreger, at partnerskabet med de østlige lande og Middelhavslandene er af afgørende betydning; opfordrer til, at der udnævnes særlige repræsentanter for øst og syd, som skal have til opgave at foretage en politisk samordning af den reviderede politik og være involveret i alle EU's foranstaltninger i nabolandene;
7. understreger den vigtige rolle, som medlemsstaterne, deres ekspertise og deres bilaterale relationer med ENP-landene spiller med hensyn til udformningen af en sammenhængende EU-politik; understreger behovet for en korrekt koordinering mellem HR/NF, kommissæren med ansvar for europæisk naboskabspolitik og udvidelsesforhandlinger, EU's delegationer og EU's særlige repræsentanter for at undgå dobbeltarbejde; fastholder, at EU's delegationer har en vigtig rolle at spille i gennemførelsen af ENP;
8. opfordrer NF/HR til at udarbejde forslag til samarbejde med europæiske nabolande, der måtte være interesserede, baseret på modellen for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, som kan udgøre et yderligere skridt i deres perspektiv for en europæisk fremtid, være baseret på øget integration i EU-området med hensyn til friheder og fuld integration inden for fællesmarkedet og ligeledes omfatte et tættere samarbejde inden for rammerne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP);
9. opfordrer indtrængende til fastsættelse af kort-, mellem- og langsigtede prioriteringer og strategiske målsætninger under hensyntagen til, at ENP bør sigte mod at skabe forskellige tilgange til at fremme samarbejde på forskellige områder mellem og med ENP-landene; understreger, at EU ved fastlæggelsen af sin strategi bør se på sine interesser og prioriteringer og de enkelte berørte landes interesser og prioriteringer sammen med deres udviklingsniveau og tage hensyn til samfundets interesser og forhåbninger, politiske ambitioner og det geopolitiske miljø;
10. understreger, at lokalt ejerskab, gennemsigtighed, gensidig ansvarlighed og rummelighed bør være centrale aspekter af den nye strategi for at sikre, at fordelene ved ENP når alle niveauer i fællesskabet og samfundet i de pågældende lande, snarere end at være koncentreret inden for særlige grupper;
11. understreger sin overbevisning om, at den politiske dialog, som for øjeblikket kendetegner ENP, skal vige for en bredere social, økonomisk og kulturel dialog, som omfatter alle aspekter af den politiske, sociale, etniske og kulturelle mangfoldighed i partnerlandene, hvis partnerlandene skal hjælpes til at styrke deres egne udviklingsmuligheder; understreger værdien af de fremskridt, der er opnået via territorielt samarbejde med direkte deltagelse af lokale myndigheder;
12. beklager de begrænsede midler, der er bevilget til EU's samarbejde med partnere i nabolandene, navnlig sammenlignet med det betydeligt højere niveau af ressourcer, som interessenter fra tredjelande investerer i ENP-landene; bemærker, at dette undergraver EU's evne til at fremme og gennemføre politikker, der er i overensstemmelse med EU's strategiske interesser i nabolandene; understreger behovet for at strømline støtten og øge midlerne for effektivt at belønne og støtte partnerlande, der reelt er engageret i og gør mærkbare fremskridt hen imod at opnå reformer, demokratisering og respekt for menneskerettighederne;

Torsdag den 9. juli 2015

13. understreger behovet for at styrke ansvarligheds- og gennemsigtighedsmekanismer i partnerlandene for at sikre, at de har kapaciteten til at absorbere og bruge midlerne på en effektiv og meningsfuld måde; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre effektive mekanismer til overvågning af og kontrol med anvendelsen af EU's bistand i ENP-landene, herunder via kontrol foretaget af civilsamfundet;

14. opfordrer EU til at forbedre sin samordning med andre donorer og internationale finansieringsinstitutter, herunder gennem AMICI-initiativet, i overensstemmelse med EU's indsats for at blive en mere konsekvent, respekteret og effektiv global aktør; og understreger behovet for fælles programmering med og blandt medlemsstaterne; understreger, at en bedre samordning med medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder er nødvendig for at forfølge og nå frem til en fælles, sammenhængende og effektiv tilgang til kort- og mellemsigtede mål for EU's samarbejde med nabolandene, og opfordrer til, at der indledes en drøftelse om dette spørgsmål med Rådet;

15. understreger, at EU bør matche ambitionerne om styrket engagement i nabolandene med tilstrækkelig finansiering; mener, at midtvejsrevisionen af de eksterne finansieringsinstrumenter bør tage hensyn til den reviderede politik, og at ENI derfor bør afspejle målet om at gøre ENP mere effektiv og sikre forudsigeligheden og bæredygtigheden af EU's samarbejde med vores partnere samt en passende grad af proceduremæssig fleksibilitet; opfordrer endvidere til større sammenhæng og konsekvens mellem de forskellige eksterne EU-finansieringsinstrumenter;

16. understreger den faciliterende rolle, som Den Europæiske Demokratifond spiller med hensyn til at supplere EU's instrumenter med en ny tilgang, som er mere fleksibel og reaktiv, kan udfylde huller og er økonomisk effektiv; opfordrer Kommissionen til at afsætte flere ressourcer til Den Europæiske Demokratifond;

17. erkender, at holdninger til Europa og EU i nabolandene har en reel indvirkning på konflikter, men afviser enhver medvirken til undertrykkelse og krænkelse af menneskerettighederne i nabolandene som følge af et misforstået kortsigtet forsøg på at opnå stabilitet;

Merværdien af en indsats på EU-plan

Omformning af den europæiske naboskabspolitik

18. understreger, at det er nødvendigt at omforme ENP med henblik på at opbygge stærke, strategiske og varige partnerskaber med ENP-landene baseret på bevarelse af og i overensstemmelse med EU's værdier og principper og fremme af gensidige interesser; opfordrer til at underbygge de tekniske aspekter af politikken med en klar politisk vision;

19. bemærker, at ENP bør anvende sine egne metoder og værktøjer, der bør svare til det ambitionsniveau og de behov og mål, som ENP-landene og EU søger at opnå;

20. opfordrer Kommissionen til at fokusere på de sektorer, hvor den sammen med sine partnere på grundlag af fælles interesser har identificeret muligheder for at opnå fremskridt og universel merværdi, og til gradvist at udvide samarbejdet baseret på fremskridt og ambitioner, navnlig for at bidrage til økonomisk vækst og menneskelig udvikling med fokus på de nye generationer; understreger, at økonomiske reformer skal ledsages af politiske reformer, og at god regeringsførelse kun kan opnås gennem en åben, ansvarlig og gennemsigtig beslutningsproces baseret på demokratiske institutioner;

21. understreger, at udvidelsespolitikken og naboskabspolitikken er separate politikker med forskellige mål; gentager imidlertid, at europæiske lande inden for rammerne af ENP ligesom alle andre europæiske lande kan søge om optagelse i EU, hvis de opfylder kriterierne og betingelserne for optagelse i henhold til artikel 49 i TEU; anerkender, at reform og overgang skal komme i første række, og ønsker ikke at skabe urealistiske forventninger, men mener, at udsigterne til et medlemskab skal fastholdes som et incitament for alle lande, der er kvalificerede og har givet udtryk for klare europæiske forhåbninger og ambitioner;

Torsdag den 9. juli 2015

Støtte til demokrati, reform af retsvæsenet, retsstatsprincippet, god regeringsførelse og institutionel kapacitetsopbygning

22. anser støtte til demokrati, retsstatsprincippet, god regeringsførelse, statsopbygning og menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder for at være en central del af ENP; understreger, at ingen politikker, der bidrager til at bringe disse grundlæggende værdier i fare, bør vedtages inden for rammerne af ENP; understreger, at EU og medlemsstaterne bør tilbyde incitamenter og knowhow for at iværksætte og støtte demokratiske reformer og overvinde de politiske, økonomiske og sociale udfordringer;

23. understreger det fortsatte behov for at fokusere på en styrkelse og konsolidering af demokratiet, retsstatsprincippet, god regeringsførelse, retsvæsenets uafhængighed, bekæmpelse af korruption, respekt for mangfoldighed og minoriteters rettigheder, herunder religiøse gruppers rettigheder, LGBTI-personers rettigheder, rettigheder for personer med handicap og rettigheder for personer, der tilhører etniske minoriteter; fremhæver, at kapacitetsopbygning inden for nationale institutioner, herunder nationalforsamlinger, sammen med støtte til civilsamfundet, prodemokratiske grupper og politiske partier vil forbedre den politiske dialog og pluralismen;

24. understreger, at kvinders rettigheder, ligestilling mellem mænd og kvinder og retten til ikke-forskelsbehandling er grundlæggende rettigheder og centrale principper i EU's optræden udadtil; understreger betydningen af at fremme børns og unges rettigheder og ligestilling mellem mænd og kvinder samt styrkelse af kvinders økonomiske og politiske status med henblik på at opbygge rummelige, velstående og stabile samfund i EU's nabolande;

25. mener, at den reviderede ENP bør styrke fremme af de grundlæggende frihedsrettigheder i ENP-landene ved at støtte ytrings- og foreningsfrihed og retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger og presse- og mediefrihed som rettigheder, der åbner mulighed for at virkeliggøre økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder;

26. understreger betydningen af at udvikle den sociale dimension af ENP ved at indgå i et samarbejde med partnerne i kampen mod fattigdom og udstødelse, fremme beskæftigelse og retfærdig vækst, lette sunde arbejdsmarkedsrelationer og fremme uddannelse og anstændigt arbejde og dermed også tackle nogle af de grundlæggende årsager til ulovlig migration;

27. anerkender betydningen af kulturel dialog mellem EU og nabolandene på områder, som f.eks. konfliktforebyggelse og fredsofbygning, udviklingen af kreative industrier, styrkelse af ytringsfriheden, støtte til social og økonomisk udvikling og styrkelse af dialogen med civilsamfundet og interkulturel og interreligiøs dialog, også for at imødegå den stigende forskelsbehandling og forfølgelse af minoriteter og religiøse grupper; opfordrer til styrkede rammer for de kulturelle forbindelser, således at der bliver mulighed for udvikling af programmer for mobilitet, uddannelse og kapacitetsopbygning og udveksling inden for kultur og uddannelse;

28. understreger, at en tilgang baseret på »partnerskab med samfund« bør styrkes og fremmes; opfordrer indtrængende til, at politikken fælles interesser og mål fastlægges i samråd med alle interesserede parter fra de forskellige samfund og ikke kun med myndighederne;

29. understreger betydningen af at udvikle et levende og aktivt civilsamfund i omdannelses- og demokratiseringsprocessen, herunder arbejdsmarkedets parter og erhvervslivet; opfordrer til yderligere støtte til civilsamfundet, lokale SMV'er og andre ikke-statslige aktører, eftersom disse udgør en drivkraft i reformprocessen, og til en mere engageret dialog og et mere engageret partnerskab mellem civilsamfundets forskellige aktører og sektorer i EU og nabolandene inden for rammerne af ENP; understreger betydningen af de europæiske virksomheder og deres rolle med hensyn til at fremme og udbrede internationale standarder for erhvervslivet, herunder virksomhedernes sociale ansvar;

Differentiering og konditionalitet

30. opfordrer til at gøre de politiske rammer for ENP mere skræddersyede og fleksible og sikre, at de kan tilpasses den mangfoldighed, der findes blandt partnerlandene, og til en konsekvent gennemførelse af den »differentierede tilgang«; understreger, at differentiering bør finde sted mellem ENP-landene;

31. fremhæver behovet for at anvende effektive betingelser i forbindelse med reformprocesser og understreger behovet for en sammenhængende tilgang fra EU's side mellem dets holdninger og betingelserne for bevillingerne; fremhæver, at EU ikke kan gå på kompromis med sine grundlæggende værdier og rettigheder og bør undgå dobbeltstandarder; understreger, at de lande, som gør fremskridt med hensyn til gennemførelse af reformer, der fører til langsigtet politisk, økonomisk og social udvikling, og søger en dybere politisk dialog med EU, bør tilstå større EU-engagement og EU-støtte og bør vurderes på grundlag af individuelle resultater i disse reformprocesser; fremhæver betydningen af fuldt ud at anvende »mere for mere«-princippet;

Torsdag den 9. juli 2015

32. understreger, at associeringsaftalerne er det mest fremskredne, men ikke det sidste, trin i forbindelserne mellem EU og dets naboer;

33. mener, at EU bør indbyde ikke-associerede partnerlande til at deltage i et sektorsamarbejde, herunder tilbyde dem muligheden for at indgå nye eller styrke gældende sektoraftaler, som f.eks. Energifællesskabet, der kan fremme de ikke-associerede partnerlandes integration ind i specifikke sektordele af det fælles område for EU's fire grundlæggende frihedsrettigheder;

34. mener, at der som led i ENP bør lægges særlig vægt på samarbejde inden for økonomisk styring og de offentlige finansers holdbarhed i ENP-landene;

Sikkerhedsdimension

35. bemærker, at bevarelsen af fred, sikkerhed og stabilitet er et grundlæggende problem i nabolandene, og at sikkerhedssituationen er stærkt forværret; opfordrer til en stærk sikkerhedskomponent som led i ENP med passende politiske værktøjer, som desværre har manglet indtil nu; understreger, at EU bør fokusere på at forbedre effektiviteten af dets nuværende krisestyringsinstrumenter med henblik på at opbygge kapacitet til at udvide spektret af krisestyringsindgreb; understreger, at sikkerhed, stabilitet og udvikling går hånd i hånd, og at der er behov for en samlet strategi for at løse de sikkerhedsmæssige problemer i regionen og de grundlæggende årsager hertil;

36. bemærker, at stabiliteten i Sahel-Sahara-området bør betragtes som nervecentret for usikkerhed i både det nordlige og det sydlige Afrika, og at den manglende stabilitet i regionen skyldes fordoblingen af smuglernetværk, der handler med våben, narkotika og mennesker og skader Europas stabilitet;

37. opfordrer til tættere samordning mellem ENP og en bredere vifte af aktiviteter inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) sammen med en styrkelse af forbindelserne mellem intern og eksternt sikkerhed og til at adressere forskellige aspekter af sikkerheden i ENP-landene og EU; understreger behovet for sammenhæng og fuld overensstemmelse mellem revisionen af ENP og revisionen af EU's sikkerhedsstrategi;

38. understreger behovet for en overordnet politisk strategi, samtidig med at der sikres fuld overholdelse af folkeretten og af de forpligtelser, som er fastsat i Helsingforslutakten af 1975, baseret på respekt for menneskerettighederne, minoriteternes rettigheder og de grundlæggende frihedsrettigheder, uafhængighed, staters suverænitet og territoriale integritet, ukrænkeligheden af grænser, lige rettigheder og folkenes selvbestemmelse og fredelig løsning af konflikter; bemærker, at Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) som den største regionale organisation med ansvar for sikkerhed kan spille en vigtig rolle i denne henseende, og mener, at den bør erhverve ny fremdrift ved at påtage sig rollen som mægler; støtter retten til, at partnere kan træffe uafhængige og selvstændige valg på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område uden eksternt pres og eksternt tvang;

39. opfordrer til en revideret politik for at støtte partnerlandene i at opbygge ordentlige statslige strukturer til at håndtere sikkerhedsspørgsmål, såsom effektiv retshåndhævelse, terrorisme og organiseret kriminalitet og efterretningsvirksomhed og sikkerhed, herunder cybersikkerhed, som bør udvikles på grundlag af fuld respekt for menneskerettighederne og ledsaget af en reel parlamentarisk demokratisk kontrol; understreger, at EU bør indlede et samarbejde på områder såsom reform af sikkerhedssektoren (SSR) og postkonfliktsituationer, afvæbning, demobilisering og reintegration (DDR); opfordrer EU til at fokusere på kapacitetsopbygning i forbindelse med grænsekontrol på partnerlandenes side; anerkender de løbende bidrag, der allerede er ydet af nogle af disse lande; opfordrer nabolandene til at bidrage til FSFP-missioner, hvor det er relevant; opfordrer EU til at fremme fælles initiativer fra nabolandene på sikkerhedsområdet med henblik på at give dem mulighed for at påtage sig et større ansvar og yde et positivt bidrag til sikkerheden i deres region;

40. minder medlemsstaterne om deres forpligtelser i henhold til Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP om våbeneksport, som bl.a. pålægger dem at nægte eksporttilladelse til militærteknologi og -udstyr til alle nabolande, hvis der består en klar risiko for, at den militærteknologi eller det militærudstyr, der skal eksporteres, kan blive anvendt til intern undertrykkelse eller til alvorlige krænkelse af den humanitære folkeret, kan udløse eller forlænge væbnede konflikter eller forværre eksisterende spændinger eller konflikter i det endelige bestemmelsesland eller kan eksporteres aggressivt mod et andet land eller kan anvendes til at forsvare et territorielt krav med magt;

Torsdag den 9. juli 2015

41. understreger behovet for aktivt at fremme og bidrage til politikker vedrørende fredelige konfliktløsninger og forsoning efter en konflikt i EU's nabolande ved hjælp af forskellige værktøjer og instrumenter på grundlag af den merværdi, de kan yde; mener, at disse foranstaltninger bør omfatte EU's særlige repræsentanternes opgaver, tillidsskabende programmer, genoprettelse af dialogen, mægling, der fremmer mellemfolkelige kontakter, og FSFP-missioner; opfordrer HR/NF og EU-Udenrigstjenesten til at udvikle innovative foranstaltninger og tilgange, herunder offentlige kommunikationsstrategier og uformelle høringer, med henblik på at støtte dialog og forsoning; bemærker, at EU-delegationerne har en central rolle at spille med hensyn til oprettelse af systemer for tidlig varsling ved at opbygge fintmaskede forebyggelsesnetværk med de forskellige civilsamfundsorganisationer;

42. gentager sin støtte til partnerlandenes suverænitet, territoriale integritet og politiske uafhængighed; er af den opfattelse, at ENP bør bidrage til og støtte disse principper i praksis; understreger, at fastlåste eller langvarige konflikter hæmmer den fulde udvikling af ENP; beklager i denne henseende, at der siden lanceringen af ENP ikke er gjort fremskridt med hensyn til at løse eksisterende konflikter; minder om sin holdning, at besættelsen af et partnerlands område er i strid med ENP's grundlæggende principper og mål; understreger behovet for snarest muligt at finde en fredelig løsning på de fastlåste konflikter på grundlag af folkerettens normer og principper; opfordrer HR/NF til at spille en mere aktiv rolle i forhold til at gøre det klart, at en uddybning af de bilaterale forbindelser hænger sammen med en fredelig konfliktløsning og overholdelse af folkeretten; understreger i denne sammenhæng, at det er vigtigt at fortsætte en principfast politik til fremme af ansvarlighed for alle krænkelse af menneskerettighederne og den humanitære folkeret og undgå dobbeltstandarder, navnlig i denne henseende;

43. opfordrer indtrængende EU til at lade ånden i og læren fra de historiske erfaringer med europæisk integration finde anvendelse på regionale konflikter, eftersom bilaterale spørgsmål skal løses fredeligt, og gode naboforhold og regionalt samarbejde er grundlæggende elementer i ENP; opfordrer i denne forbindelse til borgernes deltagelse og inddragelse af offentlige aktører i horisontale partnerskaber og venskabsarrangementer med deres modstykker i Unionen og til inddragelse af samfundet og den unge generation som en forandringskabende faktor;

Fremme af den regionale integration

44. understreger vigtigheden af ENP's regionale dimension og behovet for at fremme og bidrage til regionale synergier og regional integration ved hjælp af regionale samarbejdsprogrammer; understreger, at et styrket økonomisk samarbejde mellem ENP-landene er nødvendigt for at opnå stabilitet og velstand i det europæiske naboskab;

45. opfordrer i denne henseende til at supplere EU's bilaterale forbindelser med ENP-landene med en multilateral dimension gennem et øget antal aktiviteter og initiativer i denne forbindelse, idet der rettes særlig opmærksomhed mod styrkelse af grænseoverskridende projekter, optrapning af mellemfolkelige programmer, udvikling af incitamenter til regionalt samarbejde og yderligere fremme af en aktiv dialog med civilsamfundet; mener, at ENP i fremtiden bør tilbyde en vidtfaavnende regional platform til drøftelse af menneskerettighedsspørgsmål i overensstemmelse med ENP's grundlæggende principper;

46. opfordrer til en systematisk evaluering af konsekvenserne for menneskerettighederne — herunder køns-perspektiver — af handelsaftaler og EU's økonomiske støtte til programmer og projekter inden for rammerne af ENP;

47. opfordrer til, at den reviderede politik skal styrke de eksisterende samarbejdsplatforme, nemlig Middelhavsunionen og Det Østlige Partnerskab, med henblik på at støtte den regionale integration yderligere, når de prioriteringer, som partnerne har identificeret, er fælles inden for et specifikt politikområde, med henblik på at løse særlige subregionale problemer, som f.eks. mobilitet, energi og sikkerhed, og med henblik på at bringe partnerne tættere på hinanden for så vidt angår økonomiske standarder og lovgivning; mener, at de multilaterale strukturer i ENP bør konsolideres og udvikles mere strategisk;

48. understreger betydningen af multilaterale forsamlinger, såsom Euronest og Den Parlamentariske Forsamling for Middelhavsunionen, som fora for politisk dialog og som et redskab til at fremme ejerskab af naboskabspolitikken og opfordrer dem indtrængende til at øge deres engagement heri på en passende og effektiv måde;

49. fremhæver merværdien af det parlamentariske diplomati og de regelmæssige bilaterale interparlamentariske møder, som Parlamentet afholder med kolleger fra nabolande, som et redskab til udveksling af erfaringer og evaluering af status for de enkelte landes forbindelser med EU; tilskynder medlemsstaternes nationale parlamenter til at afholde deres bilaterale interparlamentariske møder inden for rammerne af ENP som et middel til at sikre en sammenhængende tilgang;

Torsdag den 9. juli 2015

50. fremhæver betydningen af Konferencen af Regionale og Lokale Myndigheder i Østpartnerskabet (CORLEAP) og Den Regionale og Lokale Euro-Middelhavsforsamling (ARLEM), som giver de lokale og regionale repræsentanter mulighed for at gå i dialog med EU-institutionerne og for at fortsætte det økonomiske, sociale og lokale og regionale samarbejde;

51. understreger, at udviklingen af regionale civilsamfundsplatforme, såsom fora for Det Østlige Partnerskab og civilsamfundet i de sydlige nabolande, styrker et flerpartsengagement, der driver demokratiseringen og den økonomiske reformdagsorden fremad i nabolandene;

Naboernes naboer

52. understreger behovet for at opbygge stærke partnerskaber med nabolandene; understreger betydningen af at sikre, at ENP er en del af EU's bredere udenrigspolitik, og af at anerkende de andre strategiske aktører, der har indflydelse på naboskabsområdet — »naboernes naboer« — og internationale og regionale organisationer, bl.a. ved at behandle spørgsmål af fælles interesse og gensidig relevans, herunder regional og global sikkerhed, gennem eksisterende bilaterale rammer eller multilateral dialog, hvor det anses for hensigtsmæssigt og relevant;

53. understreger, at EU på realistisk vis bør overveje de forskellige politiske muligheder, som dets partnere står over for, samt hvordan der kan bygges bro med deres naboer på forskellige niveauer, og hvordan tredjelandes udenrigspolitik i naboområdet håndteres, således at det sikres, at det er op til EU og dets suveræne partnere at beslutte, hvordan de ønsker at gå videre med deres forbindelser;

54. gentager sin overbevisning om, at DCFTA-bestemmelserne ikke udgør kommercielle udfordringer for Den Russiske Føderation, og at associeringsaftalerne ikke bør ses som en hindring for østlige partners gode forbindelser med deres nabolande;

55. opfordrer EU til at udvikle effektive mekanismer til støtte for ENP-partnerlande, der forfølger en ambitiøs europæisk dagsorden og som følge heraf er ramt af gengældelsesforanstaltninger, handelstvang eller regulære militære angreb fra tredjelande; gentager, at EU, selv om ENP ikke er rettet imod andre strategiske aktører og afviser ideen om en geopolitisk nulsumskonkurrence i nabolandene, skal afgive troværdige tilsagn og yde stærk politisk støtte til partnere, der ønsker at sikre bedre overensstemmelse med EU;

56. opfordrer EU til at udnytte ekspertisen hos de regionale organisationer, som naboerne tilhører, som f.eks. Europarådet, OSCE, Den Afrikanske Union, de relevante regionale kontorer under De Forenede Nationer og Den Arabiske Liga, og til aktivt at inddrage og samarbejde med dem for at løse regionale konflikter; minder om, at disse er vigtige fora til at forpligte partnerne til at gennemføre reformer, løse problemerne vedrørende menneskerettigheder og regionale spørgsmål — for hvilke de bør påtage sig et større ansvar — og fremme demokratisering;

Politikmål og instrumenter

Et mangfoldigt udbud: Prioriterede sektorer

57. opfordrer EU til sammen med sine partnere at undersøge og fastlægge prioriteringer for styrket samarbejde og integration på forskellige politikområder, såsom f.eks. økonomisk og menneskelig udvikling, konflikt- og katastrofe-forebyggelse, infrastrukturudvikling og regional udvikling, miljø, handelskonkurrencepolitikker, SMV'er, migration, sikkerhed, energi og energieffektivitet, med det mål at skabe et område med velstand, stabilitet og godt naboskab;

58. mener, at formålet med at opnå sammenhæng i de interne og eksterne EU-politikker samt de tætte og voksende forbindelser mellem visse interne og eksterne spørgsmål bør afspejles i den nye ENP;

59. mener, at et styrket samarbejde inden for det fremtidige digitale indre marked, støtte til e-administrationsreformer og løsninger for offentlighed i forvaltningen udgør et instrument for borgernes engagement;

Torsdag den 9. juli 2015

60. understreger betydningen af den frie bevægelighed for personer og støtter øget mobilitet i det europæiske naboskab i et sikkert og velforvaltet miljø gennem visumlempelse og -liberalisering, navnlig for studerende, unge, kunstnere og forskere; opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at fremme mobilitetspartnerskaber yderligere inden for naboskabet og udvikle mulighederne for cirkulær migration, som ville åbne sikre og lovlige ruter for migranter; opfordrer EU til at skelne klart mellem asylansøgere, der flygter fra forfølgelse, og ulovlige økonomiske migranter; fordømmer menneskehandel, hvis ofre oftest er kvinder, og understreger betydningen af at styrke samarbejdet med partnerlandene for at bekæmpe den;

61. opfordrer Kommissionen til at være opmærksom på ligestillingsperspektivet i forbindelse med fremme af erhvervsuddannelse og akademisk uddannelse samt inden for rammerne af programmer for cirkulær migration med nabolandene med henblik på at styrke kvinders deltagelse i deres økonomier;

62. bemærker, at den høje arbejdsløshed, navnlig blandt unge, manglende adgang til information, social udstødelse og fattigdom og manglende beskyttelse af minoriteters rettigheder kombineret med kvinders lave politiske og socio-økonomiske deltagelse, dårlig regeringsførelse og udbredt korruption er grundlæggende årsager til ustabilitet, og kræver et engagement, der går ud over de vidtgående og brede frihandelsområder (DCFTA'er); bemærker, at den blotte udsigt til handelsaftaler og frihandelsaftaler ikke længere tilvejebringer en tilstrækkelig effektiv løftestang, der kan styrke vores partnerskab med nabolandene, navnlig landene i det sydlige Middelhavsområde; bemærker manglen på et regionalt økonomisk samarbejde mellem EU's nabolande og opfordrer til udarbejdelse af subregionale initiativer med henblik på at øge samhandelen mellem dem;

63. fremhæver betydningen af at investere i projekter for unge, kvinder og fremtidige ledere ved at gøre fuld brug af stipendiemulighederne under Erasmus+-programmet med henblik på at fremme udveksling af studerende og undervisere mellem ENP-landene og medlemsstaterne og tilstræbe at præge fremtidige ledere fra ENP-landene og medlemsstaterne samt yderligere fremme akademiske projekter og uddannelsesprojekter, som allerede har bevist deres værd på dette område, som f.eks. Europakollegiet;

64. opfordrer Kommissionen til at undersøge og tilbyde ENP-landene forskellige grader af deltagelse, samarbejde og engagement i EU's politikker, programmer og agenturer, såsom Europol, Frontex og toldforvaltning, inden for områderne bekæmpelse af menneskehandel, økonomisk og grænseoverskridende kriminalitet og Energifællesskabet, der som en vellykket integrationsaftale kan spille en større rolle i ENP; fremhæver betydningen af energisikkerhed og et tættere energisamarbejde inden for det europæiske naboskab med henblik på at nå et fælles mål om uafbrudt levering af økonomisk overkommelig, bæredygtig, effektiv og ren energi; opfordrer til en gradvis åbning af energunionen for ENP-landene; tilskynder Kommissionen til at fremme Budapestkonventionen om bekæmpelse af internetkriminalitet mellem ENP-landene og til at opfordre dem til at tiltræde den, hvis de endnu ikke har gjort det;

65. mener, at der bør lægges større vægt på at anvende programmer for teknisk bistand såsom TAIEX- og partnerskabsprogrammer, og at partnerne bør inddrages i EU-programmer såsom Erasmus og Horisont 2020, idet de bidrager til udveksling af viden og etablering af netværk på forskellige niveauer og er grundlaget for at skabe et fælles naboskabsområde;

66. mener, at den parlamentariske dimension af politikken skal styrkes ved at øge effektiviteten af de interparlamentariske møder og de fælles parlamentariske organer, der er oprettet i henhold til aftaler med EU, og de parlamentariske forsamlinger; glæder sig i denne forbindelse over den nye tilgang, som Parlamentet har vedtaget, for så vidt angår støtte til parlamentarisk demokrati; understreger den rolle, som parlamenterne i ENP-landene spiller med hensyn til at drage regeringerne til ansvar, og opfordrer til at styrke deres kontrolkapacitet; opfordrer til, at Parlamentet inddrages i gennemførelsen af den nye ENP og regelmæssigt underrettes og høres om udviklingen heraf i partnerlandene; mener, at de europæiske politiske partier og grupper i de nationale parlamenter i medlemsstaterne og Europa-Parlamentet kan spille en vigtig rolle og kan påtage sig afgørende ansvar for så vidt angår fremme af en politisk kultur baseret på egentlige demokratiske institutioner, retsstatsprincippet, et demokratisk flerpartisystem og fuld deltagelse af kvinder i beslutningsprocessen;

67. understreger, at ENP for at være en vellykket politik også bør sikre, at der er opbakning fra medlemsstaterne, bl.a. ligeledes ved at udvide flagskabsinitiativer; opfordrer derfor Kommissionen til at styrke samordningen af politikker og den fælles programmering af økonomisk bistand og til at indføre mekanismer til fremme af informationsudveksling mellem medlemsstaterne og EU-strukturer om ENP-landene og samråd mellem medlemsstaterne, EU-strukturer og nabolandene; mener, at EU's økonomiske og tekniske bistand bør være betinget af en vellykket gennemførelse af konkrete benchmarks i reformprocessen, på grundlag af hvilke der vil blive bevilliget yderligere støtte;

Torsdag den 9. juli 2015

Vurdering og synlighed

68. understreger, at handlingsplaner, der er udarbejdet i tæt partnerskab med myndighederne i partnerlandene og i samråd med civilsamfundsorganisationer, bør fokusere på at gennemføre et begrænset antal realistiske prioriteringer, og at gennemførelsen bør vurderes regelmæssigt eller på foranledning af ændrede forhold og omfatte politiske løsningsmuligheder, der kan være aftalt i fællesskab; påpeger, at det er vigtigt at udvikle en høringsproces med civilsamfundsorganisationer med hensyn til fastlæggelse af benchmarks;

69. understreger, at fremskridtsrapporter bør fokusere på gennemførelsen af prioriteringerne i handlingsplanerne og afspejle graden af engagement i partnerlandet; gentager sin opfordring til at sætte oplysningerne i rapporterne i perspektiv ved at tage hensyn til den nationale kontekst og ved at inkludere tendenserne fra de foregående år; er af den opfattelse, at alle de vigtigste interessenter i ENP-landene, herunder civilsamfundet, reelt bør inddrages og høres før udarbejdelsen af rapporterne; opfordrer til, at vigtige dokumenter, såsom fremskridtsrapporter, er let tilgængelige på de respektive EU-delegationers websteder og oversat til det lokale sprog; opfordrer EU til at anvende mere kvalitative metoder til at måle omfanget af fremskridt i partnerlandene og til at gennemføre effektive krydsoverensstemmelsesforanstaltninger om partnernes fremskridt med hensyn til menneskerettigheder, retsstatsprincippet og demokrati;

70. mener, at synligheden af EU's bistand bør forbedres med henblik på at gøre befolkningerne i partnerlandene og i EU's medlemsstater opmærksomme på fordelene ved EU-støtten; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en særlig mekanisme for levering af EU's humanitære bistand til nabolande, der vil adskille sig fra den model, som anvendes for tredjelande i hele verden, og bl.a. vil sikre høj synlighed for EU og dets politiske dagsorden; understreger vigtigheden og nødvendigheden af en mekanisme, der kan sikre gennemsigtighed i forbindelse med den økonomiske støtte fra EU;

71. opfordrer EU til at styrke sin kapacitet til at bekæmpe misinformation og propagandakampagner mod EU og dets medlemsstater, som tager sigte på at mindske deres enhed og solidaritet; opfordrer EU til at styrke sin synlighed for klart at vise sin støtte til og engagement i partnerlandene; understreger betydningen af at fremme objektive, uafhængige og upartiske oplysninger og mediefrihed i ENP-landene og behovet for en strategisk kommunikationsindsats i nabolandene, herunder vedrørende dets værdier og mål, gennem udvikling af en omfattende, effektiv og systematisk kommunikationsstrategi i den reviderede politik;

72. opfordrer EU til at øge sin tilstedeværelse i partnerlandene ved hjælp af flere interaktive audiovisuelle midler og sociale medier på de respektive lokale sprog for at nå ud til hele samfundet; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en klar kommunikationsstrategi over for befolkningen i ENP-landene for at forklare fordelene ved associeringsaftaler, herunder de vidtgående og brede frihandelsområder (DCFTA'er), som redskaber til modernisering af deres politiske systemer og økonomier;

o

o o

73. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, ENP-landenes regeringer og parlamenter, Den Parlamentariske Forsamling Euronest, Den Parlamentariske Forsamling for Middelhavsunionen, Den Arabiske Liga, Den Afrikanske Union, Europarådet og OSCE.

Torsdag den 9. juli 2015

P8_TA(2015)0273

Harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informations-samfundet**Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (2014/2256(INI))**

(2017/C 265/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 4, 26, 34, 114, 118 og 167 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 27 i verdenserklæringen om menneskerettighederne,
- der henviser til aftalen om handelsrelaterede aspekter af intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS) fra 1994,
- der henviser til UNESCO's konvention af 20. oktober 2005 om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed,
- der henviser til artikel 11, 13, 14, 16, 17, 22 og 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet ⁽¹⁾,
- der henviser til Bernerkonventionen til værn for litterære og kunstneriske værker og navnlig til tretrinstesten,
- der henviser til Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret, WIPO's traktat om ophavsret af 20. december 1996,
- der henviser til WIPO's traktat om fremførelser og fonogrammer af 20. december 1996,
- der henviser til WIPO-traktaten om audiovisuelle fremførelser vedtaget på WIPO's diplomatiske konference om beskyttelse af audiovisuelle fremførelser i Beijing den 24. juni 2012,
- der henviser til den undersøgelse om intellektuelle ejendomsrettigheder (IPR), som Den Europæiske Patentmyndighed (EPO) og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (OHIM) i fællesskab gennemførte i september 2013, med titlen »Intellectual Property Rights intensive industries: contribution to economic performance and employment in the European Union«,
- der henviser til Marrakeshtraktaten om fremme af adgang til offentliggjorte værker for personer, der er blinde, synshæmmede eller på anden måde læsehandicappede,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/26/EU af 26. februar 2014 om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse i det indre marked ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/37/EU af 26. juni 2013 om ændring af direktiv 2003/98/EF om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/28/EU af 25. oktober 2012 om visse tilladte anvendelser af forældreløse værker ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10.⁽²⁾ EUT L 84 af 20.3.2014, s. 72.⁽³⁾ EUT L 175 af 27.6.2013, s. 1.⁽⁴⁾ EUT L 299 af 27.10.2012, s. 5.

Torsdag den 9. juli 2015

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/116/EF af 12. december 2006 om beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/77/EU af 27. september 2011 om ændring af direktiv 2006/116/EF om beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 93/83/EØF af 27. september 1993 om samordning af visse bestemmelser vedrørende ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med radio- og tv-udsendelse via satellit og viderespredning pr. kabel ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF af 12. december 2006 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret ⁽⁵⁾, som ændrer direktiv 92/100/EØF ⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/84/EF af 27. september 2001 om følgeret for ophavsmanden til et originalkunstværk ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 27. februar 2014 om privatkopieringsafgifter ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. september 2013 om fremme af de europæiske kulturelle og kreative sektorer som kilder til økonomisk vækst og beskæftigelse ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. september 2012 om onlinedistribution af audiovisuelle værker i EU ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. september 2010 om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i det indre marked ⁽¹¹⁾,
- der henviser til den offentlige høring om gennemgangen af EU's regler om ophavsret, som Kommissionen gennemførte i perioden fra den 5. december 2013 til 5. marts 2014,
- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2012 om andragende 0924/2011 af Dan Pescod, britisk statsborger, for »European Blind Union« (EBU) og »Royal National Institute of Blind People« (RNIB), om blindes adgang til bøger og andre trykte produkter ⁽¹²⁾,
- der henviser til Kommissionens grønbog om onlinedistribution af audiovisuelle værker i Den Europæiske Union: Muligheder og udfordringer hen imod et digitalt indre marked (COM(2011)0427),
- der henviser til Kommissionens grønbog af om ophavsret i videnøkonomien (COM(2008)0466),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Et indre marked for intellektuelle ejendomsrettigheder — Fremme af kreativitet og innovation med sigte på at skabe økonomisk vækst, arbejdspladser af høj kvalitet og førsteklasses produkter og tjenester i Europa« (COM(2011)0287),

⁽¹⁾ EUT L 372 af 27.12.2006, s. 12.

⁽²⁾ EUT L 265 af 11.10.2011, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 248 af 6.10.1993, s. 15.

⁽⁴⁾ EUT L 157 af 30.4.2004, s. 45.

⁽⁵⁾ EUT L 376 af 27.12.2006, s. 28.

⁽⁶⁾ EFT L 346 af 27.11.1992, s. 61.

⁽⁷⁾ EFT L 272 af 13.10.2001, s. 32.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0179.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0368.

⁽¹⁰⁾ EUT C 353 E af 3.12.2013, s. 64.

⁽¹¹⁾ EUT C 50 E af 21.2.2012, s. 48.

⁽¹²⁾ EUT C 249 E af 30.8.2013, s. 49.

Torsdag den 9. juli 2015

- der henviser til aftalememorandum af 20. september 2011 om de vigtigste principper for digitalisering og tilrådighedsstillelse af »out of commerce«-værker med henblik på at lette digitaliseringen og tilrådighedsstillelsen af værker i form af bøger og fagtidsskrifter for europæiske biblioteker og lignende institutioner,
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelser fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A8-0209/2015),
- A. der henviser til, at revisionen af direktiv 2001/29/EF er af afgørende betydning med henblik på at fremme kreativitet og innovation, kulturel mangfoldighed, økonomisk vækst, konkurrenceevne, det digitale indre marked og adgang til viden og information, samtidig med at det giver ophavsmænd til litterære og kunstneriske værker tilstrækkelig anerkendelse og beskytter deres rettigheder;
- B. der henviser til, at det i artikel 167 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) hedder, at Den Europæiske Union bidrager til, at medlemsstaternes kulturer kan udfolde sig, idet de respekterer den nationale og regionale mangfoldighed, navnlig gennem kunstneriske og litterære frembringelser;
- C. der henviser til, at formålet med direktiv 2001/29/EF om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet var at tilpasse lovgivningen om ophavsret og beslægtede rettigheder, så den afspejlede de teknologiske fremskridt;
- D. der henviser til, at direktiv 2001/29/EF også omhandler en række af EU's forpligtelser i henhold til folkeretten, herunder bestemmelserne i Bernerkonventionen til værn for litterære og kunstneriske værker, WIPO's traktat om ophavsret og WIPO's traktat om fremførelser og fonogrammer;
- E. der henviser til, at Kommissionen og medlemsstaterne foretager betydelige investeringer i digitalisering af og onlineadgang til værdifulde samlinger fra Europas kulturarvsinstitutioner, så borgerne har mulighed for at få adgang hertil fra et hvilket som helst sted på en hvilken som helst enhed;
- F. der henviser til, at Europas kulturelle og kreative industrier er en drivkraft for økonomisk vækst og jobskabelse i EU og yder et væsentligt bidrag til EU's økonomi, idet de beskæftiger mere end syv millioner mennesker og ifølge de seneste skøn tegner sig for mere end 4,2 % af EU's BNP, og der henviser til, at kulturindustrien fortsatte med at skabe arbejdspladser under den økonomiske krise i 2008-2012;
- G. der henviser til, at Den Europæiske Patentmyndigheds og Harmoniseringskontorets fælles undersøgelse fra september 2013 viser, at ca. 39 % af den samlede økonomiske aktivitet i EU — som svarer til en værdi af ca. 4 700 mia. EUR om året — genereres af IPR-intensive sektorer, og at det samme gælder for 26 % af den direkte beskæftigelse (eller 56 mio. arbejdspladser), mens den indirekte beskæftigelse tegner sig for cirka 9 % af det samlede antal arbejdspladser i EU;
- H. der henviser til, at den digitale revolution har skabt nye teknikker og kommunikationsmidler og banet vej for nye udtryksformer, der, samtidig med at der er stillet spørgsmålstejn ved det veletablerede tresidede forhold mellem skabende kunstnere, kulturelle iværksættere og brugere, har ansporet til en videnbaseret økonomi, skabelse af nye job og bidraget til at fremme kultur og innovation;
- I. der henviser til, at ethvert politisk initiativ vedrørende det digitale indre marked skal være i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 11, 13, 14, 16, 17 og 22;
- J. der henviser til, at kulturel mangfoldighed og sproglig mangfoldighed rækker ud over de nationale grænser, og at visse af de europæiske sprog tales i flere lande;
- K. der henviser til, at chartret om grundlæggende rettigheder beskytter ytringsfriheden, informationsfriheden og friheden for kunst og videnskab, og garanterer beskyttelse af personoplysninger og af den kulturelle og sproglige mangfoldighed, ejendomsret og beskyttelse af intellektuel ejendom, retten til uddannelse og friheden til at drive forretning;
- L. der henviser til, at ophavsmandens ret til beskyttelse af vedkommendes kreative værker fortsat skal gælde i den digitale tidsalder;

Torsdag den 9. juli 2015

- M. der henviser til, at det er nødvendigt at tage højde for foranstaltninger, der bidrager til yderligere udvikling af kulturel udveksling og forbedrer retssikkerheden i sektoren; der henviser til, at der er blevet udviklet mange kreative onlinetjenester siden gennemførelsen af direktiv 2001/29/EF, og at forbrugerne aldrig før har haft adgang til en så bred vifte af kreative og kulturelle værker; der henviser til, at brugerne skal have adgang til et rigt og varieret udbud af indhold af høj kvalitet;
- N. der henviser til, at en harmonisk og systematisk udvikling af det digitale bibliotek Europeana, som blev oprettet i 2008 som led i et EU-initiativ, har gjort værker fra medlemsstaternes biblioteker tilgængelige;
- O. der henviser til, at kreative værker er en af de vigtigste kilder til at give næring til den digitale økonomi og til informationsteknologiaktører, såsom søgemaskiner, sociale medier og platforme for brugerskabt indhold, men at næsten hele den værdi, der genereres af kreative værker, overføres til digitale formidlere, som afviser at betale ophavsmændene eller forhandler ekstremt lave vederlag;
- P. der henviser til, at direktiv 2011/77/EU og direktiv 2006/116/EF harmoniserede beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder ved at gennemføre en fuldstændig harmonisering af beskyttelsestiden for hver type værk og hver beslægtet rettighed i medlemsstaterne;
- Q. der henviser til, at EU's lovgivende myndigheder har pligt til at fremme klare retlige rammer for ophavsret og beslægtede rettigheder, som kan forstås af alle berørte parter — navnlig den brede offentlighed — og som sikrer retssikkerhed;
- R. der henviser til den konkurrencemæssige fordel og den voksende effekt af en række internetformidlere og til denne situations negative effekt for ophavsmandens kreative potentiale og for udviklingen af tjenester, der tilbydes af andre distributører af kreative værker;
- S. der henviser til, at der ved udarbejdelsen af de retlige rammer for ophavsret og beslægtede rettigheder bør tages hensyn til behovet for at fremme innovative industrielle og kommercielle modeller, som udnytter de muligheder, der ligger i nye teknologier, med henblik på at gøre EU's virksomheder mere konkurrencedygtige;
- T. der henviser til, at Kommissionens program for 2014-2019 prioriterer og sætter fokus på at skabe vækst og beskæftigelse;
1. påpeger, at ophavsretten er et konkret middel til at sikre, at skabere aflønnes, og at den kreative proces finansieres;
 2. glæder sig over, at Kommissionen har taget initiativ til at foretage en høring om ophavsret, som tiltrak sig stor interesse fra en lang række interesserede parter, herunder den kulturelle sektor og civilsamfundet ⁽¹⁾;
 3. glæder sig over Kommissionens tilsagn om at videreudvikle EU's digitale dagsorden, herunder ophavsretsansliggender, i løbet af den nye Kommissions mandatperiode; glæder sig over Kommissionens arbejdsprogram for 2015, for så vidt som det lover, at der bliver fremlagt en pakke for det digitale indre marked, som vil omfatte lovforslag om modernisering af ophavsretsreglerne med henblik på at gøre dem egnede til den digitale tidsalder;
 4. minder om, at ophavsret og beslægtede rettigheder både beskytter og fremmer udviklingen og markedsføringen af nye varer og tjenesteydelser samt skabelsen og udnyttelsen af deres kreative indhold, og derved bidrager til forbedret konkurrenceevne, beskæftigelse og innovation på tværs af mange erhvervssektorer i EU;
 5. understreger, at ophavsretten kun er så effektiv, som de håndhævelsesforanstaltninger, der er truffet for at beskytte den, og at en solid håndhævelse af ophavsretten er nødvendig for at sikre en blomstrende og innovativ kreativ sektor;
 6. påpeger, at ophavsret og beslægtede rettigheder i sagens natur indebærer territorialitet; understreger, at der ikke er nogen modsætning mellem dette princip og foranstaltninger, der sikrer overførsel af indhold;

⁽¹⁾ Kommissionen, GD MARKT, rapport om svar på offentlig høring om revision af EU's regler om ophavsret, juli 2014.

Torsdag den 9. juli 2015

7. understreger, at enhver revision af direktiv 2001/29/EF fortsat bør fastholde princippet om et rimeligt vederlag til rettighedshavere; opfordrer til, at princippet om territorialitet bekræftes for at gøre det muligt for den enkelte medlemsstat at sikre princippet om et rimeligt vederlag inden for rammerne af medlemsstatens egen kulturpolitik;
8. bemærker, at omfanget af værker, der er lovligt tilgængelige for brugerne, er steget siden gennemførelsen af direktiv 2001/29/EF; bemærker endvidere, at den grænseoverskridende adgang til de mange former for anvendelse, som den teknologiske udvikling gør mulig for forbrugerne, eventuelt kan nødvendiggøre, at der gennemføres evidensbaserede forbedringer af den nuværende retlige ramme, således at det lovlige udbud af et mangfoldigt kulturelt og kreativt onlineindhold udvikles yderligere med henblik på at sikre adgangen til den europæiske kulturelle mangfoldighed;
9. minder om, at forbrugerne alt for ofte nægtes adgang til visse indholdstjenester af geografiske grunde, hvilket strider imod formålet med direktiv 2001/29/EF, nemlig at implementere de fire friheder på det indre marked; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at foreslå hensigtsmæssige løsninger til bedre grænseoverskridende adgang til tjenesteydelser og ophavsretligt beskyttet indhold for forbrugerne;
10. mener, at der — for så vidt angår andre typer af indhold — kan høstes erfaringer fra den i direktiv 2014/26/EU om kollektiv rettighedsforvaltning anvendte tilgang, men at spørgsmål vedrørende overførsel og geoblokering ikke kan løses ved hjælp af én altomfattende løsning, men muligvis kræver flere forskellige — såvel lovgivningsmæssige som markedsbaserede — foranstaltninger;
11. fremhæver, at EU's kreative produktion er en af dets rigeste ressourcer, og at de, der ønsker at have gavn heraf, bør være i stand til at betale herfor, også når den kun sælges i en anden medlemsstat;
12. henleder opmærksomheden på, at multiterritoriale licenser, jf. direktiv 2014/26/EU om kollektiv forvaltning af ophavsret, er en mulighed, når TV-selskaber ønsker at dække hele Europa;
13. påpeger, at finansiering, produktion og samproduktion af film og TV-indhold i vid udstrækning afhænger af eksklusive territoriale licenser, der gives til lokale distributører på en række platforme, der afspejler de forskellige europæiske markeders kulturelle karakteristika; understreger derfor, at muligheden for i henhold til princippet om aftalefrihed at vælge graden af territorial dækning og typen af distributionsplatform tilskynder til investeringer i film og TV-indhold og fremmer den kulturelle mangfoldighed; opfordrer Kommissionen til at sikre, at der forud for ethvert initiativ til at modernisere ophavsrettighederne gennemføres en omfattende undersøgelse af moderniseringens forventelige indvirkning på produktionen, finansieringen og distributionen af film og TV-indhold, samt på den kulturelle mangfoldighed;
14. understreger, at industriens geoblokeringspraksis ikke bør forhindre kulturelle mindretal i EU's medlemsstater i at få adgang til eksisterende indhold eller tjenester på deres eget sprog, der enten er gratis eller betalt for;
15. støtter de initiativer, der sigter mod at øge overførligheden inden for EU af onlinetjenester med indhold, der er erhvervet og stillet til rådighed på lovlig vis, samtidig med at ophavsrettigheder og rettighedshavernes interesser respekteres fuldt ud;
16. minder om, at de europæiske kulturmarkeder er naturligt heterogene på grund af den europæiske kulturelle og sproglige mangfoldighed; påpeger, at denne mangfoldighed bør betragtes som en fordel i stedet for en hindring for det indre marked;
17. noterer sig betydningen af territoriale licenser i EU, særlig for så vidt angår audiovisuel produktion og filmproduktion, som hovedsagelig er baseret på radio- og TV-selskabers forhåndskøbs- eller forfinansieringssystemer;
18. bemærker med bekymring det stigende antal ulovlige onlinetjenester og den stigende forekomst af piratkopiering og mere generelt overtrædelser af intellektuelle ejendomsrettigheder, som er en tendens, der udgør en alvorlig trussel mod medlemsstaternes økonomier og kreativiteten i EU;
19. understreger, at udgangspunktet for enhver reform af den ophavsretlige ramme bør være baseret på et højt beskyttelsesniveau, da rettigheder er af afgørende betydning for den intellektuelle skabelsesproces og giver et stabilt, klart og fleksibelt retsgrundlag, der fremmer investering og vækst i den kreative og kulturelle sektor, og samtidig fjerner retlige usikkerheder og uoverensstemmelser, som påvirker det indre markeds funktion negativt;

Torsdag den 9. juli 2015

20. understreger, at der sideløbende med den vigtige opgave med at udvide det digitale indre markeds fungerende strukturer bør træffes foranstaltninger for at sikre, at det indre marked fortsat fungerer korrekt;
21. påpeger, at de ophavsretintensive sektorer beskæftiger mere end syv millioner mennesker i EU; opfordrer derfor Kommissionen til i overensstemmelse med principperne for bedre regulering at sikre, at der forud for ethvert lovgivningsmæssigt initiativ vedrørende modernisering af ophavsretten gennemføres en udtømmende evaluering af disse initiativers indvirkninger med hensyn til vækst og beskæftigelse samt af de potentielle omkostninger og fordele herved;
22. understreger, at enhver revision af EU's ophavsretslovgivning skal være tilstrækkeligt målrettet og være baseret på overbevisende data med henblik på at sikre den fortsatte udvikling af Europas kreative industrier;
23. erkender, at kommercielle aktiviteter, der krænker ophavsretten, udgør en alvorlig trussel mod et velfungerende digitalt indre marked og mod udviklingen af det lovlige udbud af diversificeret kulturelt og kreativt onlineindhold;
24. finder det absolut nødvendigt at styrke forfatteres og ophavsmænds position og forbedre deres vederlag med hensyn til digital distribution og udnyttelse af deres værker;

Eksklusive rettigheder

25. erkender nødvendigheden af, at ophavsmænd og udøvende kunstnere ydes juridisk beskyttelse af deres kreative og kunstneriske arbejde; erkender, at formidling af kultur og viden er i offentlighedens interesse; anerkender den rolle, som producenter og forlæggere spiller i at bringe disse værker på markedet og behovet for rimelige og behørigt godtgørelser til alle kategorier af rettighedshavere; opfordrer til forbedring af ophavsmænds og udøvende kunstneres kontraktmæssige stilling i forhold til andre rettighedshavere og mellemlid, især ved at overveje en rimelig frist for anvendelse af rettigheder, som forfattere har overdraget til tredjeparter, hvorefter disse rettigheder udløber, da kontraktlige udvekslinger kan være præget af en magtskævhed; understreger i denne forbindelse betydningen af aftalefrihed;
26. bemærker, at en rimelig beskyttelse af ophavsretligt beskyttede værker og andet beskyttet materiale er af stor betydning, herunder også ud fra et kulturelt synspunkt, og at Unionen i henhold til artikel 167 i TEUF er forpligtet til at tage hensyn til kulturelle aspekter i dens aktiviteter;
27. understreger, at ophavsmænd og kunstnere både skal modtage en rimelig godtgørelse i det digitale miljø og i den analoge verden;
28. opfordrer Kommissionen til i overensstemmelse med Kommissionens mål om bedre regulering at evaluere målrettede og passende foranstaltninger med henblik på at forbedre retssikkerheden; opfordrer Kommissionen til at undersøge indvirkningerne af en fælles EU-ophavsretsadkomst på arbejdspladser og innovation, på forfatteres, udøvende kunstnere og andre rettighedshaveres interesser, og på muligheden for at fremme forbrugernes adgang til regional kulturel mangfoldighed;
29. påpeger, at eksklusive rettigheder og aftalefrihed inden for rammerne af det skrøbelige økosystem, som producerer og finansierer kreativt arbejde, er centrale elementer, idet de sikrer en bedre risikodeling, som gør det muligt for en vifte af aktører at deltage i fælles projekter for et kulturelt forskelligartet publikum og styrke incitamentet til at investere i produktionen af fagligt indhold;
30. anbefaler, at EU's lovgivende myndighed med henblik på at beskytte offentlighedens interesse, samtidig med at personoplysninger beskyttes, overvejer, hvordan man kan sænke indskrænkningerne for videreanvendelse af den offentlige sektors informationer yderligere; bemærker, at en sådan justering af lovgivningen bør tage behørigt hensyn til direktiv 2013/37/EU, til de principper, der ligger til grund for ophavsretssystemet, og til Den Europæiske Unions Domstols relevante retspraksis;
31. opfordrer Kommissionen til at værne om værker i det offentlige rum, der pr. definition ikke er underlagt ophavsretsbeskyttelse; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at præcisere, at enhver digitalisering af et værk, som allerede er i det offentlige rum, og som ikke udgør et nyt og omformet værk, skal forblive i det offentlige rum; opfordrer ligeledes Kommissionen til at undersøge, om rettighedshavere kan få tillagt ret til helt eller delvist at skænke deres værker til det offentlige rum;

Torsdag den 9. juli 2015

32. opfordrer Kommissionen til i overensstemmelse med internationale standarder fastsat i Bernerkonventionen at harmonisere gyldighedsperioden af ophavsretsbeskyttelse, samtidig med at den afstår fra enhver yderligere forlængelse af beskyttelsestiden; opfordrer medlemsstaterne til at færdiggøre gennemførelsen af direktiv 2006/116/EF og 2011/77/EU på en strømlinet måde;

Undtagelser og indskrænkninger

33. opfordrer EU's lovgivende myndighed til at holde fast i den målsætning, der er fastsat i direktiv 2001/29/EF om at yde passende beskyttelse af ophavsret og beslægtede rettigheder som et af de vigtigste redskaber til at sikre europæisk kulturel kreativitet, og om at bevare en rimelig balance mellem de forskellige kategorier af rettighedshavere og brugere af beskyttede frembringelser, såvel som mellem de forskellige kategorier af rettighedshavere; understreger endvidere, at enhver lovgivningsmæssig ændring på dette område bør sikre tilgængelighed for personer med handicap til værker og tjenesteydelser, der er beskyttet af ophavsret og beslægtede rettigheder af enhver slags;

34. understreger, at ophavsret og beslægtede rettigheder udgør de retlige rammer for de europæiske kulturelle og kreative sektorer såvel som for uddannelses- og forskningssektoren og for den sektor, som drager fordel af undtagelser fra og indskrænkninger af disse rettigheder og danner grundlag for deres aktivitet og beskæftigelse;

35. bemærker, at undtagelser og indskrænkninger skal anvendes på en sådan måde, at der tages hensyn til det formål, til hvilket de blev udformet, og til de respektive egenskaber ved de digitale og analoge miljøer, samtidig med at balancen mellem rettighedshavernes interesser og offentlighedens interesser bevares; opfordrer derfor Kommissionen til at undersøge muligheden for at revidere en række af de eksisterende undtagelser og indskrænkninger for bedre at tilpasse dem til det digitale miljø under hensyntagen til den igangværende udvikling i det digitale miljø og behovet for konkurrenceevne;

36. understreger betydningen af, at der findes undtagelser og indskrænkninger, der er tilgængelige for personer med handicap; bemærker i denne forbindelse indgåelsen af Marrakeshtraktaten, som vil lette synshæmmedes adgang til bøger, og tilskynder til, at denne traktat ratificeres hurtigst muligt, uden at ratificeringen gøres betinget af revisionen af EU's juridiske ramme; mener, at traktaten er et godt skridt fremad, men at der stadig er meget arbejde, der skal gøres for at give adgang til indhold for personer med forskellige handicap;

37. bemærker vigtigheden af den kulturelle mangfoldighed i Europa, og at forskellene på medlemsstaternes gennemførelse af undtagelser kan være en udfordring for det indre markeds funktion i lyset af udviklingen for så vidt angår grænseoverskridende aktiviteter og EU's globale konkurrenceevne og innovation og også kan føre til retsusikkerhed for ophavsmænd og brugere; mener, at det derfor kan være gavnligt for visse undtagelser og indskrænkninger med flere fælles regler; bemærker dog, at forskelle kan være berettiget med henblik på at tillade medlemsstaterne at lovgive i overensstemmelse med deres særlige kulturelle og økonomiske interesser og i overensstemmelse med principperne om proportionalitet og subsidiaritet;

38. opfordrer Kommissionen til at undersøge anvendelsen af minimumsstandarder for så vidt angår alle undtagelser og indskrænkninger og til endvidere at sikre en korrekt gennemførelse af de undtagelser og indskrænkninger, der henvises til i direktiv 2001/29/EF, til at sikre lige adgang til kulturel mangfoldighed på tværs af det indre markeds grænser samt til at forbedre retssikkerheden;

39. finder det nødvendigt at styrke undtagelser for institutioner af offentlig interesse, såsom biblioteker, museer og arkiver, med henblik på at fremme bred adgang til kulturarv, herunder gennem internettet;

40. opfordrer Kommissionen til omhyggeligt at overveje at beskytte grundlæggende rettigheder, navnlig med henblik på at bekæmpe diskrimination eller beskytte pressefriheden; minder i denne forbindelse om, at der bør ydes en rimelig godtgørelse for disse undtagelser;

41. minder om betydningen af små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i de kulturelle og kreative industrier, når det gælder jobskabelse og vækst i EU; understreger, at langt størstedelen af SMV'erne i de kulturelle og kreative sektorer drager fordel af fleksibiliteten i reglerne om ophavsret med hensyn til at producere, investere i og distribuere kulturelle og kreative værker, men også med hensyn til at udvikle innovative løsninger, som giver brugerne mulighed for at få adgang til kreative onlineværker, der er tilpasset de lokale markeders præferencer og særlige forhold;

42. bemærker med interesse udviklingen af nye former for anvendelse af værker på digitale netværk, navnlig omformende anvendelse, og understreger behovet for at undersøge løsninger, der forener effektiv beskyttelse, som giver mulighed for en ordentlig godtgørelse og rimelig kompensation til kunstnerne, med offentlighedens interesse i at få adgang til kulturelle varer og viden;

Torsdag den 9. juli 2015

43. understreger, at nye anvendelser af indhold — i de tilfælde, hvor en undtagelse eller indskrænkning allerede finder anvendelse — der er mulige som følge af teknologiske fremskridt og nye anvendelser af teknologi, så vidt muligt bør udformes i overensstemmelse med den eksisterende undtagelse eller indskrænkning, forudsat at den nye anvendelse svarer til den eksisterende anvendelse, med henblik på at forbedre retssikkerheden — dette ville blive underlagt »tretrinssprøven«; anerkender, at en sådan fleksibilitet i fortolkningen af undtagelser og indskrænkninger kan muliggøre en tilpasning af de pågældende undtagelser og indskrænkninger til de forskellige nationale forhold og sociale behov;

44. fremhæver behovet for at sikre teknologineutralitet og fremtidig kompatibilitet af undtagelser og indskrænkninger ved at tage behørigt hensyn til konsekvenserne af mediekonvergens, samtidig med at offentlighedens interesse tilgodeses gennem fremme af incitamenter til at oprette, finansiere og udbrede nye værker og til at gøre disse værker tilgængelige for offentligheden på nye, innovative og overbevisende måder;

45. foreslår at gennemgå tjenesteydernes og mellemvændernes ansvar med henblik på at præcisere deres retlige status og ansvar med hensyn til ophavsret for at sikre, at der udvises rettidig omhu i hele den kreative proces og forsyningskæden og for at sikre et rimeligt vederlag til skabende kunstnere og rettighedshavere i EU;

46. fastholder, at udviklingen af det digitale marked er umulig, medmindre de kreative og kulturelle industrier udvikles sideløbende hermed;

47. understreger betydningen af undtagelsen for karikaturer, parodier og pastiche som en faktor i en levende demokratisk debat; mener, at undtagelsen bør skabe balance mellem skaberes og karikerede personers interesser og rettigheder og ytringsfriheden for brugeren af et beskyttet værk, der påberåber sig undtagelsen for karikaturer, parodier eller pastiche;

48. understreger behovet for på passende vis at vurdere automatiserede analyseteknikker for tekst og data (f.eks. »tekst- og dataminering« eller »indholdsminering«) i forskningsøjemed, forudsat at der er opnået tilladelse til at læse værket;

49. fastholder, at udviklingen af det digitale marked er tæt knyttet til og skal gå hånd i hånd med udviklingen af de kreative og kulturelle industrier, da dette er den eneste vej til varig velstand;

50. bemærker, at den private ejendomsret er et af det moderne samfunds fundamenter; bemærker endvidere, at fremme af adgang til undervisningsmateriale og kulturgoder er yderst vigtigt for udviklingen af det videnbaserede samfund, og at lovgiverne bør tage højde herfor;

51. opfordrer til at indføre en undtagelse for forsknings- og uddannelsesformål, som ikke blot bør dække uddannelsesinstitutioner, men også akkrediterede undervisnings- eller forskningsaktiviteter, herunder onlineaktiviteter og grænseoverskridende aktiviteter i tilknytning til uddannelsesinstitutioner eller institutioner, der er anerkendt af de kompetente myndigheder, til lovgivning eller aktiviteter, der er omfattet af et uddannelsesprogram;

52. understreger, at alle nye undtagelser eller indskrænkninger, der indføres i EU's ophavsretlige retssystem, skal være behørigt begrundet ud fra en pålidelig og objektiv økonomisk og juridisk analyse;

53. anerkender betydningen af biblioteker for så vidt angår adgang til viden og opfordrer Kommissionen til at vurdere vedtagelsen af en undtagelse, der gør det lovligt for offentlige biblioteker og forskningsbiblioteker at udlåne værker til offentligheden i digitalt format til personlig brug for en begrænset periode — enten via internettet eller via bibliotekernes netværk, således at de på effektiv vis og i en ajourført form kan opfylde deres almennyttige opgave med at formidle viden; anbefaler, at der ydes en rimelig kompensation til forfattere for e-bogsudlån, som svarer til kompensationen for udlån af fysiske bøger i henhold til nationale territoriale indskrænkninger;

54. opfordrer Kommissionen til at vurdere indførelsen af en undtagelse, der tillader biblioteker at digitalisere indhold med henblik på høring, katalogisering og arkivering;

55. understreger betydningen af at tage hensyn til konklusionerne fra de mange eksperimenter, der foretages af bogindustrien, med henblik på at etablere rimelige, afbalancerede og levedygtige forretningsmodeller;

56. bemærker, at der i visse medlemsstater er blevet indført lovbestemte tilladelser med henblik på at indføre kompensationsordninger; understreger behovet for at sikre, at handlinger, der er tilladt i henhold til en undtagelse, bør forblive tilladte; minder om, at kompensation for udøvelsen af undtagelser og indskrænkninger kun bør overvejes i de tilfælde, hvor handlinger, som menes at falde ind under en undtagelse, skader rettighedshaveren; opfordrer endvidere Det Europæiske Observationscenter for Krænkelser af intellektuelle ejendomsrettigheder til at gennemføre en fuldstændig videnskabelig evaluering af disse medlemsstaters foranstaltninger og foranstaltningernes indvirkning på de berørte parter;

Torsdag den 9. juli 2015

57. minder om betydningen af undtagelsen for privatkopiering, der teknisk set ikke må begrænses, kombineret med en rimelig kompensation til ophavsmænd; opfordrer Kommissionen til på grundlag af videnskabelig evidens at analysere Parlamentets beslutning af 27. februar 2014 om privatkopieringsafgifter⁽¹⁾ og resultaterne af den seneste mæglingsrunde gennemført af Kommissionen⁽²⁾, levedygtigheden af eksisterende foranstaltninger til rimelig kompensation for rettighedshavere i forbindelse med gengivelser foretaget af fysiske personer til privat brug, navnlig med hensyn til transparens;

58. bemærker, at en privatkopieringsafgift bør reguleres på en sådan måde, at borgerne informeres om det faktiske afgiftsbeløb, afgiftens formål, og hvordan den vil blive anvendt;

59. understreger, at de digitale afgifter bør gøres mere gennemsigtige og optimeres med henblik på at beskytte rettighedshaverens rettigheder og forbrugerrettigheder under hensyntagen til direktiv 2014/26/EU om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse i det indre marked;

60. understreger betydningen af at tilføre mere klarhed og gennemsigtighed til ophavsretsordningen for ophavsretsbrugere, navnlig hvad angår brugerskabt indhold og ophavsretsafgifter, med henblik på at fremme kreativitet, videreudvikle onlineplatforme og sikre rimelig betaling til rettighedshavere;

61. bemærker betydningen af artikel 6, stk. 4, i direktiv 2001/29/EF og understreger, at der ikke i medfør af en kontrakt eller aftalevilkår bør gives afkald på den effektive udøvelse af undtagelser eller indskrænkninger og adgangen til indhold, som ikke er omfattet af ophavsrets- eller beslægtede rettighedsbeskyttelse;

62. opfordrer distributører til at offentliggøre alle tilgængelige oplysninger om de tekniske foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre indholdets interoperabilitet;

63. fremhæver behovet for at fremme større interoperabilitet, navnlig for software og terminaler, eftersom utilstrækkelig interoperabilitet hindrer innovation, begrænser konkurrencen og skader forbrugerne; mener, at utilstrækkelig interoperabilitet fører til, at ét produkt får en dominerende stilling på markedet, hvilket kvæler konkurrencen og begrænser forbrugernes valgmuligheder i EU;

64. påpeger den hurtige teknologiske udvikling på det digitale marked og opfordrer til at indføre en teknologineutral lovramme for ophavsret;

65. anerkender betydningen af en forholdsmæssig og effektiv håndhævelse for så vidt angår ydelse af støtte til ophavsmænd, rettighedshavere og forbrugere;

66. opfordrer Kommissionen og EU-lovgiverne til at overveje løsninger til at flytte værdien fra indhold til tjenesteydelser; understreger behovet for at tilpasse definitionen af status som formidler i det nuværende digitale miljø;

67. understreger, at forbrugerne ofte konfronteres med forskellige indskrænkninger, og at ideen om forbrugerrettigheder inden for de ophavsretlige rammer meget ofte er fraværende; opfordrer Kommissionen til at vurdere effektiviteten af den nugældende ophavsretslov fra forbrugernes synspunkt og til at udvikle et sæt klare og altomfattende forbrugerrettigheder;

o

o o

68. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0179.

⁽²⁾ António Vitorinos anbefalinger af 31. januar 2013 efter den seneste mæglingsrunde gennemført af Kommissionen vedrørende privatkopierings- og reprografiafgifter.

Torsdag den 9. juli 2015

P8_TA(2015)0274

Evaluerings af aktiviteterne i Den Europæiske Demokratifond (EED)

Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om EU's nye tilgang til menneskerettigheder og demokrati — evaluering af aktiviteterne i Den Europæiske Demokratifond (EED) siden dens oprettelse (2014/2231(INI))

(2017/C 265/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2, 6, 8 og 21 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til sin henstilling af 29. marts 2012 til Rådet om de nærmere retningslinjer for den eventuelle oprettelse af en europæisk demokratifond (EED) ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. juli 2011 om EU's eksterne politikker til støtte for demokratisering ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. december 2012 om en strategi for digital frihed i EU's udenrigspolitik ⁽³⁾,
- der henviser til EU's årsberetning om menneskerettighederne og demokrati i verden i 2013, som blev vedtaget af Rådet den 23. juni 2014,
- der henviser til sin beslutning af 12. marts 2015 om årsberetningen om menneskerettighederne og demokrati i verden 2013 og EU's politik på området ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2014 af 11. marts 2014 om fælles regler og procedurer for gennemførelse af instrumenterne til finansiering af Unionens optræden udadtil ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 235/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et finansieringsinstrument for demokrati og menneskerettigheder på verdensplan ⁽⁶⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 18. maj 2009 om »Støtte til demokratisk regeringsførelse: Mod en bedre EU-ramme« ⁽⁷⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 17. november 2009 om demokratistøtte i EU's eksterne forbindelser ⁽⁸⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 13. december 2010, der indeholder statusrapporten for 2010 og en liste over foreslåede pilotlande ⁽⁹⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 20. juni 2011 om den europæiske nabopolitik ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUT C 257 E af 6.9.2013, s. 13.

⁽²⁾ EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 165.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0470.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0076.

⁽⁵⁾ EUT L 77 af 15.3.2014, s. 95.

⁽⁶⁾ EUT L 77 af 15.3.2014, s. 85.

⁽⁷⁾ <http://register.consilium.europa.eu/doc/srv?l=DA&f=ST%209908%202009%20INIT>

⁽⁸⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/en/ec/111250.pdf

⁽⁹⁾ https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/118433.pdf

⁽¹⁰⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/DA/genaff/122917.pdf

Torsdag den 9. juli 2015

- der henviser til Rådets konklusioner af 1. december 2011 om Den Europæiske Demokratifond ⁽¹⁾,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 25. juni 2012 om menneskerettigheder og demokrati ⁽²⁾ og til EU's strategiramme og handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati, som også blev vedtaget af Rådet den 25. juni 2012 ⁽³⁾,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 31. januar 2013 om EU-støtte til bæredygtig forandring i overgangssamfund ⁽⁴⁾,
 - der henviser til det fælles høringsdokument fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen af 4. marts 2015 »Mod en ny europæisk naboskabspolitik« (JOIN(2015)0006),
 - der henviser til evalueringen af EU-Udenrigstjenesten fra 2013 ⁽⁵⁾,
 - der henviser til den fælles meddelelse fra Den Europæiske Unions højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen af 25. maj 2011 med titlen »En ny tilgang til nabolande i forandring« (COM(2011)0303),
 - der henviser til støtteskrivelsen om oprettelse af EED, som var stilet til daværende formand for Europa-Parlamentet, Jerzy Buzek, og daværende næstformand for Kommissionen/højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Catherine Ashton, og dateret den 25. november 2011,
 - der henviser til beslutningen i EED's styrelsesråd af 3. december 2014 om at ophæve de oprindelige geografiske begrænsninger for EED,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52 og artikel 132, stk. 2,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A8-0177/2015),
- A. der henviser til, at fremme af og støtte til demokrati, retsstatsforhold og respekt for menneskerettighedernes universalitet og udelelighed og de grundlæggende frihedsrettigheder er blandt de centrale mål for EU's udenrigspolitik som fastsat i artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder;
- B. der henviser til, at EU mener, at princippet om ejerskab over demokratiseringsprocesser er altafgørende for at skabe en ægte demokratisk kultur;
- C. der henviser til, at et stort antal medlemsstater i løbet af de seneste årtier med succes har tilendebragt en proces med demokratisk omstilling af samfundet og har opbygget indgående erfaring på dette område, som kan være relevant for EED's aktiviteter, og som kan og bør anvendes på ekspertniveau og på politisk niveau til EED's arbejde;
- D. der henviser til, at begivenhederne under det arabiske forår og i det østlige naboområde har udløst en omformning af EU's politikinstrumenter til fremme af menneskerettighederne og demokratistøtte;
- E. der henviser til, at pladsen til lovlige civilsamfundsaktiviteter og ekstern finansiering af civilsamfundsorganisationer bliver indsnævret i en række lande, hvor EED opererer, på grund af autoritære regimer, der benytter stadig mere sofistikerede midler, herunder lovgivning, til at begrænse NGO'ers og demokratiforkæmperes arbejde, herunder nogle af EED's støttemodtagere;

⁽¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/126505.pdf

⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/131171.pdf

⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/131181.pdf

⁽⁴⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/135130.pdf

⁽⁵⁾ http://eeas.europa.eu/library/publications/2013/3/2013_eeas_review_da.pdf

Torsdag den 9. juli 2015

- F. der henviser til, at lande i EU's naboområder i de senere år har stået over for et betydeligt antal politiske, sikkerhedsmæssige og økonomiske udfordringer, der har sat demokratiseringsbestræbelserne og respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder under alvorligt pres;
- G. der henviser til, at det er nødvendigt at fremme tilvejebringelsen af objektiv og uafhængig information og styrke mediemiljøet, herunder internettet og de sociale medier, i lande, hvor EED opererer, ved at beskytte medie- og ytringsfriheden og bekæmpe alle former for social og politisk censur; der henviser til, at der også er behov for at støtte demokratiseringsbestræbelserne i disse lande, herunder konsolideringen af retsstaten og bekæmpelsen af korruption;
- H. der henviser til, at oprettelsen af EED side om side med andre EU-programmer, som f.eks. det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder (EIDHR) og civilsamfundsfaciliteten under den europæiske naboskabspolitik (ENP), komplementerer den traditionelle, statscentrerede tilgang med et stærkt tiltrængt, mere afbalanceret, langsigtet og samfundscentreret perspektiv, der fokuserer på et direkte engagement med lokale og regionale græsrodsbevægelser og demokratiske politiske aktører;
- I. der henviser til, at det i sagens natur stadig er en vanskelig opgave at vurdere virkningen af demokratistøtteaktiviteter som dem, der gennemføres af EED, især på grund af den ikke-lineære og langsigtede karakter af den politiske omstilling i de pågældende lande og den ofte fortrolige karakter af de involverede aktiviteter;
- J. der henviser til, at nye informationsteknologier og sociale medier er blevet vigtige instrumenter i kampen for demokrati og derfor bør have en fremtrædende plads på den europæiske demokratistøttedagsorden;
- K. der henviser til, at EED pr. 30. juni 2015 har finansieret 186 initiativer med i alt mere end 5,2 mio. EUR i det sydlige naboområde og mere end 5,3 mio. EUR i og uden for det østlige naboområde;
- L. der henviser til, at EED har fordel af en unik form for samfinansiering, hvorunder dets administrationsbudget stilles til rådighed af Kommissionen, mens de konkrete aktiviteter finansieres af bidrag fra medlemsstater og tredjelande;

Overordnet evaluering

1. glæder sig over EED's resultater til dato i betragtning af den aktuelle vanskelige internationale situation og mener, at den opfylder sit primære mål om at »fremme og tilskynde til demokratisering og et grundfæstet, holdbart demokrati i lande, der befinder sig i en politisk overgangsproces, og i samfund, der kæmper for demokratisering«⁽¹⁾, bl.a. ved at »støtte dem, der ingen støtte får« ved at bekæmpe korruption, fremme dialog i mangfoldighed og ikke-vold, tilskynde til deltagelse i samfundsforhold og politik og beskytte aktivister og journalister, som lokalt gør deres yderste for at sikre og fremskynde igangsættelsen af en demokratisk proces, således at der bliver lettere adgang til retfærdighed;
2. anerkender med tilfredshed, at EED trods sin korte aktivitetsperiode og begrænsede finansiering og de udfordringer, der i sagens natur er med at vurdere virkningen af demokratistøtteforanstaltninger, efterkommer Parlamentets henstillinger og giver merværdi til EU's allerede eksisterende demokratistøtte via hurtig, fleksibel, bottom-up-præget og efterspørgselsbestemt finansiering, som gives direkte til støttemodtagerne på en finansielt set effektiv måde, der supplerer andre EU-midler, takket være den ringe administrative byrde og de enkle procedurer, som styrelsesrådet har fastlagt for EED;
3. er af den opfattelse, at EED som metode til at yde demokratistøtte har bidraget til at mindske såvel politiske som personlige risici;
4. understreger sin fulde og fortsatte støtte til EU's mangestrengede bestræbelser på at støtte civilsamfundsorganisationer, sociale bevægelser og aktivister overalt i verden; gentager, at det er vigtigt at undgå dobbeltarbejde og fortsat at sikre foreneligheden af EED's aktiviteter med eksisterende EU-instrumenter til finansiering af eksterne foranstaltninger, i særdeleshed EIDHR og det europæiske naboskabsinstrument (ENI), eftersom de alle tilstræber at fremme demokratiske principper og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i omegnen af EU;

⁽¹⁾ Artikel 2 i EED-vedtægten, som kan findes på: <https://www.democracyendowment.eu/about-eed/>

Torsdag den 9. juli 2015

5. glæder sig over EED's konsekvente engagement til fordel for ytrings- og foreningsfriheden, mediefriheden, opbygningen og styrkelsen af retsstatsforhold, korruptionsbekæmpelse og social og politisk pluralisme — et engagement, der sigter mod at støtte udviklingen af demokratiske regimer i både det østlige og det sydlige naboområde;

6. er af den opfattelse, at de initiativer, EED har taget, har bevist fondens unikke evne til at bygge broer og udfylde huller i tilfælde, hvor det har været umuligt at skaffe finansiering fra EU's medlemsstater eller fra tredjelande;

7. opfordrer EU og dets medlemsstater til at udvikle en holistisk tilgang til at støtte politisk omstilling og demokratisering i tredjelande, som indbefatter respekt for menneskerettighederne, fremme af retfærdighed, gennemsigtighed, ansvarlighed, forsoning, retsstatsforhold og styrkelsen af demokratiske institutioner, herunder lovgivende organer;

Finansiering

8. opfordrer de parter, der har grundlagt EED, og navnlig alle EU's medlemsstater og Kommissionen, til at bidrage til eller øge deres bidrag til EED i overensstemmelse med de tilsagn, de har givet;

9. minder om, at følgende lande pr. 26. april 2015 har givet tilsagn om og ydet bidrag til EED: Belgien, Bulgarien, Danmark, Estland, Letland, Litauen, Luxembourg, Nederlandene, Polen, Rumænien, Schweiz, Slovakiet, Spanien, Sverige, Tjekkiet, Tyskland og Ungarn, mens de øvrige 12 medlemsstater endnu ikke har gjort det;

10. understreger, at det for at fastholde og yderligere udvikle EED's effektivitet er afgørende at sikre langsigtet, tilstrækkelig, stabil, gennemsigtig og forudsigelig finansiering;

11. opfordrer næstformanden for Kommissionen/den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og kommissæren med ansvar for naboskabspolitik og udvidelsesforhandlinger til at tage EED's merværdi i betragtning i forbindelse med den netop igangsatte evaluering af ENP og til at overveje, hvordan der kan tilvejebringes bæredygtig finansiering til EED;

12. opfordrer Belgien til i det mindste at overveje muligheden af at returnere nogle af eller alle de skatteindtægter, der modtages fra EED og fondens ansatte, i form af finansiering til EED-projekter; minder om, at EED fungerer som en privat fond i henhold til belgisk ret;

13. glæder sig over de finansielle bidrag fra nordeuropæiske, centraleuropæiske og nogle sydeuropæiske medlemsstater; opfordrer de resterende sydeuropæiske medlemsstater, hvoraf nogle har særligt tætte historiske, økonomiske eller kulturelle forbindelser med det sydlige naboområde, til at gøre sig særlige bestræbelser på at bidrage til EED, enten gennem finansiering eller udstationering af personale;

14. glæder sig over de finansielle bidrag, som EED har modtaget fra EU-partnere som Schweiz og Canada; tilskynder andre stater, navnlig landene i Den Europæiske Frihandels sammenslutning, til at støtte EED;

15. opfordrer alle EED-donorer til at sikre, at Den Europæiske Demokratifonds bestyrelse har fuld autonomi til at udvælge støttemodtagere på grundlag af den arbejdsplan, som styrelsesrådet har godkendt, og opfordrer til, at donorerne ophører med at øremærke midler til bestemte lande eller projekter;

Kapaciteten hvad angår menneskelige ressourcer

16. kræver styrket kapacitet i EED-sekretariatet, hvilket skal afspejles i tilstrækkelige menneskelige ressourcer, som gør det muligt for sekretariatet at klare sine nye opgaver;

17. tilskynder medlemsstaterne til at følge op på den interesse, de har udtrykt for at udstationere nationale eksperter i EED-sekretariatet;

Udvidelse af EED's geografiske mandat og balancen mellem øst og syd

18. bifalder ophævelsen af de oprindelige geografiske begrænsninger på EED, som styrelsesrådet vedtog på sit møde den 3. december 2014;

Torsdag den 9. juli 2015

19. roser EED for at fastholde den geografiske balance mellem EU's østlige og sydlige naboområde i sin projektf finansiering;

Tilskud og støttemodtagere

20. finder det afgørende at sikre bæredygtig finansiering til EED-støttemodtagere på lang sigt ved at styrke de komplementære forbindelser med andre bilaterale donorer og med EU-instrumenter til finansiering af eksterne foranstaltninger, i særdeleshed EIDHR, som — hvor det er hensigtsmæssigt — kan overtage den finansielle støtte på mellemlang sigt til »modne« EED-støttemodtagere, og vil i dette øjemed:

a) anmode EED og Kommissionen om at oprette en kontaktgruppe med det formål at fastlægge, hvordan EED-støttemodtagere bedst kan overgå til finansiell støtte fra EIDHR, og

b) opfordre Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) til at fremlægge konkrete forslag til mekanismer til programmering, kommunikation og samarbejde med EED, således at der sikres sammenhæng og bæredygtighed på lang sigt;

21. opfordrer EED til at gå mere aktivt ind i lande, hvor mulighederne for ekstern støtte til civilsamfundet er alvorligt begrænsede, eller hvor den statslige støtte er diskriminatorisk og udelukkende gives til bestemte organisationer eller civilsamfund; støtter EED's bestræbelser på at udforske innovative metoder til at støtte forandringsagenter i særligt vanskelige politiske miljøer;

22. opfordrer kraftigt styrelsesrådet til fortsat at støtte demokratiske politiske aktivister og yde finansiering til inkluderende politiske processer; er af den opfattelse, at EED bør gå i dialog med og støtte fremkomsten og konsolideringen af politiske partier med et tydeligt engagement i demokratiske principper — i partnerskab med eksisterende politiske fonde, når dette er muligt;

23. bifalder EED's retningslinjer for overvågning og evaluering; understreger imidlertid, at disse gennemførelsesretningslinjer bør stå i rimeligt forhold til EED's størrelse og kapacitet med hensyn til menneskelige ressourcer;

24. tilskynder EED til at vedblive med at tilpasse sig nye teknologier ved at integrere teknologistøtte i sine tilskud;

25. glæder sig over de EED-tilskud, der er ydet til ukrainske aktører, som udgør et godt eksempel på hurtig støtte til politiske aktivister og samfundsaktivister, der efterfølgende bliver demokratisk valgte repræsentanter; glæder sig over de EED-tilskud, som er ydet til alle prodemokratiaktivister, der er engageret i EU's naboområder, og som har til formål at understøtte udviklingen af konsoliderede demokratiske regimer;

26. glæder sig over de EED-tilskud, som er ydet til aktivister i nogle af landene i det sydlige naboområde, idet de viser merværdien af EED's demokratistøttearbejde i særligt fjendtlighedsindede miljøer;

27. tilskynder kraftigt EED til at lægge større vægt på grupper, der lider under social udstødelse eller politisk marginalisering, ved at støtte bl.a. kvindebevægelser, der sigter mod at fremme kvinders rettigheder og øge deres deltagelse i det offentlige liv, etniske og sproglige minoriteter, LGBTI-menneskerettighedsaktivister, forfulgte religiøse mindretal og samfundsaktivister med tilknytning til religiøse samfund, såvel som græsrodsbevægelser, sårbare eller nyopståede politiske bevægelser, fagforeninger, bloggere og nye medieaktivister;

28. opfordrer EED til, hvis og når det er relevant, at udvikle samarbejde med grupper af samfundsaktivister med tilknytning til religiøse samfund, herunder forfulgte religiøse mindretal; minder om, at kirken har spillet en afgørende rolle som modstander af de kommunistiske regimer og i de demokratiske omstillingsprocesser i Central- og Østeuropa;

29. tilskynder EED til at optrappe sin støtte til nye, unge ledere og nyvalgte kvinder, unge eller mindretalsrepræsentanter i lande, som befinder sig i en politisk overgangsproces;

Torsdag den 9. juli 2015

30. opfordrer medlemsstaterne til fortsat at yde økonomisk bistand til det russiske civilsamfund og russiske medier gennem EED; påpeger, at den seneste udvikling, såsom de begrænsninger, der er pålagt civilsamfundsorganisationerne, undertrykkelsen af den politiske opposition og de aggressive, målrettede misinformationskampagner, der gennemføres af statskontrollerede medier, synes at have til formål bevidst at skabe grobund for et ekstremt nationalistisk politisk klima, der er præget af antidemokratisk retorik, undertrykkelse og hadefuld tale;

Samarbejde mellem Parlamentet og EED

31. glæder sig over fremlæggelsen af EED's første årsberetning i Udenrigsudvalget i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i EED-vedtægten; fremhæver betydningen af, at denne proces finder sted årligt, og understreger, at det er en god lejlighed til at gøre status og udvikle nye synergier;

32. opfordrer til effektive forbindelser mellem EED, Gruppen for Valgkoordinering og Demokratistøtte (DEG) og Parlamentets relevante udvalg og stående delegationer; tilskynder sine medlemmer til at støtte EED og fremhæve fondens arbejde i relevante sammenhænge og under Europa-Parlamentets delegationers besøg i tredjelande, herunder møder med støttemodtagere;

33. opfordrer til, at der udvikles yderligere samarbejde mellem EED, støttemodtagerne og Sakharovprisnetværket;

34. anmoder EED om at videreudvikle sit samarbejde med Parlamentets Forum for Unge Ledere;

Politikkohærens og koordinering

35. tilskynder både medlemsstaterne og EU's institutioner til at sørge for reel intern og ekstern kohærens i demokratiseringsindsatsen og til at anerkende EED's rolle i denne henseende;

36. tilskynder EU-delegationerne og medlemsstaternes diplomatiske repræsentationer i de lande, hvor EED er aktiv, til at gøre EED opmærksom på potentielle støttemodtagere og til at oplyse potentielle støttemodtagere om EED; tilskynder ligeledes EED's medarbejdere til at etablere tætte kontakter med relevante EU-ansatte og medlemsstaternes diplomatiske personale vedrørende potentielle støttemodtagere, som ikke kan få støtte fra EED, under udvisning af gensidig respekt for oplysningernes følsomhed og alle parter sikkerhed;

37. opfordrer indtrængende EU-delegationerne og medlemsstaternes diplomatiske repræsentationer til at samarbejde struktureret om at fremme visumansøgningsprocessen for EED-støttemodtagere, som bliver inviteret til Den Europæiske Union;

38. bifalder EU-Udenrigstjenestens og Kommissionens bestræbelser på at formidle information om EED til deres medarbejdere, navnlig på EU-delegationerne;

39. opfordrer til, at der afholdes møde i EED's Styrelsesråd på ministerplan hvert tredje år for at reflektere over EU's demokratistøttepolitik og EED's fremtidige strategiske prioriteringer;

Samarbejde med andre aktører på demokratistøtteområdet

40. opfordrer EED til fortsat at samarbejde med organisationer baseret i Europa, såsom Europarådet, IDEA (Det Internationale Institut for Demokrati og Valgbistand) og Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa, i overensstemmelse med EED-vedtægten;

41. opfordrer EED til at skabe samarbejde med centrale aktører og internationale og regionale organisationer, som er aktive på demokratistøtteområdet, og som enten er baseret i EU eller arbejder i de lande, hvor EED opererer;

42. tilskynder EED til at finde frem til mulige måder, hvorpå den kan samarbejde med internationale civilsamfundsorganisationer, herunder civilsamfundsforummet under det østlige partnerskab og Anna Lindh-fonden;

Torsdag den 9. juli 2015

Yderligere henstillinger

43. opfordrer EED til fortsat at udvikle nye, innovative metoder og instrumenter til demokratistøtte, herunder til politiske aktører eller aktivister, og til at udbrede bedste praksis for at tilpasse sig det stadig mere begrænsende miljø i en række lande med autoritære regimer, navnlig for så vidt angår nye medier og græsrodsinitiativer i disse lande; understreger i den forbindelse betydningen af, at der udvikles landespecifikke strategier;

44. opfordrer — for dens demokratiske ånds skyld — til, at det sikres, at sammensætningen af EED's Styrelsesråd repræsenterer politiske grupper på grundlag af D'Hondt-systemet;

45. glæder sig over, at der er blevet kommunikeret til offentligheden om, hvad EED har opnået indtil videre, og mener at det vil forøge EED's fundraisingkapacitet, hvis dens særegenhed og merværdi fremhæves yderligere, og der kommunikeres bredt og regelmæssigt om emnet;

o

o o

46. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Den Europæiske Demokratifond.

Torsdag den 9. juli 2015

P8_TA(2015)0275

Situationen i Burundi**Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om situationen i Burundi (2015/2723(RSP))**

(2017/C 265/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Burundi,
 - der henviser til Cotonouaftalen,
 - der henviser til FN's Sikkerhedsråds erklæring af 10. april 2014 om situationen i Burundi,
 - der henviser til Arusha-freds- og forsoningsaftalen for Burundi,
 - der henviser til Burundis forfatning,
 - der henviser til den erklæring, som statscheferne i Det Østafrikanske Fællesskab fremsatte den 31. maj 2015 i Dar es Salaam, Tanzania,
 - der henviser til den indtrængende opfordring, som tidligere burundiske statschefer, politiske partier og civilsamfundsorganisationer fremsatte den 28. maj 2015 i Bujumbura,
 - der henviser til de beslutninger om situationen i Burundi, som blev vedtaget på Den Afrikanske Unions topmøde den 13. juni 2015,
 - der henviser til Rådets konklusioner om Burundi af 22. juni 2015,
 - der henviser til erklæring af 28. maj 2015 fra den højtstående repræsentant og næstformand, Federica Mogherini, om suspendering af EU-valgobservationsmissionen i Burundi og til erklæring af 29. juni 2015 fra HR/NF's talsmand om situationen i Burundi,
 - der henviser til beslutningen fra Præsidiets for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU af 14. juni 2015 om at suspendere forsamlingens valgobservationsmission til Burundi på grund af situationen i landet,
 - der henviser til EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere og EU's retningslinjer for menneskerettigheder vedrørende ytringsfrihed samt til Rådets konklusioner fra juni 2014, hvori det forpligtede sig til at intensivere sit arbejde for menneskerettighedsforkæmpere,
 - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne,
 - der henviser til det afrikanske charter om demokrati, valg og regeringsførelse,
 - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder,
 - der henviser til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at det i artikel 96 i Burundis forfatning og i artikel 7.3 i Arusha-freds- og forsoningsaftalen er fastlagt, at en præsident kun må have to mandatperioder; der henviser til, at præsident Pierre Nkurunziza har siddet i embedet siden 2005, og at han blev genvalgt i 2010 ved et valg, som oppositionen boykottede efter at have anklaget regeringen for intimidering;
- B. der henviser til, at præsident Nkurunziza den 26. april 2015 meddelte, at han stillede op til en tredje mandatperiode — idet han hævdede, at han var valgbar, fordi han var blevet udnævnt af lovgiverne til sin første mandatperiode — og derved kastede landet ud i en krise og udløste omfattende protester og et mislykket militærkup i maj 2015;

Torsdag den 9. juli 2015

- C. der henviser til, at 17 officerer efter denne bekendtgørelse blev anholdt den 14. maj 2015 efter et mislykket kupforsøg under ledelse af den tidligere generalmajor i hæren, Godefroid Niyombare, der flygtede fra landet, og at over 70 personer er blevet dræbt som følge af vold og en række granatangreb i kølvandet herpå;
- D. der henviser til, at to højtstående medlemmer af den uafhængige nationale valgkommission er flygtet fra landet, hvilket også er tilfældet for en overretsdommer fra forfatningsdomstolen, der er anklaget for at afsige kendelse om lovligheden af præsidentens tredje mandatperiode, og formanden for nationalforsamlingen, eftersom de alle frygter for deres sikkerhed; der henviser til, at den burundiske vicepræsident, Gervais Rufyikiri, også flygtede fra landet den 25. juni 2015 efter at have rejst tvivl om, hvorvidt præsidenten måtte stille op til en tredje mandatperiode;
- E. der henviser til, at politiet har anvendt overdreven magt i forbindelse med undertrykkelsen af fredelige demonstranter, hvilket har ført til tab af menneskeliv; der henviser til, at politiets tal indikerer, at 892 personer er blevet arresteret i forbindelse med protesterne mellem den 26. april og den 12. maj 2015, og at 568 derefter blev løsladt; der henviser til, at 280 tilbageholdte er blevet overført til anklagemyndigheden;
- F. der henviser til, at volden forværres yderligere af aktionerne fra den milits, der er tilknyttet myndighederne; der henviser til, at NGO'er og menneskerettighedsforkæmpere har fordømt den infiltrering af politiet og de væbnede styrker, som udøves af militsen under CNDD-FDD (det nationale råd for forsvar af demokratiet — styrker til forsvar af demokratiet);
- G. der henviser til, at oppositionspartierne og civilsamfundet har boykottet valget under henvisning til den partiske anvendelse af de statslige institutioner, vold og trusler, som ungdomsmilitsen (Imbonerakure) under CNDD-FDD udøver, manglende tillid til CENI (Burundis uafhængige nationale valgkommission) og regeringens strategier, der har til formål at reducere adgangen til valgprocessen, bl.a. vanskeligheder i forbindelse med vælgerregistrering og den ændring af valgkredsene, som begunstiger regeringspartiet; der henviser til, at Burundis katolske kirke som følge af situationen også har trukket de præster, som den havde udpeget til at bistå med tilrettelæggelsen af valget, tilbage, og at den har meddelt, at den ikke kan støtte et valg, der er fuld af mangler;
- H. der henviser til, at Burundis regeringsparti har boykottet genoptagelsen af mæglingsforhandlinger under ledelse af FN's formidler Abdoulaye Bathily, hvis tilbagetræden de har fordret, og »formidlergruppen« bestående af repræsentanter for FN, Den Afrikanske Union, ØAF og den internationale konference om De Store Søers Område (ICGLR);
- I. der henviser til, at det internationale samfund spiller en væsentlig rolle i regionen som garant for Arusha-aftalen, og der henviser til, at institutioner såsom Den Internationale Straffedomstol er af stor betydning for gennemførelsen af uafhængige undersøgelser af vold og forbrydelser, der begås i Burundi;
- J. der henviser til, at parlamentsvalget, til trods for at det internationale samfund opfordrede til at udsætte valget og til trods for, at civilsamfundet og oppositionen boykottede det, blev afholdt den 29. juni 2015, og at præsidentvalget er planlagt til den 15. juli 2015;
- K. der henviser til, at EU den 29. juni 2015 suspendede sin valgobservationsmission i Burundi med den begrundelse, at afholdelse af valg uden et mindstemål af sikkerhed for, at det er troværdigt, gennemsigtigt og inklusivt, kun kan forværre krisen;
- L. der henviser til, at FN-observatører har erklæret, at valget den 29. juni 2015 blev afholdt i en spændt politisk krise og et klima af udbredt frygt og intimidering i dele af landet, og derfor konkluderede, at miljøet ikke befordrede et frit, retfærdigt og inklusivt valg;
- M. der henviser til, at valgprocessen forsat alvorligt skæmmes af restriktioner over for uafhængige medier, overdreven brug af vold mod demonstranter, intimidering af oppositionspartier og civilsamfundet samt mangel på tillid til valgmyndighederne, hvilket har fået EU til at træffe afgørelse om at suspendere sin valgobservationsmission;
- N. der henviser til, at Det Østafrikanske Fællesskab (ØAF) og Den Afrikanske Union (AU) har erklæret, at der ikke foreligger gunstige betingelser for afholdelse af valg på nuværende tidspunkt, og at det ikke vil være muligt at skabe disse betingelser inden for den frist, der er fastsat i den burundiske forfatning;
- O. der henviser til, at FN's Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) oplyser, at ca. 127 000 mennesker er flygtet fra Burundi til nabolandene, hvilket har skabt en humanitær nødsituation i Den Demokratiske Republik Congo, Rwanda og Tanzania, hvor der er rapporteret om et udbrud af kolera;

Torsdag den 9. juli 2015

- P. der henviser til, at det politiske dødvande i Burundi og forværringen af den sikkerhedsmæssige og økonomiske situation har alvorlige konsekvenser for befolkningen og medfører risici for hele regionen, idet Burundi står over for sin værste krise siden den 12-årige etnisk motiverede borgerkrig, hvor ca. 300 000 mennesker døde frem til 2005;
- Q. der henviser til, at EU-repræsentanter som reaktion på tidligere beslutninger fra Europa-Parlamentet og navnlig henvisningerne heri til artikel 96 i Cotonouaftalen har insisteret på behovet for inkluderende deltagelse i valgprocessen af alle politiske kræfter i landet i overensstemmelse med valgkøreplanen og adfærdskodeksen for valgspørgsmål (*Code de bonne conduite en matière électorale*);
- R. der henviser til, at EU har suspenderet udbetalingen af et udestående beløb på 1,7 mio. EUR i valgstøtte til Burundi, eftersom de nødvendige forudsætninger for at sikre troværdighed og en vellykket afvikling af valget på en fredelig, inklusiv og gennemsigtig måde i fuld respekt for de politiske frihedsrettigheder, herunder ytringsfriheden, i øjeblikket ikke er opfyldt;
- S. der henviser til, at Belgien også har meddelt, at det suspenderer valgstøtten og tilbageholder halvdelen af de 4 mio. EUR, der var afsat til valget, og at det trækker sig ud af en politisamarbejdsaftale på 5 mio. EUR, som er finansieret sammen med Nederlandene; der henviser til, at Frankrig også har suspenderet sikkerhedssamarbejdet med Burundi, og at Tyskland har meddelt, at det suspenderer alle bilaterale samarbejdsaftaler med den burundiske regering;
- T. der henviser til, at retten til ytringsfrihed er garanteret af den burundiske forfatning og af internationale og regionale aftaler ratificeret af Burundi, er en del af den nationale strategi for god regeringsførelse og bekæmpelse af korrupsion og er en afgørende forudsætning for frie, retfærdige, gennemsigtige og fredelige valg; der henviser til, at der imidlertid foregår en fuldstændig undertrykkelse af medierne som følge af lukningen af privatejede radio/tv-tjenester i midten af maj, den massive journalistflugt og den konstante trussel mod de journalister, der stadig befinder sig i Burundi;
- U. der henviser til, at EU bidrager væsentligt til Burundis årlige budget, hvoraf ca. halvdelen kommer fra international bistand, og for nylig bevilgede 432 mio. EUR til Burundi — en af verdens fattigste nationer — fra Den Europæiske Udviklingsfond for perioden 2014-2020, blandt andet som bistand til forbedring af regeringsførelsen og civilsamfundet;
- V. der henviser til, at den nuværende situation har indvirkning på alle burundieres økonomiske og sociale liv; der henviser til, at de fleste skoler og universiteter er lukket på grund af voldsomme demonstrationer i hovedstaden, Bujumbura, at den lokale valuta er blevet nedskrevet, arbejdsløsheden er steget, og skatteprovenuet er faldet som følge af lukningen af handelscentre og nedgangen i handlen med nabostaterne;
1. udtrykker alvorlig bekymring over den forværrede politiske og humanitære situation i Burundi og hele regionen; opfordrer til, at volden og de politiske trusler mod modstandere omgående bringes til ophør, og at samtlige væbnede ungdomsgrupper, der er knyttet til politiske partier, omgående afvæbnes; udtrykker sin medfølelse med ofrene for volden og med dem, der har mistet livet, og opfordrer til øjeblikkelig humanitær bistand til de personer, der er blevet tvunget til at flygte fra deres hjem;
2. fordømmer den beslutning, som er truffet af den burundiske regering, om at gå videre med valget trods de aktuelle kritiske politiske og sikkerhedsmæssige forhold, og i betragtning af at valgprocessen er blevet alvorligt skæmmet af restriktioner på uafhængige medier, overdreven magtanvendelse over for demonstranter, et intimiderende klima for oppositionspartier og civilsamfundet og manglende tillid til valgmyndighederne; opfordrer indtrængende de burundiske myndigheder til at udsætte præsidentvalget den 15. juli 2015 i overensstemmelse med Den Afrikanske Unions opfordring og til at inddrage alle interesserede parter i bestræbelserne på at skabe et miljø, der kan føre til en fredelig, troværdig, fri og retfærdig valgproces;
3. opfordrer alle de parter, der er involveret i valgprocessen, herunder de organer, der tilrettelægger valget, og sikkerhedstjenesterne, til at respektere forpligtelserne i henhold til Arusha-aftalen, og minder om, at denne aftale bragte borgerkrigen til ophør og er grundlaget for Burundis forfatning; understreger betydningen af en konsensusaftale om tidsplanen for valget på grundlag af en teknisk vurdering, der skal foretages af FN;

Torsdag den 9. juli 2015

4. fremhæver igen, at det kun er gennem dialog og konsensus og med inddragelse af den burundiske regering, oppositionen og civilsamfundet og i overensstemmelse med Arusha-aftalen og Burundis forfatning, at der kan findes en varig politisk løsning til gavn for Burundis befolknings sikkerhed og demokrati; opfordrer alle burundiske aktører til at genoptage dialogen om alle de områder, hvor der hersker uenighed; støtter følgelig AU's, ØAF's og FN's mæglingsbestræbelser og holder sig parat til at støtte iværksættelsen af de konkrete foranstaltninger, som AU for nylig har bebudet;

5. udtrykker endnu engang sin støtte til ØAF's vedvarende bestræbelser og understreger relevansen af de foranstaltninger, der blev aftalt på topmøderne i Dar es Salaam den 13. og 31. maj 2015, bl.a. opfordringen til at udsætte valget og omgående bringe volden til ophør, afvæbning af ungdomsgrupper, der er tilknyttet politiske partier, indledning af en dialog blandt de burundiske aktører og opfordringen til regionen om at forholde sig passiv, hvis situationen forværres, hvilket danner en ramme for en politisk og konsensusbaseret løsning på krisen;

6. minder om, at EU's partnerskab med Burundi er underlagt Cotonouaftalen, og at alle parter er forpligtet til at respektere og gennemføre bestemmelserne i denne aftale, navnlig respekten for menneskerettighederne; noterer sig, at Burundi også har undertegnet og ratificeret den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder og derfor har en forpligtelse til at respektere de universelle menneskerettigheder og ytringsfriheden; opfordrer følgelig den burundiske regering til at muliggøre en reel og åben politisk debat, der skal finde sted uden frygt for intimidering, og til at afholde sig fra at misbruge retsvæsenet til at udelukke politiske rivaler;

7. noterer sig den dialog, som har fundet sted mellem EU og de burundiske myndigheder i henhold til artikel 8 i Cotonouaftalen; mener ikke desto mindre, at der fortsat sker overtrædelser af de afgørende og grundlæggende elementer i Cotonouaftalen, navnlig respekten for de grundlæggende menneskerettigheder og demokratiske principper, og opfordrer derfor Kommissionen til at indlede en procedure i henhold til artikel 96 med henblik på at træffe passende foranstaltninger;

8. opfordrer ligeledes Kommissionen til med henblik herpå omgående at revurdere EU's bistand for at om dirigere den, øge den finansielle støtte til civilsamfundet og fokusere på humanitær støtte i modsætning til central budgetstøtte, samtidig med at den er opmærksom på den burundiske hær's meget prisværdige rolle i den fredsbevarende mission i Somalia;

9. tilslutter sig Rådet for Udenrigsanliggender, der den 22. juni 2015 opfordrede næstformanden for Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) til at udarbejde en liste over målrettede restriktive foranstaltninger og visum- og rejseforbud over for de personer, der er ansvarlige for voldshandlinger, undertrykkelse og alvorlige krænkelse af menneskerettighederne, og de personer, der aktivt hindrer en politisk løsning inden for den ramme, som AU og ØAF har foreslået, og opfordrer ligeledes NF/HR til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at indefryse alle disse personers aktiver i EU's medlemsstater;

10. er dybt bekymret over de mange ofre og de mange tilfælde af alvorlige menneskerettighedskrænkelser, der er rapporteret om siden krisens begyndelse, og navnlig de krænkelse, der tilskrives medlemmer af Imbonerakure; noterer sig de trusler og risici, som menneskerettighedsforkæmpere, politiske aktivister og journalister er udsat for, og de vilkårlige anholdelse af medlemmer af oppositionspartier; opfordrer til en øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse af alle de personer, der er blevet anholdt, som følge af at de har udøvet deres ret til fredelig forsamling og ytringsfrihed;

11. kræver, at den vold og intimidering, som Imbonerakure er ansvarlig for, øjeblikkeligt bringes til ophør; opfordrer indtrængende CNDD-FDD til at tage øjeblikkelige skridt til at afvæbne ungdomsmilitsen og standse medlemmerne i at intimidere og overfalde modstandere og til at sikre, at de ansvarlige for disse overgreb stilles til ansvar; opfordrer til en uafhængig, international undersøgelse af anklagerne om, at CNDD-FDD bevæbner og træner sin ungdomsafdeling; opfordrer ligeledes indtrængende lederne af oppositionspartierne til at forhindre, at der øves vold mod deres modstandere;

12. gentager, at der ikke må være straffrihed for personer, der er ansvarlige for alvorlige krænkelse af menneskerettighederne, og at disse personer skal holdes personligt ansvarlige og stilles for en domstol; mener, at det er særlig vigtigt, at de menneskerettighedsobservatører og militærekspertter, som AU har bebudet, udsendes omgående;

Torsdag den 9. juli 2015

13. bemærker, at visse aktørers forsøg på at gøre urolighederne til en etnisk konflikt er slået fejl, og at den politiske splittelse i Burundi ikke utvetydigt er etnisk; mener, at dette viser, at Arusha-aftalen har haft held med at sammensætte en etnisk afbalanceret hær og politistyrke; opfordrer derfor Den Internationale Straffedomstols anklager til at overvåge disse medier nøje med hensyn til tilskyndelse til etnisk had samt taler af de politiske ledere;
14. gentager i denne forbindelse betydningen af at rette sig efter adfærdskodeksen for valgspørgsmål og den FN-mæglede valgkøreplan, som blev underskrevet af de politiske aktører i 2013, og støtter fuldt ud FN's bestræbelser og regionale bestræbelser på at forhindre en yderligere stigning i den politiske vold;
15. opfordrer til en øjeblikkelig ophævelse af restriktionerne på medierne og adgangen til internettet og fordømmer endnu en gang de gentagne angreb på Radio Publique Africaine, der er en af landets vigtigste nyhedskanaler; mener, at der ikke kan afholdes lovligt valg, medmindre medierne kan operere uden restriktioner, og journalister kan rapportere uden at modtage trusler;
16. roser humanitære organisationers rolle og myndighederne i nabolande, der tilgodeser behovene hos personer, der flygter fra krisen, og tilbyder beskyttelse til flygtninge; glæder sig over, at Kommissionen har bebudet et ekstra beløb på 1,5 mio. EUR, der skal lette den humanitære situation; advarer imidlertid om, at både EU og medlemsstaterne omgående skal fordoble deres indsats i lyset af massetilstrømningen af flygtninge til en allerede ustabil region, de rapporterede udbrud af kolera og de foruroligende rapporter om seksuel vold; understreger vigtigheden af en langsigtet strategi for ikke kun lægelig og ernæringsmæssig bistand, men også for reintegrationsbistand og psykologisk bistand til mennesker, der er tvunget til at flygte;
17. opfordrer EU og medlemsstaterne til at opfylde alle forpligtelser i forhold til FN's regionale flygtningeberedskabsplan for Burundi, som kræver 207 mio. USD frem til september 2015, for at bistå de forventede 200 000 burundiske flygtninge, bl.a. ved at supplere de eksisterende tilskud til regionen;
18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer, Burundis regering og regeringerne i landene i De Store Søers Område, regeringerne i Det Østafrikanske Fællesskab, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Federica Mogherini, Den Afrikanske Union, FN's generalsekretær, formændene for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU og Det Panafrikanske Parlament.
-

Torsdag den 9. juli 2015

P8_TA(2015)0276

Srebrenica-mindeden

Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om Srebrenica-mindeden (2015/2747(RSP))

(2017/C 265/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger af 7. juli 2005 ⁽¹⁾ og 15. januar 2009 ⁽²⁾ om Srebrenica,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder, den europæiske menneskerettighedskonvention og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, der anerkender alles ret til liv, frihed og personlig sikkerhed og til tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed,
- der henviser til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Bosnien-Hercegovina på den anden side, der blev undertegnet i Luxembourg den 16. juni 2008 og trådte i kraft den 1. juni 2015,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 827 af 25. maj 1993, 1551 af 9. juli 2004 og 1575 af 22. november 2004,
- der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at den 11. juli 2015 er 20-årsdagen for folkedrabet og den etniske udrensning, der fandt sted i og omkring Srebrenica under den bosniske krig, hvilket bør være en frisk påmindelse om farerne ved ekstreme former for nationalisme og intolerance i samfundet, som blev yderligere forstærket på grund af krigen;
- B. der henviser til, at den bosniske by Srebrenica, som FN's Sikkerhedsråd i sin resolution 819 af 16. april 1993 havde erklæret for et sikkert område, den 11. juli 1995 blev indtaget af de bosnisk-serbiske styrker anført af general Ratko Mladić, der handlede under ledelse af den daværende præsident for Republika Srpska, Radovan Karadžić;
- C. der henviser til, at der under adskillige dages blodbad efter Srebrenicas fald blev henrettet over 8 000 muslimske mænd og drenge, som havde søgt sikker tilflugt i dette område, der stod under FN's internationale styrkes (UNPROFOR) beskyttelse, og at disse summariske henrettelser blev foretaget af bosnisk-serbiske styrker under general Mladićs ledelse og af paramilitære enheder, herunder irregulære politistyrker; der endvidere henviser til, at næsten 30 000 kvinder, børn og ældre blev tvangsdeporteret i en storstilet etnisk udrensningskampagne, hvilket gør denne hændelse til den alvorligste krigsforbrydelse i Europa siden afslutningen af anden verdenskrig;
- D. der henviser til, at de tragiske begivenheder i Srebrenica har efterladt de overlevende med dybe følelsesmæssige sår og skabt langvarige hindringer for politisk forsoning mellem de etniske grupper i Bosnien-Hercegovina;
- E. der henviser til, at massakren i Srebrenica er anerkendt som folkedrab af både Den Internationale Krigsforbryderdomstol vedrørende det tidligere Jugoslavien (ICTY) i afgørelsen i appelsagen anklageren mod Radislav Krstić, sag nr. IT-99-33 af 19. april 2004, og af Den Internationale Domstol i sagen om anvendelse af konventionen om forebyggelse af og straf for folkedrab (Bosnien-Hercegovina mod Serbien og Montenegro) af 27. februar 2007, s. 127, § 297 (ICJ);
- F. der henviser til, at de bosnisk-serbiske styrker gentagne gange overtrådte Genève-konventionerne i forhold til civilbefolkningen i Srebrenica, bl.a. ved at deportere flere tusinde kvinder, børn og ældre og voldtage et stort antal kvinder;

⁽¹⁾ EUT C 157 E af 6.7.2006, s. 468.

⁽²⁾ EUT C 46 E af 24.2.2010, s. 111.

Torsdag den 9. juli 2015

- G. der henviser til, at det på trods af bestræbelserne på at lokalisere og udgrave masse- og enkeltgrave endnu ikke har været muligt at lokalisere og identificere ligene af næsten 1 200 mænd og drenge fra Srebrenica;
- H. der henviser til, at FN's generalsekretær i 1999 i sin rapport om Srebrenicas fald erklærede, at det ikke var lykkedes FN at gennemføre sit mandat, navnlig med hensyn til beskyttelsen af de såkaldte »sikre områder«, og at FN dermed også har et ansvar;
- I. der henviser til, at grundlaget for EU er fredelig sameksistens og loyalt samarbejde mellem dets medlemmer; der henviser til, at en af de vigtigste bevæggrunde for den europæiske integrationsproces er viljen til at forhindre en gentagelse af krige og forbrydelser mod humanitær folkeret i Europa;
- J. der henviser til, at ICTY den 30. januar 2015 stadfæstede dommene over fem højtstående bosnisk-serbiske hærofficerer, der var dømt for at have deltaget i folkedrabet i Srebrenica i 1995; der henviser til, at nogle af de dømte officerer refererede direkte til den tidligere bosniske-serbiske hærchef Ratko Mladić, som stadigvæk står anklaget ved ICTY for forbrydelser, herunder folkedrab;
1. mindes og ærer alle ofrene for folkedrabet i Srebrenica og for alle grusomhederne under krigen i det tidligere Jugoslavien; udtrykker sin medfølelse med og solidaritet over for ofrenes familier, som i mange tilfælde må leve uden at have fået endelig vished om deres slægtninges skæbne;
 2. udtrykker sin stærkeste mulige fordømmelse af folkedrabet i Srebrenica; erklærer højtideligt, at sådanne forfærdelige forbrydelser aldrig må ske igen, og at det vil gøre alt, hvad der står i dets magt, for at forhindre gentagelse af sådanne handlinger; forkaster enhver form for benægtelse, relativisering og fejlfortolkning af folkedrabet;
 3. fremhæver, at de politiske repræsentanter i Bosnien-Hercegovina er nødt til at anerkende fortiden for med succes at kunne arbejde sammen hen imod en bedre fremtid for alle landets borgere; fremhæver den vigtige rolle, som nabolande, religiøse myndigheder, civilsamfundet, kunst, kultur, medierne og undervisningssystemerne kan spille i denne vanskelige proces;
 4. understreger, at det arbejde, som ICTY har udført, er meget vigtigt, og at det er nødvendigt at træffe alle foranstaltninger, som er nødvendige for at fremskynde retssagerne og appelsagerne og få dem afsluttet hurtigst muligt; gentager, at det er nødvendigt at lægge større vægt på retsforfølgelse af krigsforbrydelser på indenlandsk plan;
 5. understreger på ny EU's engagement i det europæiske perspektiv og den videre tiltrædelsesproces for såvel Bosnien-Hercegovina som alle andre lande på Vestbalkan; mener, at regionalt samarbejde og den europæiske integrationsproces er den bedste måde at fremme forsoning og overvinde had og splittelse på;
 6. opfordrer indtrængende til udarbejdelse af uddannelses- og kulturprogrammer, der fremmer forståelsen af årsagerne til sådanne grusomheder og øger bevidstheden om behovet for at værne om freden og fremme menneskerettighederne og tolerance mellem forskellige religioner; udtrykker sin støtte til civilsamfundsorganisationer som foreningen af mødre fra Srebrenica og Žepa-enklaverne, da de spiller en central rolle med hensyn til at øge bevidstheden herom og bygge et bredere grundlag for forsoning mellem alle landets borgere;
 7. beklager, at FN's Sikkerhedsråd, som har hovedansvaret for opretholdelsen af international fred og sikkerhed, ikke kunne vedtage en resolution til minde om folkedrabet i Srebrenica. Dette er navnlig beklageligt, da Den Internationale Domstol, FN's primære retsinstans, har fastslået, at forbrydelserne begået i Srebrenica udgjorde et folkedrab;
 8. bifalder kraftigt beslutningen truffet enstemmigt af Bosnien-Hercegovinas ministerråd om at erklære den 11. juli for sørgedag i Bosnien og Hercegovina;
 9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, medlemsstaternes regeringer, Bosnien-Hercegovinas og dets enheders regering og parlament og regeringerne og parlamenterne i landene i det vestlige Balkan.
-

Torsdag den 9. juli 2015

P8_TA(2015)0277

Cambodjas lovforslag om NGO'er og fagforeninger

Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om Cambodjas lovforslag om NGO'er og fagforeninger (2015/2756(RSP))

(2017/C 265/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Cambodja,
- der henviser til erklæringen af 22. juni 2015 fra FN's særlige rapportør om retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger og til foreningsfrihed,
- der henviser til FN's menneskerettighedskomité's konkluderende observationer af 27. april 2015 om den anden periodiske rapport om Cambodja,
- der henviser til rapporten af 15. august 2014 fra FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Cambodja,
- der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILOs) forskellige konventioner, navnlig konventionen om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig (nr. 87) og konventionen om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger (nr. 98),
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne af 10. december 1948,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,
- der henviser til samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Cambodja fra 1997,
- der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at Cambodjas livlige civilsamfund — især aktivister, der arbejder med spørgsmål vedrørende jordrettigheder, fagforeningsmedlemmer, journalister og medlemmer af oppositionspartier — har spillet en vigtig korrigerende rolle;
- B. der henviser til, at Cambodjas regering den 5. juni 2015 godkendte forslag til lov om foreninger og ikkestatslige organisationer; der henviser til, at lovforslaget blev sendt til Cambodjas nationalforsamling til behandling den 16. juni 2015;
- C. der henviser til, at EU er Cambodjas største partner målt i udviklingshjælp med en ny bevilling for perioden 2014-2020 på 410 mio. EUR; der henviser til, at EU støtter en bred vifte af menneskerettighedsinitiativer, der gennemføres af cambodjanske ikkestatslige organisationer (NGO'er) og andre civilsamfundsorganisationer, og at EU også har observeret valg på nationalt og kommunalt plan og samtidig har ydet støtte til valgprocessen; der henviser til, at Cambodja er stærkt afhængig af udviklingshjælp;
- D. der henviser til, at FN's særlige rapportør om retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger og til foreningsfrihed har erklæret, at civilsamfundet i Cambodja er blevet udelukket fra arbejdet med at udarbejde loven om foreninger og NGO'er;
- E. der henviser til, at en række kendte NGO'er har påpeget, at denne lov følger efter tidligere forsøg, der senere er blevet opgivet som reaktion på national og international modstand, på at vedtage en lov, som ville indføre uberettigede begrænsninger af retten til foreningsfrihed og ytringsfrihed og skabe hjemmel for tilfældig lukning af eller tilfældig nægtelse af registrering af politisk uglese NGO'er, herunder sådanne, der beskæftiger menneskerettighedsforkæmpere;
- F. der henviser til, at retten til ytringsfrihed er nedfældet i artikel 41, og retten til deltagelse i politik i artikel 35 i Cambodjas forfatning;

Torsdag den 9. juli 2015

- G. der henviser til, at retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger er nedfældet i Cambodjas forfatning, i artikel 20 i verdenserklæringen om menneskerettigheder og i artikel 21 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder;
- H. der henviser til, at retten til at deltage i det offentlige liv er nedfældet i artikel 25 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, og til, at retten til forsamlingsfrihed, som er beskyttet af artikel 22 i denne konvention, er et uundværligt supplement til og ofte en døråbner for en sådan deltagelse; der henviser til, at gennemsigtighed og ansvarliggørelse spiller en afgørende rolle for, at et demokrati kan fungere;
- I. der henviser til, at det forventes, at landet vil miste 600-700 mio. USD i udviklingsprojekter om året, når loven er blevet vedtaget; der henviser til, at loven om foreninger og NGO'er vil lægge begrænsninger på budgettet, som vil udgøre en trussel mod internationale NGO'ers evne til at gennemføre omkostningseffektive projekter;
- J. der henviser til, at lovforslaget om fagforeninger vil være i strid med retten til organisationsfrihed og vil lægge alvorlige begrænsninger på uafhængige fagforeningers, herunder eksisterende fagforeningers, rettigheder; der henviser til, at lovforslaget fastsætter en urimeligt høj minimumstærskel for det antal arbejdstagere, som skal tilslutte sig en fagforening, før den kan dannes (20 %); der henviser til, at lovforslaget tillægger omfattende beføjelser til arbejdsministeriets embedsmænd for så vidt angår godkendelse af strejker og suspension af en fagforenings registrering på et spinkelt grundlag og uden en behørig procedure; der henviser til, at lovforslaget udelukker hjemmearbejdende fra retten til at være medlem af en fagforening, stiller krav til fagforeningsledere om at kunne læse, hvilket er diskriminerende mod kvinder og udlændinge, forbyder kontakt med NGO'er og indfører nyttesløst lave bøder for arbejdsgivere, som overtræder arbejdsretten;
- K. der henviser til, at de cambodjanske myndigheder siden høringen i maj 2014, som lokale arbejdsrettighedsgrupper var indbudt til at deltage i, ikke har afholdt nogen offentlige høringer om de efterfølgende forslag til loven; der henviser til, at det i periodiske erklæringer fra regeringsembudsmand i medierne er blevet antydnet, at fagforeningsloven vil blive vedtaget i 2015;
- L. der henviser til, at der er registreret omkring 5 000 NGO'er i Cambodja, som yder hjælp på områder som menneskerettigheder, sundhedsydelse, civilsamfundet og landbruget;
- M. der henviser til, at premierminister Hun Sen den 16. juni 2015 på et møde med EU's ambassadør til Cambodja, Jean-François Cautain, erklærede, at nationalforsamlingen var ved at planlægge at afholde en høring om forslaget til NGO-loven, og gav udtryk for sit ønske om at lade civilsamfundet og udviklingspartnere deltage i denne høring;
1. opfordrer indtrængende Cambodjas regering til at trække lovforslaget om foreninger og NGO'er tilbage;
 2. opfordrer indtrængende Cambodjas regering til at anerkende den legitime og nyttige rolle, som civilsamfundet, fagforeninger og den politiske opposition spiller ved at bidrage til Cambodjas generelle økonomiske og politiske udvikling; minder om, at civilsamfundet er en af hovedsøjlerne i udviklingen af et land; understreger, at loven om foreninger og NGO'er bør skabe et gunstigt klima for, at civilsamfundet kan fortsætte med at bidrage til udviklingen af Cambodja;
 3. opfordrer Cambodjas regering til at trække forslaget til loven om fagforeninger tilbage, til at offentliggøre det nuværende lovforslag og til at rådføre sig med eksperter og fagforeningsmedlemmer med henblik på at revidere det under overholdelse af folkeretten og ILO's konventioner, navnlig konventionen om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig (nr. 87) og konventionen om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger (nr. 98), før den genfremsætter lovforslaget til behandling;
 4. støtter erklæringen fra FN's særlige rapportør om, at en sådan lovgivning kun bør vedtages gennem en omfattende partcipatorisk proces, som er inkluderende nok til at sikre, at alle aktører går ind for indholdet i den;
 5. anmoder om, at civilsamfundet og det cambodjanske folk altid får tilstrækkelig tid til at gennemgå og afholde høringer om lovforslag, således at de kan indgive kommentarer til deres valgte repræsentanter, før der stemmes om lovforslaget;

Torsdag den 9. juli 2015

6. opfordrer indtrængende til, at alle lovforslag overholder de internationalt anerkendte frihedsrettigheder ytrings-, forenings- og forsamlingsfrihed, som Cambodja har forpligtet sig til at overholde gennem landets ratifikation af den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, og til, at de ikke indfører unødige begrænsninger af civilsamfundets evne til at agere effektivt og frit;
 7. tilskynder Cambodjas regering til at fortsætte med at styrke demokrati, retsstatsprincippet og respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, især ytrings- og forsamlingsfriheden;
 8. opfordrer næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at støtte opfordringen til at trække lovforslaget om foreninger og NGO'er og lovforslaget om fagforeninger tilbage og til omgående at tage dette emne op med Cambodjas regering;
 9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, sekretariatet for Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer, FN's Menneskerettighedsråd og Kongeriget Cambodjas regering og nationalforsamling.
-

Torsdag den 9. juli 2015

P8_TA(2015)0278

Den Demokratiske Republik Congo (DRC), navnlig sagen om de to tilbageholdte menneskerettighedsaktivister Yves Makwambala og Fred Bauma**Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om Den Demokratiske Republik Congo (DRC), navnlig sagen om de to tilbageholdte menneskerettighedsaktivister Yves Makwambala og Fred Bauma (2015/2757(RSP))**

(2017/C 265/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Den Demokratiske Republik Congo, særlig beslutningen af 12. september 2013 ⁽¹⁾, og beslutningen herom fra Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,
- der henviser til erklæringerne fra talsmanden for EU-Udenrigstjenesten om situationen i Den Demokratiske Republik Congo, navnlig erklæringen af 21. januar 2015,
- der henviser til erklæringerne fra EU's delegation til Den Demokratiske Republik Congo om menneskerettigheds-situationen i landet, navnlig erklæringen af 11. februar 2015,
- der henviser til EU's årsberetning om menneskerettighederne og demokrati, som blev vedtaget af Rådet den 22. juni 2015,
- der henviser til Rådets konklusioner af 19. januar 2015 om Den Demokratiske Republik Congo,
- der henviser til erklæringen af 22. januar 2015 fra de internationale udsendinge for De Store Søers Område om situationen i Den Demokratiske Republik Congo,
- der henviser til den fælles pressemeddelelse af 12. februar 2015 fra Den Afrikanske Unions (AU's) særlige rapportør om menneskerettighedsforkæmpere og AU's særlige rapportør om fængsler og forholdene i tilbageholdelsescentre i Afrika om menneskerettighedssituationen efter begivenhederne i forbindelse med ændring af valgloven i Den Demokratiske Republik Congo,
- der henviser til Cotonou-partnerskabsaftalen, der blev undertegnet i juni 2000,
- der henviser til EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere og EU's retningslinjer for menneskerettigheder vedrørende ytringsfrihed online og offline,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder fra 1948 og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,
- der henviser til det afrikanske charter om menneskerettigheder og befolkningers rettigheder, som blev ratificeret af Den Demokratiske Republik Congo i 1982,
- der henviser til forfatningen for Den Demokratiske Republik Congo, særlig artikel 22, 23, 24 og 25,
- der henviser til appellen »Free Filimbi Activists«, der blev iværksat af over 200 menneskerettighedsgrupper den 15. juni 2015,
- der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at der mellem den 19. og 21. januar 2015 brød landsdækkende demonstrationer ud over et forslag til valglov, der ville have muliggjort en forlængelse af præsidentens valgperiode i strid med forfatningens bestemmelser og samtidig ville have krævet, at der skulle gennemføres en potentielt meget langvarig folketælling inden afholdelsen af nationale valg;
- B. der henviser til, at der ifølge myndighederne døde 27 mennesker under demonstrationerne, mens andre kilder angiver 42 dødsfald, og der henviser til, at 350 personer blev anholdt, hvoraf nogle stadig er fængslet uden rettergang eller er bortført med magt;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0388.

Torsdag den 9. juli 2015

- C. der henviser til, at regeringen under demonstrationerne i januar 2015 lukkede for internettet og mobile SMS-tjenester;
- D. der henviser til, at valgloven, som parlamentet vedtog, i sidste ende ikke omfattede den kontroversielle bestemmelse;
- E. der henviser til, at myndighederne, så snart demonstrationerne begyndte, indledte et overgreb mod menneskerettighedsaktivister og oppositionspolitikere, der havde demonstreret fredeligt mod bestemmelsen, herunder Christopher Ngoyi, Jean-Claude Muyambo, Vano Kiboko og Cyrille Dowe, der stadig er tilbageholdt for, hvad der synes at være politisk motiverede årsager;
- F. der henviser til, at den nationale efterretningstjeneste i Den Demokratiske Republik Congo (ANR) den 15. marts 2015 arresterede eller tilbageholdt mere end 30 personer uden sigtelse under lanceringen af den prodemokratiske ungdomsbevægelse Filimbi, herunder internationale deltagere og aktivister fra DRC, musikere, erhvervsfolk og journalister;
- G. der henviser til, at de fleste aktivister og tilhængere blev løsladt og udlændinge udvist fra landet, men at Yves Makwambala og Fred Bauma fortsat tilbageholdes i Malaka-fængslet i Kinshasa og er tiltalt for at tilhøre en sammenslutning, der er dannet med henblik på at angribe mennesker og ejendom, deltage i en sammensværgelse mod statsoverhovedet og forsøge på enten at ødelægge eller ændre den »forfatningsmæssige ordening« og tilskynde folk til at bruge våben mod statsmyndighederne; der henviser til, at myndighederne også har anklaget Fred Bauma for at forstyrre freden og Yves Makwambala for offentligt at fornærme statsoverhovedet, men at de gjorde brug af deres ytringsfrihed og retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger og til foreningsfrihed;
- H. der henviser til, at Filimbi blev oprettet som en platform for at tilskynde unge fra DRC til at udføre civile opgaver på en fredelig og ansvarlig måde;
- I. der henviser til, at myndighederne i Goma (i det østlige DRC) i marts og april anholdt og senere løslod mindst 15 aktivister fra ungdomsbevægelsen LUCHA, som demonstrerede fredeligt for at kræve løsladelse af deres kolleger, der tilbageholdes i Kinshasa; der henviser til, at fire af disse aktivister er anklaget for ulydighed mod de offentlige myndigheder;
- J. der henviser til, at nationalforsamlingen i DRC den 27. marts 2015 iværksatte en parlamentarisk oplysningsmission for at indsamle oplysninger og rapportere om anholdelser; der henviser til, at denne mission i sin rapport konkluderede, at der ikke var beviser for, at Filimbis ledere og deltagere havde været indblandet i eller havde planlagt terroristiske eller andre voldelige forbrydelser, og opfordrede til en politisk løsning med henblik på, at de øjeblikkeligt kunne løslades;
- K. der henviser til, at 14 internationale organisationer og 220 menneskerettighedsorganisationer fra DRC den 15. juni 2015 opfordrede til omgående og betingelsesløs løsladelse af de to aktivister;
- L. der henviser til, at der i denne forbindelse blev opdaget en massegrav med formentlig 421 lig i Maluku, ca. 80 km fra det centrale Kihshasa;
- M. der henviser til, at justitsministeren for nylig erkendte, at retssystemet i DRC er forbundet med mange problemer, herunder klientelisme, indflydelse, misbrug, korruption, straffrihed og ulighed i retsafgørelser;
- N. der henviser til, at pressefriheden er begrænset af trusler mod og angreb på journalister, og at mange medier er blevet ulovligt lukket eller censureret;
- O. der henviser til, at det næste nationale valg er planlagt til november 2016 med en svær dagsorden med hensyn til tilrettelæggelse og finansiering;
- P. der henviser til, at civilsamfundet spillede en vigtig rolle i DRC i forbindelse med den politiske overgang i 2003, valgene i 2006 og 2011, revisionen af minedriftskontrakter, suspensionen af DRC fra gennemsigtighedsinitiativet for udvindingsindustrien i 2013, udarbejdelsen af valgloven i 2013 og af lovgivningen til bekæmpelse af seksuel vold;
- Q. der henviser til, at regeringens reaktion på civilsamfundets engagement er et forsøg på at behandle aktivister og interesseorganisationer lige som den politiske opposition med henblik på at undergrave dem;

Torsdag den 9. juli 2015

- R. der henviser til, at EU i juni 2014 sendte en opfølgende valgobservationsmission, som fremhævede behovet for at sikre en ajourføring af afstemningslisten, nødvendigheden af at skabe betingelser for en fair konkurrence mellem kandidater og behovet for at styrke beskyttelsen af borgernes friheder, ordningen for bilæggelse af valgkonflikter og bekæmpelsen af straffrihed;
- S. der henviser til, at det nationale vejledende program for DRC for 2014-2020, der er finansieret med 620 mio. EUR fra den 11. Europæiske Udviklingsfond, prioriterer en styrkelse af regeringsførelsen og retsstaten, herunder reformer inden for retsvæsenet, politiet og hæren;
1. beklager tabet af menneskeliv og den vilkårlige vold mod og anholdelser af demonstranter under demonstrationerne i januar 2015, samt undertrykkelsen af aktivister og politiske modstandere, navnlig i forbindelse med begivenhederne under lanceringen af bevægelsen Filimbi i marts 2015;
 2. opfordrer DRC's myndigheder til omgående og betingelsesløst at løslade Yves Makwambala og Fred Bauma og til at frafalde alle anklager mod dem og andre af Filimbis ledere samt alle andre aktivister, samvittighedsfanger eller politiske modstandere, der på vilkårlig vis er blevet anholdt og tilbageholdes alene på grund af deres politiske synspunkter eller deltagelse i fredelige aktiviteter;
 3. støtter opfordringerne fra DRC's nationalforsamling til at finde en hurtig politisk løsning, der gør det muligt for medlemmerne af Filimbi og andre fredelige civilsamfundssammenslutninger at udøve deres ytrings- og forsamlingsfrihed uden frygt for at blive forfulgt;
 4. opfordrer indtrængende myndighederne til at sikre, at de tilbageholdte ikke har været udsat for eller udsættes for nogen form for tortur eller mishandling, og til at garantere fuld beskyttelse af og adgang til deres familier og advokater;
 5. mener, at det forhold, at ANR har tilbageholdt folk uden sigtelse i over 48 timer, afskåret dem fra adgang til juridisk bistand og undladt at indbringe dem for en kompetent retsmyndighed, er en grov tilsidesættelse af rettigheder, der er sikret i DRC's forfatning;
 6. anmoder om, at DRC's regering sammen med internationale partnere iværksætter en grundig og gennemsigtig undersøgelse af begivenhederne i januar og marts 2015, og at eventuelle ulovligheder eller fratagelse af rettigheder eller frihedsrettigheder identificeres; insisterer på, at enhver tjenestemand, der mistænkes for at være ansvarlig for krænkelse af rettigheder eller frihedsrettigheder, som er sikret gennem nationale og internationale tekster, skal bringes for en domstol;
 7. er stærkt bekymret over de fortsatte forsøg på at begrænse ytringsfriheden, retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger og foreningsfriheden og myndighedernes stadig hyppigere krænkelse af disse rettigheder, eftersom det rette politiske klima er en nødvendig forudsætning for at opnå en vellykket valgcyklus i DRC næste år;
 8. finder det i særdeleshed beklageligt, at disse krænkelse specifikt er målrettet mod oppositionsledere og ungdomsbevægelser;
 9. opfordrer DRC's myndigheder til at sikre, at ovennævnte friheder omgående og betingelsesløst respekteres, særlig i valgperioden, således som det sikres i henhold til DRC's forfatning og i international menneskerettighedslovgivning;
 10. minder om, at respekt for politisk mangfoldighed og oppositionen, en åben og fredelig politisk debat og den fulde udøvelse af den forfatningsmæssige ytringsfrihed, ret til frit at deltage i fredelige forsamlinger, foreningsfrihed og informationsfrihed er en absolut forudsætning for at garantere demokratiske valg, som er troværdige, inklusive, fredelige og rettidige; insisterer på, at sådanne garantier er afgørende i det særligt ustabile Store Søers Område og også afhænger af en vellykket gennemførelse af den freds-, sikkerheds- og samarbejdsaftale, der blev indgået i Addis Abeba; støtter i denne forbindelse indsatsen fra de internationale udsendinge for De Store Søers Område;
 11. opfordrer DRC's parlament og senat samt landets præsident, Joseph Kabila, til at gennemføre alle nødvendige foranstaltninger for at konsolidere demokratiet og sikre reel deltagelse i styringen af landet af alle politiske kræfter, civilsamfundet og prodemokratiske bevægelser, der udtrykker nationen DRC's vilje, på grundlag af forfatnings- og lovbaserede regler samt frie og retfærdige valg;
 12. tilskynder til udviklingen af platforme som Filimbi, der giver prodemokratiske kræfter mulighed for at blive hørt, og går ind for deltagelse af unge i valgprocessen, som de på uretfærdig vis er blevet udelukket fra;

Torsdag den 9. juli 2015

13. minder om det løfte, som DRC afgav under Cotonouaftalen, om at respektere demokrati-, retsstats- og menneskerettighedsprincipperne, som omfatter ytringsfrihed, mediefrihed, god regeringsførelse og gennemsigtighed i forbindelse med politiske poster; opfordrer indtrængende DRC's regering til at håndhæve disse bestemmelser i overensstemmelse med artikel 11, litra b), 96 og 97 i Cotonouaftalen og, hvis dette ikke er tilfældet, opfordrer Kommissionen til at indlede den relevante procedure i henhold til artikel 8, 9 og 96 i Cotonouaftalen;
 14. insisterer på, at arten og den beløbsmæssige størrelse af yderligere EU-støtte til valgprocessen i DRC skal afhænge af de fremskridt, der gøres med gennemførelsen af henstillingerne fra EU's valgobservationsmission i 2011 og dens opfølgningsmission i 2014, overholdelsen af tidsplanen for valget og fremlæggelsen af et troværdigt budget;
 15. opfordrer indtrængende EU's delegation til at overvåge udviklingen og bruge alle hensigtsmæssige redskaber og instrumenter, herunder det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder, til at støtte menneskerettighedsforkæmpere og prodemokratiske bevægelser;
 16. opfordrer indtrængende DRC's retsmyndigheder til at forsvare deres uafhængighed af enhver politisk instrumentalisering og sikre beskyttelsen af rettigheder, der anerkendes i retsinstrumenter, f.eks. adgang til domstolsprøvelse og retten til en retfærdig rettergang;
 17. opfordrer indtrængende DRC's myndigheder til at ophøre med at minimere betydningen af massegraven i nærheden af Kinshasa og gentager EU's og FN's opfordring til en hurtig, gennemsigtig og troværdig undersøgelse for at give familierne til savnede personer vished og bringe de forskellige påstande til ophør;
 18. fordømmer den ulovlige lukning og misbrug af censur af medierne samt den midlertidige lukning af telekommunikationstjenester;
 19. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Den Afrikanske Union, regeringerne i landene i De Store Søers Område, præsidenten, premierministeren og parlamentet i DRC, FN's generalsekretær, FN's Menneskerettighedsråd og Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU.
-

Torsdag den 9. juli 2015

P8_TA(2015)0279

Bahrain, særlig sagen om Nabeel Rajab**Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om Bahrain, navnlig sagen om Nabeel Rajab (2015/2758(RSP))**

(2017/C 265/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Bahrain, især af 6. februar 2014 om Bahrain, navnlig sagerne om Nabeel Rajab, Abdulhadi al-Khawaja og Ibrahim Sharif⁽¹⁾,
- der henviser til udtalelsen fra talsmanden for den højststående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik Federica Mogherini af 17. juni 2015 om dommen i Bahrain over generalsekretæren for al-Wefaq, Ali Salman,
- der henviser til det 24. Fælles Råd EU-GCC og ministermødet i Doha i Qatar den 24. maj 2015,
- der henviser til den beslutning, som Den Arabiske Ligas ministerråd traf på mødet i Kairo den 1. september 2013, om at oprette en panarabisk menneskerettighedsdomstol i Bahrains hovedstad, Manama,
- der henviser til beretningen om den bahrainske regerings implementering af henstillingerne fra Bahrains Uafhængige Undersøgelseskommision af februar 2014 og opdateringen af FN's universelle regelmæssige gennemgang, der blev fremlagt af den bahrainske regering i september 2014;
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder af 1966 og FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, konventionen om barnets rettigheder samt det arabiske menneskerettighedschartre, som Bahrain alle er tiltrådt,
- der henviser til EU-retningslinjerne vedrørende menneskerettighedsforkæmpere, der vedtoges i juni 2004 og ajourførtes i 2008,
- der henviser til FN's konvention om begrænsning af statsløshed,
- der henviser til de nye EU-strategiske rammer og handlingsplanen for menneskerettigheder, der har til formål at stille beskyttelse og overvågning af menneskerettighedssituationen i centrum for alle EU-politikker, og som indbefatter et specifikt afsnit om beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere;
- der henviser til EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder Stavros Lambrinidis' besøg i Bahrain i slutningen af maj 2015,
- der henviser til artikel 5 og 19 i verdenserklæringen om menneskerettighederne,
- der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at Bahrain har lovet at gøre fremskridt i reformerne af landets menneskerettighedssituation efter fremlæggelsen af beretningen fra Bahrains Uafhængige Undersøgelseskommision den 23. november 2011 og den opfølgende beretning af 21. november 2012;
- B. der henviser til, at Bahrains oprettelse af et ombudsmandsembede under indenrigsministeriet, af en Kommission for Fangere og Tilbageholdtes Rettigheder og en særlig efterforskningsenhed er positive tegn; der henviser til, at disse institutioner bør gøres mere uvildige, gennemsikkelige og uafhængige af statsapparatet;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0109.

Torsdag den 9. juli 2015

- C. der henviser til, at de bahrainske myndigheder siden begyndelsen af opstanden i 2011 har optrappet anvendelsen af repressive midler mod civilsamfundsaktivister og fredelige modstandstilkendegivelser; der henviser til, at 47 stater, herunder alle 28 EU-medlemsstater, den 10. juni 2014 undertegnede en fælles erklæring på FN's menneskerettighedsråds 26. samling omhandlende de stærkt bekymrende forhold vedrørende menneskerettighedssituationen i Bahrain; der henviser til, at den fælles udtalelse udtrykkeligt omtalte forhold såsom lange straffe for udøvelse af retten til fredelig forsamling og forening, manglende garantier for en retfærdig rettergang, undertrykkelse af demonstrationer, fortsat chikane og fængslinger af personer, der udøver deres menings- og ytringsfrihed, mishandling og tortur af personer i myndighedernes forvaring, vilkårlig fratagelse af nationalitet uden retfærdig rettergang og utilstrækkelig ansvarsplacering for menneskerettighedsovertrædelser;
- D. der henviser til, at Nabeel Rajab, den bahrainske menneskerettighedsforkæmper og formand for Bahrain-centret for menneskerettigheder (BCHR), vicegeneralsekretær i det Det Internationale Menneskerettighedsforbund (FIDH) og medlem af rådgivningsudvalget under Human Rights Watchs Mellemøstafdeling, blev idømt seks måneders fængsel alene for fredeligt at have udøvet sin ytringsfrihed; der henviser til, at Nabeel Rajab blev arresteret den 1. oktober 2014 efter sit besøg i Europa-Parlamentets Underudvalg om Menneskerettigheder på anklage om at have tweetet om en gruppe landsmænd, der angiveligt samarbejdede med IS/Daesh; der henviser til, at han blev sigtet for at have fornærmet en offentlig institution og hæren; der henviser til, at FN's Arbejdsgruppe om Vilkårlig Tilbageholdelse i november 2013 karakteriserede tilbageholdelsen af Nabeel Rajab som vilkårlig;
- E. der henviser til, at Nabeel Rajab har afsonet indtil flere fængselsdomme, siden han oprettede Bahrain-centret for Menneskerettigheder i 2002; der henviser til, at Nabeel Rajab står over for anklager vedrørende hans ytringsfrihed og i øjeblikket risikerer op mod ti års fængsel for angiveligt at have »fornærmet et forskriftsmæssigt organ« og »spredt rygter i en krigssituation«;
- F. der henviser til, at mange menneskerettighedsforkæmpere som Nabeel Rajab, heriblandt Naji Fateel, den danske menneskerettighedsforkæmper Abdulhadi Al-Khawaja, den svenske politiske aktivist Mohammad Habib Al-Muqdad og »Bahrain 13«-gruppen, er blevet tilbageholdt og udsat for juridisk forfølgelse i Bahrain, er blevet fængslet og afsoner lange eller livsvarige domme som direkte gengældelse for deres menneskerettighedsarbejde; der henviser til, at flere af dem angiveligt er blevet udsat for vold, grov behandling og fysisk eller psykisk tortur;
- G. der henviser til, at mere end 3 000 fanger ifølge BCHR vilkårligt tilbageholdes, heraf mange menneskerettighedsforkæmpere, der er blevet fængslet og afsoner lange eller livsvarige domme som direkte hævn for deres aktiviteter; der henviser til, at flere af dem angiveligt er blevet udsat for vold, grov behandling og fysisk eller psykisk tortur;
- H. der henviser til, at generalsekretæren for Bahrains største oppositionsparti al-Wefaq, Sheik Ali al-Salman, den 16. juni 2015 blev idømt fire års fængsel i forbindelse med de regeringsfjendtlige demonstrationer, der udbrød i 2011, da opstandene under det »arabiske forår« i regionen var på deres højeste; der henviser til, at hans advokater under retssagen angiveligt blev forhindret i at plædere mundtligt og ikke har fået nogen reel mulighed for at undersøge bevismaterialet; der henviser til, at FN's uafhængige eksperter, der indgår som led i Menneskerettighedsrådets såkaldte særlige procedurer, indtrængende har opfordret de bahrainske myndigheder til at løslade Sheik Ali Salman;
- I. der henviser til, at Bahrain siden 2012 har misbrugt antiterror-lovgivningen til vilkårligt at fratage aktivister og oppositionsmedlemmer deres statsborgerskab som gengældelse for deres dissidentaktiviteter, herunder fra mindst ni mindrearige; der henviser til, at over 100 aktivister, demonstranter og politikere ifølge indtil flere rapporter alene i 2015 er blevet frataget deres statsborgerskab, så de for en stor dels vedkommende er blevet statsløse, i strid med FN's konvention om begrænsning af statsløshed;
- J. der henviser til, at der er sket stadig mere udbredt anvendelse af dødsstraffen i politisk motiverede sager siden 2011; der henviser til, at mindst syv personer er blevet dømt til døden i politiske retssager siden 2011, og fire af disse dødsdomme er faldet bare i 2015;
- K. der henviser til, at Bahrains Uafhængige Undersøgelseskommission, der blev nedsat ved kongeligt dekret til at undersøge og rapportere om de begivenheder, der fandt sted i Bahrain i februar 2011, fremsatte en række henstillinger om menneskerettigheder og politiske reformer; der henviser til, at der er gjort fremskridt i at sanere lovsystemet og retsvæsenet, men at regeringen ikke i fuldt omfang har formået at implementere Undersøgelseskommissionens kernehenstillinger, navnlig hvad angår løsladelsen af demonstrationsledere dømt for at have udøvet deres ytrings- og forsamlingsfrihed; der henviser til, at forhandlingerne om forsoning — kaldet Den Nationale Dialog — er gået i stå; der henviser til, at visse grupper stadig er underrepræsenteret i det politiske system, og at sikkerhedsstyrkerne stadig ikke stilles til ansvar;

Torsdag den 9. juli 2015

1. opfordrer til tiltalefrafald og øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse af alle menneskerettighedsforkæmpere, politiske aktivister og andre personer, der er tilbageholdt og tiltalt for angivelige overtrædelser vedrørende ytrings-, forsamlings- og foreningsfriheden, herunder Nabeel Rajab, Sheik Ali Salman og »Bahrain-13«-gruppen;
2. anerkender de tilsagn, som de bahrainiske myndigheder har givet om implementering af henstillingerne fra Undersøgelseskommissionen fra 2011 og FN's universelle regelmæssige gennemgang af Bahrain (UPR) såvel som andre FN-mekanisters anbefalinger og den seneste løsladelse af en række fanger tiltalt for overtrædelser vedrørende deres politiske forenings- og ytringsfrihed; opfordrer indtrængende Bahrains regering til øjeblikkeligt at implementere alle henstillingerne i Undersøgelseskommissionens beretning og FN's UPR, sætte en stopper for alle menneskerettighedskrænkelser og respektere menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder i tråd med Bahrains internationale menneskerettighedsforpligtelser;
3. udtrykker stor bekymring over, hvordan den bahrainiske antiterrorlovgivning misbruges til at overtræde menneskerettighederne, herunder gennem fratagelse af nationalitet;
4. fordømmer den fortsatte brug af tortur og anden grusom, nedværdigede behandling eller afstraffelse af fanger, fredelige demonstranter og medlemmer af oppositionen begået af de bahrainiske myndigheder og opfordrer indtrængende den bahrainiske regering til at efterleve de forpligtelser og tilsagn, der påhviler den i henhold til FN's konvention mod tortur;
5. tilskynder den bahrainiske regering til at samarbejde med FN's særlige rapportører (navnlig om tortur, forsamlingsfrihed, dommeres og advokaters uafhængighed og menneskerettighedsforkæmpere) og udstede en åben invitation til disse;
6. noterer sig den bahrainiske regerings igangværende bestræbelser på at reformere straffeloven og retsprocedurerne og tilskynder til, at denne proces fortsætter; opfordrer indtrængende den bahrainiske regering til at tage alle skridt til at sikre et uvildigt og retfærdigt retsvæsen, der kan garantere retfærdig rettergang, og ombudsmandens, den særlige efterforskningsenheds og Det Nationale Menneskerettighedsinstituts uvildighed;
7. opfordrer til øjeblikkelig ratifikation af den valgfrie protokol til konventionen mod tortur, de anden valgfrie protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder om ophævelse af dødsstraf, konventionen om beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinding, og den internationale Konvention om beskyttelse af migrerende arbejdstagere og deres familiers rettigheder;
8. opfordrer de bahrainiske myndigheder til at videreføre den nationale dialog om konsensus i den hensigt at opnå varig og inklusiv national forsoning og holdbare politiske løsninger på krisen; gør opmærksom på, at legitim og fredelig kritik skal kunne udtrykkes frit i en holdbar politisk proces; minder i denne forbindelse de bahrainiske myndigheder om, at den skal inddrage shia-flertallet og dets fredelige politiske repræsentanter på grundlag af den menneskelige værdighed og respekt og retfærdighed bør være et ufravigeligt element i enhver troværdig strategi for national forsoning og holdbare reformer;
9. glæder sig over, at oppositionslederen Ibrahim Sharif i juni 2015 blev tidligt løsladt fra fængsel efter kongelig benådning; mener, at en sådan beslutning er et glædeligt og vigtigt skridt i processen til at fremme tillid i Bahrain;
10. opfordrer indtrængende den højtstående repræsentant til fortsat at gøre opmærksom på vigtigheden af reformer og forsoning i alle kontakter med den bahrainiske regering; tilskynder på det kraftigste til nedsættelse af en EU-bahrainsk arbejdsgruppe om menneskerettigheder, men bemærker at en EU-bahrainsk menneskerettighedsdialog ikke kan erstatte en gennemgribende dialog mellem regering og opposition i Bahrain selv;
11. tager de henstillinger til efterretning, som er fremsat af ombudsmanden, Kommissionen for Fangers og Tilbageholdtes Rettigheder og den Nationale Institution for Menneskerettigheder, navnlig om tilbageholdtes rettigheder og leveforhold i fængslerne, ikke mindst hvad angår påstået mishandling og tortur; tilskynder disse organer til at udføre deres arbejde på uafhængig, uvildig og gennemsigtig vis og opfordrer de bahrainiske myndigheder til at gennemføre disse henstillinger i fuldt omfang;
12. opfordrer til en hurtig, fælles EU-indsats til udarbejdelse af en omfattende strategi for, hvordan EU og Kommissionen aktivt kan arbejde for løsladelsen af de fængslede aktivister og samvittighedsfanger; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at sikre, at EU-delegationen i Riyadh og medlemsstaternes ambassader i Bahrain på behørig vis implementerer EU's menneskerettighedsretningslinjer, navnlig om menneskerettighedsforkæmpere og tortur, og aflægger rapport om denne implementering;

Torsdag den 9. juli 2015

13. opfordrer til et EU-forbud mod eksport af tåregas og udstyr til håndtering af større menneskemængder, indtil undersøgelserne vedrørende misbrug heraf er blevet færdigbragt og de skyldige i misbruget af udstyret er blevet stillet til ansvar;

14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, regeringen og parlamentet i Kongeriget Bahrain og til medlemmerne af Golfstaternes Samarbejdsråd.

Torsdag den 9. juli 2015

P8_TA(2015)0280

Situationen for to kristne præster i Sudan

Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om situationen for to kristne præster i Sudan (2015/2766(RSP))
(2017/C 265/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Sudan,
 - der henviser til menneskerettighedseksperternes rapport af 19. maj 2014, der blev udarbejdet som led i FN's Menneskerettighedsråds særlige procedurer,
 - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder,
 - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder af 1948 og FN-erklæringen om afskaffelse af alle former for intolerance og forskelsbehandling på grundlag af religion eller tro,
 - der henviser til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder,
 - der henviser til Cotonou-aftalen fra 2000,
 - der henviser til EU's retningslinjer for religions- og trosfrihed fra 2013,
 - der henviser til Sudans nationale menneskerettighedsplan, der blev vedtaget i 2013 og er baseret på universalprincippet og princippet om, at alle mennesker er lige,
 - der henviser til FN's Generalforsamlings resolutioner, navnlig resolution 62/149 af 18. december 2007, 63/168 af 18. december 2008, 65/206 af 21. december 2010, 67/176 af 20. december 2012 og 3/69 af 18. december 2014, om spørgsmålet om moratorium for anvendelse af dødsstraf, hvori Generalforsamlingen opfordrede de medlemsstater, hvor der stadig eksisterede dødsstraf, til at indføre et moratorium for henrettelser med henblik på afskaffelse af dødsstraffen,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at pastor Michael Yat fra Sydsudans presbyterianske evangeliske kirke blev tilbageholdt af den nationale sudanesiske efterretningstjeneste (NISS) efter at have holdt en prædiken i Nordkirken i Khartoum, som er en del af Sudans presbyterianske evangeliske kirke, under et besøg i Sudan den 21. december 2014; der henviser til, at pastor Yat Michael blev arresteret umiddelbart efter en prædiken, hvori han angiveligt fordømte det kontroversielle salg af kirkelig jord og ejendom og behandlingen af kristne i Sudan;
- B. der henviser til, at pastor Peter Yen Reith blev arresteret den 11. januar 2015 efter at have afleveret et brev til kontoret for religiøse anliggender i Sudan, hvori han spurgte efter pastor Michael og ønskede at få mere at vide om hans tilbageholdelse;
- C. der henviser til, at begge mænd blev holdt i isolation indtil den 1. marts 2015, og at den 4. maj 2015 begge blev anklaget for talrige lovovertrædelser i henhold til Sudans straffelov fra 1991, bl.a. kollektive strafbare handlinger (artikel 21), undergravning af forfatningssystemet (artikel 51), krigsførelse mod staten (artikel 50), spionage (artikel 53), ulovlig erhvervelse eller offentliggørelse af officielle dokumenter (artikel 55), hadefuld agitation (64), forstyrrelse af ro og orden (artikel 69) og blasfemi (artikel 125);
- D. der henviser til, at de anklager, der er baseret på artikel 50 og 53 i Sudans straffelov, medfører dødsstraf i tilfælde af, at den anklagede findes skyldig;
- E. der henviser til, at de sudanesiske myndigheder den 1. juli 2015 kom for at ødelægge en del af den evangeliske Bahri-menigheds kompleks; der henviser til, at menighedens advokat, Mohamed Mustafa, som også er advokat for de to tilbageholdte præster, og pastor Hafez fra den evangeliske Bahri-menighed, klagede over, at den statsansatte ødelagde den forkerte del af komplekset; der henviser til, at de begge blev arresteret for at forhindre en offentlig embedsmand i at udøve sin pligt; der henviser til, at den statsansatte fortsatte med at ødelægge den forkerte del af komplekset;

Torsdag den 9. juli 2015

- F. der henviser til, at trusler mod kirkeledere, intimidering af kristne samfund og ødelæggelse af kirkelig ejendom er fortsat i et øget tempo i Sudan siden Sydsudans løsrivelse i 2011;
- G. der henviser til, at 12 unge kristne piger fra Nuba-bjergene blev arresteret den 25. juni 2015, da de forlod en baptistkirke, og blev anklaget for at være uanstændig klædt; der henviser til, at to af pigerne blev løsladt uden anklage næste dag, og de andre ti blev løsladt mod kaution;
- H. der henviser til, at de kristne piger skal møde op i retten tiltalt i henhold til artikel 152 i den sudanesiske straffelov, der har følgende ordlyd: »Den, der på offentligt sted, begår en uanstændig handling eller en handling, der er i strid med den offentlige moral eller bærer en beklædning, der er utugtig eller i strid med den offentlige moral eller krænker den offentlige sædelighed, straffes med piskning, som ikke må overstige 40 piskeslag, eller med bøde eller med begge dele»;
- I. der henviser til, at det afrikanske charter om menneskerettigheder og folks rettigheder, som Sudan har ratificeret, omfatter retten til livet samt forbud mod tortur og grusom, umenneskelig og nedværdigende straf og behandling, men der henviser til, at såvel dødsstraf som amputering, piskning og anden korporlig afstraffelse stadig anvendes som straf i landet for en række strafbare handlinger;
- J. der henviser til, at indførelse af et universelt moratorium for dødsstraf med henblik på total afskaffelse heraf fortsat må være et af det internationale samfunds vigtigste mål, sådan det blev gentaget på FN's Generalforsamling den 18. december 2014;
1. opfordrer de sudanesiske myndigheder til at frafalde alle anklager mod pastor Michael Yat og pastor Peter Yen Reith og opfordrer til, at de løslades omgående og uden betingelser; opfordrer i mellemtiden regeringen i Sudan til at sikre, at de to præster ikke udsættes for tortur eller anden form for mishandling, medens de venter på deres løsladelse, og at deres fysiske og mentale integritet respekteres på behørig vis;
 2. anmoder EU's delegation for Sudan om at overvåge retssagerne og yde bistand til de to præster; opfordrer EU til at gå i spidsen med hensyn til at påpege og fordømme de alvorlige og udbredte krænkelse af menneskerettighederne og den internationale folkeret i Sudan;
 3. minder de sudanesiske myndigheder om deres forpligtelser på nationalt og internationalt plan til at beskytte religions- og trosfrihed; bekræfter igen, at religions-, tanke- og trosfrihed er en universel menneskeret, som skal beskyttes overalt og for alle; fordømmer på det kraftigste alle former for vold og intimidering, der hæmmer retten til at have eller ikke at have eller til at antage en religion efter eget valg, herunder anvendelse af trusler, fysisk tvang eller strafferetlige sanktioner for at tvinge troende eller ikke-troende til at give afkald på deres religion eller til at konvertere;
 4. fordømmer arrestationen af de 12 kristne piger; opfordrer regeringen i Sudan til at indstille retssagen mod de ti piger, der bør frikendes for at have gjort noget forkert;
 5. opfordrer regeringen i Sudan til at ophæve al lovgivning, der forskelsbehandler på grund af religion og til at beskytte mindretalsgrupper, herunder alle trosretningers, identitet;
 6. fordømmer chikanen af kristne og indblandingen i kirkelige anliggender; opfordrer indtrængende den sudanesiske regering til at afstå fra sådanne aktiviteter; opfordrer Sudan til at ophæve lovene om trosfraval og til at holde op med at lukke kirker og andre steder af religiøs betydning;
 7. opfordrer Sudans regering til at reformere landets retsvæsen i overensstemmelse med internationale menneskerettighedsstandarder for at beskytte grundlæggende menneskerettigheder og frihedsrettigheder og sikre beskyttelse af det enkelte individs menneskerettigheder, navnlig for så vidt angår forskelsbehandling af kvinder, religiøse mindretal og ugunstigt stillede grupper;
 8. gentager sin fordømmelse af dødsstraf under alle omstændigheder og gentager, at det er nødvendigt at indføre et verdensomspændende moratorium med henblik på afskaffelse af dødsstraffen; opfordrer som følge heraf Sudans regering til at afskaffe dødsstraf såvel samt den stadig gældende praksis med piskning og til at konvertere eksisterende dødsstraffe;
 9. er dybt bekymret over den voksende undertrykkelse af medlemmer af oppositionen; fordømmer kraftigt den afgørelse, som retten i Oumduorman træf den 6. juli 2015 om med øjeblikkelig virkning at idømme Mastour Ahmed Mohamed, næstformand for partikongressen, og to af dens andre ledere, Assem Omar og Ibrahim Mohamed, 20 piskeslag; udtrykker sin støtte til den indsats, der gøres af især FN, EU, Den Afrikanske Union og trojkaen (Norge, Det Forenede Kongerige og USA) for at nå frem til en forhandlingsløsning på situationen i Sudan og støtte civilsamfundets og oppositionspartiernes bestræbelser på at fremme en inklusiv fredsproces.

Torsdag den 9. juli 2015

10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Republikkens Sudans regering, Den Afrikanske Union, FN's generalsekretær, FN's Generalforsamling, formændene for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU og Det Panafrikanske Parlament.

Tirsdag den 7. juli 2015

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2015)0239

Udnævnelse af et medlem af Revisionsretten — Bettina Michelle Jakobsen

Europa-Parlamentets afgørelse af 7. juli 2015 om den foreslåede udnævnelse af Bettina Michelle Jakobsen til medlem af Revisionsretten (C8-0122/2015 — 2015/0803(NLE))

(Høring)

(2017/C 265/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 286, stk.2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0122/2015),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 121,
 - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A8-0198/2015),
 - A. der henviser til, at Parlamentets Budgetkontroludvalg derefter foretog en bedømmelse af den indstillede kandidats papirer, især på baggrund af de krav, der er fastsat i artikel 286, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 - B. der henviser til, at Budgetkontroludvalget på mødet den 17. juni 2015 hørte Rådets kandidat til hvervet som medlem af Revisionsretten;
 - 1. afgiver positiv udtalelse om Rådets forslag om udnævnelse af Bettina Michelle Jakobsen til medlem af Revisionsretten;
 - 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og til orientering til Revisionsretten samt til Den Europæiske Unions øvrige institutioner og medlemsstaternes revisionsinstitutioner.
-

Tirsdag den 7. juli 2015

P8_TA(2015)0240

Udøvelse af Unionens rettigheder i henhold til internationale handelsregler *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juli 2015 om ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af EU-procedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Unionens rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi (kodifikation) (COM(2015)0049) — C8-0041/2015 — 2014/0174(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure — kodifikation)

(2017/C 265/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens ændrede forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2015)0049),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 207, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0041/2015),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse af 10. december 2014 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 20. december 1994 om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovttekster ⁽²⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 103 og 59,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A8-0203/2015),
- A. der henviser til, at forslaget ifølge udtalelsen fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende tekster uden indholdsmæssige ændringer,
 1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2014)0174

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. juli 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/... om fastsættelse af EU-procedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Unionens rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi (kodifikation)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2015/1843.)

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ EFT C 102 af 4.4.1996, s. 2.

Tirsdag den 7. juli 2015

P8_TA(2015)0241

Beskyttelse mod skadelig prisfastsættelse for fartøjer *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juli 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse mod skadelig prisfastsættelse for fartøjer (kodifikation) (COM(2014)0605 — C8-0171/2014 — 2014/0280(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure — kodifikation)

(2017/C 265/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2014)0605),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 207, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0171/2014),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 20. december 1994 om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovtekster ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 103 og 59,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A8-0202/2015),
- A. der henviser til, at forslaget ifølge udtalelsen fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende tekster uden indholdsmæssige ændringer,
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2014)0280

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. juli 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/... om beskyttelse mod skadelig prisfastsættelse for fartøjer (kodifikation)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2016/1035.)

⁽¹⁾ EFT C 102 af 4.4.1996, s. 2.

Tirsdag den 7. juli 2015

P8_TA(2015)0242

Fiskerimuligheder i EU-farvande til fiskerfartøjer, der fører Venezuelas flag, i den eksklusive økonomiske zone ud for Fransk Guyanas kyst***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juli 2015 om udkast til Rådets afgørelse om godkendelse på Den Europæiske Unions vegne af erklæringen om tildeling af fiskerimuligheder i EU-farvande til fiskerfartøjer, der fører Den Bolivarianske Republik Venezuelas flag, i den eksklusive økonomiske zone ud for Fransk Guyanas kyst (05420/2015 — C8-0043/2015 — 2015/0001(NLE))

(Godkendelse)

(2017/C 265/25)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse om godkendelse på Den Europæiske Unions vegne af erklæringen om tildeling af fiskerimuligheder i EU-farvande til fiskerfartøjer, der fører Den Bolivarianske Republik Venezuelas flag, i den eksklusive økonomiske zone ud for Fransk Guyanas kyst (05420/2015),
 - der henviser til udkastet til erklæringen om tildeling af fiskerimuligheder i EU-farvande til fiskerfartøjer, der fører Den Bolivarianske Republik Venezuelas flag, i den eksklusive økonomiske zone ud for Fransk Guyanas kyst (05420/2015),
 - der henviser til Rådets anmodning om godkendelse, som er fremsendt i overensstemmelse med artikel 43, stk. 2, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v) i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0043/2015),
 - der henviser til artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, artikel 99, stk. 2, og artikel 108, stk. 7, i forretningsordenen,
 - der henviser til henstilling fra Fiskeriudvalget (A8-0195/2015),
1. godkender erklæringen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Den Bolivarianske Republik Venezuelas regering og parlament.

Tirsdag den 7. juli 2015

P8_TA(2015)0243

Forslag til ændringsbudget nr. 3/2015: overskuddet fra 2014

Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2015 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 3/2015 for regnskabsåret 2015 — opførelse af overskuddet fra regnskabsåret 2014 (09765/2015 — C8-0161/2015 — 2015/2077(BUD))

(2017/C 265/26)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 106A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽¹⁾, særlig artikel 41,
- der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2015, endeligt vedtaget den 17. december 2014 ⁽²⁾,
- der henviser til forslag til ændringsbudget nr. 1/2015, endeligt vedtaget den 28. april 2015 ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) 2015/623 af 21. april 2015 om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽⁵⁾,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽⁶⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom af 7. juni 2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter ⁽⁷⁾,
- der henviser til forslag til ændringsbudget nr. 3/2015, vedtaget af Kommissionen den 15. april 2015 (COM(2015)0160),
- der henviser til Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 3/2015, vedtaget af Rådet den 19. juni 2015 og fremsendt til Europa-Parlamentet samme dag (09765/2015),
- der henviser til forretningsordenens artikel 88 og 91,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0219/2015),
- A. der henviser til, at formålet med forslaget til ændringsbudget nr. 3/2015 er at opføre overskuddet fra regnskabsåret 2014 på i alt 1 435 mio. EUR på 2015-budgettet;
- B. der henviser til, at hovedelementerne i dette overskud er et positivt resultat på indtægtssiden på 1 183 mio. EUR, en underudnyttelse af bevillinger på 142 mio. EUR og valutakursforskelle på 110 mio. EUR;
- C. der henviser til, at de to hovedelementer på indtægtssiden er morarenter og bøder (634 mio. EUR) og et positivt resultat af egne indtægter (479 mio. EUR);

⁽¹⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 69 af 13.3.2015.

⁽³⁾ EUT L 190 af 17.7.2015.

⁽⁴⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽⁵⁾ EUT L 103 af 22.4.2015, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 163 af 23.6.2007, s. 17.

Tirsdag den 7. juli 2015

- D. der henviser til, at underudnyttelsen for Sektion III er særlig lav med 29 mio. EUR for 2014 og 6 mio. EUR for fremførsler i 2013, men er steget til 101 mio. EUR for de andre institutioner;
- E. der henviser til, at den meget lave underudnyttelse i Sektion III understreger den fortsatte mangel på betalingsbevillinger, som stadig vil være en stor udfordring i forbindelse med gennemførelsen af 2015-budgettet;
1. noterer sig, at forslaget til ændringsbudget nr. 3/2015 som forelagt af Kommissionen udelukkende har til formål at opføre overskuddet fra regnskabsåret 2014 med et beløb på 1 435 mio. EUR på budgettet i overensstemmelse med finansforordningens artikel 18 og Rådets holdning hertil;
 2. minder om, at Rådet i forbindelse med forhandlingerne om budgettet for 2015 insisterede på at flytte betalingerne til anvendelsen af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (EUSF) i forslag til ændringsbudget nr. 5/2014 og nr. 7/2014 til 2015-budgettet med et samlet beløb på 126,7 mio. EUR;
 3. mener, at som følge af det overskud, der findes i forslag til ændringsbudget nr. 3/2015, kunne disse to ændringsbudgetter fra 2014, der samlet omfatter 7 EUSF-sager, nemt være blevet dækket med midler fra 2014-budgettet;
 4. beklager generelt tendensen i Rådet til ikke at opfylde dets forpligtelser over for lande, der har brug for støtte, og som har opfyldt betingelserne for mobilisering af EUSF ved ikke at anvende de yderligere midler, som er fastsat til særlige instrumenter, men snarere ved at fjerne midler fra de andre programmer; bifalder dog, at Rådet ikke har fulgt denne fremgangsmåde i forbindelse med forslag til ændringsbudget nr. 4/2015;
 5. minder om, at Kommissionen sammen med forslag til ændringsbudget nr. 3/2015 forelagde et andet forslag til ændringsbudget nr. 4/2015, der er relateret til anvendelsen af EUSF til Rumænien, Bulgarien og Italien for et samlet beløb på 66,5 mio. EUR;
 6. minder om, at vedtagelsen af forslag til ændringsbudget nr. 3/2015 vil reducere andelen af BNI-bidraget fra medlemsstaterne til Unionens budget med 1 435 mio. EUR og derfor vil mere end kompensere for deres bidrag til finansieringen af forslag til ændringsbudget nr. 4/2015; fremhæver derfor, at de to sager skal vedtages efter den samme tidsplan, da de er nøje forbundet ud fra et politisk synspunkt;
 7. understreger sin vilje til at vedtage både forslag til ændringsbudget nr. 3/2015 og forslag til ændringsbudget nr. 4/2015 snarest muligt som forelagt af Kommissionen;
 8. godkender Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 3/2015;
 9. pålægger sin formand at fastslå, at ændringsbudget nr. 3/2015 er endeligt vedtaget, og drage omsorg for, at det offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Revisionsretten samt til de nationale parlamenter.
-

Tirsdag den 7. juli 2015

P8_TA(2015)0244

Forslag til ændringsbudget nr. 4/2015: anvendelse af EU's solidaritetsfond til fordel for Rumænien, Bulgarien og Italien

Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2015 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 4/2015 for regnskabsåret 2015, der ledsager forslaget om at anvende EU's Solidaritetsfond til fordel for Rumænien, Bulgarien og Italien (09767/2015 — C8-0162/2015 — 2015/2078(BUD))

(2017/C 265/27)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 106A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽¹⁾, særlig artikel 41,
- der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2015, endeligt vedtaget den 17. december 2014 ⁽²⁾,
- der henviser til forslag til ændringsbudget nr. 1/2015, vedtaget af Kommissionen den 28. april 2015 ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽⁴⁾ (FFR-forordningen),
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 2015/623 af 21. april 2015 om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽⁵⁾,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽⁶⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom af 7. juni 2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter ⁽⁷⁾,
- der henviser til forslag til ændringsbudget nr. 4/2015, vedtaget af Kommissionen den 15. april 2015 (COM(2015)0161),
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af EU's Solidaritetsfond (oversvømmelser i Rumænien, Bulgarien og Italien), vedtaget af Kommissionen den 15. april 2015 (COM(2015)0162),
- der henviser til Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 4/2015, vedtaget af Rådet den 19. juni 2015 og fremsendt til Europa-Parlamentet samme dag (09767/2015),
- der henviser til forretningsordenens artikel 88 og 91,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0220/2015),

⁽¹⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 69 af 13.3.2015.

⁽³⁾ EUT L 190 af 17.7.2015.

⁽⁴⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽⁵⁾ EUT L 103 af 22.4.2015, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 163 af 23.6.2007, s. 17.

Tirsdag den 7. juli 2015

- A. der henviser til, at forslag til ændringsbudget (FÆB) nr. 4/2015 vedrører anvendelsen af 66 505 850 EUR i forpligtelses- og betalingsbevillinger fra Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (EUSF) i forbindelse med to oversvømmelser i Rumænien i foråret og sommeren 2014, til hvilke der blev ansøgt om støtte på i alt 8 495 950 EUR, oversvømmelser i Bulgarien i juli/august 2014, til hvilke der blev ansøgt om støtte på i alt 1 983 600 EUR og oversvømmelser i Italien i oktober/november 2014, til hvilke der blev ansøgt om støtte på i alt 56 026 300 EUR;
- B. der henviser til, at formålet med forslag til ændringsbudget nr. 4/2015 formelt er at opføre disse budgetmæssige tilpasninger på 2015-budgettet;
1. noterer sig forslag til ændringsbudget nr. 4/2015 som forelagt af Kommissionen, og Rådets holdning hertil;
 2. understreger det presserende behov for at frigive finansiel bistand gennem EUSF til de lande, der er ramt af disse naturkatastrofer, idet EUSF udviser solidaritet med befolkningen i de regioner, der er ramt af katastrofer;
 3. minder om, at Rådet i forbindelse med forhandlingerne om budgettet for 2015 insisterede på at flytte betalingerne til anvendelsen af EUSF i forslag til ændringsbudget nr. 5/2014 og nr. 7/2014 til 2015-budgettet med et samlet beløb på 126,7 mio. EUR;
 4. mener, at som følge af det overskud, der findes i dette forslag til ændringsbudget nr. 3/2015, kunne disse to ændringsbudgetter fra 2014, der samlet omfatter 7 EUSF-sager, nemt være blevet dækket med midler fra 2014-budgettet, idet EUSF har til formål at muliggøre en hurtig, effektiv og fleksibel løsning på disse nødsituationer;
 5. beklager generelt tendensen i Rådet til ikke at opfylde dets forpligtelser over for lande, som er blevet udsat for en større katastrofe og derved opfyldte betingelserne for anvendelse af EUSF ved ikke at anvende de yderligere midler, som er fastsat i særlige instrumenter, men snarere ved at fjerne midler fra andre programmer; bifalder dog, at Rådet ikke har fulgt denne fremgangsmåde i forbindelse med forslag til ændringsbudget nr. 4/2015;
 6. understreger navnlig, at den nuværende kritiske situation for betalinger udelukker muligheden for at bruge enhver anden finansieringskilde end den, som Kommissionen har foreslået som beskrevet i forslag til ændringsbudget nr. 4/2015; minder om, at EUSF er et særligt instrument, hvortil de tilsvarende bevillinger skal budgetteres uden for de tilsvarende lofter i de flerårige finansielle rammer;
 7. minder om, at vedtagelsen af dette ændringsbudget nr. 3/2015 vil reducere andelen af BNI-bidraget fra medlemsstaterne til Unionens budget med 1 435 mio. EUR og derfor vil mere end kompensere for deres bidrag til finansieringen af ændringsbudget nr. 4/2015; fremhæver derfor, at de to sager skal vedtages efter den samme tidsplan, da de er nøje forbundet ud fra et politisk synspunkt;
 8. understreger sin vilje til at vedtage begge forslag til ændringsbudgetter snarest muligt som forelagt af Kommissionen;
 9. godkender Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 4/2015;
 10. pålægger sin formand at fastslå, at ændringsbudget nr. 4/2015 er endeligt vedtaget, og drage omsorg for, at det offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Revisionsretten og til de nationale parlamenter.
-

Tirsdag den 7. juli 2015

P8_TA(2015)0245

Anvendelse af EU's Solidaritetsfond: oversvømmelser i Rumænien, Bulgarien og Italien

Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond i henhold til punkt 11 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning (Oversvømmelser i Rumænien, Bulgarien og Italien) (COM(2015)0162 — C8-0094/2015 — 2015/2079(BUD))

(2017/C 265/28)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2015)0162 — C8-0094/2015),
 - der henviser til Rådets forordning (EU) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond ⁽¹⁾,
 - der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽²⁾, særlig artikel 10,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾, særlig punkt 11,
 - der henviser til skrivelse fra Regionaludviklingsudvalget,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0211/2015),
1. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
 2. pålægger sin formand at undertegne afgørelsen sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 3. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om anvendelse af EU's Solidaritetsfond (oversvømmelser i Rumænien, Bulgarien og Italien)

(Teksten i bilaget gengives ikke her, eftersom den svarer til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2015/1180).

⁽¹⁾ EFT L 311 af 14.11.2002, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

Tirsdag den 7. juli 2015

P8_TA(2015)0247

Forslag til ændringsbudget nr. 1/2015: Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI)

Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2015 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 1/2015 for regnskabsåret 2015, sektion III — Kommissionen, der ledsager forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den europæiske fond for strategiske investeringer og om ændring af forordning (EU) nr. 1291/2013 og (EU) nr. 1316/2013 (09876/2015 — C8-0172/2015 — 2015/2011(BUD))

(2017/C 265/29)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 106A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽¹⁾, særlig artikel 41,
- der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2015, endeligt vedtaget den 17. december 2014 ⁽²⁾,
- der henviser til ændringsbudget nr. 1/2015, endeligt vedtaget den 28. april 2015 ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽⁴⁾ (FFR-forordningen),
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 2015/623 af 21. april 2015 om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽⁵⁾,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽⁶⁾,
- der henviser til forslag til ændringsbudget nr. 1/2015, vedtaget af Kommissionen den 13. januar 2015 (COM(2015)0011),
- der henviser til Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 1/2015, vedtaget af Rådet den 26. juni 2015 og fremsendt til Europa-Parlamentet samme dag (09876/2015 — C8-0172/2015),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017 af 25. juni 2015 om Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning og Den Europæiske Portal for Investeringsprojekter og om ændring af forordning (EU) nr. 1291/2013 og (EU) nr. 1316/2013 — Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer ⁽⁷⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 88 og 91,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og udtalelser fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Transport- og Turismeudvalget samt Regionaludviklingsudvalget (A8-0221/2015),

⁽¹⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 69 af 13.3.2015.

⁽³⁾ EUT L 190 af 17.7.2015.

⁽⁴⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽⁵⁾ EUT L 103 af 22.4.2015, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 169 af 1.7.2015, s. 1.

Tirsdag den 7. juli 2015

- A. der henviser til, at forslag til ændringsbudget nr. 1/2015 har til formål at gennemføre de nødvendige ændringer af budgetkontoplanen i overensstemmelse med den lovgivningsmæssige aftale om Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI) og sørge for den nødvendige omfordeling af 1 360 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger og 10 mio. EUR i betalingsbevillinger;
- B. der henviser til, at der for så vidt angår tilførsel af kapital til garantifonden i 2015 omfordeles et samlet beløb på 1 350 mio. EUR fra Connecting Europe-faciliteten (790 mio. EUR), Horisont 2020 (70 mio. EUR) og ITER (490 mio. EUR) i forpligtelsesbevillinger;
- C. der henviser til, at Kommissionen planlægger at udligne nedskæringen af bevillingerne til ITER gennem en tilsvarende forhøjelse af bevillingerne i perioden 2018-2020;
- D. der henviser til, at forpligtelses- og betalingsbevillingerne på hver 10 mio. EUR til Det Europæiske Knudepunkt for Investeringsrådgivning fuldt ud omfordeles fra ITER (budgetpost 08 04 01 02);
- E. der henviser til, at alle yderligere bevillinger til gennemførelsen af EFSI's forpligtelser og betalinger er omfordelt fuldt ud, således at de samlede forpligtelses- og betalingsbevillinger på budgettet for 2015 er uændrede;
1. noterer sig forslag til ændringsbudget nr. 1/2015 som forelagt af Kommissionen samt Rådets holdning hertil;
 2. glæder sig over, at det var muligt at opnå en hurtig aftale vedrørende EFSI som følge af, at alle institutioner var fast besluttet på at aktivere fonden hurtigst muligt; beklager den negative indvirkning på Horisont 2020 og Connecting Europe-faciliteten, selv om resultatet af forhandlingerne er bedre end Kommissionens oprindelige forslag;
 3. gentager den rolle, som EU-budgettet spiller med hensyn til at skabe merværdi ved at samle ressourcer og sikre en høj grad af synergi mellem de europæiske struktur- og investeringsfonde og EFSI, samtidig med at det fremmer EU-midlernes multiplikatoreffekt; støtter mobiliseringen af yderligere private og offentlige finansieringskilder til at finansiere investeringer, som har en europæisk dimension som målsætning, navnlig ved at løse grænseoverskridende problemer inden for områder som f.eks. energi-, miljø- og transportinfrastruktur;
 4. glæder sig over, at yderligere 1 000 mio. EUR i sammenligning med Kommissionens oprindelige forslag vil blive finansieret gennem den samlede FFR-margen for forpligtelser, som stammer fra de disponible margener i budgetterne for 2014 og 2015, således at den reducerer omfordelingen fra Connecting Europe-faciliteten og Horisont 2020; minder om, at midlerne under den samlede FFR-margen for forpligtelser først vil blive disponible i 2016 i overensstemmelse med artikel 14 i FFR-forordningen;
 5. beklager imidlertid generelt omfordelingen fra Connecting Europe-faciliteten og Horisont 2020, eftersom disse programmer er afgørende for beskæftigelsen og væksten i Europa; agter derfor at råde bod på disse omfordelinger i de kommende årlige budgetprocedurer;
 6. påpeger, at investering i forskning og transport er af afgørende betydning med henblik på at styrke EU-budgettets rolle og mål om at stimulere vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse og nærme sig målene i »Europa 2020-strategien«; minder i denne forbindelse om, at Horisont 2020 og Connecting Europe-faciliteten (CEF) er vigtige programmer under udgiftsområde 1a »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse«;
 7. erklærer sig — i betragtning af sin interesse i at aktivere EFSI så hurtigt som muligt — rede til at vedtage forslag til ændringsbudget nr. 1/2015, som ændret af Rådet i overensstemmelse med den lovgivningsmæssige aftale om EFSI;
 8. godkender Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 1/2015;
 9. pålægger sin formand at fastslå, at ændringsbudget nr. 2/2015 er endeligt vedtaget, og drage omsorg for, at det offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;

Tirsdag den 7. juli 2015

10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Revisionsretten og de nationale parlamenter.

Tirsdag den 7. juli 2015

P8_TA(2015)0248

Forslag til ændringsbudget nr. 5/2015 — Tackling af migrationspres

Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2015 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 5/2015 for regnskabsåret 2015 — tackling af migrationspresset (09768/2015 — C8-0163/2015 — 2015/2121(BUD))

(2017/C 265/30)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til artikel 106A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽¹⁾, særlig artikel 41,
 - der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2015, endeligt vedtaget den 17. december 2014 ⁽²⁾,
 - der henviser til ændringsbudget nr. 1/2015, endeligt vedtaget den 28. april 2015 ⁽³⁾,
 - der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽⁴⁾,
 - der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) 2015/623 af 21. april 2015 om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽⁵⁾,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽⁶⁾,
 - der henviser til forslag til ændringsbudget nr. 5/2015, vedtaget af Kommissionen den 13. maj 2015 (COM(2015)0241),
 - der henviser til Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 5/2015, vedtaget af Rådet den 19. juni 2015 og fremsendt til Europa-Parlamentet samme dag (09768/2015 — C8-0163/2015),
 - der henviser til sin beslutning af 29. april 2015 om de seneste tragedier i Middelhavet og EU's migrations- og asylpolitikker ⁽⁷⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. maj 2015 med titlen »En europæisk dagsorden for migration« (COM(2015)0240),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 88 og 91,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og udtalelse fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0212/2015),
- A. der henviser til, at forslag til ændringsbudget nr. 5/2015 har til formål at styrke EU's ressourcer til at tackle migrations- og flygtningestrømmene efter de seneste tragedier i Middelhavet og stigningen i omfanget af migrationsstrømmene;

⁽¹⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 69 af 13.3.2015.

⁽³⁾ EUT L 190 af 17.7.2015.

⁽⁴⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽⁵⁾ EUT L 103 af 22.4.2015, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0176.

Tirsdag den 7. juli 2015

- B. der henviser til, at stigningen i forpligtelsesbevillinger beløber sig til 75 722 000 EUR;
- C. der henviser til, at stigningen i betalingsbevillinger på 69 652 000 EUR fuldt ud er omfordelt fra Galileo-programmet, hvilket betyder, at det samlede niveau for betalingsbevillinger i budgettet for 2015 er uændret;
- D. der henviser til, at den foreslåede forhøjelse til Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-Medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex) beløber sig til i alt 26,8 mio. EUR i både forpligtelses- og betalingsbevillinger, delvist hidrørende fra yderligere bevillinger gennem forslag til ændringsbudget nr. 5/2015 og delvist fra en omfordeling inden for kapitel 18 02 (indre sikkerhed) som følge af lukningen af gamle sager under Fonden for de Ydre Grænser;
- E. der henviser til, at den finansielle byrde i forbindelse med nødsituationen indtil videre hovedsageligt har hvilet på EU's sydlige kyststaters nationale budgetter;
- F. der henviser til, at den øgede migration til Europa ikke kan anses for at være et midlertidigt fænomen set i lyset af de makroøkonomiske prognoser på mellemlang sigt og de modsatrettede demografiske tendenser i EU og i de tilstødende områder, især i Vest- og Centralafrika;
- G. der henviser til, at forslag til ændringsbudget 5/2015 også øger personaleniveauet i 3 agenturer, nemlig med 16 yderligere stillinger til Frontex, 4 stillinger til Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) og 3 stillinger til Den Europæiske Politienhed (Europol);
- H. der henviser til, at migrationsstrømmene kan medføre betydelige omkostninger på andre politikområder, såfremt de ikke tackles rettidigt og på en effektiv måde;
1. noterer sig forslag til ændringsbudget nr. 5/2015 som forelagt af Kommissionen og Rådets holdning hertil;
 2. glæder sig over alle institutioners vilje til at forhøje budgetbevillingerne vedrørende migration og asyl i betragtning af det indlysende og presserende behov;
 3. minder om, at Parlamentet i forbindelse med sin behandling af 2015-budgettet i oktober 2014 allerede havde anmodet om væsentligt større bevillinger til disse budgetposter og om yderligere personale til de pågældende agenturer;
 4. beklager imidlertid den begrænsede forhøjelse, der er foreslået i forslaget til ændringsbudget nr. 5/2015, som hverken svarer til de faktiske behov i betragtning af den igangværende krise i Middelhavsområdet, som sandsynligvis vil blive forværret, eller til den voksende risiko for en stigning i antallet af flygtninge fra Ukraine og nødvendigheden af at tackle migrationsudfordringerne i almindelighed; understreger imidlertid behovet for en streng kontrol for så vidt angår bestemmelsesstedet for disse midler og dermed også for en øget gennemsigtighed med hensyn til procedurer for kontrakter og underentrepriser i betragtning af de forskellige undersøgelser vedrørende de adskillige tilfælde af misbrug, som er blevet afsløret i medlemsstaterne;
 5. beklager den splittelse, som er opstået mellem medlemsstaterne i Rådet i forbindelse med Kommissionens forslag, som er indeholdt i »En europæisk dagsorden for migration«; minder om, at nødsituationen i betragtning af migrationsfænomenets karakter kan tackles mere effektivt på EU-plan;
 6. mener, at de berørte agenturer ikke bør gøres til genstand for personalenedskæringer eller -omplaceringer; mener, at disse agenturer skal fordele deres personale på passende vis med henblik på at leve op til deres øgede ansvarsområder;
 7. understreger, at forslaget om at forøge EASO's personale med kun fire medarbejdere er klart utilstrækkeligt i betragtning af det store antal ankomster til Unionens sydlige kyster, den tiltagende rolle EASO er nødt til at spille i asylforvaltningen, og den klare anmodning om at støtte en prioritering af modtagelsesvilkårene; anmoder derfor om tilstrækkeligt EASO-personale og -budget for 2016, således at EASO får mulighed for at udføre sine opgaver og operationer på effektiv vis;

Tirsdag den 7. juli 2015

8. mener, at de budgetmæssige konsekvenser af og de ekstra opgaver i forbindelse med de foranstaltninger, der blev præsenteret som led i EU's dagsorden for migration og EU's sikkerhedsdagsorden, for så vidt angår Europol, bør vurderes i detaljer af Kommissionen, således at Europa-Parlamentet og Rådet får mulighed for at justere Europol's budget- og personalebehov ordentligt; fremhæver den rolle, som Europol spiller i grænseoverskridende støtte til medlemsstaterne og i informationsudveksling; understreger, at det er nødvendigt at sikre et passende budget og personaleniveau for Europol for 2016, så det får mulighed for at udføre sine opgaver og operationer på effektiv vis;
9. anmoder Kommissionen om i forbindelse med midtvejsevalueringen af den flerårige finansielle ramme at foretage en så præcis evaluering som muligt af Asyl-, Migrations- og Integrationsfondens behov frem til 2020; anmoder Kommissionen om at fremsætte forslag om en passende forhøjelse og til derefter at fremsætte forslag om en justering af fordelingen af midler mellem de forskellige programmer og metoder til gennemførelse af fonden efter en revision af de finansielle overslag;
10. tilkendegiver sin hensigt om at ændre budgetkontoplanens for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden for at sikre gennemsigtighed og bedre kontrol med tildelingen af de årlige bevillinger mellem programmer og midler til gennemførelse af fonden, jf. forordning (EU) nr. 516/2014 ⁽¹⁾;
11. bemærker desuden, at forslag til ændringsbudget nr. 5/2015 ikke forudser yderligere samlede betalingsbevillinger i 2015-budgettet, men blot endnu engang vender tilbage til omfordelingen af allerede eksisterende midler;
12. insisterer på, at der for så vidt angår 2016-budgettet skal tages behørigt højde for en kompensation af omfordelingen fra Galileo-programmet;
13. bekræfter ikke desto mindre, at det i betragtning af den presserende situation er villig til at vedtage forslag til ændringsbudget nr. 5/2015 hurtigst muligt som forelagt af Kommissionen;
14. godkender derfor Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 5/2015;
15. pålægger sin formand at fastslå, at ændringsbudget nr. 5/2015 er endeligt vedtaget, og drage omsorg for, at det offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
16. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Revisionsretten samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ I overensstemmelse med forordning (EU) nr. 516/2014 udgør de samlede midler, der er tildelt Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden for perioden 2014-2020 3 137 mio. EUR. Dette beløb er fordelt således:

- a. 2 392 mio. EUR til nationale programmer (artikel 19),
- b. 360 mio. EUR til specifikke aktioner, der er opført i bilag II (artikel 16), genbosættelsesprogrammet (artikel 17) og overførsler (artikel 18),
- c. 385 mio. EUR til EU-aktioner (artikel 20), krisebistand (artikel 21), Det Europæiske Migrationsnetværk (artikel 22) og teknisk bistand (artikel 23).

Den nuværende kontoplan svarer på ingen måde til denne tildeling.

Onsdag den 8. juli 2015

P8_TA(2015)0253

Protokol til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem EF og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien for at tage hensyn til Kroatiens tiltrædelse af EU ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juli 2015 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på vegne af Den Europæiske Union og dens medlemsstater af protokollen til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union (05548/2014 — C8-0127/2014 — 2013/0386(NLE))

(Godkendelse)

(2017/C 265/31)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets afgørelse (05548/2014),
 - der henviser til udkast til protokol til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tidligere Jugoslaviske Republik på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union (05547/2014),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 217 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. i), og artikel 218, stk. 8, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0127/2014),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udenrigsudvalget (A8-0188/2015),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens regeringer og parlamenter.
-

Onsdag den 8. juli 2015

P8_TA(2015)0254

Protokol til stabiliserings- og associeringsaftalen med Serbien for at tage hensyn til Kroatiens tiltrædelse af EU ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juli 2015 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på vegne af Den Europæiske Union og dens medlemsstater af en protokol til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Serbien på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union (06682/2014 — C8-0098/2014 — 2014/0039(NLE))

(Godkendelse)

(2017/C 265/32)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (06682/2014),
 - der henviser til udkast til protokol til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Serbien på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union (06681/2014),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 217 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. i), og stk. 8, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0098/2014),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udenrigsudvalget (A8-0189/2015),
1. godkender indgåelsen af protokollen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Republikken Serbiens regering og parlament.

Onsdag den 8. juli 2015

P8_TA(2015)0255

Videnskabeligt og teknologisk samarbejde med Indien: forlængelse af aftalen ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juli 2015 om udkast til Rådets afgørelse om forlængelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og regeringen for Republikken Indien (05872/2015 — C8-0074/2015 — 2014/0293(NLE))

(Godkendelse)

(2017/C 265/33)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse om forlængelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og regeringen for Republikken Indien (05872/2015),
 - der henviser til Rådets afgørelse 2002/648/EF af 25. juni 2002 om underskrivelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og regeringen for Republikken Indien ⁽¹⁾,
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 186 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0074/2015),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, artikel 108, stk. 7, og artikel 50, stk. 1,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A8-0179/2015),
1. godkender forlængelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Republikken Indiens regering og parlament.

⁽¹⁾ EFT L 213 af 9.8.2002, s. 29.

Onsdag den 8. juli 2015

P8_TA(2015)0256

Videnskabeligt og teknologisk samarbejde med Færøerne: Horisont 2020 ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juli 2015 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Den Europæiske Union og Færøerne, hvorved Færøerne associeres til Horisont 2020 — rammeprogrammet for forskning og innovation (2014-2020) (05660/2015 — C8-0057/2015 — 2014/0228(NLE))

(Godkendelse)

(2017/C 265/34)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (05660/2015),
 - der henviser til udkast til aftale om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Den Europæiske Union og Færøerne, hvorved Færøerne associeres til Horisont 2020 — rammeprogrammet for forskning og innovation (2014-2020) (14014/2014),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 186 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), og stk. 8, første afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0057/2015),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, artikel 108, stk. 7, og artikel 50, stk. 1,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A8-0180/2015),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Færøernes regering og parlament.
-

Onsdag den 8. juli 2015

P8_TA(2015)0257

Tilskyndelse til langsigtet aktionærengegement og redegørelse for virksomhedsledelse *I**

Europa-Parlamentets ændringer af 8. juli 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktionærengegement, og af direktiv 2013/34/EU, for så vidt angår visse aspekter ved redegørelsen for virksomhedsledelse (COM(2014)0213 — C7-0147/2014 — 2014/0121(COD)) ⁽¹⁾

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 265/35)

[Ændring 1, medmindre andet er angivet]

EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG (*)

til Kommissionens forslag

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2015/...

om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktionærengegement, af direktiv 2013/34/EU, for så vidt angår visse aspekter ved redegørelsen for virksomhedsledelse, og af direktiv 2004/109/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 50 og artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF ⁽²⁾ fastsættes der krav med hensyn til udøvelse af visse aktionærrettigheder knyttet til aktier med stemmeret i forbindelse med generalforsamlinger i selskaber, der har deres vedtægtsmæssige hjemsted i en medlemsstat, og hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked, der er beliggende eller er aktivt i en medlemsstat.

⁽¹⁾ Efter vedtagelsen af ændringerne blev sagen henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 61, stk. 2, andet afsnit (A8-0158/2015).

(*) Ændringer: Ny eller ændret tekst er markeret med fede typer og kursiv. udgået tekst er markeret med symbolet ■ .

⁽¹⁾ EUT C 451 af 16.12.2014, s. 87.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber (EUT L 184 af 14.7.2007, s. 17).

Onsdag den 8. juli 2015

- (2) **Selv om aktionærer ikke ejer selskaberne, der er selvstændige juridiske enheder uden for deres fulde kontrol, spiller de en relevant rolle i styringen af disse selskaber.** Finanskrisen har vist, at aktionærer i mange tilfælde har støttet ledelsens overdrevne kortsigtede risikotagning. Endvidere er institutionelle investorer og kapitalforvalteres nuværende »overvågning« af og engagement i investeringsmodtagende selskaber ofte utilstrækkelig og alt for fokuseret på kortsigtede gevinster, hvilket medfører ikke-optimal virksomhedsledelse og ikke-optimale resultater i børsnoterede selskaber.
- (2a) **Større inddragelse af aktionærerne i selskabernes ledelse er af de virkemidler, der kan bidrage til at forbedre disse selskabers finansielle og ikke-finansielle resultater. Da aktionærrettigheder imidlertid er ikke den eneste langsigtede faktor, som skal tages i betragtning i forbindelse med virksomhedsledelse, bør de ledsages af yderligere foranstaltninger til at sikre en større inddragelse af alle interessenter, især medarbejdere, lokale myndigheder og civilsamfundet.**
- (3) I handlingsplanen om selskabsret og corporate governance i EU fremlagde Kommissionen en række tiltag inden for virksomhedsledelse, navnlig med henblik på at fremme et langsigtet aktionærengagement og at øge niveauet for gennemsigtighed mellem selskaber og deres investorer.
- (4) For yderligere at fremme udøvelsen af aktionærrettigheder og et engageret forhold mellem børsnoterede selskaber og aktionærer bør børsnoterede selskaber have **ret til at identificere** deres aktionærer og kommunikere direkte med dem. Dette direktiv bør derfor **for at forbedre gennemsigtigheden og dialogen** skabe en ramme, som sikrer, at aktionærerne kan identificeres. [Ændring 29]
- (5) Hvorvidt aktionærerne kan udøve deres rettigheder på en effektiv måde, afhænger, navnlig under grænseoverskridende forhold, i stort omfang af, om der findes en effektiv kæde af formidlere, som fører værdipapirkonti for aktionærer. Dette direktiv tager sigte på at forbedre formidlernes videregivelse af oplysninger gennem aktiedeponeringskæden for at fremme udøvelsen af aktionærrettigheder.
- (6) Formidlerne bør i betragtning af den vigtige rolle, de spiller, være forpligtet til at fremme udøvelsen af aktionærrettigheder, når aktionærerne selv ønsker at udøve disse rettigheder eller ønsker at udnævne en tredjemand til at gøre det. Hvis aktionærerne ikke selv ønsker at udøve rettighederne og har udnævnt en formidler som tredjemand, bør sidstnævnte være forpligtet til at udøve disse rettigheder efter udtrykkelig bemyndigelse og instruks fra aktionærerne og til **disses** fordel.
- (7) For at fremme aktieinvesteringer i hele Unionen og udøvelse af aktionærrettigheder bør dette direktiv **etablere en høj grad af gennemsigtighed hvad angår omkostningerne ved formidlers serviceydelser**. For at forhindre prismæssig forskelsbehandling mellem grænseoverskridende i modsætning til rent indenlandske aktiebeholdninger bør eventuelle forskelle i de opkrævede omkostninger mellem indenlandsk og grænseoverskridende udøvelse af rettigheder være behørigt begrundet og afspejle afvigelser i de faktiske omkostninger, der er forbundet med leveringen af formidlers serviceydelser. Tredjelandsformidlere, som har etableret en filial i Unionen, bør være omfattet af bestemmelserne om identifikation af aktionærer, videregivelse af oplysninger, fremme af aktionærrettigheder og gennemsigtighed i relation til **omkostninger** for at sikre, at bestemmelserne om aktier, som besiddes gennem sådanne formidlere, anvendes på en effektiv måde.
- (8) Et effektivt og bæredygtigt aktionærengagement udgør **et relevant element** i børsnoterede selskabers model for virksomhedsledelse og er afhængigt af kontrolforanstaltninger mellem de forskellige organer og forskellige interessenter. **Reel inddragelse af interessenter, især medarbejdere, bør betragtes som et element af største betydning for udviklingen af en afbalanceret europæisk ramme for virksomhedsledelse.**
- (9) Institutionelle investorer og kapitalforvaltere er ofte væsentlige aktionærer i børsnoterede selskaber i Unionen og kan derfor spille en **betydelig** rolle i disse selskabers virksomhedsledelse, men også mere generelt med hensyn til disse selskabers strategi og langsigtede resultater. De seneste års erfaringer har dog vist, at institutionelle investorer og kapitalforvaltere ofte ikke engagerer sig **reelt** i de selskaber, som de har aktier i, og at kapitalmarkederne ofte presser selskaberne til at fokusere på kortsigtede resultater, hvilket **udgør en trussel mod selskabernes langsigtede finansielle og ikke-finansielle resultater og blandt flere andre negative konsekvenser fører** til et ikke-optimalt investeringsniveau, f.eks. inden for forskning og udvikling, til skade for selskabernes resultater på lang sigt.

Onsdag den 8. juli 2015

- (10) Ofte er institutionelle investorer og kapitalforvaltere ikke åbne om deres investeringsstrategier og deres politik for engagement samt gennemførelsen **og resultaterne** heraf. Offentliggørelse af sådanne informationer **ville have** en positiv virkning på investorers informationsniveau, give de endelige modtagere, f.eks. kommende pensionister, mulighed for at optimere deres investeringsbeslutninger, lette dialogen mellem selskaber og deres aktionærer, **øge** aktionærernes engagement og styrke selskabernes ansvarlighed over for **interessenterne og** civilsamfundet.
- (11) Institutionelle investorer og kapitalforvaltere bør derfor tilrettelægge en politik for aktionæengagement, hvori det bl. a. fastlægges, hvordan de integrerer aktionæengagement i deres investeringsstrategi, overvåger investeringsmodtagende selskaber, **herunder disses miljømæssige og sociale risici**, fører en dialog med investeringsmodtagende selskaber **og deres interessenter** og udøver stemmerettigheder. En sådan politik for engagement bør omfatte politikker til håndtering af faktiske eller potentielle interessekonflikter, f.eks. levering af finansielle serviceydelser fra den institutionelle investor eller kapitalforvalteren eller selskaber, som er tilknyttet dem, til det investeringsmodtagende selskab. Denne politik samt gennemførelsen og resultaterne heraf bør offentliggøres **og sendes til de institutionelle investorers kunder** på årsbasis. Institutionelle investorer eller kapitalforvaltere skal, hvis de beslutter sig for ikke at tilrettelægge en politik for engagement og/eller beslutter sig for ikke at offentliggøre gennemførelsen og resultaterne deraf, give en klar og velbegrunderet forklaring på, hvorfor det er tilfældet.
- (12) Institutionelle investorer bør på årsbasis offentliggøre, hvordan deres **investeringsstrategi** er afstemt efter forpligtelsernes profil og varighed, og hvordan strategien bidrager til aktivernes resultater på mellemlang til lang sigt. Hvis de anvender kapitalforvaltere, som enten har mandat til at forvalte aktiverne skønsmæssigt fra kunde til kunde eller gennem en samlet pulje, bør de offentliggøre de vigtigste aspekter ved aftalen med kapitalforvalteren, f.eks. om den tilskynder kapitalforvalteren til at afstemme sin investeringsstrategi og sine investeringsbeslutninger efter profilen og varigheden af den institutionelle investors forpligtelser, om den tilskynder kapitalforvalteren til at træffe investeringsbeslutninger på grundlag af selskabets resultater på mellemlang til lang sigt og til et engagement med selskaber, metoden til evaluering af kapitalforvalternes resultater, strukturen i betalingen for kapitalforvalterens serviceydelser og den tilsigtede porteføljeomsætning. Dette ville bidrage til en korrekt afstemning af interesser mellem de institutionelle investorers endelige modtagere, kapitalforvalterne og de investeringsmodtagende selskaber og eventuelt til udarbejdelse af langsigtede investeringsstrategier og opbygning af langsigtede forbindelser med investeringsmodtagende selskaber, som omfatter aktionæengagement.
- (13) Kapitalforvaltere bør være forpligtet til **offentligt** at meddele, hvordan deres investeringsstrategi og gennemførelsen heraf er i overensstemmelse med kapitalforvaltningsaftalen, og hvordan investeringsstrategien og -beslutningerne bidrager til de langsigtede resultater af den institutionelle investors aktiver. De bør endvidere **offentligt** give meddelelse om **porteføljeomsætningen**, hvorvidt de træffer investeringsbeslutninger på grundlag af bedømmelser af det investeringsmodtagende selskabs resultater på mellemlang til lang sigt, **og om, hvorvidt kapitalforvalteren anvender rådgivende stedfortrædere med henblik på engagement. Yderligere oplysninger bør videregives af kapitalforvalterne direkte til de institutionelle investorer, herunder oplysninger om porteføljesammensætning og om omkostninger i forbindelse med porteføljeomsætningen, om interessekonflikter, der er opstået, og behandlingen heraf.** Disse oplysninger giver den institutionelle investor mulighed for bedre at overvåge kapitalforvalteren og tilskynder til korrekt afstemning af interesser og til aktionæengagement.
- (14) For at forbedre oplysningerne i aktieinvesteringskæden bør medlemsstaterne påse, at rådgivende stedfortrædere vedtager og gennemfører passende foranstaltninger med henblik på at sikre, at deres anbefalinger vedrørende stemmeafgivelse er **så præcise og pålidelige som muligt**, baseret på en grundig analyse af alle de oplysninger, de har til rådighed, og ikke påvirket af eksisterende eller potentielle interessekonflikter eller forretningsmæssige forbindelser. **Rådgivende stedfortrædere bør vedtage og følge en adfærdskodeks. Afvigelser fra denne kodeks bør indberettes og begrundes sammen med eventuelle alternative løsninger, der er vedtaget. Rådgivende stedfortrædere bør aflægge rapport om anvendelsen af deres adfærdskodeks på årsbasis.** De bør give meddelelse om visse centrale oplysninger om udarbejdelsen af deres anbefalinger vedrørende stemmeafgivelse og om faktiske eller potentielle interessekonflikter eller forretningsmæssige forbindelser, som kan påvirke udarbejdelsen af anbefalingerne vedrørende stemmeafgivelse.

Onsdag den 8. juli 2015

- (15) Aflønning er et af de vigtigste midler, som selskaberne har til at afstemme deres og ledelsesmedlemmernes interesser efter hinanden, og i betragtning af den afgørende rolle, som ledelsesmedlemmer i selskaber spiller, er det derfor vigtigt, at selskabernes aflønningspolitik udarbejdes på en passende måde, **uden at det berører bestemmelserne om aflønning i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁾, og under hensyntagen til forskellene i den måde, virksomheders bestyrelser er sammensat på i de forskellige medlemsstater. Ledelsesmedlemmers resultater bør bedømmes ud fra både finansielle og ikke-finansielle resultatkriterier, herunder miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer.**
- (15a) **Lønpolitikken for ledelsesmedlemmer bør også bidrage til virksomhedens langsigtede vækst, således at den svarer til en mere effektiv praksis for virksomhedsledelse og ikke udelukkende eller overvejende er knyttet til kortfristede investeringsmål.**
- (16) For at sikre, at aktionærerne har reel indflydelse på aflønningspolitikken, bør de have ret til at **stemme om** aflønningspolitikken, og det skal ske på grundlag af en klar og letforståelig samlet oversigt over selskabets aflønningspolitik, som bør afstemmes efter selskabets forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser, og som bør omfatte foranstaltninger, der forhindrer interessekonflikter. Selskaber bør kun aflønne ledelsesmedlemmer i overensstemmelse med en aflønningspolitik, som aktionærerne har **stemt om**. Den **ved afstemning godkendte** aflønningspolitik bør offentliggøres hurtigst muligt. [Ændring 30]
- (17) For at sikre, at aflønningspolitikken gennemføres i overensstemmelse med den godkendte politik, bør aktionærerne have ret til at **afholde en vejledende afstemning** om selskabets aflønningsrapport. For at sikre ledelsesmedlemmernes ansvarlighed bør aflønningsrapporten være klar og letforståelig og bør give et samlet overblik over aflønningen af de enkelte ledelsesmedlemmer i det foregående regnskabsår. Hvis aktionærerne stemmer imod aflønningsrapporten, **bør selskabet om nødvendigt indlede en dialog med aktionærerne for at identificere årsagerne til afvisningen**. Selskabet **bør** i den næste aflønningsrapport forklare, hvordan der er taget hensyn til resultatet af aktionærernes afstemning. [Ændring 31]
- (17a) **Øget gennemsigtighed for så vidt angår store selskabers aktiviteter, navnlig med hensyn til overskud, skat betalt af samme og modtagne tilskud, har afgørende betydning for at sikre aktionærers og andre EU-borgernes tillid til og fremme deres engagement i selskaber. Obligatorisk rapportering på dette område kan derfor betragtes som en vigtig bestanddel af selskabernes ansvar over for aktionærer og samfund.**
- (18) For at give **interessenterne**, aktionærerne **og civilsamfundet** let adgang til alle relevante oplysninger om virksomhedsledelse bør aflønningsrapporten udgøre en del af den redegørelse for virksomhedsledelse, som børsnoterede selskaber skal offentliggøre i henhold til artikel 20 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 ⁽²⁾.
- (18a) **Det er nødvendigt at differentiere mellem lønfastsættelsesprocedurer for ledelsesmedlemmer og løndannelses-systemer for ansatte. Bestemmelserne om aflønning bør derfor ikke berøre den fulde udøvelse af de grundlæggende rettigheder, der er sikret i artikel 153, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), de generelle principper i den nationale aftale- og arbejdsret eller, hvor det er relevant, arbejdsmarkedsparternes ret til at indgå og håndhæve kollektive overenskomster i overensstemmelse med national ret og sædvane.**
- (18b) **Bestemmelserne om aflønning bør heller ikke berøre eventuelle bestemmelser i national ret vedrørende medarbejderrepræsentation i bestyrelser, direktioner eller tilsynsorganer.**

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

Onsdag den 8. juli 2015

- (19) Transaktioner med nærtstående parter kan skade selskaber **■**, for de kan give den nærtstående part mulighed for at tilegne sig værdi, som tilhører selskabet. Det er derfor af stor betydning med passende garantier til beskyttelse af **selskabernes** interesser. Medlemsstaterne bør af den grund sikre, at **vigtige** transaktioner med nærtstående parter **godkendes af aktionærerne eller af selskabernes bestyrelse eller tilsynsorgan i overensstemmelse med procedurer, som forhindrer en nærtstående part i at udnytte sin stilling og giver tilstrækkelig beskyttelse af interesserne for selskabet og for aktionærer, som ikke er nærtstående parter, herunder mindretsaktionærer**. Selskaber bør i tilfælde af **væsentlige** transaktioner med nærtstående parter, **■ senest** offentliggøre sådanne transaktioner på det tidspunkt, hvor de gennemfører transaktionen, og vedlægge meddelelsen en rapport **■** med en vurdering af, om transaktionen gennemføres på markedsvilkår, og en bekræftelse af, at transaktionen er fair og rimelig set ud fra **selskabets**, herunder mindretsaktionærernes, synspunkt. Medlemsstaterne bør få mulighed for at udelukke transaktioner mellem selskabet og **joint ventures og et eller flere medlemmer af samme koncern, forudsat at disse koncernmedlemmer eller joint ventures ejes fuldt ud af selskabet, eller at ingen anden af selskabets nærtstående parter har en interesse i de pågældende koncernmedlemmer eller joint ventures, og at transaktionerne indgås som led i den normale virksomhed og på normale markedsvilkår**.
- (20) Det er i betragtning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 ⁽¹⁾ nødvendigt at finde en balance mellem fremme af udøvelsen af aktionærrettigheder og retten til privatlivets fred samt beskyttelse af personoplysninger. Oplysningerne om aktionærernes identitet bør begrænses til de pågældende aktionærs navn og kontaktoplysninger, **herunder fulde adresse, telefonnummer og eventuel e-mailadresse, samt, aktieantal og stemmerettigheder**. Oplysningerne bør være præcise og opdaterede, og både formidlere og selskaber bør kunne rette eller slette alle ukorrekte eller ufuldstændige data. Oplysningerne om aktionærernes identitet bør ikke anvendes til andre formål end at fremme udøvelsen af aktionærrettigheder, **aktionærengeagement og dialogen mellem selskabet og aktionærerne**.
- (21) For at sikre **en ensartet anvendelse af artiklerne** om identifikation af aktionærer, **om** videregivelse af oplysninger, **om** fremme af udøvelsen af aktionærrettigheder og **om aflønningsrapporter** bør Kommissionen **gives beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for at fastlægge de specifikke krav, der skal opfyldes med hensyn til videregivelse af oplysninger om identifikation af aktionærer, videregivelse af oplysninger mellem selskabet og aktionærerne og formidlerens fremme af udøvelsen af aktionærrettigheder samt den standardiserede fremlæggelse af aflønningsrapporten. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet**.
- (22) For at sikre, at krav, der fastsættes i dette direktiv, eller gennemførelsesforanstaltninger til dette direktiv overholdes i praksis, skal enhver overtrædelse af sådanne krav omfattes af sanktioner. Derfor bør sanktionerne have tilstrækkelig afskrækkende virkning og være forholdsmæssige.
- (23) Målene for dette direktiv kan på grund af EU-aktiemarkedets internationale karakter og det forhold, at en indsats alene fra medlemsstaternes side sandsynligvis vil føre til forskellige regelsæt, som kan underminere eller skabe nye hindringer for det indre markeds funktion, ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor, på grund af den påtænkte foranstaltnings omfang og virkninger, bedre nås på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (24) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽²⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelsen af sådanne dokumenter er berettiget —

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

Onsdag den 8. juli 2015

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2007/36/EC

Direktiv 2007/36/EF ændres således:

1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende punktum:

»Det fastsætter også *specifikke* krav *for at fremme aktionærernes engagement på lang sigt, herunder identifikation af aktionærer, videregivelse af oplysninger og fremme af udøvelsen af aktionærrettigheder*. Det skaber *desuden* gennemsigtighed i forbindelse med *institutionelle investorer og kapitalforvalteres* politikker for engagement *og med rådgivende stedfortræderes aktiviteter og fastsætter visse krav med hensyn til ledelsesmedlemmers aflønning og transaktioner med nærtstående parter.*«

aa) Følgende stykke tilføjes efter stk. 3:

»3a. *De i stk. 3 omhandlede selskaber kan i intet tilfælde fritages fra bestemmelserne i kapitel Ib.*«

b) Følgende stykke tilføjes *efter* stk. 3a:

»3b. Kapitel Ib finder anvendelse på institutionelle investorer og på kapitalforvaltere, i det omfang de foretager investeringer direkte eller gennem et kollektivt investeringsinstitut på institutionelle investorers vegne, forudsat at de investerer i aktier. *Det finder også anvendelse på rådgivende stedfortrædere.*«

ba) Følgende stykke tilføjes efter stk. 3b:

»3c. *Bestemmelserne i nærværende direktiv berører ikke bestemmelserne i den sektorspecifikke EU-lovgivning, som regulerer bestemte typer af børsnoterede selskaber eller enheder. I det omfang kravene i nærværende direktiv er i modstrid med kravene i den sektorspecifikke EU-lovgivning, finder bestemmelserne i sidstnævnte anvendelse. I det omfang nærværende direktiv fastsætter mere specifikke regler eller yderligere krav i forhold til de bestemmelser, der er fastsat i den sektorspecifikke EU-lovgivning, skal sidstnævnte bestemmelser anvendes sammen med bestemmelserne i nærværende direktiv.*«

2) I artikel 2 tilføjes som litra d)-jc):

»d) »formidler«: en juridisk person, som har sit vedtægtsmæssige hjemsted, sit hovedkontor eller sin hovedvirksomhed i Den Europæiske Union og fører værdipapirkonti for kunder

da) »stor virksomhed«: en virksomhed, der opfylder kriterierne i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2013/34/EU

db) »stor koncern«: en virksomhed, der opfylder kriterierne i artikel 3, stk. 7, i direktiv 2013/34/EU

e) »tredjelandsformidler«: en juridisk person, som har sit vedtægtsmæssige hjemsted, sit hovedkontor eller sin hovedvirksomhed uden for Den Europæiske Union og fører værdipapirkonti for kunder

Onsdag den 8. juli 2015

- f) »institutionel investor«: et institut, som driver livsforsikringsvirksomhed, jf. artikel 2, stk. 3, **litra a), b) og c), og genforsikringsvirksomhed, som dækker livsforsikringsforpligtelser**, og som ikke er udelukket, jf. artikel 3, 4, 9, 10, 11 eller 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF ⁽¹⁾, og en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF ⁽²⁾, jf. direktivets artikel 2, medmindre en medlemsstat har valgt helt eller delvis at undlade at anvende nævnte direktiv på den pågældende pensionskasse, jf. direktivets artikel 5
- g) »kapitalforvalter«: et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU ⁽³⁾, der yder kapitalforvaltningsservice til institutionelle investorer, en FAIF (forvalter af alternativ investeringsfond) som defineret i artikel 4, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU ⁽⁴⁾, der ikke opfylder betingelserne for en undtagelse, jf. artikel 3 i nævnte direktiv, eller et administrationsselskab som defineret i artikel 2, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF ⁽⁵⁾, eller et investeringsselskab godkendt i henhold til direktiv 2009/65/EF, forudsat at det ikke har udpeget et administrationsselskab godkendt i henhold til nævnte direktiv med henblik på forvaltning af selskabet
- h) »aktionæringagement«: den overvågning af selskaber, som en aktionær foretager alene eller sammen med andre aktionærer, for så vidt angår **relevante spørgsmål såsom strategi, finansielle og ikke-finansielle resultater, risiko, kapitalstruktur, menneskelige ressourcer, sociale og miljømæssige virkninger** og virksomhedsledelse (corporate governance), dialogen med selskaber **og deres interessenter** om disse emner og **udøvelsen af stemmerettigheder og andre rettigheder knyttet til aktier**
- i) »rådgivende stedfortræder«: en juridisk person, der på erhvervsmæssigt grundlag anbefaler aktionærer, hvordan de skal udøve deres stemmerettigheder
- l) »ledelsesmedlem«:
- ethvert medlem af et selskabs bestyrelse, direktion eller tilsynsorgan
- **en administrerende direktør eller viceadministrerende direktør, der ikke er medlem af et selskabs bestyrelse, direktion eller tilsynsorgan**
- j) »nærtstående part«: anvendes i samme betydning som i de internationale regnskabsstandards, der er vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 ⁽⁶⁾,
- ja) »aktiver«: **den samlede aktivmasse på selskabets konsoliderede balance, som er udarbejdet i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandards (IFRS);**
- jb) »interessent«: **en person, gruppe eller organisation eller et lokalsamfund, der er berørt af eller på anden vis har interesse i et selskabs drift og resultater**
- jc) »oplysninger om aktionærers identitet«: enhver oplysning, der gør det muligt at fastslå identiteten af en aktionær, herunder mindst:
- **aktionærens navn og kontaktoplysninger (herunder fuldstændig adresse, telefonnummer og e-mailadresse), og, såfremt der er tale om en juridisk person, dennes unikke identifikator eller, i mangel af en sådan, andre identifikationsdata**

Onsdag den 8. juli 2015

— *det antal aktier, som vedkommende besidder, og de hertil knyttede stemmerettigheder.*»

- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed (EUT L 235 af 23.9.2003, s. 10).
- ⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (omarbejdning) (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).
- ⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).
- ⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).
- ⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1).

2a) I artikel 2 indsættes følgende stykke:

»Medlemsstaterne kan med henblik på anvendelsen af dette direktiv lade definitionen af ledelsesmedlem, jf. stk.1, litra l), dække andre personer, der varetager tilsvarende hverv.«

2b) Efter artikel 2 indsættes følgende artikel:

»Artikel 2a

Databeskyttelse

Medlemsstaterne sikrer, at enhver behandling af personoplysninger i medfør af dette direktiv finder sted i overensstemmelse med de nationale love til gennemførelse af direktiv 95/46/EF.«

3) Efter artikel 3 indsættes følgende kapitel Ia og Ib:

»KAPITEL IA

IDENTIFIKATION AF AKTIONÆRER, VIDEREGIVELSE AF OPLYSNINGER OG FREMME AF UDØVELSEN AF AKTIONÆRRETTIGHEDER

Artikel 3a

Identifikation af aktionærer

1. Medlemsstaterne sikrer, *inden for rammerne af eksisterende nationale ordninger*, at selskaber *har ret til at få identificeret* deres aktionærer.

2. Medlemsstaterne sikrer, at formidlere efter anmodning fra selskabet hurtigst muligt meddeler selskabet *oplysninger om aktionærers identitet*. Hvis der er mere end en enkelt formidler i deponeringskæden, videregives selskabets anmodning hurtigst muligt formidlerne imellem. *Den formidler, som ligger inde med oplysningerne om aktionærers identitet, skal sende dem direkte til selskabet.*

Medlemsstaterne kan bestemme, at værdipapircentraler (CSD'er) er de formidlere, som skal være ansvarlige for indsamlingen af oplysninger om aktionærers identitet og for overgivelsen heraf direkte til selskabet.

3. Aktionærerne underrettes behørigt af deres formidlere om, at *oplysningerne om deres identitet* kan blive *behandlet* i overensstemmelse med denne artikel, *og, i påkommende tilfælde, at disse oplysninger rent faktisk er overgivet til selskabet*. Disse oplysninger må kun anvendes med henblik på at fremme udøvelsen af aktionærens rettigheder *og engagement og dialogen mellem selskabet og aktionæren om selskabsanliggender*. *Selskaberne kan under alle omstændigheder give tredjeparter et overblik over virksomhedens ejerforhold ved at oplyse om de forskellige aktionærkategorier*. Selskabet og formidleren sikrer, at fysiske og juridiske personer kan rette eller slette

Onsdag den 8. juli 2015

ufuldstændige eller unøjagtige data. **Medlemsstaterne sikrer, at selskaberne og formidlerne ikke opbevarer de oplysninger om aktionærs identitet, de har modtaget i overensstemmelse med denne artikel, længere end nødvendigt og under alle omstændigheder ikke længere end 24 måneder efter, at selskabet eller formidleren har erfaret, at den pågældende er ophørt med at være aktionær.**

4. Medlemsstaterne sikrer, at det forhold, at formidlere videregiver **oplysninger om aktionærs identitet til selskabet i overensstemmelse med stk. 2**, ikke betragtes som brud på den tavshedspligt, som gælder i henhold til kontrakt eller love og administrative bestemmelser.

5. **For at sikre en ensartet anvendelse af denne artikel** tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage **delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14a**, som nærmere fastsætter de **minimumskrav** om videregivelse af oplysninger, der er omhandlet i stk. 2 og 3, for så vidt angår **formatet af de oplysninger, der skal videregives, og af anmodningen, herunder de sikre formater, der skal anvendes**, og de frister, der skal overholdes. [Ændring 24]

Artikel 3b

Videregivelse af oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at hvis et selskab **ikke kommunikerer** direkte med aktionærerne, **gøres** de oplysninger, der vedrører aktierne, **tilgængelige på selskabets websted og** videregives hurtigst muligt af formidleren til aktionærerne eller, efter instruks fra aktionærerne, til en tredjepart i følgende tilfælde:

a) oplysningerne er nødvendige for at kunne udøve en aktionærrettighed

b) oplysningerne er rettet til alle aktionærer med aktier i den pågældende klasse.

2. Medlemsstaterne pålægger selskaber at tilvejebringe og videregive oplysningerne vedrørende udøvelsen af aktionærrettigheder i overensstemmelse med stk. 1 til formidleren rettidigt og på en standardiseret måde.

3. Medlemsstaterne pålægger formidleren, i overensstemmelse med instrukserne fra aktionærerne, hurtigst muligt at videregive de oplysninger, som formidleren har modtaget fra aktionærerne vedrørende udøvelsen af aktionærrettigheder, til selskabet.

4. Hvis der er mere end en enkelt formidler i en deponeringskæde, videregives de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 3, hurtigst muligt formidlerne imellem.

5. **For at sikre en ensartet anvendelse af denne artikel** tillægges Kommissionen **beføjelser** til at vedtage **delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14a**, som nærmere fastsætter de **minimumskrav** om videregivelse af oplysninger, der er omhandlet i stk. 1-4, for så vidt angår det indhold, der skal videregives, de frister, der skal overholdes, den type oplysninger, der skal videregives, og formatet heraf, **herunder de sikre formater, der skal anvendes**.

Artikel 3c

Fremme af udøvelsen af aktionærrettigheder

1. Medlemsstaterne sikrer, at **formidlerne** fremmer udøvelsen af aktionærrettigheder, herunder retten til deltagelse og stemmeafgivelse i forbindelse med generalforsamlinger. En sådan foranstaltning skal som minimum omfatte enten:

a) at formidleren træffer de nødvendige foranstaltninger, således at aktionæren eller tredjemand, som aktionæren har udpeget, selv kan udøve rettighederne, **eller**

b) at formidleren udøver aktionærrettighederne efter udtrykkelig bemyndigelse og instruks fra aktionæren og til fordel for denne.

2. **Medlemsstaterne sikrer, at selskaberne på deres websted offentliggør referater af generalforsamlinger og afstemningsresultater.** Medlemsstaterne sikrer, at selskaberne bekræfter de stemmer, der afgives på generalforsamlinger af eller på vegne af aktionærer, **når afstemningen sker elektronisk**. Hvis formidleren stemmer, videregiver denne bekræftelsen på stemmeafgivelse til aktionæren. Hvis der er mere end en enkelt formidler i deponeringskæden, videregives bekræftelsen hurtigst muligt formidlerne imellem.

Onsdag den 8. juli 2015

3. **For at sikre en ensartet anvendelse af denne artikel tillægges** Kommissionen **■** beføjelser til at vedtage **delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14a**, der nærmere fastsætter de **minimumskrav** om fremme af udøvelsen af aktionærrettigheder, der er omhandlet i stk. 1 og 2, for så vidt angår foranstaltningens type og indhold, stemmeafgivelsesbekræftelsens format og de frister, der skal overholdes.

Artikel 3d

Gennemsigtighed i forbindelse med omkostninger

1. Medlemsstaterne **kan give** formidlere mulighed for at **opkræve omkostningerne ved** den service, de skal yde i henhold til dette kapitel. Formidlere skal særskilt offentliggøre priser, gebyrer og andre afgifter for hver af de tjenesteydelser, som er omhandlet i dette kapitel.

2. **I de tilfælde, hvor formidlere har mulighed for at opkræve omkostninger i overensstemmelse med stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at formidlere offentliggør omkostningerne ved hver af de tjenesteydelser, der er omhandlet i dette kapitel.**

Medlemsstaterne sikrer, at eventuelle **omkostninger**, som en formidler opkræver af aktionærer, selskaber og andre formidlere, er ikke-diskriminerende, **rimelige** og **forholdsmæssige**. Eventuelle forskelle mellem de gebyrer, som opkræves i forbindelse med indenlandsk eller grænseoverskridende udøvelse af rettigheder, **kan kun tillades, når de er behørigt begrundede og afspejler udsving i de faktisk afholdte omkostninger i forbindelse med levering af disse tjenesteydelser.**

Artikel 3e

Tredjelandsformidlere

Tredjelandsformidlere, som har etableret en filial i Unionen, er omfattet af dette kapitel.

KAPITEL IB

GENNEMSIGTIGHED I FORBINDELSE MED INSTITUTIONELLE INVESTORER, KAPITALFORVALTERE OG RÅDGIVENDE STEDFORTRÆDERE

Artikel 3f

Politik for engagement

1. Medlemsstaterne sikrer, **uden at det berører artikel 3f, stk. 4**, at institutionelle investorer og kapitalforvaltere tilrettelægger en politik for aktionærengagement (»politik for engagement«). Som led i denne politik for engagement fastlægges det, hvordan institutionelle investorer og kapitalforvaltere varetager følgende:

- a) integrerer aktionærengagement i deres investeringsstrategi
- b) overvåger investeringsmodtagende selskaber, herunder deres ikke-finansielle resultater **og nedbringelse af sociale og miljømæssige risici**
- c) fører en dialog med investeringsmodtagende selskaber
- d) udøver stemmerettigheder
- e) bruger serviceydelser, som rådgivende stedfortrædere leverer
- f) samarbejder med andre aktionærer

fa) fører en dialog og samarbejder med andre interessenter i investeringsmodtagende selskaber.

Onsdag den 8. juli 2015

2. Medlemsstaterne sikrer, uden at det berører artikel 3f, litra 4), at politikken for engagement omfatter strategier til at håndtere faktiske eller potentielle interessekonflikter i forbindelse med aktionæringagement. Sådanne strategier skal navnlig udarbejdes med henblik på følgende situationer:

- a) den institutionelle investor eller kapitalforvalteren eller andre selskaber, som er tilknyttet dem, udbyder finansielle produkter til eller har andre forretningsmæssige forbindelser med det investeringsmodtagende selskab
- b) et ledelsesmedlem hos den institutionelle investor eller kapitalforvalteren er også ledelsesmedlem i det investeringsmodtagende selskab
- c) en kapitalforvalter, som forvalter en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasses aktiver, investerer i et selskab, som bidrager til pensionskassen
- d) den institutionelle investor eller kapitalforvalteren er tilknyttet et selskab, hvis aktier er genstand for et overtagelsestilbud.

3. Medlemsstaterne sikrer, at institutionelle investorer og kapitalforvaltere på årsbasis offentliggør deres politik for engagement, hvordan den er gennemført, og resultaterne heraf. De oplysninger, der er omhandlet i første punktum, skal som minimum være **gratis** tilgængelige på selskabets websted. **Institutionelle investorer giver deres kunder disse oplysninger på årsbasis.**

Institutionelle investorer og kapitalforvaltere **meddeler offentligt** for hvert selskab, som de har aktier i, om og hvordan de har stemt på de berørte selskabers generalforsamlinger, og begrunder deres stemmeafgivelse. Hvis en kapitalforvalter stemmer på vegne af en institutionel investor, henviser den institutionelle investor til det sted, hvor kapitalforvalteren offentliggør sådanne oplysninger om stemmeafgivelse. **De oplysninger, der er omhandlet i dette stykke, skal som et minimum være gratis tilgængelige på selskabets websted.**

4. Institutionelle investorer eller kapitalforvaltere skal, hvis de beslutter sig for ikke at tilrettelægge en politik for engagement eller beslutter sig for ikke at give meddelelse om gennemførelsen og resultaterne deraf, give en klar og velbegrunder forklaring på, hvorfor det er tilfældet. [Ændring 25]

Artikel 3 g

Institutionelle investorers investeringsstrategi og aftaler med kapitalforvaltere

1. Medlemsstaterne sikrer, at institutionelle investorer offentliggør, hvordan deres aktieinvesteringsstrategi (»investeringsstrategi«) er afstemt efter forpligtelsernes profil og varighed, og hvordan strategien bidrager til aktiverens resultater på mellemlang til lang sigt. De oplysninger, der er omhandlet i første punktum, skal som minimum være **gratis** tilgængelige på selskabets websted, så længe de gælder, **og skal hvert år sendes til selskabets kunder sammen med oplysningerne om deres politik for engagement.**

2. Hvis en kapitalforvalter investerer på vegne af en institutionel investor, enten skønsmæssigt fra kunde til kunde eller gennem et investeringsinstitut, skal den institutionelle investor på årsbasis offentliggøre de vigtigste aspekter ved aftalen med kapitalforvalteren, for så vidt angår følgende:

- a) om og i hvilket omfang den tilskynder kapitalforvalteren til at afstemme sin investeringsstrategi og sine investeringsbeslutninger efter forpligtelsernes profil og varighed
- b) om og i hvilket omfang den tilskynder kapitalforvalteren til at træffe investeringsbeslutninger på grundlag af selskabets resultater på mellemlang til lang sigt, herunder ikke-finansielle resultater, og til at engagere sig i selskaber som et middel til at forbedre selskabets resultater med det formål at levere investeringsafkast
- c) metoden til og tidshorizonten for evaluering af kapitalforvalterens resultater, herunder navnlig om og hvordan der ved denne evaluering tages hensyn til langsigtede absolutte resultater i modsætning til resultater set i forhold til et benchmarkindeks eller andre kapitalforvaltere, som følger tilsvarende investeringsstrategier

Onsdag den 8. juli 2015

- d) hvordan strukturen i betalingen for kapitalforvalterens serviceydelser bidrager til at afstemme kapitalforvalterens investeringsbeslutninger efter profilen og varigheden af den institutionelle investors forpligtelser
- e) den tilsigtede porteføljeomsætning eller det tilsigtede omsætningsinterval, den metode, som anvendes til at beregne omsætningen, og hvorvidt der fastlægges en procedure for tilfælde, hvor kapitalforvalteren overskrider denne eller dette
- f) varigheden af aftalen med kapitalforvalteren.

Den institutionelle investor skal, hvis aftalen med kapitalforvalteren ikke omfatter et eller flere af de aspekter, som er omhandlet i litra a)-f), give en klar og velbegrunder forklaring på, hvorfor det er tilfældet [Ændring 26]

Artikel 3h

Gennemsigtighed i forbindelse med kapitalforvaltere

1. Medlemsstaterne sikrer, at kapitalforvaltere **i overensstemmelse med stk. 2 og 2a** meddeler **■**, hvordan deres investeringsstrategi og gennemførelsen heraf er i overensstemmelse med **den i artikel 3 g, stk. 2, omhandlede aftale**.

2. Medlemsstaterne sikrer, at kapitalforvaltere **årligt** giver **offentligheden** meddelelse om følgende:

- a) om, og i givet fald hvordan, de træffer investeringsbeslutninger på grundlag af bedømmelser af det investeringsmodtagende selskabs resultater, herunder ikke-finansielle resultater, på mellemlang til lang sigt

■

- b) porteføljens omsætningsniveau, den metode, der er anvendt til beregning heraf, og en forklaring, hvis omsætningen overskrider det tilsigtede niveau

■

- c) om der er opstået faktiske eller potentielle interessekonflikter i forbindelse med engagement, og i givet fald hvilke, og hvordan kapitalforvalteren har håndteret dem

- d) om, og i givet fald hvordan, kapitalforvalteren anvender rådgivende stedfortrædere med henblik på engagement.

- e) **hvordan investeringsstrategien og gennemførelsen heraf overordnet set bidrager til resultaterne af den institutionelle investors aktiver på mellemlang til lang sigt.**

2a. Medlemsstaterne sikrer, at kapitalforvaltere årligt giver den institutionelle investor, som de har indgået den i artikel 3 g, stk. 2, omhandlede aftale med, meddelelse om følgende:

- a) **hvordan porteføljen er sammensat, og om der har været væsentlige ændringer i porteføljen i den foregående periode**

- b) **omkostninger i forbindelse med porteføljeomsætningen**

- c) **deres politik for værdipapirudlån og gennemførelsen heraf.**

3. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, **skal som minimum være gratis tilgængelige på kapitalforvalterens websted. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 2a, skal** meddeles gratis og, hvis kapitalforvalteren ikke forvalter aktiverne skønsmæssigt fra kunde til kunde, også gives til andre investorer efter anmodning.

Onsdag den 8. juli 2015

3a. Medlemsstaterne kan bestemme, at en kapitalforvalter i ganske særlige tilfælde med den kompetente myndigheds tilladelse kan undlade at offentliggøre en vis del af de oplysninger, der skal offentliggøres i henhold til denne artikel, hvis denne del har tilknytning til nært forestående begivenheder eller spørgsmål, der er under forhandling, og offentliggørelse heraf ville være til alvorlig skade for kapitalforvalterens handelsmæssige stilling.

Artikel 3i

Gennemsigtighed i forbindelse med rådgivende stedfortrædere

1. Medlemsstaterne sikrer, at rådgivende stedfortrædere vedtager og gennemfører passende foranstaltninger med henblik på at sikre, at deres **undersøgelser og** anbefalinger vedrørende stemmeafgivelse er **så** præcise og pålidelige **som muligt, er** baseret på en grundig analyse af alle de oplysninger, de har til rådighed, **og udelukkende har til formål at tjene deres kunders interesser.**

1a. Medlemsstaterne sikrer, at rådgivende stedfortrædere fremlægger en reference til den adfærdskodeks, som de følger. Såfremt de afviger fra retningslinjerne i denne adfærdskodeks, skal de meddele det, fremlægge en begrundelse herfor og oplyse, hvilke alternative foranstaltninger, der eventuelt er truffet. Disse oplysninger skal sammen med referencen til den anvendte adfærdskodeks offentliggøres på de rådgivende stedfortræderes websted.

Rådgivende stedfortrædere skal hvert år aflægge rapport om anvendelsen af deres adfærdskodeks. De årlige rapporter skal offentliggøres på de rådgivende stedfortræderes websted og stå gratis til rådighed i mindst tre år efter datoen for offentliggørelsen.

2. Medlemsstaterne sikrer, at rådgivende stedfortrædere på årsbasis offentliggør følgende oplysninger om **den måde, hvorpå** deres **undersøgelser og** anbefalinger vedrørende stemmeafgivelse **udarbejdes:**

- a) de væsentligste kendetegn ved de metodologier og modeller, de anvender
- b) deres vigtigste informationskilder
- c) om, og i givet fald hvordan, de tager hensyn til forholdene på det nationale marked samt til juridiske, reguleringsmæssige **og selskabsspecifikke** forhold
- ca) de væsentligste kendetegn ved de undersøgelser, de har foretaget, og ved de afstemningspolitikker, de anvender for de enkelte markeder**
- d) om de **kommunikerer eller** fører en dialog med de selskaber, som er genstand for deres **undersøgelser og** anbefalinger vedrørende stemmeafgivelse, **og deres interesser** og i givet fald omfanget **og karakteren af denne kommunikation/dialog**
- da) deres politik for forebyggelse og håndtering af potentielle interessekonflikter**
- e) det samlede antal medarbejdere, som deltager i udarbejdelsen af anbefalingerne vedrørende stemmeafgivelse, **og disses kvalifikationer**
- f) det samlede antal anbefalinger vedrørende stemmeafgivelse i det foregående år.

Disse oplysninger skal offentliggøres på **de rådgivende stedfortræderes** websted og som minimum være **gratis** tilgængelige i tre år efter datoen for offentliggørelsen.

3. Medlemsstaterne sikrer, at rådgivende stedfortrædere identificerer og hurtigst muligt giver deres kunder meddelelse om faktiske eller potentielle interessekonflikter og forretningsmæssige forbindelser, som kan påvirke **undersøgelserne og** udarbejdelsen af anbefalinger vedrørende stemmeafgivelse, og om de foranstaltninger, de har truffet for at fjerne eller begrænse faktiske eller potentielle interessekonflikter.

Onsdag den 8. juli 2015

4) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 9a

Ret til at stemme om aflønningspolitikken

1. Medlemsstaterne sikrer, at **selskaberne udarbejder en aflønningspolitik for ledelsesmedlemmer og gør den til genstand for en bindende afstemning på generalforsamlingen af aktionærer.** Selskaberne må kun aflønne ledelsesmedlemmer i overensstemmelse med en aflønningspolitik, som aktionærerne har godkendt **ved en afstemning på en generalforsamling.** **Enhver ændring af denne politik** skal forelægges for aktionærerne **til afstemning på generalforsamlingen, og politikken skal under alle omstændigheder forelægges for generalforsamlingen** til godkendelse som minimum hvert tredje år.

Medlemsstaterne kan dog fastsætte, at afstemninger om aflønningspolitik på generalforsamlingen er rådgivende.

I tilfælde, hvor der ikke tidligere er blevet gennemført en aflønningspolitik, og aktionærerne forkaster det forelagte udkast til politik, kan selskabet under omarbejdelsen af udkastet i en periode på højst et år inden vedtagelsen af udkastet aflønne sine ledelsesmedlemmer i overensstemmelse med eksisterende praksis.

I tilfælde, hvor der eksisterer en aflønningspolitik, og aktionærerne forkaster det udkast til politik, som de har fået forelagt i overensstemmelse med første afsnit, kan selskabet under omarbejdelsen af udkastet og i en periode på højst et år inden vedtagelsen af udkastet aflønne sine ledelsesmedlemmer i overensstemmelse med den eksisterende politik.

2. Politikken **skal være** klar, letforståelig, i overensstemmelse med selskabets forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser og omfatte foranstaltninger **til forebyggelse af** interessekonflikter.

3. Politikken skal omfatte en forklaring på, hvordan den bidrager til selskabets langsigtede interesser og bæredygtighed. Den skal fastsætte klare kriterier for tildeling af fast og variabel aflønning, herunder **alle bonusser og** andre goder, uanset i hvilken form.

Politikken skal omfatte en angivelse af den forholdsmæssige andel af de forskellige faste og variable aflønningskomponenter, **der anses for passende.** Den skal omfatte en forklaring på, hvordan der ved udarbejdelsen af politikken eller fastsættelsen af ledelsesmedlemmernes aflønning er taget højde for medarbejdernes løn og ansættelsesvilkår i selskabet.

Politikken skal, for så vidt angår den variable aflønning, omfatte en angivelse af de finansielle og ikke-finansielle resultatkriterier, **herunder i givet fald spørgsmålet om programmer vedrørende virksomhedernes sociale ansvar og de opnåede resultater i denne henseende,** som skal anvendes, og en forklaring på, hvordan de bidrager til selskabets langsigtede interesser og bæredygtighed, samt en forklaring vedrørende de metoder, der skal anvendes til at fastlægge, om resultatkriterierne er opfyldt; den skal præcisere udskydningsperioderne, bindingsperioderne for aktiebaseret aflønning og tilbageholdelse af aktier efter udløbet af bindingsperioden samt oplysninger om muligheden for, at selskabet kan tilbagekræve variabel aflønning.

Medlemsstaterne sikrer, at aktiekursen ikke spiller en dominerende rolle i de finansielle resultatkriterier.

Medlemsstaterne sikrer, at aktiebaseret aflønning ikke udgør den væsentligste del af ledelsens variable aflønning. Medlemsstaterne kan fastsætte undtagelser til bestemmelserne i dette stykke på den betingelse, at aflønningspolitikken indeholder en klar og begrundet redegørelse for, hvordan en sådan undtagelse bidrager til selskabets langsigtede interesser og bæredygtighed.

Politikken skal omfatte en angivelse af hovedvilkårene i ledelsesmedlemmers kontrakter, herunder varigheden heraf, og de gældende opsigelsesperioder **og -vilkår** samt betalinger i tilknytning til opsigelse af kontrakter **og en beskrivelse af ordninger for tillægspension og tidlig pensionering.** I tilfælde, hvor den nationale lovgivning giver selskaberne mulighed for at have ordninger med ledelsesmedlemmer, som ikke er baseret på en kontrakt, skal politikken omfatte en angivelse af hovedvilkårene i sådanne ordninger med ledelsesmedlemmer, herunder varigheden heraf, og de gældende opsigelsesperioder og -vilkår samt betalinger i tilknytning til opsigelse og en beskrivelse af hertil knyttede ordninger for tillægspension og tidlig pensionering.

Onsdag den 8. juli 2015

Politikken skal nærmere præcisere selskabets procedurer for fastlæggelse af ledelsesmedlemmernes aflønning, herunder lønudvalgets rolle og funktionsmåde.

Politikken skal omfatte en forklaring af den **specifikke** beslutningsproces, der ligger til grund for politikken fastlæggelse. I tilfælde af ændringer skal politikken omfatte en forklaring vedrørende alle væsentlige ændringer, og en forklaring på, hvordan der er taget hensyn til aktionærernes **stemmeafgivelse og** syn på politikken og rapporten i **mindst** de **tre** foregående år.

4. Medlemsstaterne sikrer, at politikken efter aktionærernes godkendelse hurtigst muligt offentliggøres og som minimum er **gratis** tilgængelig på selskabets websted, så længe den gælder. [Ændring 27 rev.]

Artikel 9b

Oplysninger, som skal indgå i aflønningsrapporten, og retten til at stemme om aflønningsrapporten

1. Medlemsstaterne sikrer, at selskabet udfærdiger en klar og letforståelig aflønningsrapport, som giver et samlet overblik over den aflønning, herunder alle goder, uanset i hvilken form, som **i medfør af den i artikel 9a omhandlede aflønningspolitik** er tildelt de enkelte ledelsesmedlemmer, herunder nyansatte og tidligere ledelsesmedlemmer, i det foregående regnskabsår. Rapporten skal alt efter omstændighederne omfatte følgende:

- a) den samlede tildelte, udbetalte **eller skyldige** aflønning fordelt på komponenter, den faste og variable aflønnings forholdsmæssige andel, en forklaring på, hvordan den samlede aflønning er knyttet til langsigtede resultater, og oplysninger om, hvordan **de finansielle og ikkefinansielle** resultatkriterier er anvendt
- b) den relative ændring **i administrerende direktørers** aflønning i løbet af de seneste tre regnskabsår, **set i forhold til** udviklingen i selskabets **overordnede resultater og til** ændringen i den gennemsnitlige aflønning af **ansatte i samme periode**
- c) enhver modtaget **eller skyldig** aflønning af selskabets ledelsesmedlemmer fra virksomheder, som tilhører den samme koncern
- d) antallet af tildelte eller tilbudte aktier og aktieoptioner og de vigtigste betingelser for udnyttelsen af rettighederne, herunder kursen og datoen for udnyttelse og enhver ændring heraf
- e) oplysninger om brug af muligheden for at tilbagekræve variabel aflønning
- f) oplysninger om, hvordan ledelsesmedlemmers aflønning fastlægges, herunder om lønudvalgets rolle.

2. Medlemsstaterne sikrer, at fysiske personers ret til privatlivets fred beskyttes i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF ved behandling af ledelsesmedlemmers personoplysninger.

3. Medlemsstaterne sikrer, at aktionærer har ret til at **afholde en vejledende afstemning** om aflønningsrapporten fra det foregående regnskabsår på den årlige generalforsamling. Hvis aktionærerne nedstemmer aflønningsrapporten, skal selskabet **om nødvendigt indlede en dialog med aktionærerne for at identificere årsagerne til afvisningen. Selskabet skal** i den næste aflønningsrapport forklare, hvordan der er taget hensyn til resultatet af aktionærernes afstemning.

3a. Bestemmelserne om aflønning i denne artikel og i artikel 9a berører ikke de nationale løndannelsessystemer for ansatte og i givet fald de nationale bestemmelser om medarbejderrepræsentation i bestyrelser.

4. **For at sikre en ensartet anvendelse af denne artikel** tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage **delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14a** med henblik på at fastlægge en standard for fremlæggelsen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1. [Ændring 28]

Onsdag den 8. juli 2015

Artikel 9c

Ret til at stemme om transaktioner med nærtstående parter

1. Medlemsstaterne sikrer, at selskaber i tilfælde af **væsentlige** transaktioner med nærtstående parter **■** offentliggør sådanne transaktioner **senest** på det tidspunkt, hvor de gennemfører transaktionen, og vedlægger meddelelsen en rapport **■** med en vurdering af, om transaktionen gennemføres på markedsvilkår, og en bekræftelse af, at transaktionen er fair og rimelig set ud fra **selskabets**, herunder mindretalsaktionærernes, synspunkt, **samt en redegørelse for de evalueringer, som vurderingen er baseret på**. Ved offentliggørelsen gives der oplysning om karakteren af forholdet til den nærtstående part, navnet på den nærtstående part, transaktionsbeløbet og andre forhold, som er nødvendige for at kunne vurdere **transaktionens økonomiske rimelighed set ud fra selskabets, herunder mindretalsaktionærernes, synspunkt**.

Medlemsstaterne fastlægger specifikke regler vedrørende den rapport, der skal vedtages i overensstemmelse med første afsnit, herunder den aktør, der skal udarbejde rapporterne, og som skal være en af følgende:

- *en uafhængig tredjepart*
- *selskabets tilsynsorgan eller*
- *en komité af uafhængige ledelsesmedlemmer.*

2. Medlemsstaterne sikrer, at **vigtige** transaktioner med nærtstående parter **godkendes af** aktionærerne **eller af selskabernes bestyrelse eller tilsynsorgan i overensstemmelse med procedurer, som forhindrer en nærtstående part i at udnytte sin stilling og giver tilstrækkelig beskyttelse af interesserne for selskabet og for aktionærer, som ikke er nærtstående parter, herunder mindretalsaktionærer**.

Medlemsstaterne kan bestemme, at aktionærer har ret til at stemme om væsentlige transaktioner, der er godkendt af selskabets bestyrelse eller tilsynsorgan.

Hensigten er at forhindre, at nærtstående parter drager fordel af en særlig position, og at sikre en tilstrækkelig beskyttelse af selskabets interesser.

2a. Medlemsstaterne sikrer, at nærtstående parter og deres repræsentanter ikke deltager i udarbejdelsen af den rapport, der er omhandlet i stk. 1, og i de afstemninger og afgørelser, der er omhandlet i stk. 2. Hvis transaktionen med nærtstående parter involverer en aktionær, må denne ikke deltage i en eventuel afstemning om transaktionen. Medlemsstaterne kan tillade, at en aktionær, der er nærtstående part, deltager i afstemningen, såfremt den nationale ret via passende beskyttelsesforanstaltninger beskytter interesserne for aktionærer, der ikke er nærtstående parter, herunder mindretalsaktionærer, under afstemningsprocessen ved at sikre, at den nærtstående part ikke kan godkende transaktionen, hvis et flertal af aktionærer, som ikke er nærtstående parter, eller et flertal af uafhængige ledelsesmedlemmer stemmer imod.

3. Medlemsstaterne sikrer, at transaktioner med den samme nærtstående part, som er gennemført **inden for en periode på 12 måneder eller inden for det samme regnskabsår**, og som ikke er **gjort til genstand for forpligtelserne i stk. 1, 2 og 3**, aggregeres med henblik på anvendelsen af **disse stykker**.

4. Medlemsstaterne **kan** udelukke **følgende** transaktioner **■** fra kravene i stk. 1, 2 og 3:

- **transaktioner** mellem selskabet og et eller flere medlemmer af samme koncern **eller joint ventures**, forudsat at disse medlemmer af koncernen eller joint ventures ejes fuldt ud af selskabet, **eller at ingen anden af selskabets nærtstående parter har en interesse i de pågældende koncernmedlemmer eller joint ventures**
- **transaktioner, der er led i selskabets normale drift og er indgået på normale markedsvilkår.**

Onsdag den 8. juli 2015

4a. Medlemsstaterne fastlægger en definition af væsentlige transaktioner med nærtstående parter. Definitionen af væsentlige transaktioner med nærtstående parter skal tage hensyn til:

- a) den indflydelse, som oplysningerne om den pågældende transaktion kan have på beslutninger truffet af de aktører, der var involveret i godkendelsesprocessen
- b) transaktionens virkninger på selskabets resultater, aktiver, kapitalisering eller omsætning og den nærtstående parts stilling
- c) de risici, som transaktionen indebærer for selskabet og dets mindretalsaktionærer.

Medlemsstaterne kan i forbindelse med definitionen af væsentlige transaktioner med nærtstående parter fastlægge et eller flere kvantitative størrelsesforhold baseret på transaktionens indvirkning på selskabets indtægter, aktiver, kapitalisering eller omsætning eller tage hensyn til transaktionens art og den nærtstående parts stilling.»

- 5) Efter artikel 14 indsættes følgende kapitel IIa:

»KAPITEL II A

DELEGEREDE RETSAKTER OG SANKTIONER

Artikel 14a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3a, stk. 5, artikel 3b, stk. 5, artikel 3c, stk. 3, og artikel 9b tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den ...*.
3. Den i artikel 3a, stk. 5, artikel 3b, stk. 5, artikel 3c, stk. 3, og artikel 9b omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3a, stk. 5, artikel 3b, stk. 5, artikel 3c, stk. 3, og artikel 9b træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 14b

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den [date for transposition] Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og meddeler omgående senere ændringer af betydning for bestemmelserne.»

Onsdag den 8. juli 2015

Artikel 2

Ændringer af direktiv 2013/34/EU

Direktiv 2013/34/EU ændres således:

-1) I artikel 2 indsættes følgende nummer:

»17) »afgørelse i skattespørgsmål (»tax ruling«): enhver forudgående fortolkning eller anvendelse af en lovbestemmelse vedrørende en grænseoverskridende situation eller transaktion for et selskab, som kan medføre, at medlemsstater mister skatteindtægter, eller at selskabet opnår skattebesparelser som resultat af kunstige koncerninterne overførsler af overskud«

-1a) I artikel 18 indsættes følgende stykke efter stk. 2:

»2a. Store virksomheder og virksomheder af interesse for offentligheden skal i noterne til deres regnskaber for hver medlemsstat og hvert tredjeland, hvor de er etableret, offentliggøre følgende oplysninger på et konsolideret grundlag:

- a) navn eller navne, aktiviteterens art og geografisk beliggenhed
- b) omsætning
- c) antal ansatte i fuldtidsækvivalenter
- d) værdien af aktiver og de årlige omkostninger til vedligeholdelse af disse aktiver
- e) køb og salg
- f) resultat før skat
- g) skat af resultatet
- h) modtagne offentlige tilskud.
- i) moderselskaber skal forelægge en liste over de datterselskaber, der opererer i hver medlemsstat eller hvert tredjeland, sammen med de relevante oplysninger.«

-1b) Artikel 18, stk. 3, affattes således:

»3. Medlemsstaterne kan fastsætte, at stk. 1, litra b), og stk. 2a ikke finder anvendelse på en virksomheds årsregnskab, når denne virksomhed er omfattet af det konsoliderede regnskab, der kræves udarbejdet i henhold til artikel 22, forudsat at de pågældende oplysninger fremgår af noterne til det konsoliderede regnskab.«

-1c) Som artikel 18a indsættes:

»Artikel 18a

Yderligere oplysningskrav for store virksomheder

1. Ud over de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 16, 17 og 18 og eventuelle andre bestemmelser i dette direktiv, skal store virksomheder i noterne til deres regnskaber offentliggøre hovedelementerne i og andre oplysninger om afgørelser i skattespørgsmål (»tax rulings«), opdelt på de medlemsstater og tredjelande, hvor virksomheden har et datterselskab. Kommissionen tillægges beføjelser til ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 at fastlægge offentliggørelsens format og indhold.

2. Virksomheder, hvis gennemsnitlige antal medarbejdere på et konsolideret grundlag i løbet af regnskabsåret ikke overstiger 500, og som på deres balancedage har en konsoliderede balance, der ikke overstiger i alt 86 mio. EUR, eller en nettoomsætning, der ikke overstiger 100 mio. EUR, er fritaget for forpligtelsen i stk. 1.

Onsdag den 8. juli 2015

3. *Forpligtelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på en virksomhed, der er undergivet en medlemsstats lovgivning, og hvis modervirksomhed henhører under en medlemsstats lovgivning, og hvis oplysninger er medtaget i de oplysninger, som er offentliggjort af modervirksomheden i overensstemmelse med stk. 1.*

4. *De i stk. 1 omhandlede oplysninger revideres i overensstemmelse med direktiv 2006/43/EF.»*

1) Artikel 20 ændres således:

a) I stk. 1 tilføjes følgende som litra h):

»h) aflønningsrapporten som **defineret** i artikel 9b i direktiv 2007/36/EF.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Revisoren eller revisionsfirmaet afgiver en udtalelse i overensstemmelse med artikel 34, stk. 1, andet afsnit, om de oplysninger, der er udarbejdet i henhold til stk. 1, litra c) og d), og kontrollerer, at de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b), e), f), g) og h), er afgivet.«

c) **Stk. 4 tilføjes:**

»4. Medlemsstaterne kan undtage virksomheder omhandlet i stk. 1, som kun har udstedt andre værdipapirer end kapitalandele, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 14), i direktiv 2004/39/EF, fra anvendelsen af bestemmelserne i nærværende artikels stk. 1, litra a), b), e), f), g) og h), medmindre sådanne virksomheder har udstedt kapitalandele, som handles i en multilateral handelsfacilitet, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 15), i direktiv 2004/39/EF.«

Artikel 2a

Ændringer af direktiv 2004/109/EF

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF⁽¹⁾ ændres således:

1) I artikel 2, stk. 1, tilføjes følgende litra:

»r) "afgørelse i skattespørgsmål(»tax ruling«): enhver forudgående fortolkning eller anvendelse af en lovbestemmelse vedrørende en grænseoverskridende situation eller transaktion for et selskab, som kan medføre, at medlemsstater mister skatteindtægter, eller at selskabet opnår skattebesparelser som resultat af kunstige koncerninterne overførsler af overskud«.

2) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 16a

Yderligere oplysningskrav for udstedere

1. Medlemsstaterne pålægger de enkelte udstedere årligt og på et konsolideret grundlag for regnskabsåret at offentliggøre følgende oplysninger for hver medlemsstat og hvert tredjeland, hvori de har et datterselskab:

a) navn eller navne, aktiviteterne art og geografisk beliggenhed

b) omsætning

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).

Onsdag den 8. juli 2015

c) antal ansatte i fuldtidsækvivalenter

d) resultat før skat

e) skat af resultatet

f) modtagne offentlige tilskud

2. Forpligtelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på en udsteder, der er undergivet en medlemsstats lovgivning, og hvis moderselskab henhører under en medlemsstats lovgivning, og hvis oplysninger er medtaget i de oplysninger, som er offentliggjort af moderselskabet i overensstemmelse med stk. 1.

3. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, revideres i overensstemmelse med direktiv 2006/43/EF og offentliggøres, når det er muligt, som et bilag til årsregnskabet eller i givet fald det konsoliderede årsregnskab for den berørte udsteder.

Artikel 16b

Yderligere oplysningskrav for udstedere

1. Medlemsstaterne kræver, at hver enkelt udsteder hvert år på et konsolideret grundlag for regnskabsåret, offentliggør hovedelementerne i og andre oplysninger om afgørelser i skattespørgsmål (»tax rulings«), opdelt på de medlemsstater og tredjelande, hvor udstederen har et datterselskab. Kommissionen tillægges beføjelser til ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2a, 2b og 2c, at fastlægge offentliggørelsens format og indhold.

2. Forpligtelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på en udsteder, der er undergivet en medlemsstats lovgivning, og hvis moderselskab henhører under en medlemsstats lovgivning, og hvis oplysninger er medtaget i de oplysninger, som er offentliggjort af moderselskabet i overensstemmelse med stk. 1.

3. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, revideres i overensstemmelse med direktiv 2006/43/EF og offentliggøres, når det er muligt, som et bilag til årsregnskabet eller i givet fald det konsoliderede årsregnskab for den berørte udsteder.»

3) Artikel 27, stk. 2a, affattes således:

»2a. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 3, artikel 5, stk. 6, artikel 9, stk. 7, artikel 12, stk. 8, artikel 13, stk. 2, artikel 14, stk. 2, artikel 16a, stk. 1, artikel 17, stk. 4, artikel 18, stk. 5, artikel 19, stk. 4, artikel 21, stk. 4, artikel 23, stk. 4, artikel 23, stk. 5, og artikel 23, stk. 7, i en periode på fire år fra januar 2011. Kommissionen udarbejder en rapport om de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af fireårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder den i henhold til artikel 27a.«

Artikel 3

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [18 months after entry into force]. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Onsdag den 8. juli 2015

Artikel 4

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Onsdag den 8. juli 2015

P8_TA(2015)0258

Markedsstabilitetsreserve for EU's emissionshandelssystem *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juli 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om oprettelse og virkemåde af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og om ændring af direktiv 2003/87/EF (COM(2014)0020 — C8-0016/2014 — 2014/0011(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 265/36)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2014)0020),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 192, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0016/2014),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 4. juni 2014 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant med skrivelse af 13. maj 2015 gav tilsagn om at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A8-0029/2015),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2014)0011

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 8. juli 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/. om oprettelse og anvendelse af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og om ændring af direktiv 2003/87/EF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2015/1814.)

⁽¹⁾ EUT C 424 af 26.11.2014, s. 46.

Onsdag den 8. juli 2015

P8_TA(2015)0259

Søfarende *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juli 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om søfarende og om ændring af direktiv 2008/94/EF, 2009/38/EF, 2002/14/EF, 98/59/EF og 2001/23/EF (COM(2013)0798 — C7-0409/2013 — 2013/0390(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 265/37)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0798),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 153, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0409/2013),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 25. marts 2014 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse af 3. april 2014 fra Regionsudvalget ⁽²⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 13. maj 2015 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelse fra Fiskeriudvalget (A8-0127/2015),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2013)0390

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 8. juli 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/... om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF, 2009/38/EF og 2002/14/EF samt Rådets direktiv 98/59/EF og 2001/23/EF for så vidt angår søfarende

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv (EU) 2015/1794.)

⁽¹⁾ EUT C 226 af 16.7.2014, s. 35.

⁽²⁾ EUT C 174 af 7.6.2014, s. 50.

Onsdag den 8. juli 2015

P8_TA(2015)0260

Videnskabeligt og teknologisk samarbejde med Schweiz: Horisont 2020 og ITER-aktiviteterne ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juli 2015 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og Det Schweiziske Forbund, hvorved Det Schweiziske Forbund associeres til Horisont 2020 — rammeprogrammet for forskning og innovation og til forsknings- og uddannelsesprogrammet for Det Europæiske Atomenergifællesskab, som komplementerer Horisont 2020, og hvorved der fastsættes regler for Det Schweiziske Forbunds deltagelse i ITER-aktiviteterne, der udføres af Fusion for Energy (05662/2015 — C8-0056/2015 — 2014/0304(NLE))

(Godkendelse)

(2017/C 265/38)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (05662/2015),
 - der henviser til udkast til aftale om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og Det Schweiziske Forbund, hvorved Det Schweiziske Forbund associeres til Horisont 2020 — rammeprogrammet for forskning og innovation og til forsknings- og uddannelsesprogrammet for Det Europæiske Atomenergifællesskab, som komplementerer Horisont 2020, og hvorved der fastsættes regler for Det Schweiziske Forbunds deltagelse i ITER-aktiviteterne, der udføres af Fusion for Energy (15369/2014),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 186, artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), og artikel 218, stk. 7 og stk. 8, første afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0056/2015),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, artikel 108, stk. 7, og artikel 50, stk. 1,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A8-0181/2015),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Det Schweiziske Forbunds regering og parlament.

Onsdag den 8. juli 2015

P8_TA(2015)0261

Retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juli 2015 om forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (COM(2015)0098 — C8-0075/2015 — 2015/0051(NLE))

(Høring)

(2017/C 265/39)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2015)0098),

— der henviser til artikel 148, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0075/2015),

— der henviser til forretningsordenens artikel 59,

— der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A8-0205/2015),

1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag den 8. juli 2015

Ændring 1
Forslag til afgørelse
Betragtning 1

Kommissionens forslag

- (1) Medlemsstaterne og Unionen bør arbejde hen imod udviklingen af en samordnet strategi for beskæftigelse **og særligt** for fremme af en velkvalificeret, veluddannet **og smidig** arbejdsstyrke samt arbejdsmarkeder, der reagerer på økonomiske forandringer, med henblik på at nå de mål om fuld beskæftigelse og fremskridt på det sociale område, der er fastsat i artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union. Under hensyntagen til national praksis for så vidt angår det ansvar, der ligger hos arbejdsmarkedets parter, skal medlemsstaterne betragte fremme af beskæftigelsen som et spørgsmål af fælles interesse og i den henseende samordne deres indsats i Rådet.

Ændring

- (1) Medlemsstaterne og Unionen bør arbejde hen imod udviklingen af en **effektiv og** samordnet strategi for beskæftigelse, **der tager sigte på at modvirke de alvorlige virkninger af arbejdsløshed ved at** fremme en velkvalificeret **og** veluddannet arbejdsstyrke samt arbejdsmarkeder, der reagerer på økonomiske, **sociale og miljømæssige** forandringer, **navnlig gennem en målrettet uddannelsesindsats inden for videnskab, teknologi, ingeniørvidenskab og matematik og gennem tilpasning af uddannelsessystemerne**, med henblik på at nå de mål om fuld beskæftigelse og fremskridt på det sociale område, der er fastsat i artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union. **Der bør ydes en særlig indsats for at øge beskæftigelsen for arbejdstagere med meget korte uddannelser eller meget få kvalifikationer og for dem, der ikke er i stand til hurtigt at påbegynde uddannelses- eller læringsforløb, og for at nedbringe den stadig stigende omfattende ledighed og langtidsledighed, idet opmærksomheden navnlig rettes mod regioner, der halter bagefter.** Under hensyntagen til national praksis for så vidt angår det ansvar, der ligger hos arbejdsmarkedets parter, skal medlemsstaterne betragte fremme af beskæftigelsen som **en prioritet og som** et spørgsmål af fælles interesse og i den henseende samordne deres indsats i Rådet. **Unionen bør ledsage disse bestræbelser med forslag til politikker med henblik på gennemførelse af målsætningerne i traktaten og sikre et inkluderende og integreret arbejdsmarked samt anstændige arbejdsvilkår overalt i Unionen, herunder rimelige lønforhold, også når dette opnås ved kollektive overenskomster.**

Ændring 2
Forslag til afgørelse
Betragtning 1 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (1a) Eurostat anslår, at der i januar 2015 var 23 815 000 ledige, hvoraf 18 059 000 befandt sig i eurozonen.

Onsdag den 8. juli 2015

Ændring 3
Forslag til afgørelse
Betragtning 1 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (1b) *Det er nødvendigt hurtigst muligt at fastsætte pålidelige indikatorer for fattigdom, som mange borgere i Europa befinder sig i, hvilket fremgår af tidligere oplysninger i Rådets afgørelse 2010/707/EU ^(1bis), som fastslår, at der er behov for at fjerne risikoen for fattigdom og udstødelse for mindst 20 mio. mennesker.*

^(1bis) Rådets afgørelse 2010/707/EU af 21. oktober 2010 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (EUT L 308 af 24.11.2010, s. 46.)

Ændring 4
Forslag til afgørelse
Betragtning 2

Kommissionens forslag

Ændring

- (2) **EU** bør bekæmpe social udstødelse og diskrimination, sikre lige adgang til grundlæggende rettigheder og fremme social retfærdighed og beskyttelse. Når Unionen fastlægger og gennemfører dens politikker og aktiviteter, skal den tage højde for de krav, der er forbundet med at garantere passende social beskyttelse, med bekæmpelse af social udstødelse og med et højt niveau for uddannelse og erhvervsuddannelse.

- (2) **Unionen** bør bekæmpe social udstødelse **samt alle former for fattigdom** og diskrimination, sikre lige adgang til grundlæggende rettigheder og fremme social retfærdighed og beskyttelse. **Dette overordnede mål må ikke tabes af syne på grund af følgevirkningerne af anden lovgivning og andre politikker.** Når Unionen fastlægger og gennemfører dens politikker og aktiviteter, skal den tage højde for de krav, der er forbundet med at garantere passende social beskyttelse, med bekæmpelse af social udstødelse og med et højt niveau for uddannelse og erhvervsuddannelse.

Ændring 6
Forslag til afgørelse
Betragtning 4

Kommissionens forslag

Ændring

- (4) Medlemsstaterne bør betragte deres økonomiske politikker som et spørgsmål af fælles interesse og samordne dem i Rådet. Rådet skal vedtage retningslinjer for beskæftigelsespolitikker og overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker for at vejlede medlemsstaterne og Unionen i udformningen af deres politikker.

- (4) Medlemsstaterne bør betragte deres økonomiske politikker **og deres socialpolitikker** som et spørgsmål af fælles interesse og samordne dem i Rådet. Rådet skal vedtage retningslinjer for beskæftigelsespolitikker og overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker for at vejlede medlemsstaterne og Unionen i udformningen af deres politikker.

Onsdag den 8. juli 2015

Ændring 7
Forslag til afgørelse
Betragtning 4 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (4a) *For at sikre en mere demokratisk beslutningsproces for de integrerede beskæftigelsesretningslinjer, som påvirker borgerne og arbejdsmarkedet over hele Unionen, er det vigtigt, at både beskæftigelsesretningslinjerne og de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik fastlægges af Europa-Parlamentet og Rådet. De integrerede retningslinjer skal gøre det muligt at rette medlemsstaternes prioriteringer mod bæredygtige og integrerede økonomiske modeller på EU-plan, nationalt plan og lokalt plan.*

Ændring 8
Forslag til afgørelse
Betragtning 5

Kommissionens forslag

Ændring

- (5) I overensstemmelse med **traktatens bestemmelser** har Den Europæiske Union udviklet og implementeret instrumenter til samordning af de foranstaltninger, der føres på det finanspolitiske område (stabilitets- og vækstpakten), og de makrostrukturelle politikker. Det europæiske semester samordner de forskellige instrumenter i en overordnet ramme for integreret og multilateral **økonomisk og budgetmæssigt tilsyn**. Strømliningen og styrkelsen af det europæiske semester som fastsat i Kommissionens årlige vækstundersøgelse for 2015 vil yderligere forbedre dets måde at fungere på.
- (5) I overensstemmelse med **traktaten** har Den Europæiske Union udviklet og implementeret instrumenter til samordning af de foranstaltninger, der føres på det finanspolitiske område (stabilitets- og vækstpakten), og de makrostrukturelle politikker, **som har stor indvirkning på den sociale og beskæftigelsesmæssige situation i Unionen. Disse politikker kan føre til en situation med stagnation og deflation i visse dele af Unionen, som modvirker vækst og beskæftigelse. I den forbindelse er det absolut nødvendigt at tage højde for de nye sociale indikatorer og de asymmetriske chok, som den finansielle og økonomiske krise har medført i visse medlemsstater. Det europæiske semester samordner de forskellige instrumenter i en overordnet ramme for integreret og multilateral overvågning af de økonomiske politikker og budget-, beskæftigelses- og socialpolitikkerne og bør i højere grad være indrettet til at sikre opfyldelse af Europa 2020-målene.** Strømliningen og styrkelsen af det europæiske semester som fastsat i Kommissionens årlige vækstundersøgelse for 2015 **kan** yderligere forbedre dets måde at fungere på, **men dette instrument har endnu ikke bidraget til en forbedring af den økonomiske situation i de medlemsstater, der er hårdest ramt af krisen.**

Onsdag den 8. juli 2015

Ændring 9**Forslag til afgørelse****Betragtning 5 a (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (5a) Ifølge Det Europæiske Sociale Observatorium findes der allerede former for indkomststøtte og socialsikring i 26 medlemsstater^(1bis). Kommissæren med ansvar for beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold, kompetencer og arbejdskraftens mobilitet, Marianne Thyssen, har udtalt, at »hvis hun kunne bestemme, hvad der skulle ske i alle Unionens medlemsstater, ville der være en mindsteløn i alle lande i Europa«.

^(1bis) http://www.eesc.europa.eu/resources/docs/revenu-minimum-etude-ose_vfinale_en-2.pdf

Ændring 10**Forslag til afgørelse****Betragtning 5 b (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (5b) På EU-plan er der ikke kompetence til at etablere en lovgivningsmæssig ramme for en mindsteløn i Unionen.

Onsdag den 8. juli 2015

Ændring 47
Forslag til afgørelse
Betragtning 6

Kommissionens forslag

- (6) Den finansielle og økonomiske krise har afsløret og fremhævet **vigtige** svagheder i økonomien i **Unionen og dens medlemsstater**. Krisen understregede også den tætte indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaternes økonomier og arbejdsmarkeder. Den vigtigste udfordring i dag er at opnå en situation, hvor Unionen skaber stærk, bæredygtig og inklusiv vækst samt jobs. Dette kræver en koordineret og ambitiøs politisk indsats både på EU-plan og nationalt plan, i overensstemmelse med traktatens bestemmelser og Unionens økonomiske styring. En sådan indsats bør kombinere foranstaltninger på udbuds- og efterspørgselssiden og omfatte fremme af investeringer, et nyt tilsagn om strukturreformer og udøvelse af finanspolitisk ansvarlighed.

Ændring

- (6) Den finansielle og økonomiske krise har afsløret og fremhævet **alvorlige** svagheder i **medlemsstaternes økonomier og i EU's koordineringsmekanismer**. Krisen understregede også den tætte indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaternes økonomier og arbejdsmarkeder. Den vigtigste udfordring i dag er at opnå en situation, hvor Unionen skaber stærk, bæredygtig og inklusiv vækst samt jobs, **og det er derfor nødvendigt at få bugt med de store lommer af arbejdsløshed, som er opstået i visse af Unionens områder**. Dette kræver en **fast**, koordineret og ambitiøs, **men navnlig effektiv**, politisk indsats både på EU-plan og nationalt plan, i overensstemmelse med traktatens bestemmelser og Unionens økonomiske styring. En sådan indsats bør kombinere foranstaltninger på udbuds- og efterspørgselssiden og omfatte fremme af investeringer, **navnlig investeringer, der er rettet mod udviklingen af små og mellemstore virksomheder, mikrovirksomheder og innovative nystartede virksomheder samt virksomheder, der fremmer grønne arbejdspladser, og et nyt tilsagn om strukturreformer og udøvelse af finanspolitisk ansvarlighed. Indsatsen bør desuden omfatte skabelsen af et mere inklusivt, rettighedsbaseret arbejdsmarked understøttet af passende social beskyttelse. Foranstaltningerne bør også omfatte sociale sikringsordninger såsom en garanteret mindsteindkomst, der skal indføres i overensstemmelse med national praksis, for at bekæmpe ekstrem fattigdom og social udstødelse.**

Onsdag den 8. juli 2015

Ændring 12
Forslag til afgørelse
Betragtning 7

Kommissionens forslag

- (7) Medlemsstaterne og **EU** bør også tage fat på krisens sociale virkninger og bestræbe sig på at opbygge et **sammenhængende** samfund, hvor borgerne har mulighed for at foregribe og håndtere forandringer og aktivt deltage i samfundet og økonomien. Der bør sikres adgang og lige muligheder for alle, og fattigdom og social udstødelse bør reduceres, især ved at sikre, at arbejdsmarkeder og sociale velfærdssystemer fungerer effektivt, og ved at fjerne hindringer for deltagelse på arbejdsmarkedet. Medlemsstaterne bør også sikre, at den økonomiske vækst gavner alle borgere og alle **regioner**.

Ændring

- (7) Medlemsstaterne og **Unionen** bør også tage fat på krisens sociale virkninger **ved at fremlægge mere pålidelige tal vedrørende ekstrem fattigdom** og bestræbe sig på at opbygge et **inkluderende og mere retfærdigt** samfund, hvor borgerne har mulighed for at foregribe og håndtere forandringer og aktivt deltage i samfundet og økonomien. Der bør sikres **ikkediskriminerende** adgang og lige muligheder for alle, og fattigdom og social udstødelse bør reduceres **betydeligt**, især ved at sikre, at arbejdsmarkeder og **tilstrækkelige** sociale velfærdssystemer fungerer effektivt, og ved at fjerne **unødvendige administrative byrder og** hindringer for deltagelse på arbejdsmarkedet, **navnlig de hindringer, der påvirker handicappede**. Medlemsstaterne bør også sikre, at den økonomiske vækst gavner alle borgere og alle **regionale og lokale enheder. Resultattavlen over centrale beskæftigelsesmæssige og sociale indikatorer i den fælles beskæftigelsesrapport er et særdeles nyttigt værktøj i denne henseende, idet det bidrager til at afsløre centrale beskæftigelsesmæssige og sociale problemer og forskelle i tide og identificere de områder, hvor der er størst behov for en politisk reaktion. De kommende udgaver af resultattavlen bør imidlertid også indeholde oplysninger opdelt efter køn.**

Ændring 13
Forslag til afgørelse
Betragtning 7 a (ny)

Kommissionens forslag

- (7a) **Den Europæiske Revisionsret har identificeret tre risici, der kan forhindre en vellykket gennemførelse af ungdomsgarantien: størrelsen af den samlede finansiering, definitionen af »jobtilbud af høj kvalitet« og den måde Kommissionen overvåger og rapporterer om ordningens resultater på.**

Ændring

Onsdag den 8. juli 2015

Ændring 14
Forslag til afgørelse
Betragtning 7 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (7b) Rådets afgørelse 2010/707/EU ^(1bis) indeholder følgende mål: at bringe beskæftigelsesfrekvensen for kvinder og mænd mellem 20 og 64 år op på 75 % inden 2020, at nedbringe skolefrafaldet til mindre end 10 %, at øge den andel af de 30-34-årige, der afslutter en videregående eller tilsvarende uddannelse, til mindst 40 % og at fremme social inklusion, navnlig via reduktion af fattigdom, idet det tilstræbes at fjerne risikoen for fattigdom og udstødelse for mindst 20 mio. mennesker. Det er fortsat et centralt mål for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik at gennemføre Europa 2020-strategien på det beskæftigelsesmæssige og sociale område.

^(1bis) Rådets afgørelse 2010/707/EU af 21. oktober 2010 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (EUT L 308 af 24.11.2010, s. 46).

Ændring 15
Forslag til afgørelse
Betragtning 8

Kommissionens forslag

Ændring

- (8) En indsats, der er i overensstemmelse med retningslinjerne, er et vigtigt bidrag til at nå målene i Europa 2020-strategien. Retningslinjerne udgør en række integrerede europæiske og nationale politikker, som medlemsstaterne og Unionen bør gennemføre for at opnå positive afsmittende virkninger af samordnede **strukturelle reformer**, en passende økonomisk politiksammensætning generelt og et mere konsekvent bidrag fra europæiske politikker til Europa 2020-strategiens målsætninger.

- (8) En indsats, der er i overensstemmelse med retningslinjerne, er et vigtigt bidrag til at nå målene i Europa 2020-strategien, **som endnu ikke er blevet opnået. Resultatet af den offentlige høring i 2014 vedrørende Europa 2020-strategien viste tydeligt, at strategiens mål for beskæftigelse, fattigdom, social udstødelse og uddannelse stadig er yderst relevante og lige vigtige, og at de er indbyrdes forbundne og gensidigt forstærkende.** Retningslinjerne udgør en række integrerede europæiske og nationale politikker, som medlemsstaterne og Unionen bør gennemføre for at opnå positive afsmittende virkninger af samordnede **reformer med henblik på at mindske uligheder og styrke borgernes velfærd**, en passende økonomisk politiksammensætning generelt og et mere konsekvent bidrag fra europæiske politikker til Europa 2020-strategiens målsætninger.

Onsdag den 8. juli 2015

Ændring 16
Forslag til afgørelse
Betragtning 9

Kommissionens forslag

- (9) Selv om disse retningslinjer er rettet til medlemsstaterne og Unionen, bør de gennemføres i partnerskab med alle nationale, regionale og lokale myndigheder, **i tæt samarbejde med** parlamenter samt arbejdsmarkedets parter og repræsentanter for civilsamfundet.

Ændring

- (9) **Ved udformningen og gennemførelsen af nationale politikker bør medlemsstaterne sikre en effektiv styring.** Selv om disse retningslinjer er rettet til medlemsstaterne og Unionen, bør de gennemføres, **overvåges og evalueres** i partnerskab med alle nationale, regionale og lokale myndigheder, parlamenter samt arbejdsmarkedets parter og repræsentanter for civilsamfundet.

Ændring 17
Forslag til afgørelse
Betragtning 10

Kommissionens forslag

- (10) De overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker vejleder medlemsstaterne i gennemførelsen af reformer og **afspejler deres indbyrdes afhængighed. De er i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpakten. Retningslinjerne** bør danne grundlag for landespecifikke henstillinger, som Rådet måtte rette til medlemsstaterne —

Ændring

- (10) De overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker **og beskæftigelsesretningslinjerne** vejleder medlemsstaterne i gennemførelsen af reformer og bør danne grundlag for landespecifikke henstillinger, som Rådet måtte rette til medlemsstaterne. **I lyset af den nære gensidige afhængighed mellem medlemsstaternes økonomier og arbejdsmarkeder bør Rådet ved tagelsen af landespecifikke henstillinger tage hensyn til situationen i nabolandene samt i lande, som den pågældende medlemsstat har klare forbindelser til som følge af en tendens i arbejdstagernes migration eller andre relevante indikatorer. I denne forbindelse bør Kommissionen have præcise og ajourførte statistikker og oplysninger til rådighed, hvis de landespecifikke henstillinger skal justeres —**

Onsdag den 8. juli 2015

Ændring 18

Forslag til afgørelse

Bilag — retningslinje 5 — afsnit 1

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne bør fremme **jobskabelse**, mindske forhindringer for virksomheders ansættelse af folk, **fremme** iværksætteri og særligt **støtte** skabelse af og vækst i små virksomheder for at øge beskæftigelsesfrekvensen for kvinder og mænd.

Ændring

Medlemsstaterne bør **i samarbejde med de regionale og lokale myndigheder effektivt og rettidigt gribe ind over for det alvorlige arbejdsløshedsproblem og fremme og investere i skabelsen af varige arbejdspladser af høj kvalitet, afhjælpe problemer med tilgængelighed for risikogrupper og mindske forhindringer for virksomheders ansættelse af folk på tværs af kvalifikationsniveauer og arbejdsmarkedssektorer, herunder ved at bekæmpe bureaukrati, idet man samtidig respekterer arbejdsmarkedsstandarder og sociale standarder, fremmer iværksætteri blandt unge og særligt støtter skabelse af og vækst i mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder for at øge beskæftigelsesfrekvensen for kvinder og mænd. Medlemsstaterne bør aktivt fremme bl.a. grønne arbejdspladser og job for funktionærer og arbejdere samt den sociale økonomi og social innovation.**

Ændring 19

Forslag til afgørelse

Bilag — retningslinje 5 — afsnit 2

Kommissionens forslag

Skattebyrden bør flyttes fra arbejdskraft til andre kilder til beskatning, der er mindre skadelige for beskæftigelse og vækst og samtidig beskytter indtægter til passende social beskyttelse og **vækstfremmende** udgifter. Reduktioner i beskatningen af arbejde bør være rettet mod de relevante bestanddele af skattebyrden og mod at fjerne hindringer og negative incitamenter for arbejdsmarkedsdeltagelse, navnlig for de personer, der er længst væk fra arbejdsmarkedet.

Ændring

Skattebyrden bør flyttes fra arbejdskraft til andre kilder til beskatning, der er mindre skadelige for beskæftigelse og vækst og samtidig beskytter indtægter til passende social beskyttelse og udgifter, **der er rettet mod offentlige investeringer, innovation og jobskabelse.** Reduktioner i beskatningen af arbejde bør være rettet mod de relevante bestanddele af skattebyrden, **mod bekæmpelse af diskrimination** og mod at fjerne hindringer og negative incitamenter for arbejdsmarkedsdeltagelse, navnlig for **handicappede og** de personer, der er længst væk fra arbejdsmarkedet, **samtidig med at man respekterer de eksisterende arbejdstagerrettigheder.**

Onsdag den 8. juli 2015

Ændring 20

Forslag til afgørelse

Bilag — retningslinje 5 — afsnit 3

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne bør sammen med arbejdsmarkedets parter tilskynde til lønfastsættelsesmekanismer, der tillader, at **lønningerne** justeres i forhold til udviklingen i produktiviteten. I den henseende bør **der tages højde for** forskelle i kvalifikationer og lokale arbejdsmarkedsforhold **samt forskelle mellem de økonomiske resultater i forskellige regioner, sektorer og selskaber**. Når medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter fastsætter mindsteløn, bør de overveje dens indvirkning på fattigdom blandt personer i beskæftigelse, jobskabelse og konkurrenceevne.

Ændring

Politikker, der garanterer, at arbejdstagerne får en løn, der sikrer rimelige levevilkår, er fortsat vigtige, både for at skabe beskæftigelse og mindske fattigdommen i Unionen. Medlemsstaterne bør sammen med arbejdsmarkedets parter **derfor respektere og** tilskynde til lønfastsættelsesmekanismer, der tillader, at **reallønnen** justeres i forhold til udviklingen i produktiviteten **og bidrager til at rette op på tidligere forskelle uden at give næring til deflationspres. Sådanne mekanismer bør sikre tilstrækkelige midler til opfyldelsen af basale behov under hensyntagen til de specifikke fattigdomsindikatorer i hver enkelt medlemsstat.** I den henseende bør forskelle i kvalifikationer og lokale arbejdsmarkedsforhold **evalueres grundigt for at sikre en løn, der gør det muligt at leve en anstændig tilværelse i hele Unionen.** Når medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter **i overensstemmelse med national lovgivning og praksis** fastsætter mindsteløn, bør de **sikre, at den er tilstrækkelig, og** overveje dens indvirkning på fattigdom blandt personer i beskæftigelse, **husstandsindkomsten, den samlede efterspørgsel,** jobskabelse og konkurrenceevne.

Ændring 21

Forslag til afgørelse

Bilag — retningslinje 5 — afsnit 3 a (nyt)

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne bør mindske bureaukratiet med henblik på at aflaste små og mellemstore virksomheder, da disse yder et væsentligt bidrag til jobskabelsen.

Ændring

Onsdag den 8. juli 2015

Ændring 22

Forslag til afgørelse

Bilag — retningslinje 6 — afsnit 1

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne bør fremme produktivitet og **beskæftigelsesegnethed** gennem et passende udbud af viden og færdigheder. Medlemsstaterne bør foretage **de nødvendige** investeringer i uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer og samtidig forbedre deres effektivitet og produktivitet; dette skal ske for at hæve uddannelsesniveaut i arbejdsstyrken, således at **den** bedre kan forudse og leve op til de hastigt skiftende krav, der præger dynamiske arbejdsmarkeder i en i stigende grad digital økonomi. **Medlemsstaterne bør intensivere indsatsen for at forbedre adgang til kvalitetsvoksenuddannelse for alle og gennemføre strategier for aktiv aldring for at muliggøre et længere arbejdsliv.**

Ændring

Medlemsstaterne bør fremme **bæredygtig** produktivitet og **beskæftigelse af høj kvalitet** gennem et passende udbud af viden og færdigheder, **der er tilgængelige og økonomisk overkommelige for alle. Der bør lægges særlig vægt på sundhedspleje, sociale tjenester og transporttjenester, som allerede i dag eller på mellemlang sigt vil komme til at stå over for personalemangel.** Medlemsstaterne bør foretage **effektive** investeringer i uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer **af høj kvalitet, der inkluderer alle fra en tidlig alder,** og samtidig forbedre deres effektivitet og produktivitet; dette skal ske for at hæve **færdigheds- og uddannelsesniveaut** i arbejdsstyrken **og samtidig øge diversiteten af kvalifikationer,** således at **arbejdsstyrken** bedre kan forudse og leve op til de hastigt skiftende krav, der præger dynamiske arbejdsmarkeder i en i stigende grad digital økonomi. **I denne henseende skal der tages hensyn til, at »bløde kompetencer« som kommunikationsfærdigheder bliver stadig vigtigere inden for en lang række erhverv.**

Ændring 23

Forslag til afgørelse

Bilag — retningslinje 6 — afsnit 1 a (nyt)

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne bør fremme iværksætterier blandt unge, bl.a. ved at indføre valgfrie iværksætterkurser og tilskynde studerende til oprettelse af virksomheder på højere læreanstalter og gymnasier. Medlemsstaterne bør i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder gøre en større indsats for at forhindre, at unge forlader skolen før tid, og sikre en lettere overgang fra uddannelse til arbejdsliv, forbedre adgangen til og fjerne hindringerne for voksenuddannelse af høj kvalitet for alle med særligt fokus på risikogrupper og deres behov ved at tilbyde omskoling, når tab af arbejdspladser og ændringer på arbejdsmarkedet nødvendiggør en aktiv reintegration. Medlemsstaterne bør samtidig gennemføre strategier for aktiv aldring for at muliggøre et sundt arbejdsliv helt indtil den faktiske pensionsalder.

Ændring

Onsdag den 8. juli 2015

Ændring 24**Forslag til afgørelse****Bilag — retningslinje 6 — afsnit 1 b (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

Samtidig med at de sikrer det nødvendige kvalifikationsniveau, som kræves af et arbejdsmarked i stadig forandring, og støtter uddannelser og erhvervsuddannelser samt voksenuddannelsesprogrammer, bør medlemsstaterne tage hensyn til, at der også er behov lavt kvalificerede job, og at beskæftigelsesmulighederne er bedre for højt kvalificerede end for dem med mellem-lange eller korte uddannelser.

Ændring 25**Forslag til afgørelse****Bilag — retningslinje 6 — afsnit 1 c (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

Adgang til økonomisk overkommelig førskoleundervisning og børnepasning af høj kvalitet bør være en prioritet i de overordnede politikker og investeringer, ledsaget af støtte til familier og forældre samt foranstaltninger, der kan hjælpe forældre med at skabe balance mellem deres arbejds- og familieliv, bl.a. med henblik på at forhindre skolefrafald og styrke unges chancer på arbejdsmarkedet.

Onsdag den 8. juli 2015

Ændring 26

Forslag til afgørelse

Bilag — retningslinje 6 — afsnit 2

Kommissionens forslag

Høj arbejdsløshed skal **tackles, og langtidsledighed** skal forhindres. Antallet af langtidsledige bør **reduceres væsentligt** ved hjælp af omfattende og gensidigt forstærkende strategier, herunder **specifik**, aktiv støtte til langtidsledige til at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Der skal tages tilstrækkeligt fat på ungdomsarbejdsløsheden, **herunder** ved at udstyre de relevante **institutioner** med de nødvendige midler til fuldstændigt og konsekvent at gennemføre deres nationale planer for gennemførelse af ungdomsgarantien.

Ændring

Problemerne med arbejdsløshed, navnlig langtidsledighed og høj regional arbejdsløshed, skal løses effektivt og hurtigt og skal forhindres gennem en blanding af foranstaltninger på efterspørgsels- og udbudssiden. Antallet af langtidsledige **og problemet med kvalifikationsmismatch og forældelse af kvalifikationer** bør **imødegås** ved hjælp af omfattende og gensidigt forstærkende strategier, herunder **individuel, behovsbaseret**, aktiv støtte til **og hensigtsmæssige sociale sikringsordninger for** langtidsledige til at vende tilbage til arbejdsmarkedet **på en bevidst og ansvarlig måde.** Der skal tages tilstrækkeligt fat på ungdomsarbejdsløsheden **gennem en overordnet strategi for ungdomsbeskæftigelse.** Dette omfatter investering i sektorer, **der kan skabe job af høj kvalitet for unge, og** ved at udstyre de relevante **aktører såsom støttetjenester for unge, uddannelses- og erhvervsuddannelsesleverandører, ungdomsorganisationer og offentlige arbejdsformidlingstjenester** med de nødvendige midler til fuldstændigt og konsekvent at gennemføre deres nationale planer for gennemførelse af ungdomsgarantien, **men også gennem en effektiv udnyttelse af medlemsstaternes ressourcer.** Adgang til finansiering for dem, der vælger at starte egen virksomhed, bør fremmes gennem mere effektiv oplysning og mindre bureaukrati og ved at give mulighed for at kunne forvandle nogle måneders arbejdsløshedsunderstøttelse til et økonomisk tilskud til virksomhedsoprettelse ved fremlæggelse af en forretningsplan og i henhold til national lovgivning.

Ændring 27

Forslag til afgørelse

Bilag — retningslinje 6 — afsnit 2 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

Ved udarbejdelse og gennemførelse af foranstaltninger mod arbejdsløshed bør medlemsstaterne tage hensyn til lokale og regionale uligheder og samarbejde med lokale arbejdsformidlinger.

Onsdag den 8. juli 2015

Ændring 28

Forslag til afgørelse

Bilag — retningslinje 6 — afsnit 3

Kommissionens forslag

Der bør tages fat på strukturelle svagheder i uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer for at sikre læringsresultater af høj kvalitet og forebygge og tackle tidligt skolefrafald. Medlemsstaterne bør højne uddannelsesniveaut og **overveje** vekseluddannelsessystemer **og opgradering af** faglig uddannelse, og **de bør samtidig øge mulighederne for** anerkendelse af færdigheder erhvervet uden for det formelle uddannelsessystem.

Ændring

Der bør tages fat på strukturelle svagheder i uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer for at sikre læringsresultater af høj kvalitet og forebygge og tackle tidligt skolefrafald, **og det skal ske ved at satse på undervisning af vidtfavnende karakter og høj kvalitet, helt fra førskoleniveauet. Det kræver fleksible uddannelsessystemer med praktisk fokus.** Medlemsstaterne bør **i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder** højne uddannelsesniveaut **ved at gøre uddannelserne tilgængelige for alle, oprette og forbedre** vekseluddannelsessystemer, **der er tilpasset behovene, opgradere** faglig uddannelse **og de eksisterende rammer såsom Europass, og om nødvendigt sikre passende omskoling og** anerkendelse af færdigheder erhvervet uden for det formelle uddannelsessystem. **Sammenhængen mellem uddannelserne og arbejdsmarkedet bør styrkes, samtidig med at det sikres, at uddannelserne er tilstrækkeligt brede til at give folk et solidt grundlag for livslang beskæftigelsesegnethed.**

Ændring 29

Forslag til afgørelse

Bilag — retningslinje 6 — afsnit 3 a (nyt)

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne bør tilpasse deres uddannelsessystemer bedre til arbejdsmarkedet for at lette overgangen fra uddannelse til arbejdsliv. Dette er navnlig vigtigt i forbindelse med digitaliseringen samt for nye teknologier, grønne arbejdspladser og sundhedsvæsenet.

Ændring

Onsdag den 8. juli 2015

Ændring 30

Forslag til afgørelse

Bilag — retningslinje 6 — afsnit 4

Kommissionens forslag

Hindringer for arbejdsmarkedsdeltagelse bør mindskes, navnlig for kvinder, ældre arbejdstagere, unge, handicappede og lovlige migranter. Der skal sikres ligestilling, herunder lige løn, mellem kønnene på arbejdsmarkedet, ligesom der skal sikres adgang til økonomisk overkommelig førskoleundervisning og -børnepasning af høj kvalitet.

Ændring

Diskriminationen på arbejdsmarkedet samt ved adgangen til arbejdsmarkedet skal mindskes yderligere, navnlig for **grupper, der er udsat for diskriminering eller udstødelse såsom** kvinder, ældre arbejdstagere, unge, handicappede og lovlige migranter. Der skal sikres ligestilling, herunder lige løn, mellem kønnene på arbejdsmarkedet, ligesom der skal sikres adgang til økonomisk overkommelig førskoleundervisning og **børnepasning** af høj kvalitet **samt den nødvendige fleksibilitet til at forhindre udstødelse af arbejdstagere, der afbryder deres karriere for at tage sig af deres familie. I denne henseende bør medlemsstaterne fjerne blokeringen for vedtagelse af direktivet om kvinder i bestyrelser.**

Ændring 31

Forslag til afgørelse

Bilag — retningslinje 6 — afsnit 4 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

I denne forbindelse bør medlemsstaterne tage højde for, at andelen af unge, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, (NEET) er højere blandt kvinder end mænd, og at NEET-fænomenet hovedsagelig skyldes en stigning i ungdomsarbejdsløsheden, men ligeledes ikke-uddannelsesmæssig inaktivitet.

Ændring 32

Forslag til afgørelse

Bilag — retningslinje 6 — afsnit 5

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne bør fuldt ud gøre brug af Den Europæiske Socialfond og støtte fra andre EU-fonde for at fremme beskæftigelse, social inklusion, uddannelse og offentlig forvaltning.

Ændring

Medlemsstaterne bør fuldt ud gøre effektiv og produktiv brug af Den Europæiske Socialfond og støtte fra andre EU-fonde for at bekæmpe fattigdom, fremme beskæftigelse af høj kvalitet og forbedre social inklusion, uddannelse, offentlig forvaltning og offentlige tjenester. **Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer og dennes investeringsplatforme bør også mobiliseres for at sikre, at der skabes job af høj kvalitet, og at arbejdstagerne udstyres med de kvalifikationer, der er nødvendige for at sikre Unionens udvikling i retning af en bæredygtig vækstmodel.**

Onsdag den 8. juli 2015

Ændring 33

Forslag til afgørelse

Bilag — retningslinje 7 — afsnit 1

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne bør mindske segmentering af arbejdsmarkedet. Jobbeskyttelsesregler og -institutioner bør sikre passende rammer for ansættelse, samtidig med at de yder tilstrækkelig beskyttelse til personer, der allerede er i beskæftigelse, og til arbejdssøgende og ansatte på midlertidige kontrakter eller selvstændige ansat på kontrakt. Der bør sikres beskæftigelse af høj kvalitet i form af socioøkonomisk sikkerhed, **uddannelse og uddannelsesmuligheder**, arbejdsforhold (herunder sundhed og sikkerhed) og balance mellem arbejde og privatliv.

Ændring

Medlemsstaterne bør mindske segmentering af arbejdsmarkedet **ved at modvirke usikre kontrakter, underbeskæftigelse, sort arbejde og kontrakter uden fast timetal**. Jobbeskyttelsesregler og -institutioner bør sikre passende rammer for ansættelse, samtidig med at de yder tilstrækkelig beskyttelse til personer, der allerede er i beskæftigelse, og til arbejdssøgende og ansatte på midlertidige kontrakter, **deltidsansatte og personer med atypiske ansættelsesforhold** eller selvstændige ansat på kontrakt **ved aktivt at inddrage arbejdsmarkedets parter og fremme kollektive overenskomstforhandlinger**. Der bør sikres beskæftigelse af høj kvalitet **for alle** i form af socioøkonomisk sikkerhed, **fast arbejde, rimelige lønforhold, rettigheder på arbejdet, anstændige arbejdsforhold** (herunder sundhed og sikkerhed), **socialsikring, ligestilling mellem kønnene, uddannelse og uddannelsesmuligheder**. Det er derfor nødvendigt at **fremme de unges adgang til arbejdsmarkedet, hjælpe de langtidsledige med at vende tilbage til arbejdsmarkedet og sikre balance mellem arbejde og privatliv ved at sikre økonomisk overkommelige pasningsordninger og modernisere tilrettelæggelsen af arbejdet**. **Opadgående konvergens inden for arbejdsforhold skal fremmes over hele Unionen.**

Ændring 34

Forslag til afgørelse

Bilag — retningslinje 7 — afsnit 1 a (nyt)

Kommissionens forslag

For at sikre adgang til arbejdsmarkedet, bør man fremme iværksætteri og bæredygtig jobskabelse inden for alle sektorer, herunder grønne arbejdspladser samt inden for sundheds- og socialektoren og innovation med henblik på at udnytte folks færdigheder bedst muligt, fremme deres livslange udvikling og tilskynde til innovation, der kommer fra medarbejderne.

Ændring

Onsdag den 8. juli 2015

Ændring 35

Forslag til afgørelse

Bilag — retningslinje 7 — afsnit 2

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne bør inddrage de nationale parlamenter og arbejdsmarkedets parter i udformningen og gennemførelsen af de relevante reformer og politikker i overensstemmelse med national praksis; de bør samtidig støtte op om en forbedring og effektivisering af den sociale dialog på nationalt plan.

Ændring

Medlemsstaterne bør inddrage de nationale parlamenter, arbejdsmarkedets parter, **civilsamfundets organisationer og regionale og lokale myndigheder** i udformningen og gennemførelsen af de relevante reformer og politikker i overensstemmelse med **partnerskabsprincippet** og national praksis; de bør samtidig støtte op om en forbedring og effektivisering af den sociale dialog på nationalt plan, **navnlig i de lande, der har store problemer med lønvaluering på grund af den seneste deregulering af arbejdsmarkedet og svage kollektive overenskomstprocesser.**

Ændring 36

Forslag til afgørelse

Bilag — retningslinje 7 — afsnit 3

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne bør **styrke** aktive arbejdsmarkedspolitikker ved at gøre dem mere målrettede og **øge** deres rækkevidde, dækning og samspil med **passive foranstaltninger**. Disse politikker bør sigte mod bedre **arbejdsmarkedsmatching** og understøtte bæredygtige overgange på arbejdsmarkedet, ved at offentlige arbejdsformidlinger leverer individuel støtte og implementerer resultatmålingssystemer. Medlemsstaterne bør også sikre, at deres sociale beskyttelsessystemer effektivt aktiverer og støtter personer, der kan deltage på arbejdsmarkedet, beskytter personer, der (midlertidigt) er udelukket fra arbejdsmarkedet og/eller ude af stand til at deltage heri, og forbereder den enkelte på mulige risici. Ved at investere i menneskelig kapital bør medlemsstaterne fremme rummelige arbejdsmarkeder, der er åbne for alle, og desuden indføre effektive foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling.

Ændring

Medlemsstaterne bør **sikre grundlæggende kvalitetsstandarder for** aktive arbejdsmarkedspolitikker ved at gøre dem mere målrettede og **forbedre** deres rækkevidde, dækning og samspil med **støtteforanstaltninger såsom socialsikring**. Disse politikker bør sigte mod bedre **arbejdsmarkedsadgang, styrkelse af de kollektive overenskomster og den sociale dialog og** understøtte bæredygtige overgange på arbejdsmarkedet, ved at **højt kvalificerede** offentlige arbejdsformidlinger leverer individuel støtte og implementerer resultatmålingssystemer. Medlemsstaterne bør også sikre, at deres sociale beskyttelsessystemer effektivt aktiverer og støtter personer, der kan deltage på arbejdsmarkedet, beskytter personer, der (midlertidigt) er udelukket fra arbejdsmarkedet og/eller ude af stand til at deltage heri, og forbereder den enkelte på mulige risici **og ændrede økonomiske og sociale vilkår. Medlemsstaterne bør som en blandt flere mulige foranstaltninger til bekæmpelse af fattigdom og i overensstemmelse med national praksis indføre en mindsteløn, der er tilpasset deres særlige socioøkonomiske situation.** Ved at investere i menneskelig kapital bør medlemsstaterne fremme rummelige arbejdsmarkeder, der er åbne for alle, og desuden indføre effektive foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling.

Onsdag den 8. juli 2015

Ændring 37

Forslag til afgørelse

Bilag — retningslinje 7 — afsnit 4

Kommissionens forslag

Der bør sikres mobilitet for arbejdstagere ud fra et mål om at udnytte det fulde potentiale ved det europæiske arbejdsmarked, herunder ved at forbedre mulighederne for overførsel af pensioner og anerkendelse af kvalifikationer. Medlemsstaterne bør samtidig **undgå misbrug af de gældende regler.**

Ændring

Der bør sikres mobilitet for arbejdstagere **som en grundlæggende rettighed og i henhold til frit valg** ud fra et mål om at udnytte det fulde potentiale ved det europæiske arbejdsmarked, herunder ved at forbedre mulighederne for overførsel af pensioner, **socialsikring** og **en effektiv** anerkendelse af kvalifikationer **og færdigheder samt fjernelse af bureaukrati og andre eksisterende hindringer.** Medlemsstaterne bør samtidig **løse problemer med sprogbarrierer ved at forbedre uddannelsessystemerne på dette område.** Medlemsstaterne bør også udnytte Euresnettet til at fremme arbejdstagernes mobilitet. **Investeringer i regioner, der oplever fraflytning af arbejdskraft, bør fremmes for at afhjælpe hjerneflugt og tilskynde mobile arbejdstagere til at vende tilbage.**

Ændring 38

Forslag til afgørelse

Bilag — retningslinje 7 a (ny) — overskrift

Kommissionens forslag

Ændring

Forbedring af kvaliteten og effektiviteten af uddannelsessystemer på alle niveauer

Ændring 39

Forslag til afgørelse

Bilag — retningslinje 7 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

Medlemsstaterne bør prioritere adgang til økonomisk overkommelig børnepasning og førskoleundervisning af høj kvalitet, da der er tale om vigtige støtteforanstaltninger for aktørerne på arbejdsmarkedet, som bidrager til at øge den samlede beskæftigelsesfrekvens og samtidig støtter den enkelte i opfyldelsen af sine forpligtelser. Medlemsstaterne bør indføre overordnede politikker og foretage de investeringer, der er nødvendige for at forbedre støtten til familier og forældre samt foranstaltninger, der kan hjælpe forældre med at skabe balance mellem deres arbejds- og familieliv, bl.a. med henblik på at forhindre skolefrafald og styrke unges chancer på arbejdsmarkedet.

Onsdag den 8. juli 2015

Ændring 40

Forslag til afgørelse

Bilag — retningslinje 8 — overskrift

Kommissionens forslag

Sikre retfærdighed, bekæmpe fattigdom og fremme lige muligheder.

Ændring

Sikre **social** retfærdighed, bekæmpe fattigdom og fremme lige muligheder

Ændring 41

Forslag til afgørelse

Bilag — retningslinje 8 — afsnit 1

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne bør **modernisere** deres socialsikringssystemer for **at yde** effektiv og **passende** beskyttelse i alle faser af en persons liv, idet der sikres retfærdighed og tages fat på uligheder. Der er behov for forenklede og mere målrettede socialpolitikker **suppleret med** økonomisk overkommelig førskoleundervisning og -børnepasning af høj kvalitet, støtte til uddannelse, job og bolig samt adgang til sundhedspleje og til grundlæggende ydelser såsom **bankkonto** og internet, og der er også behov for en indsats for at forhindre tidligt skolefrafald og bekæmpe social udstødelse.

Ændring

Medlemsstaterne bør **i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder forbedre** deres socialsikringssystemer **ved at sikre grundlæggende standarder** for **en** effektiv og **bæredygtig** beskyttelse i alle faser af en persons liv, idet der sikres **værdighed, solidaritet, adgang til social beskyttelse, fuld respekt for sociale rettigheder**, retfærdighed og tages fat på uligheder, **og idet der sikres inklusion med henblik på udryddelse af fattigdom, navnlig for dem, der står uden for arbejdsmarkedet, og for de mest sårbare grupper**. Der er behov for forenklede, mere målrettede **og mere ambitiøse** socialpolitikker, **herunder** økonomisk overkommelig førskoleundervisning og børnepasning af høj kvalitet, **effektiv** støtte til uddannelse, job og bolig samt adgang til sundhedspleje **af høj kvalitet for alle** og til grundlæggende ydelser såsom **bankkonti** og internet, og der er også behov for en indsats for at forhindre tidligt skolefrafald og bekæmpe **ekstrem fattigdom**, social udstødelse **og mere generelt alle former for fattigdom**. Særlig skal fattigdom hos børn afhjælpes effektivt.

Onsdag den 8. juli 2015

Ændring 42

Forslag til afgørelse

Bilag — retningslinje 8 — afsnit 2

Kommissionens forslag

Med henblik på dette bør der gøres brug af forskellige instrumenter, der supplerer hinanden, herunder arbejdsaktivering, støttetjenester og indkomststøtte målrettet individuelle behov. Sociale sikringssystemer bør udformes på en måde, der gør dem lettere at bruge for alle **berettigede** personer, og som støtter investeringer i menneskelig kapital og bidrager til at forebygge, reducere og beskytte mod fattigdom.

Ændring

Med henblik på dette bør der gøres brug af forskellige instrumenter, der supplerer hinanden, herunder arbejdsaktivering, støttetjenester og indkomststøtte målrettet individuelle behov. **I den henseende bør de enkelte medlemsstater fastsætte et minimumsindkomstniveau i overensstemmelse med national praksis, der er tilpasset den særlige socioøkonomiske situation i den pågældende medlemsstat.** Sociale sikringssystemer bør udformes på en måde, der gør dem lettere at **få adgang til og** bruge for alle personer **uden forskelsbehandling**, og som støtter investeringer i menneskelig kapital og bidrager til at forebygge, reducere og beskytte mod fattigdom **og social udstødelse samt andre risici såsom sundheds- eller arbejdsløshedsrisici. Der bør navnlig rettes opmærksomhed mod fattigdom blandt børn, som skyldes forældrenes langtidsledighed.**

Ændring 43

Forslag til afgørelse

Bilag — retningslinje 8 — afsnit 3

Kommissionens forslag

Pensionssystemer bør **reformeres for at sikre** deres bæredygtighed og hensigtsmæssighed for kvinder og mænd **i en situation med stigende levealder og demografiske forandringer, herunder ved at kæde den lovbestemte pensionsalder sammen med forventet levetid, ved at øge den reelle pensionsalder og ved at udvikle supplerende pensionsopsparinger.**

Ændring

Pensionssystemer bør **tilrettelægges på en måde, der sikrer** deres bæredygtighed, **sikkerhed** og hensigtsmæssighed for kvinder og mænd, ved at **styrke pensionsordninger, som sikrer en anstændig pensionsindtægt, der som minimum ligger over fattigdomsniveauet. Pensionssystemerne bør sikre en konsolidering, videreudvikling og forbedring af de tre søjler i pensionsopsparingssystemerne. En sammenkædning af pensionsalderen med den forventede levetid er ikke den eneste måde at tackle udfordringerne ved en aldrende befolkning på. Reformer af pensionssystemerne bør bl.a. også afspejle tendenser på arbejdsmarkedet, fødselshyppigheden, den demografiske og sundhedsmæssige situation, indkomst- og formueforhold, arbejdsforhold og den samlede forsørgerkvote. Den bedste måde at imødegå udfordringerne ved en aldrende befolkning på er at øge den samlede beskæftigelsesfrekvens, ved bl.a. at bygge på sociale investeringer i aktiv aldring.**

Onsdag den 8. juli 2015

Ændring 44

Forslag til afgørelse

Bilag — retningslinje 8 — afsnit 4

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne bør forbedre tilgængeligheden, produktiviteten og effektiviteten af sundheds- og langtidsplejesystemer, samtidig med at de sikrer **deres finanspolitiske** bæredygtighed.

Ændring

Medlemsstaterne bør forbedre **kvaliteten**, tilgængeligheden, produktiviteten og effektiviteten af sundheds- og langtidsplejesystemer **samt sikre økonomisk overkommelig adgang hertil og til sociale tjenester samt anstændige arbejdsforhold i de pågældende sektorer**, samtidig med at de sikrer **økonomisk** bæredygtighed **af disse systemer ved at forbedre den solidaritetsbaserede finansiering**.

Ændring 45

Forslag til afgørelse

Bilag — retningslinje 8 — afsnit 4 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

Medlemsstaterne bør udnytte Den Europæiske Socialfond og andre EU-fonde fuldt ud til at bekæmpe fattigdom, social udstødelse og diskrimination, forbedre tilgængeligheden for handicappede, fremme ligestilling mellem kvinder og mænd og forbedre den offentlige administration.

Ændring 46

Forslag til afgørelse

Bilag — retningslinje 8 — afsnit 4 b (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

De overordnede Europa 2020-mål, på grundlag af hvilke medlemsstaterne fastsætter deres nationale målsætninger, sigter under hensyntagen til medlemsstaterne forskellige udgangspunkter og nationale forhold mod at bringe beskæftigelsesfrekvensen for kvinder og mænd mellem 20 og 64 år op på 75 % inden 2020, at reducere skolefrafaldet til mindre end 10 %, at øge den andel af de 30-34-årige, der afslutter en videregående eller tilsvarende uddannelse, til mindst 40 % og at fremme social inklusion, navnlig via reduktion af fattigdom, idet det tilstræbes at fjerne risikoen for fattigdom og udstødelse for mindst 20 mio. mennesker ^(1bis).

^(1bis) Gruppen defineres som det antal personer, der er udsat for risiko for fattigdom og udstødelse på grundlag af tre indikatorer (udsat for fattigdomsrisiko, materielle afsavn, arbejdsløs husholdning), idet det er op til medlemsstaterne at fastsætte deres nationale mål på grundlag af de mest hensigtsmæssige indikatorer under hensyntagen til deres nationale forhold og prioriteter.

Onsdag den 8. juli 2015

P8_TA(2015)0262

Mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: ansøgning EGF/2015/001 FI/Broadcom — Finland

Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 13 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2015/001 FI/Broadcom fra Finland) (COM(2015)0232 — C8-0135/2015 — 2015/2125(BUD))

(2017/C 265/40)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2015)0232 — C8-0135/2015),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1309/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014-2020) og ophævelse af forordning (EF) nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (EGF-forordningen),
 - der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽²⁾, særlig artikel 12,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾ (IIA af 2. december 2013), særlig punkt 13,
 - der henviser til trepartsproceduren, jf. punkt 13 i IIA af 2. december 2013,
 - der henviser til skrivelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
 - der henviser til skrivelse fra Regionaludviklingsudvalget,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0210/2015),
- A. der henviser til, at Unionen har oprettet lovgivnings- og budgetmæssige instrumenter, der skal yde supplerende støtte til arbejdstagere, der er ramt af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene eller den globale finansielle og økonomiske krise, og hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet;
- B. der henviser til, at Unionens økonomiske støtte til afskedigede arbejdstagere bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med den fælleserklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, der blev vedtaget under samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til IIA af 2. december 2013 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF);
- C. der henviser til, at vedtagelsen af EGF-forordningen afspejler den aftale, der er indgået mellem Parlamentet og Rådet om at genindføre kriseanvendelseskriteriet, øge Unionens økonomiske støtte til 60 % af de anslåede samlede omkostninger ved de foreslåede foranstaltninger, øge effektiviteten af behandlingen af EGF-ansøgninger i Kommissionen og af Parlamentet og Rådet ved at forkorte perioden for vurdering og godkendelse, udvide omfanget af støtteberettigede aktioner og modtagere ved at inkludere selvstændige erhvervsdrivende og unge og yde støtte til incitament til virksomhedsoprettelse;

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

Onsdag den 8. juli 2015

D. der henviser til, at Finland indgav ansøgning EGF/2015/001 FI/Broadcom om økonomisk støtte fra EGF efter 568 afskedigelser hos Broadcom Communications Finland, der er en virksomhed, som er aktiv inden for hovedgruppe 46 i NACE rev. 2 »Engroshandel undtagen med motorkøretøjer og motorcykler«⁽¹⁾, og to leverandører eller producenter i efterfølgende produktionsled;

E. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, som er fastsat i EGF-forordningen;

1. er enig med Kommissionen i, at betingelserne i artikel 4, stk. 1, litra a), i EGF-forordningen er opfyldt, og at Finland derfor er berettiget til en økonomisk støtte på 1 365 000 EUR i henhold til nævnte forordning;

2. bemærker, at de finske myndigheder indgav ansøgningen om økonomisk støtte fra EGF den 30. januar 2015, og at Kommissionen fremlagde sin vurdering af ansøgningen den 2. juni 2015; glæder sig over den hurtige vurdering på mindre end fem måneder;

3. minder om, at personaleantallet i finske datterselskaber i 2000'erne samlet set steg på alle kontinenter, indtil Asien blev den største arbejdsgiver inden for elektronik- og elektroindustrien i 2004, hvorefter personaleantallet begyndte at falde i Europa; mener, at afskedigelserne i Broadcom delvist er knyttet til den udvikling, som påvirker hele den finske elektronikindustri, og som kulminerede i Nokias meddelelse om masseafskedigelser i 2011; konkluderer imidlertid, at disse hændelser i høj grad er knyttet til gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, der kan tilskrives globaliseringen;

4. bemærker, at disse afskedigelser vil forværre arbejdsløshedssituationen i regionen yderligere, navnlig i Nord-österbotten (del af NUTS⁽²⁾ 2-niveau, region FI 1A), hvor 424 af de 568 afskedigelser fandt sted; bemærker, at arbejdsløshedsprocenten i regionen konsekvent er et par procentpoint højere end det nationale gennemsnit; bemærker, at ledigheden for Nordösterbottens vedkommende i august 2014 udgjorde 14,1 %, mens den på landsplan udgjorde 12,2 %, og at den i den mest berørte by Oulu udgjorde 16,1 % samt, at samme region blev hårdt ramt af Nokias masseafskedigelser fra 2011 og frem;

5. mener, at undersøgelserne og besøgene er aktioner, som ikke blot kan gavne de afskedigede arbejdstagere, der er omfattet af denne ansøgning, men også kan bidrage til at opbygge en viden om beskæftigelsesrelaterede emner inden for denne sektor for så vidt angår fremtidige afskedigelser; noterer sig, at disse specifikke aktioner allerede er en fortsættelse af lignende foranstaltninger, som blev gennemført i en tidligere EGF-sag i Finland (EGF/2013/001 FI/Nokia);

6. bemærker, at sektoren for »Engroshandel undtagen med motorkøretøjer og motorcykler« indtil nu har været genstand for én anden EGF-ansøgning (EGF/2010/012 NL/Noord Holland ICT), der også var baseret på globaliseringskriteriet;

7. noterer sig med tilfredshed, at de finske myndigheder for at sikre arbejdstagerne en hurtig hjælp besluttede at sætte de individualiserede tilbud til de berørte arbejdstagere i værk den 11. august 2014, længe før afgørelsen og endog ansøgningen om bevilling af EGF-støtte til den foreslåede samordnede pakke;

8. bemærker, at Finland planlægger tre typer foranstaltninger for de afskedigede arbejdstagere, der er omfattet af denne ansøgning, nemlig i) hjælpe arbejdstagerne med at skifte til et nyt job, ii) hjælpe dem med at starte deres egen virksomhed og iii) sørge for faglig eller almen uddannelse;

9. bemærker, at myndighederne planlægger at anvende 17,46 % af alle omkostninger til tilskud og incitamenter i form af løntilskud (som en del af vederlaget for hvert ansættelsesforhold, der er fastsat for en arbejdstager, der er tildelt støtte) og tilskud til omkostninger ved rejse, ophold og flytning, der svarer til halvdelen af de højst tilladte 35 % af alle udgifter til sådanne foranstaltninger;

10. glæder sig over de procedurer, som de finske myndigheder har fulgt med hensyn til høring af de modtagere, der er tildelt støtte, disses repræsentanter eller arbejdsmarkedets parter samt lokale og regionale myndigheder;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2 og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 og visse EF-forordninger om bestemte statistiske områder (EUT L 393 af 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1046/2012 af 8. november 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) for så vidt angår indberetningen af tidsrækker for den nye regionale opdeling (EUT L 310 af 9.11.2012, s. 34).

Onsdag den 8. juli 2015

11. minder om vigtigheden af at forbedre alle arbejdstageres beskæftigelsesegnethed ved hjælp af tilpassede uddannelsestilbud og anerkendelse af færdigheder og kompetencer opnået gennem hele arbejdstagerens arbejdsliv; forventer, at uddannelsestilbuddene i den samordnede pakke ikke blot skræddersys til de afskedigede arbejdstageres behov, men også til det faktiske erhvervsklima;
12. minder om, at den samordnede pakke af individualiserede tilbud i overensstemmelse med artikel 7 i EGF-forordningen bør udformes på en måde, der tager højde for fremtidige arbejdsmarkedsperspektiver og efterspurgte færdigheder, og bør være forenelig med overgangen til en ressourceeffektiv og bæredygtig økonomi;
13. glæder sig over de foreslåede EGF-interventioners komplementaritet med andre aktioner, der finansieres gennem nationale midler eller EU-midler;
14. bemærker, at de fremlagte oplysninger om den samordnede pakke af individualiserede tilbud, der skal finansieres gennem EGF, omfatter oplysninger om komplementariteten med de aktioner, der finansieres af strukturfondene; understreger, at de finske myndigheder bekræfter, at de støtteberettigede aktioner ikke modtager støtte fra andre EU-finansieringsinstrumenter; gentager sin opfordring til Kommissionen om at forelægge en sammenlignende vurdering af disse oplysninger i sine årsberetninger for at sikre fuld overholdelse af de eksisterende forordninger og sikre, at der ikke kan finde nogen overlappning sted mellem EU-finansierede tjenester;
15. påskønner den forbedrede procedure, som Kommissionen har indført efter Parlamentets anmodning om hurtigere frigivelse af tilskuddene; noterer sig det tidspres, som den nye tidsplan indebærer, og den potentielle indvirkning på effektiviteten af sagsbehandlingen;
16. godkender den afgørelse, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
17. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
18. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

BILAG**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE****om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (ansøgning fra Finland — EGF/2015/001 FI/Broadcom)**

(Teksten i bilaget gengives ikke her, eftersom det svarer til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2015/1477.)

Onsdag den 8. juli 2015

P8_TA(2015)0263

Budget 2016 — mandatet med henblik på trepartsmødet

Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2015 om mandatet med henblik på trepartsmødet om 2016-budgetforslaget (2015/2074(BUD))

(2017/C 265/41)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 312 og artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 106A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,
- der henviser til forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2016, vedtaget af Kommissionen den 24. juni 2015 (COM(2015)0300),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽²⁾,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. marts 2015 om de generelle retningslinjer for udarbejdelse af budgettet for 2016, Sektion III — Kommissionen ⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 17. februar 2015 om budgetretningslinjerne for 2016,
- der henviser til forretningsordenens afsnit II, kapitel 8,
- der henviser til skrivelser fra Udenrigsudvalget, Udvalget om International Handel, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Konstitutionelle Anliggender,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og udtalelser fra de øvrige berørte udvalg (A8-0217/2015),

Budgetforslaget for 2016: overholdelse af forpligtelser og finansieringsprioriteringer

1. minder om, at Parlamentet i ovennævnte beslutning af 11. marts 2015 satte skabelse af ordentlige job af god kvalitet, udvikling af virksomheder og iværksætterkultur for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i hele EU i centrum for sine prioriteringer for 2016-budgettet, sammen med intern og ekstern solidaritet i et sikkert Europa; gentager Parlamentets engagement med hensyn til overholdelse af retlige såvel som politiske forpligtelser og sin opfordring til institutionerne om at indfri deres løfter;

2. understreger i denne forbindelse, at der i den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2014-2020 er fastsat lofter for alle udgiftsområderne, men at den også indeholder specifik og størst mulig fleksibilitet, således at Unionen kan opfylde sine retlige forpligtelser, samt særlige instrumenter, der sætter Unionen i stand til at reagere på nærmere beskrevne uforudsete omstændigheder eller finansiere klart identificerede udgifter ud over lofterne;

⁽¹⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0061.

Onsdag den 8. juli 2015

3. glæder sig over, at Kommissionens forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2016 styrker ovennævnte prioriteter, og foreslår at øge EU's støtte til investeringer, viden, beskæftigelse og vækstorienterede programmer, og navnlig til et kendt mobilitetsprogram som Erasmus+; mener, at forslaget til budget for 2016 udgør et velkomment skridt i retning af at hjælpe medlemsstaterne med at tackle strukturelle udfordringer, navnlig tab af konkurrenceevne; er overbevist om, at Kommissionen ud over de bestemt forventede stigninger på udgiftsområde 3 (Sikkerhed og unionsborgerskab) og udgiftsområde 4 (Det globale Europa) tager udfordringerne i de nyeste udviklinger op, såsom kriserne i Ukraine, Syrien og Middelhavsområdet, ved at reagere på EU's og medlemsstaternes behov på området for sikkerhed og migration og ved at udvise stærk politisk vilje på området for eksterne forbindelser og en budgetmæssig forpligtelse over for oprindelses- og transitlande;

4. glæder sig over medtagelsen af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI) i budgetforslaget for 2016, og navnlig anvendelsen af den samlede margen for forpligtelser til at dække en del af de udgifter, der er nødvendige for at finansiere de 8 mia. EUR til EFSI-garantifonden, i stedet for kun at være afhængig af nedskæringer i Horisont 2020 og Connecting Europe-faciliteten (CEF); understreger, at Parlamentet havde til hensigt i videst muligt omfang at mindske indvirkningen på disse to programmer, og at den aftale, der blev indgået af medlovgiverne, yderligere reducerer disse nedskæringer med i alt 1 mia. EUR og dermed bl.a. skåner grundforskning; forventer, at den endelige aftale om EFSI snarest muligt vil blive afspejlet i budgettet for 2016 på grundlag af en ændringsskrivelse;

5. minder imidlertid om, at afgørelsen om de årlige bevillinger, der skal godkendes i forbindelse med oprettelsen af EFSI-garantifonden, først vil blive truffet af budgetmyndigheden i løbet af den årlige budgetprocedure; forpligter sig i denne forbindelse til at yderligere at udligne de nedskæringer, der påvirker Horisont 2020 og Connecting Europe-faciliteten, og som fortsat er betydelige, for at disse programmer til fulde kan nå de mål, der er aftalt for blot to år siden i forbindelse med forhandlingerne om deres respektive retsgrundlag; agter ligeledes nøje at undersøge, om disse nedskæringer bør være koncentreret i årene 2016-2018, som foreslået af Kommissionen, eller om de yderligere bør fordeles over årene 2019-2020 for at begrænse indvirkningen på disse programmer;

6. beklager, at programmet for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (Cosme) bliver udsat for en nominel nedskæring i forpligtelsesbevillingerne fra 2015 til 2016; fremhæver det meget negative signal, en sådan nedskæring vil sende på et tidspunkt, hvor SMV'ernes potentiale som iværksættere og jobskabere er stærkt tiltrængt med henblik på at stimulere EU's genopretning, mindske investeringsunderskud og bidrage til EU's fremtidige velstand; minder om, at fremme af iværksætterånd, forbedring af konkurrenceevnen og markedsadgangen for Unionens virksomheder, herunder sociale virksomheder, samt forbedring af adgangen til finansiering for SMV'er, der i væsentlig grad bidrager til Europas økonomi og konkurrenceevne, udgør klare prioriteter, der er fælles for alle institutionerne, og at de er blevet anvendt som begrundelse for at fremrykke og styrke bevillingerne til Cosme i løbet af de seneste to år i betragtning af programmets høje gennemførelsesgrad; agter derfor at sikre, at dette program udvikler sig positivt i 2016;

7. gentager sin bekymring over finansieringen af ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, der er et centralt redskab til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden i Unionen, hvilket har højeste prioritet for alle europæiske beslutningstagere; noterer sig fremrykningen af supplerende bevillinger til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet i 2014 og 2015; beklager, at der ikke foreslås nye forpligtelser i 2016; minder om, at der i FFR er fastsat en samlet margen for forpligtelser, der stilles til rådighed ud over lofterne fra 2016 til politiske mål, der vedrører vækst og beskæftigelse, navnlig ungdomsbeskæftigelse; minder derfor om, at det af forordningen om Den Europæiske Socialfond fremgår, at bevillingerne til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet kan opjusteres for perioden 2016 til 2020 inden for rammerne af budgetproceduren; opfordrer derfor til, at ungdomsarbejdsløshedsinitiativet fortsættes, ved at der gøres brug af den fleksibilitet, der er indeholdt i FFR, og agter at sikre, at 2016-budgettet kommer til at indeholde de nødvendige beløb;

8. bemærker, at Kommissionen, takket være en rettidig aftale om omprogrammering af forpligtelser under delt forvaltning inden for FFR for 2014-2020 på grund af den sene vedtagelse af de relevante regler og programmer, i sit budgetforslag for 2016 (under udgiftsområde 2 og 3) har medtaget forpligtelsesbevillinger på 4,5 mia. EUR, som ikke kunne anvendes i 2014; minder om, at ændringsbudget nr. 1/2015 allerede har muliggjort en overførsel af 16,5 mia. EUR fra 2014 til 2015 under udgiftsområderne 1b, 2 og 3; understreger, at disse imidlertid er rene overførsler fra allerede vedtagne bevillinger for 2014 og derfor, af hensyn til sammenligning, bør fratrækkes ved enhver vurdering af udviklingen i budgettet for 2016 i forhold til budgettet for 2015; påpeger derfor, at de berørte programmer faktisk nyder godt af øgede forpligtelsesbevillinger i budgetforslaget for 2016;

Onsdag den 8. juli 2015

9. er bekymret over den langsomme opstart af nye programmer under FFR for 2014-2020, der har været langsommere end forventet på grund af den sene vedtagelse af retsgrundlagene og af de operationelle programmer samt på grund af manglen på betalingsbevillinger i 2014; forpligter sig til at undersøge, hvorvidt de forpligtelses- og betalingsbevillinger, der er anmodet om, vil gøre det muligt for disse nye programmer at nå op på fuld hastighed; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe alle nødvendige foranstaltninger med henblik på at opveje forsinkelserne i deres gennemførelse;

10. bemærker, at forslaget til EU-budgettet for 2016 beløber sig til 153,5 mia. EUR i forpligtelsesbevillinger (herunder 4,5 mia. EUR, der blev omprogrammeret fra 2014) og 143,5 mia. EUR i betalingsbevillinger; påpeger, at dette, hvis der ses bort fra virkningen af omprogrammeringen i 2015 og 2016, svarer til en stigning på 2,4 % i forpligtelsesbevillinger og 1,6 % i betalingsbevillinger i forhold til 2015-budgettet; understreger, at disse generelt set moderate stigninger i overensstemmelse med den kurs, der er fastlagt i FFR, stort set ikke udgør en stigning i faste priser, hvis inflationen medregnes, hvilket understreger betydningen af effektivitet i de afholdte udgifter;

11. understreger, at Kommissionen efterlader margener på 2,2 mia. EUR i forpligtelsesbevillinger (hvoraf 1,2 mia. er inden for udgiftsområde 2) og 1,6 mia. EUR i betalingsbevillinger under lofterne i FFR; minder om, at disponible margener for forpligtelser og betalinger samt ikke-udførte betalinger indgår i de samlede margener, der anvendes i de efterfølgende år, når der er behov herfor; konstaterer, at den samlede margen for forpligtelser for første gang er gjort tilgængelig, og at en del heraf vil blive anvendt til EFSI; bifalder generelt den foreslåede anvendelse af fleksibilitetsinstrumentet til klart identificerede udgifter som led i nye EU-initiativer på området asyl og migration, som ikke kan finansieres inden for rammerne af udgiftsområde 3; agter at gøre brug af en del af de resterende margener og de relevante muligheder for fleksibilitet i FFR til at styrke centrale prioriteter;

Betalinger: genskabelse af tilliden

12. minder om, at manglen på betalingsbevillinger, der hovedsageligt skyldes utilstrækkelige betalingslofter og underbudgettering, nåede hidtil usete højder i 2014 og fortsat er alvorlig i 2015; frygter, at dette fortsat vil bringe en korrekt gennemførelse af de nye FFR-programmer for 2014-2020 i fare og straffe støttemodtagerne, især de lokale, regionale og nationale myndigheder, der kæmper med økonomiske og sociale begrænsninger; er, samtidig med at det støtter en aktiv forvaltning af betalinger fra Kommissionens side, bekymret over udsættelsen af indkaldelser af forslag, nedsættelsen af forfinansiering og forsinkede betalinger, der kan skade virkeliggørelsen af målene for den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed; gentager sin bekymring over de ad hoc-nedskæringer i betalinger, som Rådet har medtaget i sin gennemgang af de årlige budgetter, bl.a. til programmer for konkurrenceevne, vækst og beskæftigelse under udgiftsområde 1a; opfordrer Kommissionen til senest den 31. marts 2016 at udarbejde en rapport om konsekvenserne for de støttemodtagere, til hvem Unionens betalinger i 2013-2015 er blevet forsinkede, samt om indvirkningen på gennemførelsen af programmer;

13. glæder sig over, at forslaget til EU-budgettet afspejler den fælles erklæring om en betalingsplan for 2015-2016, der er indgået mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen efter fælles diagnose og tilsagn med henblik på at mindske dette efterslæb; minder om, at der i henhold til artikel 310 i TEUF skal være balance mellem indtægter og udgifter på EU's budget; bemærker, at de betalingsbevillinger, der er anmodet om i budgetforslaget, ifølge Kommissionens skøn vil bringe efterslæbet af ubetalte regninger ned på et bæredygtigt niveau på omkring 2 mia. EUR; forpligter sig derfor til fuldt ud at støtte Kommissionens forslag og forventer, at Rådet overholder sine løfter i denne henseende;

14. understreger, at Parlamentet, Rådet og Kommissionen har forpligtet sig til at undgå en fremtidig opbygning af et uholdbart efterslæb af udestående betalingsanmodninger ved udgangen af året, samtidig med at de aftaler, der er indgået som en del af den flerårige finansielle ramme og de årlige budgetprocedurer, fuldt ud overholdes og gennemføres; gentager, at det i denne forbindelse er nødvendigt tæt og aktivt at overvåge udviklingen af dette efterslæb; gentager sin bekymring over, at de særlige forhold ved betalingscyklusserne lægger et yderligere pres på niveauet af betalingsbevillinger, især ved slutningen af FFR; minder Kommissionen om dens tilsagn i den fælles erklæring om en betalingsplan om at udvikle sine mellem- og langsigtede prognoseredskaaber og oprette et system for tidlig varsling med henblik på fremlæggelse af de første overslag over betalinger i juli, således at budgetmyndigheden i fremtiden kan træffe behørigt kvalificerede beslutninger;

Onsdag den 8. juli 2015

15. glæder sig over, at balancen i de samlede betalingsbevillinger endelig er ved at ændre sig væsentligt fra afslutningen af de tidligere programmer for 2007-2013 til gennemførelsen af de nye programmer for 2014-2020; understreger imidlertid, at niveauet for betalinger i budgetforslaget for 2016, navnlig for udgiftsområde 1b, er lavt sammenlignet med forpligtelsesniveauet, hvilket medfører en risiko for en lignende ophobning af udestående betalinger ved udgangen af den nuværende FFR; stiller derfor spørgsmålstegn ved, i hvilket omfang dette er i overensstemmelse med det langsigtede perspektiv for betalingsplanen;

Udgiftsområde 1a — Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse

16. bemærker, at Kommissionens forslag for 2016 svarer til en stigning i forpligtelserne til udgiftsområde 1a på 6,1 % til 18,6 mia. EUR i forhold til 2015; påpeger, at stigningen i forpligtelserne i høj grad skyldes integrationen af EFSI, forhøjelser til Erasmus+ og Connecting Europe-faciliteten (CEF) og, i mindre grad, forhøjelsen til told, Fiscalis og bekæmpelse af svig samt til beskæftigelse og social innovation; vil lægge særlig vægt på at mindske ulighederne mellem lærlingeuddannelser og højere uddannelse i Europa, især ved at sikre lige adgang til mobilitet;

17. beklager imidlertid nedskæringerne i bevillingerne til store infrastrukturprojekter, Horisont 2020 og Cosme samt den langsommere udvikling af CEF transport på grund af omfordelingen til EFSI; minder om, at Kommissionens oprindelige forslag om EFSI ville have resulteret i en nedskæring på 170 mio. EUR til Horisont 2020 i 2016 i forhold til 2015, hvilket ville have sendt et modstridende signal vedrørende et program, der er bredt anerkendt som en flagskibsprioritet under den nuværende FFR; beklager de afsmittende virkninger på forskningsstøtte, herunder på områderne energi, SMV'er, klima og miljø, samfundsvidenskab og videnskab i samfundet; forpligter sig til at forsøge yderligere at kompensere for de foreslåede nedskæringer i disse programmer ved at styrke visse poster i forbindelse med budgetproceduren gennem anvendelse af den disponible margen på 200 mio. EUR under loftet for udgiftsområde 1a; understreger, at finansieringen af investeringer, forskning og innovation bør fokusere på områder, hvor der kan opnås størst merværdi, så som forbedring af energieffektiviteten, IKT, støtte til grundforskning samt til lavemissionsteknologi og teknologier vedrørende vedvarende energi;

18. gentager sin støtte til ITER-programmet og er besluttet på at sikre en passende finansiering hertil; er imidlertid bekymret over, at forelæggelsen af en revideret tidsplan og den finansielle planlægning af ITER, der er planlagt til november 2015, ikke vil give budgetmyndigheden mulighed for at tage hensyn til de nye oplysninger i den årlige budgetprocedure for 2016; opfordrer desuden indtrængende Det Europæiske Fællesforetagende for ITER — Fusion for Energy til straks at fremlægge de ønskede rapporter om decharge for 2013 og til at følge op på de relevante henstillinger fra Parlamentet;

19. understreger, at tidligere underbudgettering af betalingsbevillinger har udvidet kløften mellem forpligtelser og betalinger i flere programmer under udgiftsområde 1a, hvilket bidrager til den kraftige stigning i uindfrie forpligtelser i forhold til andre udgiftsområder; er bekymret over, at Kommissionen har været nødsaget til at reducere forfinansieringsbeløbet og, hvad værre er, at udsætte nye indkaldelser af forslag og forsinke indgåelsen af kontrakter; bemærker f. eks., at Kommissionen i forbindelse med Horisont 2020 skønner, at der i et normalt implementeringsscenario uden begrænsninger på betalingsbevillinger ved udgangen af 2014 ville have været brugt ca. 1 mia. EUR mere; gentager, at selvom det bifalder Kommissionens bestræbelser på at holde situationen for betalinger under kontrol, så vil det under ingen omstændigheder tolerere, at en opbremsning af programmerne for 2014-2020 bliver betragtet som en måde at håndtere de manglende betalingsbevillinger på;

20. glæder sig derfor over forhøjelsen af betalingsbevillingerne med 11,4 % til 17,5 mia. EUR sammenlignet med 2015 og over forbedringen af forholdet mellem betalinger og forpligtelser i 2016; bemærker især, at betalingsbevillingerne for flere programmer (Copernicus, Erasmus+, Horisont 2020, CEF transport, nuklear sikkerhed og nedlukning) overstiger niveauet for forpligtelsesbevillinger;

Udgiftsområde 1b — Økonomisk, social og territorial samhørighed

21. noterer sig de foreslåede 50,8 mia. EUR i forpligtelser (+ 3,2 % i forhold til 2015, hvor virkningerne af omprogrammeringen er neutraliseret) og 49,1 mia. EUR i betalinger (-4 %) til udgiftsområde 1b, der efterlader en lille margin på 15,3 mio. EUR under loftet for forpligtelser; minder om, at samhørighedspolitikken er EU's vigtigste investeringspolitik, der tager sigte på at mindske forskellene mellem EU's regioner ved at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed; understreger, at instrumenter som Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Samhørighedsfonden og ungdomsbeskæftigelsesinitiativet er medvirkende til at fremme konvergens, mindske de udviklingsmæssige forskelle og støtte skabelsen af bæredygtige job af høj kvalitet; understreger den centrale rolle, som EU's samhørighedspolitik spiller med hensyn til at opfylde målene i Europa 2020-strategien;

Onsdag den 8. juli 2015

22. fremhæver, at 44 % af de foreslåede betalingsbevillinger for 2016 dækker udestående betalingsanmodninger for tidligere programmeringsperioder, hvilket kun efterlader 26,8 mia. EUR i betalinger til opstarten af de nye samhørighedsprogrammer for 2014-2020; betragter derfor de foreslåede betalingsbevillinger som et absolut minimum i forhold til, hvad der er behov for til dette udgiftsområde;

23. minder om, at der er behov for 21,6 mia. EUR på budgettet for 2016 til at nedbringe niveauet for udestående betalingsanmodninger for samhørighedsprogrammerne for 2007-2013 fra 24,7 mia. EUR ved udgangen af 2014 og 20 mia. ved udgangen af 2015 til ca. 2 mia. EUR ved udgangen af 2016, jf. Kommissionens vurdering, som er vedføjet den fælles erklæring om en betalingsplan for 2015-2016; opfordrer indtrængende til at undgå en lignende abnorm ophobning af ubetalte regninger i fremtiden for ikke at skade EU's troværdighed;

24. understreger, ud over sin opfordring til at videreføre ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, at det er afgørende at fremme en effektiv og hurtig gennemførelse heraf i medlemsstaterne; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at træffe alle nødvendige foranstaltninger med henblik på at prioritere iværksættelsen af de nationale ungdomsgarantiordninger under hensyntagen til, hvor det hensigtsmæssigt, anbefalingerne fremsat i Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 3/2015; gentager, at den nyligt godkendte forhøjelse af forfinansieringssatsen til 30 %, der i høj grad støttes af Parlamentet, er afhængig af en hurtig forelæggelse fra medlemsstaternes side (inden for et år) af de mellemliggende betalingsanmodninger, som bør ske i 2016; insisterer på, at den øgede forfinansiering af ungdomsbeskæftigelsesinitiativet ikke bør indvirke negativt på gennemførelsen af andre elementer af Den Europæiske Socialfond;

Udgiftsområde 2 — Bæredygtig vækst: naturressourcer

25. noterer sig de foreslåede 63,1 mia. EUR i forpligtelser (-0,1 % i forhold til 2015, hvor virkningerne af omprogrammeringen er neutraliseret) og 55,9 mia. EUR i betalinger (-0,2 %) til udgiftsområde 2, der efterlader en margen på 1,2 mia. EUR under loftet for forpligtelser og en margen på 1,1 mia. EUR under delloftet for Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL); påpeger, at mekanismen for finansdisciplin udelukkende anvendes med henblik på at etablere reserven til kriser i landbrugssektoren; afventer Kommissionens ændringsskrivelse, der forventes vedtaget i oktober 2015, som bør være baseret på ajourførte oplysninger om EGFL-finansiering; understreger, at overførsler mellem de to søjler i den fælles landbrugspolitik medfører en samlet forhøjelse af det beløb, der er til rådighed til udvikling af landdistrikterne;

26. understreger, at budgetforslaget for 2016 viser et fald i behovet for interventioner på landbrugsmarkederne sammenlignet med budgettet for 2015, hvilket hovedsageligt skyldes virkningen i 2015 af hasteforanstaltninger i forbindelse med det russiske forbud mod import af visse landbrugsprodukter fra EU; bemærker, at Kommissionen ikke mener, at der er behov for yderligere foranstaltninger under 2016-budgettet; fremhæver målene om at øge europæisk landbrugs konkurrencedygtighed og bæredygtighed og anmoder om, at der stilles midler til rådighed til at opfylde disse mål;

27. understreger, at den nye fælles fiskeripolitik tilvejebringer en ambitiøs juridisk ramme, der kan bidrage til at imødegå de udfordringer, der er forbundet med ansvarligt fiskeri, bl.a. ved indsamling af data, og glæder sig over, at Den Europæiske Hav- og Fiskerifond har draget fordel af en overførsel af uudnyttede bevillinger fra 2014 til 2015, og der henviser til, at forpligtelsesbevillingerne til denne fond, med en neutralisering af virkningerne af omprogrammeringen, bliver yderligere forhøjet i 2016; bemærker imidlertid, at udfasningen af det tidligere program i betalinger kun delvist opvejes af igangsættelsen af det nye, hvilket resulterer i færre bevillinger i 2016;

28. glæder sig over de øgede bevillinger til LIFE-programmet for miljø- og klimaændringer, både i forpligtelser og betalinger; glæder sig over de første skridt i retning af et grønnere EU-budget og understreger nødvendigheden af yderligere at fremskynde tempoet herfor;

Udgiftsområde 3 — Sikkerhed og unionsborgerskab

29. glæder sig over, at budgetforslaget for 2016 øger støtten på tværs af alle programmer under udgiftsområde 3, der når op på 2,5 mia. EUR i forpligtelsesbevillinger (+12,6 % i forhold til budgettet for 2015 med omprogrammeringen neutraliseret) og 2,3 mia. EUR i betalingsbevillinger (+9,7 %); påpeger, at dette ikke efterlader nogen margen for yderligere forhøjelser eller pilotprojekter og forberedende foranstaltninger under udgiftsområde 3; er af den opfattelse, at niveauet for lofterne for det absolut mindste udgiftsområde i FFR i den nuværende geopolitiske situation og navnlig på grund af de stigende migrationsstrømme kan være forældet og bør tages op til fornyet overvejelse i forbindelse med revisionen af FFR efter valget;

Onsdag den 8. juli 2015

30. glæder sig over Kommissionens europæiske dagsorden for migration og gentager sin støtte til en styrkelse af EU's midler og til udviklingen af en kultur for retfærdig byrdefordeling og solidaritet på områderne asyl, indvandring og forvaltning af de ydre grænser; glæder sig derfor over stigningen i forpligtelsesbevillinger til Fonden for Intern Sikkerhed og til Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, der omfatter udviklingen af et fælles europæisk asylsystem; glæder sig over Kommissionens forslag om at mobilisere fleksibilitetsinstrumentet med 124 mio. EUR med henblik på at imødegå den aktuelle migrationsudvikling i Middelhavsområdet; sætter spørgsmålstegn ved, om den foreslåede finansiering vil være tilstrækkelig; understreger behovet for en streng kontrol med anvendelsen af disse midler;

31. understreger, at i betragtning af det store antal migranter ved EU's sydlige kyster og den stadig større rolle, som EASO skal spille i forvaltningen af asylprocedurerne, så er forslaget om at øge EASO's personale med kun 6 stillinger klart utilstrækkeligt; kræver derfor en passende niveau af personale og budget for 2016 til EASO for at sikre, at det effektivt kan udføre sine opgaver og operationer;

32. mener, at de budgetmæssige konsekvenser og de yderligere opgaver under de foreslåede foranstaltninger som led i EU's dagsorden for migration og EU's dagsorden om sikkerhed med hensyn til Europol bør vurderes nærmere af Kommissionen for at give budgetmyndigheden mulighed for at tilpasse agenturets budgetmæssige og personalemæssige behov; understreger Europol's rolle i forbindelse med støtte på tværs af grænserne til medlemsstaterne og med udveksling af oplysninger; understreger behovet for at sikre et passende niveau af personale og budget til EASO for 2016 for at sikre, at det effektivt kan udføre sine opgaver og operationer;

33. mener ikke, at de berørte agenturer bør være genstand for en reduktion i eller omfordeling af personale, men mener, at de skal fordele deres personale på passende vis med det formål at leve op til deres øgede ansvar;

34. minder også om den stærke støtte, som Parlamentet gennemgående har givet til en tilstrækkelig finansiering af kultur- og medieprogrammer; glæder sig derfor over forhøjelsen af bevillingerne i forhold til 2015-budgettet til programmet Et Kreativt Europa, herunder til multimedieaktiviteter, samtidig med at det udtrykker forbehold over for den administrative opdeling af dets Kultur og Media-dele under programmet; støtter også den foreslåede forhøjelse af bevillingerne til »Europa for Borgerne«, da dette program er af afgørende betydning for borgernes deltagelse i den demokratiske proces i Europa; mener, at det europæiske borgerinitiativ (ECI) er et centralt instrument for deltagelsesdemokrati i EU, og opfordrer til, at dets synlighed og tilgængelighed forbedres; fremhæver den positive rolle, som paneuropæiske netværk af lokale og nationale medier såsom EuranetPlus spiller;

35. understreger, at fødevare- og fodersikkerhed, forbrugerbeskyttelse og sundhed er områder af central betydning for EU's borgere; påskønner derfor forhøjelserne af forpligtelsesbevillingerne til fødevare- og foderprogrammet, sundhedsprogrammet og forbrugerprogrammet sammenlignet med 2015-budgettet;

Udgiftsområde 4 — Det globale Europa

36. glæder sig over den generelle forhøjelse af finansieringen til udgiftsområde 4, der når op på 8,9 mia. EUR i forpligtelsesbevillinger (+ 5,6 % i forhold til 2015-budgettet), hvilket efterlader en margen på 261,3 mio. EUR under loftet; bemærker, at dette viser en høj grad af solidaritet med tredjelande; mener, at EU-budgettet er afgørende for at nå ud til mennesker i nød og for fremme af grundlæggende europæiske værdier; er overbevist om, at de økonomiske og sociale vanskeligheder, som EU i de seneste år har stået over for, ikke har mindsket opmærksomheden over for resten af verden; mener dog, at der sandsynligvis vil blive behov for yderligere forhøjelser af visse prioriterede områder, såsom det europæiske naboskabsinstrument, herunder bistand til fredsprocessen i Mellemøsten, Palæstina og UNRWA, på grund af den igangværende humanitære og politiske krise i nabolandene og længere borte;

37. glæder sig over den stigning i betalingsbevillinger, som Kommissionen har anmodet om til alle programmer under udgiftsområde 4 (+ 28,5 % til 9,5 mia. EUR), hvorved betalingerne kommer til at overstige forpligtelserne, især på områderne udvikling, humanitær bistand og EU's bistand til Palæstina og UNRWA; mener, at disse forhøjelser er fuldt ud berettiget i lyset af behovet for at rette op på de alvorlige problemer med manglende betalingsbevillinger for dette udgiftsområde i 2014 og 2015, som har foranlediget Kommissionen til at mindske forfinansieringer og udsætte retlige forpligtelser; minder om, at der i 2015 skal betales 1,7 mio. EUR i morarenter under udgiftsområde 4; forventer, at forskellen mellem forpligtelser og betalinger gradvis mindskes, og at efterslæbet af ubetalte regninger nedbringes til et normalt niveau; understreger, at et sådant skridt er absolut nødvendigt for sårbare modtageres finansielle bæredygtighed og for, at EU kan fungere som en troværdig partner i forhold til internationale organisationer;

Onsdag den 8. juli 2015

38. mener, at eksterne finansieringsinstrumenter tilvejebringer redskaber til på en nuanceret måde og sammen med deres respektive målsætninger at håndtere de grundlæggende årsager til de indre sikkerhedsmæssige og migrationsmæssige udfordringer, der er kernen i næste års budget, med særlig fokus på de sydlige og østlige grænser og mere generelt på konfliktramte områder; noterer sig især instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde og det europæiske naboskabsinstrument, men også politikker, der modtager mere moderate forhøjelser, som f.eks. den humanitære bistand, instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder; anmoder Kommissionen om klart at identificere områder, som kan hjælpe med at håndtere disse aktuelle udfordringer, og hvor potentielle forhøjelser kan anvendes effektivt; minder i denne forbindelse om vigtigheden af at yde bistand til at mindske og med tiden udrydde fattigdom og om behovet for at sikre menneskers rettigheder, ligestilling, social samhørighed og bekæmpelsen af uligheder en central plads i EU's eksterne bistand;

39. understreger den betydelige stigning i det beløb, der skal indbetales til budgettet for 2016 til Garantifonden for Aktioner i forhold til Tredjeland, der forvaltes af Den Europæiske Investeringsbank, og bemærker, at dette blandt andet skyldes lanceringen af lån i form af makrofinansiel bistand til Ukraine;

40. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at sikre, at der anvendes en fælles tilgang i strategiske lande, der nyder godt af en relativ stor del af finansieringen fra forskellige EU-kilder, såsom Ukraine og Tunesien; er af den opfattelse, at EU kan opnå stærkere politisk og økonomisk indflydelse ved at sikre større sammenhæng og koordinering mellem de vigtigste aktører i EU og på stedet, ved at forenkle og afkorte procedurerne og ved at vise et klarere billede af EU's indsats;

Udgiftsområde 5 — Administration

41. bemærker, at udgifterne til udgiftsområde 5 er steget med 2,9 % i forhold til 2015-budgettet til 8 908,7 mio. EUR, og at dette tal omfatter institutionernes samlede administrative udgifter (+ 2,2 %) samt pensioner og Europaskolerne (+ 5,4 %); bemærker, at der efterlades en margen på 574,3 mio. EUR under loftet; understreger, at udgiftsområde 5's andel af EU's samlede budget fortsat ligger stabilt på 5,8 %; minder imidlertid om, at dette tal ikke tager hensyn til faglig bistand, der betragtes som aktionsudgifter;

Særlige instrumenter

42. bekræfter, at de særlige instrumenter er af afgørende betydning for den fulde respekt for og gennemførelse af FFR, og at de i sagens natur bør medregnes ud over lofterne for både forpligtelser og betalinger, navnlig ved beregningen af den samlede margen for betalinger; glæder sig over den foreslåede paritet mellem forpligtelser og betalinger til nødhjælpsreserven; bemærker, at det beløb, der er afsat til nødhjælpsreserven, Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) og EU's Solidaritetsfond i det foreløbige budgetforslag for 2016 stort set er stabilt eller lidt forhøjet;

Pilotprojekter — forberedende foranstaltninger

43. understreger vigtigheden af pilotprojekter og forberedende foranstaltninger som redskaber til opstilling af politiske prioriteringer og til lancering af nye initiativer, som kan udvikle sig til at blive faste EU-aktiviteter og -programmer, herunder initiativer, der har til formål at afspejle og ledsage de økonomiske, økologiske og sociale ændringer inden for EU; bemærker med bekymring, at Kommissionen ikke har afsat bevillinger til fortsættelsen af visse meget vellykkede pilotprojekter og forberedende foranstaltninger, navnlig under udgiftsområde 3; agter fortsat at foreslå en afbalanceret pakke af pilotprojekter og forberedende foranstaltninger; bemærker, at marginalen for visse udgiftsområder i det nuværende forslag er ret begrænset, eller endog ikke-eksisterende, og agter at undersøge mulighederne for at gøre plads til eventuelle pilotprojekter og forberedende foranstaltninger;

Decentrale agenturer og organer

44. understreger de decentrale agenturers og organers afgørende rolle i EU's beslutningsproces og er fast besluttet på at evaluere de budget- og personalemæssige behov i alle agenturer fra sag til sag med henblik på at sikre tilstrækkelige bevillinger og personale til alle agenturer og navnlig dem, der for nylig har fået tildelt nye opgaver eller står over for en større arbejdsbyrde på grund af de fastlagte politiske prioriteter eller af andre årsager; er især fast besluttet på at sikre agenturerne og organerne på området retlige og indre anliggender de nødvendige ressourcer til at tackle de nuværende udfordringer på migrationsområdet; understreger endnu en gang sin modstand mod omrokeringspuljen og forventer, at der findes en løsning i forbindelse med budgetproceduren, der kan standse yderligere personalenedskæringer i decentraliserede

Onsdag den 8. juli 2015

agenturer og organer; gentager desuden, at det agter at anvende den interinstitutionelle arbejdsgruppe om decentrale agenturer og organer til at finde et fælles grundlag mellem institutionerne om behandlingen af agenturer og organer i budgetmæssig henseende, også med henblik på samrådet om budgettet for 2016;

o

o o

45. opfordrer til en vedvarende budgetmæssig indsats for at tilvejebringe passende uddannelse og omskoling inden for de sektorer, der mangler arbejdskraft, og i centrale sektorer med et højt jobskabelsespotentiale såsom den grønne økonomi, den cirkulære økonomi, sundhedssektoren og IKT-sektoren; understreger, at budgettet for 2016 bør yde tilstrækkelig støtte til fremme af social inklusion og til indsatser, der har til formål at udrydde fattigdom og styrke personer, der rammes af fattigdom og social udstødelse; minder om, at spørgsmålet om ligestilling mellem kønnene bør integreres i alle EU-politikker og behandles i budgetproceduren; opfordrer indtrængende til, at der ydes finansiel støtte til alle programmer, der støtter jobskabelse og social inklusion for personer, der af flere grunde er dårligt stillet, f.eks. langtidsledige, personer med handicap, personer tilhørende minoriteter, inaktive personer samt personer, der har givet op;

46. minder om, at med programmer, der forventes at nå op på fuld hastighed, med integration af nye større initiativer inden for investering og migration, med muligheden for at afklare tidligere spørgsmål såsom betalinger og særlige instrumenter, og med den første iværksættelse af FFR-bestemmelser, såsom den samlede margen for forpligtelser, vil budgetproceduren for 2016 blive en test af Rådets tilgang til betalingsplanen samt af vurderingen af den nuværende FFR; minder Kommissionen om sin retlige forpligtelse til at forelægge en gennemgang af FFR inden udgangen af 2016 og til at lade denne budgetgennemgang ledsage af et lovgivningsforslag om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 om fastlæggelse af FFR for 2014-2020; minder om, at Kommissionen parallelt med denne proces også bør vurdere initiativer til nye egne indtægter på grundlag af resultaterne fra Gruppen på højt plan vedrørende egne indtægter, som skal fremlægges i 2016;

47. anerkender den brede konsensus, der indtil videre har dannet grundlag for behandlingen af forslagene til ændringsbudgetter for 2015 samt for forhandlingen om betalingsplanen, hvilket er udtryk for en fælles vilje til at respektere FFR, gennemføre det omhyggeligt forhandlede retsgrundlag og sikre finansieringen af de nye programmer; opfordrer til videreførelsen af en god samarbejdsånd mellem Kommissionen og de to grene af EU's budgetmyndighed og håber, at dette i sidste ende vil bidrage til at tackle årsagerne til det stadig stigende efterslæb, som er indbygget i budgetproceduren; forventer, at samme ånd vil herske i forbindelse med forhandlingerne om 2016-budgettet, og når der skal findes midler til at håndtere nye, uforudsete udfordringer;

48. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag den 8. juli 2015

BILAG I: FÆLLES ERKLÆRING OM DATOER FOR BUDGETPROCEDUREN OG RETNINGSLINJER FOR ARBEJDET I FORLIGSUDVALGET I 2015

- A. I overensstemmelse med del A i bilaget til den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, budgetsamarbejde og forsvarlig økonomisk forvaltning er Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen enige om følgende nøgledatoer for budgetproceduren i 2016:
1. Der vil blive indkaldt til trepartsmøde den 14. juli inden vedtagelsen af Rådets holdning.
 2. Rådet vil bestræbe sig på at vedtage sin holdning og fremsende den til Europa-Parlamentet senest i uge 38 (den tredje uge af september) med henblik på i tide at nå frem til en aftale med Europa-Parlamentet.
 3. Europa-Parlamentets Budgetudvalg vil bestræbe sig på at stemme om ændringsforslag til Rådets holdning inden udgangen af uge 42 (midten af oktober).
 4. Der vil blive indkaldt til trepartsmøde den 19. oktober inden Europa-Parlamentets behandling.
 5. Europa-Parlamentets plenarforsamling vil stemme om sin behandling i uge 44 (plenarmødet den 26.-29. oktober).
 6. Forligsperioden vil begynde den 29. oktober. I overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 314, stk. 4, litra c), i TEUF skal forligsperioden slutte den 18. november 2015.
 7. Forligsudvalget vil mødes den 9. november med Europa-Parlamentet som vært og den 13. november med Rådet som vært og kan mødes igen efter behov. Forligsudvalgets møder vil blive forberedt på et eller flere trepartsmøder. Der er berammet et trepartsmøde den 11. november. Der kan indkaldes til et eller flere yderligere trepartsmøder i forligsperioden på 21 dage.
- B. Retningslinjerne for Forligsudvalgets arbejde findes i del E i bilaget til ovennævnte interinstitutionelle aftale.
-

Onsdag den 8. juli 2015

BILAG II: FÆLLES ERKLÆRING OM EN BETALINGSPLAN 2015-2016

Med udgangspunkt i den fælles erklæring om en betalingsplan, som blev vedtaget i december 2014 som led i aftalen om budgetterne for 2014 og 2015, har de tre institutioner i fællesskab vurderet status og udsigterne for betalingerne i EU's budget på grundlag af det dokument, som Kommissionen forelagde den 23. marts 2015.

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen er enige om følgende:

1. Status

Europa-Parlamentet og Rådet noterer sig Kommissionens grundige vurdering i dokumentet om elementer af en betalingsplan for at bringe EU's budget tilbage på et holdbart leje (jf. bilaget), som udgør et analytisk grundlag for at udpege de vigtigste årsager til det voksende antal udestående betalingsanmodninger ved årets udgang og nå målet om at mindske antallet af ubetalte regninger med særlig fokus på gennemførelsen af programmerne under samhørighedspolitikken for 2007-2013.

- a) Presset på de betalingsbevillinger, som blev godkendt i de tidligere budgetter, har i kombination med gennemførelsescyklussen for samhørighedsprogrammerne medført, at der gradvist er blevet opbygget et uholdbart efterslæb af udestående betalingsanmodninger ved årets udgang, som nåede et hidtil uset niveau på 24,7 mia. EUR ved udgangen af 2014. Institutionerne anerkender imidlertid, at de vanskelige beslutninger vedrørende budgetterne for 2014 og 2015 i høj grad har stabiliseret efterslæbet.
- b) De manglende betalinger har endvidere ført til en forsinket gennemførelse af programmerne for 2014-2020 på andre udgiftsområder, navnlig med henblik på at opfylde kontraktlige forpligtelser, der stammer fra tidligere tilsagn, og dermed undgå morarenter på et tidspunkt, hvor en række vigtige programmer ventes at bidrage til vækst og beskæftigelse i Europa og styrke Unions rolle i international sammenhæng.

2. Udsigter

- c) Europa-Parlamentet og Rådet noterer sig de udsigter for 2015 og 2016, som Kommissionen har fremlagt: Analysen viser, at efterslæbet af ubetalte betalingsanmodninger ved årets udgang for samhørighedsprogrammerne for 2007-2013 muligvis kan reduceres til ca. 2 mia. EUR ved udgangen af 2016, idet der navnlig tages hensyn til, at samhørighedsprogrammerne nærmer sig afslutningsfasen, og forudsat at der godkendes tilstrækkelige betalingsbevillinger i budgettet for 2016. Dette bør bidrage til at undgå negative følgevirkninger og unødvendige forsinkelser i gennemførelsen af programmerne for 2014-2020.
- d) Europa-Parlamentet og Rådet understreger, at de er fast besluttet på at afvikle det uholdbare efterslæb af udestående betalingsanmodninger for samhørighedsprogrammerne for 2007-2013. De forpligter sig til fuldt ud at samarbejde med henblik på at godkende et betalingsbevillingsniveau i budgettet for 2016, der gør det muligt at nå dette mål. Deres forhandlinger vil tage hensyn til de nuværende udsigter, der vil blive overvejet og yderligere præciseret af Kommissionen i dens budgetforslag for 2016.
- e) Kommissionen vil fortsat nøje følge udviklingen i efterslæbet og vil om nødvendigt foreslå hensigtsmæssige foranstaltninger til at sikre en velordnet udvikling i betalingsbevillingerne, der er i overensstemmelse med de tilladte forpligtelsesbevillinger.
- f) De tre institutioner erindrer om deres tilsagn om aktivt at overvåge situationen med hensyn til gennemførelsen af betalinger i 2015. Med henblik på at sikre en holdbar budgetproces bekræfter de, at de som led i deres regelmæssige drøftelser er villige til at tilrettelægge særlige interinstitutionelle møder den 26. maj, 14. juli og 19. oktober. I denne sammenhæng bør disse interinstitutionelle møder også omhandle de langfristede prognoser for den forventede udvikling i betalinger indtil udgangen af den nuværende FFR, i forbindelse med hvilken Kommissionen eventuelt vil blive anmodet om at fremlægge alternative scenarier.
- g) For at lette processen vedrørende overvågning af status for programmerne for 2007-2013 vil Kommissionen i juli og oktober fremlægge rapporter om gennemførelsen af budgettet, både set i forhold til de månedlige prognoser for det nuværende år og for det foregående år, samt om udviklingen i efterslæbet af udestående betalingsanmodninger under underudgiftsområde 1b.

Onsdag den 8. juli 2015

- h) Europa-Parlamentet og Rådet, som har forpligtet sig til at undgå en lignende ophobning af efterslæb i fremtiden, opfordrer Kommissionen til nøje at kontrollere gennemførelsen af programmerne for 2014-2020 og oprette et system for tidlig varsling. Med henblik på at nå dette resultat påtager Kommissionen sig at udarbejde hensigtsmæssige værktøjer til i løbet af budgetproceduren at fremlægge betalingsoverslag på et rullende grundlag for hvert (under)udgiftsområde for (under)udgiftsområde 1b, 2 og 5 og for hvert program for (under)udgiftsområde 1a, 3 og 4 med fokus på årene N og N +1, herunder udviklingen i ubetalte regninger og uindfrie forpligtelser (UF'er); disse overslag vil blive ajourført regelmæssigt på grundlag af budgetbeslutninger og eventuelle relevante tendenser, der har en indvirkning på programmernes betalingsprofiler; betalingsoverslagene vil blive fremlagt i juli som led i de interinstitutionelle møder om betalinger, der er omhandlet i punkt 36, tredje afsnit, i bilaget til den interinstitutionelle aftale.
- i) Dette bør sætte budgetmyndigheden i stand til rettidigt at træffe de nødvendige afgørelser for at undgå en kommende opbygning af et uholdbart efterslæb af udestående betalingsanmodninger ved årets udgang, samtidig med at de aftaler, der er indgået som led i den flerårige finansielle ramme og de årlige budgetprocedurer, overholdes og gennemføres fuldt ud.
-

Onsdag den 8. juli 2015

BILAG TIL BILAG II: ELEMENTER AF EN BETALINGSPLAN FOR AT BRINGE EU'S BUDGET TILBAGE PÅ ET HOLDBART LEJE ⁽¹⁾

Resumé

Den voksende kløft mellem godkendte betalingsbevillinger og tidligere forpligtelser, som EU-institutionerne har indgået, har været en af hovedtendenserne i forbindelse med gennemførelsen af EU-budgettet, navnlig siden 2012. Disse manglende betalinger har ført til en række negative konsekvenser i de forskellige udgiftsområder og navnlig mest til et **voksende efterslæb af udestående betalingsanmodninger for programmerne for 2007-2013 under samhørighedspolitikken (udgiftsområde 1b), som nåede et hidtil uset højdepunkt i slutningen af 2014.**

Dette voksende efterslæb af udestående betalingsanmodninger skyldes skæringspunktet mellem højdepunktet i 2007-2013-programcyklussen med reduktionen i 2014 af loftet for betalinger i den flerårige finansielle ramme (FFR) i en generel situation med konsolidering af de offentlige finanser på nationalt plan. To forskellige faktorer er derfor afgørende for at kunne forstå denne udvikling.

For det første er den **cykliske stigning af betalingsanmodninger drevet af en vedvarende gennemførelse af programmerne for 2007-2013 under samhørighedspolitikken**, som skal betales i det første år af den flerårige finansielle ramme for 2014-2020. Efter en langsom opstart af programmerne i 2007-2009, hvilket (bl.a.) skyldtes virkningerne af den finansielle krise og de modforanstaltninger, der blev truffet, er gennemførelsen øget siden 2012 med betalingsanmodninger, der årligt er steget til en historisk rekord på 61 mia. EUR i 2013 inden for samhørighedspolitikken, som er drevet af frister for gennemførelse og reglerne for automatisk frigørelse, der er fastsat i lovgivningen vedrørende samhørighedspolitikken ⁽²⁾.

Det har været vanskeligt at håndtere en så kraftig stigning i betalingsanmodninger vedrørende samhørighedspolitikken 2007-2013 i EU-budgettet med andre programmer i fulde omdrejninger, et lavere loft for betalinger i 2014 og på baggrund af den fortsatte finanspolitiske konsolidering i medlemsstaterne.

Faktisk er den anden vigtige faktor til at forklare denne udvikling den **betydelige reduktion i betalingslofterne i den nye FFR**, som er særdeles drastisk (8 mia. EUR lavere) i 2014. Den deraf følgende mangel på betalingsbevillinger vedrører ikke blot samhørighedspolitikken (udgiftsområde 1b), men også andre udgiftsområder og navnlig politikområderne vækst og beskæftigelse (udgiftsområde 1a) og et globalt Europa (udgiftsområde 4) og sikkerhed (udgiftsområde 3).

For at tage denne udfordring op har Kommissionen indført foranstaltninger til at sikre en aktiv forvaltning af de begrænsede betalingsbevillinger, nemlig: at fremskynde foranstaltninger til inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb, at begrænse ubenyttede indestående på forvaltningskonti, at reducere andelen af forfinansiering, at gøre bedst mulig brug af maksimale betalingsfrister, at udsætte indkaldelser af forslag/udbud og tilhørende kontrakter og give højere prioritet til de lande, der modtager økonomisk bistand.

Desuden blev budgetmyndigheden rettidigt informeret om de forskellige udfordringer og udviklinger, og der blev forelagt forslag til forskellige ændringsbudgetter for at forhøje de godkendte betalingsbevillinger.

Trods forhøjelserne af betalingsbevillingerne ved hjælp af ændringsbudgetter, som blev godkendt af Europa-Parlamentet og Rådet ⁽³⁾ og trods Kommissionens aktive forvaltning af de disponible betalingsbevillinger, **er efterslæbet af udestående betalingsanmodninger blevet ved med at stige: Alene for samhørighedspolitikken i 2007-2013 nåede den op på 24,7 mia. EUR ved udgangen af 2014** ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Den engelske udgave er den autentiske udgave af dette bilag.

⁽²⁾ Dette er en følge af de såkaldte »N+2«/»N+3«-regler, hvor betalingerne skal foretages inden for to (N + 2) eller tre (N + 3) år, efter at de tilsvarende forpligtelser er blevet indgået. Ved udgangen af 2013 blev de to frigørelsesregler anvendt på samme tid.

⁽³⁾ De samlede yderligere betalingsbevillinger, som blev godkendt via ændringsbudgetter, beløber sig til 6,7 mia. EUR i 2012, 11,6 mia. EUR i 2013 og 3,5 mia. EUR i 2014.

⁽⁴⁾ Efterslæbet af udestående betalingsanmodninger for samhørighedsprogrammerne for 2007-2013 ved årets udgang steg fra 11 mia. EUR i 2011 til 16 mia. EUR i 2012, 23,4 mia. EUR i 2013 og 24,7 mia. EUR i 2014.

Onsdag den 8. juli 2015

Takket være disse afhjælpende foranstaltninger, der iværksættes af Kommissionen, skyldtes efterslæbet i stort omfang de andre politikområder, der forvaltes direkte af Kommissionen. De fleste af de betalingsbevillinger, der var til rådighed i 2014, blev anvendt til at opfylde kontraktlige forpligtelser fra den forrige programmeringsperiode og dermed mindske sanktioner for forsinkede betalinger, som ikke desto mindre udviste en femdobbel årlig stigning (3 mio. EUR) ⁽¹⁾. Mens disse foranstaltninger forhindrede større negative finansielle virkninger for EU-budgettet, medførte de en flytning af et antal forfaldsplaner for betalinger til 2015 med en indvirkning på den berettigede forventning fra interessenter, der kan have været nødt til at udsætte iværksættelsen af deres projekt og/eller midlertidigt i højere grad medfinansiere det.

Afslutningsfasen for samhørighedsprogrammerne for 2007-2013 nærmer sig. I 2014 var det samlede niveau for betalingsanmodninger, der var modtaget, faldet til 53 mia. EUR (fra 61 mia. EUR i 2013). Medlemsstaterne forventer ifølge deres seneste overslag (januar 2015) at indgive betalingsanmodninger på ca. 48 mia. EUR i 2015 og 18 mia. EUR i 2016. Disse tal kan ikke umiddelbart tages for pålydende, da der i 2015-2016 vil blive indført et loft for anmodningerne til betaling ved 95 % af den samlede finansielle ramme for programmet som fastsat i den relevante lovgivning ⁽²⁾. **De resulterende anmodninger til betaling for 2015 anslås af Kommissionen til ca. 35 mia. EUR og op til 3,5 mia. EUR for 2016.**

2015-budgettet giver mulighed for næsten 40 mia. EUR i betalingsbevillinger til samhørighedspolitikken i perioden 2007-2013. Dette budget vil dække både efterslæbet af betalinger (24,7 mia. EUR der svarer til 62 % af budgettet for samhørighedspolitikken i 2007-2013) og nye anmodninger, der skal betales, og som blev indgivet rettidigt (anslås til 35 mia. EUR). Som følge heraf **forventes efterslæbet ved udgangen af 2015 at falde til et niveau på 20 mia. EUR.**

På nuværende tidspunkt anslår Kommissionen, at op til 23,5 mia. EUR skal bruges til at dække de resterende betalingsanmodninger inden afslutningen og til at afvikle efterslæbet. I sit budgetforslag for 2016 vil Kommissionen justere betalingsbevillingerne til udgiftsområde 1b for at sikre, at dette sker sammen med en korrekt gennemførelse af programmerne for 2014-2020.

Regnskabsåret 2015 for samhørighedspolitikken (mia. EUR)

Disponible betalingsbevillinger i budgettet for 2015	(1)	39,5
— Heraf efterslæb ved udgangen af 2014	(2)	24,7
— Heraf overslag for 2015 op til tærsklen på 95 %	(3)	-35
Forventet efterslæb ved udgangen af 2015	(4)=(1)-(2)-(3)	-20

Regnskabsåret 2016 for samhørighedspolitikken (mia. EUR)

Forventet efterslæb ved udgangen af 2015	(1)	-20
Maksimalt resterende betalingsanmodninger, som forventes modtaget i 2016 inden afslutningen	(2)	-3,5
Maksimalt betalingsanmodninger, der skal dækkes i budgettet for 2016	(3)=(1)+(2)	-23,5

⁽¹⁾ Det skal bemærkes, at morarenter ikke anvendes for politikker under delt forvaltning som f.eks. samhørighedspolitikken (hvor Kommissionen refunderer medlemsstaternes udgifter).

⁽²⁾ De resterende 5 % betales ved programmets afslutning, hvilket vil finde sted i 2017-2019, efter Kommissionens vurdering af, hvorvidt programmet er blevet gennemført med succes, og at det ikke nødvendigt at foretage korrektioner.

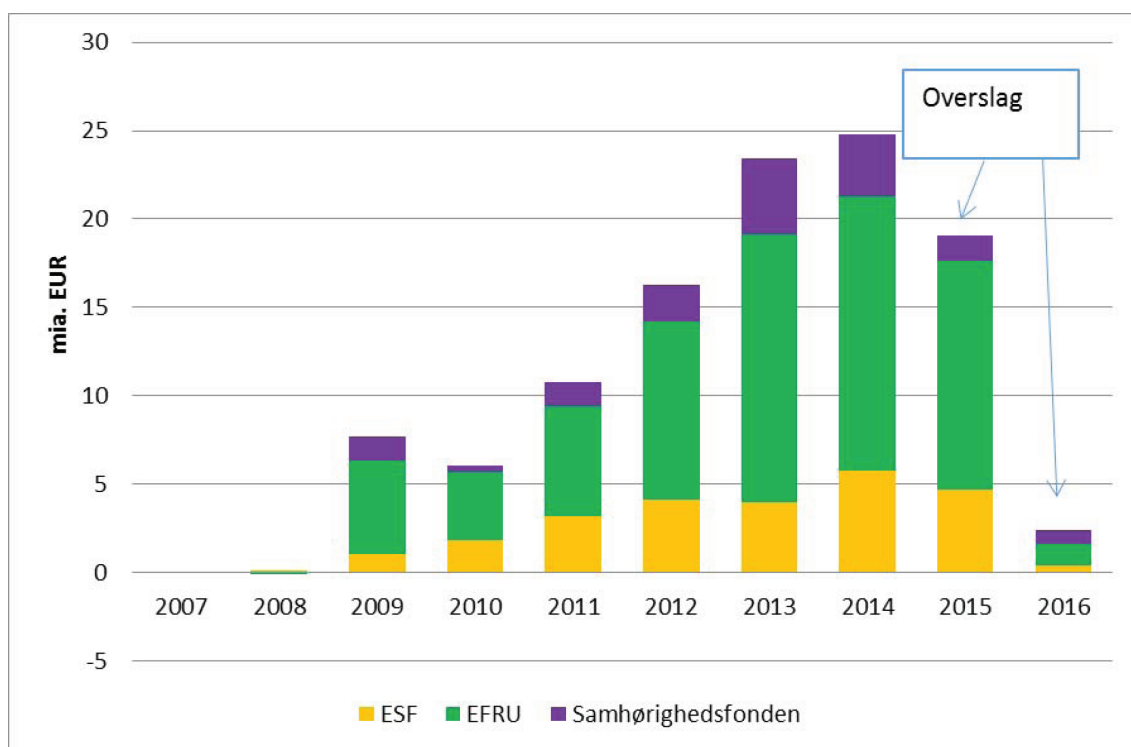
Onsdag den 8. juli 2015

På samme måde bør niveauet af betalingsbevillinger, der skal foreslås for de andre politikområder i budgettet for 2016, gøre det muligt at opfylde forpligtelser som følge af tidligere forpligtelser og minimere risikoen for morarenter, men også for at sikre en tilstrækkelig gennemførelse og indgåelse af kontrakter til programmerne for 2014-2020.

Den flerårige karakter af en væsentlig andel af EU- budgettet er forklaringen på, at der findes en tidsforskel mellem det tidspunkt, hvor forpligtelsen er registreret og den faktiske betaling af denne forpligtelse. Opbygningen af et strukturelt omfang uindfrie forpligtelser (kaldet »RAL«, det franske akronym for »reste à liquider«) er derfor normalt og forventet. Som følge af den lovbestemte frist for betaling af anmodninger fastsat af Kommissionen ⁽¹⁾, koncentrationen af anmodninger ved udgangen af året i forbindelse med kravet om at undgå frigørelse og eventuelle afbrydelser betragtes et vist omfang af udestående betalingsanmodninger ved årets udgang som »normalt«. Det stigende omfang af efterslæbet i de seneste år har dog nået et »unormalt« niveau ⁽²⁾, som på forhånd lægger beslag på en betydelig og stadig større andel af budgettet for det følgende år og ikke er holdbart med hensyn til en forsvarlig økonomisk forvaltning.

Kommissionen anslår, at ca. halvdelen af efterslæbet af udestående betalingsanmodninger inden for samhørighedspolitikken ved udgangen af 2013 og 2014 var »unormalt«, hvilket indebærer i forbindelse med manglen på godkendte betalingsbevillinger i budgettet, at der opstår en »sneboldeffekt«. Med afslutningsfasen der nærmer sig, vil det være nødvendigt med lavere betalingsniveauer i 2015 og 2016, og efterslæbet vil automatisk falde. Niveauet af afbrydelser og suspensioner forventes også at falde, når programmerne nærmer sig deres afslutning. Med betalingsbevillinger på 21,5 mia. EUR til programmerne for 2007-2013 i 2016 forventes efterslæbet at være på ca. 2 mia. EUR ved udgangen af 2016.

Programmer under samhørighedspolitikken 2007-2013: udviklingen i efterslæbet af udestående betalingsanmodninger ved udgangen af året 2007-2016

⁽¹⁾ Lovgivningen om samhørighedspolitikken giver mulighed for en lovbestemt frist på 60 dage.

⁽²⁾ Definitionen af et normalt og unormalt efterslæb findes i afsnit 3.4 og 4.3.

Onsdag den 8. juli 2015

Behovet for at udfase de »unormale« efterslæb, der er opbygget, er blevet anerkendt af budgetmyndighedens to parter, Rådet og Europa-Parlamentet, der i fællesskab under forhandlingerne om budgettet for 2015 blev enige om at reducere niveauet af ubetalte regninger — med særligt fokus på samhørighedspolitikken — ved årets udgang til det strukturelle niveau i løbet af den nuværende FFR»og«påtage sig fra og med 2015 at gennemføre en plan om at reducere antallet af ubetalte regninger svarende til gennemførelsen af programmerne for 2007-2013 til det i fællesskab aftalte niveau senest ved midtvejsrevisionen af den nuværende flerårige finansielle ramme”.

Dette dokument giver et solidt grundlag for en fælles forståelse mellem budgetmyndighedens to parter, der forventes at bestræbe sig på at træffe afgørelser, der gør det muligt at afvikle det »unormale« efterslæb af ubetalte regninger fra programmerne for 2007-2013 ved udgangen af 2016.

Denne betalingsplan giver også mulighed for at drage en række konklusioner om budgetforvaltningen i fremtiden:

1. Aftalen om ændringsbudget nr. 2/2014⁽¹⁾ ved udgangen af 2014 var meget vigtig for i vid udstrækning at stabilisere efterslæbet af udestående betalingsanmodninger på et niveau, der kan afvikles i løbet af to år. Institutionerne har taget deres ansvar på baggrund af den meget vanskelige finanspolitiske situation i mange medlemsstater.
2. Foranstaltninger til aktiv budgetforvaltning, som Kommissionen har truffet, har vist sig at være nødvendige for at håndtere en mangel på betalingsbevillinger inden for mange politikområder. Disse foranstaltninger skal opretholdes, så længe det er nødvendigt for at undgå uforholdsmæssige forstyrrelser for modtagere og/eller betaling af morarenter.
3. Selv om der er tilbagevendende uregelmæssigheder i gennemførelsen af programmer under samhørighedspolitikken, kan størrelsen af høj- og lavpunkter blive lempet ved gennemførelse af programmer så hurtigt som muligt på et tidligt tidspunkt i programmeringsperioden. Dette er navnlig hensigtsmæssig under de nuværende økonomiske forhold, når der er et presserende behov for investeringer for at stimulere den økonomiske genopretning og konkurrenceevnen.
4. Der er behov for regelmæssig indgivelse af anmodninger. Medlemsstaterne bør undgå unødvendige administrative forsinkelser i indsendelsen af deres betalingsanmodninger i løbet af året. Regelmæssig indgivelse af anmodninger forbedrer budgetforvaltningen og bidrager til at mindske efterslæbet ved årets udgang.
5. På den anden side er opførelsen af tilstrækkelige betalingsbevillinger på budgettet en nødvendig betingelse for at gennemføre budgettet og undgå ophobning af et uholdbart niveau af udestående betalingsanmodninger ved årets udgang. Dertil kommer, at det bliver nødvendigt at anvende den »specifikke og størst mulige fleksibilitet«, der er nævnt i Det Europæiske Råds konklusioner og erklæringen fra Kommissionens formand Barroso i februar 2013 for at opfylde Unionens retlige forpligtelser. Herudover bør afgørelser, der er truffet af budgetmyndigheden, så vidt muligt sikre en problemfri betalingsprofil i løbet af FFR's varighed.
6. Evnen til at udarbejde overslag skal styrkes. Ud over de forskellige analyser, der allerede er udarbejdet⁽²⁾, vil Kommissionen yderligere forbedre sine overslag på mellemlang og lang sigt for på et tidligt tidspunkt i videst muligt omfang at kunne identificere de sandsynlige problemer. Den vil især orientere budgetmyndighedens to parter, så snart den konstaterer en udvikling i gennemførelsen af programmerne for 2014-2020, som udgør en risiko for en problemfri betalingsprofil.

1. BAGGRUND

Siden 2011 har Kommissionen været konfronteret med et stigende niveau af udestående betalingsanmodninger ved årets udgang på trods af en fuld udnyttelse af betalingsloftet i 2013 og 2014 og anvendelsen af margenen til uforudsete udgifter til betalinger i 2014. Mens praktisk talt alle de godkendte betalingsbevillinger på de årlige budgetter er blevet opbrugt, er efterslæbet af uindfrie betalingsanmodninger ved udgangen af året for samhørighedspolitikken (udgiftsområde 1b) og specifikke programmer i andre udgiftsområder (f.eks. udgiftsområde 4 »Et globalt Europa«) steget støt.

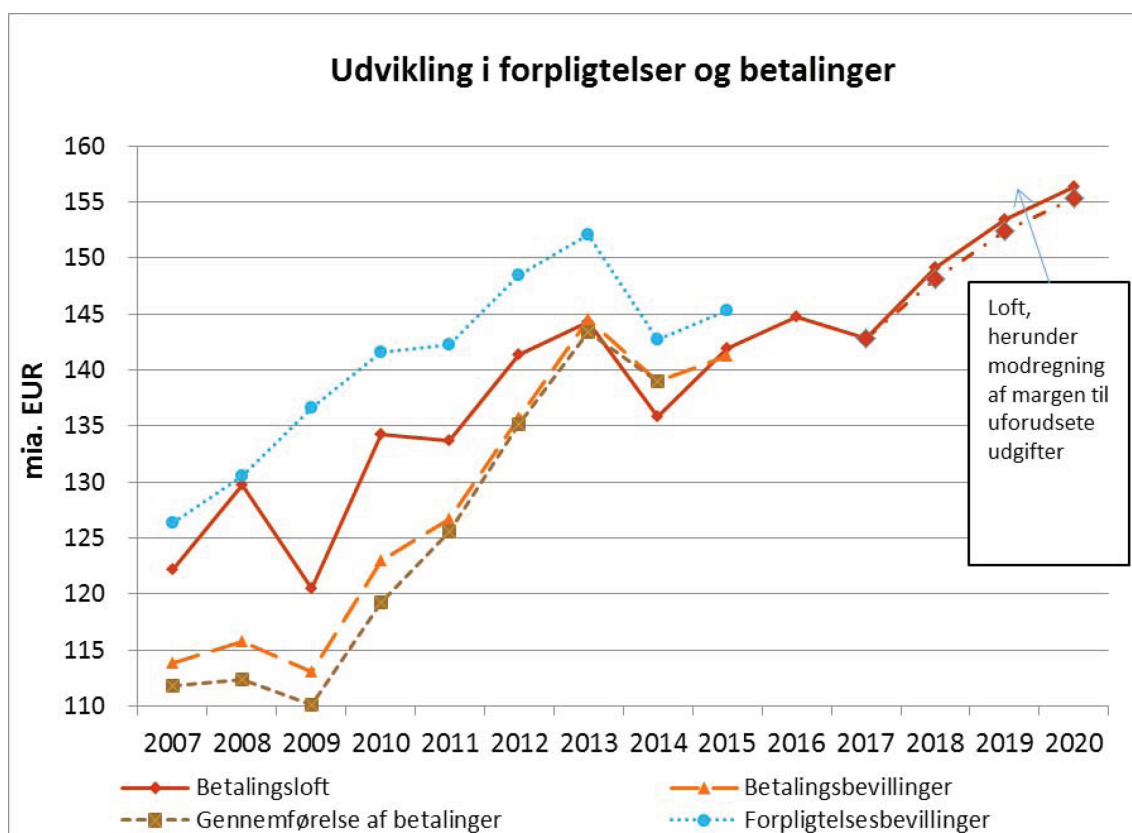
⁽¹⁾ Ændringsbudget nr. 2/2014 blev oprindeligt fremlagt som forslag til ændringsbudget nr. 3/2014.

⁽²⁾ Månedlige rapporter om mellemliggende betalinger og udestående anmodninger, varslingssystemet vedrørende budgetprognoser (to gange om året).

Onsdag den 8. juli 2015

Kommissionen har fulgt op på opfordringen fra Europa-Parlamentet og Rådet til at overvåge situationen i løbet af året, og ad hoc interinstitutionelle møder har fundet sted i løbet af de seneste år for at udveksle vurderingen af situationen. Siden 2011 har Kommissionen været nødt til at forelægge forslag til ændringsbudgetter (FÆB) med henblik på at sikre en væsentlig forhøjelse af betalingsbevillinger for at løse problemer med manglende betalingsbevillinger. Indledende lavere niveauer af godkendte betalingsbevillinger har ført til tilbagevendende FÆB'er, som har bevirket, at beslutningstagningsprocessen for budgetforslag, der bør være hovedemnet for et forlig, er blevet mere kompleks. Ændringsbudgetter blev vedtaget sent, der medførte øgede problemer med at håndtere betalingsprocessen.

På baggrund af konsekvent højere niveauer for forpligtelsesbevillinger, viser grafen nedenfor de stadig strammere årlige betalingsbudgetter og -lofter og den gradvise mindskelse af forskellen mellem betalingsloftet og de vedtagne bevillinger, der kulminerede i, at det blev nødvendigt at anvende margenen til uforudsete udgifter i 2014.

I december 2014 i forbindelse med aftalen om budgetterne for 2014 og 2015 nåede Europa-Parlamentet og Rådet til enighed om følgende fælles erklæring:

Institutionerne er enige om målsætningen om at reducere niveauet af ubetalte regninger — med særligt fokus på samhørighedspolitikken — ved årets udgang til det strukturelle niveau i løbet af den nuværende FFR.

For at nå denne målsætning:

— påtager Kommissionen sig sammen med de fælles konklusioner om budgettet for 2015 at forelægge den mest aktuelle prognose for antallet af ubetalte regninger inden udgangen af 2014; Kommissionen vil ajourføre disse tal og forelægge alternative scenarier i marts 2015, når der er et samlet billede af antallet af ubetalte regninger ved udgangen af 2014, for de vigtigste politikområder

Onsdag den 8. juli 2015

- på grundlag heraf vil de tre institutioner bestræbe sig på at nå til enighed om et maksimalt målniveau for ubetalte regninger ved årets udgang, som kan betragtes som holdbart
- på grundlag heraf og under overholdelse af FFR-forordningen, programmernes aftalte finansieringsrammer og eventuelle andre bindende aftaler påtager de tre institutioner sig fra og med 2015 at gennemføre en plan om at reducere antallet af ubetalte regninger svarende til gennemførelsen af programmerne for 2007-2013 til det i fællesskab aftalte niveau senest ved midtvejsrevisionen af den nuværende flerårige finansielle ramme. Denne plan aftales af de tre institutioner i god tid inden forelæggelsen af forslaget til budget for 2016. I betragtning af det usædvanligt høje antal ubetalte regninger er de tre institutioner enige om at overveje ethvert muligt middel til at reducere antallet af de pågældende regninger.

Kommissionen påtager sig hvert år sammen med sit budgetforslag at forelægge et dokument med en evaluering af antallet af ubetalte regninger og en redegørelse for, hvordan budgetforslaget vil gøre det muligt at reducere dette antal og hvor meget. Dette årlige dokument vil gøre status over de fremskridt, der er gjort hidtil, og foreslå justeringer af planen i overensstemmelse med ajourførte tal.

Som direkte opfølgning på den fælles erklæring, forelagde Kommissionen den 15. december 2014 en ajourført prognose over omfanget af udestående betalingsanmodninger ved udgangen af 2014, som er gengivet i bilag 1.

Dette dokument giver et overblik over status for gennemførelsen ved udgangen af 2014 med fokus på efterslæbet fra programmerne for 2007-2013 under samhørighedspolitikken med henblik på at begrænse det til et aftalt niveau ved midtvejsrevisionen af den nuværende flerårige finansielle ramme i 2016. Dokumentet omhandler også udviklingen i efterslæbet i andre udgiftsområder, selv om problemet med efterslæbet er langt mindre akut med hensyn til dets absolutte størrelse end i udgiftsområde 1b: Efterslæbet af udestående betalingsanmodninger i andre udgiftsområder var ved udgangen af 2014 på ca. 1,8 mia. EUR.

2. SITUATIONEN VED UDGANGEN AF 2014

2.1. Gennemførelse ved udgangen af 2014

Ved udgangen af 2014 udgjorde gennemførelsen af betalingsbevillingerne (inden fremførsler) 134,6 mia. EUR (99 % af de endelige godkendte bevillinger på 2014-budgettet). Underudnyttelsen af betalingerne (efter overførsler) er den laveste, der nogensinde er registreret, og udgjorde 32 mio. EUR sammenlignet med 107 mio. EUR i 2013 og 66 mio. EUR i 2012. En så høj udnyttelsesgrad til trods for den sene vedtagelse af forslaget til ændringsbudget nr. 3/2014 er en bekræftelse af de stramme begrænsninger, som betalingsbevillingerne er underlagt, især for afslutningen af programmerne for 2007-2013. I mange tilfælde er de tilsvarende budgetposter også blevet forhøjet med bevillinger, der oprindeligt blev afsat til at betale forfinansieringen af nyligt vedtagne programmer for 2014-2020.

I 2014 blev betalingsbevillingerne for samhørighedsprogrammerne for 2007-2013 forhøjet med 4,6 mia. EUR, som bestod af 2,5 mia. EUR via forslaget til ændringsbudget nr. 3/2014, 0,6 mia. EUR via overførslen ved årets udgang⁽¹⁾ og 1,5 mia. EUR via interne overførsler fra programmerne for 2014-2020. Disse forhøjelser bidrog til at stabilisere efterslæbet fra samhørighedsprogrammerne for 2007-2013 ved slutningen af 2014.

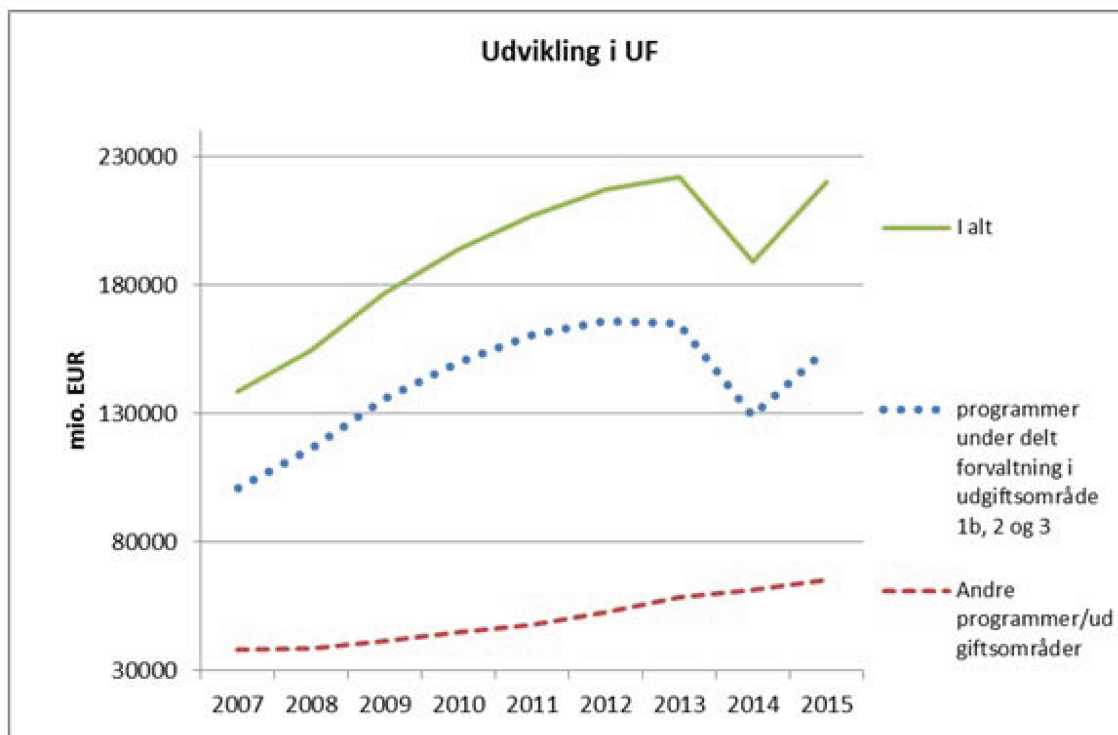
En stor del af de udnyttede forpligtelsesbevillinger blev fremført eller omfordelt til 2015 ikke kun i forbindelse med samhørighedspolitikken, men også i forbindelse med programmerne til udvikling af landdistrikter (udgiftsområde 2) og migrations- og sikkerhedsfonde (udgiftsområde 3). Som følge heraf faldt de uindfrie forpligtelser (UF) til 189 mia. EUR ved udgangen af 2014, en reduktion på 32 mia. EUR sammenlignet med UF ved udgangen af 2013. Dette fald er imidlertid noget kunstigt, da det hovedsagelig skyldes underudnyttelsen af forpligtelsesbevillingerne til programmerne for 2014-2020, der blev fremført og omfordelt til 2015 og senere år, hvor den »vil dukke op igen«. Hvis der var blevet indgået forpligtelser for alle bevillingerne til de nye programmer i 2014, ville de uindfrie forpligtelser være forblevet meget tættere på niveauet i 2013 (224 mia. EUR).

Nedenstående diagram viser udviklingen i omfanget af uindfrie forpligtelser i perioden 2007-2014 og prognosen for niveauet af uindfrie forpligtelser ved udgangen af 2015 for budgettet som helhed samt for programmer under delt forvaltning i udgiftsområde 1b, 2 og 3 og de andre programmer/udgiftsområder. Som det fremgår af diagrammet, forventes det samlede niveau af UF ved udgangen af 2015 at vende tilbage til et niveau svarende til niveauet ved slutningen af 2013.

⁽¹⁾ DEC 54/2014

Onsdag den 8. juli 2015

Den fremgår dog også af grafen, at der er en forskel mellem programmerne under delt forvaltning i udgiftsområde 1b, 2 og 3, for hvilke de uindfriede forpligtelser ved udgangen af 2015 ventes at falde i forhold til 2013, og de andre programmer/udgiftsområder, hvor UF ved udgangen af 2015 forventes at stige.

2.2. Afhjælpende foranstaltninger i 2014

Den 28. maj 2014 forelagde Kommissionen sit forslag til ændringsbudget nr. 3/2014, hvori der blev anmodet om supplerende betalingsbevillinger til 2014. Efter en langvarig vedtagelsesproces blev FÆB nr. 3/2014 endeligt vedtaget den 17. december 2014. I afventning af vedtagelsen af ændringsbudgettet i 2014 har Kommissionen indført en række afhjælpende foranstaltninger for at opfylde retlige forpligtelser i forbindelse med tidligere forpligtelser, samtidigt med at den har lanceret ny generation af programmer inden for en særlig stram budgetramme.

For at gennemføre de vedtagne politikker med de afsatte bevillinger på budgettet har Kommissionen fulgt en tilgang med aktiv forvaltning af budgettet på baggrund af følgende tre hovedprincipper:

- minimere den økonomiske indvirkning på EU-budgettet af morarenter og eventuelle forpligtelser
- maksimere gennemførelsen af programmer
- minimere de potentielt negative konsekvenser af beslutninger for tredjeparter og økonomien som helhed.

De foranstaltninger, der skal sikre en aktiv forvaltning af de begrænsede betalingsbevillinger, omfattede derfor følgende: proaktivt at geninddrive uretmæssigt udbetalte beløb, at begrænse ubenyttede indestående på forvaltningskonti at reducere andelen af forfinansiering, at gøre bedst mulig brug af maksimale betalingsfrister, at udsætte indkaldelser af forslag/udbud og tilhørende kontraktindgåelse.

Onsdag den 8. juli 2015

Disse afhjælpende foranstaltninger har hjulpet Kommissionen med at beskytte dens status som en førsteklases investor og dens troværdighed som en pålidelig og sikker partner. Kommissionen formåede så vidt muligt at begrænse de negative virkninger af manglende betalinger, f.eks. med hensyn til at begrænse omfanget af morarenter. Trods en næsten femdobling i forhold til 2013 er omfanget af betalte renter ved udgangen af 2014 stadig begrænset (3 mio. EUR). Den forholdsvist kraftige stigning i udgiftsområde 1a (Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse) og udgiftsområde 4 (et globalt Europa), som fremgår af nedenstående tabel, illustrerer presset på betalingsbevillingerne.

Morarenter (i EUR)

	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Udgiftsområde 1a	294 855	157 950	173 748	329 615	137 906	243 748	1 047 488
Udgiftsområde 1b	1 440	5 324	6 220	11 255	31 726	71 620	103 960
Udgiftsområde 2	27 819	1 807	9 576	15 713	61 879	30 991	61 985
Udgiftsområde 3	13 417	59 852	48 673	50 397	29 375	13 060	7 252
Udgiftsområde 4	250 204	178 468	257 818	1 266 425	335 820	247 786	1 797 825
Udgiftsområde 5	43 915	442 678	237 367	60 825	142 254	46 187	8 614
I alt	631 651	846 079	733 403	1 734 230	738 960	653 392	3 027 124

Morarenterne inden for samhørighedspolitikken (udgiftsområde 1b) er ikke betydelige, da delt forvaltning udgør den største del af dette udgiftsområde, og delt forvaltning medfører ikke morarenter. Med hensyn til troværdighed er manglende overholdelse af de lovbestemte frister for politikker under delt forvaltning særdeles skadelig.

3. TERMINOLOGI

I dette afsnit gennemgås en række definitioner, der er anvendt i dette dokument.

3.1 Projektcyklus

Inden godkendelsen af et operationelt program eller et projekt reserverer Kommissionen bevillingerne ved at indføre en forpligtelse på en budgetpost for et fastsat beløb. Denne transaktion udgør en del af de godkendte forpligtelsesbevillinger.

Meget ofte fører undertegnelsen af kontrakten for det projekt eller godkendelsen af det operationelle program til et vist niveau af forfinansiering, som gør det muligt for modtageren at påbegynde projektet uden låntagning. Opnåelsen af fastsatte milepæle giver støttemodtageren mulighed for at indgive mellemliggende betalingsanmodninger og anmodninger om at få godtgjort udgifter, der er afholdt i forbindelse med programmet.

I tilfælde af større programmer, såsom forskning (Horisont 2020), strukturfondene, Den Europæiske Fiskerifond og udvikling af landdistrikter når et bestemt stadium af gennemførelsen er nået, fører anmodninger om mellemliggende betalinger dog ikke længere til betalinger, da de er dækket af forfinansieringen. Endvidere udbetales en procentandel af de samlede forpligtede midler til projektet eller programmet først ved afslutningen, når Kommissionen har kontrolleret, at arbejdet er udført i overensstemmelse med den oprindelige aftale. Hvis dette ikke er tilfældet, frigøres midlerne delvist. I visse tilfælde kan Kommissionen også udstede indtægtsordrer for at inddrive betalinger, som ikke var begrundede.

3.2. Uindfriede forpligtelser (UF)

Uindfriede forpligtelser betegnes normalt som »RAL« fra det franske akronym for »Reste à Liquider«. Det er den del af en forpligtelse, som ikke er blevet anvendt til betalinger på et givet tidspunkt. I flerårige projekter indgås forpligtelserne i begyndelsen af projektet med en begrænset forfinansiering, mens mellemliggende betalinger foretages på et senere tidspunkt, når projektet er ved at blive gennemført, og hvor den endelige betaling foretages ved afslutningen.

Onsdag den 8. juli 2015

En stor del af EU-budgettet vedrører investeringer, hvis gennemførelse er spredt over flere år. Forskellen mellem forpligtelses- og betalingsbevillinger, der er godkendt i det årlige budget, fastsætter ændringen i det samlede niveau af uindfrie forpligtelser. Derimod bestemmer den hastighed, hvormed forpligtelserne vokser og tempoet for gennemførelsen af programmet, den normale udvikling af uindfrie forpligtelser. De uindfrie forpligtelser øges dog yderligere, når utilstrækkelige betalingsbevillinger opføres på budgettet uafhængigt af gennemførelshastigheden. I sidstnævnte tilfælde er virkningen, at niveauet af udestående betalingsanmodninger ved udgangen af året øges.

Forholdet mellem uindfrie forpligtelser og forpligtelserne i året er en god indikator for at sammenligne størrelsen af uindfrie forpligtelser for specifikke programmer med deres finansieringsramme. Eksempelvis er forholdet mellem uindfrie forpligtelser og forpligtelser i programmer og aktioner med en årlig karakter, såsom Erasmus og humanitær bistand, under en, hvilket viser, at de fleste forpligtelser betales inden for et år. Samhørighedsprogrammer, på den anden side, har typisk et forhold mellem uindfrie forpligtelser og forpligtelser forhold mellem $2\frac{1}{2}$ og 3, hvilket afspejler virkningen af de automatiske frigørelsesregler i lovgivningen (de såkaldte »N+2«/»N+3«-regler, jf. afsnit 4.1 nedenfor). Visse programmer under udgiftsområde 4 har et højere forhold som følge af den udviklede cyklus med forhandlinger i forbindelse med gennemførelsen. Kommissionen tager i sine betalingsanmodninger hensyn til disse indikatorer.

3.3. Likviditetsproblemer versus mangel på betalingsbevillinger

Kommissionen likviditet er hovedsagelig bestemt af de beløb, der opkræves fra medlemsstaterne på månedsbasis i henhold til bestemmelserne om egne indtægter. Kommissionen har ikke lov til at låne penge til at dække manglen på likviditet. Likviditetsproblemer kan medføre midlertidige forsinkelser i betalingerne til modtagerne af EU-midler til trods for, at der er godkendt tilstrækkelig mange betalingsbevillinger i budgettet for regnskabsåret. Dette kan ske i den første del af året, fordi summen af udestående betalingsanmodninger ved udgangen af det foregående regnskabsår, og dem, der skal betales i de første måneder af det indeværende år (f.eks. til Den Europæiske Garantifond for Landbruget) er større end den maksimale månedlige tilgang af egne indtægter, der stilles til rådighed for Kommissionen. Da efterslæbet fra det foregående år er afviklet, og den månedlige tilstrømning af indtægter fortsætter senere på året, er likviditetsproblemet ikke længere er afgørende i de følgende måneder af året.

Likviditetsproblemer i begyndelsen af året forværres af manglen på betalingsbevillinger, idet den månedlige opkrævning af midler er baseret på indtægter i henhold til det godkendte budget, som det foreligger, inden vedtagelsen af ændringsbudgetter, der øger niveauet af de betalinger, som normalt finder sted hen imod slutningen af året.

Afhængigt af den præcise dato for vedtagelsen (dvs. før eller efter den 16. november i det pågældende år), kan de tilsvarende supplerende opkrævninger af egne midler til at dække de yderligere betalingsbevillinger i ændringsbudgetterne, der er vedtaget i slutningen af året, føre til, at midlerne først er til rådighed i begyndelsen af det efterfølgende regnskabsår, hvilket medfører eventuelle vanskeligheder med at gennemføre ændringsbudgetter i det samme år.

3.4. Efterslæb af udestående betalingsanmodninger ved årets udgang

Ved udgangen af hvert år er der et efterslæb af udestående betalingsanmodninger, dvs. anmodninger, der er indsendt af modtagere af EU-midler, og som skal betales inden for en fastsat frist (normalt inden 2 måneder), men som endnu ikke er blevet betalt ⁽¹⁾. Dette skyldes en af følgende tre årsager:

- a) Igangværende afbrydelser/suspensioner: Betalingerne blev afbrudt eller suspenderet for bestemte modtagere/programmer. Afbrydelser af betalinger er normalt kortsigtede formelle skridt, som Kommissionen anvender til at udskyde betalingen, mens den afventer manglende oplysninger eller kontrol af forvaltnings- og kontrolsystemet.
- b) Tidsplan: Betalingsanmodninger, der ikke blev betalt, fordi de blev indsendt i de allersidste dage i året, hvilket var for sent til at behandle dem inden årets udgang.

⁽¹⁾ Ubetalte beløb som følge af reduktionen af forfinansieringen til en lavere sats end den lovlige/normale indgår ikke i den nuværende definition af »udestående betalingsanmodninger«: For en række programmer er en vis reduktion af forfinansieringssatser dog blevet gennemført i 2014 (i nogle tilfælde allerede i 2013) for at udsætte betalinger til en senere dato.

Onsdag den 8. juli 2015

- c) Manglende bevillinger: Ubetalte betalingsanmodninger, fordi de afsatte betalingsbevillinger på den relevante budgetpost var opbrugt.

En del af efterslæbet anses for »normalt« (se punkt a og b). Væksten i det »unormale« efterslæb af udestående betalingsanmodninger, hvoraf de fleste er inden for samhørighedspolitikken, hænger sammen med manglen på betalingsbevillinger (punkt c), mens likviditetsproblemer i begyndelsen af året (se ovenfor, punkt 3.3) også har en indvirkning. I afsnit 4 redegøres nærmere for samhørighedspolitikken.

4. UDGIFTSOMRÅDE 1B: UDVIKLING AF EFTERSLÆBET OG UDSIGTER

Dette kapitel ser på det specifikke tilfælde samhørighedspolitikken (udgiftsområde 1b). For det første indeholder det de vigtigste elementer i strukturfondene, og der redegøres for, hvordan bestemte begivenheder tidligere eller i forbindelse med lovgivningen har skabt den nuværende vanskelige situation. Derefter undersøges det, hvordan et »normalt« efterslæb kan defineres, og at det indeholder en detaljeret analyse af situationen ved udgangen af 2014.

4.1. Gennemførelse af strukturfondene 2007-2013

Strukturfondene 2007-2013: hovedtræk:

Projekter, der finansieres under udgiftsområde 1b, er opdelt i operationelle programmer. Disse operationelle programmer, som foreslås af medlemsstaterne, forhandles og vedtages af Kommissionen ved begyndelsen af perioden for hele periodens varighed. Hvert operationelt program gennemføres ved delt forvaltning ved hjælp af individuelle projekter. Dette betyder, at medlemsstaterne står for anvendelsen af midlerne. Kommissionen deltager i overvågningsudvalg, hvor den har en rådgivende rolle i projektudvælgelsen og overvåger gennemførelsen af projekter gennem årlige gennemførelsesrapporter.

Programmerne medfinansieres over EU-budgettet. Dette betyder, at Kommissionen ikke betaler alle udgifter til programmet. Medlemsstaterne skal finde »medfinansiering« til at finansiere en del af programmerne.

Når et program er vedtaget, har Den Europæiske Union indgået en retlig forpligtelse for hele perioden. Kommissionen forpligtede automatisk bevillinger på årsbasis inden udgangen af april fra 2007 til 2013 på grundlag af finansieringsplanen for programmet og ikke på grundlag af den faktiske gennemførelse af projekterne under programmet. Mens EU's betalinger aldrig kan overstige EU's budgetmæssige forpligtelser, er udgifterne støtteberettigede fra begyndelsen af perioden (dvs. selv inden vedtagelsen af programmet) indtil udløbet af støtteberettigelsesperioden.

Efter godkendelsen af programmet udbetaler Kommissionen forfinansieringen. Disse betalinger foretages automatisk til medlemsstaten og er til rådighed indtil clearingen ved afslutningen.

Mens gennemførelsen af de forskellige projekter er i gang, indsender medlemsstaterne mellemliggende betalinger gennem deres attesterende myndighed. De mellemliggende betalingsanmodninger betales af Kommissionen på grundlag af den gældende medfinansieringssats under forudsætning af, at der ikke er truffet nogen afgørelse om afbrydelse eller suspension.

Denne mekanisme fungerer, så længe den samlede forfinansiering, der udbetales af Kommissionen, og de mellemliggende betalingsanmodninger, som medlemsstaterne har indgivet til de programmer, ikke når op på 95 % af andelen af tildelingen til programmerne. Når denne tærskel er nået, kan medlemsstaten stadig indsende sine betalingsanmodninger, men de anvendes til at klare den udestående forfinansiering. Den resterende del vil blive afregnet ved programmets afslutning. Medlemsstaterne skal begrunde støtteberettigede udgifter til dækning af forfinansiering, der er modtaget i begyndelsen af perioden, og det beløb, der er tilbageholdt til afslutningen (5 % af den samlede tildeling).

Efter udløbet af støtteberettigelsesperioden afsættes derefter en periode på 15 måneder til at udarbejde og indsende afslutningsdokumenterne til Kommissionen og anmode om, at den endelige betaling bliver afregnet. Før den endelige betaling kan ske, undersøger Kommissionen afslutningspakken (dvs. erklæringen om afslutning og den endelige gennemførelsesrapport og den endelige betalingsanmodning). Da disse dokumenter forventes inden 31. marts 2017, vil afgørelsen om afslutning (og de tilhørende endelige betalinger) blive truffet mellem 2017 og 2019.

Onsdag den 8. juli 2015

På grundlag af resultaterne af dette anvendes de 5 %, der er tilbageholdt til afslutningen, til at betale udestående betalingsanmodninger. Ellers betaler Kommissionen ikke det fulde beløb ved afslutningen. Det beløb, der ikke er blevet betalt, vil blive frigjort. Hvis korrektionerne er højere end 5 %, vil Kommissionen inddrive det uberettiget udbetalte beløb.

N+2/N+3-reglen

N + 2/N + 3-reglen blev første gang indført for programmeringsperioden 2000-2006. Reglen foreskriver, at en forpligtelse, der blev indgået i år N, skal dækkes af samme beløb i forfinansiering og mellemliggende betalingsanmodninger inden den 31. december i år N+2 (N+2-reglen). F.eks. skal en forpligtelse, der er indgået i 2012, være fuldt dækket af betalingsanmodninger inden den 31. december 2014. Det beløb, der ikke er dækket, frigøres, hvilket betyder, at medlemsstaterne mister midlerne. For øjeblikket findes der imidlertid ingen tidligere tilfælde af betydelige N+2/N+3-frigørelser i hele strukturfondenes historie.

Formålet med reglen er at sikre finansiel disciplin i forbindelse med forvaltningen af EU-midler. Da forpligtelser indgås automatisk, når et program først er godkendt, forpligter medlemsstaterne sig til at gennemføre projekterne på en dynamisk måde og at undgå problemer i slutningen af cyklussen. Den gør det også muligt at have en mere problemfri betalingsprofil, idet medlemsstaterne forpligtes til at indgive betalingsanmodninger med regelmæssige mellemrum. Som der imidlertid redegøres for i næste kapitel, reducerede en »opblødning« af reglen, navnlig i kølvandet på den finansielle krise i 2008 dens regulerende virkning.

Denne regel er årsagen til koncentration af betalingsanmodninger ved årets udgang: Medlemsstaterne skal indsende deres betalingsanmodninger inden den 31. december midnat gennem et specifikt it-system. Selv om de er juridisk forpligtet til at sende deres anmodninger regelmæssigt i løbet af året ⁽¹⁾, viser erfaringerne fra tidligere, at mange venter til de sidste uger med at sende store mængder.

4.2. Profilen for betalingsanmodninger for programmeringsperioden 2007-2013

De vigtigste drivkræfter i betalingscyklussen

I begyndelsen af perioden udbetales betydelige beløb i forfinansiering efterfulgt af nogle år med et relativt lavt niveau af mellemliggende betalinger i takt med, at programmer etablerer deres strukturer og påbegynder gennemførelsen af projekter. Da N+2/N+3-reglen først begynder at få virkning tidligst ved udgangen af det tredje år af programmeringsperioden, er der ikke noget pres i begyndelsen for at indgive anmodninger. Desuden dækker forfinansieringen stadig en stor del af de forpligtelser, der er indgået i begyndelsen af programmeringsperioden. Ca. 2-3 år inden udløbet af programmeringsperioden begynder det årlige niveau af mellemliggende betalinger at stige som programmerne når deres afslutning, og betalingsanmodningerne er kommet op på fuld hastighed. Et højdepunkt kan konstateres ved udgangen af perioden/begyndelsen af den efterfølgende programmeringsperiode, efterfulgt af et fald til næsten nul i de følgende år, når programmerne når tærsklen på 95 %. Som nævnt ovenfor foretages de afsluttende betalinger mellem et og tre år efter støtteberettigelsesperiodens ophør.

Undtagelser

Tre tendenser i de lovgivningsmæssige rammer, som finder anvendelse på programmeringsperioden 2007-2013, forstærkede den cykliske karakter af mellemliggende betalinger:

1. Overgangen fra N+3 til N+2. Som led i det samlede kompromis om den flerårige finansielle ramme for 2007-2013 blev de nye medlemsstater samt Grækenland og Portugal genstand for en N+3-regel for forpligtelsestrancherne for 2007-2010 og derefter for en N+2-regel indtil udgangen af perioden. Dette indebar, at disse medlemsstater indtil slutningen af 2013 skulle dække to forpligtelsestrancher: 2010-tranchen og 2011-tranchen. Medlemsstaterne ventede naturligvis ikke indtil frigørelsesfristen med at gennemføre programmer og indsende deres betalingsanmodninger, så der ikke var en fordobling af betalingsanmodninger i 2013. Denne regel styrkede ikke desto mindre kraftigt højdepunktet i 2013 med afsmittende virkninger på de efterfølgende år gennem opbygningen af et voksende efterslæb.

⁽¹⁾ Art. 87 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006: »... anmodninger om mellemliggende betalinger grupperes sammen, så vidt muligt i 3 særskilte gange om året«

Onsdag den 8. juli 2015

2. Medlemsstaterne blev pålagt at udføre en overensstemmelseskontrol af deres kontrolsystemer med hensyn til midlerne. Resultaterne af overensstemmelseskontrollen skulle godkendes af Kommissionen. Mellemliggende betalingsanmodninger kunne indgives, men godtgøres først af Kommissionen efter godkendelse af overensstemmelsesvurderingen. Mens de fleste af de programmer blev vedtaget i 2007, blev indsendelsen af anmodninger (eller i det mindste deres godtgørelser fra Kommissionens side) forsinket, med næsten ingen mellemliggende betalinger i 2008.
3. Som reaktion på den finansielle krise var der kraftige opfordringer fra medlemsstaterne til at neutralisere 2007 forpligtelsestranchen til N+2/N+3-reglen. Dette blev accepteret af Kommissionen, men i stedet for at udsætte frigørelsestranchen for 2007-tranchen med et år, blev N+2/N+3-reglerne yderligere svækket ved en enstemmig afgørelse i Rådet om at sprede forpligtelsen i forbindelse med »2007-tranchen« i seks sjattedele over hele perioden. Denne såkaldte »græske regel« gjorde det muligt at indsende færre betalingsanmodninger i begyndelsen af perioden, som blev afbalanceret med flere betalingsanmodninger ved udgangen af perioden.

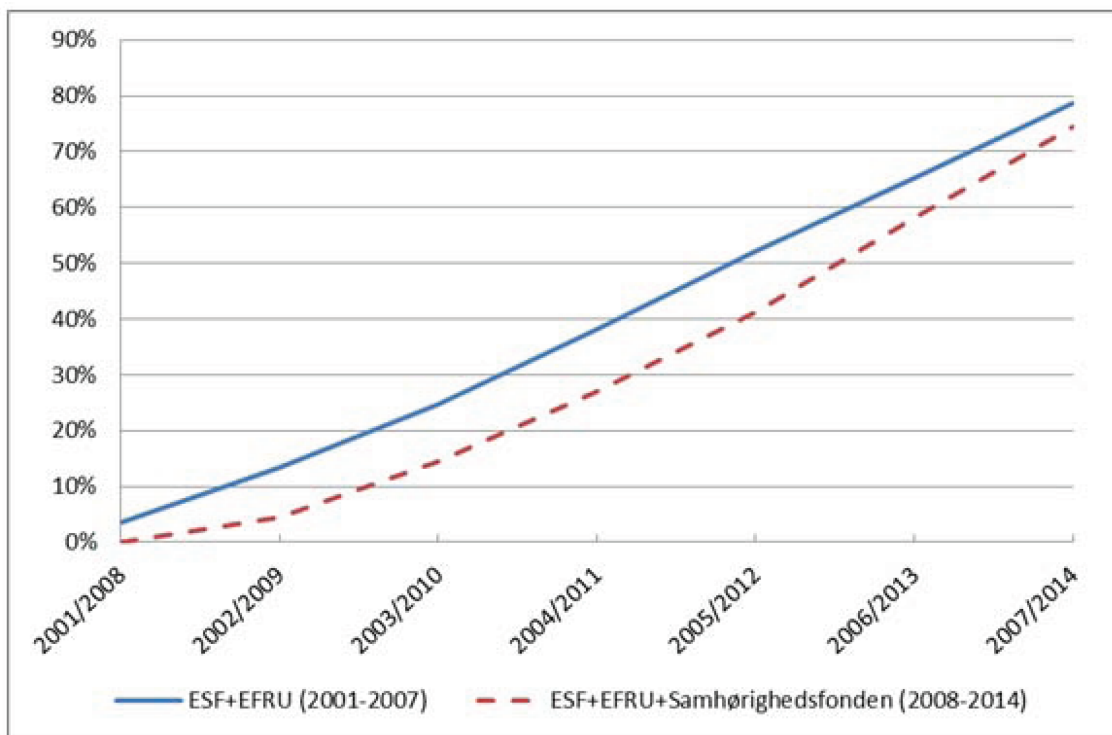
Desuden blev støtteberettigelsesperioden for programmerne for 2000-2006 ligeledes som svar på krisen forlænget fra slutningen af 2008 til 2009 (ved en ændring af Kommissionens beslutning om godkendelse af programmet), og derfor fokuserede medlemsstaterne fortsat på gennemførelsen af programmerne for 2000-2006. Som følge heraf forsinkedes gennemførelsen af programmerne for 2007-2013 og de tilhørende indsendelser af mellemliggende betalingsanmodninger.

Sammenligning af programmerne for 2000-2006 med programmerne for 2007-2013

Mens man i programmeringsperioden 2007-2013 skiftede fra N+3 til N+2 ved udgangen af det fjerde år, var der i programmeringsperioden 2000-2006 kun en N+2-regel, dog med visse tilpasninger i 2004 på grund af tiltrædelsen af 10 medlemsstater.

Nedenstående diagram sammenligner de samlede mellemliggende betalinger for perioden 2000-2006, der blev foretaget i årene 2001-2007 i procent af den samlede finansieringsramme, med de kumulerede mellemliggende betalinger til programmerne for 2007-2013, der blev foretaget fra 2008 til 2014 igen i procent af den samlede finansieringsramme.

Diagram 1: Årligt mønster i de kumulerede mellemliggende betalinger (med 1 års forsinkelse): 2000-2006 (EU- 15) over for 2007-2013 (% af den samlede finansieringsramme ekskl. forfinansiering)

Onsdag den 8. juli 2015

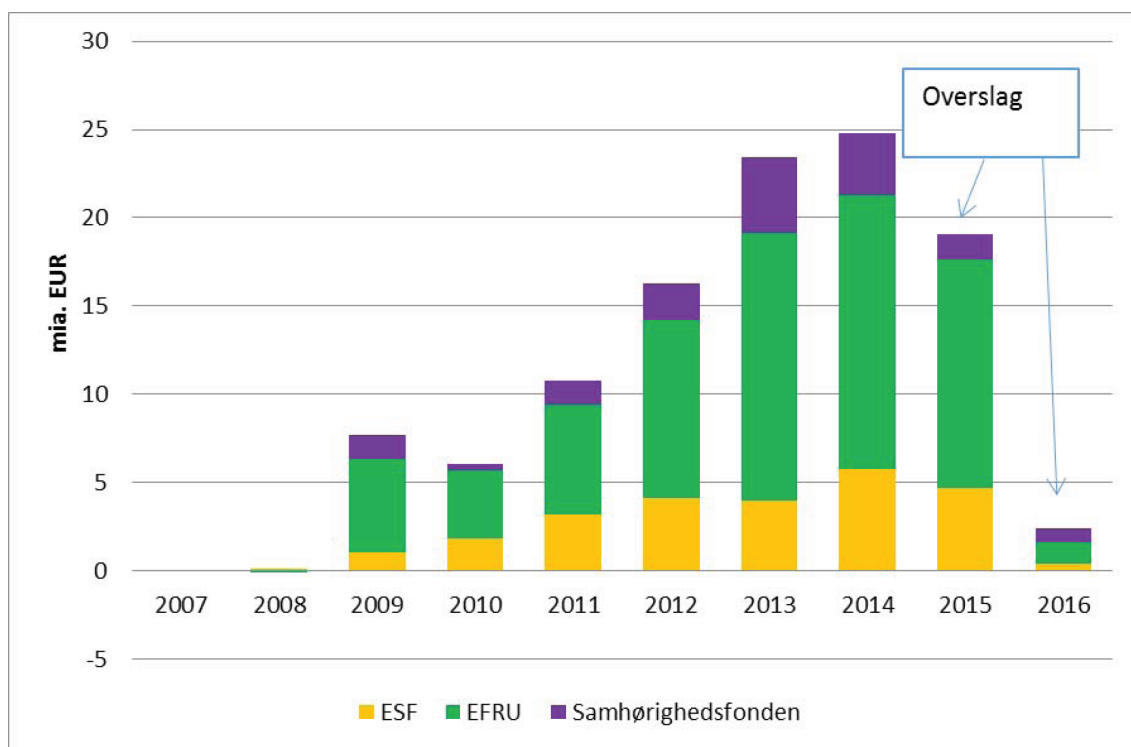
Som det fremgår af diagrammet forblev de samlede betalinger for programmerne for 2007-2013 konstant under det niveau, der blev nået i perioden 2000-2006, til trods for en indhentning i slutningen af perioden. Denne forsinkede profil for programmerne for 2007-2013 skyldtes en kombination af faktorer, der er beskrevet ovenfor. Det forklarer underudnyttelsen af betalingsbevillingerne og betalingsloftet i begyndelsen af perioden, idet betalingsprofilen for programmerne for 2000-2006 var blevet anvendt som grundlag for fastsættelse af lofterne.

Da betalingsanmodningerne imidlertid på et senere tidspunkt begyndte at indhente forskellen blev de betalingerne stærkt begrænset som følge af niveauet af godkendte betalingsbevillinger og/eller af det betalingsloft, der førte til opbygning af efterslæbet.

Udviklingen i efterslæbet i 2007-2014

Nedenstående diagram ⁽¹⁾ viser udviklingen i efterslæbet for programmerne for 2007-2013 i perioden 2007-2016.

Diagram 2: Programmer under samhørighedspolitikken 2007-2013: udvikling i de udestående betalingsanmodninger ved årets udgang (i mia. EUR)

Som det fremgår af diagrammet, begyndte efterslæbet for programmerne for 2007-2013 at stige i 2011, hvor det nåede et niveau på 11 mia. EUR, og nåede et højdepunkt på 24,7 mia. EUR i 2014. Som det forklares nedenfor, viser prognoserne et fortsat højt niveau for efterslæbet ved udgangen af 2015, inden det igen vender tilbage til et »normalt« og »holdbart« efterslæb ved udgangen af 2016.

4.3. Komponenter og typer af efterslæb

Kommissionen modtager i løbet af året følgende betalingsanmodninger for strukturfondene:

- Støtteberettigede betalingsanmodninger, som er dækket af betalinger i løbet af året.

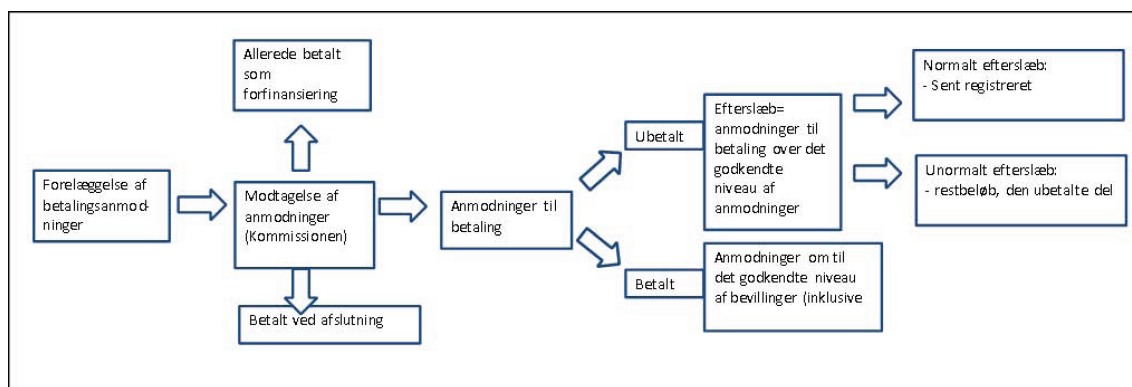
⁽¹⁾ Identisk med det i resuméet.

Onsdag den 8. juli 2015

- b) Betalingsanmodninger, der allerede har været dækket af forfinansiering i begyndelsen af programmeringsperioden, og som derfor ikke er efterfulgt af supplerende betalinger.
- c) Betalingsanmodninger, som først kan gives efter afslutningen, idet man bliver nødt til at afvente, indtil Kommissionen og modtageren indgår en aftale om afslutningen.
- d) Betalingsanmodninger, der ikke blev betalt, fordi de blev indsendt i de allersidste dage i året, hvilket var for sent til, at de kunne behandles inden årets udgang.
- e) Betalingsanmodninger, som blev afbrudt eller suspenderet for visse modtagere. Suspensioner eller afbrydelser af betalinger er normalt kortsigtede formelle skridt, som Kommissionen anvender til at udskyde betalingen, mens den afventer manglende oplysninger eller kontrol af forvaltnings- og kontrolsystemet.
- f) Ubetalte betalingsanmodninger ved årets slutning, fordi de afsatte betalingsbevillinger på den relevante budgetpost var opbrugt.

De sidste fire kategorier (fra litra c til f) er fortsat udestående anmodninger ved årets udgang, men *efterslæbet* omfatter udestående betalingsanmodninger i henhold til litra d, e og f. Et vist niveau af uindfrieede betalingsanmodninger ved udgangen af året anses for »normale«, når de svarer til litra d og e. Det »unormale« *efterslæb* omfatter kun udestående betalingsanmodninger i henhold til litra f.

Det følgende diagram viser strømmen af betalingsanmodninger for udgiftsområde 1b fra indsendelsen af medlemsstaterne gennem identificering af udtrykket »anmodninger til betaling« til »normalt« og »unormalt« efterslæb.

Koncentration af anmodninger ved årets udgang og tid til at betale

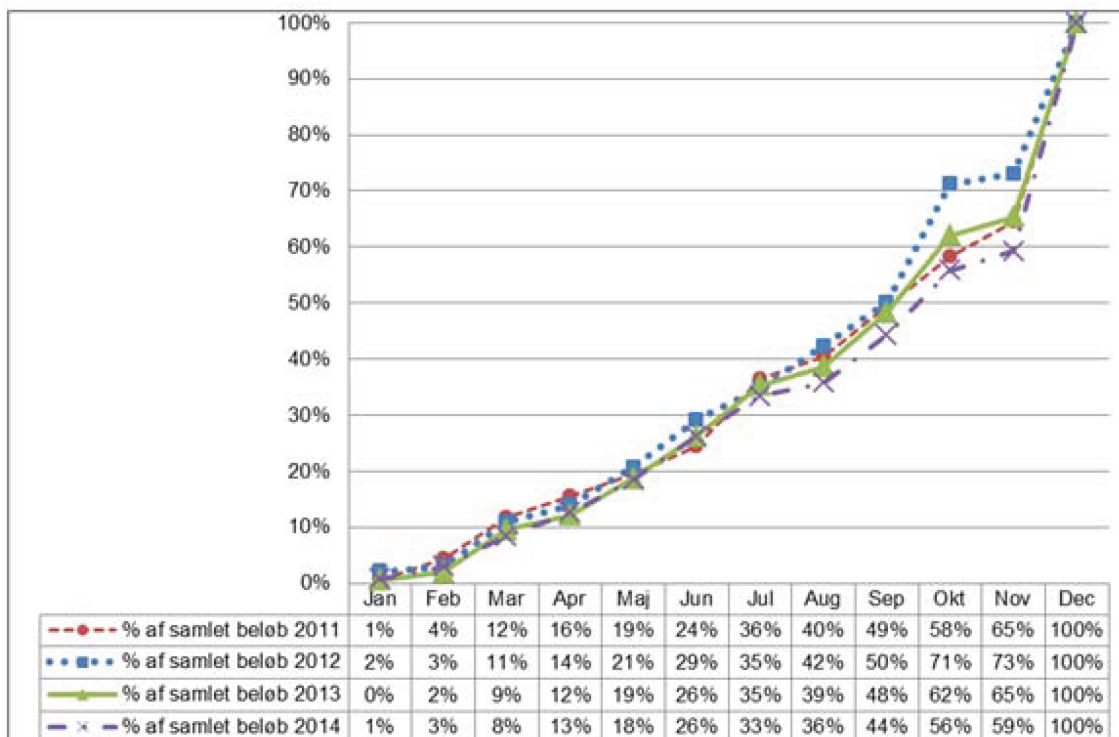
Der er en meget stor koncentration af betalingsanmodninger, som medlemsstaterne indsender i december, som varierer fra 27 % til 35 % af det samlede årlige antal i perioden 2011-2014. For hver enkelt betalingsanmodning, som modtages, skal Kommissionen foretage kontrol, inden udbetalingen foretages. Jo flere anmodninger, der er modtaget i de sidste uger af året, jo større er risikoen for, at anmodninger ikke bliver godtgjort inden udgangen af året.

Det er grunden til, at Kommissionen regelmæssigt opfordrer medlemsstaterne til at indsende deres anmodninger mere regelmæssigt i løbet af året.

Nedenstående diagram viser udviklingen i efterslæbet for programmerne for 2007-2013 i perioden 2011-2014.

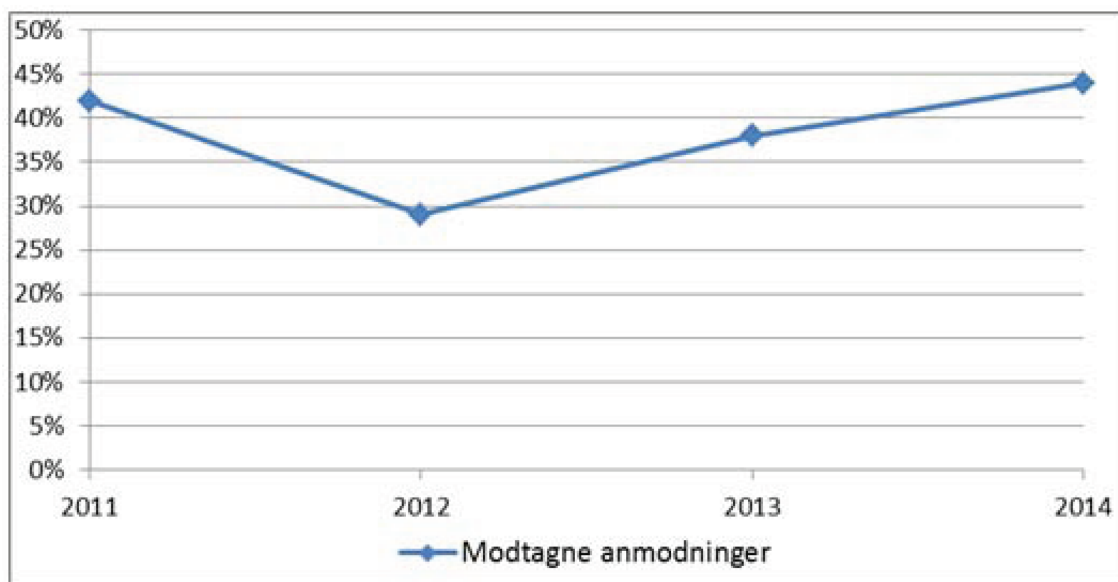
Onsdag den 8. juli 2015

Diagram 3a: Månedligt mønster i indsendelse af kumulative mellemliggende betalingsanmodninger for perioden 2007-2013 (i % af det samlede antal)

Diagrammet ovenfor viser klart en tilbagevendende meget kraftigt stigning i betalingsanmodninger ved udgangen af året.

Diagram 3b: Koncentration af indsendelse af betalingsanmodninger i løbet af de sidste to måneder af året (procentdel modtaget i november og december) mellem 2011 og 2014

Onsdag den 8. juli 2015

Diagrammerne viser, at flere og flere anmodninger er ankommet sent på året på grund af det voksende pres som følge af N+2-reglen. Afskaffelsen af N+3-reglen i 2013 betød, at alle medlemsstater havde en N+2-regel undtagen Rumænien, Slovakiet og Kroatien. Det havde en stor indflydelse på antallet af anmodninger, der blev modtaget i det pågældende år. Antallet af anmodninger, der ankommer for sent til at kunne blive betalt i året, afhænger af de samlede anmodninger, der er modtaget i årets løb og af deres profil i løbet af det pågældende år.

Virkninger af afbrydelser og suspensioner

Kommissionen anvender en række forebyggelsesmekanismer til at beskytte EU-budgettet, inden den foretager betalingerne til medlemsstaterne, hvis den er bekendt med eventuelle mangler. Dette er særligt værdifuldt for at forbedre kontrolsystemerne i medlemsstaterne og dermed nedbringe behovet for fremtidige finansielle korrektioner fra Kommissionens side.

Som følge heraf er visse af de betalingsanmodninger ikke umiddelbart klar til betaling, da de er blevet afbrudt eller suspenderet af Kommissionen, indtil der er foretaget forbedringer i kontrolsystemerne. Selv om de fleste af disse anmodninger i sidste ende ikke vil blive afvist, kan de ikke betales med det samme.

I overensstemmelse med forordningen ⁽¹⁾, kan Kommissionen:

- **afbryde** betalingsfristen i højst 6 måneder for programmerne for 2007-2013, hvis der er tegn på betydelige mangler ved forvaltnings- og kontrolsystemerne i den pågældende medlemsstat eller hvis Kommissionens tjenestegrene er nødt til at foretage supplerende kontrol som følge af oplysninger om, at der i udgifterne i en attesteret oversigt over udgifter knytter sig en alvorlig uregelmæssighed, som ikke er korrigeret.
- **suspendere** alle eller en del af en mellemliggende betaling til en medlemsstat for programmerne for 2007-2013, hvis der er tegn på alvorlige mangler i programmets forvaltnings- og kontrolsystem, og medlemsstaten ikke har truffet de nødvendige korrigerende foranstaltninger, eller udgifterne i en attesteret oversigt over udgifter er forbundet med en alvorlig uregelmæssighed, som ikke er korrigeret, eller i tilfælde af en medlemsstats alvorlige tilsidesættelse af forvaltnings- og kontrolforpligtelser. Hvis medlemsstaten ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger, kan Kommissionen pålægge en finansiell korrektion.

Vurdering af det »normale« efterslæb

Som nævnt er det »normale« efterslæb de samlede anmodninger, der er afbrudt eller suspenderet, og de anmodninger, der ankommer for sent til at blive betalt i det pågældende år. Anmodninger, der ankommer i løbet af de sidste ti kalenderdage i året, kan betragtes som anmodninger, der ankommer for sent til at kunne blive udbetalt, da Kommissionen skal have tilstrækkelig forsikring om, at den vil være i stand til fuldt ud at gennemføre de disponible bevillinger på budgettet. Nogle af anmodningerne, der er afbrudt eller suspenderet, er imidlertid også en del af anmodningerne, der ankommer for sent til at kunne blive betalt, og bør ikke medregnes to gange.

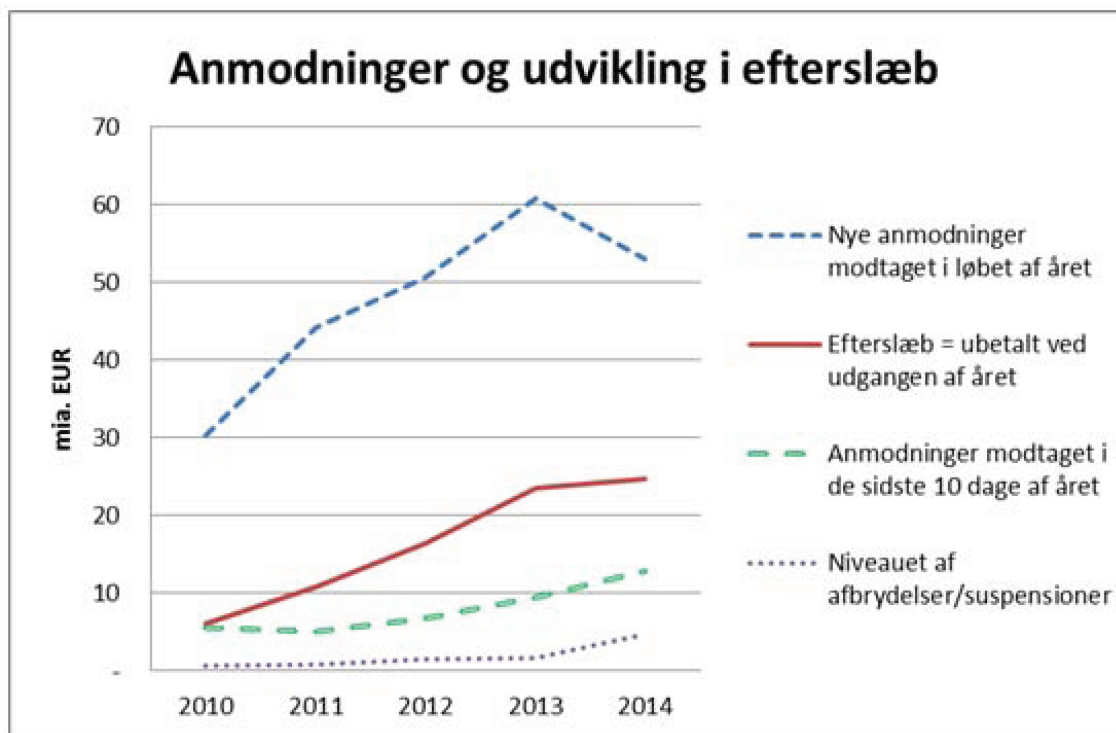
Det »normale« efterslæb vil dermed vokse i takt med det samlede antal modtagne betalingsanmodninger i løbet af året og dens relative koncentration i årets sidste dage.

For perioden 2010-2014 giver nedenstående diagram et overblik over de betalingsanmodninger, der er modtaget, efterslæbet ved årets udgang, og de anmodninger, der ankommer for sent til at kunne blive betalt eller er suspenderet.

⁽¹⁾ Artikel 91 og 92 i forordning (EF) nr. 1083/2006, for programmeringsperioden 2007-2013.

Onsdag den 8. juli 2015

Diagram 4 Udgiftsområde 1b: Anmodninger, efterslæb, suspensioner i 2010-2014

I løbet af de sidste tre år (2012-2014) kan det »normale« efterslæb (dvs. betalingsanmodninger, der er modtaget i de sidste ti dage i året, eller afbrudte eller suspenderede anmodninger, selv om de er modtaget inden for de seneste ti dage), anslås til omkring halvdelen af værdien af det samlede efterslæb ved udgangen af hvert år. Den anden halvdel var forbundet med manglen på betalingsbevillinger, der var godkendt i budgettet, hvilket har skabt en »sneboldeffekt«⁽¹⁾.

Med det faldende antal anmodninger, der forventes i 2015 og 2016, og den forventede reduktion af tilfælde, der afbrydes/suspenderes, og uden pres fra N+2-reglen ved udgangen af 2015⁽²⁾ forventes også det »normale« efterslæb at falde kraftigt.

4.4. Udsigter for 2007-2013 betalinger (anmodninger) i 2015 og 2016

Skøn for 2015 og 2016 er baseret på medlemsstaternes overslag

Ifølge forordningen for fondene for 2007-2013⁽³⁾ skal medlemsstaterne sende Kommissionen et overslag over deres forventede mellemliggende betalingsanmodninger for år N og år N+1 senest den 30. april i år N. I de seneste år har medlemsstaterne besluttet at ajourføre disse oplysninger i september i år N med henblik på at foretage en mere nøjagtig vurdering af det stigende antal udestående betalingsanmodninger (efterslæb) og den betydelige koncentration af betalingsanmodninger, der indsendes i årets sidste måneder.

⁽¹⁾ Som følge af de likviditetsproblemer i de første måneder af året (se afsnit 3.3 ovenfor), kunne en del af efterslæbet måske ikke betales inden for de lovbestemte frister i begyndelsen af året.

⁽²⁾ Undtagen for Kroatien, Rumænien og Slovakiet.

⁽³⁾ Artikel 76 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999 (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25).

Onsdag den 8. juli 2015

Den nye forordning for fondene for 2014-2020 ⁽¹⁾ forpligter dog medlemsstaterne til at indsende deres overslag over mellemliggende betalingsanmodninger for år N og N+1 senest den 31. januar i år N (med en ajourføring inden den 31. juli). Denne nye frist er blevet anvendt på frivillig basis af medlemsstaterne i 2015 til deres programmer for 2007-2013 på grundlag af Kommissionens anmodning, som blev bekræftet i december 2014. Ifølge de oplysninger, Kommissionen har modtaget pr. 3. marts 2015, forventer medlemsstaterne i øjeblikket ca. 48 mia. EUR i betalingsanmodninger (både til betaling og ikke til betaling) i 2015 og ca. 18 mia. EUR i 2016 ⁽²⁾.

Som tidligere forklaret vil ikke alle betalingsanmodninger direkte føre til betalinger på grund af behovet for at tage hensyn til »loftet på 95 %« i betalinger, der er fastsat i artikel 79 forordning (EF) nr. 1083/2006 ⁽³⁾. Da flere og flere programmer når »loftet på 95 %«, vil denne korrektion blive langt mere betydelig i 2015 og senere år. Som følge heraf er de faktiske tal for de forventede betalingsanmodninger lavere end forudset af medlemsstaterne, fordi der først ved programafslutningen blev taget hensyn til anmodningerne over loftet på 95 %. På grundlag af disse reducerede overslag forventer Kommissionen at modtage samlet betalingsanmodninger til betaling for ca. 35 mia. EUR i 2015. Det tilsvarende tal for 2016 ligger i øjeblikket på ca. 3 mia. EUR. Dette beløb for 2016 vil blive mere præcist (og kunne blive en smule højere), når medlemsstaterne har indsendt de manglende data eller revideret de indberettede data for nogle operationelle programmer.

Bilag 2 indeholder nærmere oplysninger om medlemsstaternes overslag over betalingsanmodninger, der blev indsendt i 2015 og 2016 for samhørighedsprogrammerne for 2007-2013.

Kommissionens overslag på grundlag af gennemførelsen

Ved udgangen af 2014 var det samlede beløb til forfinansiering og mellemliggende betalinger på 266,1 mia. EUR. Den samlede ramme for programmerne under samhørighedspolitikken 2007-2013 er på 347,3 mia. EUR. Hvis der tages hensyn til de frigørelser, der allerede er gennemført hidtil, og frigørelsesrisikoen som følge af anvendelsen af N+2/N+3-reglen ved udgangen af 2014, men som endnu ikke bekræftet (et samlet maksimalt beløb på ca. 0,9 mia. EUR siden begyndelsen af perioden), er det maksimale beløb, der stadig mangler at blive betalt, på ca. 80,3 mia. EUR. 5 % af beløbene for hvert program skal dog først udbetales ved afslutningen (17,3 mia. EUR).

Det forventede niveau af mellemliggende betalingsanmodninger, der endnu mangler at blive betalt i 2015 eller de følgende år, er derfor på ca. 63 mia. EUR eller 18 % af den samlede finansieringsramme, som omfatter efterslæbet ved udgangen af 2014 (24,7 mia. EUR). Det maksimale niveau af nye betalingsanmodninger til betaling, der skal modtages i 2015 eller i de følgende år, er på 38,3 mia. EUR inden afslutningen. Hvis der bliver modtaget op til 35 mia. EUR i betalingsanmodninger i 2015, vil det resterende beløb på op til 3,5 mia. EUR blive modtaget i 2016.

Anslået efterslæb ved udgangen af 2015 på grundlag af medlemsstaternes korrigerede overslag

Niveauet for betalingsbevillinger, der er godkendt i budgettet for 2015, er 39,5 mia. EUR. Dette beløb vil både dække efterslæbet fra før 2015 (24,7 mia. EUR) og de nye anmodninger (anslået til 35 mia. EUR). Det forventede efterslæb ved udgangen af 2015 ville derfor beløbe sig til 20 mia. EUR, hvoraf mindst halvdelen af det, eller ca. 10 mia. EUR ville restere som et unormalt efterslæb.

⁽¹⁾ Artikel 112 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

⁽²⁾ De overslag, som medlemsstaterne indsendte i januar 2015, omfattede ikke samtlige operationelle programmer. I disse tilfælde har Kommissionen anvendt de overslag, der blev modtaget i september. En sådan ekstrapolering af mangler medlemsstaternes overslag ikke er mulig for 2016, idet de overslag, der blev indsendt i september 2014, omfattede kun 2014 og 2015 (endnu ikke 2016). Dette betyder, at overslaget for 2016 kun omfatter de operationelle programmer, for hvilke medlemsstaterne har indsendt oplysningerne, og som måske skal revideres i opadgående retning, når de manglende oplysninger er indsendt.

⁽³⁾ I artikel 79 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 fastsættes, at »Forfinansiering og mellemliggende betalinger må sammenlagt ikke overstige 95 % af bidraget fra fondene til det operationelle program, de resterende 5 % vil først blive betalt ved afslutningen af det operationelle program.«

Onsdag den 8. juli 2015

(i mia. EUR)

Efterslæb ved udgangen af 2014 (tilpasset)	Medlemsstaternes overslag over anmodninger i 2015 korrigeret med loftet på 95 %	Betalingsbevillinger godkendt i budgettet for 2015	Forventet efterslæb ved udgangen af 2015
24,7	-35	39,5	-20

4.5. Forventede betalingsanmodninger i 2016

Som anført ovenfor forventes efterslæbet ved udgangen af 2015 at være på omkring 20 mia. EUR, forudsat at medlemsstaternes overslag viser sig at være korrekte. Desuden forventes der stadig op til 3,5 mia. EUR i betalingsanmodninger inden afslutningen af programmerne. Som følge af denne relativt begrænsede mængde af betalingsanmodninger, og eftersom der ikke vil være noget pres som følge af N+2-reglen længere, er der ingen grund til at antage, at en stor del af disse betalingsanmodninger vil ankomme for sent til at kunne blive betalt i 2016.

Kommissionen vil finjustere sin anmodning i budgetforslaget for 2016, idet der tages hensyn til det »normale« efterslæb ved udgangen af 2016. Dette »normale« efterslæb — som omfatter den meget sene indgivelse af anmodninger og de resterende afbrydelser/suspensioner — ville imidlertid være meget lavt i forhold til de foregående år, eftersom de nye anmodninger, der skal modtages i 2016, også er meget lave, og Kommissionen forventer, at medlemsstaterne retter op på mangler og fremsætter »rene« anmodninger. Det kunne være i størrelsesordenen 2 mia. EUR. Dette »normale« efterslæb ved udgangen af 2016 skal derfor dækkes af budgettet for 2017. Det beløb, der skal opføres i budgettet for 2016, vil derfor være på ca. 21,5 mia. EUR.

4.6 Resumé af de oplysninger, der anvendes til beregning af betalingsanmodninger og efterslæb

Nedenstående tabel sammenfatter oplysninger om rammebeløbet for programmet, den forventede anvendelse af de bevillinger, der er til rådighed på budgettet for 2015, og de maksimale forventede betalingsanmodninger i 2016.

Udestående mellemliggende betalinger i 2015-2017 (mia. EUR)

Rammebeløbet for programmet	(1)	347,3
— Heraf forfinansiering og mellemliggende betalinger indtil udgangen af 2014	(2)	266,1
— Heraf afsat til afslutning (5 %) og frigørelser	(3)	18,2
Maksimalt beløb for mellemliggende betalinger til betaling (2015-2017)	(4)=(1)-(2)-(3)	~63,0
— Heraf efterslæb ved udgangen af 2014 (udestående betalingsanmodninger)	(5)	24,7
— Heraf maksimalt beløb for mellemliggende betalinger til betaling (2015-2017)	(6)=(4)-(5)	38,3

Budgetåret 2015 i mia. EUR

Disponible bevillinger i budgettet for 2015	(1)	39,5
— Heraf efterslæbet ved udgangen af 2014	(2)	24,7

Onsdag den 8. juli 2015

— Heraf overslag for 2015 korrigeret med loftet på 95 %	(3)	~35
Forventet efterslæb ved udgangen af 2015	(4)=(1)-(2)-(3)	~20

Budgetåret 2016 i mia. EUR

Forventet efterslæb ved udgangen af 2015	(1)	~20
Maksimalt resterende betalingsanmodninger, som forventes modtaget i 2016 inden afslutningen	(2)	~3,5
Maksimalt betalingsanmodninger, der skal dækkes i budgettet for 2016	(3)=(1)+(2)	~23,5

4.7. Betaling ved afslutning

Afslutningen af strukturfondene har sin egen betalingsdynamik. Hver medlemsstat sender sine afslutningsdokumenter for de enkelte programmer senest den 31. marts 2017. Kommissionen underretter medlemsstaten om sin holdning til indholdet af erklæringen om afslutningen senest fem måneder efter modtagelsen, forudsat at alle oplysninger er forelagt i det første afslutningsdokument⁽¹⁾. Som hovedregel foretages betalinger for afslutningen først efter 2016. Det samlede beløb, som er afsat til afslutningen (5 % af den samlede tildeling) er på 17,3 mia. EUR, men niveauet af betalingerne vil afhænge af kvaliteten af programmets gennemførelse i hele perioden. Mulige frigørelser ved afslutningen inden for samhørighedspolitikken kan reducere behovet for betalinger.

Som et vejledende skøn for perioden 2000-2006 var frigørelsen i procent ved afslutningen på 2,6 % af den samlede finansieringsramme for Den Europæiske Socialfond (ESF) og 0,9 % for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU). For ESF er der stadig omkring 0,5 mia. EUR i uindfriede forpligtelser, som er knyttet til problematiske sager med uregelmæssigheder, og Kommissionen forventer derfor, at den endelige procentdel af frigørelser ved afslutningen vil ligge på ca. 3 % for denne fond. Kommissionen udelukker ikke, at frigørelser ved afslutningen kan være højere end i den tidligere periode, så ovennævnte skøn bør betragtes som en forsigtig indikation.

Der er ikke taget hensyn til anmodninger ved afslutningen i analysen af reduktionen af den normale del af efterslæbet, idet de fleste af dem betales i 2017-2019 eller de efterfølgende år og vil under alle omstændigheder ikke medføre betalinger, idet det uretmæssigt udbetalte beløb først bliver afsluttet, inden den endelige betaling finder sted.

5. ANDRE UDGIFTSOMRÅDER: UDSIGTER FOR PROGRAMMERNE FOR 2007-2013**5.1. Oversigt**

Efter en detaljeret analyse af det specifikke tilfælde samhørighedspolitikken (udgiftsområde 1b), jf. afsnit 4 ovenfor, behandler dette afsnit situationen i de andre udgiftsområder, der kan opsummeres som følger:

- Bevillinger til Den Europæiske Garantifond for Landbruget (udgiftsområde 2) er ikke-opdelte, hvorved betalinger og forpligtelser er opført på samme niveau. Der er derfor intet efterslæb ved årets udgang.
- Forvaltningen af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, Den Europæiske Fiskerifond (udgiftsområde 2) og Asyl-, Migration, Grænseforvaltnings og Sikkerhedsfonden (udgiftsområde 3) deles med medlemsstaterne på en måde, der svarer til samhørighedspolitikken. Mens der ikke hidtil har været et efterslæb inden for udvikling af landdistrikter, er dette ikke tilfældet for de andre fonde.

⁽¹⁾ Artikel 89 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999 (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25).

Onsdag den 8. juli 2015

- De fleste af de øvrige programmer (udgiftsområde 1a og 4) forvaltes af Kommissionen. På grund af manglende betalingsbevillinger har mange af disse programmer været genstand for de afhjælpende foranstaltninger, som Kommissionen har iværksat i 2014 (og i nogle tilfælde allerede i 2013), der spænder fra reduktion af forfinansiering (med behørig hensyntagen til typen og finansielle soliditet hos gennemførelsespartnere, og støttemodtagere) til udsættelse af de endelige betalinger eller budgetstøttebetalinger, hvilket afholder fra at fremsætte nye forpligtelser og forsinker indgåelsen af kontrakter. De fleste af disse afhjælpende foranstaltninger udskyder dog kun tidspunktet for udbetalingen, mens forpligtelser stadig skal opfyldes.

Tabellen nedenfor giver en oversigt over udviklingen i efterslæbet for udfgiftsområde 1a og 4. Mens der er en klar opadgående tendens i efterslæbet for udfgiftsområde 4, der i 2014 nåede sit højeste niveau i de seneste år, er udviklingen i udfgiftsområde 1a er mindre tydelig.

Efterslæb ved årets udgang (i mio. EUR)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Udgiftsområde 1a	1 679	507	291	628	604	567	551	541
Udgiftsområde 4	172	178	284	226	387	367	389	630

5.2. Programmer under delt forvaltning i udfgiftsområde 2 og 3

5.2.1. Udfgiftsområde 2

Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL)

Der er intet efterslæb for Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), idet fonden er baseret på ikke-opdelte bevillinger.

Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)

Hidtil har der ikke været noget efterslæb inden for udvikling af landdistrikterne: Kommissionen har altid været i stand til at betale alle betalingsanmodninger til tiden. Under hensyntagen til størrelsen af programmet for udvikling af landdistrikterne og 95 %-reglen, som også finder anvendelse, er det maksimale niveau af mellemliggende betalinger, der fortsat kan være betalt inden afslutningen, på ca. 8,7 mia. EUR for perioden 2007-2013. De godkendte betalingsbevillinger i 2015-budgettet for programmerne for 2007-2013 beløber sig til 5,9 mia. EUR. Det resterende beløb på 2,8 mia. EUR vil blive betalt i 2016, efter at medlemsstaterne har indsendt den endelige kvartalsvise erklæring, som skal forelægges i januar 2016.

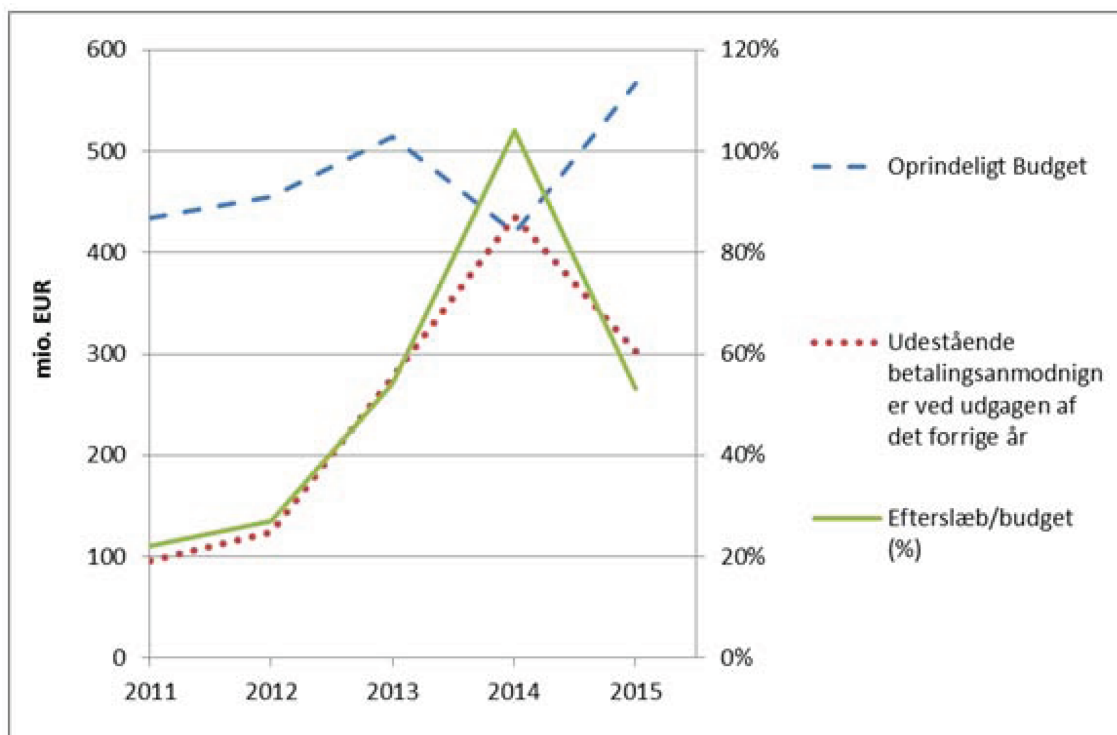
Det samlede beløb, som er afsat til afslutningen, er ca. 4,8 mia. EUR. Det faktiske beløb til betaling vil afhænge af frigørelser. Som en illustration kan det nævnes, at hvis satsen på 1,5 % for frigørelser anvendes, hvilket var tilfældet ved den tidligere afslutning af perioden 2000-2006, ville ca. 1,5 mia. EUR blive frigjort. Betalinger i forbindelse med afslutningen forventes at finde sted mellem 2016 og 2019.

Den Europæiske Fiskerifond (EFF)

Forvaltningsmetoden for EFF svarer til den for samhørighedspolitikken (udgiftsområde 1b). Da den imidlertid ikke har nogen N+3-regel, har EFF ikke noget specifikt problem med ændre N+3-reglen til N+2-reglen mellem forpligtelsestranchen for 2010 og forpligtelsestranchen for 2011. Desuden havde den heller ikke den »græske regel«, selv om programmernes start blev en smule forsinket af forpligtelserne i forbindelse med forvaltnings- og kontrolsystemerne. Ikke desto mindre har EFF's efterslæb i de senere år været særdeles betydeligt. Ved begyndelsen af 2014 svarede efterslæbet til niveauet af de vedtagne betalingsbevillinger for programmerne for 2007-2013.

Onsdag den 8. juli 2015

Med hensyn til timingen af betalingsanmodninger i løbet af året blev to tredjedele af de årlige betalingsanmodninger i hele perioden 2010-2014 modtaget i månederne november og december. Det følgende diagram viser niveauet af efterslæbet fra 2011 til 2014 for programmerne for 2007-2013 i EFF sammen med de oprindelige betalingsbevillinger for det efterfølgende år.

Den vigtigste grund til den reduktionen af EFF's efterslæb ved udgangen af 2014 har været omfordeling af samtlige disponible betalingsbevillinger i dette kapitel (herunder alle betalingsbevillinger til EHFF under delt forvaltning — som følge af den forsinkede vedtagelse af det nye retsgrundlag) og de forhøjelser, der er modtaget i forbindelse med forslaget til ændringsbudget nr. 3/2014 (vedtaget som ændringsbudget nr. 2/2014) og i overførslen ved årets udgang.

Det højere niveau af de betalinger, der blev godkendt i budgettet for 2015, bør gøre det muligt at nedbringe efterslæbet til det normale niveau på ca. 0,1 mia. EUR.

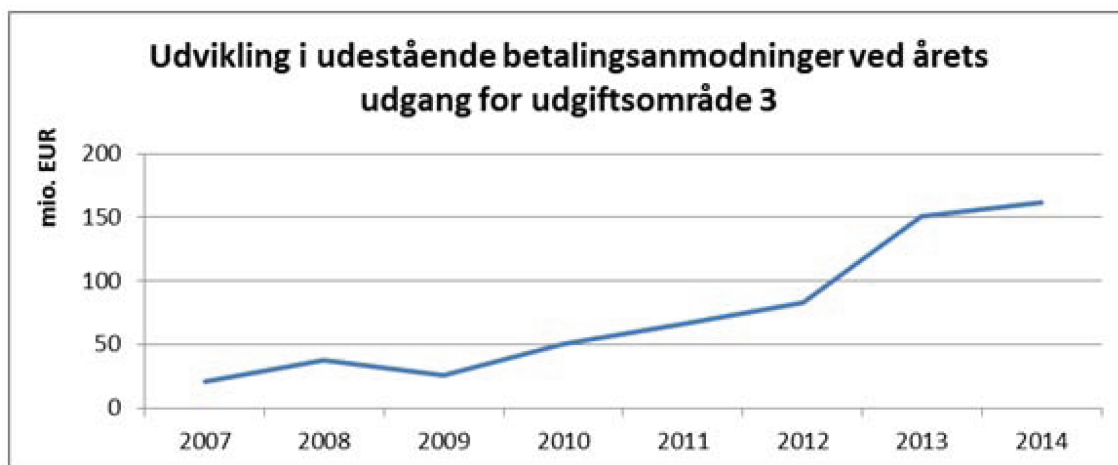
5.2.2. Udgiftsområde 3

Asyl-, migrations-, grænseforvaltnings- og sikkerhedspolitikker

Den fælles asyl- og indvandringspolitik i perioden 2007-2013 blev primært gennemført via det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme (Solid). Dette generelle program bestod af fire instrumenter: Fonden for De Ydre Grænser, Den Europæiske Tilbagesendelsesfond, Den Europæiske Flygtningefond) og Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandsstatsborgere.

Det følgende diagram viser det stigende niveau af udestående betalingsanmodninger ved udgangen af året for programmerne på områderne asyl, migration, grænseforvaltning og sikkerhed.

Onsdag den 8. juli 2015

De uindfriede forpligtelser er steget fra 150 mio. EUR i begyndelsen af 2007 til 2,6 mia. EUR i 2014, selv om 300 mio. EUR blev frigjort i perioden 2007-2014. Ca. 1,9 mia. EUR mangler at blive betalt for programmerne for 2007-2013. De godkendte betalingsbevillinger for programmerne i 2015-budgettet er lidt over 600 mio. EUR, inklusive bevillinger til den indledende og årlige forfinansiering i forbindelse med de nye programmer for 2014-2020.

Under hensyntagen til de beløb, som vil blive betalt ved afslutningen (anslået til ca. 1 mia. EUR), og det forhold, at den anden forfinansiering ikke kunne udbetales i 2013 og 2014 på grund af manglende betalingsbevillinger, anslås de betalinger, der er nødvendige for at reducere efterslæbet for programmerne for 2007-2013 til et normalt niveau ved udgangen af 2016, til ca. 235 mio. EUR.

5.3. Programmer under direkte forvaltning i udgiftsområde 1a og 4

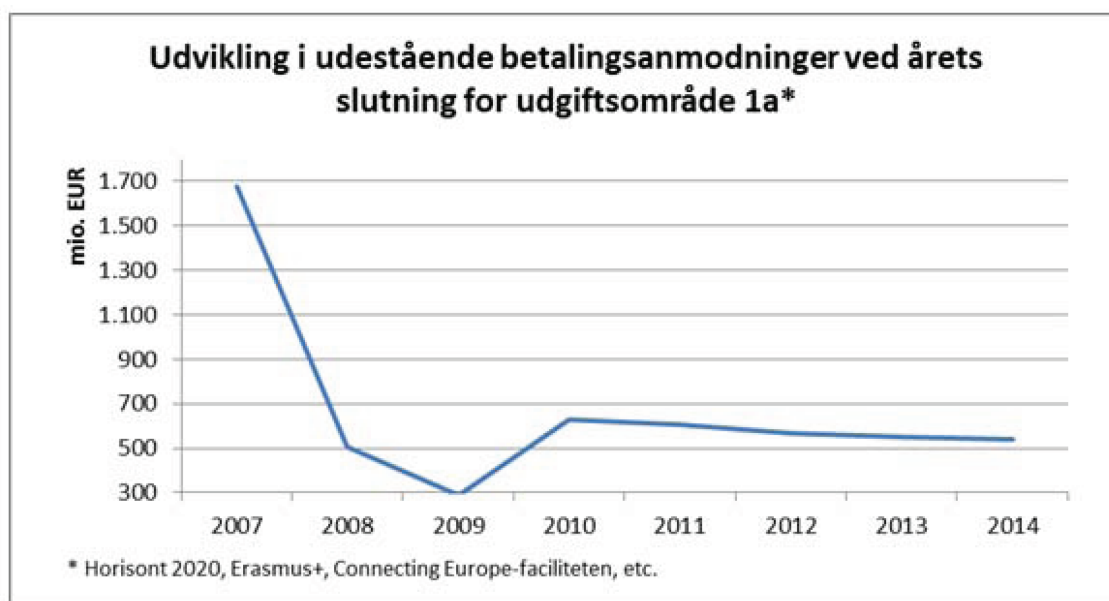
5.3.1. Udgiftsområde 1a

Dette afsnit giver et overblik over situationen for betalinger for programmerne under udgiftsområde 1a ved udgangen af 2014.

Udestående betalingsanmodninger ved årets udgang

Nedenstående diagram viser udviklingen i de udestående betalingsanmodninger ved årets udgang for de vigtigste programmer under udgiftsområde 1a.

Onsdag den 8. juli 2015

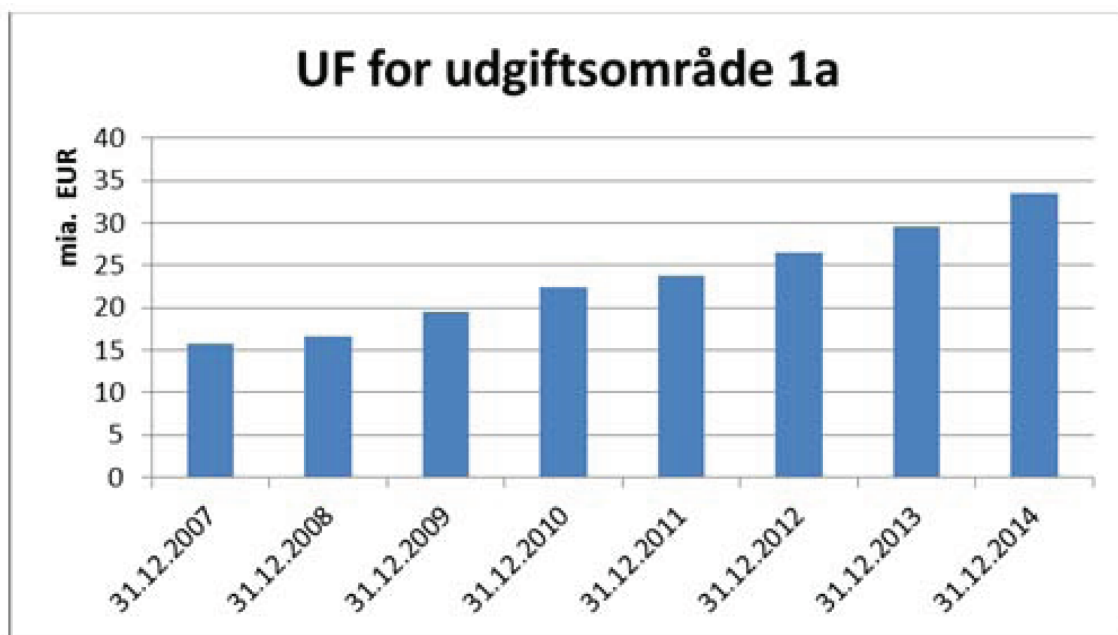
Det høje niveau af udestående betalingsanmodninger ved udgangen af 2007 skyldes hovedsagelig projektførelsen i det 6. rammeprogram for forskning (RP-6) og det særligt høje antal åbne forpligtelser på dette tidspunkt. Hertil kommer, at det i forskningskontrakterne var fastsat, at det var nødvendigt med revisionspåtegninger, inden omkostningsanmeldelserne endelig kunne betales.

De afhjælpende foranstaltninger, som Kommissionen traf i 2014 (se afsnit 2.2 ovenfor) for at afhjælpe manglen på betalingsbevillinger, har forhindret stigningen i udestående betalingsanmodninger ved udgangen af 2014. Foranstaltninger omfattede reduktion af forfinansieringsniveauet, og forsinkelse af indgåelsen af nye kontrakter/tilskudsaftaler og flyttede derved en del af betalingerne til de følgende år. Samtidig med at de udestående betalingsanmodninger blev holdt under kontrol, har bivirkningen af disse foranstaltninger været, at gennemførelsen af programmerne for 2014-2020 er blevet langsommere. I nogle tilfælde var det nødvendigt at træffe mere drastiske foranstaltninger for at prioritere betalinger til de mere sårbare modtagere.

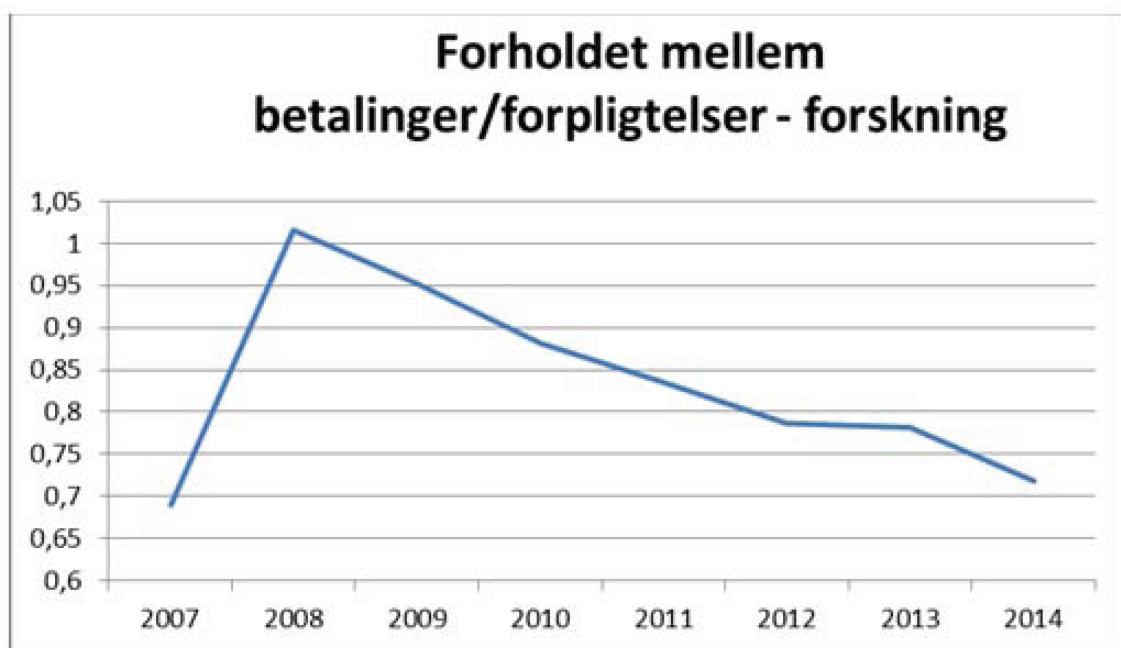
Udvikling i uindfrie forpligtelser (UF)

Det stort set stabile niveau af udestående betalingsanmodninger ved udgangen af året til programmer under udgiftsområde 1a er i skarp modstrid med den klare opadgående tendens i niveauet af uindfrie forpligtelser (UF), som fremgår af nedenstående diagram:

Onsdag den 8. juli 2015

I vidt omfang skyldes de stigende uindfriede forpligtelser i udgiftsområde 1a den voksende kløft mellem forpligtelses- og betalingsbevillingerne til forskning, der er det største udgiftsprogram i dette udgiftsområde. Dette illustreres af nedenstående diagram, som viser det faldende mønster i forholdet mellem betalinger og forpligtelser.

Som et eksempel på hvordan projekter under udgiftsområde 1a er ved at blive gennemført, beskrives projektcyklussen for forskningsprogrammerne nedenfor.

Onsdag den 8. juli 2015

Projektcyklus — forskning

Forskningsprogrammer gennemføres via flerårige arbejdsprogrammer, som omfatter indkaldelser af forslag, offentlige indkøb, undersøgelser, ekspertgrupper og deltagelse i internationale organisationer, seminarer og workshops, evaluering og overvågning. Omkring 90 % af forskningsprogrammerne er relateret til indkaldelser af forslag og de resterende 10 % til andre aktiviteter.

Det årlige arbejdsprogram for år N vedtages af Kommissionen i midten af år N-1. Fra andet halvår af år N-1 iværksættes indkaldelser af forslag. I de fleste tilfælde finder indgivelsen af forslag normalt sted inden tre måneder efter offentliggørelsen af indkaldelsen af forslag. De samlede forpligtelser indgås efter vedtagelsen af arbejdsprogrammet i år N og senest inden kontraktforhandlingerne (normalt på tidspunktet for indkaldelsesfristen). Evalueringen af forslag (tre måneder) og udvælgelseskriterierne (en til to måneder) efterfølges af kontraktforhandlinger (fra en til seks måneder) og undertegnelse (op til et par måneder). Kommissionen/forvaltningsorganet har otte måneder mellem indkaldelsens frist og undertegnelsen af tilskudsaftalen (den såkaldte »tid til at tildele«), hvoraf der er fem måneder til at underrette ansøgerne om resultatet af den videnskabelige evaluering og tre måneder til udarbejdelsen af tilskudsaftalen. Når den enkelte forpligtelse indgås, og kontrakten underskrives, bør forfinansieringen udbetales senest 30 dage efter undertegnelsen af aftalen eller 10 dage før projektets startdato alt efter, hvilken dato der er den seneste. Efter de strukturelle foranstaltninger, som forskningsgeneraldirektoraterne traf i 2014, betales forfinansieringen for forpligtelser i år N i mange tilfælde nu i år N+1 i stedet for år N. Mellemliggende betalinger er baseret på regnskaber og relateret til periodiske rapporter, normalt hver 18. måned. Den endelige betaling af de 10 % udbetales efter godkendelse af den endelige rapport.

Med hensyn til alle andre aktioner, der er planlagt i arbejdsprogrammet, indgås de foreløbige forpligtelser i år N, og forudbetalingerne betales samme år. Resten betales i år N+1.

Manglende betaling — forskning: praktiske konsekvenser

Med henblik på at håndtere manglen på betalingsbevillinger i forskningsprogrammer blev et samlet beløb i 2014 på 236,5 mio. EUR overført fra budgetposter under »Horisont 2020« for 2014-2020 for at styrke afslutningen af budgetposter fra 2007-2013 for de samme programmer, hvilket forsinkede forfinansieringen af indkaldelser til Horisont 2020, der blev iværksat i 2014-2015. Dette var ikke tilfældet i de foregående år og medfører en forsinkelse i gennemførelsen af de nye programmer.

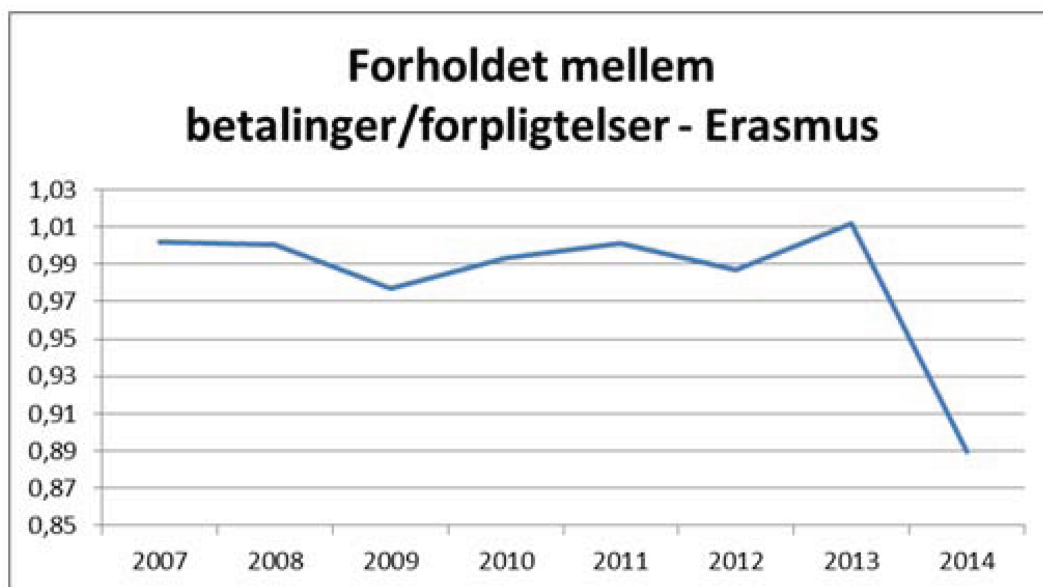
Forskning tager tid, og tilbageholdelse af undertegnelse af kontrakter og tilskud er ikke foreneligt med målet om øget forskningsindsats for at støtte den økonomiske vækst. Forhøjelsen af niveauet af betalingsbevillinger til Horisont 2020 på 2015-budgettet forventes at give mulighed for en delvis indhentning af dette vigtige program.

Erasmus+

Erasmus + er et godt eksempel på et årligt program, hvortil betalingerne nøje følger forpligtelsesniveauet, da varigheden af de fleste foranstaltninger er knyttet til den akademiske kalender.

På grund af manglen på betalinger svarede stigningen i betalingsbevillinger i 2014, ikke til den forhøjelse af forpligtelsesbevillingerne, som skal fortsætte i perioden 2014-2020. Denne mangel på betalinger i 2014, kan også ses i forholdet mellem betalinger og forpligtelser i diagrammet nedenfor.

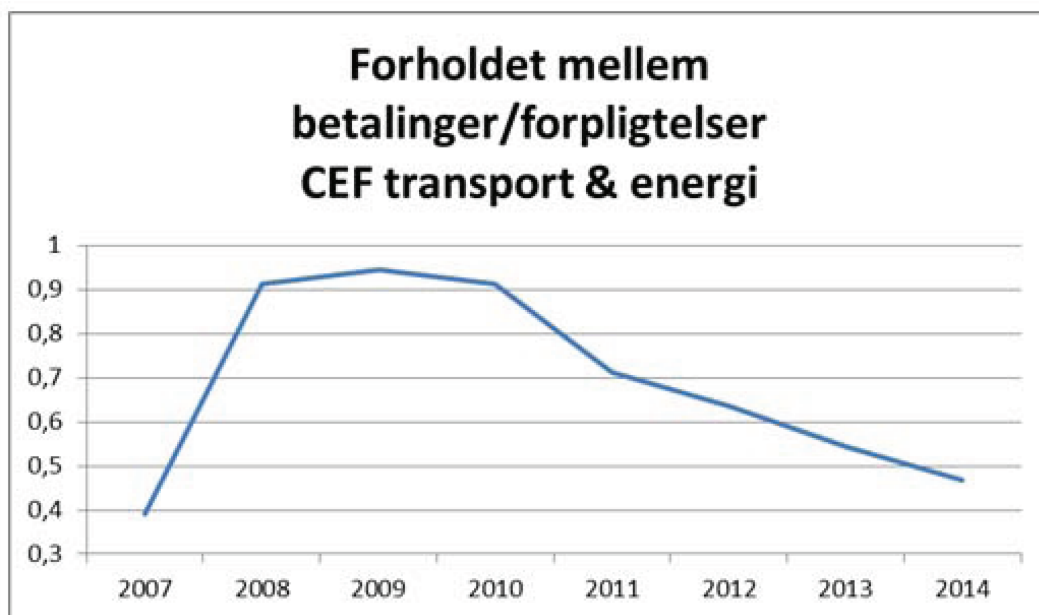
Onsdag den 8. juli 2015

I 2014 var det derfor ikke muligt at udbetale en del af den anden rate af forfinansieringen til de nationale agenturer, som skal finansiere mobilitetstiltag. Mens situationen burde forbedres lidt, forventes Erasmus+ fortsat at være stillet over for lignende problemer i 2015.

Transport og energi

Diagrammet nedenfor viser den stigende forskel mellem forpligtelser og betalinger inden for de transport- og energipolitiske områder.

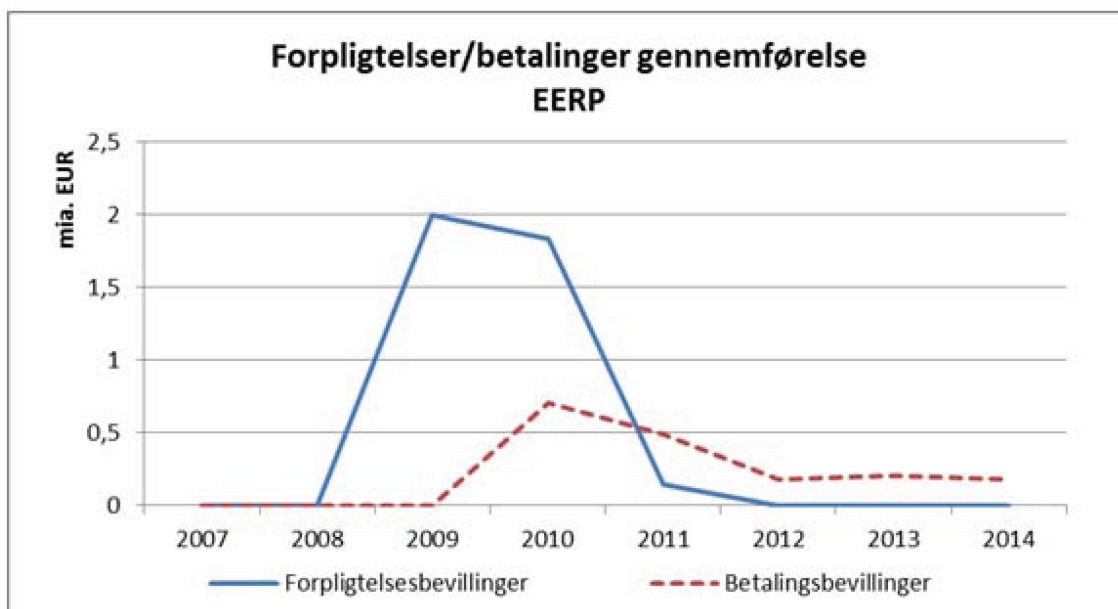

Onsdag den 8. juli 2015

De godkendte betalingsbevillinger i budgettet for 2015 vil være tilstrækkelige til at dække den første forfinansiering af projekter i perioden 2014-2020 og delvist løse problemet med uindfrie forpligtelser fra 2007-2013, der anslås til mere end 2 mia. EUR.

Den europæiske økonomiske genopretningsplan (EERP)

I forhold til det høje niveau af forpligtelser i 2009 og 2010 startede gennemførelsen af betalingerne til dette program langsomt, idet EERP's projekter, hovedsagelig består af store infrastrukturprojekter.

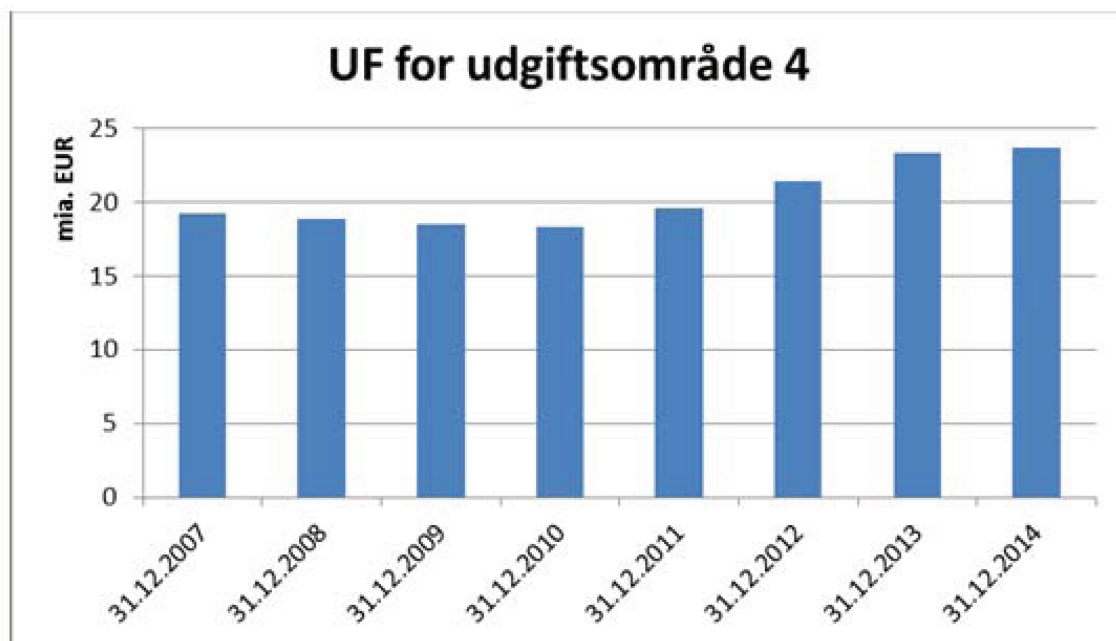

Navnlig i 2014 var betalingsbevillingerne ikke tilstrækkelige til at dække alle de betalingsanmodninger, der blev modtaget i løbet af året, selv efter den sene vedtagelse af forslag til ændringsbudget nr. 3/2014, som indeholdt yderligere betalingsbevillinger. Ved udgangen af 2014 var de uindfrie forpligtelser stadig på 2 mia. EUR svarende til halvdelen af det beløb, der oprindeligt var afsat til EERP. Niveaut for betalingsbevillinger, der blev godkendt i 2015, beløber sig til 407 mio. EUR, som forventes at dække de forventede behov for året.

Onsdag den 8. juli 2015

5.3.2. Udgiftsområde 4

Nedenstående diagram viser de uindfrie forpligtelser (UF) for programmer under udgiftsområde 4 siden 2007.

Udgiftsområde 4 omfatter kortsigtede krisberedskabsinstrumenter, langsigtede instrumenter, som anvender flerårige programmering og ad hoc-instrumenter såsom makrofinansiel bistand i form af lån og tilskud. Tre store instrumenter (instrumentet til førtiltrædelsesbistand II (IPA II), det europæiske naboskabsinstrument (ENI) og instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI)) ved hjælp af flerårig programmering tegner sig for 73 % af udgifterne under dette udgiftsområde. Bistanden til tredjelande, som finansieres under disse programmer har typisk en levetid på ca. 6-8 år. Krisberedskabsinstrumenterne (humanitær bistand, instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik) og makrofinansiel bistand har derimod meget kortere betalingscyklusser på 12-18 måneder.

Siden 2013 har de fleste instrumenter under udgiftsområde 4 oplevet en alvorlig mangel på betalingsbevillinger, der først påvirker de humanitære og kriserelaterede instrumenter med hurtig udbetaling i gennemførelsescyklusser og derefter instrumenter såsom instrument til finansiering af udviklingssamarbejde og det europæiske naboskabsinstrument, hvor betalingerne for det meste er knyttet til eksisterende kontrakter og forpligtelser. Situationen blev forværret i 2014 på grund af den samlede nedgang i de disponible betalinger i forhold til 2013. Nogle af programmerne blev styrket via forslag til ændringsbudget nr. 3/2014 (og andre tiltag såsom overførsler)⁽¹⁾ meget sent, hvilket var utilstrækkeligt til at dække det resterende efterslæb.

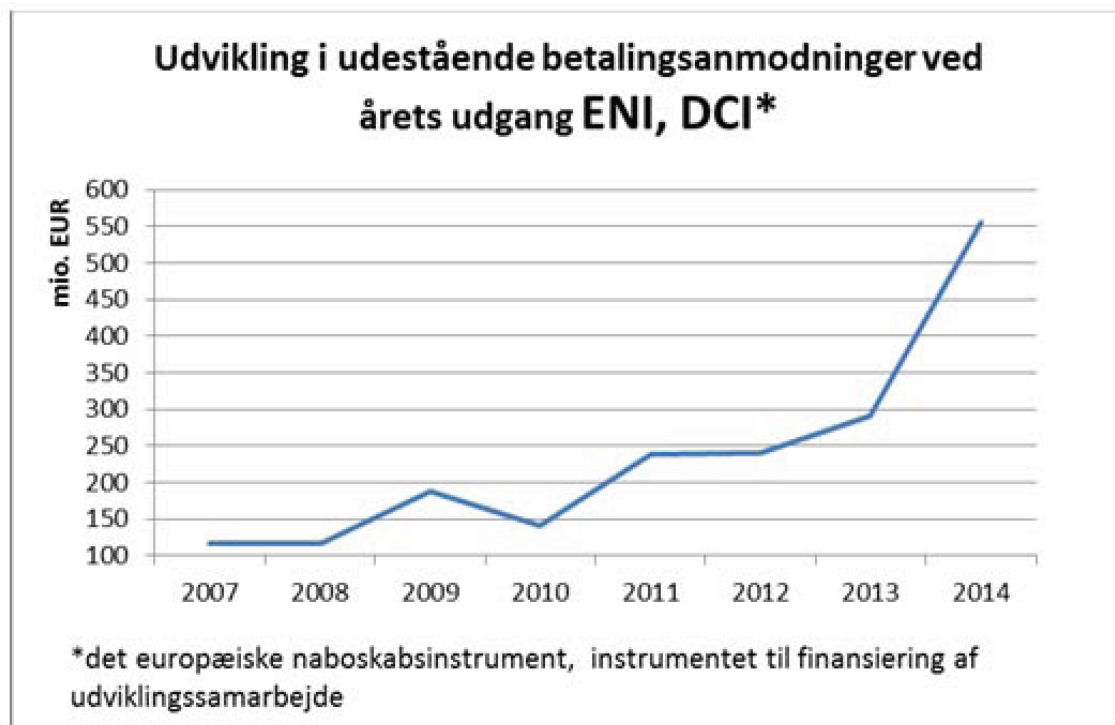
Foranstaltninger, der er indført (se afsnit 2.2 ovenfor), kan kun delvis opveje følgerne af manglende betalinger ved at udskyde tidspunktet for udbetalingen, mens de tidligere forpligtelser stadig skal opfyldes.

⁽¹⁾ + 406 mio. EUR (nettostigning i betalingsbevillinger) til humanitær bistand, + 30 mio. EUR til DCI og + 250 mio. EUR til ENI.

Onsdag den 8. juli 2015

Udestående betalingsanmodninger ved årets udgang

Samlet set er de udestående betalingsanmodninger ved udgangen af 2014 for udgiftsområde 4 steget betydeligt. Dette skyldes hovedsagelig en kraftig stigning i antallet af anmodninger og manglen på relaterede betalingsbevillinger, som det er tilfældet med det europæiske naboskabsinstrument og instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde, som det fremgår af diagrammet nedenfor.

Onsdag den 8. juli 2015

På den anden side gjorde forhøjelserne af betalingsbevillinger i budgetterne for 2013 og 2014 det muligt at rette op på de udestående betalingsanmodninger til humanitær bistand ⁽¹⁾:

Som anført ovenfor er de uindfrie forpligtelser i udgiftsområde 4 og de tre store langsigtede instrumenter steget støt i løbet af de seneste fem år i tråd med forpligtelsesniveauerne i den foregående FFR. Programmer, der for eksempel oprindeligt blev forpligtet i 2010, vil være blevet formaliseret med tilskudsmodtagetredjelandet i løbet af 2011 og indgåede kontrakter frem til 2014. Det følger heraf, at der nu skal betales for mange af disse større programmer, som der indgik forpligtelser for på et tidspunkt, hvor forpligtelserne steg kraftigt. Niveauet af betalingsbevillinger, der er godkendt i budgettet for 2015, forventes at mindske forskellen, hvilket bør bidrage til at stabilisere situationen, men situationen vil fortsat være anspændt, og både forskellen og de uindfrie forpligtelser forventes at stige for mange instrumenter såsom instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde.

6. UDSIGTEN FOR PROGRAMMERNE FOR 2014-2020

Budgettet for 2016 bør indeholde tilstrækkelige betalingsbevillinger ikke blot til at afvikle det unormale niveau af udestående betalingsanmodninger, der stammer fra forpligtelser i forbindelse med programmerne for 2007-2013, men programmerne for 2014-2020 under udgiftsområde 1a og 4, hvis gennemførelse har været hæmmet af manglende betalinger. 2016-budgettet skal også indeholde de nødvendige betalingsbevillinger til andre midler, såsom udvikling af landdistrikter (udgiftsområde 2) for at undgå, at der skabes et nyt efterslæb, som ikke fandtes tidligere.

Kommissionen vil vurdere betalingsbehovene i 2016 for programmerne for 2014-2020 i budgetforslaget for 2016.

⁽¹⁾ Diagrammet afspejler imidlertid ikke virkningen af det reducerede niveau af forfinansiering.

Onsdag den 8. juli 2015

7. KONKLUSIONER

I de seneste år og navnlig i 2014 var niveauet for betalingsbevillingerne utilstrækkeligt til at dække de indkomne betalingsanmodninger. Derimod har dette ført til et voksende efterslæb af udestående betalingsanmodninger ved årets udgang, navnlig for programmerne for 2007-2013 under samhørighedspolitikken. Kommissionen traf en række afhjælpende foranstaltninger for at minimere de negative virkninger af manglende betalingsbevillinger ved så vidt muligt at opfylde forpligtelser, der stammer fra tidligere forpligtelser. Gennemførelsen af programmerne for 2014-2020 blev dog som en sideeffekt hæmmet.

Betalingsbevillinger i 2015-budgettet forventes at føre til en reduktion i efterslæbet af udestående betalingsanmodninger for programmerne for 2007-2013. Kommissionen har fundet frem til det betalingsniveau, der er nødvendigt for at afvikle de unormale udestående betalingsanmodninger for programmerne for 2007-2013 inden udgangen af 2016. I sit budgetforslag 2016 vil Kommissionen foreslå betalingsbevillinger i overensstemmelse hermed.

Kommissionen mener på denne baggrund, at de tre institutioner kan påtage sig at gennemføre en plan om at reducere antallet af ubetalte regninger svarende til gennemførelsen af programmerne for 2007-2013 til et holdbart niveau inden udgangen af 2016.

Onsdag den 8. juli 2015

BILAG 1: OPLYSNINGER FREMSENDT AF KOMMISSIONEN DEN 15. DECEMBER 2014

Den 15. december 2014 forelagde Kommissionen det forventede efterslæb for samhørighedsprogrammerne for 2007-2013 ved udgangen af 2014 og 2015 som følger:

	2010	2011	2012	2013	2014 (*)	2015 (*)
Efterslæb af ubetalte regninger ved årets udgang (i mia. EUR)	6,1	10,8	16,2	23,4	Op til 25 ⁽¹⁾	19 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Under hensyntagen til yderligere betalingsbevillinger i forslag til ændringsbudget nr. 3/2014 som blev endeligt godkendt.

⁽²⁾ Under hensyntagen til yderligere betalingsbevillinger i forslag til ændringsbudget nr. 3/2014 som endeligt er godkendt og betalingsbevillinger godkendt i budgettet for 2015.

(*) Kommissionens skøn baseret på medlemsstaternes justerede overslag

Kommissionen forelagde også en oversigt over de forventede efterslæb for samhørighedsprogrammerne for 2007-2013 ved udgangen af 2014. Som angivet i tabellen nedenfor var de samlede antal betalingsanmodninger, der rent faktisk var modtaget ved udgangen af 2014, ca. 1,5 mia. EUR under de overslag, der var udarbejdet af medlemsstaterne, og ca. 2,5 mia. EUR over den øvre grænse, som Kommissionen havde forventet.

FORVENTET EFTERSLÆB VED UDANGEN AF 2014

		mia. EUR
(1)	Betalingsanmodninger modtaget ved udgangen af 2013 og ikke betalt ved udgangen af 2013 (efterslæb)	23,4
(2)	Betalingsanmodninger modtaget ved udgangen af november 2014	31,4
(3) = (1) + (2)	Betalingsanmodninger anmodet om i slutningen af november, der skal betales i 2014	54,8
(4)	Godkendte betalingsbevillinger (med ændringsbudget nr. 3/2014)	49,4
(5) = (3) - (4)	Efterslæb ved udgangen af november 2014, der anmodes om at blive betalt ved udgangen af 2014	5,4

	Overslag	Faktisk realisering
Medlemsstaternes overslag for betalingsanmodninger, der bliver indgivet i december 2014	23	21,5
Kommissionens overslag over de betalingsanmodninger, der bliver indgivet i december 2014	18 — 19	21,5

Overslag over efterslæbet af ubetalte regninger ved udgangen af 2014: op til 25 mia. EUR

Endelig forelagde Kommissionen pr. land medlemsstaternes overslag over betalingsanmodninger, der skal indsendes for samhørighedspolitikken i 2014 (54,33 mia. EUR), betalingsanmodningerne indsendt frem til den 31. oktober 2014 (31,36 mia. EUR) og som følge heraf de betalingsanmodninger, der bliver indgivet i november og december (22,97 mia. EUR).

Kommissionen tilføjede, at »under hensyntagen til den gennemsnitlige fejlprocenter i medlemsstaternes »bruttooverslag« i de senere år, og loftet på 95 % i betalinger inden afslutningen, der kræves ifølge art. 79 i forordning (EF) nr. 1083/2006, anslår Kommissionen, at der modtages anmodninger for 18-19 mia. EUR i december«. Dette er i overensstemmelse med de ovenstående tabeller.

Onsdag den 8. juli 2015

BILAG 2: UDGIFTSOMRÅDE 1B: SENESTE OVERSLAG FRA MEDLEMSSTATERNE

Dette bilag indeholder de seneste overslag fra medlemsstaterne hvad angår indgivelse af betalingsanmodninger for samhørighedsprogrammerne for 2007-2013 i 2015 og 2016, idet der sondres mellem bruttooverslag (opført pr. medlemsstat) og reducerede overslag (jf. forklaringen i afsnit 4.4).

Medlemsstaternes overslag (i mia. EUR)

Perioden 2007-2013		2015 (*)	2016
		Bruttooverslag	Bruttooverslag
AT	Østrig	0,09	0,00
BE	Belgien	0,24	0,06
BG	Bulgarien	1,35	0,00
CY	Cypern	0,06	0,00
CZ	Den Tjekkiske Republik	4,01	3,75
DE	Tyskland	2,43	0,95
DK	Danmark	0,04	0,03
EE	Estland	0,09	0,00
ES	Spain	4,65	1,74
FI	Finland	0,21	0,02
FR	Frankrig	1,92	0,34
GR	Grækenland	0,75	0,00
HR	Kroatien	0,22	0,31
HU	Ungarn	3,86	1,24
IE	Irland	0,03	0,01
IT	Italien	5,07	1,44
LT	Litauen	0,09	0,00
LU	Luxembourg	0,01	0,00
LV	Letland	0,54	0,09
MT	Malta	0,14	0,04
NL	Nederlandene	0,21	0,10
PL	Polen	8,92	3,99

Onsdag den 8. juli 2015

Perioden 2007-2013		2015 (*)	2016
		Bruttooverslag	Bruttooverslag
PT	Portugal	0,52	0,06
RO	Rumænien	6,64	2,81
SE	Sverige	0,11	0,00
SI	Slovenien	0,38	0,18
SK	Slovakiet	2,68	0,64
UK	Det Forenede Kongerige	1,52	0,25
CB	Territorialt samarbejde	1,16	0,25
I ALT		47,93	18,32
SAMLEDE REDUCEREDE OVER-SLAG (**)		34,74	2,95 (**)

(*) Tallene for 2015-overslag beregnes ved at anvende — for de operationelle programmer, for hvilke medlemsstaterne ikke har sendt nogen prognose i januar 2015 — de overslag, som blev indsendt i september 2014.

(**) Det maksimale beløb til betaling i 2016 er på 3,5 mia. EUR, hvoraf 3 mia. EUR allerede er bekræftet af medlemsstaterne på nuværende tidspunkt.

(***) Reduktionen er anvendelsen af 95 %-reglen, der fastsætter, at mellemiggende betalinger kun kan betales inden afslutningen, så længe summen af betalinger er lavere end 95 % af programmernes tildeling.

Torsdag den 9. juli 2015

P8_TA(2015)0267

De maksimalt tilladte niveauer for radioaktivitet i fødevarer og foder som følge af nukleare ulykker *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 9. juli 2015 om forslag til Rådets forordning om fastsættelse af de maksimalt tilladte niveauer for radioaktivitet i fødevarer og foder som følge af nukleare ulykker eller andre tilfælde af strålingsfare (COM(2013)0943 — C7-0045/2014 — 2013/0451(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure — førstebehandling)

(2017/C 265/42)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2013)0943),
 - der henviser til artikel 31 og 32 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0045/2014),
 - der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, artikel 168, stk. 4, litra b), og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 25. marts 2014 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59 og 39,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og Fødevaresikkerhed (A8-0176/2015),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P8_TC1-COD(2013)0451

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 9. juli 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/... om fastsættelse af de maksimalt tilladte niveauer for radioaktivitet i fødevarer og foder som følge af nukleare ulykker eller andre tilfælde af strålingsfare [Ændring 1. Denne ændring finder anvendelse i hele teksten.]

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab ~~Den Europæiske Unions funktionsmåde~~, særlig artikel ~~31-32~~ **168, stk. 4, litra b)**, og **artikel 114**, [Ændring 2]

⁽¹⁾ EUT C 226 af 16.7.2014, s. 68.

Torsdag den 9. juli 2015

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, udarbejdet efter indstilling fra en gruppe personer udpeget af Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg blandt medlemsstaternes videnskabeligt sagkyndige ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽³⁾ efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽⁴⁾, [Ændring 3] og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv ~~96/29/Euratom~~ **2013/59/Euratom** ⁽⁵⁾ fastsætter grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med **udsættelse for** ioniserende stråling. [Ændring 4]
- (1a) *I overensstemmelse med artikel 168 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) bør der sikres et højt sundhedsbeskyttelsesniveau for mennesker ved fastsættelsen og gennemførelsen af alle Unionens politikker og aktiviteter.* [Ændring 5]
- (2) Efter ulykken på kernekraftværket i Tjernobyl den 26. april 1986 strømmede store mængder radioaktive stoffer ud i atmosfæren og kontaminerede fødevarer og foder i **væsentlig** helbredstruende grad i flere europæiske lande, **hvilket forårsagede livstruende sygdomme og sundhedstilstande. I dag er der stadig høje niveauer af radioaktiv kontaminering.** Der er ~~Eftersom de radioaktive stoffer, der blev udledt, kontaminerede luft, vand, jord og vegetation, blev der~~ vedtaget foranstaltninger med henblik på at sikre, at visse landbrugsprodukter kun ~~indføres~~ **indføres** på Unionens område i henhold til fælles arrangementer, ~~som sikrer for at beskytte~~ befolkningens sundhed, og ~~som opretholder~~ **samtidig opretholde** markedets enhed og forebygge forurening af samhandelen. [Ændring 6]
- (2a) *Medlemsstaterne er ansvarlige for at overvåge overholdelsen af de niveauer, som er fastsat i denne forordning, navnlig ved at føre tilsyn med sikkerhedsstandarder for fødevarer og foder. Artikel 168, stk. 4, litra b), i TEUF giver mulighed for at vedtage fælles foranstaltninger på veterinærområdet, der direkte har til formål at beskytte folkesundheden. Artikel 114 i TEUF giver mulighed for at fastsætte et passende niveau af harmonisering for at sikre et velfungerende indre marked.* [Ændring 7]
- (2b) *Det er dokumenteret, at højere strålingsdoser har en skadelig og ødelæggende virkning på kroppens celler og kan forårsage kræft.* [Ændring 8]
- (2c) *Det er vigtigt at fastsætte lave grænseværdier for maksimalt tilladte niveauer for radioaktivitet i fødevarer for at tage højde for den højere kumulative dosis forårsaget af kontaminerede fødevarer, der indtages over en længere periode.* [Ændring 9]
- (3) Rådets forordning (Euratom) nr. 3954/87 ⁽⁶⁾, som ændret ved Rådets forordning (Euratom) nr. 2218/89 ⁽⁷⁾, fastsætter de maksimalt tilladte niveauer for radioaktiv kontaminering efter en nuklear ulykke eller andre tilfælde af strålingsfare, som kan medføre eller har medført væsentlig radioaktiv kontaminering af fødevarer og foder. Disse maksimalt tilladte niveauer er stadig i overensstemmelse med den seneste videnskabelige rådgivning, der er til rådighed på verdensplan i dag, **og bør regelmæssigt gennemgås og ajourføres for at tage højde for nye**

⁽¹⁾ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁽²⁾ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁽³⁾ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁽⁴⁾ **Europa-Parlamentets holdning af 9.7.2015 og Rådets holdning af ...**

⁽⁵⁾ Rådets direktiv ~~96/29/Euratom~~ **2013/59/Euratom** af ~~13. maj 1996~~ **5. december 2013** om fastlæggelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med **udsættelse for** ioniserende stråling, **og om ophævelse af direktiv 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom og 2003/122/Euratom (EFT L 159 af 29.6.1996, s. 1 EUT L 13 af 17.1.2014, s. 1).**

⁽⁶⁾ Rådets forordning (Euratom) nr. 3954/87 af 22. december 1987 om fastsættelse af de maksimalt tilladte niveauer for radioaktivitet i levnedsmidler og foder som følge af nukleare ulykker eller andre tilfælde af strålingsfare (EFT L 371 af 30.12.1987, s. 11).

⁽⁷⁾ Rådets forordning (Euratom) nr. 2218/89 af 18. juli 1989 om ændring af forordning (Euratom) nr. 3954/87 om fastsættelse af de maksimalt tilladte niveauer for radioaktivitet i levnedsmidler og foder efter nukleare ulykker eller andre tilfælde af strålingsfare (EFT L 211 af 22.7.1989, s. 1).

Torsdag den 9. juli 2015

videnskabelige resultater. De maksimalt tilladte niveauer, som er opført i bilag I til III, er blevet revideret og er fastsat i Kommissionens Internationale »Radiological Protection Publication 105«. De er især baseret på et referenceniveau på 1 mSv pr. år foruden den individuelle dosis ved indtagelse og på den antagelse, at 10 % af de årligt indtagede fødevarer er kontaminerede. [Ændring 10]

- (4) Efter ulykken på atomkraftværket i Fukushima den 11. marts 2011 blev Kommissionen orienteret om, at indholdet af radioaktive nuklider i visse fødevarer med oprindelse i Japan oversteg de ~~indgrebsværdier~~ **tærskelværdier for fødevarer**, der gælder i Japan for fødevarer. Da en sådan kontaminering kan udgøre en trussel mod folkesundheden og dyresundheden i Unionen, er der i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed vedtaget foranstaltninger i form af særlige betingelser for import af fødevarer og foder med oprindelse i Japan eller afsendt fra Japan. **Der bør desuden træffes foranstaltninger for at overvåge og minimere risikoen ved indtagelse af fødevarer fra andre lande, som er berørt af radioaktivt nedfald fra en nuklear ulykke i et andet land.** [Ændring 11]
- (5) Det er nødvendigt at indføre en ordning, hvorved ~~Det Europæiske Atomenergifællesskab~~ **Unionen** får mulighed for i tilfælde af nukleare ulykker eller andre tilfælde af strålingsfare, som kan antages at ville medføre, eller som har medført væsentlig radioaktiv kontaminering af fødevarer og foder, at fastsætte maksimalt tilladte niveauer for radioaktiv kontaminering med henblik på at ~~beskytte befolkningen~~ **sikre et højt folkesundhedsbeskyttelsesniveau.** [Ændring 12]
- (6) De maksimalt tilladte niveauer for radioaktiv kontaminering bør gælde for fødevarer og foder, der har oprindelse i Unionen eller importeres fra tredjelande, alt efter hvor den nukleare ulykke eller strålingsfaren er indtruffet, og omstændighederne derved **og under hensyntagen til indvirkningen af naturlig og kumulativ stråling, efterhånden som den bevæger sig opad i fødekæden. Disse niveauer bør regelmæssigt gennemgås.** [Ændring 13]
- (7) Kommissionen skal underrettes om en nuklear ulykke eller usædvanlige radioaktivitetsniveauer i henhold til Rådets beslutning 87/600/Euratom ⁽¹⁾ eller i henhold til IAEA-konventionen af 26. september 1986 om hurtig anmeldelse af et kernekraftuheld.
- (8) Eftersom der kan forekomme store variationer i spædbørns kost i deres første seks levemåneder, og da metabolismen hos spædbørn mellem seks og tolv måneder ikke er fuldt klarlagt, vil det være fordelagtigt at anvende en lavere grænse for de maksimalt tilladte niveauer i fødevarer til spædbørn i alle deres første tolv levemåneder. **Der bør gælde lavere maksimalt tilladte niveauer i fødevarer for gravide og ammende kvinder.** [Ændring 14]
- (9) Med henblik på at lette tilpasningen af de maksimalt tilladte niveauer, især i lyset af den videnskabelige viden **og de tekniske fremskridt på internationalt plan**, bør ~~samråd med den i traktatens artikel 31 omhandlede ekspertgruppe indgå i procedurerne for fastsættelse af~~ **Kommissionen fremsætte et nyt forslag for at tilpasse** de maksimalt tilladte niveauer **for Europa-Parlamentet og Rådet.** [Ændring 15]
- (9a) **Med henblik på at lette tilpasningen af de maksimalt tilladte niveauer bør der fastsættes procedurer, som giver mulighed for et regelmæssigt samråd med eksperter. Kommissionen bør nedsætte en ekspertgruppe ud fra videnskabelige og etiske kriterier. Kommissionen bør offentliggøre gruppens sammensætning og dens medlemmers erklæringer om økonomiske interesser. Kommissionen bør også, når den vedtager maksimalt tilladte niveauer, høre eksperter fra internationale organer, som arbejder inden for strålebeskyttelse.** [Ændring 16]
- (9b) **Ekspertgruppen bør også vurdere den kumulative virkning af radioaktiv kontamination.** [Ændring 17]

⁽¹⁾ Rådets beslutning 87/600/Euratom af 14. december 1987 om en fællesskabsordning for hurtig udveksling af information i tilfælde af strålingsfare (EFT L 371 af 30.12.1987, s. 76).

Torsdag den 9. juli 2015

- (9c) *De maksimalt tilladte niveauer bør offentliggøres og regelmæssigt revideres for at tage behørigt hensyn til de seneste videnskabelige fremskridt og anbefalinger, der på nuværende tidspunkt er til rådighed på internationalt plan, for at afspejle behovet for at berolige befolkningen og for at give denne et højt beskyttelsesniveau samt undgå uoverensstemmelser mellem regler på internationalt plan. [Ændring 18]*
- (10) For at sikre at fødevarer og foder, der ligger over de maksimalt tilladte niveauer, **ikke bringes i omsætning i Unionen**, bør overholdelsen af disse niveauer sikres ved ~~passende~~ **grundige** kontrolforanstaltninger **af medlemsstaterne og Kommissionen. Sanktioner for manglende overholdelse bør anvendes, og offentligheden bør orienteres i overensstemmelse hermed. [Ændring 19]**
- (10a) *Reglerne for kontrol af overholdelsen af foranstaltninger, som har til formål at forebygge, fjerne eller mindske kontamineringsrisici for mennesker eller dyr til acceptable niveauer, er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 ⁽¹⁾. [Ændring 20]*
- (11) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning, således at de tidligere fastsatte maksimalt tilladte niveauer bliver gyldige, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁾.
- (12) Undersøgelingsproceduren bør anvendes til vedtagelse af retsakter, som bringer tidligere fastsatte maksimalt tilladte niveauer for radioaktiv kontaminering af fødevarer og foder i anvendelse. **I tilfælde af en nuklear ulykke eller andre tilfælde af strålingsfare er det ikke desto mindre nødvendigt i sådanne situationer at tage tilbørligt hensyn til de særlige omstændigheder og forhold ved den enkelte ulykke og derfor fastsætte en procedure til hurtig nedsættelse af disse forud fastsatte niveauer til maksimalt tilladte niveauer, og om nødvendigt indførelse af maksimalt tilladte niveauer for andre radionuklider (navnlig tritium), som indgår i den pågældende ulykke, med henblik på at sikre det højst mulige beskyttelsesniveau for befolkningen. Offentligheden bør omgående orienteres om foranstaltningen og de maksimale niveauer. [Ændring 21]**
- (12a) *Kommissionen bør bistås af Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder, der er nedsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 ⁽³⁾. Medlemsstaterne bør sikre, at deres repræsentanter i udvalget har tilstrækkelig viden om strålebeskyttelse. [Ændring 22]*
- (13) Kommissionen bør vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, når det i behørigt begrundede tilfælde vedrørende strålingsfare, som kan antages at ville medføre, eller som har medført væsentlig radioaktiv kontaminering af fødevarer og foder, på grund af sagens hastende karakter er bydende nødvendigt.—. **Offentligheden bør omgående orienteres om foranstaltningen og de maksimale niveauer. [Ændring 23]**
- (13a) *Vedtagelsen af de maksimalt tilladte niveauer i henhold til denne forordning bør baseres på beskyttelseskravene til de mest kritiske og udsatte befolkningsgrupper, navnlig børn og personer i isolerede geografiske områder eller dem, som driver selvforsyningslandbrug. De maksimalt tilladte niveauer bør være de samme for hele befolkningen og bør baseres på de laveste niveauer. [Ændring 24]*

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarsikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

Torsdag den 9. juli 2015

- (13b) Når fødevarer og foder, som har oprindelse i Unionen eller er importeret fra tredjelande, udgør en alvorlig risiko for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet, bør Kommissionen ved gennemførelsesretsakter vedtage yderligere foranstaltninger i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 178/2002 for at sikre et højt niveau for beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed. Hvis det er muligt, bør de gældende maksimalt tilladte niveauer og yderligere nødforanstaltninger fastlægges i en enkelt gennemførelsesforordning. [Ændring 25]
- (13c) Ved udarbejdelse eller revision af gennemførelsesretsakter bør Kommissionen primært tage hensyn til følgende omstændigheder: Stedet for, arten af og omfanget af den nukleare ulykke eller andre tilfælde af strålingsfare, arten og omfanget af radiologiske stoffer, der udledes til luft, vand eller jord samt i fødevarer og foder, uanset om det er i eller uden for Unionen, risikoen for reel eller potentiel radiologisk kontaminering af fødevarer og foder og de forbundne strålingsdoser, typen og mængden af kontaminede fødevarer og foder, som kan komme ind på Unionens marked, og de maksimalt tilladte niveauer for kontaminede fødevarer og foder i tredjelande. [Ændring 26]
- (13d) I tilfælde af en nuklear ulykke eller andre tilfælde af strålingsfare, som kræver, at de maksimalt tilladte niveauer anvendes, bør befolkningen underrettes om de gældende niveauer både af Kommissionen og medlemsstaterne. Befolkningen bør desuden få oplysninger om fødevarer og foder, som kan tænkes at akkumulere kraftigere koncentrationer af radioaktivitet. [Ændring 27]
- (13e) Overholdelsen af de maksimalt tilladte niveauer bør sikres ved passende kontrolforanstaltninger, og der bør indføres sanktioner for bevidst eksport, import eller salg af levnedsmidler, som overstiger de maksimalt tilladte kontamineringsniveauer — [Ændring 28]

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I denne forordning fastsættes de maksimalt tilladte niveauer for radioaktiv kontaminering af fødevarer som specificeret i bilag I, ~~de maksimalt tilladte niveauer i mindre vigtige fødevarer som specificeret i bilag II~~ og de maksimalt tilladte niveauer for radioaktiv kontaminering i foder som specificeret i bilag III, under hvilke de kan markedsføres efter en nuklear ulykke eller andre tilfælde af strålingsfare, som må antages at ville medføre eller som har medført væsentlig radioaktiv kontaminering af fødevarer og foder, samt de procedurer, der bringer disse maksimalt tilladte niveauer i anvendelse. [Ændring 54]

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning anvendes følgende definitioner:

- 1) »fødevarer«: alle stoffer eller produkter, ~~som, uanset om de er uforarbejdede eller helt eller delvis forarbejdede, er bestemt til eller med rimelighed må antages at skulle indtages af mennesker, herunder drikkevarer, tyggegummi og ethvert stof, herunder vand, der bevidst tilsættes fødevarer i forbindelse med deres fremstilling, tilberedning eller behandling; fødevarer omfatter ikke:~~ som **defineret i artikel 2 i forordning (EF) nr. 178/2002;**
- a) foder
- b) levende dyr, medmindre de er forberedt til at blive markedsført med henblik på konsum
- e) planter, inden de høstes

Torsdag den 9. juli 2015

- d) lægemidler i samme betydning som i artikel 1, nr. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF⁽¹⁾
- e) kosmetiske produkter i samme betydning som i artikel 2, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009⁽²⁾
- f) tobak og tobaksvarer i samme betydning som i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/37/EF⁽³⁾
- g) narkotiske eller psykotrope stoffer i den betydning, hvori disse begreber anvendes i De Forenede Nationers Enkeltkonvention om narkotiske midler (1961) og De Forenede Nationers konvention om psykotrope stoffer (1971)
- h) restkoncentrationer og forureninger [Ændring 29]
- 2) »mindre vigtige fødevarer»: fødevarer, som er af mindre betydning i den daglige kostplan, og som kun udgør et marginalt bidrag til befolkningens fødevarerforbrug [Ændring 55]
- 3) »foder»: alle stoffer eller produkter, herunder tilsætningsstoffer, som, uanset om de er uforarbejdede eller helt eller delvis forarbejdede, er bestemt til at skulle fortæres af dyr **som defineret i artikel 3 i forordning (EF) nr. 178/2002** [Ændring 30]
- 4) »markedsføring»: besiddelse af fødevarer eller foder med henblik på salg, herunder udbydelse til salg eller anden overdragelse, som finder sted mod eller uden vederlag, herunder selve salget og distributionen og andre former for overdragelse: **en operation som defineret i artikel 3 i forordning (EF) nr. 178/2002** [Ændring 31]
- 4a) »fødevarer/materialer, der kommer i berøring med foder»: indpakning og andre materialer, der skal i berøring med fødevarer [Ændring 32]
- 4b) »strålingsfare»: en usædvanlig hændelse, som omfatter en strålekilde, og som kræver øjeblikkelig indgriben for at imødegå de alvorlige sundhedsmæssige eller sikkerhedsmæssige trusler eller for at afbøde negative konsekvenser for livskvaliteten, for ejendom eller for miljøet, eller som udgør en fare, der kan føre til sådanne negative konsekvenser. [Ændring 33]

Artikel 2a

Det er ikke tilladt at blande levnedsmidler, som indeholder koncentrationer, der er højere end de fastsatte grænseværdier for radioaktiv kontaminering i fødevarer og foder, med ikke-kontaminerede eller svagt kontaminerede levnedsmidler med henblik på at opnå et produkt, der er i overensstemmelse med reglerne, fastsat i denne forordning. [Ændring 34]

Artikel 3

1. Hvis Kommissionen — navnlig i overensstemmelse med enten Euratom-ordningen for hurtig udveksling af information i tilfælde af strålingsfare eller i henhold til IAEA-konventionen af 26. september 1986 om hurtig anmeldelse af et kernekraftuheld — modtager officielle oplysninger om uheld eller om andre tilfælde af strålingsfare, der godtgør, at de maksimalt tilladte værdier for **kontaminerer** fødevarer, mindre vigtige fødevarer eller foder må antages at blive nået eller er nået, og foder, vedtager den, hvis omstændighederne kræver det, **hurtigst muligt en gennemførelsesforordning gennemførelsesretsakt om fastsættelse af maksimalt tilladte niveauer for radioaktivitet**, som bringer de maksimalt tilladte niveauer i anvendelse **ikke må overstige dem, der er fastsat i bilagene til denne forordning**. Den gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 5, stk. 2. [Ændring 35]

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 59).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/37/EF af 5. juni 2001 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer (EFT L 194 af 18.7.2001, s. 26).

Torsdag den 9. juli 2015

1a. De maksimalt tilladte niveauer offentliggøres og revideres regelmæssigt for at tage tilbørligt hensyn til de seneste videnskabelige fremskridt og anbefalinger, som på det relevante tidspunkt er til rådighed på internationalt plan, for at afspejle behovet for at berolige befolkningen og for at give denne et højt beskyttelsesniveau samt undgå uoverensstemmelser med internationale regler, der yder et højere beskyttelsesniveau. [Ændring 36]

2. I ~~behørigt begrundede~~ tilfælde, hvor det på grund af sagens hastende karakter som følge af omstændighederne ved den nukleare ulykke eller den opståede strålingsfare er bydende nødvendigt, vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 5, stk. 3, en ~~gennemførelsesforordning~~ **gennemførelsesretsakt**, der finder anvendelse straks. [Ændring 37]

3. Når Kommissionen udarbejder ~~udkastet til den~~ ~~de~~ i nærværende artikels stk. 1 og 2 nævnte ~~gennemførelsesretsakt~~ **gennemførelsesretsakter** og drøfter ~~det~~ ~~dem~~ med det i artikel 5 omhandlede udvalg, tager den hensyn til de grundlæggende normer, som er fastlagt i overensstemmelse med ~~traktatens artikel 30 og 31~~ **direktiv 2013/59/Euratom**, herunder det princip, at alle eksponeringer skal holdes på så lavt et niveau, som det med rimelighed er muligt ~~under hensyntagen til, idet der som en prioritet tages hensyn til~~ beskyttelsen af folkesundheden samt økonomiske og samfundsmæssige faktorer, navnlig de mest udsatte samfundsgrupper. Ved udarbejdelsen af disse retsakter bistår Kommissionen af en uafhængig gruppe af eksperter inden for offentlig sundhed, som udvælges på grundlag af deres kendskab til og ekspertise inden for strålebeskyttelse og fødevarer sikkerhed (*»ekspertgruppe«*). Kommissionen offentliggør ekspertgruppens sammensætning og medlemmernes interesseerklæringer. [Ændring 38]

3a. De gennemførelsesretsakter, som er omhandlet i stk. 1 og 2, vedtages i overensstemmelse med strålingens art og omfang og revideres så mange gange, som det er nødvendigt, med hensyn til hvordan kontamineringen udvikler sig. Kommissionen foretager en revision senest en måned efter en nuklear ulykke eller en radiologisk krisesituation for, hvis det er nødvendigt, at ændre de maksimalt tilladte niveauer af radioaktivitet og listen over radionuklider. [Ændring 39]

Artikel 4

1. Så snart Kommissionen vedtager en ~~gennemførelsesforordning~~ **gennemførelsesretsakt**, som bringer maksimalt tilladte niveauer i anvendelse, må fødevarer og foder, der overskrider disse maksimalt tilladte niveauer, ikke markedsføres. [Ændring 40]

Kommissionen skal fastlægge en ansvarsordning på det nukleare område, der skal tage hånd om bekymringerne hos alle de medlemsstater, som kan blive berørt af en nuklear ulykke. Denne ordning skal sikre, at der udbetales passende kompensation i tilfælde af nukleare ulykker. [Ændring 41]

Ved anvendelsen af nærværende forordning anses fødevarer og foder, som indføres fra tredjelande, for markedsført, når de indføres på Fællesskabets toldområde medmindre der er tale om en toldtransitprocedure. [Ændring 42]

Medlemsstaterne overvåger overholdelsen af de maksimalt tilladte niveauer for radioaktiv kontaminering på deres område. Medlemsstaterne opretholder til dette formål en ordning med officiel kontrol af fødevarer og foder og træffer andre til omstændighederne passende foranstaltninger, herunder udsendelse af officielle meddelelser om fødevarer- og fodersikkerhed samt risici, i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EF) nr. 178/2002. [Ændring 43]

2. Hver medlemsstat giver Kommissionen alle oplysninger vedrørende anvendelsen af denne forordning, især om tilfælde, hvor de maksimalt tilladte niveauer ikke er blevet overholdt. Kommissionen videregiver disse oplysninger til de øvrige medlemsstater:

- a) en regelmæssig tilrettelæggelse af kontrol med de maksimalt tilladte niveauer på nationalt område
- b) tilfælde, hvor de maksimalt tilladte niveauer ikke er blevet overholdt
- c) udpegning af de nationale kompetente tjenestegrene, som er ansvarlige for kontrollerne.

Kommissionen videregiver disse oplysninger til de øvrige medlemsstater **hurtigst muligt**.

Tilfælde af manglende overholdelse af de maksimalt tilladte niveauer meddeles via det hurtige varslingssystem, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 178/2002.

Torsdag den 9. juli 2015

Kommissionen indfører sanktioner over for medlemsstater, der selv undlader at indføre sanktioner i tilfælde af markedsføring eller eksport af foder, som ligger over de maksimalt tilladte niveauer for kontaminering. [Ændring 44]

3. Medlemsstaterne giver offentligheden oplysninger, primært ved hjælp af en onlinetjeneste, om de maksimalt tilladte niveauer, nødsituationer og tilfælde af manglende overholdelse af de maksimalt tilladte niveauer. Offentligheden orienteres ligeledes om fødevarer, der kan tænkes at akkumulere højere koncentrationer af radioaktivitet, og navnlig om produkttype, varemærke, oprindelse og analysedato. [Ændring 45]

4. De maksimalt tilladte niveauer fastlagt i bilagene til denne forordning bør tage hensyn til virkningen af en delvis nedbrydning af radioaktive isotoper i løbet af holdbarhedstiden for opbevarede fødevarer. Afhængigt af typen af kontaminering, f.eks. isotoper af jod, skal radioaktiviteten af opbevarede fødevarer konstant overvåges. [Ændring 46]

5. Kommissionen forelægger senest den 31. marts 2017 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorvidt det er passende at oprette en mekanisme, som skal yde kompensation til landbrugere, hvis fødevarer er blevet kontamineret i en grad, der overskrider de maksimalt tilladte niveauer for radioaktivitet, og derfor ikke kan markedsføres. En sådan mekanisme skal baseres på princippet om, at forureneren betaler. Rapporten ledsages, hvis hensigtsmæssigt, af et lovgivningsmæssigt forslag om oprettelse af en sådan mekanisme. [Ændring 47]

Artikel 4a

1. Kommissionen forelægger senest den 31. marts 2017 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om relevansen af de maksimalt tilladte niveauer for radioaktivitet, der er fastsat i bilagene.

2. Rapporten gør det muligt at kontrollere, hvorvidt de maksimalt tilladte niveauer for radioaktiv kontaminering sikrer, at grænsen for den effektive dosis for offentlig eksponering på 1 mSv/år overholdes og medfører skjoldbruskkirteldoser, der er tilstrækkeligt under det referenceniveau på 10 mGy, som WHO anbefaler for anvendelse af stabilt jod til særligt udsatte grupper.

3. Rapporten skal tage højde for muligheden for at revidere klassificeringen af radionuklider og medtage tritium og kulstof-14 i bilagene til denne forordning. Rapporten skal i forbindelse med vurderingen af disse maksimalt tilladte niveauer fokusere på beskyttelsen af de mest udsatte befolkningsgrupper, navnlig børn, og undersøge, om det vil være hensigtsmæssigt at fastsætte maksimalt tilladte niveauer for alle befolkningsgrupper på dette grundlag. [Ændring 48]

Artikel 5

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed **Planter, Dyr, Fødevarer og Foder**, der er nedsat ved artikel 58, stk. 1, i ~~Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002~~⁽¹⁾. Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011. [Ændring 49]

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med artikel 5 i samme forordning.

Artikel 6

For at sikre, at der i de maksimalt tilladte niveauer i ~~bilag I, II og III~~ **bilagene til denne forordning** bliver taget hensyn til alle nye eller supplerende vigtige data, der måtte blive tilgængelige, især med hensyn til den ~~seneste~~ **seneste** videnskabelige viden, ~~fremsetter forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, om nødvendigt ledsaget af et forslag om tilpasning af disse bilag og, hvis det er nødvendigt, om revision af listen over radionuklider, efter at have rådført sig med den ekspertgruppe, der er omhandlet i artikel 31 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab~~ **3, stk. 3.** [Ændring 50]

⁽¹⁾ ~~Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).~~

Torsdag den 9. juli 2015

Artikel 6a

I tilfælde af en nuklear ulykke eller andre tilfælde af strålingsfare, som fører til kontaminering af fødevarer og foder, forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet og giver nærmere oplysninger om de foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med denne forordning, og de oplysninger, der meddeles, i medfør af artikel 4, stk. 2. [Ændring 51]

Artikel 7

Forordning (Euratom) nr. 3954/87, som ændret ved forordning (Euratom) nr. 2218/1989, samt Kommissionens forordning (Euratom) nr. 944/89 ⁽¹⁾ og nr. 770/90 ⁽²⁾ ophæves.

Henvisninger til de ophævede forordninger gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag V.

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ...,

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (Euratom) nr. 944/89 af 12. april 1989 om fastsættelse af de maksimalt tilladte niveauer for radioaktivitet i mindre vigtige levnedsmidler som følge af nukleare ulykker eller andre tilfælde af strålingsfare (EFT L 101 af 13.4.1989, s. 17).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (Euratom) nr. 770/90 af 29. marts 1990 om fastsættelse af de maksimalt tilladte **niveauer** for radioaktivitet i foder som følge af nukleare ulykker eller andre tilfælde af strålingsfare (EFT L 83 af 30.3.1990, s. 78).

Torsdag den 9. juli 2015

BILAG I**MAKSIMALT TILLADTE NIVEAUER FOR RADIOAKTIV KONTAMINERING AF FØDEVARER**

For fødevarer gælder følgende maksimalt tilladte niveauer:

	Fødevarer (Bq/kg) ⁽¹⁾			
	Spædbørns- mad ⁽²⁾	Mejeriproduk- ter ⁽³⁾	Andre fødevarer undtagen de mindre vigtige ⁽⁴⁾	Flydende fødeva- rer ⁽⁵⁾
Isotoper af strontium, især Sr-90	75	125	750	125
Isotoper af jod, især I-131	150	500	2 000	500
Alfaaktive plutonium- og transplutoniumisotoper, især Pu-239 og Am-241	1	20	80	20
Alle andre nuklider med en halveringstid på mere end 10 dage, især Cs-134 og Cs-137 ⁽⁶⁾	400	1 000	1 250	1 000

⁽¹⁾ Den værdi, som skal gælde for koncentrerede eller tørrede produkter, beregnes på grundlag af det rekonstituerede forbrugsklare produkt. Medlemsstaterne kan udforme henstillinger vedrørende betingelserne for fortynding for derved at sikre overholdelsen af de maksimalt tilladte niveauer, der er fastsat i denne forordning.

⁽²⁾ Spædbørnsmad defineres som levnedsmidler bestemt til ernæring af spædbørn i de første tolv levemåned, som fuldt ud dækker denne persongrupperes ernæringsbehov, og som udbydes i detailsalgspakninger, der tydeligt er mærket med en af følgende betegnelser: »modermælkserstatning«, »tilskudsblanding«, »modermælkserstatning udelukkende baseret på mælk« eller »tilskudsblanding udelukkende baseret på mælk«, jf. artikel 11 og 12 i Kommissionens direktiv 2006/141/EF.

⁽³⁾ Mejeriprodukter defineres som produkter under følgende KN-koder, i givet fald med de tilpasninger, der senere måtte blive foretaget: 0401, 0402 (bortset fra 0402 29 11).

⁽⁴⁾ Der er i bilag II en liste med mindre vigtige levnedsmidler og de tilsvarende værdier, der gælder for dem.

⁽⁵⁾ Flydende fødevarer som defineret i kode 2009 og kapitel 22 i den kombinerede nomenklatur. Værdierne beregnes under hensyntagen til forbruget af ledningsvand, og de samme værdier bør anvendes for drikkevandsforsyninger.

⁽⁶⁾ Kulstof-14, tritium og kalium-40 er ikke omfattet af denne gruppe.

Torsdag den 9. juli 2015

BILAG H**MAKSIMALT TILLADTE NIVEAUER FOR RADIOAKTIV KONTAMINERING AF MINDRE VIGTIGE FØDEVARER**

1. Liste med mindre vigtige levnedsmidler

KN-kode	Varebeskrivelse
0703 20 00	Hvidløg (ferske og kølede)
0709 59 50	Trøfler (ferske og kølede)
0709 99 40	Kapers (ferske og kølede)
0711 90 70	Kapers (foreløbigt konserverede, men ikke tilberedte til umiddelbar fortæring)
ex 0712 39 00	Trøfler (tørrede, også snittede, knuste eller pulveriserede, men ikke yderligere tilberedte)
0714	Maniokrod, arrowroot, saleprod, jordskokker, batater (søde kartofler) og lignende rødder og rodknolde med stort indhold af stivelse eller inulin, friske, kølede, frosne eller tørrede, hele eller snittede, også i form af pellets; marv af sagopalmer
0814 00 00	Skaller af citrusfrugter eller meloner (herunder vandmeloner), friske, frosne, tørrede eller foreløbigt konserverede i saltlage, svovlsyrlingvand eller andre konserverende opløsninger
0903 00 00	Maté
0904	Peber af slægten Piper; krydderier af slægterne Capsicum eller Pimenta, tørrede, knuste eller formalede
0905 00 00	Vanille
0906	Kanel og kanelblomster
0907 00 00	Kryddernelliker, modernelliker og nellikestilke
0908	Muskatnød, muskatblomme og kardemomme
0909	Anis, stjerneanis, fennikel, koriander, spidskommen og kommen; cnebær
0910	Ingefær, safran, gurkemeje, timian, laurbærblade, karry og andre krydderier
1106 20	Mel og pulver af marv af sagopalmer, eller af rødder eller af rodknolde henhørende under pos. 0714
1108 14 00	Maniokstivelse
1210	Humle, frisk eller tørret, også formalet, pulveriseret eller som pellets; lupulin
1211	Planter og plantedele (herunder frø og frugter), som hovedsagelig anvendes til fremstilling af parfumer, farmaceutiske produkter, insektbekæmpelsesmidler, afsvampningsmidler og lign., friske eller tørrede, også snittede, knuste eller pulveriserede
1301	Schellak og lign.; vegetabiliske karbohydratgummier, naturharpikser, gummiharpikser og oleoresiner (f.eks. balsamer)
1302	Plantesafter og planteekstrakter; pektinstoffer, pektinater og pektater; agar-agar og andre planteslimere og gelatineringsmidler, også modificerede, udvundet af vegetabiliske stoffer
1504	Fedtstoffer og olier udvundet af fisk og havpattedyr, samt fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede

Torsdag den 9. juli 2015

KN-kode	Varebeskrivelse
1604 31 00	Kaviar
1604 32 00	Kaviarerstatning
1801 00 00	Kakaobønner, hele eller brækkede, også brændte
1802 00 00	Kakaoskaller, kakaohinder og andet kakaoaffald
1803	Kakaomasse, også affedt
2003 90 10	Trøfler (tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre)
2006 00	Grøntsager, frugter, nødder, frugtskaller og andre plantedele, tilberedt med sukker (afløbne, glaserede eller kandiserede)
2102	Gær (levende eller inaktiv); andre inaktive encellede mikroorganismer (undtagen vacciner henhørende under pos. 3002); tilberedte bagepulvere
2936	Provitaminer og vitaminer, naturlige eller syntetisk reproducerede (herunder naturlige koncenter), derivater deraf, der hovedsagelig anvendes som vitaminer, samt indbyrdes blandinger af disse stoffer; opløsninger af disse produkter, uanset opløsningsmidlets art
3301	Flygtige vegetabiliske olier (også befriet for terpener), også i flydende eller fast form; resinoider; ekstraherede oleoresiner; koncenter af flygtige vegetabiliske olier i fedtstoffer, ikke-flygtige olier, voks eller lignende, fremkommet ved enfleurage eller maceration; terpenholdige biprodukter fra behandling af flygtige vegetabiliske olier; vandfase fra vanddampdestillation af flygtige vegetabiliske olier samt vandige opløsninger af sådanne olier

2. For de mindre vigtige fødevarer i listen i punkt 1 gælder følgende maksimalt tilladte niveauer

	(Bq/kg)
Isotoper af strontium, især Sr-90	7500
Isotoper af jod, især I-131	20000
Alfaaktive plutonium- og transplutoniumisotoper, især Pu-239 og Am-241	800
Alle andre nuklider med en halveringstid på mere end 10 dage, især Cs-134 og Cs-137 ⁽¹⁾	12500

⁽¹⁾ Kulstof-14, tritium og kalium-40 er ikke omfattet af denne gruppe.

[Ændring 57]

Torsdag den 9. juli 2015

BILAG III**MAKSIMALT TILLADTE NIVEAUER FOR RADIOAKTIV KONTAMINERING AF FODER**

For foder gælder følgende maksimalt tilladte niveauer af cæsium-134 og cæsium-137:

Dyr	Bq/kg ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Svin	1 250
Fjerkræ, lam, kalve	2 500
Andre	5 000

⁽¹⁾ Disse niveauer skal medvirke til at sikre, at de maksimalt tilladte niveauer for fødevarer overholdes; de kan ikke i sig selv betragtes som værende en sikkerhed for, at niveauerne overholdes under alle omstændigheder, og de indskrænker ikke forpligtelsen til at kontrollere kontamineringsniveauet i animalske produkter bestemt til konsum.

⁽²⁾ Disse niveauer gælder for forbrugsklare levnedsmidler.

BILAG IV**Ophævede forordninger**

Rådets forordning (Euratom) nr. 3954/87	(EFT L 371 af 30.12.1987, s. 11)
Rådets forordning (Euratom) nr. 2218/89	(EFT L 211 af 22.7.1989, s. 1)
Kommissionens forordning (Euratom) nr. 944/89	(EFT L 101 af 13.4.1989, s. 17)
Kommissionens forordning (Euratom) nr. 770/90	(EFT L 83 af 30.3.1990, s. 78)

Torsdag den 9. juli 2015

BILAG V**SAMMENLIGNINGSTABEL**

Forordning (Euratom) nr. 3954/ 87	Forordning (Euratom) nr. 944/ 89	Forordning (Euratom) nr. 770/ 90	Nærværende forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1		Artikel 1
			Artikel 1
Artikel 1, stk. 2			Artikel 2
Artikel 2, stk. 1			Artikel 3, stk. 1 og artikel 3, stk. 2
Artikel 2, stk. 2			—
Artikel 3, stk. 1			—
Artikel 3, stk. 2			Artikel 3, stk. 3
Artikel 3, stk. 3 og 4			—
Artikel 4			—
Artikel 5, stk. 1			Artikel 6
Artikel 5, stk. 2			—
Artikel 6, stk. 1			Artikel 4, stk. 1
Artikel 6, stk. 2			Artikel 4, stk. 2
	~~Artikel 2~~		~~Bilag II, punkt 2~~
—	—	Artikel 1	Bilag III
		—	Artikel 5
Artikel 7			—
—	—	—	Artikel 7
Artikel 8			Artikel 8
Bilag	~~Bilag~~		Bilag I
		Bilag	~~Bilag II, punkt 1~~
—	—	—	Bilag III
—	—	—	Bilag IV
			Bilag V

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA